

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

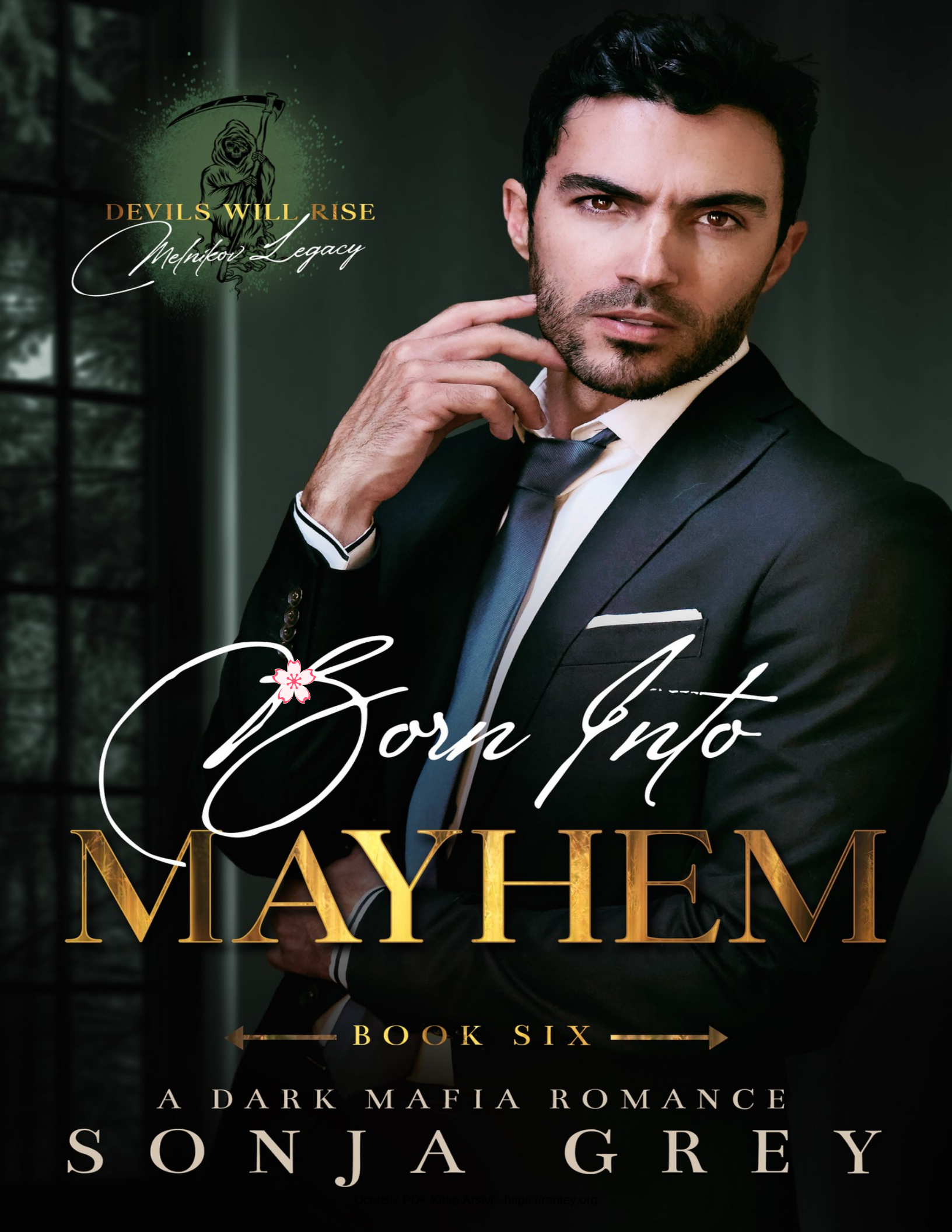
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DEVILS WILL RISE

Melnikov Legacy

Born Into
MAYHEM

← BOOK SIX →

A DARK MAFIA ROMANCE

SONJA GREY

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Kaosun İçinde Doğmak
Karanlık Bir Mafya Romantizmi

ęeytanlar Yükselecek: Melnikov Mirası
Kitap 6

Sonja Grey

Telif hakkı © 2025 Sonja Grey

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemesindeki kısa alıntılar hariç, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Kapak Tasarımı: Cormar Covers

Kapak Fotoğrafı: © Wander Aguiar Photography

Kapak Modeli: Gianfranco N.

İçindekiler

[Haber Bülteni Kaydı](#)

[Sonja Grey'in Diğer](#)

[Kitapları Yazarın](#)

[Notu Uyarı](#)

[Tanıtım](#)

1. [Dario](#)

2. [Mia](#)

3. [Dario](#)

4. [Mia](#)

5. [Dario](#)

6. [Mia](#)

7. [Dario](#)

8. [Mia](#)

9. [Dario](#)

10. [Mia](#)

11. [Dario](#)

12. [Mia](#)

13. [Dario](#)

14. [Mia](#)

15. [Dario](#)

16. [Mia](#)

17. [Dario](#)

18. [Mia](#)

19. [Mia](#)

20. [Dario](#)

[Epilog](#)

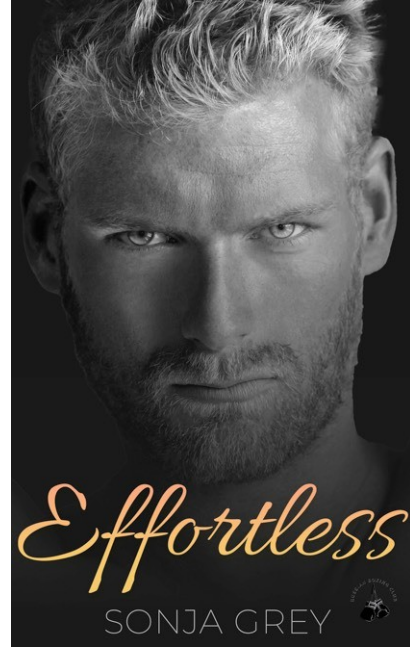
[Teşekkürler!](#)

[Yazar Hakkında](#)

Haber Bülteni Kaydı

E-posta listeme katılmak ve her kitap için ücretsiz bir novella ve bonus epiloglar almak istiyorsanız, lütfen [buradan](#) kaydolun! veya şu adrese gidin: subscribepage.io/IKtqfy

Bu hikayeyi ÜCRETSİZ almak için kaydolun!

Sonja Grey'in diğler eserleri

Tüm seriler birbiriyle bağlantılıdır ve aksi belirtilmedikçe tek başına okunabilir, ancak sırayla okunduğunda daha keyifli olur.

Hepsi KU'da!

[Rus Boks Kulübü Rus](#)

[Takıntım Rus Cazibem](#)

[Rus Kurtuluşum](#)

[Tek Başına Okunabilenler](#)

[Huysuz Bratva Hitman Lezzetli](#)

[Av](#) .

[Fedorov Bratva](#)

[Bratva Patronu Tarafından](#)

[Yakalanan Vahşi Kurtarıcı](#)

[Kibirli Bratva Piçi](#)

Medvedev Bratva

Moskova'dan Gelen

Şeytan Bratva

Şeytanı

Pis Şeytan

Melnikov Bratva

(Sırayla okunmalıdır) Kanla

Kaplı

Zehirle Kaplı Öfkeyle

Kaplı Nefretle Kaplı

Ateşle Kaplı

Şeytanlar Yüksелеcek: Melnikov Mirası

Günah İçinde Doğmak

Kana Bulaşmış

Kaosa Doğmak

Günaha Doğmak

Karanlığa Doğmak

Kargaşaya Doğmak

Yazarın Notu

Sevgili Okuyucular

Zaten 6. kitaba geldiğimize inanamıyorum!

Bir süredir Mia'nın hikayesini yazmak istiyordum, bu yüzden onun çılgın zihnine dalıp hikayenin gelişmesine izin verebilmek beni çok heyecanlandırdı.

Dürüst olmak gerekirse, düşündüğüm yönde gitmedi, ama gitmesi gereken yönde gitti.

Bilmeyenler için söyleyeyim, ben berbat bir planlayıcıyım, gerçekten çok kötüyüm ve bunu kabul etmeyi öğrendim. Yazmaya başladığımda, hikayenin nereye gideceği konusunda belirsiz bir fikrim olur, ama çoğunlukla arkanıza yaslanıp karakterlerin yol göstermesine izin

veririm. Bu ikisi beni buraya getirdi.

Ben formül kitapları yazmıyorum, bu yüzden bu kitabı elinize alırsanız önceki kitapla tamamen aynı yolu izleyeceğini bekliyorsanız... hayal kırıklığına uğrayabilirsiniz. Ama benden her zaman bekleyebileceğiniz şeyler şunlardır: sahiplenici erkekler, hiç aldatma, ateşli seks ve zor kazanılmış

hak edilmiş mutlu son. Diğer her şey? Sürpriz. 😄

Mia ve Dario'nun kitabına dalmak için benim yazarken duyduğum heyecanı duyduğunuzu umuyorum. Bu yolculukta benimle birlikte olduğunuz ve Melnikov ailesini benim kadar sevdiğiniz için teşekkür ederim.

Melnikov ailesini yeni mi tanıyorsunuz?

Orijinal seri şu anda Amazon'da mevcut — Kindle Unlimited'ta ücretsiz olarak okuyabilir, dinlemeyi tercih ederseniz Audible'da da dinleyebilirsiniz.

Umarım Mia ve Dario'ya aşık olursunuz. Ben oldum.

Sevgileriml
e, Sonja

P.S. Sırada Sasha'nın kitabı var!

Tetikleyici Uyarı

Bu kitap, karanlık bir mafya romantizminden bekleyebileceğiniz tüm unsurları içeriyor.

Bu kitap, karanlık bir sonla biten bir kitap değildir... Hiç de bile. Karanlık, sayfalarca süren içerik bekleyin. Bu kitap, hassas okuyucular için tavsiye edilmez.

Bu hikayede büyük bir yaş farkı (36/18), açık şiddet, müstehcen seks sahneleri, yetişkinlere yönelik dil ve doğurganlıkla ilgili kalıcı tıbbi sonuçlara yol açan ciddi bir yaralanmanın yer aldığı bir sahne bulunmaktadır

. Kitapta düşük yapma sahnesi yoktur. Hikaye yine de derin duygusal ve sadık bir mutlu sonla biter.

Yazdığım erkekler son derece sadık ve koruyucudur. Sevdikleri kadınları incitmeye cesaret eden herkesi

(gerçekten, herkesi!) öldürürler, ama kadınlarına karşı çok yumuşak kalplidirler. Aşık olduklarında çok hızlı aşık olurlar ve kitaplarımda asla aldatma olmaz!

Tanıtım

Bir yatak.
Bir yalan.
Bir kez asla yeterli olmayacaktı.

Mia:

Dario Alessi benim iki katım yaşında ve beni çılgına çeviren her yönden ölümcül.

Artık on sekiz yaşında olduğum için, aramızdaki gerginliği görmezden gelmek imkansız.

İtalyan *ailesi* benim yardımıma ihtiyaç duyduğunda, tereddüt etmeden uçağa atladım, değerimi kanıtlamaya ve sonunda ailemin Bratva'sında yerimi kazanmaya hazırdım.

Dario'nun karısı gibi davranmam gerektiğini hiç beklemiyordum. Kesinlikle aynı yatağı paylaşacağımızı da beklemiyordum.

Kendimize bunun sadece bir kez olacağını söylüyoruz.

Bir kez, içimizden atmak için. Bir kez, sonra ayrılacağız.

Yalancı,

yalancı.

Dario:

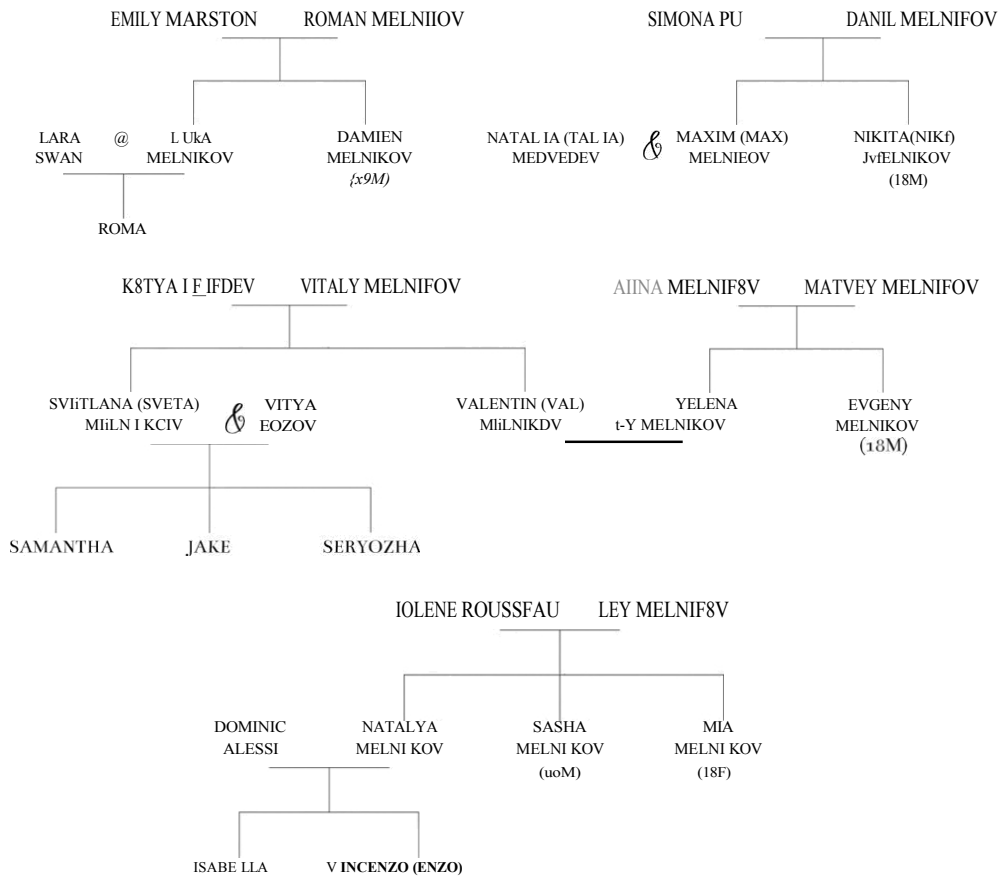
O on sekiz yaşında, Lev Melnikov'un kızı ve piercingli vücudu ve beni çıldırtan ağızıyla şiddet dolu küçük bir şey.

Parmağındaki yüzük sahte bir evlilik için olabilir, ama çok yakında gerçek olacak.

Kendime bir kez yeter diye söyledim.

Ama Mia, bir kez dokunduğunda unutabileceğın türden bir kadın değildi.
Her şeyden çok kafese korkuyor, ama ben küçük engerekimi
evcilleştirmek istemiyorum.
Onun dişlerini bana geçirmesi ve asla bırakmaması istiyorum.

Melnikov Family

Bölüm 1

Dario

Bu gece kulüp tıklım tıklım dolu ve önümdeki kadın dikkatimi çekmek için aklına gelen her şeyi yapıyor. Sikişmek isteyen bakışları yeterli ipucu değilse, havada kıcıını sallama şekli yeterli olacaktır. Onu tanımlamak için "incelikli" kelimesini kullanmazdım. Gülümsediğinde, ben gülümsemiyorum. Bunun yerine, bütün gece yüzümde olan aynı sıkılmış ifadeyle başka yere bakıyorum.

La Dolce Vita'ya giren kimse bunu bilmez, ama her hafta sonu burada yüksek bahisli poker oyunları düzenliyoruz. Bu odanın hemen üzerinde milyonlarca dolar kazanılıyor ve kaybediliyor, ama kimse bunun farkında değil. Bu geceki oyunda güvenlik görevlisiydim ve altı saat boyunca onların oyununu izledikten sonra, buradan gitmeye fazlasıyla hazırım.

Barmen'e başımı salladım, o da bana bir viski doldurduktan sonra, yeniden içki bekleyen yarı sarhoş kadınların yanına döndü. Bugün cuma, yani Ricki kapanışa kadar meşgul olacak. Ama o bizim en iyi barmenimiz, bu işi halledebileceğini biliyorum.

"Oldukça açıkça belli ediyor, değil mi?"

Kardeşimin sesini duyunca dönüp baktım ve o yanımdaki bar taburesine oturmadan Ricki ona bir shot doldurup uzattı. Alessandro bardağı aldı, teşekkür etmek için başını salladı ve bir dikişte içti. Dans pistindeki sarışına tekrar baktı.

"Hadi git kardeşim. İyi bir sevişmeye ihtiyacın var," diyor bana, ona attığım bakışa gülümseyerek. "Son zamanlarda çok kötü bir ruh halindeydin. Hepimiz fark ettik."

Hâlâ elinden geleni yapan kadına tekrar bakıyorum. O pes eden biri değil. Bunu kabul etmeliyim. Ona ilgim olduğunu düşündürmek istemediğimden, hızla başka yere bakıp kardeşimin kendini beğenmiş sırtışına geri dönüyorum.

"İlgilenmiyorum," diyorum ona.

"Neden ilgilenmiyorsun? Senin için harika bir gösteri yapıyor ve göğüsleri o kadar büyük ki, o küçük elbise onları zar zor tutuyor. Git ve biraz eğlen, kardeşim."

Kadehimi kaldırıp bir yudum daha alıyorum, viskinin yakıcı tadı beni bu sinir bozucu sohbetten uzaklaştırıyor. "Neden sen onu becermiyorsun? Sanırım o da seninle birlikte olmaktan mutlu olur."

Kardeşim güldü. O her zaman ikimizden daha kaygısız olanıydı. O otuz dört, ben otuz altı yaşındayım ve hayat Sandro için her zaman eğlenceli bir oyundan ibaret olmuştur.

"Beni aşağılamayın kardeşim. Sizin artıkları almayacağım."

"Onunla hiç yatmadıysam, bu bir artı değildir," diyorum.

Omuz silkiyor. "Belki, ama yine de hakaret gibi geliyor. Hayır, o kadın seni istiyor ve teselli ödülü olarak benim sikimi sürmeyecek."

Dudaklarımın köşesi gülümsemeye dönüşüyor, çünkü kardeşim ailede daha rahat olan kişi olsa da, her zaman huysuz beni güldürebilmiştir. Kötü ruh halim konusunda haklı. Uzun bir iki hafta geçti ve üzerimde asılı duran sinirimi bir türlü atamıyorum.

Sanki evren bu duyguyu pekiştirmek istercesine, cebimde telefonumun titrediğini hissediyorum ve onu çıkarır çıkarmaz, Mia'nın yüzünün ekranımı aydınlattığını görüyorum — pembeye boyanmış saçları, kendini beğenmiş gülümsemesi ve her zaman kötü bir şey peşindeymiş gibi görünen ela gözleri. İçimden gelen sinirli homurtuyu zorlukla bastırıyorum, ama yüzüm her şeyi ele veriyor olmalı ki Sandro gülüyor ve Ricki'ye bize birer içki daha doldurması için işaret ediyor.

"Neden gülümsüyorsun bilmiyorum," diyorum ve Ricki bardağı tekrar doldurmadan viskimi bitiriyorum.

Sandro ikinci shot'ını tadını çıkarmaya zaman ayırmadan içiyor ve bana Mia'nın bok yiyen gülümsemesine çok benzeyen bir gülümseme atıyor. Henüz tek kelime etmeden bile beni kızdıracağını biliyorum.

"Kardeşimin kimseye aşık olduğunu hiç görmedim." Ona kaşlarını çatarak bakıyorum. "Ve şimdi de görmüyorsun, pislik."

O gülüyor ve hala bana gösteriş yapmaya çalışan sarışına başını sallıyor. "O zaman git onu becer, Dario. Belli ki istekli ve sen kimseye bağlı değilsin, ikiniz için de eğlenceli bir gece olacak." Sırf beni kızdırmak için, kadına kadehini kaldırıp şerefe diyor ve kadın hemen ona doğru yürümeye başlayınca gülüyor.

"Sandro," diye uyarıyorum, ama sinirli ses tonum sadece o pisliği tekrar güldürüyor.

Bana attığı eğlenceli bakış, ona yumruk atmak istememe neden oluyor, ama hak ettiği gibi onu pataklayamadan, kadın yanımıza geliyor ve bana gülümsüyor.

"Selam," diyor ve gözlerini üzerimde gezdiriyor. Giydim pahalı takımı inceliyor ve gördüklerini beğendiğini anlayabiliyorum. Yüzümdeki sinirli ifade onu caydırmaya yetmiyor.

"Selam," diyor Sandro, ben sessiz kalıp bir içki daha alırken.

Kardeşıme bakıyor ve hala beni istediğini anlayabiliyorum, ama onunla birlikte gitmekten de çok mutlu olacaktır.

"Bu asla olmayacak," diyor bana İtalyanca, sesi sarışını neredeyse o anda orgazm olmaya zorluyor. Onun yumuşak inlemesine gülüyor ve bana meydan okurcasına kaşlarını kaldırıyor. "Ne bekliyorsun kardeşim?"

Bu sefer İngilizce konuşuyor ve sözleri, kadının bana heyecanlı bir köpek yavrusu gibi bakmasına neden oluyor, sanki bir kemik alacakmış gibi umutla.

İkisine de bakıp "İlgilenmiyorum" diyorum.

Kadın alt dudağını dışarı çıkararak aptalca ve hiç de umduğu kadar seksi olmayan bir şekilde somurtuyor. "Hadi ama. Sana iyi vakit geçirebilirim."

"Bundan gerçekten şüpheliyim," dedim ve kadın bana uzanmaya başladığında kolumu geri çektim.

"Kabul et," diyor Sandro İtalyanca. "Kabul et, bir daha sana bunu yapmayacağım."

"Hiçbir şey itiraf etmiyorum," diyorum ona. İngilizceye geçerek kadına bakıp "Siktir git" diyorum.

"Ama sen beni çağırdın," diyor ve somurtkan sesi hızla sinirli bir tona dönüşüyor.

"Senin dikkatini çeken kardeşimdi, ben değil," diyorum ona. "Seni burada istemiyordum."

Bana öfkeyle bakar ama ben onu görmezden gelip telefonuma bakarım ve Mia'nın daha önce gönderdiği mesajı kontrol ederim. Bir video vardır ve Sandro kadını yatıştırmaya çalışırken ben videoya tıklarım. İyi bir iş adamı olduğu ve bu tür şeyleri önemseydiği için onu müşteri olarak kaybetmekten endişeleniyor. O kadın bir daha buraya gelse de gelmese de umurumda değil. Ben videoyu izlerken o kadına bedava içki ikram ediyor. Sasha'nın evine dönüştürdüğü ve taşındığı depoyu hemen tanıyorum. Oturma odasının kirişlerine gerçek boyutta mankenler asan tanıdığım tek kişi o.

Mia kameranın önüne geçer, kızıl saçları pembe çizgilerle süslenmiş, hepsi dağınık bir at kuyruğu şeklinde toplanmıştır. Ela gözleri yaramazlıkla parıltıyor ve dolgun dudaklarının köşesinde bir gülümseme beliriyor. Bu bakışı çok iyi tanıyorum. Elinde bıçakla bana saldırdığında her zaman bu bakışı görüyorum.

"Şuna bir bak, Dario," diyor ve hemen ardından arkasını dönüp asılı mankenlerden birine doğru yürüyor. Bu, mağazada asılı duran mankenlerden biri değil ve eğer daha önce görmemiş olsaydım, bunun gerçek bir insan olup olmadığını merak ederdim, özellikle de içlerinden biri kafasına siyah bir torba geçirmiş olduğu için. Neden bu detayı eklediklerini bilmiyorum ve bilmek de istemiyorum. Manken kot pantolon, kapüşonlu sweatshirt ve siyah botlar giyiyor. Yine, neden?

Mia'nın asılı mankeni doğruca süzülerek ilerlemesini izlerken merakım arka planda kalıyor. Her iki elinde bıçak tutan Mia, lanet olası bir kedi kadar zarif. Tırtıklı, ölümcül görünümlü bıçakları tanıyorum. Onun on sekizinci doğum gününde ona almıştım ve küçük ellerinin bıçak sapını kavradığını görmek, kabul etmeye hazır olmadığım bir şeyleri içimde uyandırıyor.

Mankenin etrafında dolaşan Mia, midenize hızlı bir tekme atıyor ve sonra ellerini yıldırım hızında bir hareketle

O, çoğu insanın bir yumruk atamadan önce mankeni beş kez bıçaklıyor, her bıçak darbesi belirli bir hayati organı hedef alıyor ve sonra iyice emin olmak için bir tekme daha atıyor.

"Harika, küçük cadı," Sasha'nın onu çekerken söylediğini duyuyorum.

Kız dönüp kardeşine kocaman bir gülümseme atıyor ve ben de videoyu burada durdurup ekranı onun yüzüyle dolduruyorum. Kulağının yan tarafında piercingler var ve burnunda küçük bir elmas parıldıyordu. Onu görünce şaşkınlıktan sessiz kalıyorum.

Sarışın kadını tamamen unutmuşum, ta ki o "Bu sürtük de kim lan?" diyene kadar.

Telefonumu cebime koyup, ona dönerek daha önce o kadar çok istediği ilgiyi gösteriyorum. Yüzümdeki ifadeyi görünce bir adım geri atıyor. "Az önce ne dedin?"

Gözleri Sandro'ya yardım için kaydı, ama o sadece gülüp başını salladı. "Bana bakma. Bu belaya kendini sokan sensin. Az önce onun kız arkadaşını aşağıladın."

Kardeşıme çenesini kapatmasını söylemeden önce, kadın "Kızın mı?" der. Rahatlamış bir nefes alır. "Kızın olduğunu bilmiyordum. Çok tatlı."

Sandro kendini kaybeder, dikkat çekecek kadar yüksek sesle gülerken, ben tüm irademi kullanarak kimseye saldırıp zarar vermemek için kendimi zor tutarım. "Benim kızım yok," derim.

"Ama?" Kaşları karışıklıkla çatılır, ama sonra tiksintiye dönüşür. "Kaç yaşında?"

"On sekiz yaşında ve seni ilgilendirmez," diyorum, onun *benim kız arkadaşım* olmadığını açıklamaya zahmet etmeden. Beni gerçekten sinirlendiren, bana attığı bir sonraki bakış. Ahlaki üstünlük taslayan, "*Senin hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ama senin görünüşünden daha iyi olduğuma karar verdim*" bakışı.

Ayağa kalkarım, viskimi bitiririm ve ona dönerim. Aşağıya bakarak, çünkü topuklu ayakkabılarla bile boyu benimkine yaklaşmıyor, "Kaç yaşındasın?" derim.

Tereddüt edince, "Bana yalan söyleme. Kaç yaşındasın?" diye ekledim. Gözlerime bakmadan "Yirmi bir" dedi.

"Ben otuz altı yaşındayım. Birçok insan hala benim senin için çok yaşlı olduğumu düşünür, ama dürüst olalım, seni karanlık bir köşeye çekip minik elbiseni kaldırsam, benimle sevişmene izin verirdin, değil mi? Muhtemelen bunu yaparken bana baba diye seslenirdin bile."

Sözlerim ve kafasına koyduğum görüntü karşısında gözleri parladı. "Evet," dedi ve bana yaklaştığında ben geri çekildim.

"Tanrım, bayan, biz sevişmiyoruz. Bir şey anlatmaya çalışıyorum." Sandro'ya bakıp İtalyanca olarak "Hepsi senin suçun. Onu buraya çağırdığın için inanamıyorum." diyorum.

"Hayır, senin hatan," diye düzeltir, "Mia'nın senin kız olduğunu, huysuz tavırlarının sebebini ve senden yayılan ve öfkeli bir fırtına bulutu gibi peşini bırakmayan cinsel gerilimi itiraf etmemekle." Sarışına bakar ve ekler, "Ve onun sana yalvardığı sert sikişi ona vermemenin sebebi."

"O benim kız arkadaşım değil," demeye başlıyorum, ama o yine gülerek sözümü kesiyor.

"Evet, kendine bunu söylemeye devam et. O on sekiz yaşına girdiğinden beri, sen değiştin." İngilizceye geçerek kadına, "Gidebilirsin tatlım. Bu gece içkiler bizden, ve merak etme, eminim diğer adamlardan biri daha sonra seni becerecektir." der. Sanki sözleri yeterince kötü değilmiş gibi, elini uzatıp kadının omzuna yatıştırıcı bir hareketle dokunur, ki bu hareketin ona bir tokat yedirteceğine eminim.

Beni çok şaşırtarak, kadın başını sallar, omuzlarını geriye atar ve avlanan bir dişi aslan gibi kalabalığı tarar. Barın diğer ucunda bir adam görür ve adam onun flörtöz gülümsemesine karşılık verince, "Haklısın. İlk tercihim olmayabilir, ama acil durumda iş görür" der ve bu veda sözleriyle, Ricki'ye elini kaldırarak içkiyi doldurmaya başlaması gerektiğini bildirir ve uzaklaşır.

"Kendi ağırlığı kadar alkol içecek," diyorum kardeşim. "Neden bunun parasını ödemeyi teklif ettin?"

Sandro güldü. "Ben ödemiyorum. Bar benim değil." "Dominic, onun hesabını ödediğini öğrenince çok sevinecek," dedim, diyorum, kuzenimizin bu konuda ne düşüneceğini çok iyi bilerek.

Kardeşim omuz silkiyor. "Asla öğrenmeyecek. Altı aylık bir oğlu, dört yaşında bir kızı ve takıntılı olduğu bir karısı var. O adamın ilgisi La Dolce Vita'nın mali durumuna değil. Ayrıca, o bu iş için uygun. Adam çok zengin."

Haksız değil. Alessi Mafyası'nın patronu olmak iyi para kazandırıyor ve hepimiz bundan faydalandık. Hiçbirimiz para sıkıntısı çekmeyeceğiz ve Dominic Natalya Melnikov ile evlendiğinde, ailelerimiz birleşti ve herkesin zenginliği ve güvenliği arttı. Mia, Natalya'nın küçük kız kardeşi ve kardeşim bana bunu her zaman hatırlatmaktan büyük zevk alıyor.

Benim görüşümü doğrulamak için şöyle diyor: "Mia ile evlenirsen, Dominic hem kayınbiraderin hem de kuzenin olur. Bu çok tuhaf olur. Çocuklarınız birbirlerine ne olacak? Bu, Google'da aranacak bir soru." Bu ikilemi bir saniye düşünür ve sonra devam eder: "Lev'in bir kızını daha İtalyanlara kaptırdığında geçireceği kalp krizinden bahsetmiyorum bile. Spermelerini dondurmamak isteyebilirsin, çünkü o senin hayalarını kesmeye çalışacak."

"Mia ile aramızda hiçbir şey yok," diye anlatmaya çalışıyorum. "Ona dövüşmeyi öğretiyorum. Hepsi bu."

Gülümser ve kalabalığı tarar. "şimdilik öyle, kardeşim, ama ikimiz de bunun nereye varacağını biliyoruz. Annemle babam torun istiyor ve sen en büyüksün, o yüzden bu işi halletsen iyi olur."

"Gidiyorum," diyorum ona, çünkü bebek muhabbeti için burada kalmamın imkanı yok. Bunu başkasıyla paylaşmaması konusunda onu uyarmama gerek yok. Alessandro bana bir sürü saçma sapan şey söyleyebilir, ama ikimiz de birbirimizi asla ihanet etmeziz ve bu konuşmanın ve onun şüphelerinin bundan öteye gitmeyeceğini biliyorum. Yine de, her fırsatta bu konuyla dalga geçmesini engellemeyecek, bu yüzden Ricki'ye bahşiş bırakıp kardeşimin sırttan yüzüne başımı sallarken zihinsel olarak kendimi buna hazırlamaya çalışıyorum.

Kulüpten ayrılmadan önce, görevli güvenlik görevlilerinden biri olan Marco ile durup birkaç kelime konuşarak her şeyin yolunda olduğundan emin oluyorum. Yakınlarda uyuşturucu satmaya çalışan yerel bir çeteyle bazı sorunlar yaşamıştık, ancak Marco'ya göre bu gece ortalıkta hiçbir izleri yok.

"Bir şey görürsen beni ara," diyerek onu işine bırakıp dışarı çıkıyorum. İçeri girmek için uzun bir kuyruk var ama ben onu görmezden gelip, hemen ön tarafta park edilmiş Ducati Streetfighter'a doğru yöneliyorum. Tanrım, bu motosiklete bayılıyorum. Tamamen siyah, şık tasarımı ilk dikkatimi çeken şeydi ve bir kez deneme sürüşü yaptıktan sonra, ona bağlandım. Dominic, Armani takım elbise giyerek ilk kez bindiğimde aklımı kaçırdığımı düşündü, ama ben taviz vermeyi reddediyorum. Pahalı takım elbiselerimi seviyorum, motosikletimi seviyorum, neden ikisine de sahip olamayayım?

Bacağımı kaldırdığımda, takım elbise benimle birlikte hareket ediyor. Streç yün karışımından birkaç tane özel dikim takım elbise yaptırdım ve şu ana kadar mükemmel sonuç verdi. Motosikleti çalıştırmadan önce telefonumu alıp Mia'ya bir mesaj gönderiyorum.

BEN:

İkinci bıçaklamada gardını düşürdün. Ya sana yumruk atıp bıçaklarından birini alsaydı?

Gülümserim ve telefonumu cebime koyarım, bunu okuduğunda ne kadar sinirleneceğini bilerek. Koyu renkli kaskı kafama geçirip motosikleti çalıştırırım, gürültülü motorun haykırışını duyunca gülümsemem daha da genişler. Kaskımın vizörü renkli olduğundan beni gizliyor, ama kulüpten ayrılırken ve caddeye çıkar çıkmaz hızlanırken tüm gözler üzerimde. Trafikte zikzaklar çizerek ilerlerken motor gürültüyle çalışıyor ve bana, kendimi serbest bırakıp düzgün bir sürüş yapmayalı çok uzun zaman olduğunu hatırlatıyor.

Birkaç yıl önce satın aldığım müstakil ev Dominic'in evinden çok uzak değil ve Sandro da benim evimden sadece birkaç dakika uzaklıkta bir ev satın aldı. Herhangi bir sorun çıkması ihtimaline karşı birbirimize yakın olmak istemiştik, ama burada her şey sakin. Kardeşim ve ben hala yılda birkaç kez İtalya'ya uçuyoruz ve orada her şeyin güvenli olduğundan emin oluyoruz. Babam her şeyi yakından takip ediyor, ama yaşılanıyor ve Dominic güvenliği sağlamak için yeterince adam bırakmış olsa da, diğer ailelerin aklına çılgınca fikirler gelmemesi için yüzümüzü göstermemiz iyi bir fikir.

Eve gitmeden önce Dominic'in evinin önüne çekiyorum, kapalı kapının önünde durup görevli güvenlik görevlisinin beni görebilmesi için vizörümü kaldırıyorum. Yüzümü iyice gördüğü anda saygıyla başını sallıyor ve kapıyı açacak düğmeye basıyor. Kapıdan geçip Dominic'in Lamborghini'sinin yanına park ediyorum. Aile dostu bir SUV'ye geçmek zorunda kalmış olsa da, Lambo'yu hala çok seviyor ve her fırsatta Natalya'yı gizlice arabayla gezmeye çıkarıyor.

Ön kapıyı görmezden gelerek arka tarafa dolaştım, şifreyi girip Tony'nin evin bölümüne açılan kapıdan içeri girdim. Dominic'in evde yaşayan doktoru her konuda başvurduğumuz kişidir. Dr. Bianchi geçen yıl emekli oldu, ama hala karısıyla birlikte garajın üstünde yaşıyor. Lucia tamamen emekli olmayı reddediyor ve çocukluğumuzdan beri ailemize bakıyor. O dünyadaki en iyi aşçı ve Dominic'in çocukları onu çok seviyor, bu yüzden onu kadroda tutmaktan çok mutlular. Yine de bir hizmetçi tuttu, böylece Lucia'nın görevleri o kadar zorlu olmayacaktı. Sofia işe başladıktan sonra üç gün boyunca ona konuşmadı ve kırılmış gibi davrandı, ama hepimiz onun gizlice diğer kadının etrafta olmasını sevdiğini biliyoruz. Sofia'nın, evi ele geçirir gibi gelen on sekiz yaşındaki bir kız değil de ellili yaşlarında olması da yardımcı oluyor.

"Ne oldu?" diye sorar Tony, özel yaşam alanına açılan koridordan hızla koşarak gelir. Dağınık saçları ve düzgünce giyilmemiş gömleği ile yeni uyanmış gibi görünür. Koyu renkli gözlüklerini takar ve gözlerini üzerimde gezdirerek belirgin bir yara izi arar, ama bulamayınca "Mia yine seni kesti mi?" diye sorar.

"O tek seferlikti Tony," diye hatırlatırım ona. Bana yaptığı kesik yirmi dikiş gerektirmişti ve sol kolumda uzanan yara izini her gördüğümde Mia aklıma geliyor. Zaten bunun için fazla yardıma ihtiyacım yok. On sekiz yaşına girdiğinden beri onu kafamdan çıkaramıyorum.

Tony gülümsemesini saklamaya çalışır ve "Ne oluyor o zaman?" der. "Hiçbir şey. Sadece Dominic'le konuşmak için buraya geldim. İstemiyordum..."

Sofia'yı ön kapıyla rahatsız etme." Onun yanından geçip merdivenlere doğru yürürken hızlıca "Uyandırdığım için özür dilerim" diyorum.

"Önemli değil," diyor Tony, çoktan yatağına dönmüş.

Yıllar içinde, fırsat bulduğunda uyumayı öğrenmiştir. Birinin kurşun yiyip bütün gece ameliyat gerektirecek bir durumla karşılaşacağı hiç belli olmaz.

Dominic'in ofisine gitmeden önce mutfağa uğrarım. Lucia çoktan çıkmıştır ama buzdolabını dolu tutar ve açtığımda, içinde şehrin en iyi İtalyan yemeklerinin olduğunu görünce hiç şaşırırmam. O kadın bir nimettir. O olmasa kardeşim ve ben açlıktan ölürdük.

Kollarımı caprese salatası, lazanya ve ızgara sebze kaplarıyla doldurmuşken, Dominic oğlunu kucağında taşıyarak içeri girer. "Buzdolabımı yağmaladığını duyduğumda silahımı alıp seni vurmadığım için şanslısın."

Her şeyi bir kenara bırakıp tabak hazırlamaya başladım. "Sen asla bir adamı körü körüne vurmazsın Dom. Seni çok iyi tanıyorum."

O da haklı olduğumu biliyor. Dominic birçok şey olabilir, ama aptal ya da beceriksiz değildir. Beni vuracak olsaydı, gözlerimin içine bakarak yapardı, bu da ona benim sadece buzdolabını yağmaladığımı ve gerçek bir tehdit olmadığımı fark etmek için bolca zaman verirdi.

Enzo hafifçe inler ve benim iri yarı mafya babası kuzenim, İtalyanca bebek diliyle konuşurken oğlunun poposunu okşayarak sallamaya başlar. Ben gülerken daha fazla yemek koyarım.

"Dario amcan neden gülüyor bilmiyorum," diyor Enzo'ya. "O da baba olduğunda aynı şeyi yapacak."

"Bu asla olmayacak," diye hatırlatıyorum ona, tabağı mı mikrodalgaya koyarken.

"Ne olmayacak?"

Natalya'nın sesini duyunca ikimiz de dönüp bakarız. Dominic'in karısı içeri girer ve ikisi birbirlerine gülümserler, ben de gözlerimi kaçıtırım. Dominic, Natalya'nın iki katından fazla yaşlıdır ama bu ikisini de hiç rahatsız etmez. Dominic, Natalya'ya sanki onun nefes almasının tek nedeniymiş gibi bakar ve Natalya da ona aynı şekilde karşılık verir. O bakışta, "*Seni tekrar çıplak görmek için sabırsızlanıyorum*" anlamı da var ve ikisi için ne kadar mutlu olsam da, bazen bu durum yarama tuz basmak gibi geliyor ve bu gece hiç havamda değilim.

Dominic, ona yeterince yaklaştığında boş kolunu onun omzuna dolayarak onu öper ve şöyle der: "Dario asla çocuk sahibi olmayacağına yemin ediyor."

Natalya gülümser ve bana sarılmak için yanıma gelir. "Elbette olacak, Dario," der bana. "Sadece henüz doğru kızla tanışmadın."

Ona yanıldığını söylemeden önce, yeğenimin "Dario amca" diye bağırdığını duyarım. Mutfağa koşar ve küçük kollarını bacağıma dolanır. Gülümserim ve eğilip onu kucağıma alırım. Isabella kollarını ve bacaklarını bana dolarken güler ve konuşmaya başlar. Gününü ve annesine küçük kardeşini yıkamasına nasıl yardım ettiğini anlatırken çok sevimli ve hareketlidir.

"Sen çok iyi bir ablasın," diyorum. Dört yaşına yeni girdi ve ben bebeklere deli olan bir adam olmasam da, onun çok sevimli olduğunu inkar edemem. Max amcası ve Talia teyzesi ona Wallace'ın yeni videosunu gönderdiğini söylediğinde mavi gözleri parlıyor. Onların border collie cinsi köpeğini çok seviyor ve onu tanıdığından beri babasına bir köpek yavrusu almak için yalvarıyor.

"Mia'nın dersleri nasıl gidiyor?" diye soruyor Natalya.

Mia'nın adı geçince, kaçınmaya çalıştığım her şey bir anda geri geliyor. Elimden geldiğince bunu görmezden gelip Isabella'nın başına bir öpücük konduruyorum ve onu yere indirip oynamaya gitmesi için bırakıyorum.

"Kız kardeşinin dersleri beni hep tetikte tutuyor," diyorum ona.

Natalya gülüyor. "Çok güzel bir ifade."

Mikrodalgadan tabağımyı alıp bir çatal alıyorum. Natalya bana ev yapımı ekmek uzatıyor ve ben "Mia dövüşmede çok iyidir" diyorum. Bu doğru. On yedi yaşına geldiğinde onu eğitmeye başladım, ama bana geldiğinde zaten çok şey biliyordu. Babası hayatının çoğunu yeraltı dövüşçüsü olarak geçirmiş ve iki kızına da kendilerini savunmayı öğretmişti. Natalya temel bilgileri biliyor, ama Mia sadece idare edecek kadar bilmekle yetinmedi. Bu konuda mükemmel olmak istedi, sonra bıçak dövüşünü ve aklına gelen her şekilde bir adamı öldürmeyi öğrenmek istedi. Ben de ona bu konuda yardım ediyorum.

"Öyle," diye onaylıyor Natalya. "Her zaman öyleydi. Küçük kardeşim beni utandırıyor."

Dominic kışına şaplak atar ve başının üstüne öpücük kondurur. "Asla, *principessa*. Sen tanıdığım en cesur kadınsın. Mia'nın bir şeyleri kesmeye olan sevgisini paylaşmıyorsun.

Mia'nın bir şeyleri kesmeye olan sevgisini paylaşmıyorsun."

Natalya gülerek, "Kesinlikle paylaşmıyorum, piercing yapma sevgisini de. O kız acıya dayanıklıdır."

"Öyle," diye onaylıyorum, onun ne kadar inatçı olabileceğini ilk elden bildiğim için. Aylar önce ona karşı yumuşak davranmayı bıraktım ve onu kaç kez yere sermiş olsam da, o asla pes etmiyor. Minik poposu her zaman zıplıyor ve daha fazlasına hazır. Onu zorla mola verdirip, kendine zarar vermediğinden emin olmak zorundayım.

Enzo huysuzlanmaya başlayınca Natalya gülümser ve Dominic onu kucağına verince ona uzanır.

"İyi misin, *principessa*? Onu taşımama yardım etmemi ister misin?" diye sorar.

"İyiyim," der Natalya. "Sadece acıkmış. Onu besleyip yatıracağım. Belki dün gecedен daha fazla uyur."

Dominic ona gülümser, kışını bir kez daha sıkarak şöyle der: "Dario ile konuştuktan sonra Isabella'yı yatıracağım. Bana ihtiyacın olursa seslen."

"Tamam." Bana bakar. "İyi geceler, Dario."

"İyi geceler, Nat," diye cevap veriyorum, ona hızlıca sarılmadan önce Enzo'nun minik yanağını okşuyorum, sonra o Enzo'yu alıp uzaklaşıyor.

Dominic, ben akşam yemeğimi bitirirken bize birkaç cannoli alır ve ikimiz de tatlıya geçtiğimizde, "Kulüp nasıldı?" diye sorar.

"Her zamanki gibi. Oyun iyi gitti. Harry potu kazandı, Roger yine her şeyini kaybetti. Parası bitiyor, yakında benden borç isteyecektir."

"Sırf kaybetsin diye ona borç vermeyeceğim," diyor Dominic. "Parası yoksa oynayamaz. Ben lanet olası bir banka değilim ve kumar bağımlısına kesinlikle borç vermeyeceğim."

"Sonunda sana çok fazla borcu olur," diyorum.

Dominic tatlısının son lokmasını bitirip tabağını lavaboya koyar. "Roger'da benim istediğim hiçbir şey yok ve kocasının asla ödeyemeyeceği bir borcu geri ödeme zamanı geldiğinde, 65 yaşındaki karısını tehdit etmeye niyetim yok."

Gülüyorum ve bulaşıklarımı lavaboya koyuyorum. "Kalbi olan bir mafya babası."

Bana kaşlarını çatarak bakar. "Hayır, iş kafası iyi bir mafya babası. Gerekecekçe sorun çıkarmam ve Roger, kumar oynamak için kendi parası yoksa benim için değersizdir."

Bana espresso ikram ettiğinde, kabul ediyorum ve aklımdaki her şeyi bana anlatmasını bekliyorum. Kuzenimi yeterince iyi tanıyorum, onu rahatsız eden bir şey olduğunu biliyorum. Sabırlı olabilirim, bu yüzden içkimi yudumlarken beklerken kıcımı tezgaha yaslıyorum.

Sonunda, "Baban az önce beni aradı. İtalya'da bazı sorunlar yaşıyoruz. Henüz önemli bir şey yok, ama önemli bir şeye dönüşebilir" diyor.

"Ne oldu?"

"Dün gece adamlarımızdan biri öldürüldü. Fontana ailesi yapmış olabilir gibi görünüyor."

"Sence onlar kontrolü ele geçirmeye mi çalışıyorlar?" diye soruyorum.

"Bilmiyorum. Aileler bizimle yaptığımız anlaşmaya her zaman saygı göstermişlerdir, ama Paulo Fontana altı ay önce öldü ve oğlu Leonardo onun yerini aldı. Babasıyla yaptığım anlaşmaya uymak istemiyor olabilir."

"Biz gençken o her zaman çabuk sinirlenirdi," diyorum.

Dominic bir saniye düşünür ve sonra şöyle der: "İtalya'ya gitmen gerekebilir. Henüz emin değilim. Biraz zaman tanımak istiyorum, ama tüm adamlarımızı orada yüksek alarmda tutuyorum. Eğer bunun arkasında Leonardo varsa, o küçük pislik hiç doğmamış olmayı dileyecek."

Acımasız patronun ortaya çıkmasını görünce sırtıyıyorum. Karısı ve çocukları etrafındayken ne kadar acımasız olabileceğini unutmak kolaydır, ama Dominic bir sebepten dolayı patron ve bugünkü konumuna nazik davranarak gelmemiştir.

"Kulağa hoş geliyor," diyorum ona. "Kararını bana bildir." Tam çıkmak üzereyken Natalya koşarak geri gelir.

Dominic kızarmış yüzüne bir bakış attı ve saniyeler içinde yanına gitti.

"Ne oldu, *principessa*?" diye sorar ve elini onun üzerine koyarak iyi olup olmadığını kontrol eder.

"İyiyim," diyor. "Özür dilerim. Seni korkutmak istemedim." Telefonunu kaldırıyor. "Luka az önce mesaj attı. Lara doğuma girmiş."

"Tanrım," Dominic inleyerek, elini kalbine koyarken tam boyuna kadar ayağa kalktı. "Bebğim, bir dahaki sefere bunu önceden söyle."

O gülümser ve göğsüne hafifçe vurur. "Yaşlı kalbin durmasından mı korkuyorsun?"

Durduramadan gülüyorum, kuzenimin bana attığı bakışı görmezden gelerek

Dominic karısına tekrar bakar. "Senin benimle dalga geçtiğine inanamıyorum

benimle dalga geçmene inanamıyorum, *principessa*. Sanırım sana hala ne kadar erkeksi olduğumu hatırlatmam gerekiyor."

"Hastaneye gitmeliyiz," diye hatırlatır ona.

Kuzenim gülüyor. "Seni şu anda oraya götürmem mümkün değil. Bütün gece doğum sancısı çekebilir. Seni bekleme odasında uyumana izin vermeyeceğim. Bebek doğar doğmaz seni oraya götüreceğim."

O kadının kışını ellediğinde, ben kapıya doğru yöneliyorum. "Ben kendim çıkarım," diyorum. "Luka'ya tebriklerimi ilet."

Dominic söyleyeceğini söyler ve sonra Natalya'nın ona "Kızımızı yatırmaya söz verdiğini unutma" dediğini duyarım.

Duyuma mesafesinin dışına çıkmadan hemen önce, Dominic'in "Ve işim biter bitmez, senin tatlı kışına geliyorum, *principessa*" dediğini duyarım.

Kuzenimi eğlenceli gecesine bırakarak, motosikletime doğru yürüdüm, şu anda Natalya'nın küçük kız kardeşini bir gece eğlenmek için ne kadar çok istediğimi itiraf etmeyi reddederek.

Dayanamayıp, kaskımı takmadan önce telefonumu kontrol ediyorum ve ondan bir mesaj gördüğümde, olması gerekenden daha fazla mutlu oluyorum.

MIA:

Gardımı düşürmedim. Benimle dalga geçtiğini biliyorum. Bu haftaki dersleri kaçırmam gerek.

Son yoruma kaşlarımı çatıp yazmaya başlıyorum.

BEN:

Neden?

MIA:

Çünkü ihtiyacım var.

BEN:

Bir anlaşmamız var, Mia. Sana ders vermek için programımdan zaman ayırıyorum.

senin için zaman ayırıyorum. En azından gelip zamanımı boşa harcamamalısın.

Ekranımda noktaların hareket etmeye başladığını gördüğümde, telefonun diğer ucunda onun öfkesini hissedebiliyorum. Mia derslerini asla kaçırmaz. Bu onun tarzı değil ve davranışlarındaki değişiklikleri sevmiyorum. Bunun her zaman bir nedeni vardır. İnsanlar genellikle kendi istekleriyle sapma göstermezler.

MIA:

Lanet olsun, Dario. Bu ay adet kanamam çok ağır ve şiddetli kramplarım var. Mutlu oldun mu şimdi?

BEN:

Hayır, pek değil. Ne zaman tekrar antrenman yapabileceğini bana haber ver.

O cevap vermiyor ve ben de ne haltlar döndüğünü merak ediyorum. Onu bir buçuk yıldır eğitiyorum ve hiç bir seansı kaçırmadı, ne grip, ne kramp, ne de başka bir şey için. Hatta genelde daha fazla seans için bana yalvarır. Şimdi haftada üç kez antrenman yapıyoruz çünkü o ısrar etti. İlk başta onu Sasha ile birlikte eğitiyordum ama Sasha artık benim yardımına ihtiyaç duymuyor, bu yüzden şimdi sadece Mia ile bire bir çalışıyoruz.

Bu muhtemelen en iyi fikir değildi. Geçmişe bakınca, bu gerçekten çok kötü bir fikirmiş.

Başka mesaj gelmeyeceği belli olunca, telefonumu kaldırıp motosikletimi çalıştırdım. Önümüzdeki hafta boyunca, ateşli mizacı ve herhangi bir gangsteri utandıracak ağzıyla, minik öğrencime takıntılı bir şekilde takılmamaya kararlıyım.

Bölüm 2

Mia

" , ne kadar sevimli,
değil mi?"

Emily teyzeme bakıp gülümserim.

"Oldukça sevimli," diye kabul ederim.

En yeni yeğenim, kollarımda minik bir bohça gibi duruyor. Kuzenim Luka ve eşi Lara bana kocaman gülümsüyorlar, Roma ise tüm bu ilgiden dolayı çığlık atıyor. Oğulları henüz iki yaşında bile değil, ama şimdiden bir tane daha yapmışlar. Açıkça çok mutlular ve ben de onlar için seviniyorum, ama bunu anladığımı söylersem yalan söylemiş olurum.

Mira kıvranmaya başlıyor, süt arıyor ve ben hemen Lara'ya panik bir bakış atıyorum. O bana tatlı bir gülümsemeyle karşılık verirken, Luka gülüyor ve kızını kucağına almak için eğiliyor.

"Bir gün sıra sana gelecek, Mia," diyor, Mira'yı kucağına alırken benim ona attığım bakışa gülüyor.

"Onun için daha çok zaman var," diye babamın sesini arkamdan duyuyorum. Omzuma hafifçe vurup saçımı nazikçe çekiştiriyor. "Onu dinleme, küçük cadı. Sen daha on sekiz yaşındasın."

Küçüklüğümden beri kullandığı bu lakaba gülümserim ve başımı sallayarak onaylarım, çünkü yakın zamanda bir bebek doğurmamın imkanı yok.

Lara emzirirken beklemek istemediğimizden, hepimiz kapıya doğru yöneliyoruz. Hastane odaları aileme uygun değil. Geldiğimizde, büyük bir kalabalıkla geliyoruz, bu yüzden birkaç balon ve bir avuç insan yerine, balo yapılacaktı gibi görünecek kadar balonumuz var, amcam Vitaly'nin her etkinliğin, ne kadar büyük ya da küçük olursa olsun, kutlanması gerektiği konusundaki ısrarı sayesinde kocaman bir dondurmali pasta var.

büyük ya da küçük olsun, bir dondurma pastasıyla kutlanmalıydı. Ayrıca, tüm kattaki herkesin bizi duyabileceği kadar çok insan ve çocuk vardı.

Burası tam bir tımarhane ve asansörlere giderken hemşirelerin istasyonunun önünden geçerken onların rahatlamış bakışlarını görüyorum. Lara dün gece doğum sancıları başlamıştı ama uzun sürdü ve ancak bu öğleden sonra doğum yaptı. Şimdi saat yediye yaklaşıyor ve tüm hastane personelinin bizim buradan gitmemizi beklediğini biliyorum.

Niki'yi gördüğümde, "Kardeşin ve Talia bu akşam uçacaklar mı?" diye soruyorum.

Kuzenim, her zaman yanında taşıdığı yıpranmış deri çantasını düzeltirken başını sallar. Bilgisayarına dokunamadığında ayrılık kaygısı yaşadığına yemin edebilirim. "Evet, bir saat içinde inecekler. Sonra gelir misin?"

Kardeşıme bakıyorum ve o bana kaşlarını kaldırıncı gülümsüyorum ve Niki'ye "Muhtemelen yarın olur. Sasha'ya köpeğiyle ilgilenmeye yardım edeceğime söz verdim" diyorum.

"Şeytanın dölünü mü kastediyorsun?" diye sorar Damien. Kuzenimiz gülümseyerek yaklaşır ve yeterince yaklaştığında Sasha'ya dirsek atar. "Henüz kimseyi öldürdü mü?"

"Chort iyi bir köpektir," der kardeşim, Kolombiya'ya gidip Max ve Talia'yı Amaya Karteli'nden kurtardıklarında kurtardığı Doberman'ı savunur.

Damien güler. "Bu yüzden mi yeğenlerin ve kuzenlerinin yanına yaklaşmasına izin verilmiyor?"

Sasha omuz silkiyor. "Hâlâ kuralları öğreniyor. Kendini savunamayan kimsenin yanına yaklaşmasına izin verilmemeli."

"Ya da nabızı atan hiç kimsenin," diye şaka yapar diğer kuzenimiz Evgeny, asansör kapıları açılırken hepimiz içeri gireriz, anne babamız ise bir sonrakini bekler.

"Tıpkı sahibi gibi," diye alay eder Damien.

Kardeşim her şeyi sakinlikle karşılar. Kafasının biraz karışık olduğunu bilir. Beyninin diğerleri gibi çalışmadığını bilir, ama babamız sayesinde bununla yaşamayı öğrenmiştir. Sasha küçükken bir şey fark etmiş olmalı, çünkü hatırladığım kadarıyla, kurallar kardeşimin kafasına kazınmıştır. Doğruyu yanlış ayırt edebildiğini söylemeyeceğim

doğruyu yanlıştan ayırt edemediğini söylemeyeceğim, ama neyin yasak neyin serbest olduğunu biliyor ve bu benim için yeterli.

Asansörden indiğimizde, otoparkın yanında bekleyen korumaları görüyorum. Hayatım boyunca hep yanımda oldular. Babalarımız Melnikov Bratva'yı yönetiyor ve ailemizdeki erkekler on sekiz yaşına girer girmez hepsi bu örgüte katılıyor. Niki sonuncu oldu. Doğum günü geçen aydı. O da örgüte katıldı ve kolundaki yeni dövme onu resmi üye olarak gösteriyor. Ben altı ay önce on sekiz yaşına girdim ve hala o özel daveti bekliyorum. Bana bunun güvenli olmadığını söyleyip duruyorlar, ama ben onların yanlış olduğunu kanıtlamaya kararlıyım.

Ailelerimiz bize katıldıktan sonra, Sasha ve ailelerimizle birlikte geride kalarak vedalaşıyoruz. Natalya ve Dominic çocuklarıyla birlikte çoktan ayrılmışlar, bu yüzden babam "Bu gece ne yapacaksınız?" diye sorduğunda sadece biz kalıyoruz.

"Mia, Chort konusunda bana yardım edecek," diyor Sasha, daha önce kararlaştırdığımız yarı gerçeği söylüyor. Babamın mavi gözleri, kardeşiminkilerle aynı renkte, üzerimizde dolaşıyor ve bize inanıp inanmayacağına karar vermeye çalıştığını anlayabiliyorum. Sonunda, kardeşimden daha güvenli bir yer olmadığını bildiği için, bize sarılır ve "Onu koru, Sasha" der.

"Biliyorsun ki koruyacağım," diyor kardeşim.

"Biliyorum. Yine de söylemeliyim," diyor babam ve dikkatini bana çeviriyor. Vücudunu kaplayan dövmeler, piercingli kaş ve dudak, isyankarlığımın ve vücut sanatına olan sevgimin nereden geldiğini açıklıyor. "Kardeşini dinle," diyor bana.

"Her zaman dinlerim," diyorum ve annemin kucaklamasına karşılık veriyorum.

Annem geri çekilirken, "Dikkatli ol. Sasha'da kalırsan bize mesaj at da haberimiz olsun, tamam mı?" diyor.

"Tamam," diye söz veriyorum ve Sasha bana kaskımı uzattığında gülümsüyorum. Kaskın arkasında pembe ve siyah renkli bir Çin ejderhası var, sırtımda dövme olan ejderhaya çok benziyor.

Sasha'nın kaskının arkasında, koluna dövme yaptırdığı gibi bir Azrail resmi var. Kuzenimiz Svetlana tasarlamıştı ve bu resim Bratva'nın sembolü haline geldi. Bu resim tek başına

bu şehrin yeraltı dünyasını biraz olsun bilen herkeste korku uyandırmaya yetiyor.

Ailemize veda edip, onun Yamaha MT-10 motosikletine doğru yürüyoruz. Kardeşimin motosikletini çok seviyorum, ama boyum sadece 1,55 cm olduğu için onu sürmem imkansız. O motosiklete bindikten sonra, ben de arkasına biniyorum, siyah botlarımı ayak dayama yerlerine koyup parmaklarımı koltuğun altına geçiriyorum. Kardeşime sarılıp hayatım pahasına tutunacak değilim. Birincisi, iğrenç, ikincisi, o trafikte hızla ilerlerken hissettiğim adrenalin patlamasını seviyorum ve sanki benimle dünya arasında hiçbir şey yokmuş gibi hissediyorum. Bu, mümkün olan en iyi şekilde özgürleştirici ve rahatlatıcı bir his ve mümkün olan en kısa sürede kendi motosikletimi alacağım.

Motorunun gürültülü sesi otoparkı dolduruyor ve o motoru çalıştırıp sokağa çıktığımızda, kaskımın renkli vizörünün arkasında deli bir kadın gibi gülümsüyorum. Sasha motosikletini kullanmayı biliyor, ama trafik kurallarına hiç aldırış etmiyor, bu yüzden park halindeki bir arabanın etrafından dönüp kırmızı ışıkta geçince hiç şaşırıyorum. Niki, tüm CCTV görüntülerini inceleyip Sasha'nın sürekli kurallara uymama halinin tüm kanıtlarını silmenin tam zamanlı bir iş olduğunu söylüyor.

Kalabalık bir gece kulübünün önünden geçiyoruz ve sırada bekleyen tüm kadınlar, kardeşimin gürültülü motosikletinin sesini duyunca dönüp, biz geçerken hep birlikte bize bakıyorlar. Ben arkada oturuyor olmamın ve onun yüzünü görememelerinin bir önemi yok. Onun içinde tehlikeli bir şey seziyorlar ve daha fazlasını istiyorlar. Kadınlar hep ona bakıyor ama o bunu hiç fark etmiyor. Bunu ona söylediğimde, bu onu her şeyden çok rahatsız ediyor gibi görünüyor. Hepsi ona ciddi bir şekilde "beni becer" bakışları atıyor, bu yüzden yanlarından geçerken onlara orta parmak gösterip, kızgın bakışlarına gülüyorum. Motosikletin motoru çok gürültülü olduğu için Sasha gülüşümü duyamıyor, ama ne yaptığımı görüyor ve elini geriye doğru uzattığında, hızlıca elini çakıp tekrar gülüyorum.

Hızımızı daha da artırarak, çok geçmeden şehirdeki en sevdiğim yerin otoparkına giriyoruz. Benny's dışarıdan pek göze çarpmıyor, ama bu terk edilmiş görünümlü binanın içi, bir kitabı kapağına bakarak yargılamamanın en iyi örneği, çünkü burası şehrin en iyi saklanan sırrı, dövme ve piercing stüdyosu.

görünümlü binanın içinde şehrin en iyi saklanan sırrı, bir dövme ve piercing stüdyosu mücevheri var.

Ailem kulak ve burun piercingi yaptırmama izin verdi ve on sekiz yaşına girdiğimde babam beni buraya getirip ilk dövmemi yaptırdı, ama yapmak istediğim bazı şeyleri babamın bilmesini istemiyorum, bu yüzden Sasha bana özel randevular ayarlıyor. Doğum günümde yaptırdığım dövme tek yaptığım şey değildi. O gece geç saatlerde Sasha beni buraya gizlice getirdi ve meme uçlarımı deldirdim. Çok acımişti ama o sevimli küçük barbell'leri her gördüğümde, buna değdiğini biliyorum. Sonunda iyileştiler ve bu gece daha da çılgın bir şey için buradayım.

Herkes piercingleri olan kişinin kardeşim olması gerektiğini düşünür, ama o hiç piercing yaptırmamıştır. Dövmeler yaptırmıştır, evet, ve bunu kanıtlayan bir sürü dövmesi vardır, ama bildiğim kadarıyla vücudunda metal yoktur.

İçeri girdiğimizde zil çalar ve Benny bizi görür görmez sakallı yüzünde bir gülümseme belirir. "Yine geldin mi Mia?"

Gülümsemesine karşılık verip, "Uzun süre uzak kalamayacağımı biliyorsun," diyorum.

"Doğru. Baban seni buraya ilk kez getirdiğinde, ömür boyu müşterim olacağını anlamıştım. Gözlerinden okunuyordu."

Benny dev bir ayı gibidir, ama vahşi bir boz ayıdan çok oyuncak ayı gibidir. Bana hemen ısındı, ama Sasha'nın yanında biraz daha temkinli davranıyor. Kardeşim Benny'nin önünde maskesini takıyor, yani karanlık tarafını gizliyor ve gülümseyen bir yüz takınıyor. Büyük bir gülümseme olmayabilir, ama aile dışındaki kimsenin gördüğünden daha fazlası.

Benny ayağa kalkar ve tezgahın etrafından dolaşarak bize doğru gelir. "Bugün ne yapıyoruz? Yine dövme mi, piercing mi?"

Gülümsüyorum. "Piercing. Molly burada mı?"

"Uh-oh," diyor. "Sanırım bunun nereye varacağını biliyorum."

Daha da geniş bir gülümsemeyle karşılık veriyorum. "Bunu karına söyle. Göğüs uçlarımı deldirdiğinde bana bunu anlatan oydu."

O gülüyor ve sonra Molly'nin adını bağırlıyor. Onun kiraz kırmızısı saçlarını görür görmez koşarak ona sarılıyorum. Kendini

garip ve utanç verici bir durum ve insanı tamamen savunmasız hissettiriyor, ama Molly harika bir kadın. Şakalar yapıp kocasına piercing yaparken yardım etti ve biliyorum ki bu durumu sadece benim için değil, Benny için de kolaylaştırdı. Adam babamın yaşında ve bunu bilmiyor, ama beni üstsüz gören tek erkek o ve şimdi çok daha fazlasını görecek.

"VCH piercing mi yaptıracaksın?" Başımı salladığımda bana gülümsüyor ve sonra gülüyor. "Tatlım, çok seveceksin. Ben yaptırdığımda hayatım değişti."

"Ben yaptım sanıyordum," diyor Benny, ona şakacı bir göz kırparak.

Molly kocasına gülümser. "Yaptın bebeğim, ama bana yaptığın klitoris piercingi çok yardımcı oldu."

Sasha, Benny'nin son çalışmalarını sergileyen fotoğraf duvarının yanında durarak Rusça konuşur. "Bundan emin misin, küçük cadı?"

"Evet," diyorum ona.

"Bir de insanlar bana deli diyor," diye mırıldanır ve sonra İngilizceye geçerek, "Bana ihtiyacın olursa buradayım," der. Birkaç albüm alır ve ön kapının yanındaki sandalyeye oturur. Svetlana tüm dövmelerimizi tasarlar, ama o yine de yeni fikirler edinmek için Benny'nin çalışmalarını incelemekten hoşlanır.

"Uzun sürmez," diyor Benny.

Sasha gözlerime bakar, ağzının köşesinde bir gülümseme belirir. "İyi eğlenceler, küçük cadı."

Ona başparmağımı kaldırıp Benny ve Molly'yi arka odaya takip ediyorum. Bana doldurmam için evrakları veriyor ve imzalayıp teslim ettikten sonra, belden aşağısını soyunup sandalyeye oturmam söyleniyor.

"Pap smear testi gibi bir şey," diyor Molly, "ama sonuçları çok daha eğlenceli."

Utançımı bir kenara bırakıp kıyafetlerimi çıkarıp koltuğa oturuyorum. İki de steril eldivenlerini giyiyorlar ve Benny yeni bir iğne açarken Molly soruyor: "Meme piercingleri nasıl? Tamamen iyileşti mi?"

"Sonunda," dedim ve dizlerimi iyice açıp kendimi tamamen sergilemek için ayaklarımın yukarı kaldırılmasına izin verdim. Yıllardır tıraş oluyorum, bu yüzden

gizleyecek hiçbir şeyim yok. Genital piercing, ya hep ya hiç türünden bir şey. Bu konuda utangaçlık yapamazsınız.

"Bu çok daha hızlı iyileşecek," diyor Benny. "En fazla sekiz hafta, hatta bir ay kadar kısa sürede iyileşebilir. Gitmeden önce temiz tutmak ve yapabileceğiniz ve yapamayacağınız şeyler hakkında size bir sürü bilgi vereceğiz."

"Bu da çok daha az acıtacak," diyor Molly. "Meme uçları çok daha fazla acıtıyor."

Acı çekmek umurumda değil, ama böylesine hassas bir bölgeye iğne batırılacağı için biraz gergin olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum.

Benny ve Molly, antiseptikle beni iyice temizleyerek tam bir profesyonellik sergiliyorlar. Benny beni inceleyerek piercing için uygun bir aday olduğumdan emin oluyor ve "Evet, bu işe yarar" dediğinde rahat bir nefes alıyorum. Bütün bu stresten sonra, kapüşonumun piercing için çok küçük veya dar olması nedeniyle vazgeçmek zorunda kalmak istemem.

"Hala her iki ucunda sevimli pembe taşlar olan kavisli titanyum barbell'ı mı istiyorsun?" diye soruyor Molly.

"Evet," diyorum, nasıl görüneceğini görmek için şimdiden çok heyecanlıyım. "Tamam, Mia," diyor Benny, "Bu hiç uzun sürmeyecek."

Tavana odaklanıyorum ve Dario'nun bana saldırıya geçmeden önce öğrettiği gibi derin ve sakın bir nefes alıyorum. Onun muhteşem yüzü aklıma geldiğinde bir an için dikkatim dağılıyor, ama sonra Benny iğneyi batırıyor ve tek yapabildiğim, boğazına tekme atma ve bacaklarımı kapatma dürtüsüne direnirken nefesimi tıslayarak vermek.

"Bitti," diyor ve dizimi okşuyor.

Molly gülümsüyor ve bana bir ayna uzatıyor. "Görmek ister misin?"

Aynayı alıp, piercingli amımı ilk kez görebileceğim şekilde açılıyorum. Biraz kızarmış ve hafif şişmişim, ama klitoris başlığımın üstünde ve altında parıldayan pembe taşları görünce gülümsememi saklayamıyorum. Çok seksi görünüyor ve kalan zonklama ağrısı, bunun ne kadar muhteşem görüldüğüne kıyasla hiçbir şey.

Hiçbir uyarı olmadan, Dario'nun yüzü tekrar aklıma geliyor ve onun bu konuda ne düşüneceğini merak etmeden duramıyorum. İçimden bir ses onun hoşuna gideceğini söylüyor, ama bunu asla bilemeyeceğim. Ona aşık oldum.

yıllar geçti ve artık yasal olarak reşit olduğum için, durumu yokluyorum. Şimdiye kadar o yemi yutmadı. Onun mesajını düşündüğümde hissettiğim sinirlenmeyi görmezden geliyorum. Bana gardımı düşürdüğümü söylemeye ne cüret eder? Yemin ederim, sırf beni kızdırmak için söyledi. O videoyu birkaç kez izledim ve gardımı düşürmedim.

Onu aklımdan çıkarmak için Molly'ye gülümsedim ve aynayı geri verdim. "Çok beğendim. İkinize de çok teşekkür ederim."

Benny bana tuzlu su spreyi sıkıyor ve sonra tüm kuralları anlatmaya başlıyor. Enfeksiyonu önlemek için yapmam gerekenleri öğreniyorum ve en az bir ay boyunca cinsel ilişkiye girmemem konusunda sıkı talimatlar alıyorum. Aslında bu onların şakası çünkü ben hiç cinsel ilişkiye girmedim, ama bu aynı zamanda mastürbasyon da yapamayacağım anlamına geliyor ve bu bir sorun. Henüz cinsel olarak aktif olmayabilirim, ama cinsel dürtülerim yüksek ve günlük orgazm benim olmazsa olmazlar listemin başında geliyor.

Görünüşe göre önümde çok eğlenceli bir ay var.

Giysilerimi giyip ön kasaya doğru yürürken biraz ağrım var. Ödemeyi yapmadan önce Sasha, piercingin ücretini ve oldukça cömert bir bahşişi kapsayan birkaç yüzlük banknot uzatıyor. Ama buna değer. Benny ve Molly en iyiler.

Onlara tekrar teşekkür edip, "Eminim yakında tekrar geleceğiz" diyorum.

Benny taburesine geri otururken, Molly arkadan kollarıyla onu sarar, çenesini omzuna dayar ve Sasha ile bana gülümser. "Elbette geleceksiniz. Siz ikiniz ömür boyu müşterimiz olacaksınız." İkimiz de onaylayarak başımızı sallayınca gülümsemesi daha da genişledi, çünkü haklıydı. Bu bizim kanımızda var. Natalya'ya ne oldu bilmiyorum, ama kulakları dışında hiç dövme ya da piercing yaptırmadı. Bu doğal değil, ama beni dinlemiyor.

Onlara el sallayarak Sasha'nın arkasından dışarı çıkıyorum ve onun büyük motosikletini görünce bunun en iyi plan olmayabileceğini anlıyorum. "Araba ile gitmeliydik," diyorum, üzerinde dengede durmam gereken küçük koltuğa bakarak. Kahretsin, bu çok acıtacak.

Sasha gülüyor ve bana kaskımı uzatıyor. "Hadi. Yavaş gideceğim. Chort'u kontrol etmeliyiz. Uzun süre yalnız kalırsa yıkıcı oluyor."

"Bence o sadece yıkıcı biri," diyorum, kaskı kafama geçirip yaklaşan acıya kendimi hazırlıyorum.

"Hepimiz sevgimizi farklı şekillerde gösteririz," diyor Sasha ve kendi kaskını takıyor.

"Doğru," diyorum, ama sözlerim kaskımın içinde kayboluyor ve ardından motosikletin çalışmaya başlamasıyla çıkan gürültülü sesle örtülüyor. Dikkatlice arkaya tırmanıyorum, sert koltuk ağırlı vücuduma sıkıca bastırıldığında yüzümü buruşturuyorum. Antrenmanlarda çok darbe aldım ve bu, o darbeler kadar acıtmasa da, çok hassas bir yerde derin ve ağırlı bir zonklama yaratıyor ve yine de çok, çok garip geliyor. En son istediğim şey, yeni piercingime bir şeyin baskı yapması, bu yüzden koltuğuma daha sıkı tutunup, ağrıyan klitorisimi mümkün olduğunca korumak için kalçalarımı eğiyorum.

Sözüne sadık kalan Sasha, onu hiç görmediğim kadar yavaş sürüyor. Evine varmamız biraz daha uzun sürüyor, ama ısrarla satın almak istediği eski depoya varır varmaz, rahat bir nefes alıyorum. Anahtarlığındaki bir düğmeye basınca garaj kapısı açılıyor ve içeri giriyoruz. Dışarıdan bakıldığında aldatıcı bir görünümü var, çünkü içeri girer girmez, burası muhteşem bir yer. Aylarca süren bir çalışma gerektirmiş, ama Sasha'nın tuttuğu inşaat ekibi, burayı şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem eve dönüştürmeyi başarmış.

Sasha güvenlik kodunu girer girmez kapıyı açar ve beni içeride bırakarak içeri girer. Köpeği bana henüz tam olarak alışmadığı için, her geldiğimde yeniden tanışma sürecini yaşamak zorundayız. Bu konuda duygularımın incinmesine izin vermemeye çalışıyorum. Chort, Sasha onu kurtarmadan önce Kolombiyalı bir kartelin bekçi köpeğiydi, yani yavruyken pek sevilen bir köpek değildi. Bu durum bazı zorluklar yaratıyor, ama yavaş yavaş alışıyor. Artık Sasha'ya saldırmaya çalışmıyor, bu da bir ilerleme.

"Chort," diye Sasha'nın sesini duyuyorum ve ses tonundan Doberman'ın bir şeyi mahvettiğini anlıyorum. Kızgın bir ses tonu değil, daha çok pes etmiş, biraz da hayal kırıklığına uğramış bir ses tonu. "O yastığı yeni değiştirmiştin," diyor Sasha ve ekliyor, "Bana öyle bakmayı bırakabilirsin. Uzun süre yok değildim, bunu çok iyi biliyorsun." Bir süre sonra, "Evet, tabii ki sana bir ödül getirdim," diyor.

Birkaç saniye sonra Sasha, "Tamam, girin" diye bağırır.

Vücudumu sakın ve rahat tutarak, ani hareketler yapmadan içeri giriyorum. Köşede çiğnenmiş bir kanepeler minderi, yere dağılmış dolgu malzemesi ve onun bir süredir bu işle uğraştığını gösteren delik delik yaralar var. Önüme baktığımda, Chort'un, Sasha'nın en yeni yeğenimizi görmeye giderken onun için almış olduğu kemiği mutlu bir şekilde kemirdiğini görüyorum. Yaklaştığımda, kemirmeyi bırakıp beni baştan aşağı süzer.

"Onu yeme," diyor Sasha. Sonra başımı okşayarak, "Yiyecek değil," diye ekliyor.

Chort homurdanır ve sonra tekrar çiğnemeye devam eder. Menüde olmadığım için rahatlayarak odanın içine doğru ilerlerim. Burası tam anlamıyla açık plan bir mekan. Etrafımızı tuğla duvarlar çevreliyor ve çok sayıda çıplak kiriş ve metal boru var. Odanın bir köşesinde mutfak var, diğer tarafında ise büyük bir kanepeler ve duvarda devasa bir televizyon bulunan bir oturma odası var, ama benim en sevdiğim yer deponun diğer tarafı.

Normal bir insan burayı muhtemelen yemek masası olarak kullanırdı, ama kardeşim burayı bir eğitim alanına dönüştürmüştü. Kendi kişisel oyun alanı, tavan kirişlerinden sarkan gerçekçi mankenlerle tamamlanmış. Yakından bakınca yeterince gerçekçi görünmedikleri için hayal kırıklığına uğramıştı, bu yüzden bir gece onları giydirdik ve kafalarına siyah başlıklar taktık. Artık buraya giren herkes, kardeşimin evinde asılı duran gerçek cesetlere baktığını sanıyor. Onu tanıyanlar ise buna pek şaşırmıyor.

Dario'ya gönderdiğim videoyu hatırlayarak, "Benim gardımı indirdiğimi söylediğine inanamıyorum" diyorum. Sasha'nın gözlerine bakmak için geri dönüyorum. "Bu arada, gardımı indirmedim."

Sasha gülümser ve köşedeki büyük paslanmaz çelik buzdolabına doğru yürür. Dondurucuyu açar, bir buz torbası alır ve bana atar. Onu yakalarım, dikkatlice sandalyelerinden birine oturur ve bacaklarımın arasına koyarım. Kardeşimle her zaman yakındık, ama son zamanlarda yaptırdığım VCH piercingini oturup tartışacak kadar da yakın değiliz. Buz torbasını üzerimde tutuyorum ve ikimiz de antrenman sırasında kasık kasımı incittiğimi varsayıyoruz. Bu kesinlikle ilk kez olan bir şey değil.

"O sadece seni zorlamayı seviyor," diyor Sasha, Chort'un kulaklarının arkasını iyice kaşıyarak, sonra karşımda oturan koltuğa geçip uzun bacaklarını önüne uzatıyor. Ben uzun boylu genini almamışım, ama keşke alsaydım. Boyum bu kadar kısa olmasaydı, insanlar beni daha ciddiye alırlardı diye düşünüyorum. Etrafındaki erkeklerin yarısı kadar bile boyun yoksa, korkutucu görünmek zor.

"Bu adam iltifat etmeyi öğrenmeli," diyorum, Dario'nun beni ne kadar sinirlendirdiğini belli etmemeye çalışarak.

"O sana sürekli iltifat ediyor," diyor Sasha.

"Hayır, etmiyor. Beni sürekli eleştiriyor. Hiçbir şey yeterince iyi değil ve yaptığım her şeyi ölümüne eleştiriyor."

Sasha sadece kaşlarını kaldırıp bıçaklarından birini çıkarır. Başparmağını bıçağın kenarına hafifçe sürer, yetenekli parmaklarıyla en ufak bir dokunuşla bıçağın istediği kadar keskin olup olmadığını kontrol eder. Memnun kalınca ayağa kalkar ve bıçağın sapını hem zahmetsiz hem de zarif bir hareketle döndürür. Kardeşimin elinde bıçakla doğduğuna yemin edebilirim.

"Sen sadece onun sözlerine dikkat ediyorsun," diyor bana. "Onun eylemlerine, vücut diline bakmalısın. O seni durmadan övüyor, Mia."

Onun sözlerine alaycı bir şekilde başımı sallıyorum. "Sandığımdan daha delisin kardeşim."

Gülümser. "Cinsel organıma piercing yaptıran ben değilim."

Ben bir cevap bulamadan, en yakın mankene doğru yürür ve hayati organların her birine isabet edecek ve gerçek bir insanı dakikalar içinde kan kaybından öldürecek karmaşık bir desenle bıçaklar. Bu, videoda yaptığım hareketin aynısıdır — kalp, böbrek, karaciğer, akciğer — doğru yapıldığında izlemesi güzel olan acımasız bir saldırı ve ben bunu doğru yapmışım.

Sasha, alaycı bir şekilde "İkimiz de başardığımızı biliyoruz" dediğimde omzunun üzerinden bana bakar.

Bana cevap vermek yerine, mankenin karnını bıçakladı ve bıçağını havaya fırlatarak buz kıracağı tutuşuna geçip bıçağı kalbe sapladı. Kardeşim öldürürken inanılmaz derecede zarif. Bunu bir sanat haline getirmiş ve ben de bir gün onun kadar iyi olmak istiyorum.

"Ne gösterişçi," diye mırıldanıyorum, bu da onu gülümsetiyor, sonra da üç mankeni de çeşitli şekillerde öldürmeye devam ediyor.

Bu hafta Dario ile olan seanslarımı iptal ettiğim için maalesef yapacak hiçbir şeyim yok. Telefonumu alıp babama mesaj atarak bu gece Sasha'nın kanepesinde kalacağımı bildiriyorum. Kardeşimin buna aldırmayacağını biliyorum. Mankenlerden sıkılırsa, daha sonra dışarı çıkabilir, ama evi bir kale gibidir, kimse içeri giremez, girerse de Chort onları yer.

Ayrıca, rastgele bir tek gecelik ilişkiden sonra garip bir karşılaşma yaşama ihtimalinin olmadığını da biliyorum. Sasha'nın ilk aşkı öldürmektir ve şu ana kadar kimse bu özel heyecanla rekabet edememiştir. Bir keresinde bana, diğer insanlar gibi dürtüler hissetmediğini söylemişti. En azından çoğu insanın hissettiği normal cinsel dürtülerden bahsediyordu. O bir şeyler hissediyor. Antrenman yaparken gözlerinde bunu görüyorum. Bir keresinde beni Bratva'nın kullandığı depolardan birinde sakladı ve bir adamdan bilgi almak için işkence ederken izlememe izin verdi. Bu, mezara götüreceğimiz bir sır, ama çok şey öğrendim ve kanlar içindeyken adamı parçalarken gözlerinde aynı vahşi, heyecanlı parıltıyı gördüm.

Yani, onun da dürtüleri var, sadece sosyal olarak kabul edilebilir türden değil.

İstemedim, kendimi antrenman fotoğraflarımı kaydırırken buluyorum. Gençken, doğru tekniği öğrenip evde antrenman yaparken taklit edebilmek için çekmişim, ama şimdi Dario'nun fotoğraflarını sadece yalnızken bakmak için çekiyorum. Tanrım, bu adam çok güzel. En sevdiğim fotoğrafta duruyorum. Üstünde sadece siyah bir eşofman altı var, üst vücudu çıplak ve terle kaplı, elinde bıçak, kalın ön kollarında belirgin damarlar ve yüzünde şeytani bir gülümseme var.

Klitorisim acı verici bir şekilde zonkluyor ve en az bir ay boyunca onunla oynamama izin olmadığını hatırlatıyor. Tanrım, bunu nasıl başaracağım? Yarı çıplak Dario porno filmlerinden oluşan gizli koleksiyonumu kaydırmak işleri kolaylaştırmıyor, ama kendimi durduramıyorum. Dehşete düşmem gerekirdi. Adam benim iki katım yaşında, ama beni tiksindirmek yerine, sadece o lezzetli tabu kötülüğünü ekliyor ve onun kaya gibi vücuduna tırmanıp

onun kaya gibi sert vücuduna tırmanıp, bana bıçak dövüşünden daha fazlasını öğretmesi için yalvarmak istiyorum.

Eminim ki o çok iyi bir sevgilidir. Lanet olsun, tek yapması gereken o seksi İtalyan aksanıyla bir cümle kurmak ve benim iç çamaşırlarımı ıslanıyor. Onun başka bir kadınla seviştiği düşüncesi, Sasha'nın bıçaklarından birini alıp mankenle sevişmek istememe neden oluyor, ama kıskançlık öfkemi kontrol edemiyorum. Dario benimle asla sınırı aşmadı, bir öğretmenden öteye ilgi göstermedi ve her antrenman seansı kendimi kontrol altında tutmamı gittikçe zorlaştırıyor.

Bizim bir bebek yapmamızı hayal ederken gözlerimde kalpler olmayabilir, ama yarın yokmuş gibi beni sikmesini istediğimi inkar edemem. Hiç seks yapmadım ve 36 yaşındaki dövüş eğitmenimin ilk erkeğim olmasını umuyorum. Tanrım, kadın vücudunu bilmiyor olması imkansız. Eminim ki kısa sürede onun adını haykırmaya başlayacağım.

Bu düşünceyle, kendimi kontrol altına almam gerektiğini bilerek telefonumu bir kenara itiyorum. Bu ay zaten yeterince berbat geçecek. Daha da kötüleştirmenin bir anlamı yok.

Uzaktan kumandayı alıp devasa televizyonu açarken, Chort Sasha'nın hâlâ cehennemi yaşadığı yere doğru yürüyor. Köpeğini görünce duruyor. Kenara çekilip, önünde sallanan mankeni işaret eder ve Rusça saldırı emri verir. Chort, kot pantolonlu bacağa atılırken koyu renkli tüyleri parlar, dişlerini uyluğa geçirir ve hasarı en üst düzeye çıkarmak için başını sallar. Sasha güler ve ona durmasını söyler. Chort hemen bırakır, kuyruğunu sallar ve Sasha'nın övgüsüne gülümser. Aralarındaki ilişki çok berbat, ama aynı zamanda mükemmel işliyor ve kardeşimin aile dışından birine sevgi göstermesi güzel. Dominic, Dario, Alessandro ve Tony, Sasha'nın aile tanımına dahil oldular, ama bunun başka birine de genişleyeceğinden pek emin değildim. Chort birçok yönden bir mucize.

"Hızlı öğreniyor," diyorum ona.

"Akıllı bir köpek," diyor Sasha, bıçağını kınına koyup ona yemek vermek için yanına gidiyor. Kuru mamaya biraz biftek ekleyip karıştırdıktan sonra kaseyi yere koyup kulaklarının arkasını bir kez daha kaşıdığını görünce gülmemeye çalışıyorum.

yerine koyup kulaklarının arkasını bir kez daha kaşımadan önce karıştırdığını görünce gülmeme engel oluyorum. Yanıma gelip kanepeye uzanıyor, yastığın eksik olduğu yeri görmezden geliyor. Uzaktan kumandayı alıp bana bakıyor. "Neden sırtıyorsun?"

"Seni hiç aşık görmedim," diyorum.

O derin bir nefes alır ve ekranı kaydırmaya başlar. Adli tıp ile ilgili bir belgeseli tıkladığında hiç şaşımam. "O iyi bir köpek, sadece biraz yanlış anlaşıyor. Kendini ifade etmeyi bilmiyor. Bu benim anlayabileceğim ve üzerinde çalışabileceğim bir şey."

"Kendini gayet iyi ifade ediyorsun, Sasha," diyorum ona. "Eğer biri sana bu konuda laf ederse, bana haber ver. Gerçek hayatta pratik yapmam lazım."

Ağzının köşesi yukarı kalkar. "Gerçekten ihtiyacın var. Mankenle veya kontrollü bir antrenman dövüşünde harikasin, ama bu gerçek hayattaki gibi değil."

"Bana mı söylüyorsun," diye mırıldanıyorum. "Yıllardır bunu söylüyorum."

Bir saniye sessiz kalır, gözleri şova odaklanır, ama birkaç dakika sonra, "Biraz iyileştikten sonra, bir fikrim var," der.

Sasha'nın sevmediğim bir fikri hiç olmadığından, aptal gibi sırtıyorum ve bunu durduramıyorum. "Ben varım," diyorum ona. "Ne olduğunu söyleyecek misin?"

"Henüz değil. Önce bazı detayları halletmem lazım."

Ondan daha fazla bilgi almaya çalışmıyorum. Sasha istemediği hiçbir şeyi yapmaz ve bu, bilgi vermek de dahil. Bunun yerine, başımı geriye yaslayıp buz torbasını bacaklarımın arasına sıkıştırıyorum ve adli tıp ve katillerin sıkça yaptığı hatalar hakkında bilgi alıyoruz. Bizim için tipik bir cumartesi gecesi.

Sonraki hafta yavaşça geçer. Kendimi meşgul tutmaya alışkınım ve istediğim gibi egzersiz yapamamak ve Dario ile antrenman yapamamak beni gerçekten çok zorluyor. Orgazm olamamaktan bahsetmiyorum bile. Gerginim, kolayca sinirleniyorum ve önümüzdeki üç haftanın bir an önce geçmesini bekliyorum. Gizli piercingimden bu yana ilk antrenmanım için Dario'nun evinin önüne bırakıldığımda tam da bu ruh halindeyim.

Beni bırakan korumaya hızlıca el sallayarak veda ediyorum. Bazen Dario beni eve bırakır, ama bırakmazsa, Feliks'e mesaj attığımda hemen gelip beni alacağını biliyorum.

Ön kapıya yaklaşıp zili çalıyorum ve bekliyorum. Dario'nun evi, Sasha'nın evinin tam tersi. Endüstriyel bir görünüm yerine, her şey modern lüks, her şey yüksek kaliteli ve üstüne üstlük mükemmel bakımlı bir çim bahçesi var. Bazen sırf onunla uğraşmak için ortalığı dağıtırım; buradan bir vazoyu, oradan bir resim çerçevesini yerinden oynatırım. Elimde değil. Ev çok mükemmel. Biraz kir, çizik, hatta ufak bir dağınıklık, hayatın izlerini gösteren herhangi bir şey için adeta yalvarıyor.

Kapıyı açtığımda, yüzüne bir bakış attım ve uzun bir öğleden sonra olacağını anladım. Ağız sulandıran bir yakışıklılığı var, ama kendini sıkı tutuşundan kızgın olduğunu anlayabiliyorum. Geçen hafta randevuyu iptal ettiğim için bana kızgın olduğu belli ve bunun bedelini ödeyeceğim hissine kapılıyorum.

Bölüm 3

Dario

Antrenmanımızın birinci saatinde Mia, acı çekiyormuş gibi dişlerini sıkıyor ve hareketleri hiç görmediğim kadar yavaş. Ne haltlar döndüğünü bilmiyorum ama her geçen dakika beni biraz daha sinirlendiriyor çünkü bana ne olduğunu söylemiyor.

"Tekrar," diyorum ona, bana gözlerini kısarak bakıp kum torbasının önüne geçmesini izlerken. Tereddüt edince, tekrar ediyorum. "Tekrar, Mia. Çalıştığımız tekme ve bıçaklama hareketlerini göster bana."

Nefesini dışarı verir, omuzlarını düzeltir ve sonra asılı torbaya hızlı bir tekme atarak başlar. Mia'nın hareketleri zarif olduğu kadar ölümcül de ve gerçek şu ki, onu saatlerce izleyebilirim. Ne yazık ki, bunu yaptığımda her zaman şiddetli bir ereksiyon yaşıyorum, bu yüzden bu tür seanslar sırasında gözlerimi ondan ayırmak zorunda kalıyorum ve sadece onun sıkı kalçalarını, ince belini, dik göğüslerini veya terli cildini seyretmemek için kendime izin vererek, onun formunu kontrol etmek için hızlıca bakışlar atabiliyorum. Bugün her zamanki yoga pantolonu ve spor sütyenini giymiyor ve yine nedenini merak ediyorum. Bu rahatlamaya minnettar olmam gerekirken, bunun yerine zihnim, neden siyah eşofman ve tişört giydiğini ve bir haftadır egzersiz yapmadığımız halde neden bu kadar ağırlı davrandığını anlamaya çalışıyor.

"Yeter," diye sonunda söylüyorum, o bir tekme daha atıp yüzünü buruşturduğunda. Elimi çeneme sürterek, kendimi sakın bir nefes almaya zorluyorum, çünkü onun sadece belirli hareketler sırasında yüzünü buruşturduğunu fark edemeden edemiyorum, ve bu hareketler tam da bacaklarının arasındaki bölgeyi ilgilendiren hareketler.

Bir adamla yattığı için ağrısı mı var?

Başka bir erkeğin ona dokunduğu düşüncesi bile, bıçaklarımdan birini alıp birini deşmek istememe neden oluyor.

"Neden ağrın var?" Soruyu olabildiğince sakın bir ses tonuyla soruyorum, ama yine de kaba çıkıyor. Ses tonumdan rahatsız olmuyor, oysa tecrübelerimden biliyorum ki bu ses tonu yetişkin erkekleri bile temkinli bir adım geri atmaya yeter. Mia sadece çenesini bana doğru uzatıyor ve yerinden kıpırdamıyor. Hiçbir şeyden ve kimseden geri adım atmayan vahşi kızımı görünce sikim seğiriyor.

"Acımıyor," diye ısrar ediyor ve yalanı, içimde zaten alevlenen ateşe daha da yakıt ekliyor.

Ona boy farkımızı hissettirmek için bir adım yaklaşıyorum. Ondan 30 santim daha uzun ve iki kat daha ağıyım, ama o geri adım atmıyor. Asla atmaz. Dikkatli olmazsam, eşofmanımın önünde çok belirgin bir şişkinlik oluşacak.

"Bana yalan söylüyorsun," diyorum. "Neden ağrın var?"

Elini beline koyuyor. "Aman Tanrım, çok müdahaleci birisin. Neden bu kadar ağrım olduğunu mu bilmek istiyorsun?"

"Evet." Sinirimi zorlukla kontrol ederek, kelimeleri zorla çıkarırım.

Konuşurken, sanki ben onun söylediklerini anlamak için ekstra zamana ihtiyaç duyan bir aptalmışım gibi yavaş konuşuyor. "Adet dönemimdeydim ve bu ay çok ağır geçti, şiddetli kramplarım vardı. Şimdi daha iyi mi?"

Onu bir saniye bile inanmadan gözlerimle süzdüm. "Daha önce bunun için antrenmanı hiç kaçırmamıştın. Biriyle yattın mı?"

Ağzı şaşkınlıkla açılır, sonra kendini kontrol eder ve sert, sinirli bir ifadeyle kapatır. "Seni ilgilendirmez," diye tıslar bana.

"Bu yüzden mi ağrın var?" diye tekrar soruyorum, bu konuyu bırakmayı reddederek. Onu başka biriyle düşünmek, tahmin ettiğimden daha fazla öfkeliendiriyor beni, ama onun bir haftadan fazla bir süre sonra hala ağrısı olacağı kadar onu incitmiş olabileceğini bilmek, öfkeden titrememe neden oluyor. "Biri sana zarar mı verdi?"

Gözlerime yeterince uzun süre bakarak, "Kimse bana zarar vermedi. Ben iyiyim," diyor.

"Kimse sana dokunamaz," diyorum. "Eğer biri sana zarar verdiyse, Mia..." Duruyorum, sözlerim aramızda asılı kalıyor.

"Ne yaparsın?" diye soruyor.

Yalan söylemeye zahmet etmiyorum. Bunun yerine, bir adım yaklaşıp "O piçi deşip çok yavaş bir ölümle öldüreceğim" diyorum.

Böyle bir tehdidin Mia'yı daha da cesaretlendireceğini bilmeliydim. Akli başında bir kadın mesafe isterdi, ama o değil. Bir adım daha yaklaşıp aramızda sadece birkaç santim mesafe bırakıyor ve ela gözleri yukarı kalkıp benimkilerle buluştuğunda, gözlerinde en ufak bir korku bile yok. On sekiz yaşına girdiğinden beri daha cesur hale geldi ve ben bunu görmezden gelmek, kendimi sadece hayal gördüğüme ikna etmek için elimden geleni yapıyorum, ama bana attığı karanlık bakışın gerçekte ne olduğunu inkar edemem: saf, ham bir ihtiyaç.

Penisim sertleşmeye başlar ve dişlerimi sıkarak sertleşmemesi için kendimi zorlarım. Sanki vücudumda yaşanan savaşı hissedebiliyormuş gibi, sırtarak gözlerini üzerimde gezdirir. "Her şey yolunda mı, Dario?"

O uzanıp bana yaptığı yara izini parmağıyla okşadığında, uzun bir İtalyanca cümle fısıldıyorum. "Dikkatli ol, *stregghetta*," diye onu uyarırım, ama İtalyanca olarak ona küçük cadı dediğimi duyunca gülümsemesi daha da büyür. Onun anladığı tek kelimenin bu olması iyi bir şey, çünkü son bir saattir saldırdığı çantayı kucaklarken onu ne kadar çok eğip sikmek istediğimi ona uzun uzun anlattım.

"Sana bunu verdiğim zamanı hatırlıyor musun?" Uzun yara izini tırnağıyla okşayarak, dokunuşuyla ve beni alt ettiği anıyla benimle alay ediyor.

"Çok net hatırlıyorum."

O sırtarak tırnağını cildime dokunduruyor. Kavga ederken engel olmaması için tırnaklarını kısa tutuyor, ama düzenli olarak rengini değiştiriyor. Bugün saçındaki açık renklerle aynı tonlarda, sakız pembesi renginde. Gözlerim boynuna kayıyor. Giydiği tişört, omurgası boyunca uzanan ejderha dövmesini görebileceğim kadar bol. Omzundan kenarları görünüyor. O lanet dövme benim sonum olacak. Spor sütyeniyle antrenman yaparken dövmeyi daha iyi görebiliyorum, ama hiç engelsiz bir şekilde göremedim.

görüş, ve bunu görmek için itiraf etmek istediğimden daha fazla kez hayal kurdum.

"Henüz bitirmedik," diye hatırlatıyorum ona, ama o parmağını kolumun iç kısmında gezdirmeye devam ediyor ve onun teninin benim tenime değdiği her saniye kendimi kontrol etmemi zorlaştırıyor. "Lanet olası torbayı yumrukla, Mia." Ses tonum sert, sözlerim kesik kesik, ama o bana sadece şeytani bir gülümseme daha atıyor, tırnaklarını son bir kez tenimde gezdirip sonunda geri çekiliyor ve tekrar diğer tarafa dönüyor. Rahatladığım için içimden gelen iç çekişi duymasına izin vermiyorum, ama aceleyle penisimi düzeltiyorum ki ne kadar sertleştiğimi görmesin. Eşofmanımın bel kısmı geçici bir çözüm, ama dikkatli olursam giydiğim tişört beni yeterince gizleyecek ve acı verici bir şekilde belli olmayacağım.

"Biraz dövüşmeye ne dersin?" Ses tonu hafif ama içinde bir meydan okuma duyuyorum.

"Vücudun çok ağrıyor, bu iyi bir fikir değil," diye hatırlatıyorum ona.

"Bana bir rahat ver," diye mırıldanıyor ve antrenman için kullandığımız kör alüminyum bıçakları almak için köşeye doğru yöneliyor. İki tane alıp bana geri dönüyor ve bıçağın sapını tutmam için bıçağı bıçak kısmından tutuyor.

Bıçakları bırakmadan önce kaşlarını kaldırıp bana bakarak, "Sana gönderdiğim videoda gardımı düşürmedim," diyor.

Yüzümden hiçbir şey belli etmiyorum, ama "Bundan emin misin?" dediğimde eğlendiğimi hissediyor.

O cevap veremeden bıçağı çekip birkaç adım geri çekiliyorum, hazır olduğunda ona öncülük etmesini ve saldırmasını sağlıyorum. Beni uzun süre bekletmiyor. Mia'nın hala sabırlı olmayı öğrenmesi gerekiyor, ama öldürücü bir hamle yaparken onun dikkate alınması gereken bir güç olduğu inkar edilemez. Hareketleri hızlı, isabetli ve arkasında birikmiş çok fazla öfke var.

Farklı bıçak tutuşları ve bunlar arasında geçiş yapma yöntemleri üzerinde çalışıyorduk, bu yüzden parmaklarını çekiç tutuşuyla sapın etrafına dolayarak kesmeye geldiğinde şaşırmadım, ama sonra hızla ters tutuşa geçerek bıçağın kenarını dışa doğru çevirdi ve karnımın alt kısmına derin bir kesik atmaya çalıştı. Ona temas etmeden önce, onun alanına girip onu vücuduma yapıştırdım.

"Antrenman yapmışsın," diyorum, o benim tutuşumu kırmaya çalışırken tutuşumu sıkılaştırıyorum. Bir elim boynunda, diğer elim kollarını sabit tutarken, o hiçbir yere gidemez.

"Yeterince sert değilmiş galiba," diye homurdanıyor, içinde bulunduğu durumdan açıkça sinirlenmiş.

Parmaklarımın altında kalbinin hızlı atışlarını hissedebiliyorum, tavşan gibi hızlı ve çok seksi, göğsü ağır nefesleriyle inip kalkıyor. Onu bu kadar yakınımda hissetmek, belimdeki kemerle onu dizginlemeye çalışmamın acınası çabasını alaycı bir şekilde gülünçleştiriyor ve sırtına sıkıca bastırıyor. Onu eğitirken ilk kez sertleşmiyorum, ama onun bunu fark etmesi ilk kez oluyor. Onun beni hissettiği anı biliyorum, çünkü nefes alışığı kesiliyor ve ardından tüm vücudu yumuşuyor ve dokunuşuma eriyor.

Kendini kontrol altına alması sadece bir saniye sürer. Onun vücudunun benimkine değmesinin ne kadar iyi hissettirdiğini düşünerek dikkatim dağıldığı sırada, başını geriye doğru savurur, burnuma vurur ve şok olmuş bedenimden bir inilti koparır. Burnumdan kan akarken tutuşum gevşer ve o da bunu sonuna kadar kullanır, bana merhamet göstermeden ağzını ön koluma kapatır ve sertçe ısırır.

"Siktir!" diye İtalyanca homurdanırım, o beni bırakıp bıraktığı kanlı izi gördüğümde İngilizce kelimeler kafamdan uçup gider.

Kolayca geri çekilen kız, bıçağı bana doğrultup sırttı. Dudakları ve dişleri benim kanımla kaplı, adrenaline dolmuş haliyle, tam da dengesiz kardeşi gibi görünüyordu.

Gömleğimin altını kaldırıp burnumdaki kanı silerken, gözleri hala sert olan penisime indiğinde ve içindeki arzuyu gördüğümde, içimde ufak bir tatmin hissediyorum.

"Beni ısırdın," diye ona homurdanıyorum, açgözlü gözlerini tekrar benimkilere çevirmeye zorluyorum.

Dudaklarını yalar. "Kurtuldum," diye düzeltir. "Senin bana öğrettiğin gibi."

Burnumdan hala kan damlarken, ön kolumu ona doğru uzatıyorum ve her elimi üzerinden geçirdiğimde kanla dolan diş izlerini görmesini sağlıyorum.

"Bir keresinde bana asla çekinmememi söylemiştin," diye hatırlatır bana. "Sikini tekmelemediğim için mutlu ol, çünkü onu gerçekten görünür bir

ve ben kolayca ciddi bir hasara yol açabilirdim."

Mia'nın tekme attığını gördüm, kızın gücü var ve acımasız ayak hareketlerinin arkasında büyük bir kuvvet var. Tüm bu öfkenin benim cinsel organıma yönlendirileceğini düşünmek midemi bulandırıyor.

Yüzümden bunu okumuş olmalı ki gülerek "Rica ederim" diyor.

"Beni vahşi bir hayvan gibi ısırдың için sana teşekkür etmeyeceğim," diyorum ona. "İnsan ağzı pis, Mia."

"Seni öpmek için zorlamadım, değil mi?"

Ona sert bir bakış atıyorum, bir yandan onu dizlerinin üzerine çökertip sikimle ona bir ders vermek, diğer yandan parmaklarımı saçlarına geçirip onu kollarımın güvenliğine almak ve aylardır can attığım gibi o dudakları açgözlü bir öpücükle ele geçirmek arasında gidip geliyorum. Sonunda ikisini de yapmıyorum. Olduğum yerde kalıyorum, ikimiz de mesafeyi kapatmıyoruz.

"Hadi," diyor sonunda, beni köşeye doğru çağırarak. Bir rafta ilk yardım çantası saklıyorum, çünkü birden fazla kez ihtiyacımız oldu ve o da antiseptik sprey ve bandajları aramakla vakit kaybetmiyor. Bana biraz gazlı bez uzatıyor. "Burnun hala kanıyor."

Sessizce alıyorum ve beni sandalyeye oturtmasına izin veriyorum. Üst dudağımdaki kanı silerken, hala akan hafif damlaları görmezden geliyorum ve bana açtığı yeni yarayı temizlemesini izliyorum. Diş izlerine bakıyorum, ağzının mükemmel bir izi şimdi derime kazınmış durumda. Bu, sahip olduğum hançer dövmesini mahvediyor. Dişleri lanet bıçağın içinden geçiyor.

"Eğer daha iyi bilmesem, beni işaretlemeye çalıştığını düşünürdüm, *streghetta*. Senin yüzünden vücudumda iki yara izi kalacak."

Antibiyotik krem sürmeye başlarken şöyle diyor: "Eğer sana iz bırakmak isteseydim, Dario, bıçağımı kullanıp adımı derine kazırdım." Son krem parçasını azı dişinin izine sürüyor. "Bu sadece şakacı bir aşk ısırığı."

Durduramadan gülümsüyorum ve o da başını eğip daha fazla gazlı bez alırken gülümsemesini saklamadan önce gülümsediğini görüyorum.

kolumu sarmalıyor, tıpkı ona öğrettiğim gibi, ve sonra her şeyi yerine koymaya başlıyor.

"Merak etme. Kuduz değilim," diyor bana.

"Emin misin? Bana orada oldukça kuduz gibi görünüyordun."

Gözlerini tekrar yavaşça ve takdirle üzerimde gezdirir. "Sen de biraz vahşi görünüyordun."

"Bir daha olmayacak," diyorum. "Seni rahatsız ettiysem özür dilerim." Başka ne diyeceğimi bilemediğimden, "Uzun bir iki hafta oldu," diye ekliyorum, çünkü bu makul bir bahane gibi görünüyor.

İlk yardım çantasını gereğinden biraz daha sert bir şekilde rafa geri koyarak, dönüp "Evet, on dört gündür kimseyle yatmadığın için üzgünüm. Çok zor olmalı" diyor.

Onu düzeltmeye zahmet etmiyorum. On sekiz yaşına girdiğinden beri başka bir kadına dokunmadığımı bilmesine gerek yok. Bunu kendime itiraf ettiğimde yeterince acınası geliyor, çünkü itiraf etmek, neden bu kadar uzun süredir cinsel ilişkiden uzak kaldığımı düşünmeme neden oluyor. Cevap tam önümde duruyor, sevimli bir şekilde sinirli bir yüzle.

"Bu gecelik bu kadar yeter," diyorum ona. "Hadi, seni eve bırakayım."

"Feliks'i arayabilirim," diye başlıyor ama onu kesiyorum.

"Seni ben götüreceğim dedim." Cevap beklemeden ona sırtımı dönüp odama gidiyorum, kıyafetlerimi değiştirip botlarımı almak için. Çıkmadan önce banyo aynasında yüzüme hızlıca bir bakıp, üzerine biraz su serpiyorum, böylece minyon bir kız tarafından dayak yemiş bir adam gibi görünmeyeceğim.

O, ön kapıda beni bekliyor, benim hoşuma gitmeyecek kadar kendini beğenmiş bir ifadeyle.

"Benden ne saklıyorsun?" diye soruyorum, deri ceketimi alıp ona uzatıyorum.

"Hiçbir şey saklamıyorum," diye mırıldanıyor, kollarını ceketin kollarına sokarken ve sonra kendine bakıyor. "Bu lanet olası bir elbise gibi görünüyor, Dario. Buna ihtiyacım yok."

Çıkarmaya başlar ama onu durdurmak için kolunu tutarım. "Giysen daha güvenli olur," derim, onu içinde görmekten hoşlandığımı eklemeye gerek duymadan

Onun vücudunu tamamen gölgede bırakmasını, benim kokumla tamamen sarılmasını seviyorum.

"Sen nasıl istersen, ama motosikletini kullanmakta bu kadar berbatsan, belki de Sasha'yı arayıp beni almasını istemeliyim."

Onun beni etkilemesine izin vermeyeceğim, bu yüzden gururuma yapılan bu saldırıyı görmezden gelip kapıyı açarak onu takip ediyorum. Motosikletim tam bir canavar ve bu, ilk kez bir kadını arkama alacağım. Mia'yı daha önce de eve getirmiştım, ama bunu her zaman Porsche'mle yapardım. Onun vücudunu bana yaslanmasını hissetmek için motosikletimi bahane olarak kullanmak acınası bir şey mi? Belki, ama yine de yapacağım.

Garajdan fazladan bir kask alıp ona uzattım ve sonra kendiminkini taktım. O, kaskını sorunsuzca bağladı ve benim binmemi bekledi. Kıçını oturtacağı küçük üçgen koltuğu gördüğünde omuzlarının biraz düştüğünü yemin ederim, ama sonra omuzlarını tekrar dikleştirip arkaya tırmandı. Ayakları ayaklıkların üzerine koyduktan sonra bana yaslanmamaya çalışıyor, ama bunun uzun sürmeyeceğini biliyorum. Bu motosiklet şakaya gelmez ve koltuğunun açısı, bana sarılmasını gerektirecek, yoksa düşme riski var.

Motoru çalıştırıp sesine gülümsediğimde, onun çoktan kıpırdanmaya başladığını hissedince gülümsüyorum. Elini aşağıda tutarak koltuğa tutunmaya ve bana dokunmamaya çalışıyor, ama mülkümü çevreleyen güvenlik kapısından geçip hızlanmaya başlar başlamaz, gururunu çabucak yutuyor ve kollarını bana sıkıca sarıp göğsünü sırtıma bastırıyor. Deri ceket, göğüslerini hissetmemi engelliyor, ama önemli değil, çünkü bana yapıştığını hissetmek, vücudunun ısısının benimkini ısıtması, sikimi tekrar uyandırmak ve kaskımın altında sırtıma için yeterli.

Onun evine giden uzun yolu seçiyorum, bunu olabildiğince uzatmak istiyorum. Ona karşı nazik davranmayı reddederek, trafikte hızla ilerliyorum, arabaları ve kamyonları ustaca geçiyorum ve kırmızı ışıkta durmak zorunda kaldığımda, onun daha da kıvrandığını hissediyorum. Kollarını hareket ettirmeye çalışmıyor, ama güçlü motor koltuğu titreştirdikçe kalçalarının hareket ettiğini hissediyorum.

Onu görememekle birlikte, ne yaptığının farkında olduğumu bilmesini istediğim için başımı çeviriyorum. Onun tepkisi, kalçalarının tekrar sallandığını hissettiğimde beni daha sıkı sıkmak oluyor.

Şu anda orgazm mı oluyor?

Işık yeşile dönmeden önce, arkama uzanıp uyluğunu uyarıcı bir şekilde sıkıyorum, ama bu sadece onun tırnaklarını karnıma batırmasına ve uyluğunu bana daha da sıkı sarmasına neden oluyor. Gaz kolunu çevirip kavşağı geçiyorum, bu da herkesin başını bizim yönümüze çevirmesine neden oluyor. Bu motosiklet habersizce süzülüyor; lanet bir koçbaşı gibi kapıya saldırıyor ve ardında herkesi şaşkına çeviriyor. Hiç de ince davranmıyor ve Mia, bana asla yeterince yaklaşamayacakmış gibi sarılırken, amını koltuğa sürüyor, bu da hiç yardımcı olmuyor. Eminim ki internette bir yerlerde karşımıza çıkacağız, ama bununla ilgili yapabileceğim pek bir şey yok, sadece hızlanıp, onların telefonlarına zamanında ulaşamamalarını ummak dışında.

Onun ailesinin apartmanının altındaki yer altı otoparkına girmeden hemen önce, vücudunun gerildiğini hissettim, ardından hafifçe titredi.

Az önce benim motosikletimin arkasında boşaldı mı?

Öfkeyle garaja hızla girip, ailesinin kullandığı özel asansörün önünde sert bir şekilde durdum. Kaskımı çıkarıp başımı çevirerek, "Ne oldu lan?" diye bağırdım.

Zamanını alıyor, kaskını çıkarmadan önce bacağını sallıyor ve onun sırtışını görür görmez kendimi kaybediyorum.

"Mia, benimle dalga geçme. Az önce düşündüğüm şeyi mi yaptın?"

Omuzlarını silkiyor ve kaskı kalçasına koyuyor. "Duruma bağlı.

Sence ne yaptım?"

Dişlerimi sıkıp nefes almaya zorluyorum kendimi. Az önce hissettiğim şeyi sorgulamamı istiyor ama ben geri adım atmayacağım. "Bir kadın orgazm olduğunda nasıl hissedildiğini bilirim," diyorum ona. "Ve sanırım sen az önce benim motosikletimin arkasında orgazm oldun."

Kaşlarını kaldırdı. "Öyle mi yaptım? Yoksa egon biraz fazla mı şişti de hayal görmeye mi başladın? Yani, eminim iyisindir Dario, ama o kadar iyi olduğunu sanmıyorum."

Benim kahkaham hiç de komik değil. Sert ve biraz dengesiz, ona karşı sabrımı kaybetmek üzere olduğumun açık bir işareti. "Sen öyle diyorsun, *streghetta*, ama yüzü kızarmış, gözleri cam gibi parlayan ve sanırım hala arzuyla titriyor olan amcığı olan sensin."

Bunun üzerine biraz dikleşir, öfkesi geçici olarak her şeyi bastırır. "Eh, dediğin gibi, uzun bir iki hafta oldu. Sanırım bu konuda bir şeyler yapmamın zamanı geldi."

"Ne gibi?" diye soruyorum, gözlerimi ona dikerek. "Bu soruya cevap verirken çok dikkatli ol," diye uyarıyorum.

"Bu senin sorunun ya da işin değil, o yüzden endişelenme."

Ona bakıyorum, içimde sadece öfke, hiçbir şey yapamadığım sahiplenici bir kıskançlık ve kolumu ısırdığı yerden yukarı doğru yayılan bir acı hissediyorum. Dışarı çıkıp rastgele bir adamla cinsel tatminsizliğini gidermeye çalışması fikri bana hiç hoş gelmiyor. Gideceğini anlayabiliyorum, ama gitmeden önce gülümsüyor ve "Motosikletinin arkasına bindiğim için özür dilerim, Dario" diyor.

"Bunu söylerken gülmeseydin daha inandırıcı olabilirdi."

Kaskı bana geri vermeye çalışırken gülümseme cesaretini gösteriyor. Kafamı sallayıp, "Sende kalsın. Bir sonraki dersin için seni alırım. Belki o zaman orgazm olmamaya çalışırsın." diyorum.

"Söz vermiyorum." Bu sözleri adeta mırıldanarak söyledi ve arkasını dönüp uzaklaşırken, ben onun görüntüsüne bakarak neredeyse salya akıtacak hale geldim. Asansör kapıları kapanmadan önce, bana son bir kez sırtarak gülümsedi ve sonra gözden kayboldu, beni öfkeli bir ereksiyonla ve bu konuda yapabileceğim hiçbir şeyle baş başa bıraktı. Onun benim ceketimi giyerek uzaklaştığını, sanki artık birlikte vakit geçirmek istemediği lanet bir ergenmişim gibi beni başından savdığını fark etmem bir saniye sürer.

Nasıl bu hale geldim ben?

Eve dönerken bu soruyu düşünürüm ve içeri girip kardeşim kanepede uzanırken bulduğumda, ruh halim daha da kötüleşir.

"Ders nasıl geçti?" diye soruyor.

Onu görmezden gelip bir bardak su alıyorum. Ben içerken, o gülerek "O kadar iyi mi?" diyor.

"Beni ısırıldı," diyorum bardağımı masaya koyarken. Gömleğimin kolunu sıyırıp, bandajlı ön kolumu gösteriyorum. "Ve kafasıyla vurarak burnumu kırmak üzereydi."

"Sanırım bu seni taş gibi sertleştirdi, seni sikik psikopat."

İnkâr etmeye zahmet etmiyorum. Tezgaha yaslanarak, uzak duvardaki birkaç resmin hafifçe eğri olduğunu fark ediyorum. Sinirlenerek yanlarına gidip düzeltmeye başlıyorum.

"Yemin ederim, bunu sırf benimle uğraşmak için yapıyor," diye mırıldanıyorum.

Arkamdan Sandro'nun kahkahasını duyarım. "Sence o senin evinde dolaşıp, seni kızdırmak için rastgele eşyaları yerinden oynatıyor mu?"

"Evet, öyle," diyorum, ona dönüp bakarken, ve onun kitaplığa yaptığını fark ettiğimde, parmağımla işaret edip zafer dolu bir gülümseme atıyorum. "Gördün mü?"

O, Mia'nın yerinden çıkardığı tek kitabı işaret etmek için yanına giderken beni izliyor. Diğerleri mükemmel bir şekilde sıralanmış, ama bu kitap öyle değil. Mia, benim fark etmem için, beni kızdırmak için yeterince çıkarmış.

"Sen kafayı yedin," diyor Sandro. "Yoksunluk sana bunu yapıyor. Bu doğal değil ve beyin hücrelerini öldürüyor."

"Hayır, Mia bana bunu yapıyor," diye düzeltiyorum. "Beni deli eden o."

Sandro ayağa kalkıp yanıma gelir ve omzuma hem küçümseyici hem de patronluk taslayan bir şekilde sikar. "Sonunda gerçeği kabul ettiğine sevindim. Şimdi git onu sik ve kafandan at."

"Bu olmayacak," diyorum ona. "Bu lanet olasıca şey *olamaz*."

Sandro omuz silkiyor ve buzdolabımdan bir kola alıyor. "Neden olmasın ki, sadece rahat davran ve kimsenin öğrenmesine izin verme. Mia, seninle evlenmeyi hayal eden ya da sana kalp l e r le bakan türden bir kız değil.

Daha çok, bağlanmadan iyi bir seks isteyen türden bir kıza benziyor. Hadi yap şunu kardeşim. Yapmazsan, eminim senin yerini alacak başka birini bulacaktır."

Ona attığım ölümcül bakışa sırtarak, "Dikkatli ol, yoksa *Mia Alessi'nin* adını yazıp etrafına kalpler çizen kişi sen olabilirsin" diyor.

Onun söylediklerinin mümkün olmadığını ikimize de inandırmaya çalışarak alaycı bir kahkaha attım.

Bir yudum daha alarak gülümsemesini gizler. "Seninle sınırını aşmaya çalıştı mı?"

"Beni ısırdı," diye hatırlatırım.

"Haklısın. Bu muhtemelen onun için bir ön sevişme."

Bunun beni ne kadar tahrik ettiğini belli etmemek için çok uğraşıyorum, ama sanırım o yine de bunu anlayabiliyor. Sandro'nun her zaman benim saçmalıklarımı görebilme gibi sinir bozucu bir alışkanlığı vardır.

"Onu eve götürdüğümde motosikletimin arkasında orgazm olduğuna eminim," diye ekliyorum. "Hiçbir kadını Ducati'ye bindirmedim, ama bunun normal olmadığına eminim."

"Kadınlar titreşimleri severler," diyor ve benim yine sinirlendiğimi fark edince ekliyor: "Hayır, bu normal değil. İmkansız değil, ama çok düşük bir ihtimal. Benim tahminim, seansınız sırasında çok tahrik olmuş, sonra sizi ısırp kanınızı tatmış, sonra da sıkı vücudunu size sürtmüş ve Ducati sihrini göstermiş." Sonra yaraya biraz daha tuz basmak için, "Ben sürseydim de boşalır mıydı acaba? Belki de bu teoriyi test etmeliyim" diyor. Bana sorgulayan bir bakış atıyor. "Bilirsin, bilim için."

Onu bir saniye inceledikten sonra çenemi ovuşturdum. Benimle dalga geçtiğini biliyordum. Sandro kadınlarla hiç zorluk çekmemişti. Ergenliğe girdiğinden beri kadınlar ona akın ediyordu. Komikti ve rahat tavırları kadınları büyülüyor, kısa sürede iç çamaşırlarını çıkarmalarına neden oluyordu. Kadınlar bana hep biraz daha mesafeli davranırdı. Ben rahat bir insan değilim, gülümsemem ve flört etmem. Yoğun bir insanım ve bunu kabul etmeyi öğrendim. Bazı kadınlar bundan hoşlanır, bazıları hoşlanmaz. Mia kesinlikle hoşlanıyor gibi görünüyor

ve Sandro'nun onu sikip sistemimden çıkarmam önerisi sağlam ve mantıklı bir karar gibi gelmeye başladı.

"Senin saçmalıklarını anlayabildiğim için şanslısın," diyorum ona.

O sırtarak ellerini kaldırıyor. "Kuzenim ve kardeşimden farklı olarak, ben kadınların en azından onları yemeğe çıkardığımda bir kadeh şarap sipariş edebilmesini tercih ederim."

"Sen tam bir pisliksin," diye mırıldanıyorum, ama fazla bir şey söyleyemiyorum, çünkü haklı. Mia genç, benden çok daha genç, ama ona çekici gelmemin sebebi bu değil. On sekiz yaşında olduğu için onu aktif olarak aramadım ve daha önce bu kadar genç biriyle birlikte olmadığım kesin. Mia'ya çekiliyorum, beni korkutan bir şekilde ona ilgi duyuyorum ve biraz fazla takıntılıyım, ama *bunun nedeni* onun çok genç olması değil.

"Sen bittin." Kardeşim gülüyor ve kola kutusunu bitirip çöpe atıyor.

"Gözetmenlik yapman gereken bir poker oyunu yok mu?"

Saatine bakar. "Evet, ama hala bir saatim var." Mutfığa bakarak sorar, "Akşam yemeğinde ne var?"

"Ben duş alırken pizza sipariş et," diyorum ona. "Ekstra peynirli ekmek almayı unutma."

Ben merdivenlere ulaştığımda o çoktan telefonunu çıkarmış bile. Kolum hala ağrıyor ve dikkatli olmazsam antibiyotik almam gerekecek. Mümkünse bunu önlemek istiyorum. En son istediğim şey Tony'ye bunu açıklamak. Mia'nın bana son kez iz bıraktığı zamanı hala gülerek anlatıyor.

Duşu bitirdiğimde pizza gelmiş ve Sandro yarısını yemiştir. Kendime bir viski doldurup tabağımı dolduruyorum, uzun bir gece olacağını biliyorum. Mia ile bir sonraki antrenmanım üç gün sonra.

Saatleri saymalı mıyım yoksa zamanın yavaşlamasını mı dilemeliyim, emin değilim. Onun yanında olmak kolay değil, özellikle de bana sarılırken spontan orgazm olmaya başlarsa. Siktir, bunu asla kaldıramam.

Bütün bunları nasıl halledeceğimi düşünürken, kardeşim son bir dilim pizza alıp, bu geceki poker oyunu için kulübe gitmek üzere evden çıkıyor.

"Git onu sik," diye bağılıyor kapıdan çıkmadan önce. "Ama sadece bir kez olsun!"

Ben ona siktir git dememi beklemeden kapıyı çarparak kapatır. Sözleri havada asılı kalır, beni alay eder ve baştan çıkarır. Onun tavsiyesine uymamın imkanı yok, çünkü içten içe biliyorum ki *stregghetta mia* ile bir kez asla yetmez.

Bölüm 4

Mia

Dario'nun motosikletinin arkasında kazara orgazm olalı bir hafta oldu ve bunu her düşündüğümde gülümsemeden edemiyorum. İçimde hafif bir utanç duygusu var ama esas olarak, bana baktığı şok olmuş, sinirli haliyle gülmek istiyorum, sanki benim cesaretle onun vücuduna sıkıca sarılmış halde orgazm olabileceğime inanamıyormuş gibi.

Dürüst olmak gerekirse, bunu planlamamıştım ve elimden geldiğince direnmişim, ama yeni piercingime çarpan tüm o titreşimler, bundan kaçınmamın imkansız olduğunu gösteriyordu. Yine de, yapabilseydim bile bunu durdurmam imkansızdı, çünkü harika bir his vermişti. Bir ay boyunca stimülasyon yapmama kuralını çiğnemekten endişelenmişim, ama aynaya bakıp kendimi iyice incelediğimde her şey normal görünüyordu ve bir hafta sonra hala kızarıklık veya enfeksiyon belirtisi yok, bu yüzden sorun yok sanırım.

Şimdi tek yapmam gereken önümüzdeki iki haftayı atlatmak, ama görünüşe göre Dario planımı bozmak için kararlı. Bir sonraki dersim için beni alacağını söylediği gerçeğini görmezden gelerek, Feliks'in beni bırakmasını istedim. Onun tertemiz kapısının önüne çıkmam, onu hemen kötü bir ruh haline soktu ve antrenman çok zorlu geçti. Bütün hafta boyunca bana bunu ödettirdi ve yorgun ve her kasım ağrıyor olsa da, geri adım atmayı reddediyorum.

"Tekrar," diye homurdanarak, ellerim terden hiçbir şeyi tutamayacak kadar ıslak olduğu için düşürdüğüm eğitim bıçağını bana attı. Onu almak için eğildim, ama sinirli homurdanmamı ve mırıldandığım küfürleri kaçırmadı.

"Söyleyecek bir şeyin var mı?" diye soruyor, sınırlarını test etmem için beni kışkırtıyor.

Geri çekilmeliyim, gerçekten çekilmeliyim, ama insanları konuşmak yerine çenelerini kapatmaya iten o kendini koruma geni her neyse, bana geçmemiş olmalı. Babamı suçluyorum. Kızgın ve kavga ederken sözlerini sakınmadığını gerçekten şüpheliyorum.

Bu yüzden akıllıca davranmak yerine bıçağı sıkıca tutup ayağa kalkarak ona karşı koyuyorum ve "Sanırım saldırganlığını seksle giderme planın başarısız oldu çünkü bugün çok kötü bir ruh halindesin" diyorum.

"Bugün daha çok *küçük* bir *yılan* gibisin, Mia."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," diyorum ona.

"Küçük engerek," diyor. "Bugün sadece büyü yapmıyorsun; öldürmek için saldırıyorsun." Ben nefesimi toplarken, yavaşça etrafımda dönüyor. "Bugünlük bırakmak ister misin? Sana karşı nazik davranmamı ister misin?"

Eğilmiş durumdayım, hala nefesimi toparlamaya çalışıyorum, ama ona dik dik bakarken bıçağımın sapını yumruğumla sıkıca kavriyorum. Nefesimi verip, örgümden düşen saç tellerini kenara itiyorum. "Ben pes eden biri değilim, Dario. Bunu şimdiye kadar anlamış olmalısın."

Geniş omuzlarını silkiyor, hiçbir erkeğin sahip olamayacağı kadar seksi görünüyor, bu yüzden gözlerimi bandajlı ön koluna indirmeyi tercih ediyorum. Onu bir iki basamak aşağı indiren bu durumdan keyif alarak sırıtiyorum. Hiçbir erkek, özellikle de kendisinin yarısı kadar olan bir kadına fiziksel olarak yenilmeyi sevmez ve bu, onun vücuduna ikinci kez izimi bıraktığım an.

"Biraz nefes nefese kaldın," diyor, sözlerinde endişeden başka her şey var. Bir sonraki sözlerinin beni ne kadar incittiğini belli etmemeye çalışıyorum. "Sanırım bu geceyi şınav ve burpee ile bitireceğiz. Belli ki kardiyo egzersizlerini artırmamız gerekiyor."

Burpee'lerden *nefret ediyorum*. O da bunu biliyor ve tam da bu yüzden bu cezayı seçti. Kaşlarını kaldırarak bana karşılık vermem için cesaretlendiriyor. İkimiz de ağzımı kapalı tutamayacağımı bildiğimiz için alaycı bir tavır takınıyorum, ama o kardiyo egzersizi yaptırırken ona sataşacak kadar deli değilim.

"Harika," diyorum, son bir nefes alıp yere çöküyorum. "Kardiyovasküler sağlığımı düşünmen çok nazik."

"Yirmi şınav, ve sakın dizlerini yere koyma."

Zaten yorgunum ve son gücümü kullanıyorum, bu yüzden her şınav bana dayanabileceğimden çok daha fazla geliyor. Ama gururum pes etmeme izin vermiyor, bu yüzden o yavaşça sayarken kendimi devam etmeye zorluyorum. Yirmiye ulaştığımda yere yığılıyorum, vücudumdaki her kas efordan titriyor.

"Yirmi burpee yap," diyor ve ben bunu bastıramadan acı dolu bir inilti çıkarıyorum. "Ya da bırakabilirsin," diye ekliyor. "Seçim senin."

"Siktiğimin herifi," diye mırıldanıyorum, ağzımı tutmak için değerli enerjimi harcamak için çok yorgunum. Nefes alıp, kendimi zorlayarak ayağa kalkıyorum ve birkaç dakika boyunca saf burpee cehenneminden geçerken kendime defalarca "ben siktiğimin pes eden biri değilim" diyorum. Normalden daha uzun sürüyor ve sonuncusunu tamamladığımda, onun beni ne kadar yıprattığını göstermeyi umursamadan matın üzerine düşüyorum. Gerçek şu ki, zar zor dayanıyorum, her kasım sınırlarının çok ötesine zorlanıyor ve bunun yüzünden günlerce ağrım olacağını biliyorum. Tüm bunlara rağmen, pes etmediğim için hala küçük bir gurur duyuyorum.

Gözlerim hala kapalı ve nefes nefeseyken, soğuk bir şişe suyu yanağıma bastırıldığını hissediyorum. Ne kadar iyi geldiğini düşünerek iç çekiyorum ve daha iyi hissedebilmek için başımı çeviriyorum. Kalkmaya niyetim olmadığını görünce, elini başımın altına kaydırıyor ve şişeyi dudaklarıma bastırırken başımı nazikçe kaldırıyor.

"İç, inatçı kız," diyor ve artık beni kardiyo ile öldürmeye çalışmadığı için sesi çok daha yumuşak. "Ne zaman geri çekileceğini öğrenmelisin."

Gözlerimi yavaşça açtım ve soğuk suyu içerken onu izledim. Sıcak çarpması, yorgunluk veya susuzluk çekmediğiniz sürece, sade su asla bu kadar ferahlatıcı olamaz. Bilmesem, şu anda üçünü de yaşadığımı söyleyebilirdim.

Dizini yanımdaki matın içine gömerek, diğer eliyle başımı destekliyor ve içmemi izliyor. Gözlerimi onun gözlerinden ayırmadan, bana verdiği her yudumu içiyorum. Vücudumun her parçası tam da bunu yapmam gerektiğini haykırırsa da, suyu bir dikişte içmeme izin vermiyor.

Onu zorlayarak şişeyi daha da yukarı kaldırmaya çalıştığımda, "Yavaş ol, çok hızlı değil" diyor ve kendimi su işkencesine maruz bırakmama izin vermiyor. "Senin kadar inatçı birini daha önce hiç görmedim."

Ağzımın köşesi yukarı kalkıyor.

O da bunu fark eder ve ağzı benimkine benzer bir şekilde kıvrılır ve "Tabii ki bunu lanet bir iltifat olarak algılayacaksın" der.

Şişe boşaldığında, onu bir kenara atıyor ama elini hareket ettirmiyor.

"Beni öldürmeye çalışan sensin," diye hatırlatıyorum ona.

"Seni vazgeçirmeye çalışıyordum. Bazen uzaklaşmak en akıllıca seçimdir, Mia. Her durumdan kavga ederek çıkamazsın. Ne zaman direnip savaşıacağını, ne zaman uzaklaşacağını bilmelisin. Yorgundun. Bunu kabul edip meydan okumadan vazgeçmeliydin. Yorulmaktan bayılmak üzereydin."

"Ama ben her şeyi bitirdim," diyorum, "ve bu bir kavga değildi. Sen bir pislik gibi davranıyordun ve ben de yüzündeki o kendini beğenmiş sırıtışı silmeye çalışıyordum."

"Kendini beğenmiş bir sırıtışım mı vardı? Öyle olsa bile, sen yere odaklanmış ve bayılmamak için çabalarken bunu görebileceğinden emin değilim."

"Kendini beğenmiş bir sırıtışın vardı," diyorum. "Her tekrarı sayarken sesinden duyabiliyordum."

Gülümsüyor ve bu gülümseme, tüm o burpee ve şınavlardan daha fazla etkiliyor beni. Düz beyaz dişler, güzel zeytin rengi ten ve beni öptüğünde iz bırakacak kadar uzamış sakalları... Bu adam mükemmel. Koyu renk saçlarının terden ıslak olması ve giydiği beyaz tişörtün vücuduna ikinci bir deri gibi yapışması da durumu daha da zorlaştırıyor.

"Daha iyi misin?" diye soruyor. "Yoksa bir şişe su daha ister misin?"

"İyiyim. Ama bir şişe alayım."

Oturmak için hareket ettiğimde, beni bırakıp bir adım geri çekilmeden önce başparmağının boynumda kaymasını hissettim. Hızla kendini düzeltmesini fark ettim ve bu sefer biraz sevinç duymak benim sıramdı, çünkü o sertleşmişti ve bu, benim vücudum onun vücuduna sürtünerek kurtulmaya çalışırken verdiği bilinçsiz bir tepki değildi. Dokunduğu tek yer başımın arkasıydı ve ondan önce aramızda birkaç metre mesafe vardı. Beni istediği gerçeği dışında, bu sertleşmesi için hiçbir mazereti yok.

Bana meydan okurcasına kaşlarını kaldırıyor, şu anki durumuyla ilgili bir şey söylemem için beni kışkırtıyor. Olanları görmezden gelmeyip, "Her şey yolunda mı, Dario?" diye sorduğumda ikimiz de şaşırıyoruz.

"İyiyim." Bana sırtını dönüp uzaklaşıyor ve beni büyük ev spor salonunda yalnız bırakıyor.

Gülerek ayağa kalkıyorum. Çıkmadan önce köşedeki buzdolabının önünde duruyorum. Buzdolabını her zaman suyla dolu tutar, ama Gatorade'in, özellikle mor olanın benim favorim olduğunu bilir, bu yüzden her zaman birkaç şişe soğuk ve içmeye hazır tutar. Bir yudum aldıktan sonra, katlanmış havlulardan birini alıp terimi silip onu aramaya çıkıyorum.

Onu oturma odasında, deri koltuklardan birinde otururken buluyorum, tüm alanı kaplıyor ve bunu yaparken çok seksi görünüyor. Bir elinde viski var, bardağın tabanı koltuğun koluna dayanmış, ben içeri girip karşısındaki koltuğa oturduğumda yoğun koyu renkli gözleri beni takip ediyor. Berbat durumdayım ve onun güzel mobilyalarını mahvetmemin onu ne kadar rahatsız ettiğini biliyorum.

O hiçbir şey söylemiyor, ben de Gatorade'yi açıp uzun bir yudum alıyorum. O da beni taklit ederek çok daha az miktarda viski içiyor, ama koyu renkli gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Bakışları çok yoğun ve yeni piercingimin yerinden kaydığını hissedecek kadar hareket ettiğimde, aniden gelen zevk dalgası beni olduğum yerde donup kalmaya ve alt dudağımı ısırmaya zorluyor.

Birkaç saniye sessizce beni izledikten sonra, bir yudum daha alır ve "Acı çektiğini söylüyorsun, ama öyle davranmıyorsun" der.

"Öyle mi? Nasıl davranıyorum peki?"

Sözlerini tartarken bir yudum daha viski içiyor ve ben alt bedenimi tamamen hareketsiz kalmaya zorluyorum.

"Yine kazara orgazm olmak üzereymişsin gibi görünüyorsun." Bardağın kenarından bana kaşlarını kaldırarak bakar. "Sana yardım etmek için seni blok çevresinde hızlıca bir tur attırmamı ister misin?"

Ona alaycı bir şekilde gülümsüyorum. "Geldiğim için senin yardımına ihtiyacım yok." Bir yudum daha alıp, yapacağım şeyden vazgeçmek için kendimi ikna etmeye çalışıyorum, ama

Dario'nun karanlık gözlerindeki ateşli bakış bana fazla geliyor. Gerçekten bir meydan okumadan nasıl geri adım atılacağını öğrenmem gerekiyor.

Şişeyi ayaklarımın yanına koyup tekrar oturdum. Kalçalarımı yavaşça salladığımda çenesinin gerilme şekli beni teşvik etmek için fazlasıyla yeterliydi. Bu adamın bana bakışlarına bağımlıyım ve teknik olarak otuz gün kuralını çiğniyor olsam da, ellerimi kullanmıyorum ve bunun da bir önemi olmalı. Uyluklarımı sıkıca birbirine bastırarak, en çok ihtiyacım olan yerde sürtünme yaratacak şekilde hareket ettiriyorum. Anında yumuşak bir zevk dalgasıyla ödüllendirildiğimde gözlerim hafifçe açılıyor.

"Ne yapıyorsun, *stregghetta*?"

Kısmen piercingin klitorisimin üzerinde kaymasının verdiği hoş histen, kısmen de onu çıldırtmaktan hoşlandığım için gülümsüyorum. "Bunu bilmiyor olman çok üzücü," diyorum ona. "Daha önce hiç orgazm olan bir kadın görmedin mi?" Gülerек, onun güzel deri koltuğunda kıvranıyorum.

Dudakları hafifçe aralanır ve gözlerini yavaşça üzerimde gezdirirken dilini bir anlık görürüm. "Sadece uyluklarını birbirine sürterek orgazm olan bir kadın görmedim, hayır," diye itiraf eder.

Beni durdurmaya çalışmak yerine, bir yudum daha viski içip koltuğuna geri yaslanıyor, gözleri ise bana sabitlenmiş durumda. Karanlık gözlerindeki arzu, devam etmem için beni çağırıyor, ben de devam ediyorum. Uyluklarımı birbirine sürtüyorum, her hafif hareket, beni kırılma noktasına yaklaştıran lezzetli bir sürtünme yaratıyor. Piercingli meme uçlarım şişer ve spor sütyenime baskı yapar, zaten hissettiğim her şeye bir katman daha ekler. Sandalyenin kenarlarını kavrayarak parmaklarımı içine gömerim, kendime dokunmayı reddederim.

Zirveye yaklaşırken nefesim hızlanıyor. Dario'yu düşünerek yüzlerce kez orgazm oldum, ama hiçbirisi böyle olmadı, hiçbirisi onun birkaç adım ötemde, sanki saldırmaya hazırmış gibi gergin vücuduyla olmadı. Koyu renkli gözleri, tıpkı dövüşürken olduğu gibi hesaplayıcı ve onun, beni yere indirip kaçmamı engelleyecek tüm yolları düşündüğünü biliyorum.

Beni çılgına çeviren o bakış. Boğazımdan çıkan çığlık odayı doldurur ve başımı geriye eğmeden önce burun deliklerinin genişlediğini görürüm, göğsüm kabarıyor ve vücudumun her santimetresi zevkle titriyor.

Orgazm, onun motosikletinin arkasında yaşadığım kadar güçlüydü ve bacaklarımla arasındaki piercing sayesinde bundan sonra hepsi böyle olacak diye düşünmeye başladım. Hala coşkulu bir haldeyken, biraz daha kıvrandım ve artçı sarsıntılar beni titretip nefesimi kesince inilti çıkardım.

Birkaç dakika öncesine göre çok daha iyi hissederek gülümser ve başımı kaldırırm, ama gördüğüm şey beni olduğum yerde durdurur. Dario'nun çenesi sıkı sıkıya kapalıdır, bir eli viski bardağını parçalayacakmış gibi sıkıca kavramış, diğer eli ise jogging pantolonunun altında gerginleşen kalın ve sert uzuvunun üzerinde durmaktadır. Başparmağı uzuvunu okşayarak hafifçe kendini okşarken beni izlemektedir.

"Peki, artık gitmeliyim," diyorum, bunu yapmak istediğimden değil, burada daha fazla kalırsam çıplak kalıp kucağına oturacağımdan ve bunu iki hafta boyunca yapmamam gerektiğinden.

"Bu muhtemelen en iyisi, *streghetta mia*." Sesi gergin, ama İtalyancası baştan çıkarıcı ve harika bir şekilde günahkar geliyor. Söylediği *mia* benim adım değil. Artık bana *küçük cadı* demiyor, *benim küçük cadım* diyor. Bana ilk kez böyle seslendi ve içimden büyük bir kısmı bunun hiç bitmemesini umuyor.

Tereddüt ettiğimde, gözlerim hala onun jogging pantolonunun üzerinden kendini nazikçe okşadığına odaklanmışken, "Mia, seni yere yatırıp o güzel yüzündeki sırtışı sikip atmaya karar vermeden önce, o yaramaz kıcını evimden çıkar" diyor.

Şaşkın bir şekilde ağzımı açıp tekrar kapattım. Hayatımda hiç bu kadar kararsız kalmamıştım. Onu istiyorum. Tam da onun tehdit ettiği şeyi istiyorum, ama bu nazik olmayacak, ikimiz de bunu biliyoruz ve hala tamamen iyileşmeye çalışan piercingimle amımı öyle parçalayamam. Ayrıca ona kendime ne yaptığımı söylemeyeceğim. Bu başka bir gün için sürpriz olacak.

Ayağa kalkıp, önümdeki yakışıklı adama gözlerimi gezdirdikten sonra onun gözlerine baktım. "İki haftan var, Dario. Ondan sonra beni bu kadar kolay kovamayacaksın. Tehdidini sınavacağım."

"İki hafta sonra ne olacak?"

Gatorade şişesini alıp ayağa kalkıyorum ve ona göz kırpıyorum. "İki hafta sonra sevişiyor olacağız."

Onun çıkardığı küçük iniltiyi ve sözlerim üzerine kendini biraz daha sert okşamasını kaçırmadım. "Bundan emin misin?" diye sordu.

"Olumlu," diyorum ona çıkarken, onun resim çerçevelerinden birini hafifçe iterek biraz eğri durmasını sağlayacak kadar duruyorum.

"Bunu yapanın sen olduğunu biliyordum," diye mırıldandığını duyarım arkamdan. Gülererek dışarı çıkarım, Feliks beni beklemektedir.

Daha sonra, ağrıyan kaslarımı gevşetip kendimi yeniden insan gibi hissetmemi sağlayan sıcak bir duşun ardından, yatağıma girip telefonumu kontrol ediyorum. Sasha ve Dario'dan mesajlar görüyorum. Dario'yu sona saklamak istediğimden, kardeşimin adına tıklıyorum.

SASHA:

Yarın akşam seni almaya geleceğim. Sana bir sürprizim var.

Heyecanla aceleyle cevap yazıyorum.

BEN:

Tehlikeli bir sürpriz mi?

Noktaların hareket etmeye başladığını görüyorum ve cevabına gülümsüyorum.

SASHA:

Benim yapabildiğim tek sürprizler bunlar. Saat dokuzda hazır ol ve bıçaklarını tak.

Ona başparmağımyı kaldırıp Dario'nun adına geçiyorum. Onun mesajı çok farklı.

DARIO:

Bunu bir daha bana yapma, Mia. Bir dahaki sefere orgazm olduğunu gördüğümde, o zaman ben senin içine derinlemesine girmiş olacağım. Bunu tekrar yapmak istemediğine emin olana kadar iyice düşün.

Bunu istediğini iyice düşün, bir daha benim önümde kendiliğinden orgazm olmaya karar vermeden önce.

BEN:

Üzgünüm. Tek gördüğüm derin, uzun ve sert bir şekilde gömülmekti. Başka bir şey yazdın mı?

Cevabı hemen geliyor.

DARIO:

Bu komik değil.

BEN:

Biraz komik.

DARIO:

Hiç komik değil. Ciddiyim Mia. Seninle bu oyunu oynamayacağım. Alay etmeye devam edersen, başın belaya girer. Bir daha uyarmayacağım.

BEN:

Sözler, sözler, şimdi sıra bende seni uyarmak için. Senin sikini istiyorum, Dario, ve iki hafta içinde onu alacağım.

DARIO:

Streghetta mia, bana ne yaptığını bilmiyorsun. Neden iki hafta? Ne saklıyorsun?

BEN:

İki hafta sonra .

Sırtarak son bir mesaj daha ekliyorum.

BEN:

Isırık izin nasıl?

DARIO:

Tıpkı sikim gibi zonkluyor.

Yazarken gülüyorum.

BEN:

Sadece on dört gün. Hayatta kalırsın.

DARIO:

Neden dışarı çıkıp başka birini bulmayacağımdan bu kadar eminsin?

BEN:

Çünkü seni tanıyorum, Dario. İstedğin benim amım ve daha azıyla yetinmeyeceksin.

DARIO:

Sen sinir bozucusun, streghetta mia.

Ona öpücük emojişi gönderip bir sonraki seansımızda görüşeceğimizi söylüyorum. Telefonumu bir kenara koyup yuvarlanıyorum ve hemen uykuya dalıyorum. Bu gece antrenman seansında beni çok yordu ve ertesi sabah uyandığımda hala ağrım olduğunu görünce hiç şaşırmıyorum.

Günün çoğunu tembellik ederek geçiriyorum. Kaslarımdaki ağrıyı gidermek için birkaç esneme hareketi yapıyorum ve geri kalan zamanımı annemle geçiriyorum. Babam işte, ben de anneme akşam yemeğinde yardım ediyorum ve sonra Sasha'yı beklerken bir komedi filmi izliyoruz.

O içeri girer girmez, bıçaklarımı almak için odama koşuyorum. Siyah botlarım, ayak bileğime küçük bir bıçağı saklamamı kolaylaştırıyor ve bir tane daha da Sasha'nın bana aldığı ön kol kılıfına koyuyorum. Bana uygun büyüklükte bir tane bulmuştu ve kapüşonlu sweatshirt giydiğim sürece kimse farkına varmayacaktır.

Mutfakta kardeşimle buluştuğumda, annem ona Enzo'nun yeni fotoğraflarını göstererek eğilmiş durumda. Torunlarına baktığında her zaman yüzünde görülen aynı kocaman gülümseme var.

"Çok tatlı değil mi?" diye soruyor, Sasha'ya gülümseyerek. "Nat'in iki çocuğu olduğuna inanamıyorum."

"Gerçekten çok tatlı," diyor Sasha, "ve sanırım birkaç tane daha olacak."

"Umarım öyle olur," diyor annemiz ve sonra ikimize bakıyor. "Çünkü sanırım siz ikiniz bir süre bana torun vermeyeceksiniz."

"Eğer olursa," diyorum gülümseyerek.

Annem parmağını bana doğrultuyor. "Asla asla deme. Bu konudaki fikrini değiştirecek biriyle tanışmak için bolca vaktin var." Parmağını kardeşime çeviriyor. "Bu senin için de geçerli."

"O kadar emin değilim anne," diyor Sasha. "Dominic'le çalışmaya başlasan iyi olur. Eminim ikiniz Nat'in kısa sürede tekrar hamile kalmasını sağlayacak bir plan yapabilirsiniz."

Annem gülüyor ve telefonu uzatarak Enzo'nun tombul, gülümseyen yüzünü gösteriyor. "Ama ben gerçekten küçük bir Sasha ve Mia'yı şımartmak istiyorum."

"Dünyanın bizim çocuklarımız için hazır olduğundan pek emin değilim," diyorum ona, ona sarılırken bıçağımı hissetmemesi için dikkat ediyorum. Sasha, ön kolumu uzak tutan bu ince hareketi fark ediyor ve onaylayarak başını sallıyor.

"Dünya senin bebeklerine sahip olduğu için şanslı olacak, ama aceleye gerek yok." Sasha'ya sarılır ve sonra bize dikkatli olmamızı ve bizi sevdiğini söyler.

"Ben de seni seviyorum anne," derim ve kardeşimle birlikte bana söz verdiği sürpriz için dışarı çıkarım. "Ne oldu?" Asansöre biner binmez sorarım.

"Birkaç dakika sonra göreceksin. Bu sana sabrını geliştirmek için bir fırsat verecek. Dario hep bunun üzerinde çalışman gerektiğini söylüyor."

Dario'nun adı geçince ruh halim bozulmaya başlıyor. O adamı kafamdan atamıyorum ve bu durum beni gerçekten rahatsız etmeye başladı.

Onunla dalga geçmekten çok fazla zevk alıyorum ve bunun sona ermesini istediğimden pek emin değilim. "Onunla ilgili konularda bir azizin sabrına sahibim galiba. Dün gece bana burpee yaptırdı. Onlardan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun."

Asansör kapıları açıldığında sırtarak dışarı çıkar. "Bu kalbin için iyi. Kavgada mükemmel bir dayanıklılığa ihtiyacın var. Seni öldürmeye çalışan kimse nefes alman için sana fırsat vermez. Nefes nefese kaldığın için konsantrasyonunu kaybedersen, ölürsün. İkinci bir şansın olmaz, Mia."

"Evet, biliyorum," diye mırıldanıyorum, bana uzattığı kaskı alıp onun ardından motosiklete biniyorum. O otoparktan çıkarken, koltuğun alt kısmını tutarak aramızda biraz mesafe bırakıyorum. Hiçbir şeyin spontane olarak gerçekleşmediği sıradan bir motosiklet yolculuğu olmasına hiç şaşırıyorum. Beni her zaman sınırların ötesine iten kişinin Dario olduğunu düşünmeye başlıyorum. O beni çıldırtıp vücudumu harekete geçirmeden, bacaklarımın arasında sadece biraz hoş bir his var ve bu his utanç verici bir şeye dönüşmeden tadını çıkarabiliyorum.

Sasha'nın sürprizinin ne olabileceğini anlamaya çalışıyorum, ama o şehir dışındaki terk edilmiş görünümlü bir deponun önüne geldiğinde hala hiçbir fikrim yok. Buraya daha önce hiç gelmemiştim ve etrafa hızlıca baktığımda, yüz metre uzaklıkta terk edilmiş bir bina ve yabani otlarla kaplı birkaç boş arsa dışında hiçbir şey göremedim. Buradaki tek canlı biziz ve kardeşim benim için ne planladığını her zamankinden daha fazla merak ediyorum.

O ön tarafa park ettikten sonra, onu yan tarafa takip edip kaskımı çıkarıyorum. "Tamam," diyorum ona. "Pes ediyorum. Sürpriz ne?" Etrafa bakıyorum, bu caddede hiçbir ışık çalışmadığı için neredeyse hiçbir şey göremiyorum. "Beni buraya sen dışında başka biri getirseydi biraz endişelenirdim."

Sasha cebinden anahtarı çıkarırken etrafına bakıyor. "Ne demek istiyorsun?"

Arkamdaki tüyler ürpertici manzarayı işaret ediyorum. "Bu bir korku filminin başlangıcı gibi görünüyor, Sasha. Seni tanıımıyorsam, beni buraya öldürmek için getirdiğini düşünürdüm."

Bir saniye düşünür. Benim bakış açımdan bakmaya çalıştığını anlayabiliyorum, ama tam olarak anlamış değil. "Cidden mi?"

"Evet." Kardeşimin omzuna hafifçe vuruyorum. "Eğer biriyle çıkmaya karar verirsen, onu buraya getirme."

Bir gün işine yarayabilir diye bu bilgiyi aklına kazıyormuş gibi etrafına tekrar bakınıyor ve sonra geri dönüp kapının kilidini açıyor. Sasha'dan beklenmedik şeyler beklemeyi öğrendim, ama on sekiz yıl geçmesine rağmen, bir düğmeye basıp önümüzdeki açık alanı aydınlatarak odanın ortasında sandalyeye bağlı kanlı adamı ortaya çıkardığında hala şaşırıyorum.

"Ne?" diye sormaya başlıyorum, ama önümdeki manzarayı görünce sadece başımı sallıyorum. Dişlerinin arasında bir kumaş parçası var ve bu, ağzını tıkmak için kullanılıyor. Göğsünden yukarısı çıplak ve görünüşe göre Sasha biraz eğlenmiş. Kaburgalarında morluklar oluşmuş ve burnu açıkça kırılmış. Bizim içeri girdiğimizi görünce, bu sefer farklı olacağını ve ipin sihirli bir şekilde düşeceğini umarak, çılgınca bağlarını çekmeye başladı.

Ama öyle olmuyor. Mücadele ediyor, sonunda pes etmeden önce sandalyeyi neredeyse devirecekti, nefes almaya çalışırken göğsü inip kalkıyor ve burnundan daha fazla kan damlıyor.

"Sürpriz," diyor kardeşim, önüme geçip bağlı tutsağı işaret ederek sırtıyor.

"Bana bir adam mı buldun?" diye soruyorum.

Sasha sadece başını sallar ve daha da geniş bir gülümsemeyle karşılık verir. "Evet."

"Ne için?" diye soruyorum, kelimeyi uzatarak, çünkü şu anda kardeşimin aklından ne geçtiğini gerçekten hiç bilmiyorum.

"Öldürmek için," diyor, sanki bu çok açık bir şeymiş gibi. "Mankenler ve kum torbalarıyla antrenman yapmak, Dario ve benimle sparring yapmak harika, ama bu asla gerçek hayattaki antrenmanla aynı olamaz. Geri adım atmayacak, kan peşinde olan biriyle dövüşmen lazım."

Kardeşimin gözlerine bakmadan önce, tüm bu olanlardan benim kadar kafası karışık görünen adama bakıyorum. "Onunla dövüşmemi mi istiyorsun?"

"Evet. Tabii ki ihtiyacın olursa yardım etmek için burada olacağım, ama sana tamamen güveniyorum kardeşim. Bratva'ya katılmak istiyorsan,

diğerlerini bunu başarabileceğine ikna etmenin yolu budur," diyor.

"Babam bu duruma hiç sevinmeyecek," diyorum.

"Babamı ben düşünürüm." Sasha, belinin alt kısmında bulunan kılıftan en sevdiği bıçağı çıkarır ve yavaşça odanın ortasına doğru ilerler. Adam bir şeyler bağırmaya çalışır ve gözlerindeki ölümcül öfke, omurgamda küçük bir ürperti yaratır. Sasha haklı. Hiç kimseyle kavga etmedim, en azından önemli bir kavga. Dario bana karşı nazik davranmayabilir, ama ben bir hata yaparsam, beni bıçaklamaz. Bana ne kadar kızgın olursa olsun, ben her zaman güvendedim. Ona tamamen güveniyorum ve bana asla zarar vermeyeceğini biliyorum.

Bu adam, ona fırsat verdiğim anda beni öldürecek ve bu da yeteneklerimden şüphe etmeme neden oluyor. Bunun iyi bir fikir olup olmadığını sormadan, Sasha bıçağının bıçağını adamın yanağına kaydırıyor, kumaşın altına sokuyor ve kolaylıkla kesiyor. Tıkacı çıkarır çıkarmaz adam çığlık atmaya başlıyor.

Sasha bana sırtıyor. "Burayı ses geçirmez yaptırdım."

Büyük depoyu etrafıma bakınıyorum. Burası, onun çalışmasını izleyebilmem için beni sakladığı önceki depodan farklı. Orası daha çok harap bir ofis binası gibiydi, ama burası çok daha ürkütücü. Yerde stratejik olarak yerleştirilmiş drenajlar, kırışlardan sarkan zincirler ve kancalar ve köşede duran bir buzdolabı var.

"Orada ne olduğunu bilmek istiyor muyum?" diye soruyorum, adamın bağırışları arasında beni duyabildiğinden emin olarak.

"Sadece biraz su ve birkaç atıştırmalık, burada birkaç saat mahsur kaldığımızda Vitaly amcayı mutlu etmek için."

"O gerçekten aç olduğunda sinirlenir," diyorum.

Sasha ve ben adamın çığlıklarının kısılmasını bekliyoruz ve sonunda sustuğunda, kardeşim göz hizasına gelmek için çömeliyor. "Bu benim kardeşim." Adamdan gözlerini ayırmadan beni işaret ediyor. "Onunla dövüşeceksin. Öğrenmesi gerekiyor, bu yüzden kendini tutma."

"Sen delisin," diyor adam. Geniş, korku dolu gözleri ikimiz arasında gidip geliyor.

"Bunu zaten belirledik, Greg. Şimdi sana söylediklerime odaklan. Sana bir bıçak vereceğim. O seni öldürmeden onu öldürmeye çalış."

"Ya onu öldürürsem?" diye sorar.

Ben de aynı şeyi merak ediyorum, ama Sasha ona cevap vermek yerine bana dönüp Rusça şöyle diyor: "Bunun olmasına asla izin vermem. Eğer senin başa çıkamayacağını düşünürsem, ciddi bir zarar vermeden önce onu öldürürüm. Ama mecbur kalmadıkça müdahale etmem. Korkunu yenmeyi öğrenmen önemli. Baskı altında düşünebilmeli ve tepki verebilmelisin."

"Korkmuyorum," diye ısrar ediyorum. Koyu renkli kaşlarını kaldırarak bana bakıyor, ama bunun dışında yalanımı yüzüme vurmuyor. İkimiz de benim çok korktuğumu biliyoruz ve Greg'i sandalyeye bağlayan ipi kesmeye başladığında bana şöyle diyor: "Biraz kan dökülmeye hazır ol, küçük cadı."

Ön kolumdaki büyük bıçağı kapıp, kapüşonlu ceketimin kolundan çıkarırken, kendimi derin ve sakin bir nefes almaya zorluyorum. Kendime bunun Dario ile yaptığımız antrenmanlar gibi olduğunu söylemeye çalışıyorum. Bunun için antrenman yaptım ve Dario kadar iri olmayan birini alt etmek benim için çocuk oyuncağı. Greg muhtemelen 1,78 boyunda, 73 kilo civarında, antrenman yaptığım Dario ve Sasha'dan çok daha küçük. Bu iş çocuk oyuncağı olmalı. Tabii batırmazsam.

Greg'in bağları kesildikten sonra, adam sandalyede kalır, Sasha'dan çok korkarak oturma pozisyonundan kalkmaya cesaret edemez. Yüzündeki dehşet dolu ifadeden, bunun bir tür test olduğunu düşündüğünü tahmin ediyorum, ama Sasha cebinden bir bıçak çıkardığında Greg'in kaşları havaya kalkar. Bu bıçak, ipi kesmek için kullandığı büyük, tırtıklı bıçaktan çok daha küçüktür, ama bir düğmeye bastığında çıkan bıçak, özellikle Sasha'nın bıçaklarını keskin tutmayı sevdiği düşünülürse, ciddi hasar verecek kadar uzundur.

Benim tuttuğum bıçak daha büyük, bıçak ağzı daha uzun ve kardeşiminki gibi tırtıklı, ve Greg'in gözlerindeki çaresiz bakışı gördüğümde sapını biraz daha sıkı tutuyorum.

"Onu öldürürsem bana ne yapacaksın?" diye kardeşimden tekrar sorar.

Sasha omuz silkiyor ve birkaç adım geri çekiliyor. "O zaman sen kazanırsın ve gitmene izin veririm."

"Beni öylece bırakacak mısın?" diye sorar Greg, her kelimesinde inanamama duygusu hissedilir.

"Evet," diyor Sasha.

Sasha'nın böyle bir şeye izin vermesi imkansız, ama Greg bir şeye inanmak için çaresiz, bu yüzden kardeşimin sözlerine sarılıyor ve bıçaklı deli adamın doğruyu söylediğine kendini ikna ediyor.

Rusçaya geçen Sasha, "Gardını düşürme Mia. Amaç bunu mümkün olduğunca çabuk bitirmek" diyor.

Kenara çekilerek Greg ve bana yer açar ve yol açılır açılmaz Greg bana saldırır. İçgüdülerim devreye girer ve kolayca kenara çekilirim, bıçağımı sallayarak Greg'in uyluk dışına güzel bir kesik atarım. Greg tıslayarak nefes alır ve sendeler, ama bu kesik kalıcı bir hasara yol açmayacaktır.

"Siktir," diye homurdanır, kan pantolonunun paçasını ıslatırken. Birkaç temkinli adım atar, kesik ne kadar kötü olduğunu anlamaya çalışırken etrafımda dolanır. Onu yavaşlatmayacağından emin olunca, tekrar bana saldırır. Hareketleri çok büyük, koordinasyonsuz ve özensizdir, ama hayatı için savaşmaktadır ve bu, eğitim eksikliğini büyük ölçüde telafi eder. Saldırısını engelliyorum ve karnına bir yumruk atarak onu şaşırtıyorum. Bükülerek bana yaralı bir bakış atıyor, sanki bıçağım yerine yumruğumu kullanarak kuralları çiğnemişim gibi.

"Saçmalamay kes, Mia," diyor Sasha Rusça. "Onu bıçakla ve bu işi bitir."

"Öldüreceğim." Sözleri söylüyorum, ama hiçbir eylemde bulunmuyorum. Neden tereddüt ettiğimi bilmiyorum, ama bunun daha önce hiç kimseyi öldürmemiş olmamla ilgisi olduğuna eminim. Karşımdaki adamın bana zarar vermeye çalışmasının tek nedeninin korkmuş olması ve yaşamaya çalışması olduğunu biliyorum. Bunu anlayabiliyorum. Ailemin Bratva'sına katılmak isteyebilirim, ama kardeşimden farklı olarak, sırf öldürmek için öldürmek gibi derin bir arzum yok.

Greg tekrar etrafımda dönüyor, bir sonraki hamlesini planlarken gözlerini benden ayırmıyor. Parmaklarım bıçağımın sapını sıkıca kavriyor

ve o tekrar saldırdığında, kolunu engelliyor ve onu itiyorum, neredeyse kışının üstüne düşüyor.

"Bazen onlarla oynamak eğlencelidir," diyor Sasha, "ama senin yaptığının bu olmadığını biliyorum. Neden tereddüt ediyorsun?"

"Bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "O sadece hayatta kalmaya çalışıyor. Bu benim kafamı biraz karıştırıyor."

Hala Rusça konuşuyoruz, bu yüzden Greg hala hiçbir şey anlamıyor, ama konuştuğumuz şeyleri bilmediği için gergin olduğunu anlayabiliyorum.

"Eğer yapabilseydi, seni hiç pişmanlık duymadan öldürürdü. Üniversitenin yakınındaki bir kulüpte bir kadına uyuşturucu vermeye çalışırken yakaladığım aşağılık bir pislik olduğunu söylersem kendini daha iyi hisseder misin?"

Kardeşıme hızlıca bir bakış attıktan sonra dikkatimi tekrar Greg'e verdim. "Bu doğru mu?"

"Ne önemi var?"

"Evet, çok önemli, Sasha," diyorum ona. "Masum bir adamı öldüremem."

"Kuralları çiğnemediğimi biliyorsun, Mia. O buradaysa, bunun bir nedeni vardır. Şimdi bana şüpheyile yaklaşmaya başlama, küçük kardeşim."

Azarlamaya omuzlarım biraz düşüyor, çünkü o haklı. Her zaman aileye katılmak istemişimdir ve kardeşim, herkes buna karşı olsa da, bunun gerçekleşmesi için bana yardım ediyor. Kimse bana dövüş becerilerimi geliştirmem için hediye paketi gibi bir adam vermezdi. Nankör bir pislik gibi hissetmeye başlıyorum ve tam o sırada Greg dalga geçmeyi bırakmaya karar veriyor.

Bu sefer bana saldırdığında, bir saniye geç kaldım ve bıçağı ön kolumu keserek kapüşonumu yırttı ve beni sersemletip acı veren derin bir kesik açtı. Nefesimi tıslayarak çıkardım ve kendimi acıyı görmezden gelmeye zorladım.

"Dikkatli ol," diye uyarıyor kardeşim. "O dikkatsiz, Mia. Sen eğitilisin, daha akıllısın ve çok daha iyi durumdasın. İstersen onu hemen yere indirebilirdin. Bratva'ya girmek istiyorsun," diye hatırlatıyor bana, "ve üye olsaydın, onu ortadan kaldırman emredilirdi. Yap şunu, küçük cadı."

Greg'in zamanlaması kötü bir bıçak darbesinden kaçınıyorum ve onu kenara itmek yerine bacağımı kullanarak ayağını takip yere düşürüyorum.

O yere düşer düşmez, karnına tekme atıyorum. Acı içinde kıvranıp nefes almaya çalışırken, bıçağını alıp bir kenara atıyorum, onu silahsız ve savunmasız bırakıyorum.

"Güzel," diyor Sasha. "Şimdi işini bitir."

Greg'in üzerine çömelip onu yere bastırıyorum. Çok zayıf olduğu için fazla bir şey yapamasa da, yine de direniyor ve bir elini kurtararak beni şaşırttığı anda, yakında geçeceğini bilerek, elime yayılan acıya dişlerimi sıkarak çenesine yumruk atıyorum. Babam bana bisiklet sürmeyi öğrenmeden önce doğru yumruk atmayı öğretmişti ve Dario, ellerimin yumruk atmaya yetecek kadar sert olmasını sağlamak için her zaman eldiven takmadan birkaç kez kum torbasına vurmamı ısrarla söylerdi.

"Harika," diye mırıldanır Sasha yanımda.

Greg tamamen etkisiz hale getirildikten sonra, ağabeyimden yardım isterim. Gözleri birkaç saniye boyunca altımda yatan adama takılır, sonra açık mavi gözleri benimkilerle buluşur. Bunlar benim alışık olduğum türden gözler değildir. Onlarda bir soğukluk, bana pek göstermediği bir mesafe vardır. Ağabeyim hâlâ oradadır, ama şu anda onun kontrolünde olan taraf bu değildir.

"Onu bıçakla, Mia," diyor. Sesi sakın, sanki bana bir adamın canını almamı emrediyormuş gibi değil de, hafta sonu planlarını anlatıyormuş gibi. Tereddüt ettiğimde, "Ya da boğazını kes, hangisini tercih edersen," diyor.

İki elimle bıçağın sapını kavrayıp Greg'in göğsüne saplamaya hazırlanıyorum. Gözleri korkuyla açılmış, bana bakıyor ve az önce kırdığım çenesinden çığlık atıyor.

"Sasha," diyorum, bunu yapamayacağımı itiraf etmek üzereyim, ama bir alarm sesi çalar ve itirafımı tamamlayamadan keser.

"Siktir," diye mırıldanır Sasha, telefonunun ekranına bakarak. Telefonu bana uzatır ve babam ile Vitaly amcamın Sasha'nın motosikletinin hemen yanındaki arabadan indiğini görünce, korkmuş gözlerimi kardeşime çeviririm.

"Ne yapacağız?" diye sorarım.

Sasha, laf kalabalığına girmeden ellerini benim ellerimin üzerine koyar ve bıçağı Greg'in göğsüne saplar. Elleri benim ellerimi sapın etrafında kilitler ve bıçağın kemik ve kasları deldiğini hissedirim. Greg'in şaşkınlık dolu nefes alışığı kısa sürer, çünkü Sasha bıçağı çevirerek hızlı bir ölüm için yeterli hasarı verir.

Şaşkınlıktan hiçbir şey yapamayan ben, kardeşim beni kaldırmasına izin verdim. Beni yarı sürükleyerek, yarı da çekerek, şu anda midemin kaldırabileceğinden emin olmadığım şeyler için kullandığını tahmin ettiğim aletlerle dolu bir rafın bulunduğu köşeye götürdü.

"Mia," diyor ve beni iterek karanlık köşeye sıkıştırıyor, büyük rafın arkasına saklanıyorum. Cevap vermediğimde, dikkatimi çekmek için yanağıma sertçe vuruyor. Gözlerim onun gözlerine kilitlendiğinde, "Ses çıkarma, tamam mı?" diyor.

Ben başımı sallarken, o hızla kolumdaki kesiklere bakıyor. Ben tamamen unutmuştum, ama şimdi o dikkatimi oraya çektiği için, hala kanadığını ve çok acıttığını fark ediyorum.

"Mümkün olduğunca çabuk birini seni almaya göndereceğim. Saklan ve tek kelime etme." Greg'in kanıyla kaplı olmasına hiç aldırmadan bana sırtıyor. "Babam bundan hoşlanmayacak."

"Hadi canım," diye mırıldanıyorum, bu da onu güldürüyor, sonra ayağa kalkıp kapının açıldığını duyunca hızla uzaklaşıyor.

"Lanet olsun," diye duyuyorum amcam Vitaly'nin odaya girip yerde yatan Greg'i gördüğünde söylediğini. "Bu gece epey eğlenmişsin."

Saklandığım yerden, başımı biraz yukarı kaldırdığımda rafların arasından onları net bir şekilde görebiliyorum. Babamın Sasha'ya ve yerde yatan ölü adama baktığını görüyorum. Bir an için, bıçağın benim olduğunu fark ettiğinden korkuyorum, ama o sadece Sasha'ya bakıp "Genelde onları böyle öldürmezsin. Bir sorun mu çıktı?" diyor.

"Hayır," diyor Sasha, eğilip Greg'in cansız göğsünden bıçağı çıkarıyor ve amcam odanın diğer tarafındaki buzdolabına doğru yürürken bariz kanıtı ortadan kaldırıyor. "Sadece biraz koşturmasının eğlenceli olacağını düşündüm."

Sasha yalan söylemede ustadır, ama bu yeteneğini ailesine karşı pek kullanmaz. Beni korumak için yaptığını biliyorum ve bıçağımın bıçağını arka cebine sokarken içimde bir suçluluk duygusu uyanıyor. Bıçak çok uzun olduğu için tam olarak sığmıyor, ama suçlayıcı kanıtı gözden uzaklaştırmak için yeterli.

"Tamam, son dondurmali sandviçi kim aldı?" Vitaly amca bağılıyor. Kafası hala dondurucuya gömülü, içinde bir şeyler arıyor. "Danil aldı, değil mi? Eminim bunu bilerek yaptı. Onları ne kadar sevdiğimi biliyor."

Babam amcamızı görmezden gelmeye çalışıyor, ama amcamız dondurucu içinden "Dönüşte Get the Scoop'a uğrayabilir miyiz?" diye bağırınca, babam inliyor ve Sasha'yla bakışıyor. "*Tanrım*" diyor ve Vitaly amcamız "Duydum!" diye bağırınca neredeyse gülmekten patlıyorum.

"Bunu nasıl duyabilirsin ki?" Babamız gülerek, "O lanet bir yarasa gibi. Şeker bağımlısı, meraklı bir yarasa." der.

"Kesinlikle duydum, seni pislik," diye mırıldanır Vitaly amca, dondurucudan zaferle çıkarken, yüzünde bir gülümseme ve elinde ezilmiş bir dondurmali sandviçle. "Hah! Arkada bir tane buldum."

"Bize gerçekten gösterdin," diyor babamız.

"Tabii ki gösterdim." Vitaly amca yanımıza geliyor. Greg'in yanında durarak, ambalajı açıyor ve büyük bir ısırık alıyor. Birkaç saniye çiğnedikten sonra, "Peki sana ne söyledi?" diye soruyor.

"Zaten bilmediğimiz bir şey yok," diyor Sasha. "O sadece bir üniversiteli kıza uyuşturucu vermeye çalışırken yakalanan bir ahmaktı. Pasha onun barda dolaştığını fark etti ve onun içkisine hap attığını görünce onu arkaya sürükledi. Ama merak etme, Greg bana ona zarar vermeyeceğini söyledi."

"Tabii," der babamız. "Sadece ona ilaç verip, güvenli bir şekilde eve ulaşmasını sağlamak için onu eve götürmek istemiş."

"Kesinlikle hiç şüpheli değil," diyor Vitaly amca ağzında dondurma varken. "Bu, kulübümüzde kadınlara ilaç vermeye çalışan ikinci pislik. Bu durum beni gerçekten sinirlendirmeye başladı."

"Pasha ve Isaak yüksek alarmda ve gerekirse başka adamlar da görevlendirebiliriz," diyor babamız. Greg'e tekrar bakarak

Sasha'ya doğru başını sallar. "Hadi buradan gidelim. Bu pisliği daha sonra birine getirteceğim."

"İyi fikir," diyor Vitaly amca. "Get the Scoop'a uğramamız lazım."

Babam kardeşine piercingli kaşını kaldırarak bakar. "Bir dondurmali sandviç buldun," diye hatırlatır.

"Ne kadar küçük olduğunu gördün. Ayrıca yarın hepimiz Max ve Talia ile öğle yemeği yiyeceğiz. Onlar için bir pasta almalıyım. Kaba davranmak istemem. Talia hamile. Kaloriye ihtiyacı var."

"Pastanın senin için olduğunu hepimiz biliyoruz," diyor babamız, Sasha ise saklandığım yere hızlıca bir bakış atıyor. Babamız ve amcamız dondurmali pastalar hakkında tartışırken, Sasha hızla onlara sırtını dönüyor ve ellerini avuç içleri yukarı bakacak şekilde uzatıp parmaklarını kıpırdatıyor. Hepimiz Talia'nın kardeşiyle konuşabilmek için işaret dilini öğreniyoruz ve benim daha öğrenmem gereken çok şey olsa da, "*bekle*" işaretini tanıyorum.

Arkasını dönmeden, kardeşim babam ve amcamın peşinden dışarı çıkar. En son çıkan kişi olduğundan emin olarak, benim için ışığı açık bırakır ve ardından kapıyı kilitler. Ölü bir adamla kilitli kalmaktan pek hoşlanmıyorum, ama şu anda yapabileceğim bir şey yok.

İşlerin daha kötüye gidemeyeceğini düşünürken, telefonuma bir mesaj geliyor.

DARIO:

Sasha az önce mesaj attı. Seni almaya geliyor. Ne haltlar döndüğünü bilmiyorum ama cevaplar istiyorum, streghetta.

Bölüm 5

Dario

Sasha'nın bana şehrin şüpheli bir bölgesinden Mia'yı almamı isteyen mesajı, beklediğim en son şeydi. Bana neredeyse hiç bilgi vermedi ve sonra artık konuşamayacağını, Mia'nın her şeyi açıklayacağını söyledi.

Bunun olma ihtimali sıfırdı.

Bana arabamı almamı söyledi, bu yüzden Ducati'm yerine Porsche'mi kullanarak, köhne görünümlü bir deponun önüne park ettim. Sasha anahtarları kapının yanındaki çalılıklara atmıştı ve lanet şeyleri bulmak için telefonumun fenerini birkaç dakika etrafa tutmam gerekti. Zaten sinirliydim, anahtarı sokup, lanet olası bir ölüm odasına benzeyen yere adım attım. Bu yer hakkındaki ilk tahminimin doğru olduğunu kanıtlayan, odanın ortasında kan gölü içinde yatan ölü adamı gördüm.

"Mia?" Silahımı çoktan elime almıştım, karanlık köşeleri ararken, onun zarar görmüş olabileceği düşüncesiyle kalbimin hızla attığını görmezden geldim. "Mia, neredesin lan, *stregghetta*?"

"Buradayım."

Onun sesini duyduğumda vücudumdaki her kasın gerginliği kayboluyor. Odanın karşısına geçerek, ölen adama hızlıca bir bakış atıyorum, göğsündeki büyük, açık yara ve kanlı, dövülmüş yüzünü inceliyorum. Onu tanımıyorum, ama Mia'nın bu işi kolaylıkla yapabileceğini biliyorum. O bunu yapacak kadar yetenekli ve güçlü.

Büyük rafın önünden geçerken onu köşede kıvrılmış halde gördüğümde, silahımı kaldırıp diz çöküyorum. Gözlerim onun üzerinde dolaşıyor ve kanlı kolunu gördüğümde içgüdülerim devreye giriyor ve ona uzanıp

ve onu yakalıyorum. O bana karşı koymayı düşünemedi, kollarımın arasına alıp göğsüme bastırıyorum, burnumu saçlarına gömüp kokusunu içime çekerek kendimi onun iyi olduğuna ikna ediyorum.

"Neye bulaştın sen, *streghetta mia*?" "Ben iyiyim," diye itiraz ediyor, ama sözlerinde her zamanki ateş yok. "Ne kadar yaralandın?"

Koluna daha iyi bakmaya çalışıyorum, ama o kolunu göğsüne daha sıkı bastırıyor ve "Ben iyiyim, Dario" diye homurdanıyor.

"İyi değilsin. Seni eve götürüp koluna daha yakından bakacağım." Sanki beni iteklemeye çalışacakmış gibi tüm vücudunun gerilmesini görmezden gelerek, onu kollarımda tutmaya devam edip ayağa kalkarak dışarı çıkmaya başladım. Bu depoya daha önce hiç gelmemiştim, ama onun ailesine ait olduğunu anlayacak kadar çok depoya gelmiştim. Şehirde birkaç depoları var ve hepsi de hemen hemen aynı amaca hizmet ediyor: işkence yapmak veya ceset, silah ya da uyuşturucu saklamak için gizli yerler.

Şu anda onunla konuşmaya çalışmanın anlamsız olduğunu bildiğimden, somurtmaya devam etmesine izin verdim ve sadece kapıyı kilitlemek için durdum, sonra onu Porsche'min yolcu koltuğuna oturtup kemerini bağladım.

Onun somurtkan yüzüne kapıyı kapatmadan önce, "Bisikletime binemeyeceğin için üzgünüm. Kardeşin arabamı getirmemi söyledi" dedim.

Onun öfkeli bakışı, ben arabayı çevirip sürücü koltuğuna oturmadan önce yüzüme küçük bir gülümseme kondurmaya yetiyor. Yol boyunca yüzünü benden başka yöne çevirmiş, kollarını göğsüne sıkıca bastırmış durumda. Bunun öfkeli olduğu için mi, yoksa koluna baskı uygulamaya çalıştığı için mi olduğunu anlayamıyorum, çünkü durumu görüldüğünden daha kötü. Herhalde ikisi de geçerli, çünkü evimin garajına girer girmez, ben onu tekrar kucağıma almaya çalışmadan kapıyı açıyor. Ama şaka ona, çünkü yanına yaklaşıp yaklaşmaz onu tekrar kucağıma alıyorum.

"Yürüye bilirim," diye tıslayarak bana, daha önce ona taktığım *küçük yılan* lakabının doğru olduğunu düşündürdü. Sanki birkaç saniye sonra yine dişlerini bana geçirecekmiş gibi görünüyor. Dudaklarım gülümsemeye çekiliyor, ama buna izin vermiyorum.

"Kanaman var ve henüz ne kadar kötü olduğunu bilmiyorum. Birkaç dakika daha yerinde kalman seni öldürmez."

Cebimden anahtarlarımı çıkarırken onu bana daha sıkı sarılınca, o da yapmak üzere olduğu ukala yorumunu geri çekiyor. Mia küçük bir kadın ve yıllar boyunca geliştirdiği kaslara rağmen, onu rahatça taşıyabileceğim kadar hafif. Onu kollarımda tutmanın verdiği hissi, olması gerekenden daha çok seviyorum ve kapıyı açtığımda onu hemen yere indirmiyorum. Acele etmeden, onu oturma odasından geçirip yukarıya çıkarıyorum.

Yatak odama girdiğimde, başını çevirip yüzünü benimkine birkaç santim yaklaştırarak, "Beni neden yatak odana götürüyorsun?" diyor.

"Sakin ol, *stregghetta*. Banyomda ilk yardım çantası var." Kızarmış yüzüne gözlerimi gezdiriyorum. "Ayrıca, henüz iki hafta bile olmadı, olsaydı bile, bu gece bizim için uygun bir gece değil."

Dudakları tanıdık bir sırtışıla kıvrılırken kaşlarını kaldırdı. "Nedenmiş o?"

"Çünkü üzgünsün ve incinmişsin."

Ela gözleri benimkilerden kaçtı. "Sadece bir çizik ve üzgün değilim."

"Bana yalan söylemeye çalışarak zamanını boşa harcama. Seni çok iyi tanıyorum."

Onu tezgahın üzerine oturtup çekmecedeki sakladığım ilk yardım çantasını aldığımda, o derin bir nefes aldı. Kapüşonlu sweatshirt'ü mahvolmuştu. Üzerinde kan vardı ve kolunda kocaman bir yırtık vardı. Ona onu çıkarmasını işaret ettim. O alaycı bir şekilde, "Beni çıplak bırakmaya mı çalışıyorsun, Dario?" dedi.

"Öyle isteseydim, şu anda çıplak kığın tezgahın üzerinde oturuyor olurdu, Mia. Gömleğini çıkar. Kirlenmiş ve yaranın ne kadar kötü olduğunu görmem lazım."

Mia her zaman kendine güvenen bir kız olmuştur, bu yüzden kapüşonlu sweatshirt'ünü ve taktığı bıçak kılıfını çıkarmaya başladığında hiç şaşırmadım. Yaralı kolunun kolunu sıyırırken ağzı sıkı bir çizgiye dönüştü. Ne kadar kötü olduğunu görmek için can atıyorum, ama o gömleğin geri kalanını da çıkarıp, üzerinde sadece ince, pembe bir sütyen kalınca dikkatim dağılıyor. Mia'yı spor sütyenleriyle görmüştüm, yani bana daha önce hiç görmediğim bir yerini göstermiyor, ama sütyeninin ince

sütyeninin ince kumaşı, spor sütyenlerinin her zaman gizlediği bir şeyi ortaya çıkarıyor.

Mia'nın her iki meme ucu da piercingli. Şişmiş meme uçlarından geçen barbell piercingler, benim için hiç hazırlıklı olmadığım bir şeydi ve gözlerimi ondan ayıramıyorum. Penisim sertleşiyor, onu tatma isteğiyle ağzım sulanıyor ve net düşünme yeteneğim tamamen kayboluyor.

"Her şey yolunda mı, Dario?"

Sesindeki alaycı ton bile, önümdeki piercingli göğüslerden gözlerimi ayırmamı sağlayamıyor. Mia'nın her şeyi minyon ve göğüslerinin boyutu da buna dahil. Bunu bu kadar sevdiğime şaşıyorum. Kulüpte bana atlayan kadınların çoğu büyük göğüslere sahip, çoğu da satın alınmış ve parayla alınmış, ama gerçek şu ki ben bunu tercih ediyorum ve ona dokunmamak için tüm gücümü kullanıyorum. Sütyenini yavaşça çıkarmak ve gecenin geri kalanını piercinglerini keşfetmek istiyorum. Bu konuda hiç tecrübem yok. Onları emip nazikçe çekmemi sevecek mi, yoksa onları rahat bırakmamı mı isteyecek, onları daha duyarlı hale getirip getirmediğini bilmiyorum.

Öğrenmek için can atıyorum.

"Dario," diye tekrar söylüyor ve dikkatimi çekmek için yüzümün önünde parmaklarını şıklatıyor. Sonunda gözlerimi onun gözlerine dikiyorum. "Sanki daha önce hiç göğüs görmemiş gibi davranmayı bırak. Yerin kanla kaplı."

"Siktir," diye inledim, aşağı bakıp kolundaki kanlı yarayı gördüğümde. Endişe, az önce içimi kaplayan vahşi şehvetin yerini aldı ve hemen bir havlu alıp işe koyuldum. "Neden bu kadar kötü olduğunu söylemedin?"

"Sana gösterdim, ama sen göğüslerimi yalamakla meşguldün."

Haklıydı, bu yüzden tartışamazdım. "Piercing yaptırdığını bilmiyordum," diye kendimi savunuyorum. "Beni şaşırttı. Ne zaman yaptırdın?"

"On sekiz yaşına girer girmez," diyor. "Sonunda tamamen iyileştiler. Çok uzun sürdü ve çok acı verdi."

"Eminim öyledir," diyorum, çünkü benim vücudumun hassas bölgelerine kimsenin iğne batırmasına izin vermem. Ona

kesik yerine havluyu tutmasını sağlıyorum ve dezenfektanı çıkarıyorum. "Tony'ye gidip dikiş attırmak ister misin, yoksa ben mi yapayım?"

"Tony'ye gidemem. Babama söyler ve onun bunu bilmesi gerekmez."

"Bu nasıl oldu? Kim seni yaraladı? Yerde gördüğüm adam mıydı?"

O benim tüm sorularımı görmezden gelip, "Onları beğendin mi?" diye soruyor.

Kısa bir süre gözlerine baktım ve sonra kolunu lavabonun üzerine koydum. "Ne?"

"Piercingli meme uçlarım, Dario, hoşuna gittiler mi?"

Bu sefer ben onu görmezden gelip, şişeyi koluna dökmeden önce "Bu acıtacak" diyorum.

"Adi herif!" diye bağırıyor. Ağzından bir nefes çıkarırken yüzü acıdan buruşuyor ve kolunu benim tutuşumdan kurtarmaya çalışıyor. Parmaklarımı daha da sertçe batırıp biraz daha döküyorum, yarasının temiz olduğundan emin olmak için. Mia benim önümde ağlamaktansa ölmeyi tercih eder, bu yüzden kendinden vazgeçip, benim bildiğim kadarıyla oldukça fazla acı çeken bir durumda pes etmemesine şaşırmıyorum.

Bunun yerine, dudaklarını düz bir çizgi halinde sıkıştırıp bana öfkeyle bakıyor, muhtemelen ona öğrettiğim tüm yöntemlerle beni öldürmeyi hayal ediyor. Onun acı çekmesini görmek beni rahatsız ediyor, ama daha sonra enfeksiyon kapmasındansa şimdi ona acı çektirmeyi tercih ederim. Yine de içgüdülerim ona iyi hissettirmem için bana bağırıyor, bu yüzden mantıklı kararımın aksine, elimi uzatıp başparmağımın ucuyla piercinglerinden birinin kenarını çok hafifçe okşuyorum.

Yumuşak bir çığlık atıyor, çok hafifçe çimdiklediğimde acısını bir an için unutuyor. Göz kapakları ağırlaşıyor ve dudakları aralanıyor, onlarla oynamamı isteyip istemediğine dair merakımı gideriyor.

"Sì, *streghetta mia*, onları çok seviyorum."

Yemin ederim, vücudunda hafif bir titreme hissediyorum ve o bir kez daha kendiliğinden orgazm olmadan önce, çantadan lidokaini çıkarıyorum. İğneyi kaldırarak, "Dikiş atmadan önce uyuşturacağım. Dayan Mia, bitmek üzere," diyorum.

"Ben iyiyim," diye ısrar ediyor. "Bir kesikle başa çıkabilirim."

"Yapabileceğini biliyorum, ama bu acı hissetmediğin anlamına gelmez." Kolumu kaldırıp, neredeyse aynı yerde bana bıraktığı yara izini görmesini sağlıyorum. "Bunun nasıl bir his olduğunu çok iyi biliyorum ve hiç hoş değil."

"Bunun için özür dilemeyeceğim."

Gülümserim ve enjeksiyonları yapmaya başlarım. "Senden bunu asla istemezdim. Haklıydın. Kuralları unutmuştum ve o gün bana değerli bir ders verdin."

"Ne dersi?" Ses tonunu düzgün ve kaygısız tutmaya çalışıyor, ama her iğnenin ona şiddetli bir acı verdiğini biliyorum.

Ona bir iğne daha yapıp, "Seni asla küçümsememek" diyorum.

"Belki de küçümsemelisin" diye mırıldanıyor.

"Neden böyle söylüyorsun?" Son iğneyi yaptıktan sonra, iğneyi bir kenara koyup, etkisi geçene kadar bekledim ve sonra dikiş atmaya başladım. O hiçbir şey söylemeyince, parmağımı çenesinin altına koyup yüzünü bana doğru çevirdim. Onu ilk kez bu kadar kararsız görüyordum. Kendinden şüphe duyması ona hiç yakışmıyor. İlk dersinde bile, hiçbir şeyden korkmadan ve ona öğretebileceğim her şeyi öğrenmek isteyerek tüm gücüyle çalışmıştı.

"Bu gece ne oldu Mia?" Tekrar denedim.

Yarasını parmağıyla dürterek, "Uyuşmuşum. Beni tekrar dikmeye başlayabilirsin," diyor.

"Bekle," diyorum, kalkıp onu banyoda bırakıyorum. Bu işi yaparken kambur durup rahatsız olmak istemiyorum, bu yüzden bir havlu alıp yatağıma seriyorum, böylece çarşafları kanla kirletmeyecek. Kendimi açıklamaya gerek duymadan onu tekrar kaldırıp yatağıma yatırıyorum, kolu havlunun üzerinde ve kenara yakın olacak şekilde. Gözlerimi ondan ayırmadan, zaten bildiğim şeyi teyit ediyorum. Mia yarı çıplak ve benim yatağımda çok güzel görünüyor.

Bu düşünceyi bir kenara bırakıp, ihtiyacım olan malzemeleri alıyorum ve sonra bir sandalye çekip, eğilmeden oturabilmek için oturuyorum. Hazır olduğumda, "Konuşmaya başla, Mia. Seni yeniden bir araya getirirken neler olduğunu anlat bana" diyorum.

Ne yapması gerektiğini söylenmesinden hoşlanmaz, bu yüzden üçüncü dikişe başlayana kadar beni bekletip sonra konuşmaya başlamasına şaşırmadım. Bana Sasha'nın sürprizinden, Greg ile kavgasından bahsetti, sonra sesi biraz titredi, başını salladı ve "Yapamadım. Başaramadım. Tek yaptığım, Bratva'nın bir parçası olmak için gereken özelliklere sahip olmadığımı kanıtlamak oldu."

Üzerinde çalıştığım dikişi bağlayıp bir sonrakine başlarken soruyorum, "Çünkü ilk seferinde bir adamı soğukkanlılıkla öldüremezsin?"

"Sasha'nın bununla bir sorunu olmazdı," diyor. "Eminim ilk kez birini öldürdüğünde tereddüt etmemiştir."

"Sen de ben de Sasha'nın normal olmadığını biliyoruz. Ailenizdeki erkekler farklı şekilde yetiştirildi. Baban ve amcaların oğullarına bir bıçak verip birini bıçaklayarak öldürmelerini söylemediler. Onları yavaş yavaş bu işe alıştırdılar. Katılmadan önce olan biteni izlediler. Benim ailemde de durum aynıydı. Sasha iyi niyetliydi, ama sen hazır olmadan seni zor bir duruma soktu. Bu gece hiçbir şeyde başarısız olmadın."

"Ama o bir pislikti," diye ısrar ediyor. "Zavallı bir kıza uyuşturucu vermeye çalıştı."

"Öyle yaptı," diye onayladım, "ve bunun için öldü, ama sen orada değildin. Sen olanları görmedin ve o senin sevdiğin kimseye zarar vermeye çalışmıyordu. Greg senin kız kardeşine saldırmış olsaydı, ne yapacağını çok iyi biliyorum."

"Belki o zaman da başarısız olurdum."

Sesindeki korku ve şüpheyi duyuyorum ve şu anda kendisiyle ilgili her şeyi sorguladığını biliyorum, ama yanılıyor. Mia'yı tanıyorum ve ailesi için her şeyi yapacağını biliyorum. O bir anlık güvensizlik ve şüphe yaşıyor olabilir, ama ben yaşamıyorum.

Son dikişi çekip bağladım, ama başka bir şey yapmadan önce, elinin arkasına öpücük kondurarak onu şaşırttım. "Hiç düşünmeden onu öldürürdün. Kendinden şüphe etme, *streghetta mia*. Ben şüphe etmiyorum."

"Bu çok aşağılayıcı. Sana bunların hiçbirini anlatmamalıydım. Sasha geri gelip beni almalıydı, o zaman sana bunları anlatmak zorunda kalmazdım."

"Yaralandığını fark eder ve sana sorardım."

"Çünkü sen otoriter birisin ve her zaman işime karışıyorsun," diyor ve beni güldürüyor.

"Belli ki değil. Altı ay boyunca meme ucu piercinglerini sakladığını bilmiyordum."

O hafifçe omuz silkiyor ve beni her zaman alt eden o yaramaz gülümsemeyi bir anlığına görüyorum. "Sakladığım tek şey bu değil."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum, ilgim hemen uyanıyor.

"Kolumu bitir, Dario," diyor. "Enfeksiyon kapmasını istemem."

Merhem tüpünü alıp, gazlı bezle sarmadan önce kesik yerine sürüyorum. Yarasına baktıktan sonra, gözlerimi onun üzerinde gezdiriyorum ve bacaklarının arasında duruyorum. Uyluklarını birbirine sürterek orgazm olduğu, sandalyemde boşaldığı ve motosikletimin arkasında giderken kendini tutamadığı anılar zihnimden geçiyor. Bunu, kaçırdığı bir haftalık antrenman, gördüğüm ağrı, iki hafta daha beklememiz konusunda ısrarı ile birleştirdiğinde, her şey çok daha mantıklı gelmeye başlıyor.

Ayağa kalkıp yarı çıplak vücuduna baktığımda, tekrar tahrik olunca meme ucu piercinglerinin sütyeninin kumaşına baskı yaptığını fark ettim.

"Tanrım, *stregghetta mia*, sana yapmak istediğim şeyler." Sözlerimle birlikte kalçaları hareket etmeye başlar, ben de eğilip birini kavrarım, parmaklarımı onu durduracak kadar sertçe batırırım. "Beni sına. Seni uyardım Mia, ve şaka yapmıyordum. Bir dahaki sefere seni boşalırken gördüğümde, olabildiğince derine girmiş olacağım."

O kıvrınmaya çalışırken, göğsünü hafif bir kızarıklık kaplayıp boynuna kadar yükseldiğini izliyorum. Gözlerini benimkilerden ayırmadan, parmaklarını göğüslerinden birinin üzerinde gezdiriyor, piercingini okşuyor ve sonra onu benden saklamaya hiç de yaramayan ince kumaşın içinden hafifçe çekiyor. Çıkardığı inilti düpedüz günahkar ve sikim o kadar sertleşmiş ki, düşünemiyorum bile.

"Sanırım yeterince iyileştirdim," diyor, küçük bir baştan çıkarıcı gibi, ama şu anda kontrol onda değil, hayır.

ne kadar çok inanmak isterse istesin.

Elimi kafasının yanına koyup eğildim ve parmaklarımı çok yavaşça karnına doğru kaydırdım, henüz piercing yaptırmamış olmasına şaşırdığım göbeğine daldım ve sonra hala memesıyla oynadığı yere kadar çıktım. Göğsünün küçük kıvrımını izledim, parmaklarımı onun parmaklarıyla birleştirip meme ucunu okşadım, ta ki o, benim kararlılığımı neredeyse bozacak kadar ihtiyaç dolu bir inilti çıkarana kadar.

Ben yaklaşınca dudakları aralanıyor. Ağzı, şimdiye kadar tanıdığım hiçbir şeye benzemeyen bir cazibeye sahip, ama onu öpersem, bir daha duramayacağım. Dudaklarını öpmekten kaçınarak, burnumu yanağına sürtüyorum, en ufak bir dokunuş olsa bile, teninin benim tenime değdiği hissini tadını çıkarıyorum.

"Sen benim sonum olacaksın," diyorum ona İtalyanca, sözlerimin sıcaklığı boynuna değdiğinde nefesinin kesildiğini hissediyorum. Tam olarak üç saniye daha bekledikten sonra ayağa kalkıyorum ve aramıza mesafe koyuyorum. "Bu gece burada kalabilirsin. Sasha'ya mesaj atıp senin güvende olduğunu ve senin yerine bakması gerektiğini söyleyeceğim."

Dönüp uzaklaşmaya başlıyorum, ancak o benim adımı seslendiğinde kapıda duruyorum. Dönüp baktığımda, onun ne kadar güzel görüldüğüne neredeyse inliyorum. Yatağı onu neredeyse yutuyor ve bana attığı bakışta pek çok farklı duygu karışıyor. Ona ne yapması gerektiğini söylediğim için bana bağırma isteğiyle mücadele ediyor, hala o kadar tahrik olmuş ki düşünemiyor ve tüm bunların altında bu gece depoda olanlarla ilgili süregelen güvensizlik yatıyor.

Bütün bunları bir kenara itip, "Bana yardım ettiğin ve koluma baktığın için teşekkürler," diyor.

Başımı sallayıp ışığı kapatıyorum. Kapıyı kapatmadan önce, "İyi geceler, *streghetta mia*. Uyandığında burada olacağım" diyorum.

Kendimi zorlayarak kapıyı kapalı tutuyorum ve merdivenlerden aşağı iniyorum, her adımda yatağımda yatan piercingli, yarı çıplak on sekiz yaşındaki kızla aramıza çok ihtiyaç duyduğum mesafeyi koyuyorum. Zaman kaybetmeden bir bardak alıp kendime içki dolduruyorum ve Sasha'ya mesaj atarak kız kardeşinin güvende olduğunu ve bu gece burada uyuduğunu bildiriyorum.

Onun cevabı "*Beni içeri al. Dışarıdayım*" olduğunda pek şaşırmadım.

İçkimi elimde tutarak ön kapıyı açtım ve Mia'nın kardeşini kapımın önünde gördüm. Sasha'yı bu adam hakkında birkaç şey öğrenecek kadar uzun süre eğittim ve bunlardan biri, onun yanında asla gardını düşürmemek gerektiği idi. Hayatında katı kurallara uyduğunu ve beni kesinlikle "*öldürmek yasak*" tarafında gördüğünü biliyorum, ama bunun değişebileceğini de biliyorum. Ailelerimiz, kuzenimin onun kız kardeşi ile evliliği sayesinde birleşmiştir, bu yüzden Sasha'nın benimle olan aile bağları zayıftır ve ben bunun her zaman çok farkındaydım.

"Bir şey içmek ister misin?" diye soruyorum ona, evime girip kendini evindeymiş gibi davranırken.

"İçki içmediğimi biliyorsun," diyor, buzdolabımdan bir kola alıp viskiyi görmezden geliyor. Oturmak yerine, güzel mermer tezgahımın üzerine oturuyor. Sasha, küçük kız kardeşi gibi minyon değil. 1,95 boyunda, geniş omuzlu ve vücudu tamamen kaslı ve sert. Odanın içine sessizce girip çıkması imkansız. İçeri girer girmez odayı ele geçiriyor.

Bir içki daha alıp, adaya yaslanarak, tanıdığım hiç kimseye benzemeyen zihniyle beni korkutmaya çalışan bu çok daha genç adamdan etkilenmemeye çalışıyorum. Sanırım bir aslanla aynı odada olmak böyle bir şey olmalı. İçgüdülerim bana ani hareketler yapmamamı ve onun buraya aç gelmemiş olmasını ummamı söylüyor.

"Kız kardeşin iyi," diyorum ona.

"Biliyorum." Telefonunu kaldırıyor. "Senin yatağından bana mesaj attı."

Açık mavi gözleri benimkileri inceliyor ve bakışlarımı kaçırmamak çok zor. Ne düşündüğünü anlamanın imkanı yok, bu yüzden tahmin etmeye bile çalışmıyorum. Sadece bekliyorum, onun yoğun bakışlarına katlanarak, ta ki sonunda "İkinizin arasında ne var?" diye sorana kadar.

"Hiçbir şey," diyorum ona, her şeyin donmuş halde kaldığını izlerken, sadece kaşını hafifçe kaldırarak açıkça inanmadığını gösteriyor. "Hiçbir şey olmadı," diyorum tekrar, on beş dakika önce kız kardeşinin meme ucu piercingini hafifçe çektiğimi bilmesine gerek olmadığını düşünerek.

"Ama sen bunu istiyorsun." Ses tonu bunun bir soru olmadığını açıkça belli ediyor, bu yüzden cevap vermeye çalışmıyorum. Yoğun bakışları hiç azalmıyor ve ben de buna boyun eğmeyi reddediyorum. Hayatta beni çok az şey korkutur, ama Sasha şu anda olduğu gibi tüm dikkatini bana verdiğinde beni tedirgin etmeyi başarıyor.

Birkaç gergin dakika daha geçtikten sonra, sonunda "Benden ne istediğini bilmiyorum, Sasha. Ona zarar vermeyeceğim." diyorum.

"Bunun mümkün olduğunu bir saniye bile düşünseydim, çoktan ölmüş olurdun."

Onun bu rahat cevabı karşısında vücudum gerginleşir. "Seni eğitenin ben olduğumu unutma. Beni öldürmek o kadar kolay olmayacak."

Sasha'nın ağzının köşesi yine yukarı kalkar. "İyi bir mücadele verirsin, ama sonunda seni yakalarım. İkimiz de bunun doğru olduğunu biliyoruz."

"Sen delisin," diyorum ona, ama o sadece sırtıyor. Sasha'yı kızdırmak çok zordur. Etrafındaki herkesi öldürebileceğini bilmenin verdiği bir özgüvene sahiptir. Bu, kendini beğenmiş bir özgüven değil, daha çok sessiz bir özgüvendir. Yıllar içinde onun her zaman kontrolü elinde tuttuğunu öğrendim. Onun kontrolünü kaybettiğini hiç görmedim ve görmek de istemiyorum. Gerçekten dengesiz ve kontrolsüz bir Sasha'nın yanında olmak istemem. Kimsenin bundan sağ çıkabileceğinden emin değilim. Onun kuralları var, ama bu kurallara uymak için kontrolü elinde tutması gerekiyor.

"Seninle kız kardeşim arasında neler olduğunu bilmiyorum, ama Mia'nın inatçı bir kız olduğunu sen de benim kadar iyi biliyorsun. Seni istediğine karar verdi." Sanki bu iş bitmiş gibi omuzlarını hafifçe silkiyor.

"Bu konuda benim de söz hakkım var," diyorum ona.

Gülüyor ve kolasını bitiriyor. "Kendine bunu söylemeye devam et. Akıllıysan, babamın bunu öğrenmesine izin verme. Zaten bir kızını senin ailene kaybetti. Bir tane daha kaybetmek istemeyecektir."

Onun söylediklerine yorum yapmıyorum, Mia'ya karşı hissettiklerimi ve bunun geleceğimizi nasıl etkileyebileceğini kabul etmek ya da düşünmek istemiyorum. Bunun yerine, Sasha'nın kolasını atmasını ve bana bakmadan önce telefonunu kontrol etmesini izliyorum.

"Bu gece olanlar yüzünden üzgün müydü?"

"Evet," diyorum ve ekliyorum, "Onu biraz daha rahatlatabilirdin, sence de öyle değil mi?"

"Evet, bazen onun benim gibi olmadığını unutuyorum. Hiçbir şeyden vazgeçmez, bu yüzden onu gereğinden fazla zorluyorum. Ama iyi iş çıkardı. Çoğu insan çıldırırdı, ama o sadece tereddüt etti."

"Bunu senden duymaktan çok memnun olacaktır. Onu hayal kırıklığına uğratmadığını söyledim ama bana tamamen inandığından emin değilim. İkimiz de onun seni çok önemseydiğini biliyoruz."

"Bu konuda dünyada tek kişi o," diyor gülerek. "Doğduğundan beri beni takip ediyor. Diğer herkes benimle ilgili bir sorun olduğunu fark ettikten sonra bile, o hiç umursamadı. Bana hiç farklı davranmadı. Diğerleri de öyle, bunu söylemiyorum, ama Mia ile her zaman farklıydı. Benden korkmuyor," diyor, hala tam olarak inanamıyormuş gibi, sonra gülümsüyor ve ekliyor, "hiç korkmuyor."

"Sen onun ağabeyisin," diyorum ona. "Seni asla incitmeyeceğini biliyor ve sana tamamen güveniyor."

"Onu asla incitmem," diye onaylar, "ve buna, kalbini kırabilecek erkeklerden onu korumak da dahil. O benim gibi değil. Öyle davranmayı sevse de, duyguları var. Onun kalbini kırma, Dario."

"Öyle bir niyetim yoktu." Viskiye bitiriyorum, aklım hızla yatağıma dönüyor, hala uyanık mı diye merak ediyorum ve ona birkaç ağrı kesici alması için ısrar etmediğim için kendime kızıyorum.

Sasha uzaklaşmaya başlar. "Babama Mia'nın bu gece benim kanepemde yatacağını söyledim bile. Sabah onu almaya geleceğim."

"İyi fikir," diyorum ona, planın çoktan kararlaştırıldığını bilsem de. Sorumluluk almaya alışkınım, ama son birkaç aydır Mia yavaş yavaş hayatımdaki her şeyi alt üst ediyor ve şimdi de durum farklı değil.

Kardeşi gittikten sonra, sadece yukarı çıkıp ona bakacağım, sonra ihtiyacım olan şeyleri alıp misafir odasında uyuyacağım diyorum kendime, ama kapıyı açar açmaz onu yatağımda kıvrılmış halde görünce, bilinçli bir karar vermeden bacaklarım hareket etmeye başlıyor ve aramızdaki mesafeyi kapatıyor.

Gözleri kapalıyken, tamamen huzurlu görünüyor. Vücudunda ve yüzünde her zamanki gerginlik yok olmuş, onu daha iyi görebilmek için elimi uzatıp yanağından bir tutam saçını çekmekten kendimi alamıyorum. Cildi çok yumuşak ve parmağımı yüzünde hafifçe gezdirdiğimde, fısıltı kadar yumuşak bir inilti çıkarıyor ama uyanmıyor.

Kulağındaki piercingleri hafifçe okşuyorum ve aklıma hemen meme piercingleri ve neredeyse emin olduğum klitoral piercing geliyor. Bu kadın beni daha önce hiç yaşamadığım bir şekilde meraklandırıyor ve beni sürekli yeni şekillerde şaşırtmasını seviyorum.

Siktiğimin am piercingi, Tanrım.

Google'da arama yapmak için büyük bir istek duyuyorum. Bu konuda her şeyi bilmek ve bunun avantajlarının tam olarak ne olduğunu öğrenmek istiyorum. Açıkçası, bu onu kolayca orgazma ulaştırıyor, ama ben tüm detayları bilmek ve zamanımı bu konuyu araştırarak ve bu konuda öğrenebileceğim her şeyi öğrenerek geçirmek istiyorum. Ancak, cevapları internette aramayı reddediyorum. Başka birinin piercing fotoğraflarını görmek istemiyorum. *Onunkini* görmek istiyorum. *Ondan* öğrenmek istiyorum ve bu farkındalık beni neredeyse yere seriyor. Kadınlara bağlanmam. Kulağa kalpsiz gelse de, hayatım boyunca kadınlar benim için birbirinin yerine geçebilirdi. O istekli olduğu ve benim de havamda olduğum sürece kim olduğu umurumda değildi. Mia ile durum farklı. Şu anda yatağımda herhangi biri olamaz. Benim umurumda olmadan başka biriyle değiştirilemez.

Başka kimseyi istemiyorum. Sadece onu istiyorum.

Hayatımın en büyük aydınlanmasını yaşarken, o yumuşak bir horlama çıkararak sırt üstü döner, benim tüm dünyanın değiştiğinin ve onun artık bu dünyanın merkezinde olduğunun tamamen farkında değildir. Bu aydınlanma karşısında ne yapmam gerektiğini bilemeden, banyoya giderken gerginliğimi biraz olsun gidermek için boynumun arkasını ovuştururum.

Sıcak duşta zaman geçiriyorum, ama ağrıyan penisimle ilgili hiçbir şey yapmıyorum. Geçen gece koltuğuma boşaldıktan sonra, hiç olmadığı kadar sert mastürbasyon yaptım ve bir daha yapmayı reddediyorum.

Bir dahaki sefere boşaldığımda, bu onun içinde olacak, ki bu görünüşe göre iki hafta sonra gerçekleşecek.

Banyodan çıktığımda, üzerimde sadece bir çift eşofman altı var ve kafamın içindeki, yedek odaya gitmem gerektiğini söyleyen sesi kasten görmezden geliyorum. Bunun yerine yatağıma doğru yürüyorum ve Mia'nın yatağı dağıttığını görünce duruyorum. Ne tür bir rüya gördüğünü bilmiyorum, ama sanki hayatı için savaşıyormuş gibi görünüyor. Battaniye tekmelemiş, ama çarşaf hala bacağının etrafına dolanmış durumda. O çırpınırken, öfkeyle nefes verip bir tekme daha atarak bacağını kumaştan kurtarmadan önce, kral boy yatağımın ortasında bacaklarını açarak uzanmasını hayranlıkla izliyorum. Uykuya dalmadan önce pantolonunu çıkarmış olmalı, çünkü üzerinde sadece ince bir sütyen ve pembe bir erkek şortu var, ama o bu şortu dantelli iç çamaşırlarından daha seksi göstermeyi başarıyor. Onun bu kadar sert olmasına rağmen pembe giyinmeyi sevmesini seviyorum. O her şeyin mükemmel bir karışımı ve ona doyamıyorum.

"Tanrım," diye fısıldıyorum, gözlerimi onun üzerinde gezdirerek, genç ve fit vücudunun her santimini açgözlülükle içime çekiyorum. Uykusu ne kadar şiddetli olsa da, aynı zamanda ağır bir uyuyan ve ben yatağa çıkıp ona doğru sürünerek yaklaştığımda derin uykusunda kalıyor. Sanki beni hissedebiliyormuş gibi, derin bir nefes veriyor ve bir dizini yukarı ve yana doğru kaldırıyor. Beni için böyle açılmış halini görünce donup kalıyorum ve erkek şortunun kumaşı altında küçük bir şişkinlik gördüğümde nefesim kesiliyor ve kalbim hızla çarpmaya başlıyor. İstesem bile artık geri çekilemem. Onun piercinginin kanıtını gördüğümü biliyorum ve tanrı yardımcım olsun, daha fazlasını görmek istiyorum.

Ellerimle etrafımdaki dağınık çarşafı sıkıca kavrarım, böylece onun vücudundaki erkek şortunu yırtıp başımı bacaklarının arasına gömmem. Dokunamıyor olmam, durmam gerektiği anlamına gelmez. Yüzüm, zihnimde çoktan sahiplendiğim amcığa sadece birkaç santim uzaklıkta olacak şekilde eğilip, tatlı kokusunu içime çekiyorum, burnum pembe pamuklu kumaşı çok hafifçe okşayacak kadar yaklaşıyorum. Yumuşak bir inilti çıkarıyor ama uyanmıyor.

Ona tamamen kapılmış bir halde, ellerimi onun iki yanına koyup bir kez daha derin bir nefes alıyorum. Penisim jogging pantolonuma baskı yapıyor.

acı verici derecede sert ve kendi ön sıvımla ıslanmış durumda, ve tek yapabileceğim dişlerimi sıkıp aklımı kaybetmemeye çalışmak. O benim sonum olacak. Kahretsin, birçok yönden zaten oldu bile, ama benden geriye kalan her şey onun. Bunu, sinir bozucu olduğu kadar acımasız bir kesinlikle biliyorum.

Kendimi zorla uzaklaştırmadan önce, onun erkek şortuna —tam piercinginin olduğu yere—ve altındaki metali hissettiğim anda, boğazıma bir bıçak dayandı. Vücudum gerildi, dudaklarım hala onun merkezine bastırılmış, ellerim hala çarşafı yumrukluyor ve penisim hala patlamak üzere.

"Uykulu beynim senin olduğunu fark ettiği için şanslısın." Sesi uykudan kalın ve çok seksi, ama benim olduğumu bildiği halde bıçağı boğazıma dayamaya devam ediyor.

Konuşabilmek için başımı yeterince kaldırıyorum. "Yastığının altında bıçakla uyuyacağını tahmin etmeliydim." Gülümsayarak, amına bir kez daha öpücük konduruyorum. "Piercingini buldum."

"Bulamazsan çok utanç verici olurdu."

Kendimi tutamadan gülüyorum, ama sonra o kalçalarını sallıyor ve nefes nefese inliyor. "Uyandım diye durma."

"Cazip," diye düşünürüm, ancak bu tek kelime şu anda hissettiğim şeyi tam olarak ifade etmiyor. "Ama yine de iki hafta boyunca iyileşmen gerekiyor, unuttun mu?"

"Siktir et," diye inliyor.

"Bütün gece bıçağı boğazıma dayayacak mısın?"

"Belki. Sen uyurken beni yemeye çalışan sapıksın."

Kalçalarını tekrar salladığını ve piercinginin yumuşak çıkıntısının altında ıslak bir leke oluşmaya başladığını izliyorum. "Bundan tahrik olan tek kişinin ben olmadığımı hissediyorum."

Sıvıları erkek şortunu ıslatırken, yüzümü daha da yaklaştırıp, çok yakın ama yine de çok uzak olan yarık boyunca bir çizgiyi yalamaya direnmem imkansız. O inliyor ve boğazıma bıçak dayamayan eli saçlarımı yumrukluyor, kalçalarını sallayarak bana sürtünmeye çalışıyor. Dilim piercinginin sert metaline değdiğinde, nefes nefese bir inilti çıkarır ve saçımı daha da sıkı tutar.

"Durma," diye yalvarır ve bunu duymayı ne kadar sevdiğim kadar, bunu daha fazla sürdüremeyeceğimi de biliyorum, en azından bu gece.

Geri çekildiğimde, kızgınlıkla adımı haykırıyor ve yemin ederim ki öfkesinden boğazımı kesmek üzere.

"Aklından bile geçirme, *la mia piccola vipera*."

"Bu ne demek lan?" diye bağırıyor, ona boşalmasına izin vermediğim için sinirlenmiş.

Gözlerimi ona çevirip göz kırptım, o da bana sevimli bir kaş çatışıyla karşılık verdi.

"Benim küçük engerekim," diyorum ona. "Uygun, değil mi?"

"Beni sına, Dario. Dişlerimi tekrar sana geçirmekten büyük mutluluk duyarım."

"Beni çok fazla kızdırma, tatlım. Zaten irademi zor tutuyorum."

Sinirli bir homurtuyla bıçağı boynumdan çekip yastığın altına geri koyar. Benden uzaklaşmaya çalışır ama onu olduğu yerde tutarım.

"Kardeşin uğradı." Başımı eğip karnına bir öpücük konduruyorum. "Sabah seni almaya geleceğini söyledi."

Diğer elini başıma getirir ve parmaklarını saçlarımin arasında gezdirir, kafamı okşayarak gözlerimi kapatmama neden olurken, ben de karnına tekrar öpücük kondururum ve yavaşça vücudunda yukarı doğru ilerlerim.

"Sen bir uyuşturucusun, *stregghetta mia*, ve ben hızla bağımlı hale geliyorum." Onun tenine karşı bu sözleri mırıldanıyorum, göğüslerine geldiğimde duruyorum. "Sürekli bir lanet olası cazibe," diye inliyorum, sonra piercingli meme uçlarının her birine birer öpücük konduruyorum.

"O zaman direnmeyi bırak ve teslim ol," diye yalvarır ve lanet olsun, bunu çok istiyorum, ama ikimizden birinin mantıklı olması gerekiyor ve burada çok daha yaşlı olan ben olduğum için bu sorumluluk bana düşüyor.

Göğsünün ortasını öpüyorum, yan dönüp kolumu beline dolamadan ve onu kendime doğru çekip arkadan kucaklamadan önce son bir kez tadına bakıyorum.

"Beni boşuna uyandırdığın için çok teşekkürler," diye mırıldanıyor ve öfkeyle battaniyeyi çekiyor.

"Üzgünüm, *streghetta mia*, iki hafta içinde telafi edeceğime söz veriyorum."

"Öyle olsa iyi olur," diye homurdanır.

Boynunu öpüp soruyorum, "Kolun nasıl?"

"İyi. Banyonda ibuprofen buldum ve birkaç tane aldım."

Burnumu omzuna sürterek, "Sana vermeyi unuttuğum için özür dilerim," diyorum.

"Bana bakmana gerek yok."

Ses tonu kızgın geliyor, bu yüzden omzuna hafifçe ısıriyorum, dişlerim yavaşça derisini sıyrıyor. "Biraz uyu," diyorum ona, hoşuna gitse de gitmese de ona bakacağımı ısrar ederek tartışma isteğine direniyorum. "Uyurken beni bıçaklamaya çalışma," diye ekliyorum, yastığının altındaki bıçağı hatırlayarak.

"Siktir git, söz veremem," diye mırıldanıyor.

Gülümseyerek uzanıp ışığı kapattım ve onu bana daha da sıkı sarıldım. Bunu yaparak tüm kuralları çiğniyorum, ama artık umurumda değil çünkü ilk fırsatta onun yanında uyumaktan çok daha fazlasını yapacağım.

Hâlâ acı verici bir şekilde sertim ve onun kışına bastırdığımı hissettiğini biliyorum, ama kollarımı sıkıca ona doladım, dönüp bana binmek gibi çılgınca bir şey yapmasına fırsat vermedim. Eğer bunu yaparsa işim biter, bu yüzden sonunda uykuya dalana kadar onu tutuyorum, ama o zaman bile onu bırakmaya kendimi ikna edemiyorum.

Mia'nın vücudu sıkıca bana sarılı, kalbinin atışları elimde, kokusu etrafımda, sabah onu nasıl bırakabileceğimi merak ederek uykuya dalıyorum.

Bölüm 6

Mia

Dario sırt üstü uzanmış, bir kolu hala beni sahiplenircesine sararken, eli sanki benimmiş gibi popomu okşuyor.

Tanrım, bu adam muhteşem. Derin uykuda bile nefesimi kesiyor. Başımı elime dayayıp bacağımı onun bacağına atarak, onu izliyorum ve onun haberi olmadan istediğim kadar onu izleyebildiğim bu nadir anın tadını çıkarıyorum. Eğilip, keskin çenesini öpmek, dudaklarımın altında hafif sakalları hissetmek ve sonra da pürüzsüz, zeytin rengi göğsüne ulaşmak istiyorum. Göğsündeki kıllar, beni tiksindirmeden seksi görünmesini sağlıyor ve jogging pantolonuna uzanan ince iz, beni hiç hiçbir şeyin yapamadığı kadar cezbediyor.

Altımda uzanan kaslı vücut, dövmele ve yara izleriyle kaplı ve bunların ardındaki hikayeyi ne kadar çok bilmek istediğime kendim de şaşıyorum. O, benim asla parçası olamayacağım otuz altı yıllık anılara ve anlara sahip ve onun birlikte olduğu tüm kadınları düşündüğümde, içimde hiç tanımadığım bir kıskançlık duygusu uyandırıyor.

Dün gece bu ölümcül öfke neredeydi? Greg'i öldürmeyi başaramadığımda bu öfkeye çok ihtiyacım vardı. Utanç verici yenilgimin hatırası, Dario'yu çıplak olarak görme şansına sahip olan her kadına duyduğum kıskançlığı bir kenara itmeye yetiyor.

Düşünmeden, kolunun ön tarafındaki Alessi dövmesini parmağımla tembelce okşuyorum. Bu dövme, onun ailesinin mafya örgütünün resmi üyesi olduğunu gösteriyor. Zavallı babam beni bunun için asla affetmeyecek, ama şu anda Dario'dan uzaklaşmak bir seçenek değil. Onu sistemimden silebileceğime oldukça eminim, ama bunu yapabilmem için iki hafta beklememiz gerekiyor.

Gözlerim aşağıya kayıyor ve gri eşofmanının çok belirgin şişkinliğini fark ediyorum. Kumaşa karşı gergin, gitmeye hazır, ve o kalın penisi serbest bırakıp üzerine oturmak için her şeyi verirdim. Bunu yapamayacağımı bilmek, ona dokunmaya direnmemi imkansız hale getiriyor, çünkü şu anda hiçbir şey yapmamak *imkansız*. Bu, herhangi birinden çok fazla şey istemek olur, bu yüzden hiç suçluluk duymadan, elimi aşağıya indiriyorum ve parmaklarımı alışılmadık derecede büyük olan şeye hafifçe koyuyorum. Onun altımda sıçradığını hissediyorum ve elimi geri çekiyorum, hala uyuduğundan emin olmak için yukarıya bakıyorum.

Gözleri açılmayıp nefes alışını değişmediğinde, dikkatimi tekrar onun penisine verip ona dokunmaya başladım. Büyük bir şaşkınlıkla, onun boyutunu keşfederken, kafamda onu hayal ederken ve kafamda canlandırdığım görüntüyle erkek şortumun ıslandığını hissederken, onun büyüdüğünü hissettim.

Bunun beni nasıl parçalayacağını düşünmeden edemiyorum, ama korkuyla kaçmak yerine, amım havayı sıkıca kavırıyor, iyi bir sikiş için fazlasıyla hazır. Onu uyandırmamaya dikkat ederek, yavaşça aşağı kayıyorum, daha yakın olmak istiyorum.

Bir erkeğin uyurken pantolonunu indirmek ahlaki olarak doğru mu diye zihnimde tartışıyorum, ama sonra umursamadığıma karar veriyorum. Dario bunu istemiyorsa, birbirimizin üstüne yatmamızda ısrar etmemeliydi.

Parmaklarımla jogging pantolonunun bel kısmını kaldırıp, hızlıca bir göz atıyorum.

Onu ilk gördüğümde "Tanrım" diye fısıldıyorum.

Onun kahkahası beni rahatlatır ve yakalandığım için yüzüm kızarıırken bel bandı yerine geri oturur.

"Şimdi kim sapık oldu?" diye sorar, bana gülünç derecede seksi bir gülümseme atar ve sonra kollarını gererek çıplak üst vücudunu gözlerimin önüne serer.

"Sen benim ağzımla uyanmadın ki," diyorum ve o da sözlerime erkeksi bir iniltiyle karşılık veriyor.

"Beni istediğin zaman böyle uyandırabilirsin, *streghetto mia*. İstedığın kadar sapık olabilirsin." Bana göz kırptı ve amım hemen tepki verdi. "Söz veriyorum, asla yargılamayacağım."

Yuvarlanmaya başlıyorum ve "Ne kadar naziksin" diye mırıldanıyorum. Vücudumu onunkinden tamamen ayırmadan önce, beni yakalayıp tekrar yanına çekiyor ve kollarını bana doluyor. "Ne yapıyorsun?"

"Sana günaydın kucaklaması yapıyorum." Sanki bu çok açık bir şeymiş gibi söylüyor ve sonra kolumu nazikçe tutup kesiklere daha iyi bakıyor. "Nasıl hissediyorsun?"

"İyi," diye yalan söylüyorum. Gerçekte ise çok acıyor ve eve varır varmaz ağı kesici alacağım.

Dario kolumu ağzına götürür ve cildime "yalancı" diye fısıldar, sonra bana yumuşak bir öpücük verir. Aramızda neler olduğunu bilmiyorum, ama onun beni ne kadar etkilemeye başladığını kabul etmek ya da itiraf etmek istemiyorum.

"Sasha yakında burada olacak," diye hatırlatıyorum ona, bu sabah paylaştığımız bu sevimli anın sona ereceğini bilerek.

"Hmm," diyor, ağzını cildime yakın tutarak. Kolumdan yukarı doğru yavaşça öpmeye başladığında, nefesimi tutuyorum, onun muhteşem ağzının görüntüsüne büyülenmiş ve onun tekrar bacaklarımın arasında olmasını diliyorum. "Uykunda çok hareketlisin. Bunu biliyor muydun?"

"Bunu daha önce de duymuştum," diyorum, Nat'in küçükken yanımda uyumayı reddettiğini hatırlayarak, çünkü uyurken hep onu tekmeliyordum. Bunu kasten yapmıyorum. Sadece uykum çok ağırdır ve sıcak hissettiğimde, battaniyeyi tekmeliyorum ve talihsiz bir şekilde ortada kalan kişiye vuruyorum.

"Beni tekmeleyeceğinden korktum," diye itiraf ediyor öpücükler arasında, dudaklarını yukarı doğru kaydırarak, dirseğimin iç kısmına geldiğinde duruyor. Yavaşça yaladığı yer beni çıldırtıyor ve sonra fısıldıyor, "Ama seni kollarımın arasına aldığımda, uysal bir kedi yavrusu gibi kıvrıldın." Bana yumuşak bir ısırık atıyor, hassas cildimde dişlerinin dokunuşunu hissetmemi sağlıyor ve ben de onun güçlü uyluğunu kullanarak çok ihtiyacım olan sürtünmeyi yaratmak için kalçalarımı sallamaktan kendimi alamıyorum.

Koyu renkli gözlerini kaldırıp benimkilere bakıyor. "Ne düşündüğümü biliyor musun?"

Konuşmaya cesaret edemededen hızlıca başımı sallıyorum, sesimdeki titreme onun ne kadar çok istediğimi ele vereceğini biliyorum.

"Bence vücutun kimin tuttuğunu biliyordu, benimle güvende olduğunu biliyordun ve," der, duraklayarak bana bir kez daha göz kırpar, "bence hakimiyet altında olmayı seviyorsun."

Kahkaha atarak kolumu çekip kurtuluyorum. Beni bırakıyor ve dudaklarında eğlenceli bir gülümsemeyle yataktan kaçışımı izliyor.

"Hayal kurma, Dario," diyorum, dün gece attığım kıyafetleri toplarken. Onun günahkar kahkahasını görmezden geliyorum, beni ne kadar etkilediğini kabul etmeyi reddediyorum.

"Dikkatli ol, *stregghetta mia*," diye alay ediyor. "Güzel bacaklarının arasındaki ıslak leke gittikçe büyüyor. İstediğin kadar yalan söyle, tatlım. Vücutun gerçeği haykırıyor."

"Seni kendini beğenmiş orospu çocuğu," diye homurdanarak ona sırtımı dönüp banyosuna giriyorum. Onun derin kahkahasını ve yarı çıplak, kaya gibi sert vücutunun lezzetli görüntüsünü geride bırakarak kapıyı çarpıyorum. Başım büyük belada ve kendimi kontrol altına almam gerektiğini biliyorum.

Kardeşimin yakında geleceğini bildiğimden, yüzüme su serpip Dario'nun diş fırçasını alıyorum. İster istemez paylaşmak zorunda kalacak. Temizlendikten sonra, kirli ve yırtık kapüşonlu sweatshirt'ümü tekrar giymeye zorluyorum çünkü bir şey ödünç istemeyi reddediyorum. Kendimi biraz daha kontrol edebildiğimi hissederek kapıyı açtım ve Dario'yu dolabın yanında, takım elbise giymiş ve yataktan yeni kalkmış gibi görünmeyen bir halde dururken gördüm.

Yanımdan geçerken kanlı kapüşonlu sweatshirt'ümü fark eder ve sonra da kııma sert bir şaplak atacak kadar yüzsüzlük eder. Ben karşılık veremedenden ortadan kaybolur, beni şaşkın bir halde, kıım yanarken ve neyse ki artık göremediği ıslak bir lekeyle baş başa bırakır.

"Lanet olası piç kurusu," diye mırıldanıyorum, sonra yastığın altında saklı duran bıçağımı alıp aşağı iniyorum. O içeri girdiğinde buzdolabını karıştırıyorum, tıraş olmuş ve o kadar güzel kokuyor ki, elimdeki simit yerine onu kahvaltı olarak yemek istiyorum.

"Benim diş fırçamı kullanmışsın," diyor ve ben mutfağında kendimi evimdeymiş gibi hissederken bana bakıyor.

Süslü espresso makinesine doğru yürür ve yanında duran kutuyu alır. Ben de ona bir göz attım ama tüm düğmeleri ve kolları kurcalamaktan vazgeçtim. Sakin bir şekilde taze kahve çekirdeklerini öğütücüye döker ve bir düğmeye basar, bıçaklar çekirdekleri anında öğütür. Ben bagelime krem peynir sürerken, o da ihtiyacı olan kahveyi ölçer ve espresso makinesini suyla doldurur. Kollar hareket ettirilir, düğmeler çevrilir ve kısa süre sonra kahvenin fincana damladığını gösteren o eşsiz sesi duyarım. Kokusu muhteşemdir ve çaresizce uzanıp fincanı ondan almak isterim. Dolu olan küçük, beyaz, porselen fincanı alır ve sonra tezgaha yaslanarak durur. Koyu renkli gözlerini benimkilere dikerek aromayı içine çeker ve küçük bir yudum alır. Güçlü aroma beni etkisi altına aldığı anda neredeyse salya akıtacak gibi olduğumu izler ve bir dakikadan az bir sürede kahvenin geri kalanını bitirir.

"Sana bir tane yapmamı ister misin?" diye soruyor ve bu soruda bir parça meydan okuma olsa da, yine de hemen başımı sallıyorum.

"Evet," diyorum, kafein söz konusu olduğunda o kadar inatçı hissetmiyorum. "Bir şey olana kadar bir sürü düğmeyi çevirmeyi düşündüm ama senin bunu istemeyeceğini düşündüm."

"Ne zamandan beri bu, istediğini yapmanı engelliyor?"

"Doğru," diyorum, aynı ritüeli benim fincanım için de tekrarlamasını izlerken. "Biliyorsun, kahve makineleri bundan çok daha kolay."

"Bok gibi tadı olan kahve isteseydim, senin berbat kahve dükkanlarından birine gidip alırdım," diyor ve ben onun ses tonuna gülümsüyorum. Belli ki damarına basmışım.

O işini bitirdiğinde, bana uzattığı küçük porselen fincanı alıyorum. Gözlerimi kapatıp, takdirle kokluyorum ve sonra ilk yudumu alıyorum. Hiç de beklediğim gibi değil. Dürüst olmak gerekirse, boktan bir siyah kahve gibi tadı olacağını düşünmüştüm, ama bu tamamen farklı. Acı, ama kötü anlamda değil, daha çok çok iyi bir bitter çikolatadaki acı gibi ve yemin ederim ki içinde hafif bir narenciye ve fındık tadı var.

Koyu renkli kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. "Ee? Ne düşünüyorsun?"

"Sanırım Sasha'dan eve giderken Starbucks'a uğramasını isteyeceğim" demeden edemiyorum.

Dario'nun çenesi gerilir ve uzun parmağıyla beni işaret eder. "Bunu bir daha söyle, seni dizimin üstüne yatırıp o küçük poponu kıpkırmızı yaparım. Espresso'yu aşağılamayın, *stregghetta mia*."

Sözlerinin beni ne kadar tahrik ettiğini görse de, bunu görmezden gelir ve buzdolabına doğru yürür. Bir şişe maden suyu çıkarır, iki küçük bardağa biraz döker ve "Bitirince bundan bir yudum al" der, sonra bardaklardan birini kendine alır.

Nedenini sormadan espressomu bitirip beyaz porselen fincanı masaya koyduktan sonra diğer bardağı alıp bir yudum içiyorum. Sert kahveden sonra serin ve ferahlatıcı bir tat bırakıyor, ağzımı temiz ve ferah hissettiriyor.

"Vay canına, tamam, İtalyanların espresso takıntısını şimdi anlıyorum," diye itiraf ediyorum.

"Bunu duyduğuma sevindim. İstersen sana nasıl yapıldığını öğretebilirim."

Ona sırtarak bakıyorum. "Sen yapabiliyorken neden ben yapayım ki?" Bana attığı kızgın bakışa daha da geniş bir gülümsemeyle karşılık veriyorum ve sonra onun daha önce yaptığı diş fırçası yorumunu hatırlayarak, "Tabii ki senin diş fırçasını kullandım. Dişlerimi fırçalamadan duramazdım ve dün gece ağzını benim amıma dayadığın için, biraz tükürüğünü paylaşmanın senin için sorun olmayacağını düşündüm." diyorum.

Sözlerim üzerine gözlerinin karardığını ve bir adım yaklaştığını hissediyorum. "*Neredeyse* amına ağzımı dayayacaktım. Külotunun üstünden sayılmaz."

"*Külot* giymiyorum," diyorum ona, İtalyan aksanını taklit etmeye çalışarak.

"Onlara ne dediğin umurumda değil. Yakında onları parçalayacağım ve sonra o güzel amına ağzımı, ardından da sikimi sokacağım."

Kendimi zorla yutkunuyorum ve üzerimde dikilen, kontrolünü kaybetmek üzereymiş gibi görünen adamdan korkmuş gibi davranmıyorum. Onunla uğraşmamayı öğrenmem gerek, ama tanrım, geri adım atmamı imkansız kılıyor. Telefonum arka cebimden yumuşak bir ses çıkarır çıkarmaz bir adım geri atıyorum. Dario'yu görmezden gelerek

bir adım daha yaklaştığında onu görmezden gelerek telefonumu kontrol ettim ve sonra onu aramızda tuttum.

"Sasha on dakika içinde burada olacak," diyorum, ama Dario beni görmezden geliyor, bir saniyeden az bir sürede aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve beni kucağına alıyor, böylece ben de kollarımı ve bacaklarımı ona dolayarak, beni tezgaha taşıyıp, popomu onun şık espresso makinesinin yanına oturtmasına izin vermekten başka seçeneğim kalmıyor.

"Öpücük vermeden gitmene izin vermeyeceğim."

Dudakları benimkilere çok yakın, sadece biraz öne eğilmem yeterli, o zaman birbirimize dokunacağız. Hareketsiz kaldığımda, gülümsüyor ve "Öp beni, *stregghetta mia*. Kapımdan çıkmadan önce senden bir parça tatmama izin ver." diyor.

Bir elini kaldırarak başımın arkasını avuçladı, parmaklarını saçlarıma geçirip hafifçe başımı geriye doğru eğdi. Koyu renkli gözleri benimkilerden ayrılmak istemiyordu. İstesem bile gözlerimi ondan ayıramazdım ve kurtulmaya çalışabilirdim ama yapmadım. Olduğum yerde kaldım ve o sözlerini tekrarladığında gülümsedim.

"Öp beni, Mia."

"Yalvarırken çok tatlısın," diyorum ve bana attığı kötü bakışı görür görmez, çenemi kapalı tutmam gerektiğini anlıyorum.

Yüzümü avuçlar ve başparmağını alt dudağım boyunca yavaşça gezdirir, dudaklarımı ayırmak için yeterince sert bastırır. Tam olarak sert değildir, ama nazik de değildir. Başparmağını dudaklarımın arasına kaydırıp dilimin üzerinde gezdirip doğrudan ağızımın içine soktuğunda gözlerim büyür.

Onun derin, erkeksi inlemesi vücudumu sıcaklık ve arzu ile dolduruyor, ama ben lanet olası bir bebek gibi onun başparmağını emmeyi reddediyorum. Kendimi hareketsiz kalmaya zorluyorum ve onun çıkardığı ses kısmen ham bir ihtiyaç, kısmen de benim inatçılığımdan duyduğu eğlence. Endişeli görünmüyor ve yüzündeki kendini beğenmiş sırıtiş beni onun başparmağını ısırmaya itiyor. Acıtacak kadar değil, ama onun dikkatini çekip gerektiğinde kanını akıtabileceğimi hatırlatmaya yetiyor.

"Sen çok güzelsin, *piccola vipera*. Böylesine küçük bir bedende bu kadar öfke." Yaklaşıyor, burnunu yanağıma sürtüyor

"Boyun eğdiğinde çok güzel olacaksın."

Yumuşak ısırtığım, kulağıma düşük, derin bir kahkaha attırıyor, sonra kulak mememi ısırtıyor. "Ben de ısırabilirim, tatlım."

O, kulağımın altındaki hassas cildi öpmeye ve emmeye başladığında, inlememi bastırmak için deli gibi uğraşıyorum. Diğer kolunu bana daha sıkı sararak, beni tezgahın kenarına doğru itip kendine doğru çekiyor. O, vücudunu benimkine göre şekillendirirken, uyluklarım daha da açılıyor ve onun için çoktan ıslanmış olan amıma sertliğini hissetmemi sağlıyor. Boynumu yalayıp emerek aşağı doğru ilerlerken, kolonyasının baş döndürücü kokusu dilinin sıcaklığıyla karışıyor ve beni arzuyla neredeyse ağlatıyor. Vücudum zaten gergin, dengede ve patlamaya hazır, çünkü o kalçalarını sallarken yavaşça sürttüğü piercing sayesinde her nazik itişinde bana cennetin tadını yaşıyor.

"Ne kadar yakın olduğunu biliyorum, Mia. Bunu ne kadar çok istediğini biliyorum." Boynumun kıvrımını ısırarak tüm vücudumu titretir ve içgüdüsel olarak dişlerimi onun cildine gevşetir ve onu hafifçe emerim. Cildime uzun bir İtalyanca küfürler sıralar ve bu ses bana başka bir zevk dalgası gönderir.

"*Stregghetta mia*." Bu kelimeleri mırıldanarak, ağzını benimkine yaklaştıkça kadar cildim boyunca sürükledi. Dudaklarım hala onun başparmağını sıkıca tutarken, ağzımın köşesine bir öpücük kondurdu. "Senin boşalmanı istiyorum mu?"

Direnmeye çalışıyorum, gerçekten deniyorum, ama o kalçalarını hareket ettirmeye devam ediyor, o lezzetli sürtünmeyi yaratıyor ve vücudum irademi bastırıyor, ben de başımı sallıyorum.

"Em." O, ağzıma bu kelimeyi fısıldadıktan sonra, başparmağına yapıştığım yeri diliyle okşadı ve onu daha derine emdiğimde takdirini inleyerek gösterdi. Bir homurtuyla başparmağını çıkardı ve yerine ağzını koydu. Dudakları benimkilere hafifçe dokundu. "Öp beni, *stregghetta mia*. O tatlı ağzının tadına bakayım."

Kalçalarını bir kez daha yavaşça salladığında, son kararlılığımın da yok olduğunu hissediyorum ve onun başını tutup dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum. İkimizin de hakimiyet için mücadele ettiğini fark etmek beni şaşırtmıyor

Benim tecrübesizliğim belli oluyor, ama beceriksizliğimin beni durdurmasına izin vermiyorum, zamanla öğreneceğimi varsayıyorum. Öpücüğü aç, acımasız ve çok daha becerikli. Ben de onun verdiği kadar iyi karşılık verdiğimde, ısırığının acısını hissetmeden hemen önce gülümsediğini hissediyorum. Geri çekilmeye çalışıyorum ama beni yerinde tutuyor. Kanımın bakır tadı öpücüğümüze karışıyor, cildimi deldiğini anlamama yetecek kadar ve bu beni o kadar şaşırtıyor ki ağzım bir an yumuşuyor.

Dario bunu sonuna kadar kullanıyor, daha derine dalıyor ve beni asla bırakmayacakmış gibi öpüyor ve hayatımda ilk kez, teslim olmak istiyorum. Kendimi bu tezgahın üzerine yatırıp, bana ne isterse yapmasına izin vermek, tüm kontrolü ona vermek istiyorum. Bana olan değişimi hissetmiş olmalı, çünkü kalçalarını bir kez daha sallayarak, ne kadar uçurumun kenarında olduğumu hissettiriyor ve sonra alt dudağımı yumuşakça emerek nefesimi kesiyor, sonra da gözlerime bakmak için geri çekiliyor.

"Bu hissi unutma, *streghetta mia*, çünkü benimle birlikteyken böyle olursun." Parmakları, az önce saçımı çektiği yerdeki kafa derimi masaj yapıyor ve ben durduramadan yumuşak bir inilti çıkarıyorum. Geri çekildiğinde, kendinden çok memnun görünüyor ve benim amım artık çaresizce ihtiyaç duyduğum sürtünmeyi alamıyor. "Bana boyun eğiyorsun. Başka kimseye değil, *streghetta mia*, sadece bana." Ağzının köşesi yukarı kalkıyor, sonra eğilip bana ısırıldığı yeri yalıyor. "Ve sen bunu çok seviyorsun."

"Piç kurusu." Bu kelimeyi fısıldıyorum ve uzaklaşmaya çalıştığımda, beni daha sıkı tutuyor ve bu da benim hain bedenimden bir başka inilti koparıyor, çünkü o haklı. Beni domine etmesini seviyorum ve bu farkındalık beni çok korkutuyor. Onunla kavga etmeyi, ona cehennemi yaşatmayı ve gözlerinde öfkenin yükseldiğini görmeyi seviyorum, ama bunun tek nedeni, bunun onun sert vücudunun benim üstümde, beni yere bastırırken, bana hayal bile edemeyeceğim kadar büyük bir zevk yaşatmasıyla sona ereceğini bilmem.

"Gelebileceğimi söylemiştin," diye hatırlatıyorum ona.

Bana göz kırptı. "Hayır, izin vermedim. Sadece gelmek isteyip istemediğini sordum

"

"Lanet olsun," diye mırıldandım, onun ama beni öyle bir şekilde sıkıştırmış ki, hiçbir yere

ve onun yakışıklı yüzündeki kendini beğenmiş sırıtışı kafamla kırmak için kendimi incitmek istemiyorum.

Bana attığım öfkeli bakışı görmezden gelir ve bana tatlı bir öpücük verir. "Yarın dersine geç kalma."

"Asla geç kalmam, ama bir koruyucu taksan iyi olur, çünkü ilk fırsatta beni böyle bıraktığın için hayalarına tekmeyi basacağım."

Başını geriye eğip, onu zaten çekici kılan görünüşünü daha da çekici hale getiren derin bir kahkaha atıyor.

"Ciddiyim," diyorum ona.

Koyu renkli gözleri hala eğlenceyle parıldarken ve dudaklarında aynı küçük gülümsemeye, bana bir kez daha öpücük verip ayağa kalkarak bir adım geri çekiliyor. Kendini düzeltmesini izlerken, az önce gördüğüm görüntüsü anında aklıma geliyor. Artık onun ne kadar büyük olduğunu tam olarak biliyorum ve bu bilgi bundan sonra beni rahat bırakmayacak.

"Beni incitmek için acele etme, *piccola vipera*." Eli hala büyük penisi üzerindeyken, "İki hafta sonra bunun sana ne kadar zevk vereceğini bir düşün" diye ekliyor.

"Sen öyle diyorsun." Gözlerimi ondan uzaklaştırıyorum, onu ne kadar çok istediğimi belli etmemeye çalışarak telefonumu kontrol ediyorum, kardeşimden gelen birkaç mesajı görünce hiç şaşırmıyorum. Son mesajında, hemen cevap vermezsem zorla gireceğini yazıyor. Hemen bir saniye sonra çıkacağım diye mesaj atıyorum, sonra tezgahdan atlayıp telefonumu arka cebime koyuyorum. Dario hala yolumu kesiyor ve onu geçmeye çalıştığımda elini uzatıp belimden tutup beni kendine doğru çekiyor. Gözlerim Armani marka gömleğinin kapladığı göğsüne geliyor ve onun gözlerine bakmak için başımı geriye eğmek zorunda kalıyorum.

"Kızgın bir şekilde uzaklaşma derdim, ama bunun aramızda sıkça tekrarlanan bir tema olacağını hissediyorum." Koyu renkli kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Çok huysuzsun."

"İtalyanlar böyle der," dedim ve onu gülümsettim.

Elini sırtımda gezdirerek, büyük ellerinden biriyle kıcımlı kavradı ve sıktı. "Bugün seni düşüneceğim, *stregghetta mia*." Yaklaşarak itiraf etti, "Seni kafamdan çıkaramıyorum."

"Dikkatli ol, Dario. Biraz bağlanmaya başlıyormuşsun gibi geliyor." Elimi göğsüne bastırarak aramıza biraz mesafe koymaya çalışıyorum, ama o kıpırdamıyor. "İki hafta sonra birbirimizi sistemimizden sileceğiz, değil mi?"

"Tamam," diyor, benim istediğimden çok daha hızlı bir şekilde, ama bu, kendimi toparlamam ve aşk acısı çeken bir çocuk gibi davranmayı bırakmam için ihtiyacım olan hatırlatma. Duyguların bununla bir ilgisi yok. Aramızda olan şey bu değil. O yakışıklı ve güçlü ve benim her zamanki saçmalıklarımı görmezden gelmiyor. Bu benim için güçlü bir afrodisyak ve ben de açıkça onun kurbanı oldum.

"Gitmem gerek. Sasha dışarıda beni bekliyor."

Gözlerini üzerimde gezdiriyor, ama hiçbir şey belli etmemeye dikkat ediyor. Ne düşündüğünü hiç bilmiyorum ve merakımı sorarak itiraf etmeye niyetim yok. Beni bırakmadan önce, kıcıma bir kez daha sıkıyor ve sonra sertçe tokatlıyor.

"Beni hatırlaman için küçük bir hediye," diyor gülümseyerek, ben ise kıcımin ne kadar acıdığını belli etmemek için çok uğraşıyorum.

"Siktiğimin herifi," diye mırıldanarak yanından geçiyorum. Çıkmadan önce koridorundaki her lanet çerçeveyi eğdiğimden emin oluyorum.

"Bu rızaya dayalı mıydı?"

"Ha?" Bana bakıp dudağımı işaret eden kardeşime bakıyorum. Aynaya bakıp ne kadar kötü olduğunu kontrol etmeyi unutmuşum, ama Sasha hemen bunu fark ettiğine göre iz bırakmış olmalı.

"Senin istediğin bir şey miydi?" diye tekrar sorar.

"Antrenman sırasında üstünlük sağlamış olabileceğini nereden biliyorsun?" diye soruyorum.

Kardeşim kaşlarını kaldırdı ve bu bana bir déjà vu gibi gelmeye başladı. Bana kızgın bakışlar atan uzun boylu erkekler tarafından çevriliydim.

Sasha sakince açıklıyor. "Sen antrenman yapmadın ve doğaçlama bir seans yapsan bile, Dario sana asla iz bırakmaz."

O haklı. Antrenmanlarda morluklar oluştu, bunu önlemek mümkün değil, ama Dario bana hiç zarar vermedi, özellikle onunla çalışmaya başladığımda birçok fırsatı olmasına rağmen. Ben ona aynı nezaketi göstermedim ve bu farkındalıkla hissettiğim kısa süreli suçluluk duygusunu görmezden geliyorum.

"Söyle bana," diyor Sasha, ona cevap vermediğimi hatırlatarak. "Detaylara ihtiyacım yok, sadece basit bir evet ya da hayır."

"Evet," diyorum, gözlerine bakmadan. "Karşılıklı rıza vardı."

Memnuniyetle, bana kaskımı uzatır ve "Muhtemelen babana antrenman sırasında yaralandığını söylemen en iyisi olur," der.

O, "Hadi, seni evime götüreyim, üstünü değiştirip hazırlanabilirsin. Nat'in evinde herkesle buluşacağız" derken, ben de onaylayarak başımı sallıyorum.

Tek kelime etmeden motosikletinin arkasına biniyorum ve evine vardığımızda, Chort'un saldırgan bir ruh hali içinde olmadığından emin olmak için bekliyorum. Her şeyin yolunda olduğunu görünce içeri girerim ve o gelip beni koklayabilsin diye diz çökerim. Koklamaya başlamadan önce güzel kahverengi gözleriyle beni baştan aşağı süzer. Özellikle gömleğimdeki kurumuş kan izlerine meraklıdır, ama merakını giderdikten sonra bir nefes verir ve kemiklerini çiğnemek için uzaklaşır.

"Kolun nasıl?" diye sorar Sasha.

"İyi. Kimsenin görmemesi için kapalı tutacağım." "Dün gece hakkında" demek için tereddüt ediyorum, ama o başını sallayarak sözümü kesiyor.

"Dario, bu durumu daha iyi idare edebileceğimi çok net bir şekilde ifade etti ve haklı da. Seni öylece derin sulara atmamalıydım. Bu adil değildi."

"Bu benim hatam. Bunu yapabilmeliydim."

Bir saniye düşünerek, benim ne hissediyor olabileceğimi ve kabul edilebilir bir yanıtın ne olması gerektiğini anlamaya çalışıyor.

"Bana ne söylemen gerektiğini düşünmeyi bırak. Bunu yapman hoşuma gitmiyor. Sadece ne düşündüğünü söyle."

Bana küçük bir gülümseme atıyor. "Neden benden hiç korkmadın?"

"Sen benim kardeşimsin," diyorum omuz silkerek. "Ölümüne neden olmak isteseydin, beni bebekken öldürebilirdin. Bunu yapmadın, bu yüzden beni yanında istediğini düşündüm."

Gülerek beni şaşırttı. "Gördün mü? Bu yüzden Greg'i sana altın tepside sundum. Böyle şeyler söyleyince, senin

Benim kadar berbat durumda değilsin, Mia. Yanlış anlama, sen de biraz kafadan kontaksın, ama benim gibi değil. Greg konusunda tereddüt ettin, normal bir insan gibi, ve bu sorun değil. Bu, başarısız olduğun anlamına gelmez, Bratva için uygun olmadığın anlamına da gelmez. Sadece insan olduğun anlamına gelir, küçük cadı. Gülümser ve ekler, "Ve biraz da normal."

"Teşekkürler," diyorum, ama yine de başarısız olduğum hissini bir türlü atamıyorum. Gittiğimiz özel okul sayesinde, başkalarının benim hakkımda ne düşündüğünü umursamamayı oldukça çabuk öğrendim. Asla uyum sağlayamadım. Diğer kızların ilgilendiği şeylerle hiç ilgilenmedim ve onların benim deli olduğumu ve ailemin de öyle olduğunu düşünmelerini umursamadım, ama Sasha'nın benim hakkımda ne düşündüğünü umursuyorum ve onun benden hayal kırıklığına uğradığını hissedersen, bu beni herhangi bir bıçaktan daha fazla incitir.

Sanki korkularımı yatıştırmak istercesine, yanımdan geçerken saçlarımı okşadı ve Greg'in göğsünde bıraktığım bıçağı bana uzattı. Sasha bıçağın üzerindeki kanı çoktan temizlemişti. Ona teşekkür ettiğimde, "Merak etme. Seni öldürmeye hazırlayacağım, küçük cadı. Sadece buna alışman gerekiyor" dedi.

Bıçağı tutarken, ellerini benim ellerimin üzerine koyup bıçağı Greg'in göğsüne sapladığında nasıl hissettiğimi tam olarak hatırlıyorum. Bu düşünceyi kafamdan uzaklaştırıyorum, çünkü ahlaki açıdan beni rahatsız ettiği için değil, daha çok midemde Dario'nun ustaca hazırladığı espressodan başka bir şey olmadığı için midemi bulandırdığı için. O beni başka şeylerle oyalarken bagelimi tezgahının üzerinde bırakmışım ve midem guruldadığında Sasha, "Sen temizlenirken sana kahvaltı hazırlayayım," dedi.

Burada çok sık kaldığım için birkaç takım kıyafet getirmiş ve onları pufların birinin içine sıkıştırmışım. Temiz bir kapüşonlu sweatshirt alıp banyoya gidip hızlıca üstümü değiştirdim. Dario'nun dudağımda bıraktığı izi görünce küfür ettim ve ona hızlıca bir mesaj attım.

BEN:

Beni bu kadar belirgin bir yerde ısırman mı gerekiyordu? Herkes bunu görecek!

DARIO:

Bir dahaki sefere gizli bir yerinden ısırırım.

BEN:

Sen kendini beğenmiş bir pisliksin, biliyor musun?

DARIO:

İç uyluk, belki göğsünün altı, ya da belki de sadece küçük, dik poponun birini ısırırım.
Bana düşünmem için çok şey verdin.

Bu sözlerin ya da aklıma gelen görüntünün beni yanıltmasına izin vermeyeceğim.

BEN:

Beni ısırmıyorsun.

DARIO:

Sanırım çoktan ısırdım.

BEN:

Sinir bozucusun.

DARIO:

Sen de çok tatlısın. Dilimde hala tadını hissedebiliyorum, streghetta mia.

BEN:

Ailemle bir gün geçireceğim ve onlara yalan söyleyip, antrenman sırasında kazara yaralandığımı söylemek zorunda kalacağım.

DARIO:

DARIO:

Ama ikimiz de bunun, bana boyun eğmediğin için seni ısırdığım için olduğunu biliyoruz. Aynada o izi her gördüğünde, dilinle her okşadığında, benim seni domine etmemin ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlamanı istiyorum, küçük yılan.

BEN:

Sen sinir bozucu ve hayalperestsin.

Bu mesajın saçmalık olduğunu bilerek yazıyorum ve onun hızlı cevabı, onun da bunun farkında olduğunu açıkça gösteriyor.

DARIO:

Kendine bunu söylemeye devam et, tatlım. Şu anda benim için ısladın mı?

Cevap vermiyorum ve bir dakika sonra başka bir mesaj alıyorum.

DARIO:

Ben de öyle düşünmüştüm. Senin tatlı amcığın bana gerçeği söylüyor, streghetta mia, sen istemesen bile.

Dario'yu aklımdan olabildiğince uzaklaştırmaya çalışarak dışarı çıkıp kardeşimle kahvaltı yapıyorum, sonra o bizi Dominic ve Nat'in evine götürüyor. Ablam Alessi ailesinden biriyle evli olduğu için bu aileden kaçmamın imkânı yok, ama Dario'nun bugün burada olmayacağı gerçeği beni rahatlatıyor. Hepimiz Max ve Talia'yı ziyaret etmek ve Luka ile Lara'nın kızını tekrar görmek için burada buluşuyoruz. Mira'yı hastanede ziyaret ettiğimden beri görmedim ve Max'i de aylardır görmedim. Max, Talia'nın ailesiyle zaman geçirebilmesi için yılın yarısını Medvedev Bratva için çalışıyor, sonra da yılın geri kalanını burada geçiriyorlar. Bu herkes için bir uzlaşma oldu, ama şu ana kadar her şey yolunda gidiyor ve benim gördüğüm kadarıyla, Max'in altı ay boyunca yokluğunda doldurulması gereken bir boşluk var ve ben tam da bu boşluğu dolduracak kişiyim.

Bir ara babamı ve amcalarımı bir araya getirip onları bu konuda ikna edeceğim.

Sasha bisikletini ön tarafa park ettiğinde herkes zaten burada ve Dario'nun Ducati'si veya Porsche'sinden hiçbir iz görmemek beni rahatlatıyor. Lucia, biz kapıyı çalana kadar kapıyı açıyor ve bizi hızlıca kucakladıktan sonra diğerlerinin yanına geçmemiz için eliyle işaret ediyor. Nat'in evi her zaman harika kokuyor. Lucia ona otantik İtalyan yemekleri pişirmeyi öğretiyor ve yemin ederim ki, onların evinin kapısından her girdiğimde midem guruldamaya başlıyor.

Bugün de istisna değil ve Lucia bunu duyunca gülümsüyor ve "Git kendine büyük bir tabak hazırla Mia. Çok zayıfsın. Daha fazla yemelisin" diyor.

Yıllardır bana bunu söylüyor ve ben de her zaman bana yemek vermek istediği her şeyi minnettar bir gülümsemeyle kabul ediyorum, çünkü bu kadın harika bir aşçı. Kalabalık mutfağa giriyoruz ve babam beni görür görmez, herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle bağıyor: "Yüzüne ne oldu Mia? Kim seni yaraladı?"

"Ben iyiyim, baba," diyorum, Sasha ise sadece benim duyabileceğim yumuşak bir kahkaha atıp yiyecek bir şeyler almaya gidiyor ve beni tüm dikkatlerin odağı haline bırakıyor. Ben de bu durumdan nefret ediyorum. "Son antrenmanımda hata yaptım. Benim hatamdı." Dario'nun bunu duyunca çok sevineceğini bilerek, zorla bu sözleri ağzımdan çıkarıyorum. Ağzının köşesinde kendini beğenmiş bir gülümsemeyle mücadele ettiğini kolayca hayal edebiliyorum ve bunu görmemesi için deli gibi minnettarım.

Bu sözleri düşünür düşünmez, sanki onu var etmişim gibi, babam beni görmezden gelerek, "Neden kızıma vurdun?" diyor.

Dario'nun dünyanın en seksi İtalyan aksanıyla dolu derin sesi, "Kızına vurmam Lev" diyor.

Arkamı dönme isteğine direniyorum ve kendimi zorlayarak "Sana benim hatam olduğunu söyledim baba. Dikkatim dağıldı" diyorum. Dario'nun hemen arkamda olduğunu hissedince bir bakış atıyorum ve "Bir daha olmayacak" derken onun koyu renkli gözleriyle karşılaşıyorum.

Ağzının köşesi, ben görebileceğim kadar hafifçe yukarı kalkıyor, sonra kardeşi yanına gidiyor ve Talia beni kucaklayarak dikkatimi başka yöne çekiyor. O çok sevecen biridir ve herkesin aynı şekilde davranmadığını inanmakta zorlanır. Ama o kadar tatlı ki, buna sinirlenmek imkansızdır.

"Vay canına," diye söylüyorum, sonunda geri çekilip beni bıraktığında. "Bebeğin hızla büyüyor."

Gülümser ve ellerini hamile karnına koyar. "Evet, öyle."

Max yaklaşır ve hamile karısını arkadan kollarını sarar, karısı ona baktığında ona gülümser. Ailemdeki herkes delicesine aşık ve onlar için çok mutluyum ama bu kadar çok sarılma ihtiyacını tam olarak anlayamadığımı da itiraf etmeliyim.

"Selam Max. Oregon nasıl?" diye soruyorum, Wallace koşarak geldiğinde eğilip onu okşuyorum. Onların border collie cinsi köpeği, Chort'un huysuzluğu kadar dost canlısıdır ve onun zeki, uyumsuz gözlerine bakınca ne kadar sevimli olduğuna gülümsemeden edemiyorum.

"Çok güzel," diyor Max. "Ne zaman ziyarete geleceksin?" "Niki bir dahaki sefere uçtuğunda onunla birlikte gitmeye çalışacağım," diyorum

"Belki Sasha'yı da gelmeye ikna edebilirim."

"Bu harika olur," diyor Max. "Sizi tekneyle gezdirebiliriz ve Talia'nın kuzenleri size sörf yapmayı öğretebilir."

Yeni bir meydan okuma fikri beni gülümsetir. "Harika," diyorum ve sonra, "Bran'a her gün ASL çalışmaya devam ettiğimi söyleyin."

"Söylerim," diye söz verir Talia. "Niki ve Damien son ziyaretlerinde onu çok etkilemişlerdi. Çok şey öğrenmişler bile."

"Evet, ben o kadar iyi değilim," diye uyarıyorum onu, "ama yavaş yavaş ilerliyorum."

Isabella koşarak bana sarılmak için geldiğinde, eğilip sırtıma tırmanmasına izin veriyorum. Max ve Talia'ya birazdan görüşeceğimizi söylerken o gülüyor, sonra yeğenimi sırtımda taşıyarak yemeğin olduğu yere götürüyorum. Önümde uzanan tüm İtalyan yemeklerini görünce midem guruluyor ve Isabella'yı yere indirip tabağımı hazırlamak üzereyim ki, onun "Dario amca!" diye bağırıldığını duyuyorum.

O, İtalyanca olarak onunla konuşuyor ve kız ona uzandığında, onu kucağına alıyor ve böylece ben de bir tabak alabilmek için kollarımı serbest bırakabiliyorum. O onunla konuşurken, ben tabağıma sığabileceği kadar çok yemek koyuyorum ve sonra tezgâhtaki taburelerden birine oturuyorum. Niki ve Damien zaten orada oturuyorlar ve ben de hemen onların sohbetine katılıyorum

konuşmaya dikkate almadan . çift çift gözleri gözleri
gözleri ben biliyorum beni izlediğini biliyorum.

Bölüm 7

Dario

Mia'nın muhtemelen düşündüğünün aksine, bugün buraya gelmeyi planlamamıştım. O gittikten sonra Dominic bana bir mesaj attı ve toplantı için buraya gelmemi söyledi. Mia'yı tekrar görmek sadece mutlu bir tesadüf.

En azından benim için mutluyum. O pek de heyecanlı görünmüyor.

Tabağımı Lucia'nın yemekleriyle doldurup kardeşimin yanına oturuyorum. Bana, her şeyi çoktan çözdüğünü ima eden bir gülümseme atıyor. Ona göre, çok geçmeden diz çöküp evlenme teklifinde bulunacağım. Ona alaycı bir bakış atıp bir lokma alıyorum. Makarnayı yutmaya bile fırsat bulamadan Lev yanıma gelip sırtıma bir şaplak atıyor, neredeyse boğuluyordum.

"Kızımı vurduğun için, pislik," diye bana bağırır.

İki güçlü ailenin birbirine yakın olması hiç kolay değildir, ama biz her zaman oldukça iyi geçinmişizdir, bu yüzden Lev'in bana gerçekten kızgın olmadığını biliyorum. Ayrıca, kızı bana sarılıp gelmeme izin vermem için yalvarırken, onun kızının boğazına dilimi soktuğumu bilseydi, bu durumun hemen değişeceğini de biliyorum.

"Ona vurmadım," diyorum tekrar, Sandro ise gülerek masanın altında ayağıma tekme atıyor, sanki lanet olası ergenlermişiz gibi.

Lev parmağını bana doğrultuyor. "Onun tekrar incinmesine izin verme."

"Ona zarar vermez, baba," diyor Sasha, beni savunmak için. "Mia kendini koruyabilir."

"Tabii ki halledebilir," diyor Lev, sonra sırtarak ekliyor, "Hâlâ kolunu kestiği zamanı hatırlıyorum."

Hepsi birlikte gülüyorlar ve ben de baktığımda Mia'nın bana baktığını görüyorum. Gözlerimiz buluştuğu anda başını eğiyor ve

beni izlemiyormuş gibi davranmaya çalışıyor. Onun kalkıp odadan çıktığını görünce, diğerleri başka bir şeyle meşgul olana kadar bekledikten sonra çatalımı bırakıp kalkıyorum.

"Bir yere mi gidiyorsun?" diye soruyor Sandro, sesini alçaltarak ve etrafımızdaki Ruslar anlamasın diye İtalyanca konuşuyor.

"Siktir git kardeşim," diyorum ve onu güldürüyorum.

"Senin azgın kışını ben koruyacağım." Onu görmezden geldiğimde, "Çok gürültü yapma. Saklayabileceğim kadar saklayabilirim." diyor.

Mia'nın kuzenlerinin yanından geçip salona girmeden önce ona attığım ters bakışı görmezden gelir. Mia beni beklemektedir, salonda durmuş, ela gözlerinde çok ateşli bir bakış vardır. Tek kelime etmeden bileğini tutup onu salonun dolabına çekerim. Dolap büyüktür, ama yine de etrafımız ceketlerle çevrilidir ve kapının üstündeki pencere onu görebilmem için yeterli ışığı içeri almaktadır.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye fısıldayarak bağılıyor bana.

"Az önce benden istediğin şeyi veriyorum, *streghetta mia*," diyorum ona, sonra saçlarını avuçlayıp yüzünü yukarı kaldırarak onu öpüyorum. Onun çıkardığı seksi iniltiyi yutuyorum ve o bana sarılınca, fazla eğilmemek için onu kaldırıyorum. Bu sefer onu tatmak için yalvarmama gerek kalmıyor. Hayır, bana ağzını açıyor, benim öpücüğümü sabırsızlıkla bekliyor. Dili benimkiyle dolanıyor, beni domine etmeye çalışıyor, ama saçını daha sıkı çekip onaylamadığımı inleyerek belli ettiğimde yumuşuyor ve kontrolü bana bırakıyor.

Tanrım, Mia'nın teslim olması, hiç beklemediğim bir bağımlılık. Sanki lanet bir uyuşturucu gibi, her zaman daha fazlasını isteyeceğim ve asla doyamayacağım. Öpücük sert ve dudakındaki yarayı açtığımızı bilerek kanının tadını alıyorum, ama bu beni durdurmak yerine, onu kapıya bastırıp kalçalarımı sallayarak ona sürtündüğümde, göğsümden başka bir derin inilti çıkmasına neden oluyor, onun ıslak olduğunu ve benim için fazlasıyla hazır olduğunu biliyorum.

"Hayatımda hiç bir şeyi bu kadar istememiştim, *streghetta mia*," diye fısıldıyorum ve kanlı dudağını ağzıma alıyorum. "Seni yutmak istiyorum, küçük engerek. Adımı haykırmaktan sesinin kısılmasını ve amının yürümeyecek kadar ağrımayı istiyorum. Senin her parçanı istiyorum."

"Lütfen," diye yalvarır, benim kontrolümü kaybetmeye ne kadar yakın olduğumu fark etmeden.

"Mia nerede?"

İkimiz de babasının sesini duyunca donakalırız. Sanki kapının hemen dışında duruyormuş gibi sesini duyuyorum. Mia'nın gözleri korkuyla büyümüştür ve ona göz kırptığımda bana dik dik bakar. Burnunun ucunu öpüyorum ve hareket edemediği için bundan yararlanarak yüzünü yavaşça öpüyorum, burnumla yanağına dokunup, takıntılı olduğum teninin tadını çıkarırken onun kokusunu içime çekiyorum. Yumuşak nefesleri kulağıma çarpıyor ve sikimdeki acı dinmek bilmiyor, beni rahatlatmak için yalvarıyor ve onun içine girmeden önce iki hafta daha nasıl dayanacağımdan emin değilim.

"Onu bulacağım," diye kardeşimin sesini duyuyorum. "Muhtemelen tuvalete gitmiştir."

"Dario nerede?" diye soruyor Lev, ben de Mia'nın kulağına fısıldıyorum, "Buradayım, kontrolümü kaybetmek ve kızının amına girmek üzereyim."

"Tanrım," diye fısıldadığını duyuyorum Mia'nın, ben gülümserken kulak memesini yumuşakça emiyorum.

"Telefon etmek için dışarı çıktı," diyor kardeşim. Yalan ağzından kolayca çıkıyor ve ben hiç şaşırıyorum. O her zaman bizi beladan kurtarmak için bir yeteneği olmuştur.

Ancak günü kurtaran Natalya olur, yanımıza gelip "Baba, Enzo'yu bir saniye tutar mısın? Tuvalete gitmem lazım" der.

"Tabii prenses," diyor Lev, torununu kucağına almaktan çok mutlu. "Mia'ya Vitaly amcasının pastanın hepsini yiyeceğini söyle, eğer yemek istiyorsa acele etsin."

"Söylerim," diye söz verir Natalya.

Herkesin uzaklaşmasını beklerken, dudaklarımı Mia'nın dudaklarına değdirdim ve daha önce ısırduğım yeri dilimle hafifçe okşadım, dokunuşumla o da hafifçe nefes verdi.

Yine ona kapılmak üzereyken Nat'in "Bu kapıyı açıyorum, ikiniz de giyinmiş olsanız iyi olur" dediğini duyarım.

Mia kollarımda kıvranarak aşığı inmek için çabalarken, kız kardeşı kapıyı açıp bize *annemizin* bakışını atmadan önce, onu yere indirmek için yeterli zamanım olur. Sandro bize bir bakış atar ve güler, bu da Natalya'nın ona öfkeli bir bakış atmasına neden olur.

"Bunu zaten biliyorsun." Bana dönüp parmağını yüzüme doğrulttu. "Kız kardeşim on sekiz yaşına basmadan ona dokundun mu, Dario?"

"Hayır," diyorum ve Mia hemen "Dokunmadı, Nat. Yemin ederim. Bu çok, çok yeni bir şey."

Natalya elini indirip ikimizin arasına bakar. "Babam kalp krizi geçirecek ve ben sana ders veremem çünkü ben de senin yaptığın şeyi yaptım."

"Bu çok sinir bozucu olmalı," diyor Sandro, her şeyi izlerken kapı pervazına yaslanarak. Nat'e gülümsüyor. "Merak etme, kardeşim bana her şeyi tamamen kontrol altında tutacağına söz verdi." Mia ve bana el sallayarak, "Burada duyguların yeri yok. Bunu eski usul bir şekilde halledecekler ve kimse hiçbir şey anlamayacak. Baban asla öğrenmeyecek."

Kardeşimin sözleri üzerine Mia'nın gerildiğini hissediyorum ve yemin ederim ki aramıza bir duvar örmeye başladığını hissedebiliyorum. Benim bu duvarı tuğla tuğla yıkacağımı bilmiyor.

"Bu çok kötü bir fikir," diyor Natalya ve küçük kız kardeşine bakarken sesinde endişe duyuyorum. "Seninle bu konuyu daha sonra konuşacağız," diye uyarıyor.

"Sorun yok," diyor Mia, beni geçip dolaptan çıkmaya hazırlanırken. "Bu benim fikrimdi, Nat. Ciddi bir şey istemediğimi biliyorsun. Ben sadece eğlenmek için buradayım."

Onun sözleri beni sinirlendiriyor ve arkasına bakmadan uzaklaşırken, ona dönmeden önce kardeşimin kahkahasını duyuyorum.

"Neden öyle dedin lan?" diye İtalyanca soruyorum, ama bana gülümsemesinden, o söylemeden cevabı zaten bildiğimi anlıyorum.

"Çünkü artık ona karşı hislerin olduğunu itiraf etmek zorunda kalacaksın. Ben bunu söylediğimde oldukça incinmiş görünüyordu, bu yüzden itiraf ettiğinde ona özür dilediğimi ve bunu sadece seni harekete geçirmek için söylediğimi söyle."

Kardeşıme yumruk atma isteğine direniyorum, her ne kadar bunu gerçekten hak etse de. Kolunu omuzlarıma doluyor ve beni koridora geri götürüyor ve şöyle diyor: "Koridordaki dolapta bir gençle öpüşmek için biraz yaşlı değil misin?" Ben cevap veremedim, "Yüzündeki kanı silsen iyi olur, seni hasta piç kurusu" diyor.

Çenemi ovuşturup dudaklarımı yaladım, mutfağa girip tüm ailesiyle yüzleşmeden önce dilimde onun tadını bir kez daha hissettim. Vitaly getirdiği pastayı kesmekle meşguldü, ben de odayı hızla tarayarak Mia'yı aradım ve onu elinde bir dilim pasta ile kardeşinin yanında buldum. Bana sırtı dönüktü ve bunun kasıtlı olduğunu tahmin ediyordum. Kardeşıme bir kez daha öfkeli bir bakış atıyorum, ama o daha da büyük bir gülümsemeyle beni görmezden geliyor.

Luka ve Lara'ya hızlıca merhaba dedikten sonra, iki çocuğunun nasıl olduğunu sormak için biraz duruyorum ve sonra izin isteyerek Melnikovların arasından geçiyorum. Mia'ya ulaşmadan önce, Vitaly bana bir tabak kek uzatıyor.

"Hayır, teşekkürler," diyorum.

"Bu bir dondurmali pasta," diye açıklıyor, sanki bu bilgi benim tereddütümü anında ortadan kaldıracakmış gibi.

"Aç değilim," diyorum.

Roman omzuma dokunup "Şu anda ona İtalyanca konuşuyor olsan da fark etmez. Asla anlamayacak. Güven bana, pastayı kabul etmek daha kolay" demeden hemen önce yüzündeki şaşkın ifadeyi görüyorum.

Tabağı alıyorum ve Vitaly, kendisi için başka bir büyük dilim kesmeye başlamadan önce bana onaylayıcı bir şekilde başını sallıyor. Kısa süre önce Get the Scoop'u satın aldı ve menüye dondurmali pasta eklediğinden beri, her yere onu götürüyor. Nasıl bu kadar iyi formda kalabildiğini anlamıyorum.

Onun yanından geçtikten sonra tabağımy Sveta'ya veriyorum, çünkü onun da babası gibi normal bir insanı komaya sokacak kadar şeker yemeye bayıldığını biliyorum.

"Hey," diyor Vitya, bana "*ne oluyor lan*" bakışı atarak. İkiz oğulları kollarında yatıyor, bu yüzden karısından pastayı kapması imkansız. Karısının tatlıya düşkünlüğünden endişe duyuyor, bunun sağlığı için iyi olmadığını söylüyor, ama hepimiz bunun asla kazanamayacağı bir savaş olduğunu biliyoruz.

"Hepsini yemeyeceğim," diye ısrar eder Sveta, kocasına göz kırparak. "Ayrıca, alabileceğim tüm kalorilere ihtiyacım var. İki bebeği emziriyorum," diye hatırlatır ona.

"Benim endişelendiğim kalori değil, *pcholka*," diyor kocası.

Sveta eğilip kocasına öpücük verir. "Akşam yemeğinde fazladan sebze yiyeceğim." Kocası ona göz kırpar. "Öyle yapmalısın."

Birdenbire tüm bu mutlu, sevgi dolu çiftlerin arasında sıkışmış hissederek uzaklaşıyorum ve odanın diğer tarafına vardığımda Mia gitmiş. Tekrar ortadan kaybolmadan önce pembe saçlarını bir anlık görüyorum. Hayal kırıklığımı bastırarak odanın diğer tarafına doğru yürümeye başlıyorum, ama ona ulaşmadan Dominic önüme çıkıyor.

"Konuşmamız gerek," diyor ve sonra, onu takip edeceğimi bilerek arkasını dönüyor.

Diğer herkes büyük mutfakta kalıp yemek yiyip sohbet ederken, ben koridordan geçip az önce öpüşürken yakalandığım dolabın önünden geçerek, sanki müdürün odasına çekilen bir çocuk gibi koridorun sonundaki ofise götürülürüm.

Kapı kapanır kapanmaz bana dönüp İtalyanca olarak "Seninle Mia arasında ne oluyor lan?" diye soruyor.

"Çok hızlı oldu," diye mırıldanıyorum ve masasının önündeki deri koltuğa oturuyorum.

"Nat'in bana söylemeyeceğini mi sandın?" Masasının kenarına oturur ve o anlaşılmaz bakışıyla beni süzer.

"Hayır, sana söyleyeceğini biliyordum. Sadece bu kadar çabuk söyleyeceğini bilmiyordum."

Ellerini iki yana koyar ve "Bana ne haltlar döndüğünü anlat" derken tepkimi inceler.

Kuzenim acımasız olabilir, ama adildir ve ona dürüst olabilecek kadar güveniyorum. Dirseklerimi sandalyenin yanlarına dayayarak

hiçbir fikrim yokmuş gibi ellerimi açtım ve ona "Çok yeni oldu" dedim.

"Ne kadar yeni?"

"Dün gece benim evimde kaldı," diye itiraf ettim.

Dominic yüzünü elleriyle ovuşturur. "Tanrı aşkına, dostum. Kayınpederim beni yeni yeni kabullenmeye başlamıştı. Bunu duyunca muhtemelen yine beni vuracak."

"Sikişmedik," diye açıklığa kavuşturuyorum.

"Ama bunu planlıyorsun," der, benim tam da bunu kastettiğimi bilerek.

Ben başımı salladım ve o inledi. "Eğer ona zarar verirsen," diye başladı ama ben hemen sözünü kestim.

"Ona zarar vermeyeceğim Dominic. O da benim kadar bunu istiyor. Bağlanmak istemediğini çok açık bir şekilde belirtti."

"Peki ya sen?"

"Peki ya ben?" diye soruyorum. O sadece kaşlarını kaldırınca, başımı sallıyorum. "Benim için endişelenme kuzen. Sanırım on sekiz yaşındaki birini idare edebilirim."

O gülüyor, ben somurtunca daha da çok gülüyor. "Sen ne dersen o, Dario, ama bu iş patladığında beni bu işin içine karıştıрма ve sakın ona zarar verme. O Nat'in küçük kardeşi."

"Ona zarar vermeyeceğim," diyorum tekrar.

Söylediklerimin doğru olduğuna ikna olduğunda, "Tamam, ama bu kesinlikle işleri çok daha ilginç hale getirecek," diyor.

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum, ama o cevap vermeden kapı açılıyor ve Sandro, Melnikov adamları ile birlikte içeri giriyor. Dominic'e bakıyorum, ama yüzünde yine hiçbir şey okunamıyor. Sandro yanımdaki sandalyeye otururken, diğerleri boş yerlere oturuyor ya da ayakta kalıyor. Kardeşime sorgulayan bir bakış attığımda omuz silkiyor ve olan biten hakkında benim kadar hiçbir fikri olmadığını belli ediyor.

"Benimle görüştüğünüz için teşekkürler," diyor Dominic onlara. "Mümkün olduğunca çabuk bitireceğim. Hepinizin bildiği gibi, ailem hala İtalya'nın bir bölümünü kontrol ediyor. Diğer ailelerle bir anlaşmamız var ve

herkes bu anlaşmaya her zaman saygı göstermiştir, ancak son zamanlarda bu durum değişti."

"Sorun burada mı yoksa İtalya'da mı?" diye sorar Lev, şüphesiz kızını ve torunlarını düşünerek.

Dominic onu sakinleştirmek için elini kaldırır. "İtalya'da. Burada her şey çok güvenli. Öyle olmasaydı sana çoktan söyledim." Sesinde hafif bir azarlama vardır, ama Lev bunu görmezden gelir, bunun yerine kollarını göğsünde kavuşturur ve Dominic'in bakışlarını yakalar. Kuzenimin iç çekişini duyarım, sonra bana çok kısa bir süreliğine "*ne demek istediğimi anladın mı*" bakışı atar.

Kayınpederini görmezden gelen Dominic devam eder. "Saldırıya uğradık ve adamlarımızdan birini kaybettik. Herkesi yüksek alarm durumuna geçirdim, şüphelerimin doğru olup olmadığını görmek için bekledim. Az önce tekrar saldırıya uğradığımızı öğrendim."

Dönüp Sandro'nun gözlerine bakıyorum. Bu konuyu ilk kez duyuyoruz ve Dominic hepimize birden anlatmayı tercih ediyorsa, durum ciddi olmalı.

"Bizden ne istiyorsun?" diye sorar Roman, ailelerimizin birbirine bağlı ve birbirine borçlu olduğunu hatırlatarak.

"Teklifin için teşekkür ederim," diyor Dominic. "Dario ve Sandro'yu birkaç adamımızla birlikte İtalya'ya göndereceğim. Saldırıların sorumlusunun Leonardo Fontana olduğunu biliyorum ve onu ortadan kaldırmak istiyorum. Ama oraya gidip onu öldüremem."

"Neden olmasın?" diye sorar Vitaly.

"Çünkü bu Bratva değil," diyor Dominic ve ses tonu, bu konuyu daha önce tartıştıklarını açıkça ortaya koyuyor. "Bunu yaparsam diğer aileler bana sırt çevirir. Leonardo'nun yaptığını kesin olarak kanıtlayacak bir delilim yok. İşler belirli bir şekilde yapılmalı."

"Bizim yöntemimiz daha kolay," diye Vitaly'nin yumuşak bir kahkaha attığını duyarım. "Peki planın nedir?" diye sorar Matvey.

Dominic kayınpederine bakar ve "Hoşuna gitmeyecek" der.

"Nat'i İtalya'ya götürmeyeceksin," diyor ve sesinde tartışmaya son veren kesin bir

tartışmanın bittiğini belirten bir tonla.

"Hayır, götürmeyeceğim," diyor Dominic ve sonra bana bakarak, "Ama Dario ve Sandro'nun Mia'yı götürmesini istiyorum."

Herkes aynı anda konuşuyor ve ben şaşkınlıktan tek kelime bile edemiyorum.

"Sen ne diyorsun lan?" diye bağırır Lev, sesini diğerlerinin üstüne çıkararak. "Sen kafayı yedin Dom."

Dominic, herkesin sakinleşmesini bekledikten sonra sakin bir şekilde şöyle diyor: "O tamamen güvende olacak. Sana söz veriyorum. Sadece Leonardo'nun dikkatini çekecek, peşinden gideceği ve kendini koruyabileceğini bildiğim birine ihtiyacım var, çünkü çok kısa bir süre için savunmasız kalacak."

"Hayatta olmaz," diyor Lev, başını sallayarak ve birini öldürecekmiş gibi bakarak. "Başka bir kadın bul bunu yapması için."

"Onun kadar eğitilmiş başka kimse yok," diyor Dominic. Bana dönüyor. "Kendini koruyabilir mi? Bir tehdidi ortadan kaldırması için ona güvenir misin?"

"Kesinlikle," diye cevap veriyorum, düşünmeye bile gerek duymadan. "O, bazı yeni askerlerimizden daha iyi eğitilmiş. Erkekler onu gördüklerinde, boyuna bakıp onu hafife alıyorlar, bu da ona büyük bir avantaj sağlıyor, ama ona karşı koyan herkesi öldürebilir. Akıllı, hızlı ve silah kullanmada çok iyi."

"Hayır," diyor Lev yine.

"Onlar onu hayatları pahasına koruyacaklar, Lev," diyor Dominic. "Bu konuda yardımına ihtiyacım var." Ofisini dolduran tüm adamlara bakıyor. "Melnikov Bratva'dan yardım istiyorum ve umarım siz de bana yardım edersiniz."

"Hayır," diye düzeltir Lev. "Benden kızımı kullanmana izin vermemi istiyorsun. Bu aynı şey değil. Ailen geçmişte bize yardım etti ve bunun için minnettarız, ama bu aynı şey *değil*."

"Farklı," diye kabul eder Dominic, "ama gerekli. Kullanabileceğim başka kimse yok."

"Onu gözümüzün önünden ayırmayacağız," diyor Sandro.

"O güvende olacak," diyorum, bunun doğru olduğunu biliyorum çünkü ona hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğim.

"Onu alırsan, beni de al," diyor.

Dominic, sözünü bitirmeden başını sallar. "Kesinlikle olmaz. Bu çok fazla dikkat çeker ve planı uygulamaya koyamadan mahvedersin."

"Onu tek başına göndermeyeceğim," diyor Lev ve sonra elini yüzüne götürüyor. "Bunun bir olasılıkmış gibi konuştuğuma bile inanamıyorum."

Matvey kardeşine bakar. "Bunu çok seveceğini biliyorsun, Lev."

"Yelena'nın gitmesine izin verir miydin?" diye sorar Lev.

Matvey, "Hayır, ama ikimiz de Yel ve Mia'nın çok farklı insanlar olduğunu biliyoruz. Yel bunu yapmak istemez, Mia ise ilk elini kaldırıp gönüllü olur" demeden önce yüzünde *"hayır"* yazdığını görebiliyorum.

"Belki bu senin lehine olur," diyor Danil. "O hala Bratva'ya katılmak istiyor. Belki de gerçekten tehlikeli bir şey yaparken, bunun istediği şey olmadığını fark eder."

Sasha'nın amcasının sözlerine gülmemeye çalıştığını görebiliyorum, çünkü bunun olmayacağını çok iyi biliyor. Lev bunu düşünürken diğerleri sessiz kalıyor, ama dengeleri değiştiren Sasha oluyor ve "Ben onunla gideceğim, baba" diyor. Dominic'e bakarak ekliyor: "Ben ortama uyum sağlayabilirim. Sen istemedikçe kimse orada olduğumu anlamaz ve Mia'nın güvende olmasını sağlayabilirim. Ona hiçbir şey olmasına izin vermem."

Lev pek heyecanlı görünmüyor, ama oğlunun gözlerine bakıp başını sallıyor. "Tamam. Kabul ediyorum, ama sadece Sasha her adımında onun yanında olursa." Sonra başını sallayıp, "Buna kabul ettiğime inanamıyorum. Jolene beni öldürecek," diyor.

"Belki de önce Mia'ya bunu yapmak isteyip istemediğini sormalıyız?" diye önerir Luka. Damien'in ona attığı bakışa gülerek, "Evet, biliyorum, büyük olasılıkla evet diyecek, ama en azından sormalı değil miyiz?" der.

"Hepimizi bir grup despot aptal gibi gösterdiğin için teşekkürler, Luka," diyor Vitaly, yeğeni ona sırtarak bakarken.

Lev telefonunu çıkarır ve Mia'ya bir mesaj gönderir. Sanki hayatı boyunca bu daveti bekliyormuş gibi, birkaç saniye sonra kapıyı çalar. Dominic ona içeri girmesini söyler ve ben, onun başını dik tutarak, korkutulmayı ya da herhangi bir zayıflık göstermeyi reddederek içeri girmesini görmekten hiç de şaşımam. Onunla gurur duyuyorum, ama aslında duymamalıyım. Onun meydan okumasını görünce sikim seğiriyor, ama bedenimi zorla kontrol altına alıyorum.

Çünkü Şimdi kesinlikle bunun zamanı değil.

Mia odaya bakınıyor, neler olup bittiğini anlamaya çalışıyor ve gözleri benimkilerle buluştuğunda, bakışlarını karŐılamayı reddedip hızla başka yere bakıyor.

"Sonunda erkekler kulübüne davet edildim mi?" Ağzı küçük bir gülümsemeyle kıvrılır ve gözlerim hemen, dolapta kısa bir süre önce yeniden açtığım kesiklere kayar.

"Evet," dedi Dominic, Mia'nın kaşlarını kaldırmasına neden oldu.

"Ciddi misin?" Kardeşine ve babasına bakar. "Bratva'ya katılmama izin mi veriyorsunuz?"

Lev başını sallar. "zgnm, küçük cadı, öyle değil, ama Dominic'in bir konuda yardımına ihtiyacı var." Hemen ekler: "Hayır diyebilirsin, hatta bunu yapmanı Şiddetle tavsiye ederim."

Odaya daha da içeri girerek Sandro ve benim oturduğumuz sandalyelerin yanına yaklaşır ve Dominic'e "Ne yapmamı istiyorsun?" diye sorar.

"İtalya'ya gitmeni istiyorum. Biriyle sorunum var ve onu tuzağa dŐrmeni istiyorum. Tek yapman gereken ortaya çıkmak, onun dikkatini çekmek ve seni kovalamaya başladığında, ki kovalayacağından eminim, adamlarım gelene kadar onu oyalamak. Hiçbir tehlikeye girmeyeceksin," diye Dominic onu temin eder.

Bunun zerine heyecanlı ifadesi biraz düşer, ama sonra umut iŐıęına tutunur ve "İtalya'ya gidebilecek, silahlarımı takabilecek ve muhtemelen kullanabileceğim mi?" diye sorar.

"Evet, evet ve evet," der Dominic. "Ve Sasha da seninle geliyor." Kız kardeşi gülümser, ama kuzenim "Dario ve Sandro da sana göz kulak olacaklar. Onlar olmadan hiçbir yere gidemeyeceksin," diye ekleyince, heyecanı bir anda sner.

Vitaly gülerek kardeşinin sırtına bir Şaplak atar. "Uh-oh, sanırım bunun nereye varacağını anladım."

Lev kardeşine gözlerini kısarak bakar. "Bu ne demek lan?"

Vitaly, Sandro ve benim oturduğumuz yere eliyle işaret eder ve tekrar güler. "Hadi ama. Kimse buradaki olasılıkları görmüyor mu? Bu, Nat ve Dominic'in hikayesinin tekrarı."

Bu fikrin Lev'in aklına hiç gelmediğini anlayabiliyorum, ama Vitaly bu fikri ekmeye nezaket gösterdiği için, fikir çoktan kök salmaya başladı bile.

"Fikrimi değiştirdim," der Lev hemen. "O gitmeyecek."

Mia neşeyle güler ve başparmağını bizim yönümüze doğru uzatır. "Rahat ol baba. Ben Nat değilim. Babam yaşında bir adama aşık olmayacağım." Dominic'e bakar, sonra gözlerini çok kısa bir süreliğine kardeşimle bana çevirir. "Alınma ama bu benim tarzım değil."

Damağımın içini kanın tadını alana kadar sertçe ısırırım. *La mia piccola vipera* yine iş başında. Sözleri, itiraf etmek istemediğim kadar canımı yakıyor, aynı şekilde küstah ve kayıtsız tavrı da öyle, ama beni asıl sinirlendiren, yalan söylediğini ve bunu beni incitmek için yaptığını bilmem.

Sandro gülüyor. "Alınma. Kardeşim ve ben gençlere ilgi duymuyoruz." Elini uzatıp koluma vuruyor. "Değil mi, Dario?"

"Doğru," derim, Mia'yı görmezden gelerek babasına bakarım. "Endişelenecek bir şey yok."

Güvence vermem en iyi ihtimalle belirsizdir, ama onu yatıştırmış gibi görünüyor, özellikle de Mia gülerek "Ama çok seksi genç İtalyanlar olabilir, değil mi?" dediğinde.

Vitaly gülüyor. "Baban kalp krizi geçirecek." Kardeşine bakıp sırıtır. "Ona bir şey olmaz. Sadece biraz eğlenmeye ihtiyacı var."

Mia, bakışlarımın yoğunluğunu hissediyorsa da, bunu iyi saklıyor. Hâlâ bana bakmayı reddederek, "Merak etme baba. Uslu duracağım. Sasha, çok fazla sınırları aşmama izin vermez." diyor.

"Biz de izin vermeyeceğiz," diye ekliyorum, sesimi duyunca vücudunun gerildiğini görünce gülümsememi saklıyorum.

"Tamam," diyor Lev, "ama yemin ederim, küçük cadı, kardeşini dinlemezsen, seni ilk uçakla eve göndereceğim."

"Onun söylediği her şeyi yapacağım," diye söz verir, tehlikeli bir şey yapmasına izin verildiği için heyecanını zar zor bastırabiliyor. Gülümsemesi bulaşıcıdır ve yanlışlıkla ona gülümsemeden önce yüzümü başka yöne çevirmek zorunda kalırım.

"Mükemmel," diyor Dominic. "Her şeyi ayarladığımda sana haber veririm. Mia'yı bize ödünç verdiğin için teşekkürler."

Lev, Alessi Mafyası'nın patronunu işaret ederek, "Bu kalıcı değil. Bu geçici bir durum ve onu şu anda olduğu gibi geri getirmem gerekiyor," diyor.

Mia'ya bakıyorum, kızını aynı durumda geri alamayacağını biliyorum. Amerika'ya dönmeden önce her parçası bana ait olacak. İtalya'da masumiyetini kaybediyor ve bunu elinden alacak şanslı piç kurusu ben olacağım.

"Tabii ki yapacaksın," diyor Dominic ona, ve sonra herkes ayrılmaya başladığında, bana İtalyanca olarak, "Umarım ne yaptığını biliyorsundur," diyor.

"Her halükarda, bu çok zorlu bir yolculuk olacak," diyor Sandro.

Onu görmezden gelerek, "İtalya'da ne oldu?" diye soruyorum.

Sandro ve ben ofisinde tek başımıza kaldığımızda, "İki adamımız şehir yakınlarında iş yaparken ateş açıldı. Biri öldü, diğeri ağır yaralandı ama hayati tehlikesi yok. Kimse sorumluluğu üstlenmedi ama bunun Leonardo'nun işi olduğunu biliyorum. Böyle bir şeyi yapacak kadar aptal olan tek kişi o.

"İtalya'dayken Giuseppe Santoro ile görüşmeni istiyorum. Ona şüphelerimizi söyle ama zorlama. Oradaki en akli başında don ve ağzını kapalı tutmayı bilir. Zamanı geldiğinde, sana söylediklerini hatırlayacak ve bizi savunmak için konuşacaktır."

"Kulağa hoş geliyor," diyor Sandro ve ben de onaylayarak başımı sallıyorum. Sonra kardeşim ekliyor: "Peki buradaki Romeo'ya ne yapmalıyım?" Kimden bahsettiği konusunda herhangi bir karışıklık olmaması için başparmağını bana doğru uzatıyor. "Çünkü durumu çok kötü ve kız da inatçı davranıyor, bu durumun gerçekten gergin bir cinsel ortama dönüşeceğini hissediyorum. Geri kalanımız için oldukça garip bir durum."

"Dalga mı geçiyorsun?" diye soruyorum, ama o sadece sırtıp bana orta parmağını gösteriyor.

"O haklı," diyor Dominic. "Bunu kontrol altına alabilir misin, Dario? Sikiyle düşünmeni istemiyorum. Leonardo'yu yakalamak için tek bir şansımız var ve Mia'yı hayal kurarak bunu mahvetmeni istemiyorum."

"Birincisi, bu çok aşağılayıcı. Lanet olası işimi nasıl yapacağımı biliyorum ve unutmuş olabilirsin ama bu işte oldukça iyiyim," diyorum ona.

"Her zaman öyle oldun," diye onaylıyor.

Onun bakışlarını karşıladım. "Bu aileyi daha önce hiç hayal kırıklığına uğratmadım ve şimdi de uğratmayacağım."

"Bu iyi haber, çünkü bunu hazırlattım." Masasının çekmecesini açar, içinden bir şey çıkarır ve bana atar.

O, "Uçağa binene kadar bunu saklasan iyi olur," derken ben Amerikan pasaportunu yakaladım.

Pasaportu açtığımda ilk fark ettiğim şey, bana bakan Mia'nın güzel yüzü ve ikinci olarak da adıydı.

Fotoğrafının altında *Mia Alessi* yazıyor, ama gördüğüm şeyi anlamam birkaç saniye sürüyor.

"Tanrım, bu çok zorlu bir yolculuk olacak," diyor Sandro, ben ise elimdeki pasaporta bakarken, konuşma yeteneğini kaybetmiş bir aptal gibi hissediyorum.

"O senin karın gibi davranmalı, Dario," diyor Dominic, bana attığı sırtışı saklayamadan. "Kararımı verdiğimde ikinizin arasında bir şey olduğunu bilmiyordum."

"Ah, bu kader gibi," diyor kardeşim. "Ne kadar tatlı, değil mi?" "O da bu seyahate gelmek zorunda mı?" diye soruyorum Dominic'e.

"Evet," diyor kuzenimiz.

Sandro kalkıp gitmek üzereyken, gitmeden önce şöyle der: "Ben yokken ona pasaportu göstermeye kalkma, yoksa tepkisini göremem. Bahse girerim, pasaportu görünce sana yumruk atar."

Ne kadar kızgın olsam da, kolay para olduğu için kardeşimin elini sıkmak için elimi uzatırım. O bana yumruk atmaz. Beni bıçaklamaya çalışabilir, ama yumruk atmaz.

Dominic, kardeşim gittikten sonra, "Bu sadece inandırıcı olursa işe yarar.

Sence buna kanacak mı?"

"Kabul eder," diyorum. "Şu anda bana kızgın, ama bana kızgın olduğu için işi mahvetmez. Mia öyle biri değil."

Bana attığı sırtışı görmezden gelerek, "Onu uzun zamandır eğitiyorum. O şımarık bir velet ya da bir şeye kızdığı için

Sadece bir Şeye kızdığı için tantrum atacak bir Şımarık velet ya da küçük bir diva değil. İŞini yapacak ve iyi yapacak."

"Ondan etkilendiğin belli, bu senin için nadir bir durum." Gülümser ve ekler, "Muhtemelen bu yüzden onunla evlendin," sonra ofisinden ayrılır ve beni yalnız bırakır.

Hâlâ elimde tuttuğum pasaporta bakıyorum, adını tekrar okuyorum ve onu görmekten ne kadar keyif aldığımı kabul etmeyi reddediyorum.

Tanrım, bunu gördüğünde çok kızacak.

Bölüm 8

Mia

"Babanın buna izin verdiği inanamıyorum," diyor annem, valizi odama taşıyıp yatağımın üzerine koyarken. Fermuarını açarken, "Bu hiç ona göre değil. Ne düşünüyormuş ki?" diye mırıldanıyor.

Büyük valizin yanına yatağıma uzanıp, "Sanırım bunun benim çılgınlıklarımın kurtulmama yardımcı olacağına ikna olmuş," diyorum.

Annem gülerek, "Eh, şaka ona döndü, değil mi?" diyor.

Annem beni anladığı için gülümsüyorum. Benim hiçbir kalıba uymayacağımı biliyor ve beni hiçbir kalıba sokmaya çalışmadı. Küçükken bana Natalya'nın giymeyi çok seveceği türden pembe bir elbise giydirdi ve ben öfkeyle onu yırtıp evin içinde çıplak koşmaya başladığımda, sadece güldü ve bana bir tişört ve kot pantolon verdi. Bunu her zaman takdir etmişimdir. Birçok anne denemeye devam eder, beni olmadığım biri olmaya zorlar, ama annem bunu asla yapmadı. Her iki ebeveynim de bana istediğim kişi olma özgürlüğü verdi ve bunun için onları çok seviyorum.

"Teşekkürler anne," diyorum ona, o da bir yığın kot pantolon alıp valize koymaya başlıyor.

"Bu çılgın fikri kabul ettiğin için mi?" diye sorar.

"Beni Nat gibi olmaya zorlamadığın için."

Yüzü yumuşar ve yanıma oturduğunda, arkasına yaslanıp yastığımı paylaşabilmesi için kenara kayarım. "Üçünüzü de, düşündüğümde göğsümün ağrıdığı kadar seviyorum ve hepiniz mükemmel bir şekilde eşsizsiniz. Hiçbirinizde tek bir şeyi bile değiştirmezdim."

"Sasha'yı bile mi?" diye gülerek soruyorum.

Başımı çevirip annemin bana gülümsediğini görüyorum. "Sizinle ilgili hiçbir şeyi değiştirmedim," diyor yine, ve sözlerinde samimiyetini hissedebiliyorum. "Bu çılgın plana az da olsa razı olmamın tek nedeni o. Size hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğini biliyorum, Dario da öyle."

Onun ismine tepki vermemek için kendimi zorlamak kolay değil ve bir saniye boyunca annemin beni tamamen anladığını, sesinden duyduğum gibi yüzümdeki gerçeği okuyabildiğini düşünüyorum.

Ama bana bunu söylemiyor. Bunun yerine koluma hafifçe dokunup şöyle diyor: "İtalya'da çok çılgınca davranmaya çalışma. Tabii biraz eğlenmeni de istiyorum." Gülümsemesi daha da genişliyor ve ekliyor: "Ama çok fazla değil."

"Olmayacağım, dikkatli olacağım," diyorum ona.

"Biliyorum. Döndüğünde babana karşı nazik ol, çünkü bu olayın seni Bratva'ya katılma konusunda her zamankinden daha kararlı hale getirdiğini fark edecek."

"Olur." Kafamı ona yaklaştırıp soruyorum, "Katılmam hakkında ne düşünüyorsun?"

Elimi eline alır ve sıkıca tutar. "Bence bunu yapabilecek biri varsa, o da sensin. Sen çok cesursun tatlım, benden çok daha cesursun."

"Bu doğru değil. Sen kardeşinden kurtuldun," derim, onun şiddet uygulayan bir pislik olduğunu ve babamın sonunda onu bu yüzden öldürdüğünü bilerek. "Sen cesursun anne, bıçak alıp dövüşmeyi öğrenmemiş olsan bile."

Bir anıyı hatırlayarak gülüyor ve şöyle diyor: "Baban bana öğretmeye çalışmıştı. Ben pek başarılı olamadım. Onu izlemekle meşguldüm ve bana yaptığı hareketlerden kurtulmaya hiç çalışmadım."

Yarım ağızla inledim. "Lütfen daha fazla anlatma." Kalkmadan önce, beni şaşkına çeviren bir şey söyledi:

"Dario oldukça yakışıklı bir adam ve kesinlikle senin tipin gibi görünüyor."

"O benim öğretmenim," diyorum, umarım bu düşüncesinden vazgeçer diye umut ederek. Ama vazgeçmiyor.

"Sen onunla çalışmaya başladığında, seni çok yakından izledim, çünkü sen daha on yedi yaşındaydın ve sana dokunursa onu öldürürdüm. Ama o sana hiç şüphe uyandıracak şekilde bakmadı, hatta birkaç antrenmanı gizlice izledim bile."

"Gerçekten mi?"

"Tabii ki izledim. Ben senin annenim. Seni kendi yntemimle koruyorum. Babanın yöntemleri kadar açıkça belli olmayabilir, ama yine de etkilidir." Bir saniye bekledikten sonra, "Artık on sekiz yaşındasın," diyor.

"Anne," diye başlıyorum, ama o sadece elimi sıkıp sözümü kesiyor.

"Soru sormuyorum. Sadece, babanın bilmesi gereken bir şey olursa bana haber ver, ben de Tony'den Valium alayım, tamam mı? İlaç almadan bununla başa çıkabilir mi, gerçekten bilmiyorum."

Oturmadan önce elimi okşadı. "Henüz ayrıntıları anlatma, çünkü baban gibi bir sırrı saklayamayacağımı biliyorsun. şu anda tamamen annelik igdlerimle hareket ediyorum. Sen bana başka bir şey söyleyene kadar böyle devam edelim, tamam mı?"

O başını sallayıp hemen konuyu değiştirerek bana neyi yanıma almamı istediğimi sorduğunda ve i amaşırlarımın yeterli olup olmadığını kontrol ettiğinde, rahatlamış bir şekilde basitçe "Tamam" diyorum. İşimiz bittiğinde, valizim ağzına kadar dolu ve odam oldukça boşalmış durumda. Dominic'in özel jetlerinden birini kullanacağımız için, havaalanı güvenliğinden geçmek konusunda endişelenmeme gerek olmayan bir çanta dolusu silahım var.

ıkmadan önce hızlıca duş almak için yeterli zamanım var ve kolumdaki dikişleri kontrol ettiğimde, iyi göründüğünü ve enfeksiyon belirtisi olmadığını görünce rahatlıyorum. Dario dikişleri iyi atmış, eve döndüğümde tamamen iyileşmiş olacaktır. Biraz makyajla yara izini kapatabilirim, ailem ne olduğunu asla bilmeyecek.

Temizlenip, rahat seyahat etmek için seçtiğim yoga pantolonunu ve kapuşonlu sweatshirt'm giydikten sonra, telefonumu alıp diğerleriyle buluşmak için dışarı ıkıyorum. Sasha çoktan gelmiş ve ailelerimizin bizi birlikte götürmesi için bekliyor, ama Nat'i görünce şaşırıyorum.

"Bu kadar şaşkın bakma," diyor ve bana sıkıca sarılıyor. "Tabii ki veda etmeye geldim. İtalya'yı seveceksin Mia. Orası muhteşem."

Dario ile dolapta yakalandığımdan beri konuşmamıştık ve "Şarj aletin mi unuttun? Bulmana yardım edeyim" dediğinde hiç şaşırmadım.

"Çok uzun sürmesin," diyor babamız. "Uçak yakında kalkacak."

Nat gülüyor. "Merak etme. Uçağın sahibi ile aram iyi."

Babam gülüyor, kardeşim ise beni odama geri götürüyor. Kapı kapanır kapanmaz, "Tamam, en iyi ne söyleyeceğimi düşünmeye çalıştım ve aklıma gelen tek şey 'dikkatli ol' oldu" diyor.

"Dikkatli olacağım. Bu yüzden bir çanta dolusu silah getirdim" diyorum.

Bana abla bakışı atar ve kapıya yaslanır, böylece konuşmadan kaçmam için. "Benim bahsettiğim şey o değil. Kalbini kastediyorum, Mia."

Beni savunmacı gösterdiğini bilsem de kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum. "Bunun için endişelenmene gerek yok. Kalbim bu işin içinde değil, Nat. Sadece aptalca bir çekim bu. Bunu sistemimizden atacağız ve sonra her şey bitecek."

"Benim gördüğüm kadarıyla durum bundan çok daha fazlası gibi görünüyordu. O adam sana takıntılı ve sen de gezegenin en romantik ülkesinde onunla çok fazla zaman geçireceksin." Düşünüyormuş gibi bir süre durup başını eğdi. "Yani biz kardeş olacağız ama aynı zamanda ne olacağız? Kocanın kuzeniyle evli olan kişiye ne denir?"

"Bunu asla bilemeyeceğiz çünkü böyle bir şey olmayacak."

Nat sırtıttı. "Sen yokken Google'da aratacağım, böylece kesin olarak öğrenmiş olacağım." "Sakın düğün planlamaya kalkışma," diye uyardım onu. "Bu olacak."

"Peki." O pes ediyor, ama gözlerindeki ışıltıdan, umudunu tamamen kaybetmediğini anlayabiliyorum, çünkü ablam her şeyden önce umutsuz bir romantik. Onun zihninde, ben çoktan hamile kalmışım ve parmağımda Dario'nun yüzüğünü takıyorum. Zavallı kız, acı bir uyanış bekliyor, ama o kadar mutlu görünürken, o hayali yıkacak kadar kalpsiz değilim.

"Oraya vardığımda sana mesaj atarım," diyorum ona, o da beni tekrar kucaklamadan önce.

"Öyle yap. Seni seviyorum, küçük kardeşim. İyi eğlenceler." Gülüyor ve ekliyor, "Çok eğlenmene bak. Özel bir plaj var, sen ve Dario'nun bunu sonuna kadar değerlendirmenizi şiddetle tavsiye ederim."

Ben de ona sarılırım, Dario ile aramızda işlerin öyle yürümeyeceğini çok iyi bilerek. O aşk ve romantizm düşünüyor, ama bizim durumumuz öyle değil. Sert bir seks olacak, çok özel bir kaşıntıyı gidermek için, sonra da yollarımız ayrılacak ve hepsi bu kadar.

Nat'in tüm bunları bilmesine gerek yok, bu yüzden ona sarılmasını karşılıyorum ve onu sevdiğimi söylüyorum, sonra diğerleriyle buluşmak için dışarı çıkıyoruz. Biz çok sıkı fıkı bir aileyiz, bu yüzden herkesin havaalanına gelmesine hiç şaşırmadım. Pistte arabayla ilerlerken, Dominic birkaç adamıyla birlikte bekliyordu. Gözlerim Dario'nun geniş omuzlarını ve koyu renk gözlerini aradı, ama o çoktan uçağa binmiş olmalıydı.

Nat kocasına koşarken, babam valizlerimizi indiriyor ve annem Sasha'yı ve beni boğucu bir kucaklamaya alıyor. Sesi titriyor: "İkinizi de çok seviyorum. Dikkatli olun, eğlenin ve mümkün olduğunca çabuk eve dönün."

"Biz de seni seviyoruz anne," diyor Sasha, ben de başımı sallayıp onu daha sıkı sarıyorum.

"Hey, bensiz olmaz," diyor babam ve bize katılıp kollarını bize doluyor. "İkiniz de sürekli mesaj atın. Dario ve Sandro ile iletişim halinde olacağım ve ihtiyacınız olursa bir saat içinde uçağa binebilirim, tamam mı?"

"Tamam," diyorum.

"Merak etme baba," diyor Sasha, "ona hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğim

."

"Ya da sana," diyor annemiz. "Orada en tehlikeli ama yine de kendini güvende tutmalısın."

Sasha gülüyor ve grup kucaklaşmamızı sonlandırırken bir adım geri çekiliyor. "Öyle yapacağım. Her zaman dikkatliyimdir." Babamıza bakıyor. "Görünüşe göre İtalya'yı haritamdan silebileceğim."

Ne demek istediğini sormadan, Dominic Nat ile birlikte yanımıza gelir. Kardeşimin sırtına bir şaplak atar ve sonra beni hızlıca kucaklar. "İkiniz de hazır mısınız?"

"Evet," diyorum ona, heyecanımın içimi kaplamaya başladığını hissederek. Ailem olmadan ilk kez bir yere gidiyorum ve bunu yapabileceğimi herkese kanıtlamaya hazırım. Greg'e karşı tereddüt ettiğimden sonra, kendimi de buna ikna etmek istiyorum.

"Tamam," diyor, kolunu kız kardeşimin omzuna atarak. "Sen hazır olduğunda biz de hazırız." Kayınbiraderim bana gülümseyerek, "Dario ve Sandro uçuş sırasında sana her şeyi anlatacaklar," diyor.

Dominic, babamıza "Herhangi bir değişiklik var mı?" diye sorarken ona bakar.

"Rahat ol Lev," diyor Dominic. "Her şey yolunda görünüyor. Göz açıp kapayınca kadar bitecek. Çocuklarının benim memleketime güzel bir tatile çıktığını düşün."

"İkisi de eve dönüp sağ salim karşımda durduğunda rahatlayacağım," dedi babam.

Dominic, Isabella ve Enzo gidecek olsaydı kendisinin de aynı şekilde hissedeceğini bilerek başını sallar ve sonra ailemiz bize veda ederken bagajlarımızı uçağa götürür. Birkaç kucaklaşma ve sık sık mesaj atma sözü verdikten sonra, sonunda geri çekilirler ve biz uçağa binebiliriz. Annemin kolları babamın beline dolanmış, bunun annemin uçağa koşmasını engellemek için mi, yoksa babamın koşmasını engellemek için mi olduğunu anlayamıyorum. Her halükarda, Sasha ve ben uçağa binerken birbirlerini yerinde tutuyorlar.

İçeri girmeden önce ona soruyorum, "İtalya'yı hangi haritada işaretliyorsun?"

Bana gülümser. "Öldürdüğüm yerlerin haritası."

Onaylayarak başımı sallayıp, "Güzel" derim. Uçağa girer girmez, onu ilk kez gördüğümde her şeyi unuturum.

"Vay canına," diye fısıldayarak lüks uçağın içini incelerim. Ünlü dar ve rahatsız uçak koltukları yok, onların yerine geniş, deri koltuklar var, aralarında bolca bacak mesafesi var ve uyumak için yeterince rahat görünüyorlar.

Bu da yetmezmiş gibi, büyük bir düz ekran televizyonun bulunduğu uzun bir deri kanepede var ve arkaya bakmak için başımı uzattığımda, özel bir yatak odası görüyorum.

"Kötü adam olmanın avantajları," diyor kardeşim yanımdan geçerken ve Alessandro'nun yanındaki deri koltuklardan birine otururken.

Birkaç Alessi erkeği ön tarafta oturuyor ve oturmak için bir yer ararken, sadece bir koltuk boş olduğunu görünce pek de şaşırmadım. Dario'nun koyu renkli gözleri, onun hemen yanındaki son boş koltuğa doğru ilerlerken beni takip ediyor. Rahat yoga pantolonum ve kapüşonlu sweatshirt'ümün aksine, o, mükemmel vücudu için özel dikilmiş gibi görünen bir Armani takım elbise giymeyi tercih etmiş.

Sırt çantamı yere atıp deri koltuğa çöktüğümde sessiz kalıyor. Havaalanının ve pistin ışıklarını görebilmek için pencerenin kapağını yukarı kaydırıyorum ve sonra rahat oturmak için koltuğumu ayarlamaya çalışıyorum.

Yanımda derin bir nefes aldıktan sonra, "Kolun nasıl?" diye sordu.

"İyi," diye mırıldanıyorum, gözlerimi ondan ayırmadan koltuğumu yatırmak için düğmeye basıyorum.

"Mesajlarımı görmezden geliyorsun," diyor.

"Yine de mesajlaşmaya devam ediyorsun." Gözlerimi kapatıp onun yanımda olmadığını varsaymaya çalışıyorum, ama onu görmezden gelmek imkansız. Onun varlığını hissedebiliyorum ve bundan kaçamayacağımı biliyorum. Geçen gün dolapta duygularımı incittiği inkar edilemez, ama bu benim ihtiyacım olan gerçeklik kontrolüydü. Bu sadece eğlence için ve bunu hatırlamam gerekiyor. Bu onun için hiçbir şey ifade etmiyor ve benim için de hiçbir şey ifade etmemesi gerektiğini sağlamam gerekiyor.

"Mia," diye başlıyor, ama çok neşeli, çok kadınsı bir ses onu kesiyor.

"Hanımefendi, koltuğunuzu dik konuma getirip kemerinizi bağlamanız gerekiyor. Yakında kalkış yapacağız."

Neşeli uçuş görevlisine bakıp içimden çıkmak isteyen iniltiyi bastırıyorum. "Ne önemi var?" diye sorarım. "Bu özel bir uçak. Dominic'in kalkış sırasında uyumamı umursayacağını sanmıyorum."

"Kurallar böyle." Bunu söylerken yüzünde kocaman bir gülümsemeyle duruyor ve neredeyse parıldayan, mükemmel dişlerini gösteriyor. Onu bir bütün olarak gördüğümde, sosyal medyada bir sürü filtre uygulandıktan sonra görebileceğiniz türden mükemmel bir kadın olduğunu fark etmeden edemiyorum. Önümdeki uçuş görevlisi, bazı kadınların gerçekten bu kadar güzel görüldüğünün kanıtıdır ve gözlerini Dario'ya çevirip ona adeta yırtıcı bir gülümseme attığında, göğsüm bir saniye öncesine göre biraz daha sıkışır.

"Sizi tekrar görmek ne güzel, Bay Alessi. Kalkıştan önce size bir şey ikram edebilir miyim?" Soruyu sorarken, beni çoktan unutmuş olduğu belli oluyor ve yemin ederim ki, biraz daha yaklaşıp, beyaz gömleğinin düğmelerini patlatacak kadar büyük göğüslerini sergiliyor.

"Teşekkürler Marissa, ama şimdilik bir şey istemiyorum," diyor ona. Sesi flörtöz değil, ama benim istediğim kadar keskin de değil.

Ona son bir gülümsemeyle dönüp uzaklaşıyor ve isteyenler için kışını görmemizi sağlıyor. Gözlerimi Dario'ya çeviriyorum ve onun koyu renkli gözlerinin Marissa'nın mükemmel kışına değil bana bakmasıyla göğsümdeki ağrı biraz hafifliyor.

"Onu duyduğun, *stregghetta mia*. Koltuğunu dikleştir ve kemerini tak."

Uçağın kalkışını geciktirmek istemediğimden, onun dediğini yapıyorum ve güvenli bir şekilde dik pozisyona geldiğimde ve bel kemeri belime sıkıca bağlandığında, dirseğimi koltuğun yastıklı koluna dayayıp dışarıya bakıyorum. Uçağın hareket etmeye başladığını hissetmem çok uzun sürmüyor, yavaşça dönerek uzun piste doğru yöneliyoruz. Parmaklarım kolçakları sıkıca kavırıyor. Gözlerimi pencereden ayırmadan gergin birkaç dakika geçer ve sonunda hızlanmaya başladığımızda, hızlanıp pistte ilerlerken parmaklarım koltuk koluna daha da sıkı tutunur. Uçağın yükselmeye başladığını hissettiğimde, kendimi kontrol edip soğukkanlı davranmaya çalışmadan önce yüzümde bir gülümseme belirir.

"Bu ilk uçuşun mu?"

Dario'nun sesini duyunca dönüp, tepkimi incelediğini fark ettim. Uçak bir saniye alçaldıktan sonra daha da yükseldiğinde kulaklarım patladı ve midem düğümlendi.

"Evet," diyorum, gözlerimi tekrar pencereye çevirip, altımızdaki ışıkların her geçen saniye daha da küçüldüğünü izliyorum. Bu kadar yüksekte olmak, aramızda ve yerle aramızda sadece geniş bir boşluk olduğunu bilmek tuhaf, ama aynı zamanda heyecan verici ve adrenalini seven vücudum bu yeni deneyimi adeta yutuyor.

"Hoşuna gidip gitmediğini sorardım, ama hoşuna gittiği belli," diyor, tepkimi kolayca okuyarak.

Pencereden dışarıya bakmaya devam ediyorum, ama kısa süre sonra yeterince uzaklaşıyoruz ve altımızda göremediğim okyanus dışında hiçbir şey kalmıyor. Etrafımızdaki herkes emniyet kemerlerini çözmeye başlayıp Marissa içecek siparişlerini almak için dolaşmaya başladığında, Dario ayağa kalkıp bana elini uzatıyor.

Hemen ayağa kalkmayınca, "Konuşmamız gerek" diyor.

"Gerçekten mi?"

Bana karşı sabrını kaybetmeye başladığında her zamanki gibi çenesi titriyor ve Marissa onu fark edip doğruca ona doğru yöneldiğinde bana, "İtalya hakkında. Detayları konuşmamız lazım," diyor.

Onun arkasından Marissa'nın hevesli *halini* görüp, "Burada bekleyip uçuş görevlisinin sana servis yapmasını tercih etmez misin?" diyorum.

O hiçbir şey söylemiyor, ama saklamaya çalıştığı küçük sırtışını görüyorum ve sessiz kalamadığım için kendime lanet ediyorum. Şimdi benim kıskandığımı düşünüyor ve daha da kötüsü, bir bakıma kıskanıyorum da. Dominic'in etrafında flört eden bir uçuş görevlisini asla tolere etmesi mümkün değil, ama Dario bekar ve kardeşi de öyle, ve bu uzun uçuşlarda işe aldıkları uçuş görevlilerinin içeceklerden çok daha fazlasını servis etmeleri beni hiç şaşırtmaz. Bu düşünce beni sinirlendiriyor ve önümdeki adamın, şu anda önünde duran muhteşem, uzun bacaklı sarışınla yatakta dolanıp durduğunu hayal etmekten kendimi alamıyorum.

Aralarındaki etkileşimi görmek istemediğimden, tekrar pencereye dönüyorum ve ayaklarımı koltuğa uzatıp bacaklarımı kucaklayarak uçağın dışındaki karanlığı seyreliyorum.

"Şu anda size yardımcı olabileceğim bir şey var mı, Bay Alessi?" diye sorduğunu duydum. Seksi ses tonu, ona içki getirmekten daha fazlasını teklif ettiğini açıkça belli ediyordu.

Onun cevabını beklerken, ağzından çıkacak sözleri duymayacak kadar uzakta olmayı diliyorum. Birbirimize hiçbir şekilde bağlılık sözü vermediğimizi ve bunun tek seferlik bir şey olacağını açıkça belirttiğini kendime hatırlatıyorum. Bu bilginin kalbimi biraz olsun kırmadığını varsayarak, sırt çantamda gürültü önleyici kulaklıklarımı aramak için öne eğiliyorum. Onları bulamadan, Dario büyük elini bileğime dolayarak beni ayağa kaldırıyor.

"Ne oluyor?" diye soruyorum, neredeyse dengemi kaybediyordum.

O beni tutarken, Marissa sanki onun eğlencesini elinden almışım gibi bana öfkeyle bakar.

"Konuşmamız gerektiğini söylemiştim," diyor ve sonra Marissa'ya dönüyor. "Bir şeye ihtiyacım olursa, isterim, tamam mı?"

Ona cevap verme şansı vermeden. Dario beni Sasha ve Alessandro'nun yanından geçerek uçağın arkasına doğru çekiyor. Kardeşim bana bir bakış attı ve ben "Ben iyiyim" deyince başını salladı, kulaklıklarını taktı, koltuğunu tamamen geriye yatırdı ve rahatına baktı. Alessandro sadece güldü ve Marissa'yı bir içki içmeye çağırdı. Uçağın ön tarafındaki diğer adamlar bize hiç aldırış etmediler, ama itaatsiz bir çocuk gibi sürüklenmiş olmaktan yüzüm hala utançtan yanıyordu.

Beni uçağın sonundaki odaya çektiğinde, odanın büyüklüğü beni bir an için şaşırttı. Odada büyük bir yatak, küçük bir kanep, bir sandalye ve her tarafta pencereler vardı. Sağımdaki kapı açıktı ve uçak yerine lüks bir otelde olması gereken bir banyo görünüyordu.

"Kahretsin," diye mırıldanıyorum. "Dominic şık uçmayı seviyor. Kız kardeşim onunla seyahat etmeyi bu kadar çok sevmesine şaşmamalı."

Dario kapıyı kapatır ve bana döner. Ben de kollarımı göğsümün üzerinde kavuştururum, korkutulmayı reddederek.

"Ne?" Birkaç saniye boyunca hiçbir şey söylemeyince sonunda soruyorum.

"Neden mesajlarımı görmezden geldin?"

"Ciddi misin? Beni buraya konuşmak için mi getirdin?" Ellerimi kalçalarımaya koyuyorum. Gözleri hareketlerimi takip ediyor, bacaklarımın arasındaki boşlukta takılıyor. Beni iç çamaşırlarımın üzerinden öptüğü anı

içimde yanıyor ve gözleri tekrar benimkilerle buluştuğunda, gözlerimde gördüğü şey onu bana doğru bir adım atmaya itiyor.

"Dışarıda biraz kıskanç görünüyordun," diyor, tam önümde durduğunda.

"Marissa mı?" diye soruyorum, umursamıyormuş gibi davranmaya çalışarak. "Seni becermek için kendini paralamaya çalışan kadın mı demek istiyorsun?"

Bana yarım bir gülümsemeyle bakıp parmağının ucuyla çenemi okşadı. "Bu seni rahatsız mı ediyor?"

"Tabii ki rahatsız etmiyor."

"Öyle mi?" Başparmağı ve işaret parmağıyla çenemi sıkıştırıp beni yerinde tutarken bana yaklaşır. "Ya sana onu çoktan becerdiğimi söylersem?"

Durduramadan öfke içimi kaplar. Kabul etmek istemediğim acıyla karışır ve içimden taşarak dışarı dökülür, Dario'nun önünde çıplak ve savunmasız hissetmeme neden olacak şekilde beni ortaya çıkarır.

Yüzümü avuçlayarak, ağzını benim ağzımın üzerine getiriyor. "Bu bana her şeyi anlatıyor, *stregghetta mia*. Benden saklanmak için çok uğraşıyorsun, ama ben senin gerçek duygularını görebiliyorum. Marissa ile hiç yatmadım ve bir saniye bile olsa başka bir kadına sana baktığım gibi bakabileceğimi düşünüyorsan, beni hiç tanıımıyorsun demektir."

"Dikkatli ol, Dario. Bu bana çok duygusal geliyor ve sen, yaptığımız şeyin duygularla ilgisi olmadığını çok net bir şekilde belirtmiştin. Hatırladın mı?"

"Bunu kardeşim söyledi."

"Ama haklı. Sadece hızlı bir seks. Planımız bu, değil mi?"

Dudaklarını benim dudaklarımın üzerine hafifçe değdirdiğinde, dudaklarından bir inilti kaçtı. "Planlar değişir."

"Bizimki değişmeyecek," diyorum ona, ama kendi kulağıma bile zayıf gelen itirazımı görmezden geliyor.

Burnu cildimde geziniyor, boynumdan aşağıya doğru baştan çıkarıcı bir çizgi çiziyor ve sonra omzumu ısırtıyor. "Seni düşünmeden duramıyorum, benim küçük engerekim."

O, bir kez daha iç çekip dilini boynumun boyunca gezdirirken, onun nefesinin sıcaklığını tenimde hissediyorum ve bu sahiplenici tavrı beni şaşırtıyor. Kollarını bana dolamış, diğer eliyle hala saçlarımı kavırıyor ve bu pozisyon şimdiden bana çok tanıdık gelmeye başladı.

"Seni kafamdan çıkaramıyorum," diye kulağıma fısıldıyor.

"Bu senin için çok can sıkıcı olmalı," diyorum, sert bir nefes verirken cildimde nefesini hissederek.

"Can sıkıcı olan, burada olanları kabul etmeyi reddetmen."

Sessiz kaldığımda, hayal kırıklığını homurdanarak beni kaldırıyor. Birkaç saniye içinde, onun altında yatakta yatıyorum, vücudunu benimkinin üzerine indirirken, sadece birkaç santim uzaklıktaki yakışıklı yüzüne bakıyorum. Uyluklarımı açarak, vücudunu öyle bir açıyor ki, onun sertliğini hissedebiliyorum. Bana bastırarak, ne kadar büyük olduğunu, içime girmeye ne kadar hazır olduğunu hissettiriyor. Yoga pantolonları ince bir bariyer ve o kalçalarını salladığında, piercingime çarparak içimde bir zevk dalgası yaratırken, çıkarmak istediğim iniltiyi bastırıyorum.

"Kabul et," diye alay ederken çenemi öpüyor. "Senin de beni benim seni istediğim kadar istediğini kabul et." Dilini, dişlerini ve dudaklarını ağzıma yaklaştıırken tenime izlerini bırakıyor. "Bunun sadece hızlı bir seks istemekten daha fazlası olduğunu kabul et." Ağzımın köşesini öpüyor. "Kabul et, ben de boşalmana izin vereyim."

Onu kullanarak kendimi tatmin edebileceğimi çok iyi bilerek kalçalarımı sallıyorum. O eğilirken derin kahkahası kulaklarımda çınlıyor ve beni yatağa ağırlığıyla sabitleyerek hareket edemememi sağlıyor. "Kabul et, *stregghetta mia*. Kabul et, yemin ederim ki seni çok iyi hissettireceğime yemin ederim."

"Sen çok otoriter bir pisliksin. Neden her zaman kontrolü elinde tutmak zorundasın?"

Alt dudağımı ısırmadan önce dudaklarımın üzerinde gülümsemesini hissediyorum. "Çünkü senin boyun eğmeni izlemek gördüğüm en seksi şey. Sanki güzel, ölümcül bir panterin ayaklarımın dibinde uzanmasını izlemek gibi

. İstersen boğazımı parçalayabileceğini biliyorum, ama bu da eğlencenin bir parçası."

"Boğazını parçalamam çok muhtemel," diye onu uyarırım.

Erkekçe inlemesi ve kalın penisini bana daha sert bastırması, bunu denememi çok istediğini açıkça gösteriyor.

"Kabul et, Mia." Dudaklarımın onun dudaklarına değmesini tadını çıkarır gibi beni yumuşakça öper. "Kabul et ki seni boşaltayım."

"Hala bir haftadan biraz fazla vaktimiz var, unuttun mu?"

"Ve senin için kuralları çiğnemek istiyorum. Senin içine derinlemesine girene kadar orgazm olmana izin vermeyeceğime yemin ettim. Asla sözümünden dönmem, ama gerçeği itiraf edersen senin için döneceğim."

Ben içimde bir savaş verirken, o tekrar kalçalarını sallıyor ve üst dudağımı hafifçe yalıyor. Ona gerçeği söylemek istiyorum, yıllardır ona hayran olduğumu, onu kafamdan çıkaramadığımı ve istesem de istemesem de kalbimin çoktan ona ait olduğunu, ama bir şey sözcüklerin dudaklarımdan dökülmesini engelliyor ve ben sessiz kaldığımda, o hayal kırıklığıyla inliyor.

"İnatçı küçük engerek," diye mırıldanır ve beni öper. Bu sefer nazik değildir. Sert, açgözlü ve baskındır, nefesimi keser ve kafamdaki tüm düşünceleri silip süpürür, ve tam da bu yüzden yapmıştır. Geri çekilip bileklerimi tuttuğunda, olanları durdurmanın imkânı kalmaz. Kravatını çıkarıp bileklerime bağlar ve sonra büyük ellerinden biriyle onları yatağa sabitler.

"Ne yapıyorsun lan?" diye bağıryorum ona, o eğilirken fermuarının sesini duyuyorum.

"Gelmeni teklif ettim, *küçük yılan*, ama sen reddettin. İkimizin de mutsuz olması yazık olur, sence de öyle değil mi?" "Sakin yapma," diyorum, ama o çoktan başka bir seksi, derin inilti çıkarıyor ve pantolonunun içine elini sokup sikini serbest bırakıyor.

"Tanrım, Mia, senin için çok sertleşiyorum. Bana ne yaptığını görüyor musun?"

O oturur, böylece onu engelsiz bir şekilde görebilirim ve lanet olsun, o çok büyük. Ona attığım küçük bir bakış, ona haksızlık etmişti, o zaman oldukça etkileyici görüldüğünü düşünmeme rağmen.

"Sen beni deli ediyorsun," diye inliyor. Eli kalın penisini kavırıyor ve o kendini tatmin etmeye başladığında, gözlerimi ondan ayıramıyorum. Penisinin başında ön sıvı damlaları beliriyor ve o başparmağını yarık üzerinde gezdirip sonra da dudaklarıma götürdüğünde neredeyse inleyecektim. Tek kelime etmeden dudaklarımın arasına kayıyor, dilimde heyecanını hissettiriyor ve ağızım onun baş döndürücü tadı ile doluyor.

İçgüdüsel olarak dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırıp emmeye başlıyorum. Vahşi inlemesi, bana karşı çıkardığı seksi İtalyanca homurtuyla karışınca, neredeyse fikrimi değiştirdiğimi haykırmak üzereyim. Sözcükler dilimin ucunda, dışarı çıkmak için can atıyor, ama bir şey beni durduruyor. Bunun korku olduğunu biliyorum, o kadar derin bir korku ki bir kenara itmek imkansız ve bunu Dario'ya itiraf etmek, tüm bunlar sona erdiğinde beni daha savunmasız hale getirecek. Ve sonunda sona erecek. Ben on sekiz yaşındayım, o otuz altı. Ben ailemin Bratva'sında bir yer edinmeye çalışıyorum, o ise Alessi Mafyası'nı yönetmeye yardım ediyor. Bu ilişkinin tek bir sonu olabilirdi ve kalbimin paramparça olmasını önleyebilirim, bunu yapacağım.

Bu yüzden ona duymak istediği şeyi söylemek yerine, gerçeği gömüyorum ve o yavaşça parmağını çekmeden önce bir kez daha emiyorum. Ellerim hala kravatla bağlı ve başımın üstünde sabitlenmiş haldeyken, kapüşonumu kaldırıyor ve karnımı ve göğsümü açgözlü bakışlarına maruz bırakıyor. Koyu renkli gözleri üzerimde dolaşırken, başparmağının ucunu sütyenimin ince kumaşı üzerinde gezdiriyor ve sert meme ucumu delen barbell'i hissediyor.

"Bunları kim deldi?"

Sözleri kaba, sesi sert ve ben "Benny yaptı" dediğimde, gözlerindeki ölümcül bakışa gülümsüyorum.

"Bunu sana bir erkek mi yaptı?"

"O yaptı," diyorum ve sonra eklemekten edemiyorum, "Klitoris kapağımı da o deldi."

"Ne?" diye sordu, öfke ve inanamama duygusu o tek kelimeye karışmıştı. "Bir erkeğin sana bunu yapmasına izin mi verdin?"

Gülüyorum, bu da onun gözlerini bana dikmesine neden oluyor. "Benny bir profesyonel," diyorum, karısının tüm bu süre boyunca orada olduğunu ve bu deneyimde cinsel bir şey olmadığını eklemekten.

. Kıskanç olmasını seviyorum ve bana attığı kızgın, vahşi bakışlar benim şortumu daha da ıslatıyor.

"Benny bir erkek," diye bana homurdanıyor, "ve sana elini sürdüğü için onu öldürmek zorunda kalacağım."

"Sakın yapma," diyorum, ilk kez onun kısıtlamasına karşı direniyorum.

Koyu renkli kaşlarını kaldırıyor ve gözlerinde uyarıyı görebiliyorum. "Onu oldukça güçlü savunuyorsun, Mia." Elini tekrar penisine götürüyor ve "Sanırım kime ait olduğunu hatırlaman gerekiyor" derken tekrar kendini tatmin etmeye başlıyor.

"Ait miyim?" diye soruyorum, ama o sadece sırıtıyor ve kalın penisini daha da sertçe okşuyor.

"Ne yapıyorsun?"

Bana attığı göz kırpması resmen günahkar. Boynundaki damarlar gergin, hala giydiği beyaz gömleğin içine kayboluyor. Güçlü bir eli hala beni yatağa sabitlerken, diğer eli ise resmen büyüleyici bir şekilde penisini okşuyor ve ben gözlerimi ondan ayıramıyorum. O çok güzel, ama her zamanki gibi, hareketlerinin arkasında bir parça şiddet var. Dario bana, önümüzdeki birkaç saati benimle sevişerek geçirmek istemiş gibi bakmıyor. Hayır, bana, mümkün olduğunca derine girmek ve sonra her santimimi kendine ait olarak işaretlemek istemiş gibi bakıyor.

Beni sahiplenmek istiyor ve sanırım beni en çok korkutan da bu, çünkü ben kimsenin malı olmak istemiyorum.

Dario sonunda soruma cevap verdiğinde, zar zor ayakta duran bir adamın sert sesiyle konuştu. "Elimle sevişiyorum, *streghetto mia*, ve onun senin sıkı, piercingli amcığınmış gibi davranıyorum." İnler ve bana yaklaşır, böylece nefesinin sıcaklığını hissedebiliyorum. "Sonra da tatlı vücuduna boşalacağım ve sen de bu uçuşun geri kalanını benim spermimle geçireceksin, böylece *benim olduğun* hatırlayacaksın."

"Ben senin değilim," diye homurdanıyorum, ama zihnimin bu bariz yalanı reddettiğini hissedebiliyorum.

Dili dudaklarımın arasında kıvrılıyor, bana onun tadını hızlıca tattırıyor ve sonra "Olacaksın" diyor, sonra vücudunun gerildiğini ve ıslak bir sıcaklığın karnıma ve göğsüme çarptığını hissetmeden hemen önce adımı homurdanıyor.

göğsüme çarptı. Erkekçe inlemeleri benim göğsümden bir inilti kopardı, sonra beni öptü ve son orgazm dalgası içinden geçerken kendini bana kaptırdı.

Tamamen bitkin düştüğünde, öpücüğü yumuşatır ve sonra geri çekilir, böylece alnını benim alnıma dayayabilir.

"*Mia vipera.*" Az önce olanlardan dolayı hala nefes nefese olan ve birkaç dakika öncesine göre çok daha rahatlamış gibi görünen bir sesle bu kelimeleri fısıldadı.

Nefesimi verip, kızgınmış gibi görünmeye çalışarak, "Eh, kendini daha iyi hissettiğine çok sevindim," diyorum.

Geri çekilir ve yüzündeki gülümseme beni şaşırtır. Rahat ve mutludur, yüzündeki tüm gerginlik kaybolmuştur, bu da ona neredeyse çocuksu bir görünüm kazandırır. Onu hiç bu kadar rahat görmemiştim ve keşke bir fotoğrafını çekebilseydim de bunu her zaman hatırlayabilseydim.

Oturur ve hala yarı sert olan penisine son bir kez yavaşça okşar, sonra görünür bir titreme onu sarar. Kafasını sallayarak zihnini boşaltır, kendini gizler ve sonra dikkatini bana ve bana yaptığı mutlak karmaşaya verir.

"Lanet olsun," diye inledi. "Benim spermimle kaplı halin çok güzel görünüyor,
stregghetta mia."

"Öyle düşündüğüne çok sevindim."

Ses tonuma gülümser ve elini karnımın üzerinde gezdirerek, yavaşça spermelerini cildime sürer. "Somurtma tatlım. Sana benimle gelme şansı verdim. Hayır diyen sendin."

"Şartları beğenmedim," diyorum ona.

Dudaklarında bir gülümseme belirir, ama gözleri karanlık ve ciddidir. "Sonsuza kadar direnemezsin, benim küçük engerekim."

Ona gerçeği söylüyorum ve "Deneyebilirim," diyorum.

Yaklaşarak dudaklarını benim dudaklarıma nazikçe öper. "Başaramayacaksın ve başaramadığında seni kucaklamak için burada olacağım."

Tatlı sözler ve nazik öpücük beni dengesizleştiriyor ve ona ukala bir yorum yapmak yerine sessiz kalıyorum, parmaklarının kaygan tenimi okşarken verdiği hissi ezberliyorum, ta ki o kendini içime sürterek bir kez daha bana kendinden bir parça bırakana kadar.

Tatmin olduğuunda, bileklerimdeki acıyı masaj yaparak tekrar öper ve sonra gömleğimi aşıağı çekerek beni tekrar örter. Dikkatlice kolumu yukarı çekerek dikişlerimin hala iyi durumda olup olmadığını kontrol eder ve sonra beni bırakmadan önce bileklerimin içini öper.

"Seni buraya sadece sana sahip olmak için getirmedim," diyor ve yüzümdeki ifadeyi görünce gülüyor ve "Seni buraya getirmenin *tek* nedeni bu değildi. Kıskandığıında dikkatim dağıldı. Bu çok sevimliydi ve seni çok arzulamama neden oldu. Odaklanabilmek için bunu içimden atmam gerekiyordu."

"Kıskanç değildim," diyorum ama o beni görmezden geliyor, bunun bir yalan olduğunu benim kadar iyi biliyor.

Cebine uzanıp küçük kadife bir kutu çıkarır ve kapağını açar. Kocaman elmas, beklediğim son şeydir.

"Ne oluyor lan?" diyorum.

"Görünüşe göre görev için bir karım olması gerekiyor."

Dario kutudan yüzüğü çıkarıp parmağıma takarken şoktan ağzımı kapalı tutuyorum. Ağır yüzüğün ağırlığını, kaçamayacağım bir mengene gibi parmağımda hissettiğimde başım biraz dönmeye başlıyor.

Ona bakıp söyleyebileceğim tek şeyi söylüyorum. "Bunu yapamam, Dario."

Bölüm 9

Dario

Mia, parmağına taktığım yüzüğü görünce dehşete kapılmış gibi görünüyor.

"Çoğu kadın o kadar büyük bir elmas ister, *stregghetta mia*, ama sen kusacakmış gibi görünüyorsun," diyorum ona.

Ela gözleri dehşetle açılmış, parmağıma altın bir yüzük takıp ona evlendiği soyadının yazılı olduğu pasaportu uzattığımda, yemin ederim ki birkaç ton daha solgunlaşıyor. Titrek ellerle pasaportu açıyor ve sonra gözlerini tekrar bana çeviriyor.

"Anlamıyorum," diye fısıldadı.

"Ne oldu? Bayan Alessi olmak istemiyor musun?"

"Ben hiçbir şeyin karısı olmak istemiyorum," diyor ve pasaportu bana geri atıyor. Elini kaldırıp, küçük bir servete mal olan ve çoğu kadının sahip olmak isteyeceğinden emin olduğum büyük yüzüğü inceliyor, sonra elini indirip, derin bir nefes alıp, "Bunu takarken nasıl savaşımam gerekiyor? Her şeyi mahvedecek," diye soruyor.

Dayanamayıp gülümserim ve başının arkasını avuçlarım, beni durduramadan onu öperim. Benim küçük engerekim, benim karım olmayı sevmeyi öğrenecek. Bu sadece bir alıştırmadır. Bu görev bittiğinde, Mia Alessi olma fikrine ısınmış olacaktır.

Böyle çılgın bir düşüncüyü aklımdan geçirdiğime şaşırarak, onu bırakıp ayağa kalkarım ve takım elbisemi düzeltirim. Karnını spermimle kaplamak, çok ihtiyacım olan bir şekilde rahatlamama yardımcı olmuştu, ama onunla ilgili hiçbir şeyin asla yeterli olmayacağını çabucak öğreniyorum.

"Gidip çantayı alacağım," diyorum ona.

"Neden?"

Parmağımı onun çatık kaşlarının üzerinde gezdiriyorum. "Ne kadar şüpheli bir şeysin," diye mırıldanıyorum. "Çantayı alıyorum çünkü burada benimle birlikte uyuyacaksın ve ailemin evine vardığımızda aynı odayı paylaşacağız."

Parmağımı burnundan aşağı kaydırıp dudaklarına koyuyorum, bana bağırarak üzere olduğu şeyi engellemek için.

"Biz evliyiz, *stregghetta mia*. Bunun işe yaraması için herkesin buna inanması gerekiyor," diyorum ona.

Parmağımı indirir indirmez, "Ama ailen bunun saçmalık olduğunu biliyor" diyor.

Omuz silkiyorum. "Asla fazla dikkatli olamazsın ve riske giremeyiz."

"Bunun, uçakta birlikte yatmamız gerektiği anlamına geldiğini sanmıyorum. Buradaki herkes, uçağa bindiğimizde evli olmadığımızı biliyor."

Ona bir kez daha göz kırpmadan ve "Marissa bilmiyor" demeden duramıyorum.

"O zaman benim gözümün önünde kocamla yatmaya kalkışırsa siktir et onu." Mia bu sözleri mırıldanır ve sinirli sesi ve zar zor gizlediği kıskançlığı, gördüğüm en sevimli şeydir.

"Tanrım, sen çok sevimlisin, küçük yılan," diyorum ona, bana attığı somurtkan bakışa sırtarak. Yemin ederim ki bıçağını alıp beni bıçaklamak üzere, bu yüzden bir adım geri çekilip "Çantalarımızı alacağım. Burada bekleyebilir misin?" diyorum.

Mia'nın tarzına uygun olarak, ağzını açar ve bana sertçe cevap verir.

"Sen benim lanet olası güneşim değilsin, Dario. Ben, senin varlığında durmadan güneşlenemediğim için solacak lanet olası bir çiçek değilim. Yürüdüğün yeri tapacak birine ihtiyacın varsa, yanlış kızı seçtin."

Sanki dünyada hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi sandalyeye geri yaslanır. "Kendi başıma gayet iyiyim."

Ellerimi sandalyesinin iki yanına dayayarak, o dönmeden önce eğilip burun piercingini öptüm.

"Bu biraz acıttı, küçük yılan, ama daha sonra telafi etmene izin vereceğim." Gülümserim ve somurtan dudaklarını öperim. "Ve yanlış kızı seçmedim. Ama inatçı birini seçtim."

O tartışmaya fırsat bulamadan odadan çıkıp kapıyı arkamdan kapatıyorum. Sandro beni bekliyor olmalı, çünkü beni görür görmez ayağı kalkıp "Nasıl karşıladı?" diye soruyor. Gözleri abartılı bir endişeyle üzerimde dolaşıyor. "Kan görmüyorum, yani her şey yolunda gitmiş olmalı."

"Yüzüğünü hiç sevmeydi," dedim ve onu güldürdüm. "Ve bana elli dolar borçlusun."

"Onunla yumruk atamaz ve bıçağı tutmaya çalıştığında çok zorlanacağına eminim," diyor Sasha, yanımızdaki sandalyede uzanmış halde. Bana bakıp ekliyor: "Düğün için tebrikler. Sandro bana her şeyi anlattı."

"Kız kardeşine yeni pasaportumu gösterdiğimde çok sevindi," diyorum ona.

Ağzının köşesi hafifçe yukarı kalkarak küçük bir gülümseme oluşturur. "Eminim öyledir." Gözleri yana doğru kayar ve ifadesinden Mia'nın bana itaatsizlik etmeye karar verdiğini anlayabilirim. "Şeytandan bahsetmişken," diye mırıldanır, tam da ben dönüp küçük karımın bana doğru yürüdüğünü görmeden önce. "Odada kalacağın konusunda anlaşmıştık sanıyordum," derim ona, yeterince yaklaştığında O yeterince yaklaştığında ona böyle söylüyorum.

Kaşlarını kaldırarak meydan okurcasına sorar.

"Öyle mi karar vermiştik?" Ona şeytani bir gülümsemeyle sorarım, "Şimdiden pes mi ediyorsun?"

Sandro'nun arkamdan kahkahasını duyduğumda, beni dövmek üzere olduğunu hissettim. Sonra Sandro, "Tebrikler, yengem. Parmağındaki yüzük çok güzelmiş" dedi.

Dikkatini dağıtan kadın, büyük elmasa bakıp kaşlarını çattı. Yemin ederim, bu kadın denese bile egomu daha fazla incitemezdi. Tek tesellim, onun inatçı olup benim onun için seçtiğim inanılmaz güzel elması reddediyor olması, ama bunu benim spermimle kaplı halde yapıyor olmasıydı. Bu gizli bilgi beni kontrol altında tutmaya yetiyordu. Sonsuza kadar benimle savaşamazdı. O inatçı olabilir, ama ben İtalyanım. Sonunda istediğimi elde edeceğim.

"Bu geçici bir şey," diyor Mia kardeşine. "Ve babama söyleme. Onun bunu bilmesine gerek yok. Sanırım Dominic bu yüzden bunu büyük grup toplantısında gündeme getirmedi."

"O deli değil," diyor Sandro. "Baban, senin benim kardeşimin karısı rolünü oynayacağını öğrenirse asla kabul etmeyeceğini biliyordu."

Ona şakacı bir şekilde göz kırpıyor. "Aileye hoş geldin." Bana bakıyor, gözleri yaramazlıkla parlıyor. "Ailelerimiz buna bayılacak."

Onların tepkisini düşünmek istemiyorum. Natalya'yı aileye kabul ettiler, ancak Bratva ile olan birleşmeden pek memnun değillerdi. Yıllar içinde, Natalya onlara iki torun verdiğinden ve muhtemelen daha fazlasını da vereceğinden, tavırları yumuşadı, ancak yeğenleri için yeterli olan şey, tek iki oğulları için kabul edilebilir olmayacak. Ben en büyüğüm ve her konuştuğumuzda evlilik dersi alıyorum. Kiminle evlenmem gerektiği konusunda da çok netler: doğum yapmaya uygun kalçaları olan genç bir İtalyan. Bunun sahte olduğunu bilmelerine rağmen yine de endişelenecekler ve ikisinden duyacağım tüm saçmalıklar yüzünden başım şimdiden ağrımaya başladı.

"Bir şeye ihtiyacın olduğuna karar verdin mi?"

Marissa'nın çok tiz sesi baş ağrımı bir kat daha artırıyor. Çok fazla çaba gösteriyor ve bu beni gerçekten rahatsız etmeye başlıyor. Dominic uçarken uçağa binmesine izin verilmiyor, çünkü onu becermeye çalışacağı ve Dominic'in bu tür şeylere hiç tahammülü olmadığı için, ama uzun süredir aile için çalışıyor ve ağzını kapalı tutabileceğini kanıtladı.

"Evet, Dario," Sandro sırtarak sorar, "Marissa'dan bir şey mi istiyorsun?"

Görünüşe göre gösteri zamanı resmen başladı, bu yüzden kolumu Mia'nın omzuna atıp onu kendime doğru çekiyorum ve Marissa'ya bakıyorum. Hiçbir şekilde nazik davranmaya çalışmadan, "Senden hiçbir şey istemediğimi ve ihtiyacım olmadığını çok açık bir şekilde ifade ettiğimi sanıyorum," diyorum.

Marissa'nın şaşkın bakışını görmezden gelip Mia'ya yaklaşıyorum. Dudaklarımı kulağına yaklaştırıp fısıldıyorum, "İnandırıcı olsan iyi olur, *streghetta mia*. Ona benim karım olduğun için ne kadar mutlu olduğunu göster."

Yemin ederim, yanağına öpücük kondurmadan ve tam boyuma kalkmadan önce onun homurdandığını duydum. Çok şaşkın görünen Marissa'ya dönerek, "Eşim ve ben yatak odasını kullanacağız. Lütfen şimdi bir tepsi yiyecek ve içecek getirin, böylece daha sonra rahatsız edilmeyelim" dedim.

Kendini toparlaması bir saniye sürer ve sonra şöyle der: "Evli olduğunuzu bilmiyordum." Gözleri Mia'nın gözlerine kayar ve küçük vücudunun benimkine karşı gerildiğini hissedirim.

"Artık biliyorsun," diyor Mia ve ben gülümsemekten kendimi alıkoyuyorum. Onun bu kadar kolayca karım rolünü üstlenmesini izlemek, dikkatli olmazsam beni tekrar tahrik edecek. Ses tonunda saf bir zehir var, "O yüzden, bıçağımı alıp bir daha böyle bir şeyin olmaması için önlem almadan önce, kocamı gözlerinle sikmeyi bırakabilirsin."

Sandro kakhahayı patlatıyor ve ben Mia'yı daha sıkı tutmaya dayanamıyorum çünkü gerçek şu ki, ben de onun bana karşı olduğu kadar ona karşı sahipleniciyim. Kuşkusuz kendine bunun sadece gösteriş için olduğunu söylüyor, ama daha önce gözlerinde gördüğüm kıskançlık rol değildi. İster inansın ister inanmasın, benim küçük engerekim çoktan beni sahiplendi.

Marissa benden yardım ister gibi bakar ve yardım alamayınca kardeşime döner. Sandro elini kaldırır ve "Bana bakma. Yengem haklı. Evli bir adama gözle tecavüz etmek kabalıktır. Dominic uçarken çalışmana izin verilmesinin sebebinin bu olduğunu biliyorsun." der.

"Bilmiyordum," diyor Marissa yine, ama dudaklarını büzerek beni taş gibi sertleştiren Mia'nın aksine, Marissa sadece aptal görünüyor ve öfkemin yükselmeye başladığını hissedebiliyorum.

"İşini kaybetmek istemiyorsan, artık öğrendiğine göre bunu unutmayacaksın," diyorum ona. "Bize tepsi hazırlaman gerekmiyor mu?" diye hatırlatıyorum.

İsrar etmemenin daha iyi olduğunu bilen kadın başını sallar ve hızla işini yapmak için uzaklaşır.

"Sertmiş," diyor Sandro. "Uçuşun geri kalanında ikinizden kaçınacağını söylemek yanlış olmaz." Sasha'ya bakıyor. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi? Kardeşimin ona yaşattığı utançtan dolayı ikimizi de rahat bırakmayacak."

Sasha bize her zamanki donuk bakışını atar. "Senin peşinde olacak," der. "Benden uzak durmayı çok çabuk öğrenecek."

Sandro başını sallar. "Hayatta olmaz. Bir kez daha söylüyorum, kardeşim sikmeyi reddettiği kadınların teselli ödülü olmayacağım."

Mia bana bakar. "Bu ilginç bir hikayeye benziyor. Daha sonra benimle paylaşmalısın, *kocacığım*."

O kelimenin onun dolgun dudaklarından çıkan sesini sevmemem gerekir, ama seviyorum. Sahte olması umurumda değil, parmaklarımızdaki yüzüklerin gerçek olmaması umurumda değil, pasaportun sahte olması umurumda değil — bunu çok seviyorum ve onun da sevmesini sağlamaya kararlıyım.

Eğilip yüzünü avuçlarım ve başparmağımı dudaklarında gezdiririm, gözlerinin büyüdüğünü ve nefesinin hızlandığını izlerim. Tepkisi beni memnun eder ve "Seninle her şeyi paylaşırım, *karıcığım*" derim.

Çantalarımızı almaya gitmeden önce, onun kışına bir şaplak atıyorum, bununla ilgili yapabileceği hiçbir şey olmadığını bilerek. Ağzı sıkışıyor, gözleri kısılıyor ve bununla mücadele ettiğini biliyorum, ama Marissa o anda elinde bir tepsi ile dışarı çıkmaya karar veriyor ve benim küçük sahte karım gülümsemek ve az önce ona attığım şaplağı kabul etmek zorunda kalıyor. Evlilik hayatı düşündüğümde n çok daha eğlenceli ve eşyalarımızı aldıktan sonra onu odaya kadar takip ediyorum. Dokuz saatlik bir uçuşumuz var ve biraz uyuması gerekecek, yoksa jet lag onu çok zorlayacak.

Marissa bize bir tepsi yemek, bir şişe şarap ve biraz maden suyu bırakmış. Yemeği sadece onu başımdan savmak için sipariş ettim, o yüzden onu görmezden gelip şarap şişesini alıyorum ve kendime bolca bir kadeh doldurup pencerenin yanındaki deri koltuklardan birine çöküyorum. Uçmayı pek sevmem. Ayaklarımın yerde olduğu, her şeyi kontrol edebildiğim yerleri tercih ederim. Şu anda benim ve Mia'nın hayatı başkalarının elinde ve bu durumun bana verdiği çaresizlik hissini pek sevdiğimi söyleyemem.

Mia'nın odayı geçmesini izliyorum. Kapağı kaldırıyor, risottoya bakıyor, onu tamamen görmezden geliyor ve bunun yerine bir parça focaccia ekmeği alıyor. Ben içki içerken o ekmeği ısıtıyor. Sessizliği bozmaya yanaşmıyorum ve ekmeği bitirdiğinde parmaklarındaki kırıntıları silkeliyor ve bana dönüyor.

"Alessandro neyden bahsediyordu?"

"Hmm?" diye soruyorum, ona söylemek istemediği sözleri söylemeye zorluyorum.

Nefesini verip, bana bakmak zorunda kalmamak için çantasını karıştırmaya başlar. "Seks yapmayı reddettiğin kadınlar hakkında.

Ne demek istedi?"

Yavaşça bir yudum daha alıp, kızgınlık duyup bana bakana kadar onu bekletiyorum. Gözleri benimkilerle buluştuğunda, "Geçen gece olan bir şeyden bahsediyor" diyorum.

"Ne oldu?"

"Bana videoyu gönderdiğin gece, gardını indirdiğin gece."

Sinirli bir nefes alırken burun deliklerinin genişlediğini yemin ederim.

"Bir kadın bana yaklaştı, ben ilgilenmediğimi söyledim, o da kardeşime asıldı. Kardeşim bundan çok rahatsız oldu," diyorum. Bu anı hatırlayınca yüzümde küçük bir gülümseme beliriyor.

Bana doğru bir adım attı, ama bana ulaşabileceğim kadar yaklaşımadan durdu. "Neden onu istemedin?"

"Marissa'yla yatmak istemediğim için, *streghetta mia*."

"Peki neden?"

Boş şarap kadehini bir kenara koyup parmağımı kıvrarak ona yaklaşmasını işaret ettim ve ulaşabileceğim mesafeye gelir gelmez onu yakalayıp kucağıma çektim. Yüzümü boynuna gömerek, baş döndürücü kokusunu içime çektim.

"Bunun cevabını zaten biliyorsun, Mia."

"Sen birçok kadınla birlikte oldun," diye düşünürken, ben boynunun tatlı derisini emiyorum, ama "Belki de birkaç erkekle yatmalıyım, böylece daha eşit şartlarda oluruz. Bu uçakta bir sürü erkek olduğunu fark ettim. Belki de bana yardım etmek isterler." dediğinde ağzım kapanıyor.

Dişlerimle onun cildini uyarmak için sıyırdım. "O adamlar bana ait ve sana bakmamaları konusunda zaten uyarıldılar."

Elimden kurtulmaya çalışıyor, ama kollarımı sıkılaştırıp cildini tekrar ısıyorum.

"Onlara ne söyledin? Bu yüzden mi bana bakmıyorlar bile?"

Sırıttım ve gülerek, "Sana bakarlarsa gözlerini oyacağımı söyledim. Herkese öyle söyledim, küçük yılan. Bizim için çalışan her erkek senin bana ait olduğunu ve sana bakmanın ölüm cezası olduğunu biliyor."

"Bu saçmalık," diye tısladı. "Senin yattığın İtalyan kadınlarla çevrili olacağım, ama tek bir erkek bile bana bakamayacak mı?"

"Senin etrafında benden başka kimse olmayacak." Saçlarını yumruklayarak boynunu daha da ortaya çıkarırım, böylece kulağının hemen arkasındaki noktayı emebilirim. "Benny göğüslerini ve amını gördü," diye hatırlatırım ona, bunun doğru olduğunu bilmek içimde yükselen öfkeyi hissederek. "O senden daha fazlasını gördü. Bunun beni ne kadar sinirlendirdiğini biliyor musun?"

Bana gülme cüretini gösteriyor. "Ağla bakalım, Dario. Kaç kadın senin sikini gördü? Sadece görmekle kalmadı. Kaç tanesi emdi? Tadına baktı? Üstüne bindi?"

Her soru bir öncekinden daha öfkeli çıkıyor ve keşke ona kimse olmadığını söyleyebilseydim. Keşke ona bunu verebilseydim, ama veremem. Hatırlayabileceğimden daha fazla kadınla birlikte oldum. Ergenlik çağımdan beri seks yapıyorum ve ondan çok daha yaşıyım. Yüksek cinsel dürtü ve bağlanmayı reddetme, saymayı zahmetine girseydim, sayının oldukça fazla olduğu anlamına gelir.

"Evet," diyor, sesini alçaltarak kendini kontrol altına almaya çalışıyor. "Benny beni çıplak gördü, sen görmedin. Bununla başa çık, Dario."

O benim tutuşumdan kurtulur, çantasını alır ve banyoya doğru gider, beni sinirli ve tahrik olmuş halde bırakır ve onun dışında hiçbir şey düşünemez hale getirir. Her şeyi kontrol altında tutması gereken kişi ben olmalıydım. Aşık olan kişi o olmalıydı, ama bunun yerine kıskanç bir okul çocuğu gibi davranan aptal benim. *Onu* kovalayan benim, ama hayatımda hiç kimseyi kovalamadım. Bu kolay bir görev olmalıydı, ama Mia söz konusu olduğunda hiçbir şey kolay olmuyor. O benim kafamın içinde ve hızla dişlerini kalbime geçiriyor.

Bunu nasıl durduracağımı hiç bilmiyorum. Bu farkındalık yeterince korkutucu değilmiş gibi, hemen ardından gelen farkındalık ise düpedüz dehşet verici. Çünkü onu banyodan sadece tişört ve pijama şortuyla çıkarken izlerken, bunu istemediğimi kesin olarak biliyorum. Bana bıçak gibi bakan

ve onu asla bırakamayacağımı biliyorum.

Hayatımda ilk kez bir kadını kovalayacağım ve sonunda onu yakaladığım da, onu benim yapacağım. Onun da benim ona ihtiyacım olduğu kadar bana ihtiyacı olduğuna onu ikna edeceğim. Bu, onu öngörülebilir gelecekte benim sikimde tutmam gerektiği anlamına geliyorsa, öyle olsun.

Gözlerim onu baştan aşağı süzer ve sütyen giymediğini görünce neredeyse inleyeceğim. Piercingli meme uçları ince kumaşa baskı yapıyor ve bir anda akıl sağlığımı ve irademi sorgulamama neden oluyor. O, ona attığım ateşli bakışları görmezden geliyor ve yerine yatağa girip, yorganı çenesine kadar çekiyor, sonra dönüp bana sırtını dönüyor.

Onun tavrına gülümsüyorum. Elimde değil. Onun ateşli kişiliğini ve keskin dişlerini seviyorum. Tek kelime etmeden ayağa kalkıyorum, ağrıyan penisimi düzeltiyorum ve banyoya gidiyorum. Dişlerimi fırçalamam uzun sürmüyor ve hazır olduğumda dışarı çıkıyorum. Işıkları kapatıp pencereleri örtmüş olmasına şaşırıyorum. Üzerimizde ne olursa olsun yanık kalan küçük ışıklar var ve bunlar bana yeterince ışık sağlıyor, böylece yatağa kadar tökezlemeden gidebiliyorum.

Gömleğimi ve pantolonumu çıkarırken, Mia'nın uyuyormuş gibi yaptığını izliyorum. Hâlâ bana sırtını dönmüş durumda, ama battaniyenin çok düzgün olduğunu görünce numara yaptığını anlıyorum. Uyuyor olsaydı, odada kasırga geçmiş gibi bir manzara olurdu. Yorganın altına girdiğimde, vücudunun gerildiğini hissediyorum, ama onu yatağın diğer tarafında kıvrılmış halde uyumasına izin vermek yerine, yan dönüp kolumu beline doluyorum ve onu kendime doğru çekiyorum, böylece onu arkadan kucaklıyorum.

"Ne oluyor?" Beni itmeye çalışıyor, ama ben onu daha sıkı sarıp yüzümü boynuna gömüyorum.

"İyi geceler, *vipera mia*." Bu odada baş başa kalmışken ve uçsuz bucaksız, karanlık bir okyanusun üzerinde uçarken, onu hemen burada, şu anda almak istediğim arzuyla mücadele ederek, bu sözleri onun tenine fısıldıyorum. Onun uyku şortunu vücudundan şiddetle yırtıp onu içime almak yerine,

dudaklarımı boynuna nazikçe öpüyorum ve kolumu sıkıca ona doluyorum.

Vücudu kollarımda sertleşiyor. Ona vermek istediğim sevgiye direniyor, ama ben pes etmiyorum. Ona bir çıkış yolu vermiyorum, çünkü bizim için *bir çıkış yolu* yok. Hayatım boyunca, hayatımda bir eş istemediğimi ve ihtiyacım olmadığını düşünerek ve inanarak yaşadım. Hiçbir kadına bağlanmak istemedim ve bu seçimimden bir kez bile pişman olmadım, ama Mia'nın küçük vücudu bana yaslanmış, kokusu burnumu doldurmuş ve kollarımda yavaşça yumuşarken, her şey değişiyor.

"Bana karşı koyma, *streghetta mia*." Bu sözleri onun saçlarına fısıldıyorum.

saçl

arın "Sana her zaman karşı koyacağım," diye fısıldayarak cevap veriyor.

a Kalbim onun sözleriyle sıkışır ve yemin ederim ki, o tekrar fısıld

ıyor

um.

"Sen de ben de kavga etmeyi çok seviyoruz."

"Sonunda teslim olduğun sürece, istediğin kadar direnebilirsin."

"Benimle *sevişecek* bir erkek istemiyorum, Dario."

Bu iki kelimeyi tiksinti dolu bir şekilde söylemesi, boynunu ısırırken beni gülümsetir. "Bunu hayal bile edemem, *vipera mia*."

"Ciddiyim," diye ısrar ediyor. "Sakın bana aşk meşk yapmaya kalkışma. Bizim işimiz o değil."

Elimi uyluğuna doğru kaydırđım, ipeksi yumuşak teninin dokunuşuna inledim, sonra kalçasını kavradım, parmaklarımı ona gömdüm, ta ki o yumuşak bir inilti çıkarana ve kıcını ağrıyan sikime bastırmak için yeterince kavisleyene kadar.

"Ne yapacağımızı çok iyi biliyorum," diyorum ona, kalçalarımı sallarken kulağına fısıldayarak, ona tam olarak ne yaşayacağını hissettiriyorum. "Ve senin tatlı, küçük, baştan çıkarıcı amcığın tamamen iyileşir iyileşmez, onu mahvedeceğim."

Diğeri elimle göğsünü kavrayıp başparmağımı piercinginin üzerinde gezdirdiğimde, "Siktir" diye fısıldadı.

O gergin, hala daha önce yaşadıklarından dolayı çok sinirli ve onun uyluklarını birbirine sürtmeye başladığını hissettiğimde, elimi kalçasından kaydırıp bacağını kavrarak onu hareketsiz kalmaya zorlarım.

"Uyu Mia. Sabah iniş yapacağız ve dinlenmen gerekiyor."

O öfkeyle homurdanır ve ben yine onun cildini ısırdığımda, uzaklaşmaya çalışır. Buna izin vermeyerek, onu yanımda tutarım.

"Karımla böyle uyumak istiyorum," diye fısıldadım.

"Tanrım," diye inledi. "Bundan gerçekten zevk alıyorsun, değil mi?" "Evet."

Birkaç saniye sonra, vücudu benimkine yaslanarak gevşer. Bunun onun pes ettiği anlamına geldiğini düşünecek kadar aptal değilim. Bu, yorgunluğundan kaynaklanan geçici bir boyun eğmedir. Bu, onun kazanabileceği bir savaş değil, bu yüzden benim sarılmamı kabul edecek ve gücünü bir sonraki savaş için saklayacaktır. Kollarımı ona dolayarak uykuya dalabildiğim sürece, onun gerekçesinin ne olduğu umurumda değil.

Nefes alıştı düzelene ve derin bir uykuya daldığını anlayana kadar onu kucaklarım. Tıpkı geçen seferki gibi, çırpınmıyor. Vücudu hareketsiz ve sakin, bir parçası benim kollarımda uyuduğunun farkında. Uyanık zihni henüz bununla barışık olmayabilir, ama bilinçaltı kesinlikle öyle.

Uykuya dalmadan önce, boş elimle telefonumu alıyorum. Uçak Modunu kapatıp, güvenli bir sohbet penceresi açıyorum ve Tony'ye bir mesaj gönderiyorum.

BEN:

Uyanık mısın?

TONY:

Şimdi uyanığım.

BEN:

Harika. VCH piercinginden sonra seks yapabilmek için ne kadar beklemek gerekiyor?

TONY:

Tanrım. Bilmek istiyor muyum?

BEN:

Hayır, muhtemelen istemem.

TONY:

Duruma göre değişir, ama genellikle 4 ila 8 hafta sürer. Bazen 2 hafta kadar kısa sürebilir, ama bu iyileşmeye bağlıdır. Herkes farklıdır.

İki hafta yorumunu duyunca tüm vücudum heyecanlanır, ama sonraki sözleri bu heyecanı biraz söndürür.

TONY:

Prezervatif takman gerekecek.

BEN:

Temiz olsam bile mi?

TONY:

Evet. Bu cinsel yolla bulaşan hastalıklarla ilgili değil. Ona zarar verebilir, enfeksiyona neden olabilir, iyileşmeyi geciktirebilir. Güvenli olması için prezervatif tak, ben de şu anda Lev'in kızından bahsetmiyormuşuz gibi davranacağım.

BEN:

Lev'in kızından kim bahsetti ki?

TONY:

Aynen öyle.

Ona hızlıca teşekkür edip telefonumu bir kenara koyduktan sonra kolumu uyuyan Mia'nın omzuna doladım. Prezervatif haberi beni pek heyecanlandırmadı ama onu çıplak sikmek istesem de ona zarar verme riskini göze alamam.

Hayatımda ikinci kez, yatağımı bir kadınla paylaşıyorum ve onu kollarımda uykuya dalıyorum. Genelde uçarken uyumakta çok zorlanırım, ama Mia'yla bu çok kolay ve ertesi sabah, o gözlerini açtığında ben çoktan duşumu almış, giyinmiş ve elimde bir espresso ile bekliyorum.

"Günaydın, *streghetta mia*."

Kollarını ve bacaklarını tembelce uzatıyor ve uyandığımdan beri ilk kez değil, gözlerimi onun üzerinde gezdirip ona yapmak istediğim her şeyi hayal ediyorum.

"Bana da o kafein bombalarından var mı?" Sesi uykudan dolayı kalınlaşmış, bu da onu her zamankinden daha çekici kılıyor.

"Var." Gülümserim ve eklerim, "Marissa sana bir tane hazırladı."

Mia sinirli bir homurtu çıkarır ve ona uzattığım espressoyu almak için yeterince kalkar.

"Benimki kadar iyi değil," diye uyarıyorum onu. "Eve vardığımızda sana düzgün bir tane yapabilirim."

O ilk yudumunu alırken, ben ona bir tabak kahvaltı uzatıyorum. *Cornetto*'yu görünce memnuniyetini inleyerek ifade ediyor ve bir ısırik almak için onu kapıyor.

"Bir kız buna alışabilir," der, hala çiğnerken. "Karımın neyi sevdiğini biliyorum."

Bana gözlerini kısarak bakar, ben de ona göz kırparak sandalyeye otururum, böylece onu izleyebilirim.

"Yakında ineceğiz. Eve varmamız yaklaşık bir saat sürer, oraya vardığımızda adamlarımızla buluşmadan önce seni yerleştireceğim."

Espressoyu bitirip bir ısırik daha aldıktan sonra, "Sadece oturup beklemeyeceğim, Dario. Beni bir kenara itmeye kalkma sakın," diyor.

"Öyle bir niyetim yok. Senin önemli bir rolün var. Sadece henüz o rolü oynaman gerekmiyor."

Bu onu tatmin etmiş görünüyor. Kahvaltısını bitirmesini izliyorum ve sonra ayağa kalkıp bacaklarını ve her iki meme piercinginin izlerini ortaya çıkardığında iniltiyi bastırıyorum. Banyoya

duş almaya gittiğinde, odadan çıkmam gerektiğini biliyorum. Onun peşinden oraya girmemem için bana güvenilemez.

Ana salona çıktığımda, kardeşim muhtemelen üçüncü espressosunu içiyordu. Takımı buruşmuştu ve beni görünce homurdandı ve sinirli bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

"Umarım iyi uyumuşsundur ve o kocaman banyo ve duşun tadını çıkarmışsındır," diyor espresso'yu bitirip kenara koymadan önce. "Berbat uyudum, sorduğun için teşekkürler."

Gülümsüyorum. "Bebek gibi uyudum. Orası çok huzurlu. Uçtuğumu neredeyse unuttuyordum."

"Ne kadar da güzel," diye mırıldanır. "Bu deri koltuklar ne kadar büyük olursa olsun, yine de yatak değiller ve ben mürettebatla ve gemideki diğer herkesle küçücük bir banyoyu paylaşmak zorunda kaldım." Durur ve bana öfkeyle bakar. "Rocco laktoz intoleransı var. Dün gece Fettuccini Alfredo'yu kim yedi tahmin et?"

Sasha, "Hiç komik değil, Dario. Kız kardeşimden başka biriyle yatmış olsaydın, odaya dalıp yerde yatardım" derken ben gülüyorum.

Sasha'nın gözlerine bakarak, "Kız kardeşinden başka kimseyle yatmayacağım" diyorum.

İtirafım onu şaşırttıysa da, bunu her zamanki okunaksız maskesinin arkasına saklıyor. Kardeşim istese de şok olmuş yüzünü saklayamıyor. Takmış olduğum alyansı işaret ediyor. "Onun sahte olduğunu biliyorsun, değil mi?"

"Şimdilik," diyorum, o da başını sallıyor ve gözleri çocukluğumuzdan beri bana attığı aynı yaramaz bakışla bakıyor. Gözlerim Mia'ya henüz ulaşmadan, ne göreceğimi bilerek dönüyorum. Duşunu yeni almış, ıslak saçlarını at kuyruğu yapıp, kulaklarındaki piercingleri ve zarif boynunu açıkça görebileceğim şekilde odamızdan çıkıyor. Kot pantolon ve tişört giymiş, bugün yeşil Converse spor ayakkabılarını giyiyor.

"Oh, annemle babam buna bayılacak," diyor Sandro yanımda fısıldayarak ve Mia'ya başını sallıyor. "Kardeşim sana uyumana izin verdi mi?"

"Tek yaptığımız uyumaktı," diyor ona. Çantasını başlangıçta oturduğu koltuğun yanına atıyor, koltuğa çöküyor ve küçük pencereden dışarı bakabilmek için kapağı kaldırıyor. Parlak ışık içeri sızıyor ve kesinlikle melek olmayan yüzünü aydınlatıyor.

"Tek yaptığın uyumak mıydı?" diye sorar Sandro. "Cidden mi?"

Piercing hakkında açıklama yapmaya gerek görmüyorum, çünkü bunu sadece ben biliyorum. Aslında, ben ve Benny de biliyoruz, ama geri döndüğümüzde onu öldürmeyi planlıyorum, bu yüzden artık onun sayıldığını sanmıyorum.

Sandro, Sasha'ya bakar. "Burada uyuduk ve Rocco'nun laktoz intoleransı yüzünden boşuna acı çektik. Dönüş uçuşunda hepimiz orada uyuyacağız. O yatak dört kişiyi taşıyabilir, eminim."

"Bu olmayacak," diyorum ona. Bana sırtlıyor. "Göreceğiz."

Onun kahkahasını görmezden gelerek uzaklaşıp Mia'nın yanındaki koltuğuma oturdum. O pencereden dışarı bakıyordu ve ben eğildiğimde altımızdaki denizi gördüm.

"İzlemeye devam et. Yakında karayı görebilirsin," diyorum ona ve yanağına bir öpücük konduruyorum. "Sana ülkemi göstereceğim için çok heyecanlıyım, *streghetta mia*."

"Bu bir tatil değil," diye hatırlatıyor bana.

"Dışarıdan bakan herkes için bu bir tatil. Bu benim memleketime yaptığım bir yolculuk, karımı aileme ve biz yokken işleri yürüten adamlara tanıtacağım bir yolculuk. Her şeyden önce, sevgili karım, bunu inandırıcı kılmalıyız."

Parmağımı çenesine sürerek, bu kadar az çaba sarf ederek bu kadar güzel görünebilen birinin olabileceğine bir kez daha hayret ediyorum. Mia'yı yeterince iyi tanıyorum, makyaj çantası getirmediğini biliyorum. Hiç çaba sarf etmeden beni kolayca etkiliyor. Bu en azından rahatsız edici ve ben hala buna alışmaya çalışıyorum.

Bana dönüp bakıyor. "Bana bir daha tatlı karım dersen, sana yumruk atarım."

Gülümserim ve burnunun ucuna dokunurum, bu da onun bana gözlerini kısmasına neden olur.

"Sana ne dememi istersin?" diye soruyorum.

"Mia olur."

Yine burnuna dokunuyorum, bu sefer burun delikleri genişliyor ve ağzı sert bir çizgiye dönüşüyor.

"Bu yeterince samimi değil," diyorum ona. "Zaten sana Mia diyorum. *Streghetta mia. La mia piccola vipera.*" Bu sözleri onun tenine fısıldıyorum, keskin bir nefes aldığını duyduğumda gülümsüyorum. "*Mia* İtalyanca'da *benim* demek, tatlım. Uygun, değil mi?"

"Hayır," diyor, beni kolayca gülümseterek, başka hiç kimsenin bu kadar sık yapamadığı bir şey. "Hiç uygun değil, çünkü ben senin değilim, Dario. Ben kimseye ait değilim."

"Sen bana aitsin." Bana bağırmadan önce ona hızlıca bir öpücük veriyorum ve sonra pencereyi işaret ediyorum. "İtalya'yı özlüyorsun."

Dikkatini dağıtan bir şekilde başını çevirip pencereden dışarı bakar. Yaklaştıkça manzara daha net görünür hale gelir. Bu planı sevmediğini iddia edebilir, bana karşı hissettiklerini inkar etmeye çalışabilir, ama benim memleketime karşı kayıtsız kalması imkansızdır. İtalya muhteşemdir ve kimse onun cazibesine karşı bağışık kalamaz.

O manzaraya hayranlıkla bakarken, ben eğilip emniyet kemerini takıyorum, böylece iniş için hazır oluyor. Emniyet kemeri ışığı yandığında ve inişe geçtiğimizde genellikle hissettiğim hafif endişe yerine, İtalya'nın her geçen dakika daha da belirgin hale gelmesiyle Mia'nın gözlerinin parladığını izlerken kendimi rahat hissediyorum. Hafif türbülansı ya da tekerlekler yere değdiğinde midemin nasıl düğümlendiğini neredeyse hiç fark etmiyorum, çünkü pist her zaman biraz kısa kalacakmış gibi görünüyor.

Uçak durduğunda, parlak gözlerini bana çeviriyor, bana kızgın olmaya çalıştığını hatırlayamayacak kadar heyecanlı. Gülümsemesine karşılık vermek kolay ve güvenli olduğu anda ayağa kalkıp uçaktan iniyoruz. Sandro planlarımızı konuşmak için yanımıza gelirken, Mia heyecanla kardeşinin yanına gidip kolunu sıkıyor. Sandro ona gülümsüyor ve çok az kişinin görebildiği bir yönünü gösteriyor. Mia onun için her zaman bir istisna olmuştur. Tam olarak ne hissettiğini bilmiyorum, ama hissedebileceği her türlü iyi duygu esas olarak ona saklıdır.

"Bu öğleden sonra Giuseppe ile bir toplantımız var," diyor Sandro

saatlik güncellemeler talep ediyor."

Hâlâ elinde tuttuğu telefona bakıyorum. "Madem onunla zaten iletişim halindesin, o güncellemeler muhtemelen senden gelmeye devam etmelidir."

"Sen karını etkilemeye çalışırken her şeyi bana bırakamazsın."

"ocukluğumuzdan beri senin arkasını kolluyorum. Bana borçlusun ve karımı etkilemeye alışmıyorum." Mia'ya bakarak, bensiz gitmeye çalışmadığından emin oluyorum. "Onu ikna edeceğim. İnatçı davranıyor ama sonsuza kadar bana karşı koyamaz."

"Ne romantik," diyor Sandro, baş üstü bölmesinden bir çanta alırken. "Tek sahip olduğun inatçı kararlılık ise, oyununu bir st seviyeye ıkarmalısın. O on sekiz yaşında, Dario. Ondan daha uzun süre dayanamazsın."

Ona attığım bakış onu sadece güldürür.

"Somurtma," diyor bana, ve yemin ederim ki, o benim kardeşim olmasaydı, çoktan bıçağımı ona saplamış olurdum.

"Gidiyorum," diyorum. "şu anda sana bıçak saplamayacağıma güvenemiyorum."

Ben Mia'ya doğru yürürken o gülüyor. "Gitme zamanı, *streghetta mia*." Serbest kolumu ona dolayarak onu merdivenlere götürüyorum.

"Kardeşim ne olacak?" Onu görmek için etrafıma bakmaya çalışıyor ama ben kıpırdamıyorum.

Onun yerine, "Onlar bizim adamlarla birlikte gidiyorlar" derken onu devam etmesi için drtyorum.

Merdiven korkuluğuna tutunur, bana bakarken yerinde sabit kalır.

"Peki ben nereye gidiyorum?"

Asfaltta park edilmiş, bizi bekleyen muhteşem Ferrari Roma'ya doğru başımı sallıyorum.

Ona dönüp, "Benimle gel" diyorum.

Bölüm 10

Mia

Dario bu güzel arabayı sürerken ne kadar inanılmaz derecede seksi olduğunu göstermemeye çalışıyorum. Bisikletini sürdüğü kadar ustaca sürüyor ve yol ne kadar virajlı olursa olsun, hız göstergesi ne kadar yükselirse yükselsin, kontrolü kaybedeceğinden endişelenmiyorum. Kırmızı deri koltuklar kırımın altında adeta çökmüş gibi hissettiriyor ve eski kot pantolonum ve tişörtümle oturarak köklü bir İtalyan yasasını çiğniyormuşum gibi hissediyorum.

Kayalığa oyulmuş bir tünelden geçerken gözlerim fal taşı gibi açılır ve tünelden çıktığımızda parlak güneş tekrar üzerimize vurur ve İyon Denizi'ni ilk kez görürüm. Muhteşemdir, fotoğrafla asla tam olarak yakalanamayacak türden bir güzelliştir, bunu ancak bizzat deneyimleyerek anlayabilirsiniz.

"Beğendin mi?" diye soruyor Dario, tepkimi görmek için gözlerini yoldan bir anlığına ayırıyor.

Havaalanından ayrıldığımızdan beri eli sahiplenici bir şekilde uyluğumun üzerinde duruyordu ve bana hafifçe sıktığında başımı sallayıp "Çok güzel" diyorum.

O sırıtıyor ve gözleri koyu renkli güneş gözlüklerinin arkasında gizli olsa da, benim tepkimden memnun olduğunu biliyorum. Benim onun ülkesini sevmem onun için önemli ve ben hala bu konuda ne düşüneceğimi bilmiyorum. Bir yanımda bunun sadece şu anda onun dikkatini çeken kadın olduğum için olmadığını inanmak istiyor, ama daha büyük bir yanımda bunun tam olarak böyle olduğunu korkuyor. Dario bunun daha fazlası olduğunu ima ediyor ve eğer bu doğruysa, sahip olmak ve sahiplenmekle ilgili tüm bu konuşmalar tam da bana yapmayı planladığı şey. Tek sorun, benim buna hazır olduğumdan emin olmamam. Asla öyle olamayacağım.

Marissa, ona yalakalık yapıyor, flört ediyor ve onun dikkatini bir saniye bile olsa çekmek için çaresizce uğraşıyor. Ben evcil hayvan değilim ve kesinlikle itaatkar bir evcil hayvan da olmayacağım.

Sessizce yolumuza devam ediyoruz. Eli uyluklarımın üzerinde kalıyor, Calabria sahilinde ilerlerken hafifçe sıkıp okşuyor. Çok şaşkın görünmemeye çalışıyorum, ama gerçekte etrafımızı saran güzellik karşısında hayranlık duyuyorum. Dalgalı kayalıklar ve zeytinlikler, yamaçlara yapışmış köyler ve sonsuz uzanan, parlak, canlı mavi deniz manzarası geçiyor önümüzden. Cennet varsa, aynen böyle bir yer olmalı.

"Burada mı büyüdün?" diye soruyorum, sorularımı kendime saklayamıyorum.

"Evet, Sandro, Dominic ve Isabella ile birlikte yaptım."

Isabella'nın adını söylerken sesi titriyor. Kuzeninin ölümü hepsini çok etkilediğini biliyorum ve elimi onun elinin üzerine koyup hafifçe sıkmaktan kendimi alamıyorum. Bana gülümsüyor, ben de denize bir kez daha bakıp soruyorum: "Bunu görmekten hiç bıkmadın mı, yoksa sürekli etrafına bakıp bunun gerçek olup olmadığını görmek için kendini çimdiklemek mi istediniz?"

Ağzının köşesi yukarı kalkıyor, sonra elimi tutup ağzına götürüyor ve elimin içini öpüyor. "Diğerlerini bilmem ama ben hiç bıkmadım. Sadakatim aileme, Dominic beni nereye gönderirse oraya giderim ama yalan söylemeyeceğim, İtalya'yı geride bırakmak kolay olmadı."

Elini tekrar bacağıma koymak yerine, elimi kendi uyluğuna getirip, otoyoldan çıkarken orada bırakıyor. Sonunda, kayalıklara doğru kıvrılan dar bir yola giriyoruz ve bu yol onu yavaşlamaya zorluyor. Etrafımız zeytin ağaçlarıyla çevrili, ama deniz manzarası hiç engellenmiyor ve ferforje bir çite geldiğimizde, Dario kapının önünde duruyor. İkisi de siyah giyinmiş ve uyluk kılıflarında tabancaları olan iki adam görüyorum. Biri telsizi kaldırıp duyamadığım bir şey söylüyor. Kapı açılmaya başlamadan hemen önce Dario'ya saygıyla başını sallıyor.

Mülke yavaşça giriyoruz ve o bir sonraki köşeyi döndüğünde, her şey açılıyor ve Dario'nun çocukluk evini ilk kez görüyorum.

"Tanrım," diye fısıldıyorum, önümdeki üç katlı konağa bakarak. Evin soluk kireçtaşı rengi, pencereler boyunca saksılarda yetişen, parlak dalgalar halinde yayılan ve çardaklara tırmanan yaseminlerle birleşen magenta rengi begonvillerle vurgulanıyor. Dairesel yolun ortasında büyük bir çeşme bile var ve yemin ederim ki sanki bir filme girmişim gibi hissediyorum. Ailem zengin, ama Alessi ailesinin nesiller boyu biriktirdiği servet gibi değil. Bizim servetimiz çalınmış ve çok yasadışı yollarla kazanılmış, babam ve amcalarım ise hiçbir şeyleri olmadan büyümüşler. Kendimi daha da utangaç hissederek, yeşil Converse ayakkabılarımı döşemeye vurup pencereden dışarı bakıyorum.

"Diğerleri ne zaman gelecek?" diye soruyorum, birdenbire kardeşim de bizimle gelseydi diye düşünüyorum. Sasha hiçbir şeyden korkmaz. Bunların hiçbirisi onun için bir şey ifade etmez ve şu anda onun bu rahat güvenine ihtiyacım var.

"Yakında." Dario arabayı girişin yakınına park ediyor ve uzaktan birkaç güvenlik görevlisi görüyorum. Eve baktığımda, anne babasının dışarı çıktığını görüyorum. Maria ve Salvatore ile daha önce tanışmıştım, ama onları bir süredir görmemiştım ve hiç oturup sohbet etmemiştik. Kız kardeşimi ve çocukları çok seviyorlar, ama bu sevgi bize hiç uzanmadı. Alessi Mafyası'nın donunun eski bir İtalyan ailesiyle birleşmesini hayal ediyorlardı, ama kız kardeşim bu hayali mahvetti. Şimdi nazik davranmak ve oğullarının da aynı şeyi yapmasına razıymış gibi davranmak zorundalar.

"Ailen benden nefret ediyor," diye mırıldanıyorum.

"Sevmiyorlar," diyor Dario. Arabadan inmeden önce, parmağını çenemin altına koyup beni kendine doğru çeviriyor. Güneş gözlüklerini çıkarmış, böylece gözlerini görebiliyorum. "Kimsenin sana kötü davranmasına izin vermem, kendi ailem dahil. Eğer biri bir şey söylerse ya da yaparsa, bana haber ver, *stregghetta mia*, bir daha asla olmayacağından emin olacağım."

"Senin korumana ihtiyacım yok," demeden edemiyorum.

"Ama yine de koruma altındasın," diyor. Ağzı küçük bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Dün gece Tony'ye mesaj attığımı söylemeyi unuttum. VCH piercingleri hakkında çok ilginç bir sohbet ettik."

"Yapmadın."

Gülümsemesi genişliyor.

"Yaptım." "Ne dedi?"

Merakım karşısında gözlerinin parladığını yemin ederim. "Sonra söylerim. Böylece sabırsızlanacak bir şeyin olur."

"Daha da kibirli olabilir misin? Daha önce hiç duymadığından emin olduğum için sana hayır demek istiyorum."

"Senden yeterince duydum," diyor. Yaklaşarak bana yumuşak bir öpücük veriyor. "Ara sıra evet cevabını duymayı dört gözle bekliyorum."

"Sadece ara sıra mı?" diye alay ediyorum.

Beni tekrar öptükten sonra, "Bana karşı çok kolay davranmanı istemem. Benimle mücadele ettiğinde çok hoşuma gittiğini biliyorsun" dedi.

Uzaklaşmadan önce, ağzını ağzımın yakınında tutar ve benzer bir sıcaklık içimi aydınlatırken, nefesinin sıcaklığını hissetmemi sağlar.

"Bundan muhtemelen gerekenden daha fazla zevk alacağım," diye mırıldanır, her kelimeyle dudakları benimkine hafifçe değiyor.

"Neyin tadını çıkaracağım?" diye fısıldıyorum.

"Herkese senin karım olduğunu söylemekten."

"Dario," diye başlıyorum, ama o alt dudağımı ısıırıyor, bu da hem dikkatimi dağıtır hem de beni susturur.

"Bana bunu yaşat, *streghetta mia*." Parmağı boynumun uzunluğunu okşayarak tüylerimi diken diken ediyor ve bacaklarımın arasında ciddi bir zonklama başlıyor. "Bana bunu yaşat."

Onun bu kadar küçük bir isteğini reddedemem, bana bu kadar samimi bir bakış atarken ve bunun onun için gerçekten önemli olduğuna beni inandırırken.

"Ailemi bıçaklamaya kalkma," diyor, gülümsüyor ve beni bırakıyor.

Resmi olarak bu maskaralığa başladığımızı bilerek, arabanın kapısını açıp Mia Alessi olarak dışarı çıkıyorum. Dario beni yaklaştıırken, gülümseyerek yeni kayınvalidem ve kayınpederime bakıyorum. Ben bir şey söylemeden, eğilip annesinin iki yanağına da öpücük konduruyor.

"*Ciao, Mamma*," diyor ve en büyük oğlunu görünce genelde sert olan bakışları yumuşuyor. Elini uzatıp oğlunun yanağını okşuyor.

"Amerika'da sana ne yediriyorlar? Kilo mu verdin?" Gözlerini onun üzerinde gezdirerek iyi göründüğünden emin olur, ama benim bu eşlik görevinde başarısız olduğumu düşünüyor olmalı ki, gözlerini bana çevirir ve beni görünce yüzündeki tüm yumuşaklık kaybolur. Gözleri Dario'nunkinden çok daha açık kahverengidir, ama aynı derecede delici bir bakışı vardır.

"Elbette hatırlıyorsun, Mia," diyor Dario anne babasına. Aşağıya bakıp bana güven verici bir gülümseme atıyor ve bu, anne babasıyla yüzleşirken kendime güvenimi artırıyor.

"İkinizi tekrar görmek çok güzel," diyorum onlara.

Salvatore eskiden kaslı bir adamdı ama yaş ve azalan özdenetim, onu artık sert olmaktan çok yumuşak bir vücuda sahip bir adam haline getirmiş. Elleri artrit ile dolu ama ona neredeyse sürekli acı veriyor olsalar da, yine de gülümsüyor ve beni kucaklamak için kendine çekiyor.

"Herkesi buna inandırırım, olur mu?" diye kulağıma fısıldıyor. Aksanı oğullarınınkinden daha kalın ve bu kadar nazik olmasının tek nedeninin tüm bunların sahte olması olduğunu biliyorum.

Maria ise içinden gelen aktris ruhunu kabullenmekte daha zorlanıyor. Boyu kısa ve kocasından çok daha küçük, ama yüzüne bir bakış attığınızda onun kolay lokma olmadığını anlıyorsunuz. Bu kadının çelişki dolu bir kişiliği var ve gülümsemesi Salvatore'nin bana gösterdiği gülümsemeden çok daha küçük. Sarılması tavırları kadar sıcak ve sadece iki saniye sürüyor, sonra beni itip bir adım geri çekiliyor. Dario'ya hızlı İtalyanca bir şeyler fısıldıyor ve her ne söylüyorsa, Dario koruyucu bir şekilde kolunu omzuma atıyor ve beni güçlü vücudunun rahatlatıcı sıcaklığına çekiyor, aynı zamanda ona aynı derecede alçak bir fısıltıyla cevap veriyor. Ne dediklerini hiç bilmiyorum, ama Maria'nın oğluna benim övgülerimi söylemediği açık. Dario bir kez daha muhteşem İtalyanca sözler söylüyor ve Maria zaten dik olan sırtını daha da dikleştirip, boyun eğerek gözlerini indiriyor.

"Evimize hoş geldiniz," diyor bana ağır aksanlı İngilizcesiyle, ve bu şimdiye kadar gördüğüm en soğuk karşılama, ama hiç yoktan iyidir, bu yüzden ona hafif bir gülümsemeyle karşılık verip, "Teşekkürler, Maria. Burası gerçekten çok güzel," diyorum.

Buranın güzelliği yadsınamaz ve bir nefes daha alıp ciğerlerimi etrafımızı saran çiçeklerin tatlı kokusuyla doldurduğumda, "Bunlar gördüğüm en güzel çiçekler. Kokuları muhteşem" diye ekliyorum.

Dario, "Bütün bunları *annen* dikti, değil mi?" derken, benim iltifatıma küçük bir onay işareti görüyorum.

O isteksizce başını sallıyor ve ben bu bilgiyi daha sonra kullanmak üzere aklımın bir köşesine kaydediyorum. Onun gözüne girmek istersem, bahçecilik becerilerini övmem yeterli olacak.

"Harika görünüyor," diyorum, annem iyi bir ruh halindeyken kendime birkaç puan daha kazanmaya çalışarak. Ben çılgına dönmeden önce, Dario onlara İtalyanca bir şeyler söylüyor, sonra beni sıkıca tutup onlardan uzaklaştırıyor.

"Ne yapıyoruz?" diye soruyorum.

"İçeri girmeden önce sana bir şey göstermek istiyorum." Parmaklarını benimkine dolayarak, beni evin etrafını çevreleyen bir patikaya götürüyor.

"Ailenin benden nefret ettiği konusunda haklıydım," diye söylüyorum yürürken.

"Senden nefret etmiyorlar."

"Öyle mi? O zaman annenin İtalyanca söylediği şeyi bana söylemekten çekinmezsin. Senin öfkeli tepkinden anladığım kadarıyla pek hoş bir şey değildi."

Bana bakıp, "Önemli bir şey değildi, *stregghetta mia*," dedi. "Oh, kesinlikle önemli bir şeydi. Boş ver, sonra sana

"

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Biliyorum," diyorum ona, beni köşeyi dönüp nereye götürdüğünü görebilmem için beni çekmeden hemen önce. Denizin panoramik manzarası beni sessizliğe boğuyor. Çiçekler evin arka tarafını da kaplıyor ve ben girdiğim masalsı dünyayı bir an için takdir ederken, tatlı kokuları üzerimize yayılıyor. Bahçe özenle düzenlenmiş ve çok uzağa uzanıyor, yanlarda ise uçurumun kenarında gibi görünen bir sonsuzluk havuzu var ve zeytin ağaçlarının bulunduğu bir koruya uzanan taş bir yolun başlangıcını görebiliyorum.

Dario beni kendine yaklaştırıyor ve yüzümü avuçlarıyla kavrayarak dikkatimi tekrar kendisine çekiyor. "Biliyor musun?" diye soruyor, konuşmamızı hatırlatarak.

"Evet."

Dario zengin bir aileden gelip ailesinin mafya örgütünde yüksek bir mevkide olabilir, ama elleri hayatı boyunca çalışmış bir adamın elleri gibidir. Yıllarca süren eğitim ve dövüşler, ellerinin şımartılmış bir hayat sürmüş birinin elleri gibi pürüzsüz olmamasını sağlamıştır. O zor kazanılmış nasırların dokunuşu her zaman vücudumu en iyi şekilde tepki vermesini sağlar.

"Senin amcığın pazarlık kozu değil, *piccola vipera*."

"Öyle düşünmüyor musun?"

O, ondan çıktığında seksi gelen sinirli bir homurtu çıkarır ve sonra beni kaldırıp taş duvara götürür ve kıcıımı üzerine oturtur. Yaklaşır. At kuyruğumu bileğine dolayarak, başımı geriye doğru zorlar ve beni yerinde tutar. İzleyenlere sert görünebilir, ama o sadece yüzümü kendininkine yaklaştırmak için yeterince sert çekiyor ve tüm dikkatimi kendisine verdiğinden emin oluyor.

"Amin bir pazarlık kozu değil," diye tekrarlar. "Onu istediğini elde etmek için kullanmayacaksın ve benden saklamakla tehdit etmeyeceksin."

Onu kızdıracağını bilerek ona gülümserim. "Amım için gerçekten çok fazla kuralın var."

Diğer elini belimin altına bastırarak beni kendine doğru çekiyor, böylece kot pantolonumun üzerinden onun sertliğini hissedebiliyorum.

"Benim amcığım," diye düzeltir, "benim mükemmel küçük piercingli amcığım, ve benim pek fazla kuralım yok, tatlım. O benim ve sadece benim, ve onu pazarlık kozu olarak kullanmaya çalışamazsın. Bu çok basit şeylerin karşılığında, her fırsatta dizlerimin üzerine çöküp ona tapınacağım."

Benim keskin nefes alışımı duyar ve bana şeytani bir gülümseme atar.

"Bu fikir hoşuna gitti mi?" Eğilir ve boynumdan yukarı doğru bir çizgi öpmeye başlar. "Dilimi içine batırmam, yüzümü ıslatana kadar tatlı küçük amını yalamam ve emmem fikri hoşuna gitti mi?"

Onun sözlerine ve cildimi ısırma başlamasına inleyerek tepki veriyorum, her yumuşak ısırık beni ondan başka her şeyi unutturuyor.

"Piercinglerini keşfetmek için sabırsızlanıyorum," diye fısıldıyor kulağıma. "Vücudunun içine girmeyi ne kadar çok istediğimi, beni içine almanı, beni asla bırakmayacakmış gibi sıkı sıkı sarılmanı ne kadar çok istediğimi bilemezsin."

"Dario," diye fısıldıyorum, elini iç uyluklarımın etrafına dolayarak beni daha geniş açıp bana daha sert bir şekilde sürtünmek için. "Siktir, sakın durma," diye uyarıyorum.

Seksi, derin kahkahası boğuk çıkıyor, boynumdaki deriyi emmeye devam ediyor. Kollarım onu sarıyor, bir elim saçlarında, diğer elim omzunda, onu olduğu yerde tutmaya çalışıyorum. Dün gece beni tahrik edip karnımın üzerine boşaldığından beri beni uçurumun kenarında tutuyor. Rahatlamaya ihtiyacım var ve kalçalarımı salladığımda, inliyor ve ağzını ağzıma getiriyor, beni derinden sarsan bir şiddetle öpüyor.

Bana dudaklarıyla boyun eğmemi istemiyor, bunu lanet olasıca talep ediyor. Dilinin her vuruşu, dudaklarıma dişleriyle her ısırışı ve hala at kuyruğumu yumruklaması, hepsi bir araya gelerek ona direnmemi imkansız hale getiriyor. Vücudum yumuşuyor, daha önce hiç kimseye karşı göstermediğim bir şekilde itaatkar hale geliyor. Kalbimde, bunun onun dışında kimse için böyle olmayacağını biliyorum. O, genellikle saklamak için çok uğraştığım hassas yerlerimi, yumuşak yerlerimi ortaya çıkarmak istememi sağlıyor.

"*Vipera mia*," diye fısıldıyor dudaklarıma. "Yaklaştın mı, tatlım?"

Başımı sallıyorum ve saçlarını daha sertçe kavriyorum, durmamasını istiyorum. "Boşalmanı istiyorum mu?"

"Evet," diye yalvarırım, o bana daha sert bastırdığında, piercingim hareket eder ve beni neredeyse doruğa ulaştırır. "Sakın durma."

"Bu tatlı amcığ benden uzak tutmaya çalışacak mısın?"

Ağzına karşı homurdanarak, beni ne kadar sinirlendirdiğini ona duyuruyorum. Elini tişörtümün altına sokup başparmağını meme ucumun üzerinde gezdirmeden önce gülümsediğini hissediyorum. O kadar sert ki, barbell'i çekip beni bir başka zevk dalgasıyla dolduruyor.

"Hmm," diye mırıldanıyor. "Seni duyamıyorum, küçük yılan."

"Hayır," diye fısıldıyorum, o piercingimi bir kez daha çekince. "Senden saklamayacağım."

"Aferin kızım," diye homurdanıyor, sonra beni sertçe öpüyor ve bir sonraki kalça hareketiyle beni doruğa ulaştırıyor. Zevk içimi kaplıyor, gücüyle beni kör ediyor. Öpüşmemizi kesiyor, at kuyruğunu çekip başımı geriye doğru itiyor, böylece benim parçalanışımı izleyebiliyor. Göz bebekleri büyümüş, gözleri siyah görünüyor ve içindeki vahşi bakış beni bir kez daha vuruyor, o kadar güçlü ki sırtımı kamburlaştırıp onun adını haykırmaktan kendimi alamıyorum. Bunu duyunca yüzünde kendini beğenmiş, kötü bir sırıtış yayılıyor, ama ben kendi zevkime o kadar kapılmışım ki, ona tam olarak istediği şeyi verdiğimi umursamıyorum.

Vücudum yavaş yavaş normale dönmeye başlar ve normale döndüğünde, dik oturur, etrafa bakınır ve onun ailesi bizi kontrol etmek için dışarı çıkmamış olmasını umarım.

"Bir sorun mu var tatlım?" Dario'nun alaycı sesi yeterince kötüydü, ama buna bir de meme ucumu çimdikleyerek eşlik edince, ona sert bir bakış atıp elini itmeye çalışıyorum. Bana *tsk tsk* diye seslenip, "Merak etme, kimsenin duymasına izin vermedim" diyor.

"Ne?" Tüylerim diken diken olmaya başlar ve başımı çevirdiğimde, birkaç silahlı adamın zeytinlikten geçtiğini görmek için tam zamanında yetişirim. Bize bakmıyorlar, ama öğleden sonra güneşinin altında Dario'nun adını haykırdığımı duymamış olmaları imkansız.

"Seni pislik!" diye ona tıslıyorum, sesimi birkaç dakika önce kullanmam gereken düşük seviyede tutarak.

"Ah, *benim küçük engerek yılanım*, çok kızma tatlım. Bunu duymaları gerekiyordu ve sana bunu söylemekten nefret ediyorum ama bu, senin adımı dudaklarında duydukları son sefer olmayacak."

Ona öfkeyle bakarak ne kadar kızgın olduğumu ona gösteririm, ama öfkenin altında kabul etmek istemediğim derin bir acı vardır. Koyu renkli gözleri benimkileri inceler, bir arada tutmaya çalıştığım katmanları soyup çıkarır ve gözleri yumuşadığında, ben de gözlerimi kısırarım, çünkü en son istediğim şey onun sempatisidir.

Gözlerimi kaçırmaya çalıştığım da, at kuyruğunu daha sıkı çekerek başımı çevirmeme izin vermez. Bir şey söylemeden önce, dudaklarını benimkilere

şefkatli bir öpücükle dudaklarına bastırıyor.

"Onların seni duymasına izin vermem, bizim bir şey paylaştığımız anlamına gelmez, *streghetta mia*. Onların bakmasına izin verilmez, ve bakmış olsalar bile, senin görünmemesini sağladım, çünkü beni dışında *kimse* seni bu şekilde göremez. Bunu inandırıcı kılmak için bizi birlikte görmelerini istedim, ama bu, bunu istemediğim anlamına gelmez ve benim adımı haykırarak orgazm olmanı izlemek, şimdiye kadar gördüğüm en seksi şey değildi anlamına da gelmez."

Dudakları benim dudaklarımın üzerinde hafifçe dolaştıktan sonra tekrar nazikçe öptü. "Sana söylemediğim için beni affet, *mia vipera*, ama bunun benim için ne kadar önemli olduğunu ve her saniyesini ne kadar sevdiğimi lütfen şüphe etme."

Dario'ya kızgın kalmak imkansız ve bu belki de en sinir bozucu şey. O da bunu yüzümden okuyabilmiş olmalı, çünkü göz kırptıktan sonra burnumun ucunu öptü.

"Bütün bunlar bittiğinde, yüzüğümü parmağında tutmama izin vermem için bana yalvaracaksın," diyor ve ben onun kendini beğenmiş sırıtişına gülerek karşılık veriyorum.

"Bu asla olmayacak." Elimi kaldırıp, parmağında hala çok yabancı hissettiren büyük elması seyrediyorum. Güneş onu parlatıyor ve onun muhteşem olduğunu inkar etmek mümkün değil, ama bu *ben* değilim. Asla takmayı seçmeyeceğim bir şey.

O, yılmadan bana bir kez daha göz kırpar ve "Göreceğiz" der.

Sandro, ben onun kardeşini arkamızdaki uçurumdan itmeden önce evin yanından geliyor. Gözlerimi dik yamaca çevirdiğimde, Dario hafifçe gülüyor ve beni taş duvardan kaldırıp ayaklarımın üzerine indiriyor.

"Henüz ölümümü planlama, küçük yılan. Hala yapmamız gereken bir iş var

."

Ona tatlı bir gülümseme atıyorum, bir eşin kocasına vereceği türden bir gülümseme gülümsemeyle ona bakıyorum ve "Elimden geleni yapacağım" diyorum.

Kardeşim bize katılmak için patikadan aşağı inerken Sandro'ya dönüyoruz. Sandro'nun ağzından çıkan ilk söz, "İkinizin burada eğlendiğinizi duydum."

Dario bana anlamlı bir bakış attı, ben de görmezden geliyormuş gibi yaptım. O ise şöyle dedi: "Paulo'nun bu haberi yaymaya dayanamayacağını biliyordum. Dedikodu konusunda amcan Vitaly'ye çok benziyor."

"O, kavgada yanında olması iyi bir adamdır," diye ekliyor Sandro, "ama villadaki herkesin bilmesini istemediğin hiçbir şeyi ona söyleme." Gülüyor ve Dario ile göz göze geliyor. "Bunu zor yoldan öğrendim. Anneme yalan söyleyip, çok hasta olduğum için ayine gidemeyeceğimi söyledim, böylece evde kalıp hizmetçilerden biriyle eğlenebilecektim." Bana baktığında gözleri eğlenceyle parlıyor. "Hiç memnun olmadı ve beni hemen günah çıkarmaya zorladı."

Sandro'nun hikayesine gülmeden edemiyorum. Kardeşi ne kadar gerginse, o da o kadar rahat ve şu anda onun rahat neşesine ihtiyacım var. "Kaç yaşındaydın?" diye soruyorum ona.

Onun, bunun gençlik yıllarında başına gelen bir şey olduğunu söylemesini bekliyorum, bu yüzden "Yirmi beş" dediğinde daha da çok gülüyorum ve parmağımı ona doğrultuyorum.

"Senin bu kadar ana kuzusu olduğunu bilmiyordum, Sandro."

Dario gülüyor, Sandro ise annelerinin çalılarda saklanıp onları dinliyor olabileceğinden korkmuş gibi eve bakıyor. "Onun küçük boyuna aldanma," diyor. "O sana çok benziyor, minik ama vahşi. Babamdan daha çok ondan korkuyorum."

"Bunu duyduğuna çok sevinecek," diyor Dario.

"Sakin ona söyleme," diyor Sandro. "Sen çeneni kapalı tut, ben de doğum kalçaları ve bebekler hakkındaki tüm konuşmaları başka yöne çekmeye çalışayım."

"Anlaştık," diye hızlıca cevap vererek Dario adına anlaşmayı kabul ediyorum. Kafamı kaldırıp bana attığı karanlık bakışla karşılaşıyorum. "Ne?" diye soruyorum. "İyi bir anlaşmaydı."

"O yol plaja mı çıkıyor?" Sasha'nın sorusu dikkatimizi etrafımızdaki muhteşem manzaraya geri çeker.

"Evet," diyor Dario. "Özel bir yol ve herkes bizim mülkümüzden uzak durması gerektiğini biliyor, ama yüzmek isterseniz birine haber verin. Olan biten her şeyden dolayı ekstra önlemler alıyoruz."

Başımı eğip yolu görmeye çalışıyorum, ilk fırsatta oraya gizlice gidip yüzmeyi planlıyorum.

"Ciddiyim, *stregghetta mia*. Bir yere gitmek veya bir şey görmek istersen, önce bana haber ver," diyor Dario, yıllar boyunca alıştığım yoğun, düşünceli ruh haline tamamen geri dönmüş olarak.

"İstediğim zaman tuvalete gidebilir miyim, yoksa bunun için de senden izin almam mı gerekiyor?" diye soruyorum.

Ses tonumdan dolayı çenesi gerilir. Sandro'nun kıkırdaması duyulur, ama ben sahte kocamdan gözlerimi ayırmam.

"Bana izin istesen daha iyi olur," diyor.

Göğsünü okşayıp ona çok küçümseyici bir gülümseme atıyorum. "Bu asla olmayacak."

Hala kaya gibi sert göğsünü okşayan elimi tutar ve Sandro ile Sasha'ya, "Ona odamızı göstereceğim," der. Sandro'ya İtalyanca bir şeyler eklerken, ben de kardeşimle Rusça konuşurum, "Onu öldürüp görevi mahvedebilirim."

Sasha bana yarı gülümser. "Hayır, öldürmezsin. Sonunda onunla gerçekten evleneceksin."

Bu sözleri karşısında ağzım açık kalır, en azından Dario'nun tek kelimesini bile anlamayacağına şükrederim.

"Neden böyle bir şey söylüyorsun?" diye soruyorum ona.

O sadece omuz silkiyor ve "Detayları fark ediyorum" diyor.

Ona hangi detaylardan bahsettiğini sormak istiyorum, ama o çoktan telefonunu eline alıp Chort'u kontrol etmek için bir mesaj gönderiyor. Genelde duygularını göstermez, ama köpeği için endişelendiğini anlayabiliyorum. Babamız ona bakmayı kabul etti, ama o köpeğin sevdiği tek insan şu anda tam önümde duruyor.

"Ona bir şey olmaz," diyorum ona. "Babamı yeterince gördü, onu tanıyacaktır. Ayrıca, Nat'in çocuklarına bakıcı tuttuğunda bıraktığı türden ayrıntılı talimatlar bıraktın."

Sasha telefonundan gözlerini kaldırıp şöyle diyor: "Chort değişiklikten hoşlanmaz. Onun korkmasını istemiyorum."

Gülümserim ve kardeşime yandan sarılırım. "Ve insanlar senin psikopat olduğunu söylüyor."

"İkimiz de biliyoruz ki bana resmi olarak hiçbir teşhis konulmadı." Dikkatini tekrar telefonuna çevirir. "Etiketlerden hoşlanmıyorum."

Bariz olanı söylemeye gerek görmüyorum. Kardeşime teşhis koymak hiç gündeme gelmedi. Bunun için gereken dürüstlük, ailemizin tüm üyelerini hapse, Sasha'yı da ömür boyu hapishaneye gönderecekti. Bizim yolumuz daha iyi.

"Hadi, tatlım," diyor Dario ve beni evin arkasındaki verandaya giden taş yoldan geri götürüyor. Parmakları benimkilerle birleşiyor ve bu küçük samimi anların, olması gerektiği gibi zoraki bir numara değil, giderek daha doğal hissettirmeye başladığını fark ediyorum.

İçeri girdiğimizde evin büyüleyiciliğinden etkilenmemeye çalışıyorum, ama bu imkansız. Kemerli kapılar ve tonozlu tavanlar beni her zamankinden daha küçük hissettiriyor ve koyu renkli ahşap mobilyalar da aynı derecede heybetli. Bu ev, sizi şaşırtmak ve eşiği geçer geçmez hemen yerinize oturtmak için tasarlanmış. Görkemli olduğu inkar edilemez, ama benim rahat hissedebileceğim bir yer de değil. Ben daha çok rahatlık seven biriyim ve yakın zamanda onların kanepesine uzanıp ayaklarımı uzatacağımı hiç sanmıyorum.

Dario beni uzun bir koridordan geçirirken, pahalı ayakkabıları terrakotta zeminlerde adımlarının ritmini belirliyor. Birkaç kişiden geçiyoruz, bazıları hizmetçi gibi görünüyor, bazıları ise silahlı korumalar, ama hiçbirisi bize hızlıca bir bakış ve zorunlu bir saygı selamı vermekten öteye gitmiyor.

İki kat merdiven çıktıktan sonra, tamamen yönümü kaybetmiş ve kaybolmuş bir haldeyken, süslü ferforje kulpları olan büyük bir ahşap kapının önünde durduk. Kapıyı iterek açtı, elini belime koydu ve beni büyük yatak odasına götürdü. Buranın Dario'nun odası olduğunu hemen anladım. Evin geri kalanı kadar güzel ve süslüydü, ama aynı müze havası yoktu. Omuzlarım gevşerken oturma alanına doğru yürüdüm ve Fransız kapıların yanındaki koltuğa oturdum. Güneşten ısınan deri koltukta başımı geriye yaslayıp gözlerimi kapattım, olan biteni kafamda sindirmek için birkaç saniyeye ihtiyacım vardı.

"Burası senin odan," diyorum, gözlerimi kapalı tutarak.

"Öyle."

Odanın diğerk ucuna doğru yürüdüğünü duyuyorum, ardından Fransız kapılarının açılma sesi geliyor ve sıcak bir esinti yüzüme çarpıyor. Çiçeklerin tatlı kokusu tuzlu havayla karışarak, hamakta oturup hayatımın geri kalanını burada geçirmek istememe neden olan bir koku yaratıyor.

Gözlerimi açıp önümdeki deniz manzarasına bakıyorum ve sonra yüzünde okunaksız bir ifadeyle bana bakan adama dönüyorum.

"Burası çok güzel ve odan evin en sevdiğim yeri," diyorum ona.

Sözlerim ona küçük bir gülümseme kazandırır, sonra gözleri benim kasıtlı olarak dikkatimi vermemek için kaçındığım büyük yatağa kayar.

"Beğendiğine sevindim, *streghetta mia*, çünkü o yatakta senin bekaretini almayı planlıyorum."

Onun arkasındaki dört direkli yatağa bakıyorum. Tamamen koyu renk ahşap ve kırmızı yatak örtüleri var. Gözlerimi tekrar Dario'ya çevirip, "Başka birini siktiğin yerde beni sikmeni istemiyorum," diyorum.

Ağzının köşesi yukarı kalkar ve koyu renkli gözlerinde eğlenceyi görürüm, sonra şöyle der: "Kıskanç tarafını ne kadar sevdiğimi sana söylemiş miydim, *piccola vipera*?"

"Ben ciddiylim."

"İşte bu yüzden bu kadar sevimli."

Nefesimi verip denize dönerek, yanımdaki kendini beğenmiş, sinir bozucu manzara yerine İtalyan manzarasını tercih ediyorum.

Yaklaşmadan önce derin, baştan çıkarıcı kahkahasını duyarım, sonra bacaklarımın yanına diz çöker ve vücuduyla kişisel alanımı doldurur. Dario'nun herkes için diz çökmediğini tahmin ediyorum, ama bununla gurur duymaya izin vermiyorum. Zaten çok çabuk aklımı ve kalbimi çalmış durumda, ama başını eğip uyluğumu öptüğünde ona karşı koyamıyorum. O benim kot pantolonumu öperken, parmaklarım onun kalın, koyu saçlarını okşuyor.

Baştan çıkarıcı ısırıkları ve öpücükleri arasında, "Benim için ne kadar değerli olduğunu hala bilmiyorsun, *mia vipera*," diyor. İç uyluklarıma geldiğinde duruyor ve kalçalarımı kavrayıp başını

bacaklarımın arasına gömer. Tamamen giyinik olmama rağmen, beni çıplak ve tamamen açıkta hissettiriyor.

"Başka biri senin karın rolünü oynamak için seçilmiş olsaydı, şu anda ne yapardın?" Bu soru, cevabını bilmek istemediğim bir şeyi sormadan önce, kendimi durduramadan ağızımdan çıkıverdi.

Koyu kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve gözlerindeki ham açlık, içimde hiç düşünmediğim kadar hızlı bir arzu uyandırıyor.

"Sen olmasaydın, buna asla razı olmazdım, *streghetta mia*."

"Dominic'e karşı gelirdin?" diye sorduğumda sesimdeki şüpheyi gizleyemiyorum.

"Hayır," diye düzeltir. "Ona bunu inandırıcı hale getirmemin imkânsız olduğunu ve Sandro'nun yapması gerektiğini söyledim. Kardeşim benden çok daha iyi bir aktör."

Gözlerini indirip kalçalarımı daha sıkı kavradıktan sonra beni aşağı çekerek derin yastığın üzerine uzandım ve o üzerimde dikildi. Gömleğimi yumrukladı ve yukarı çekerek karnımı ona gösterdi.

"Senin vücudunu benim spermimle kapladığımda daha çok hoşuma gidiyor." Parmaklarını cildimde gezdiriyor, dokunuşuyla beni yakıyor, sanki sıvı gibi hissedene kadar. ateş içime akıyormuş içimde içimde ve ben yaklaşıyorum yanmakyanmak üzereyim. Başını eğerek, göbek deliğimin hemen üzerindeki deriyi yavaşça emiyor. "Sen buraya girmesine izin verdiğim tek kadınsın."

Sözler

Beni öpmeden önce cildime fısıldıyor. Ağızı, her zaman boyun egeceğim bir cazibe. Dudakları ve dili karnım boyunca bir çizgi çiziyor, ben de onun altında kıvranırken saçlarını yumrukluyorum, kendimi zar zor tanıyorum. Beni vahşi yapıyor ve onun beni domine etmesini istesem de, hala dişlerim var ve bacaklarımı ona doladığımda ve saçlarını daha sıkı yumrukladığımda, cildime karşı yumuşak bir kahkaha atıyor ve sonra beni acı verecek kadar sertçe ısıtıyor.

"Seni yatağa götürdüğümde, küçük yılan, o çarşafların altında sadece bizim anılarımız kalacak."

Ağızı yine bana yapışıyor. Dilinin ıslak sıcaklığını hissettiğimde bir inilti kaçıyor, sonra yine emmeye başlıyor.

"Seni o kadar derine gömeceğim ki, *piccola*, benden asla kurtulamayacaksın. Benim bir parçamı taşıdığım gibi, sen de benim bir parçamı taşıyacaksın."

"Dario," diye başlıyorum, sert ses tonu ve beni sahiplenici tavrından şaşkına dönmüş bir halde.

"Yapma, *streghetto mia*." Yüzünü yüzüme yaklaştırmadan önce son bir kez cildimi ısıtır. "Henüz kalbimi kırma."

Elimi saçlarından kaydırıp parmaklarımı boynunda gezdiriyorum ve sonra göğsüne kadar indiriyorum. "Kalbin bunun bir parçası olmamalıydı, hatırladın mı?"

"Yalan söyledim," diye itiraf ediyor. "Her zaman bunun bir parçasıydı."

Ben bir şey söylemeden, dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve beni o kadar tutkuyla ve sevgiyle öpüyor ki, diğer her şeyin önemi kalmıyor. Bu anda, vücudu benim vücudumun üzerinde, kolları beni lanet olasıca sıkıca sarıyor ve sanki nefes almasının tek nedeni benmişim gibi beni öpüyor, bu da bana daha önce hiç istemediğim şeyler istememi sağlıyor. Yüzüğünün ağırlığı o kadar da ağır gelmiyor ve başka birine ait olma fikri, her zaman düşündüğüm gibi bir ölüm cezası gibi gelmiyor.

Dario beni değiştiriyor ve bunu hiç de fena bulmadığımı fark edince şaşıyorum. Birdenbire bebekler hayal etmeye ve düğün çanları duymaya başlamadım, ama onu kendimden uzaklaştırmıyorum da. Onu kendime çekiyorum, ellerimi takım elbisesinin ceketinin altına sokuyorum, kılıfında duran tabancasını ve belinin alt kısmında kınında duran bıçağını hissediyorum. Onun bana olan yakınlığını bu kadar sevdiğime şaşıyorum, aramızdaki mesafenin daha da azaldığını hissediyorum. Yakında aramızda hiçbir engel kalmayacak ve bir parçam bunun ne anlama geleceğinden hala korkuyor.

Dilimi onun diline değdirdiğimde yine derin bir inilti çıkarır ve öpüşmeyi bıraktığında, gözlerindeki ıstırap ve özlem beni neredeyse mahveder.

"Beni mahvettin, *streghetto mia*." Çenemi öperek, ona sarıldığımda benden bir inilti daha koparıyor, onu bırakabileceğimden emin değilim.

"Bana sadece acı vereceksin." O kulağıma doğru bir çizgi halinde yalarken, itirafımı fısıldıyorum.

"Asla," diye fısıldadı, dudakları tekrar tenime değmeden önce.

"Beni değiştirmeye çalışacaksın, beni bir ev hanımı yapacaksın ve sürekli hamile kalmam için ısrar edeceksin." Her ne kadar içimdeki her şey susup sadece bu hissin tadını çıkarmamı söylese de, bu sözleri zorla ağızımdan çıkarırım.

Yüzümü kaldırıp avuçlarıyla tutuyor ve bana attığı tatlı bakışlar gözlerimi kapatmama neden oluyor, çünkü o muhteşem yüze bakıp kendimi tutamıyorum. O koyu renkli gözlerin ve o keskin çenenin önünde pes ediyorum.

"Bana bak, tatlım," diyor, başparmağıyla yanağıı okşarken.

"Hayır," diye fısıldıyorum, kendimi aptal hissediyorum, ama en azından gözlerim kapalıyken saklanıyormuş gibi davranabilirim.

"Neden seni değiştirmeye çalışayım ki?"

"ünkü seni tanıyorum. Benim dışarı çıkıp savaşmama izin vermezsin. Her saniye beni korumak zorunda olduğunu hissedersin ve ben öyle yaşayamam." Gözlerimi zorla açarak onun gözlerine bakarak ekliyorum, "Senin için bile."

Düşünürken sessiz kalır. Parmakları saçlarımı okşar ve gözleri tekrar benimkilere değdiğinde, "Pembe saç çizgilerini ne kadar sevdiğimi sana hiç söyledim mi?" der.

"Hayır."

"Evet. Onlar mükemmel çünkü onlar tam *sen* gibisin Mia ve ben seninle ilgili hiçbir şeyi değiştirmek istemiyorum. Seni korumak mı istiyorum? Tabii ki istiyorum. Korumazsam ne tür bir erkek olurum?" Ben bakışlarımı kaçırmaya çalıştığımda yine yüzümü avuçlarının arasına aldı. "Ama sana hatırlatayım, biz buradayız ve o gün Dominic'in ofisinde doğruyu söyledim. Bunu yapabilirsin. Sen zekisin ve seni ben eğittim, bu yüzden ne kadar iyi olduğunu biliyorum. Sana tamamen güveniyorum ve bir saniye bile kendini koruyamayacağını düşünseydim, şu anda burada olmazdın."

Yüzünde yayılan kötücül sırıtışı durduramadan ekliyor: "Bu, yatakta seni fena halde domine etmeyeceğim anlamına gelmez ama. Benim gömleğimden başka bir şey giymeden bana öğle yemeği pişirdiğini düşünmek, her düşündüğümde beni deli gibi tahrik ediyor."

"Buna çok da güvenme," diyorum, ama o sadece daha da geniş bir gülümsemeyle, "Bir gün olacak. Aklımdan ıkıyor

"Belki kızarmış peynirli sandviç yapabilirim," diyorum ve onu güldürüyorum.

"Belki kızarmış peynirli sandviç yapabilirim," diyorum ve onu güldürüyorum.

"Merak etme. Gerçek yemek konusunda beklentilerim çok düşük."

"Sen tam bir pisliksin," diyorum, ama bunu söylerken gülmemeye çalıştığımı duyabiliyor.

Beni tekrar öpüyor, sonra kaldırıp sandalyeye oturtuyor.

"Sandro ile bir toplantıya gitmem gerekiyor. Ben yokken sorun olur mu?"

"Ne toplantısı?"

"Giuseppe Santoro ile birlikte. Biz hariç, İtalya'nın bu bölgesinde faaliyet gösteren üç aile var. Don Santoro en akıllı başında olanı. Sandro ve ben birkaç tohum eklememiz gerekiyor, böylece Leonardo'yu öldürdüğümüzde, bu bir güç oyunu değil, haklı bir hareket olarak görünecek. Mümkünse diğer ailelerin bize karşı çıkmasını istemiyoruz."

"Bratva'nın çalışma şeklinden çok farklı."

O sırtarak, "Mümkün olduğunca medeni davranmaya çalışıyoruz," diyor.

Onun ayağa kalkıp takım elbisesini düzeltmesini izliyorum, sonra da her gördüğümde kalbimin atışını hızlandıran penisini düzeltiyor.

"Yakında, *vipera mia*," diyor ve bu sözlerde bir vaat var, kalbimin derinliklerine yerleşen ve beni arzuyla mırıldanmaya iten bir vaat.

Gitmeden önce eğilip yüzümü avuçlar ve gittiği her saniye onu düşüneceğimden emin olacak kadar tutkulu bir şekilde beni öper.

"Döndüğümde, başladığımız işi bitireceğiz," diye söz veriyor ve ben sadece başımı sallayabiliyorum. Gülümsüyor ve şişmiş dudaklarımı başparmağıyla okşuyor. "İşte benim tatlı itaatkar kızım."

Ağzımı açıp başparmağını ısıırıyorum, sonra dilimi onun cildinde bıraktığım iz üzerinde gezdiriyorum.

"İtaatkar olabilir ve dişlerini saklayabilirsin, *mia vipera*." Başparmağını kancalayıp çenemi bastırarak ağzımı daha fazla açıyor, böylece eğilip dilini benimkine sürtebiliyor. "Seni böyle tercih ediyorum, tatlım. Seni evcilleştirmek gibi bir niyetim yok."

Beni bırakıp saatine bakar ve sonra, "Öğle yemeği için birini göndereceğim. Sasha bir kat aşağıda, sağdaki son kapı. Bana ihtiyacın olursa mesaj at ve keşfetmeye karar verirsen birine haber vermeyi unutma."

"Başka bir şey var mı?" diye soruyorum.

Gülümser. "Evet, babanı ara ve bir sonraki uçağa atlayıp kapımıza gelmeden önce iyi olduğunu haber ver."

"Siktir," diye mırıldanıyorum ve telefonumu almak için uzanıyorum. Kafam meşguldü ve sonra Dario ve bana orgazm yaşatmakta ısrar etmesi dikkatimi dağıttı, aramayı düşünemedim.

"Görüşürüz bebeğim."

O odadan çıkarken, ben aptal gibi gülümsemeye devam ediyorum ve nasıl oldu da beni bu kadar etkilediğini merak ediyorum, çünkü bunun olmayacağına yemin etmiştim.

Bölüm 11

Dario

"Belki de oraya gidip Don Santoro ile görüşürken, ilk öpücüğünü yeni almış bir liseli kız gibi görünmemeye çalışmalısın," diyor Sandro, benim araba kullandığım ve dar köy yollarında manevra yaparken ona uzanıp yumruk atamayacağımı fırsat bilerek.

"Ben hiç de öyle görünmüyorum," diyorum ona, ruh halimi bozmasına izin vermeyerek. Mia'nın tatlı inlemeleri hala kulaklarımda, tadı hala dilimde ve evet, ona biraz fazla takıntılı ve aşık olabilirim, ama ilk öpücüğünü yeni almış lanet bir liseli kız gibi görünmüyorum.

"Bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim," diye düşünürken pencereden dışarı bakıyor. "Ağabeyim aşık olmuş. Buralardaki tüm kızların seni bağlamaya çalıştığını hatırlıyor musun? Asla evlenmeyeceğini ısrarla söylüyordun. Hatırlıyor musun?"

Ona bir bakış attım, ama o sadece kendini beğenmiş bir sırıtişla karşılık verdi, ben de dikkatimi tekrar yola verdim.

"Keyfini çıkarabiliyorsan çıkar, çünkü Lev senin sadece kızını becerdiğini değil, ona aşık olduğunu da öğrenir öğrenmez seni öldürecek."

"Konuşmayı keser misin lütfen?"

Beni görmezden geliyor ve "Yarın gece gitmemiz gereken partiden ona bahsettin mi?" diye soruyor.

Sessiz kalınca gülererek, "Oh, buna bayılacak. Ona elbise giymesi gerektiğini söylediğinde ben de orada olabilir miyim?"

"Hayır, gelemezsin."

"Çok yazık. Sana bağırarak her şeyi ele vereceğini biliyor, ama sana attığı bakışın paha biçilemez olacağına eminim. Fotoğrafını çekip bana gönderirsin.

Bunu yapmanın imkansız olduğunu ona söylemeye gerek görmedim, çünkü ona içimdeyken söylemeyi planlıyorum ve bu, benden başka kimsenin görmesine izin vermeyeceğim bir görüntü. Mia, onu güvende tutma isteğim konusunda yanılmıyordu ve gerçek şu ki, bir saniye bile olsa izin vereceğini düşünseydim, onu seve seve evimde saklardım, ama bunu yaparak onu değiştirmiş olurdum ve onunla ilgili hiçbir şeyi değiştirmek istemiyorum.

Onu olduğu gibi seviyorum ve onu bu gerçeğe ikna etmek ne kadar sürerse sürsün umurumda değil. O inatçı biri, bu yüzden bunun biraz zaman alacağını tahmin ediyorum, ama yakında ne kadar ciddi olduğumu anlayacaktır.

Santoro ailesinin villasına giden özel yola girdiğimde Sandro alçak bir ıslık çalar. Bizimkinden daha gösterişli değildir, ama son geldiğimizden beri değişmiştir. Mülkü çevreleyen duvar ve kapının yanındaki silahlı adamlara bakılırsa, güvenliği artırmaya karar vermiş.

"Bu duvar bir süre önce eklenmiş," diyorum. "Bütün bunların bizim ailemize yapılan saldırılar yüzünden olması imkansız."

"Yaşlı Giuseppe'yi bu kadar endişelendiren başka ne olabilir acaba?" diye düşünür Sandro, muhafızlardan biri yanımıza yaklaşırken.

Camımı indirip, "Don Santoro ile randevumuz var. Bizi bekliyor" diyorum.

Muhafız başını sallar ve telsizine konuşur, diğer muhafızlardan biri Alman çoban köpeği ile yanımıza gelir. Köpek arabayı koklar, bagajın yanında birkaç saniye daha durur ve sonra sahibi tarafından uzaklaştırılır. Burayı havaya uçurmaya gelmediğimiz anlaşılınca, en yakın muhafız kapı açılmadan önce kulübeye doğru başını sallar.

"Tanrım," diye mırıldanır Sandro, ben uzun araba yolundan ilerleyip ön tarafa park ederken. "İşler kesinlikle kötüye gitmiş ve tüm bunların sebebi Leonardo'dur, buna bahse girerim."

"Belki." Silahlı adamların mülkü devriye gezdiğini fark ederek eve bakıyorum, sonra arabadan inip Sandro ile birlikte ön kapıya doğru yürüyorum.

ön kapıya doğru yürüdüm. Kapıyı çalabilmeden, kapı açıldı ve tanımadığım bir adam dışarı çıktı.

"Lütfen beni takip edin," diyor ve cevap beklemeden dönüp bizi girişe götürüyor.

İki adım atmıştık ki, başka bir adam bize katıldı, ama bu adam gülümsüyordu, beni ve kardeşimi sırayla bakıyordu. Bizden birkaç santim kısaydı, ama boyunun kısalığını hiç dert etmiyordu. Bazı erkekler güvensizliklerini öfkeye dönüştürürler, ama bu adam hiç öyle yapmazdı.

"Marcello," diyorum, ona gülümsüyor ve bana verdiği kucaklamayı ve yanağıma öpücüğü karşılıklı olarak geri veriyorum.

Sandro'ya da aynı sıcak selamlamayı yapıyor. Marcello'yu çocukluğumuzdan beri tanıyoruz ve tüm aileler arasında her zaman bir tür çekingen saygı olsa da, bize karşı her zaman dostça davranmıştır.

"Sormak istemiyorum," diyor, duvara yakın küçük masayı işaret ederek, "ama nasıl olduğunu biliyorsun."

"Evet," diyorum ona, silahlarımızı teslim etmemizi istemenin bizi rahatsız etmediğini açıkça belirtmek için. Bu toplantı bizim evimizde yapılıyor olsaydı, biz de aynı şeyi talep ederdik. Sandro ve ben, bizim için açılmış ve hazır bekleyen büyük kadife kaplı kutuyu gözetleyerek yanına yaklaşıyoruz. Silahlarımızı içine koyuyoruz ve ben belimin alt kısmına takılı büyük bıçağı da teslim ediyorum. Ayak bileğimdeki bıçağı teslim etmediğimde Sandro kaşlarını kaldırıyor ama bir şey söylemiyor.

Sırf bu geleneği anlıyor ve aynı şeyi talep ediyor olmam, Santoro'ların evine tamamen savunmasız bir şekilde girdiğim anlamına gelmez.

Marcello'nun naif varsayımı olan dürüst olduğumuzdan emin olarak, gülümser ve onu takip etmemizi işaret eder. Güney İtalya'nın en tehlikeli adamlarından birinin evine doğru ilerliyoruz, ama hiçbir şey beni endişelendirmiyor. Ailemize yapılan saldırıların arkasında Giuseppe'nin olduğunu sanmıyorum. İçgüdülerim bana bunun Leonardo olduğunu söylüyor ve yıllar boyunca içgüdülerime güvenmeyi öğrendim.

Geniş verandaya çıkıyoruz ve Giuseppe bizi görünce ayağa kalkıp selam vermek için yanımıza geliyor. Altmışlı yaşlarında olmasına rağmen, adam zinde ve hala kavgada kendine yetebileceğini belli eden bir duruşu var. O her zaman düşünmeden hareket etmeyen bir adam olmuştur ve ben bu özelliğini her zaman takdir etmişimdir.

"Don Santoro," diyorum ve her iki yanağına da geleneksel öpücükle selam veriyorum. Kardeşim de aynısını yaptıktan sonra, elimdeki kutuyu ona uzatıyorum. "*Annem sana pastiera* yaptı. Ne kadar sevdiğini hatırladı."

Pastadan bahsedilince gözleri parlar ve kutuyu burnuna götürüp narenciye kokusunu içine çekerken, takdir dolu bir inilti çıkarır. "Bu pastayı rüyamda görüyorum," diye itiraf eder gülümseyerek. "Lütfen ona teşekkürlerimi ilet."

O bize oturmamızı işaret edince başımı sallayıp onu masaya kadar takip ediyorum. Ev personeli bize espresso ve birer bardak maden suyu ikram ederken, o bize ailelerimizi soruyor.

"İyiler ve selamlarını gönderiyorlar," diyorum. "Francesco nasıl?"

Tek oğlunun adının geçmesi üzerine gülümsemiyor, ama yüzü yumuşuyor ve ona olan sevgisini bana biraz olsun hissettiriyor.

"İyi. Seni görmek için buraya gelmek istedi, ama işinden ayrılamadı. Yarın akşamki partiye gelecek."

Başımı sallarım ve birkaç yudum ve bir dizi nazik sorudan sonra Giuseppe bana bakar ve "Dğnnz için tebrikler, Dario. Bilseydim, size bir hediye gönderirdim" der.

"zr dilerim, Don Santoro. Çok küçük bir tören oldu ve her şey oldukça hızlı gelişti."

Sandro iyi huylu bir kahkaha atarak şöyle diyor: "Kardeşim ona bir anda ve derinden aşık oldu. Onu karısı yapmak için hiç zaman kaybetmek istemedi."

Giuseppe, bu duyguyu anlıyormuş gibi başını sallar, ancak karısı yıllar önce ölmüştür ve ben onun karısını hiç sevmediğinden eminim. Bu, bizimkiler gibi çoğu evlilik gibi görücü usulü bir evlilikti. Evlilik genellikle aile için avantajlı bir şey elde etmenin bir yoludur, aşık olduğunuz ve hayatınızı biriyle geçirmek istediğiniz için değildir. Dominic, Natalya ile evlendiğinde

ve bence bu onu da diğer herkesi olduğu kadar şaşırttı. Nat onu yere serdiğinde aşk aramıyordu.

"Bianca bu haberi duyduğunda çok üzüldü sanırım," diyor Giuseppe. Kızından bahsettiği için gözlerimi devirmekten kendimi zor tutuyorum. Bianca çocukluğumuzdan beri peşimde. Birine ilgilenmediğini kaç kez söylemen gerekir ki inanmaya başlasın, bilmiyorum ama sayı ne olursa olsun, o ve ben henüz o sayıya ulaşmadık.

"Bianca'nın talipleriyle başı dertte olduğundan eminim," diye ona nazik davranmaya çalışarak söylüyorum. Gerçekte ise, erkeklerin her zaman kaçacağı iki özelliği var. Çok fazla ilgi bekliyor ve haklı bir nedeni olmasa bile kıskançlık eğilimi var. Bir erkeğin kaçmasını istemiyorsanız, telefonunu mesajlarla bombardımana tutmayın, nerede olduğunu sormayın ve başka biriyle olduğunu iddia etmeyin. O, en kötü şekilde başa çıkılması zor biridir.

Giuseppe kızı hakkında tekrar yorum yapmaz. Bunun yerine, espressosundan bir yudum alır ve "Don Alessi Amerika'da nasıl gidiyor?" diye sorar.

"O çok iyi," diyorum, "ama son zamanlarda yaşanan saldırıları duyunca pek mutlu olmadı."

Don Santoro, içeceklerimizi kontrol etmek için geri dönen adamı eliyle uzaklaştırır ve o gittikten sonra şöyle der: "Güvenlik önlemlerimi artırdığımı fark etmişsinizdir. Artık eskisi kadar güvenli bir dönemden geçmiyoruz."

"Diğer aileler nasıl?" diye soruyorum.

"Don Fontana'nın vefatını duyduğumuzda çok üzüldük," diyor Sandro, konuşmayı nazikçe istediğimiz yöne çekerek. "Aile yeni don'a nasıl uyum sağlıyor?"

Giuseppe, espressosunu bitirip maden suyundan bir yudum almadan önce hafif bir homurtu çıkarır. "Unvan en küçük oğluna geçmeliydi. Franco öfkesi tarafından yönetilmiyor."

"Leonardo her zaman çok çabuk sinirlenirdi," diyorum.

Sandro koluma hafifçe dokunur. "Sana ne kadar kıskanç olduğunu hatırlıyor musun?"

"O herkesi kıskanırdı," diyorum. "Her zaman sahip olamadığı şeyleri isterdi."

Giuseppe'nin gözlerine bakarak tepkisini izliyorum ve benimle aynı fikirde olduğunu anlıyorum. Ancak o, bunu açıkça söylemek için fazla temkinli biri, bu yüzden yerine, belirsiz bir omuz silkme hareketiyle "Bir donun ölümüyle birlikte bir geçiş dönemi yaşanması beklenen bir şey" diyor.

"Öyle," diye onaylıyorum ve sonra biraz daha ileri giderek, "Altı ay uzun bir geçiş dönemi, özellikle de bu güvensiz zamanlarda," diye ekliyorum.

Bana kaşlarını kaldırarak, daha önce söylediği sözleri bana geri yansıtıyor, ama hiçbir şey söylemiyor.

"Peki ya Don Esposito?" diye soruyorum. "O iyi mi?"

"Beklenebileceği kadar iyi," diyor Giuseppe. "Karısı hala her fırsatta ona sızlanıyor, nankör velet oğlu hala tüm paralarını kumarda harcıyor, ama sorduğun şey buysa, saldırıya uğramadılar."

"İlk kısım talihsiz bir durum, ama kimseyi kaybetmediklerini duyduğuma sevindim." Çok özlediğim deniz manzarasına bakarken bir yudum maden suyu içiyorum.

"Dominic akıllı biridir," diyor Giuseppe, dikkatimi tekrar kendisine çekerek. "Babası gibi buradan aile işlerini yürütmek yerine Amerika'ya gitme arzusunu anladığımı iddia etmeyeceğim, ama kararını her zaman saygıyla karşıladım ve bu işi başarmak için takdire şayan bir iş çıkardı. Her zaman mantıklı davrandı, asla burnunu gereksiz yere sokmadı veya hakkından fazlasını almaya çalışmadı."

"O iyi bir patron," diye onaylıyorum, her kelimesinde samimi olarak.

Giuseppe gözlerime bakarak, "Leonardo benim saygımı kazanmadı" diyor.

Başımı sallayarak, bize verdiği hediyein değerini anladığımı belirttim. Zamanı geldiğinde, Don Santoro Alessi ailesinin yanında yer alacak ve onun desteğini alırsak, Don Esposito'nun desteğini de alacağımız garantidir. Leonardo'nun tüm bunların arkasında olduğunu kanıtlayabilirsek, aileler arasında bir savaş çıkma riski olmadan onu ortadan kaldırabiliriz.

Sandro ve ben Don Santoro'ya teşekkür edip öğle yemeği teklifini kibarca reddettik. Hâlâ adamlarımızla konuşmamız ve birkaç işimizi halletmemiz gerekiyor ve ben Mia'ya dönmek için sabırsızlanıyorum. Marcello bizi salonda bekliyor

salonda bekliyor ve silahlarımızı alıp dışarı çıkmayı başarırız, ama tam o sırada kaçınmak istediğim tek sesi duyarım.

"Lanet olsun," diye mırıldandığını duyuyorum kardeşimden, ikimiz de Bianca'ya dönmeden önce. Biraz nefes nefese, balkondan gizlice bizi izliyorduyorsa ve kaçamadan bize ulaşmak için iki kat merdiveni koşarak inmişse hiç şaşırmam.

"Bianca," diyorum, ona nazik bir gülümsemeyle.

"Selam," diyor Sandro, Bianca'nın dikkatini kısa bir süreliğine kendine çekiyor, sonra Bianca tekrar bana odaklanıyor. Bianca Santoro'nun sorunu da bu

—bir şeye gözünü dikti mi, dikkatini başka yere çekmek imkansızdır. Bu özelliği bana değil de başka birine uygulasa, takdire şayan bir özellik olurdu.

Koyu renkli gözleri üzerimde dolaşüyor ve babasına olan saygımdan ve onun evinde misafir olduğumuzdan dolayı, ona siktirip gitmesini söylemiyorum, ama içimden çok ama çok geliyor.

"Evlendiğini duydum," diyor, ve ses tonu tamamen suçlayıcı, sanki başka biriyle evlenmeye cesaret ederek onu derinden yaralamışım gibi. Gençken, ikimizin aileleri birleştireceğimiz konusunda benimle dalga geçerdi. Bu, ondan uzak durmam için ilk ipucuydu ve geçmişteki itidlim için hiç bu kadar minnettar olmamıştım, çünkü onun yalvardığı gibi onunla yatmış olsaydım, babalarımıza gidip benimle evlenmemi talep ederdi. Teknik olarak kimseyle evli olmasam da, bu yüzüğü Mia dışında başka biri için takma düşüncesi nefes alamayacağımı hissettiriyor.

"Ben evliyim," diyorum Bianca'ya, "ve karımın yanına dönmem gerekiyor." Kendimi zorlayarak ekliyorum, "Seni tekrar görmek güzeldi."

"Evet, daha fazla kalamadığımız için üzgünüz," diyor Sandro, hiç de üzgün görünmüyor.

Bianca bize gözlerini kısıyor, ama Mia'nın bana kızgın bakışları beni tahrik edip onun sevimli kıcını domine etmek istememe neden olurken, bu sadece beni sinirlendirip rahatsız ediyor.

"Yarın akşam partide *karınla* tanışmayı dört gözle bekliyorum. Eminim seninle ilgili hikayelerimi dinlemekten çok hoşlanacaktır."

Onun tehdidi, bir adım daha yaklaşırken ellerimi yumruk haline getiriyor. "Ne hikayeleri?" diye soruyorum, onun hızla bir adım geri çekilip yardım için kardeşime bakış attığını fark ediyorum. Ondan bir şey alamayacağını bilmek için arkama bakmama gerek yok. "Yıllarca beni sikmem için yalvardığın ve benim her zaman reddettiğim hikayeler mi? Bahsettiğin hikayeler bunlar mı?"

Sert gerçek karşısında yüzü kızarır, ama onun rahatsız olup olmadığı umurumda bile değildir. Eğilip, tüm dikkatini bana verdiğinden emin olduktan sonra, "Bir daha karımı tehdit etme" derim.

"Ona öpüştüğümüzü anlatacaktım," diyor, yüzünü kurtarmaya çalışırken oldukça kırgın görünüyor.

Ben sert bir kahkaha atıyorum. "Tanrı aşkına Bianca, on beş yaşındaydık ve bunu iffetli olarak nitelemek bile abartı olur."

Sandro eğilip ekliyor, "Onun karısını öptüğünü gördüm. Saflık, bunu tanımlamak için kullanacağım bir kelime değil. Bu ikisi için yetişkinlere uygun içerik uyarısı olmalı."

Bianca bu habere pek sevinmez, özellikle de Mia'yı öpme düşüncesi ve onun her zaman benimle hakimiyet için mücadele etmesi aklıma gelince gülümsemeden edemediğim için.

Kardeşim ve ben arkamızı dönüp Bianca'yı öfkeli bir şekilde merdivenlerde bırakırken, kardeşim ona neşeyle "Partide görüşürüz" diye bağıırır.

Arabama binip yola çıktığımızda hala bu konuda gülüyor.

"Umarım Mia'ya bir şeyler söyler," diye itiraf ediyor, "Çünkü Mia'nın onu pataklamasını izlemek harika olurdu."

"Mia onu yenemez," diye hatırlatıyorum. "O eğitimli bir dövüşçü değil, unuttun mu? Sadece uysal bir eş, on sekiz yaşında ve etrafındaki tehlikelerden habersiz."

"Evet, onu özetleyen cümle bu," diyor ve ben bir virajı hızla dönüp en yakın kasabaya doğru ilerlerken gülümsememe neden oluyor. Eve dönmek için sapaktan geçtiğimde, bana bakıp "Nereye gidiyoruz?" diye soruyor.

"Mağazaya uğramamız gerekiyor."

"Neden? Arkadaşlardan biri ihtiyacın olan şeyi alabilir."

Ona söylemek istemediğim için tereddüt ediyorum, ama başka seçeneğim olmadığını bildiğim için sonunda "Bana prezervatif alman gerekiyor" diyorum.

O gülmeyi bitirene kadar, küçük dükkanın önündeki bir park yerine arabayı çekiyorum.

"Onları almak için çok mu utanıyorsun? Tanrım, bu çok komik."

Ona dönerek, yüzünde açıkça görünen sevinci görmezden gelerek, "Oraya gidip onları satın alamam çünkü eğer alırsam, tüm kasaba benim onları satın aldığımı öğrenir" diyorum.

"Evet, sonra da seks yaptığını öğrenirler. Bunu kesinlikle gizli tutsak iyi olur."

"Sen çok ukala birisin," diyorum ona. "Neden karımla prezervatif kullandığımı merak edecekler. Buralarda işlerin nasıl yürüdüğünü bilirsin. Şüphelenmeye başlayacaklar. Evlenir evlenmez, çocuk yapmaya başlaman gerekir. Bunun dışında her şey şüphe uyandırır ve şu anda hakkımızda dedikoduların yayılmasını istemeyiz."

"Peki," diyor, ama hala sırtıyor. "Genelde büyük olanları alırım. Senin için sorun olur mu, yoksa kendimi küçük olanları alarak utandırmam mı gerekir? Sen benim kardeşimsin, bunu yaparım, ama bu benim gururuma büyük bir darbe olur." Önümüzdeki binaya özlemle bakar. "Tabii Angela hala burada çalışıyorsa, bunun yalan olduğunu anlayacaktır."

Arkasını dönüp bana attığım bakışı görünce, konuşmayı kesip gülüyor. "Evlilik hayatı seni rahatlatmalıydı. Tamam, ekstra büyük penis için ekstra büyük prezervatifler."

"Bana büyük penis mi diyorsun, yoksa benim büyük penisim olduğunu mu söylüyorsun?"

Gülümser ve kapıyı açar, bana cevap vermeden gider.

"Aptal," diye mırıldanıyorum, ama ona kızgın kalmak imkansız, özellikle de bana bir iyilik yaparken. O, kullanmak zorunda kalmamayı dilediğim prezervatifleri alırken, ben de Mia'nın mesaj atıp atmadığını görmek için telefonumu kontrol ediyorum. Mesaj atmadığını görünce şaşırmıyorum. Bianca'nın yapışkan olduğu kadar o da bağımsızdır. Ancak Tony'den bir mesaj var ve üzerine tıkladığımda, içimden bir inilti kaçıyor.

TONY:

Oral seksin en az altı hafta, hatta belki sekiz ila on hafta beklemesi gerektiğini söylemeyi unuttum. İnsan ağı çok kirli.

Mia'nın beni ısırıldığı anı hatırlayınca sert bir kahkaha attım, ama sonra birkaç hafta daha başımı onun bacaklarının arasına gömemeyeceğimi düşününce içimi tuhaf bir hüzün kapladı.

BEN:

Beni öldürüyorsun Tony.

TONY:

Şu anda senin için de aynı şeyi söyleyebilirim. Bu konuşmayı unutacağım.

BEN

Muhtemelen en iyisi bu.

Sandro'yu beklerken Mia'ya kısa bir mesaj yazıyorum

BEN:

Toplantı bitti. Yapmamız gereken birkaç şey daha var, ama mümkün olduğunca çabuk döneceğim.

MIA:

Tamam.

Hepsi bu. Toplantının nasıl gittiğini sormadı, tam olarak ne zaman geleceğimi söylememi istemedi ve ne haltlar karıştırdığına dair hiçbir ayrıntı vermedi. Sadece basit bir *"iyi" dedi* ve bunun beni neden bu kadar sinirlendirdiğini bilmiyorum. Dayanamayıp bir cevap yazıyorum.

BEN:

Toplantı iyi geçti, merak ediyorsanız.

MIA:

Harika.

BEN:

Hepsi bu mu?

MIA:

Daha fazla bir şey söylemem mi gerekiyordu?

BEN:

Ne yapıyordun?

MIA:

Senin büyük aile evinde dolaşırken, benim yaşımdayken çekilmiş eski fotoğraflarını buldum. Çok yakışıklıydın. O yılları kaçırdığım için üzgünüm. Tabii ki ben daha yeni doğmuştum, o yüzden biraz tuhaf olurdu. Dominic'in, Nat'i bebekken kucağında tuttuğu fotoğraf gibi olurdu.

BEN:

On sekiz yaşında kendini beğenmiş bir piçtim.

MIA:

Bundan hiç vazgeçmemiş olman etkileyici.

BEN:

Senin o ukala ağzını terbiye etmekten keyif alacağım.

MIA:

Elbette deneyebilirsin.

Onun o kötü dilini benim sikimle terbiye etme fikri beni gülümsetir ve Sandro'nun mağazadan çıktığını görünce telefonumu cebime koyarım. İçeri girer girmez, çantayı bana fırlatır. Aldığı muazzam miktardaki prezervatifi görünce, ona "*ne oluyor lan*" bakışıyla bakarım. Mia'yı çok sikmeyi planlıyorum, ama bu herkesin standartlarına göre delilik.

Omuz silkiyor ve "Koruyacağım bir itibarım var. Buradaki kadınlar benden bunu bekliyorlar" diyor.

"İkimiz de biliyoruz ki, sen şehirde her kadınla yatmayacaksın."

"Değil," diye kabul ediyor, "ama hepsini bu olasılıkla heyecanlandırmanın bir zararı yok, değil mi?" Park yerinden çıkarken mağazaya bakarak, "Beni kasada gören Signora Ricci'ydi. Ne aldığımı görünce hemen neşelendi," diyor.

"Kaç yaşında? Altmış beş mi? Altmış altı mı?"

"O ölmedi, Dario. Bu kadar tutucu olma. Onun da ihtiyaçları var ve benim bu ihtiyaçlarını karşılamamı çok istedi."

"O kadar çok prezervatifin sadece benim için olması ne yazık," diyorum gülümseyerek.

"Yapabildiğin kadar eğlen. Amerika'ya döndüğümüzde, o anne ve babasının evine geri dönecek. Bilirsin, çünkü o sadece on sekiz yaşında ve hala ailesiyle yaşıyor."

"Onun yaşını unutmadım ve bundan sonra onun evi benim yanımda olacak."

Bana baktığını hissedebiliyorum, ama gözlerimi önümdeki yola odaklamaya devam ediyorum.

"Bundan emin misin, Dario?"

Gözlerim hızla ona kayıyor. "Eminim. Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım."

Elini uzatıp koluma vuruyor. "Tamam o zaman. İhtiyacın olduğunda arkada olacağım."

"Teşekkürler kardeşim," diyorum ona.

"En azından Sasha buna karşı değil. Lev'i ikna etme şansımız var, ama oğlu buna karşı çıkarsa," diyor ve sesini kesiyor

Birkaç saniye sonra gülerek, "Eh, sanırım bunun bir önemi olmazdı, çünkü sen ölmüş olurdun," dedi.

"Onu yenme şansım var," diyorum kendimi savunmak için, Sasha'nın da kavgayı kaybedeceğime kesin olarak emin olduğunu hatırlayarak.

"Sasha her ne haltsa, ona karşı kazanmak imkansız."

"Bu doğru," diyorum, ikisinin de haklı olduğunu bilerek. Ondan kaçmayı başarsam bile, o asla pes edecek türden bir adam değil. İşini bitirene kadar lanet olası bir tazi gibi peşimden gelecektir.

"Umarım fikrini değiştirmez," diyor Sandro. "Bu çok rahatlatıcı," diyorum ona.

"Eğer fikrini değiştirirse seni kurtarmaya çalışırım, ama sanırım ikimiz de öleceğiz."

"Konuşmayı kes, Sandro."

Gülüyor ama yolculuğun geri kalanında ağzını kapalı tutmayı başarıyor. Alessi mülküne geri döndüğümüzde, evi geçip, alt kademe adamlarımızın yaşadığı misafir evlerine giden yolu takip ediyorum. Bekar olan birkaç capo da burada yaşamayı tercih ediyor, diğerleri ise köyde evleri var.

İlk evin önüne park ettik, Sandro ve ben arabadan inip içeri girdik. Bu misafirhaneler mini tatil evlerinden çok kışlalara benziyor, ama ranza tarzı odaları ve metal silah dolapları olsa da, yine de verandaları ve muhteşem deniz manzarasıyla güzel evler.

İçeri girer girmez, duvara asılı büyük bir arazi haritası, üzerinde herkesin adı yazılı bir dönüşüm programı ve tamamen şarj edilmiş ve kullanıma hazır bir dizi radyo görüyoruz.

Masada dört adam bekliyor ve bizi gördüklerinde hepsi ayağa kalkıp saygıyla başlarını salladılar. Capo'ları buraya bir toplantı için davet ettik, çünkü onlara verdiğimiz bilgileri, sorumlu oldukları adamlara ileteceklerini biliyorduk.

Gio ve Bruno en uzun süredir görevlerinde olanlar, ancak Uberto ve Alfonso da aile içinde hızla adlarını duyurmaya başladılar. Bu adamlara güveniyorum, bu yüzden oturup bana bildiklerini anlatmalarını istediğimde

, en g¼ncel bilgileri alacağıma eminim.

Gio başlıyor ve Sandro ile bana uğradığımız saldırıları ve adamlarımızın ¼l¼mlerini anlatıyor. Biz arkalarına yaslanıp dinliyoruz ve o anlatmayı bitirdiğinde, Leonardo'nun bu işin arkasında olduğuna her zamankinden daha fazla ikna olmuşum. Başka hiç kimse bu kadar k¼stah ya da aptal olamaz.

"Kimse bir şey g¼rmedi mi? Tanık yok mu?" diye sorar Sandro.

"Hayır," diyor Gio başını sallayarak. "Saldırılar gece geç saatlerde gerđekleřti ve etrafta kimseyi g¼rmemeleri için ¼nlem aldılar."

"Sence t¼m bunların arkasında kim var?" diye soruyorum, d¼rt adamın birbirlerine bakışmalarını izlerken, kimse ilk konuşan olmak istemiyor.

Uberto başını kaldırıp "Bence Fontana ailesi" diyerek beni şaşırttı.

"Neden?" diye soruyorum, dikkatimi ona vererek. Konuşacak kadar cesur olabilir, ama dikkatimin ¼zerinde olması onu tedirgin ediyor. Elindeki Zippo şakmağıyla oynarken koyu renkli g¼zlerini hafifçe aşağıya indiriyor.

"Yeni don, bu aileye karşı ııkacak kadar aptal olan tek kişi. Don Alessi ıoğu zaman Amerika'da olsa da, adı hala saygı ve korku uyandırıyor." Uberto, Gio'ya bir bakış attıktan sonra ekledi: "Birkaç s¼ylenti var."

"Ne gibi?" diye soruyorum.

Uberto elini alt ıenesine s¼rterek hafif sakalını kaçıyor ve ayağıyla hızlı bir ritim tutturuyor. Ona kıpırdanmayı kesmesini, yerinde duramamasıyla beni deli ettiğini s¼ylemek istiyorum, ama onu azarlamak yerine bilgiyi ¼đrenmeyi tercih ederek ıenemi kapalı tutuyorum.

"Sadece s¼ylenti. ¼nemli bir şey olmayabilir," diye uyarıyor. "Leonardo'nun adamlarının sık gittiği restoranlardan birinde ıalışan bir kız var. Benim için kulaklarını d¼rt açıyor." Omuzlarını silkiyor ve şakmağını tekrar açıyor. "Buluştuğumuzda, bir şey duyarsa bana haber veriyor."

"Ne dedi?" diye sorar Sandro, şu anda konuşacak sabrım olmadığını bilecek kadar beni iyi tanıyor.

ve beni kızdırmak için sık sık bunu yapar.

Uberto sonunda lanet olası konuya gelir ve şöyle der: "Dün gece adamlarından bazılarının orada olduğunu, senin aileni nasıl devireceklerini övündüklerini, birkaç adamını çoktan ortadan kaldırdıklarını söyledi."

"Başka bir şey var mı?" diye soruyorum, ses tonumu sabit tutmaya çalışarak.

Uberto gözlerime kısa bir süre bakıyor, sonra hızla başka yere bakıyor. Daha da kıpırdanmaya başladığında, "Söyle bakalım" diyorum ve bu sefer ses tonum onun vücudunu gerginleştiriyor ve anlamsız hareketleri durduruyor.

"Karından bahsettiler," diyor ve bu bizim istediğimiz şey olsa da, İtalya'ya gelmemizin tek nedeni bu olsa da, Mia'nın adı geçince vücudum yine de soğuyor.

"Ve bunu bana şimdi mi söylüyorsun?" diye ona bağırırım.

Bir saniye sessiz kalır, sonra Uberto cesaretini toplar ve bana şu anki konumunu kazanmasını sağlayan yönünü gösterir. "Saygısızlık etmek istemem efendim, ama bu sabah uçağınız indi. Size evde yaklaşacaktım," diye durur ve boğazını temizler. "Ama meşguldünüz."

Sandro araya girer: "Evet, karısını gün ışığında lanet bir hayvan gibi orgazm etmekle meşguldü."

Herkes benim pahasına biraz güler, ama bu yorum beni hiç rahatsız etmez. Ben yetişkin bir adamım. Mia'yı orgazma ulaştırmak istersem, onu orgazma ulaştırırım. Bunu nerede yaptığım ya da saatin kaç olduğu umurumda değil. Bunu kasten yaptım, ama bu, onu kollarımda parçalanmasını izlemenin basit zevki için bunu bir saniye bile düşünmeden tekrar yapacağım gerçeğini değiştirmez.

"Fontana ailesini dışarı çıkarmaya çalışacağız. Harekete geçmelerini istiyoruz, harekete geçtiklerinde de o pislikleri haklayacağız," diyorum. "Franco da bu işin içinde mi?"

Gio tekrar sözü alır ve şöyle der: "O şu anda burada bile değil. Aylardır Milano'da. Neler olup bittiğinden haberi olduğunu sanmıyorum."

"Onun bu işe karışıp karışmadığını öğrenene kadar kimse onun peşine düşmeyecek," diyorum, "ama Leonardo ile çalışan herkes öldü. Franco'nun buna nasıl tepki vereceği, onun kaderini belirleyecek."

"Herkes anladı mı?" diye sorar Sandro. "Evin çevresinde ekstra devriye istiyoruz ve bizimle birlikte gelen adamlar korumalarımız olarak görev yapacaklar."

Sandro ve ben Mia'nın yem olarak kullanılacağından bahsetmiyoruz. Kimse onun hakkındaki gerçeği bilmek zorunda değil. Adamlarıma güveniyorum, ama Mia'nın hayatını emanet edebileceğim çok az kişi var. Onun güvenliğini riske atmayacağım ve ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi.

Adamlarla birkaç ayrıntıyı daha gözden geçiriyoruz ve kalkıp gitmeye hazır olduğumuzda, evin ve çevresindeki arazinin güvenli olacağından eminim. Eve dönerken Sandro, Sasha'yı dışarı çıkarıp etrafı gezdireceğini, işleri nasıl yürüttüğümüzü göstereceğini söylüyor.

"Onun adamlarımızdan hiçbirini öldürmesine izin verme," diyorum kardeşim Sandro'ya.

Sandro gülüyor, ama ikimiz de şaka yapmadığımızı biliyoruz. "Bence bir şey olmaz. Uçakta bana, kız kardeşine saldırmadıkları sürece kimseye zarar veremeyeceğini söyledi." Ferrari'yi aile evimizin önüne park ettiğimde kardeşim bana bakar. "Bence bunu kimseye söylemene gerek yok, ama tartışmayacağım. Mia tehlikede olmadığı sürece kimseyi öldüremez, bu da benim için yeterli."

O, "Prezervatiflerini unutma" dediğinde çıkmaya başlıyorum. Bir gecede kaç tane bitirebileceğini merak ediyorum. Onunla başa çıkabilirsen bana mutlaka haber ver." Ona attığım bakışa gülüyor. "Artık genç değilsin ve on sekiz yaşındaki biriyle başa çıkmaya çalışacaksın. Mia'nın antrenmanlarını gördüm. İnanılmaz bir dayanıklılığı var."

"Ben de öyle, kardeşim," diye neredeyse ona kükrüyorum.

Bana *kesin* bir bakış atıyor, keşke ona yumruk atacak kadar yakın olsaydım diyorum. Gerçek şu ki, bu gece bir şey yapacağımızdan pek emin değilim. İstiyorum, hiç bir şeyi bu kadar istememiştim, ama eğer o yeterince iyileşmemişse, durmak zorunda kalacağım. Onu incitme riskini göze alamam.

Kardeşimi görmezden gelerek içeri girip karımı aramaya başlıyorum. Onu odamızda, balkondaki hamak sandalyesinde, çıplak ayakları korkuluğa dayalı olarak otururken buluyorum. Denize bakıyor

ve beni duyup başını çevirdiğinde, onu gördüğümde yine hayrete düşüyorum.

Bunu planlamamıştım ve bu kesinlikle ikimizin hayatını da kolaylaştıracak bir şey değil, ama Mia Melnikov'a tamamen aşık oldum ve Amerika'ya döndüğümüzde onu bırakmamın imkanı yok.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" Ela gözleri şüpheyile ve temkinli bir şekilde üzerimde dolaşüyor, tam da *ona özgü bir şekilde*. Mia bana neşeyle gülüp, sanki nefesini tutmuş gibi odanın diğer ucuna koşarak gelmeyecek, ama bu, bana sürekli olarak hisleri hakkında ipuçları vermediği anlamına gelmez. Sadece işaretleri öğrenmem gerekiyordu. Onun dilini anlamayı öğrenmem gerekiyordu.

Şüpheli olabilir, ama koltuğunda rahatça oturuyor, iki eli de görünür durumda, ikisi de silaha kolayca ulaşabilecek mesafede değil, yani benim yanımda rahat ve bana tamamen güveniyor. Onu kollarımda tutarken, öpüp alay ederken, küçük vücudu bana yapışıp daha fazlasını isterken, dokunuşumla yumuşadığını hissettiğimde, bana ne kadar değer verdiğini gösterdiğini anlıyorum.

Mia asla sevimli ya da abartılı davranmaz, ama onun da beni benim onu sevdiğim kadar sevdiğini biliyorum. İsimlerimizin etrafına kalpler çizmesine gerek yok. Bu tür şeyleri hiç önemsemedim ve onun bağımsız olmasını seviyorum. Onunla ilgili hiçbir şeyi değiştirmedim.

Gözleri üzerimde dolaşıyor ve elimdeki poşette duruyor. Şeffaf poşetin içinden içeriği kolayca görülebiliyor. İtalyanca bilmeseniz de, elimde birkaç kutu prezervatif olduğunu anlayabilirsiniz. Ağzının köşesi hafifçe yukarı kalkıyor.

"Biri çok iyimsermiş."

Çantayı içeri atıp ona doğru yürüdüm. "Öyleyim." Elimi uzattım, yüzünü avuçladım ve başını hafifçe eğerek bana dokunacak kadar yaklaştı, bu Mia'nın coşkulu bir kucaklaşmaya eşdeğer bir hareketti. Bu küçük dokunuşun tadını çıkardım ve bunun bir hediye olduğunu düşünerek, "Tony bana çok üzücü bir haber verdi" dedim.

Gözleri tekrar benimkilere yükselir. "Bir şey mi oldu?"

"Hayır, *streghetto mia*, her şey yolunda."

"O zaman kötü haber ne?"

Başparmağımı yanağına sürerek, onu daha iyi görebilmek için başını geriye doğru eğiyorum. "Prezervatif takmam gerektiğini ve en az iki hafta boyunca senin tatlı amını yalamama izin verilmediğini söyledi." Ona göz kırpıyorum. "Ben kendi sözlerimle anlatıyorum. Eğer senin amını tatlı olarak nitelendirseydi, geri dönüp onu öldürmek zorunda kalırdım."

Bu sözlerim ona küçük bir gülümseme kazandırır.

"Oral seks konusunda üzücü," diye kabul ediyor, "ama bir saniye bile olsa prezervatif olmadan içime girmenize izin vereceğimi düşündüyseniz, kafayı yemişsiniz demektir."

Sıra bana geldi, gülümsedim ve kahkaha attım, Mia'nın omurgası düzeldi ve sanki iki saniye sonra benim sikimi koparmaya çalışacakmış gibi görünüyordu.

Tanrım, bu kadını çok seviyorum.

Ne kadar kızgın olduğunu umursamadan, onu kollarımın arasına alıp dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyorum. İlk başta direniyor, kızgın kalmak ve pes etmemek istiyor, ama hoşnutsuzluğumu homurdanarak öpücüğü derinleştirdiğimde, benim için açılıyor, benim sikim daha da sertleşirken dilini benimkine sürtüyor.

O inlediğinde, geri çekilip şöyle diyorum: "*Vipera mia*, iyileşir iyileşmez bu amcığı sikiyorum."

"Hamile kalmayacağım, Dario."

Gülümserim ve şişmiş dudağını ısırırım. "Kim hamile kalmaktan bahsetti ki? Sadece seni yanımda hissetmek istiyorum. Sıkı küçük amcığın beni deri deriye sıkıştırmasının nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum. Hiç prezervatifsiz bir kadının içine girmedim," diye itiraf ederim.

Ela gözleri benimkileri inceliyor. "Bu nasıl mümkün olabilir?"

Omuz silkiyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "Bu, şimdiye kadar kimseyle paylaşmak istemediğim bir yakınlık."

O benim fazla duygusal olduğum için tuhaf davranmaya başlamadan önce, başının arkasını avuçlarım ve endişesini öperek gideririm.

Bölüm 12

Mia

Dario'nun az önce yaptığı itiraf yüzünden paniğe kapılmadan önce, beni öpüyor ve onun ne kadar çok ihtiyacım olduğunu ve onu ne kadar çok istediğimi düşünmekten başka bir şey yapmamı imkansız hale getiriyor. Kollarını bana dolayarak ve dili hakimiyet için mücadele ederken, beni odaya ve yatağına taşıyor.

Kalbim, antrenmanlarımız sırasında hiç olmadığı kadar hızlı atıyor ve bunu ne kadar istesem de, acıyı düşünmek istemiyorum. Bundan kaçınmak mümkün değil, özellikle Dario gibi iri bir adamla, bu yüzden endişelenmek yerine, düğmelerine dokunmadan önce takım elbisesinin ceketini çıkarmaya başlıyorum.

"Acele etmiyoruz," diye uyarıyor beni, ama onu soyduğumda beni durdurmuyor ve gömleği çıkıp göğsü çıplak olarak önümde durduğunda, birkaç saniye onun güzelliğini hayranlıkla seyrediyorum. Elimini uzatıp zeytin rengi tenini parmaklarımla okşuyorum, sert kaslarının tüm çıkıntılarını ve girintilerini hafızama kazıyorum. Kolunu aşağı doğru okşarken ısırganlığının bıraktığı izi hissedince gülümsüyorum ve onun koyu renkli gözlerine bakıyorum.

"Beni gördüğün izlerden daha fazla şekilde işaretledin," diyor. "Kolumu kestim ve beni ısırdın, ama bu bana bıraktığın diğer izlerle karşılaştırıldığında hiçbir şey, *vipera mia*."

Onun sözleri ve gözlerinin yumuşadığı hali karşısında vücudum gerilir. Elimde değil. Bıçaklar ve ukala yorumlar konusunda çok daha iyiyim. Gardımı indirmekten rahatsızlık duyuyorum ve o da benim rahatsızlığımı fark edince sırtarak öne eğilir. Geniş omuzları ve çok daha iri vücudu beni geriye yaslanmaya zorlar, böylece ben yatakta uzanırken o üzerimde durur.

"Seni tatlı şeylere alıştıırırım, *streghetta mia*."

Ben itiraz etmeden önce, gömleğimi tutup çekerek çıkarır ve beni kot pantolonum ve sütyenimle baş başa bırakır. Gözleri üzerimde dolaşırken bakışları saf bir açlık içindedir. Parmaklarını tenimde gezdirerek göbek deliğimden göğüslerime doğru bir yol çizer. Meme uçlarım çoktan sertleşmiş ve ağrımaya başlamıştı. Başparmağının ucuyla piercinglerden birinin üzerinde gezdirdiğinde, gözlerimi kapatıp sırtımı kavisledim, onun dokunuşunu daha fazla hissetmek istiyordum.

"Piercinglerin beni deli ediyor," diyor, başparmağının altındaki piercingle oynamaya devam ederken.

Gözlerimi aralayıp soruyorum, "Senin için bir ilk mi?"

O sırtarak meme ucumu nazikçe, alaycı bir şekilde çimdikledi. "Evet." "Seninle ilkler yaşamak zor olmalı."

"Yine de çok fazla yaşıyorsun." Elini altıma uzatıp sütyenimin kopçasını açar. Parmağını omzumdaki askının altına takar, durur ve "Yaşadığın tüm ilkleri sana anlatmamı ister misin?" diye sorar.

"Hayır," derim, o da koyu renk kaşlarını kaldırır. Bunun bir anda çok fazla olduğunu nasıl açıklayacağımı bilmiyorum, ama yüzümde gördüğü şey, hafifçe başını sallamasına yetiyor.

"Tamam, *piccolina mia*, şimdi söylemeyeceğim, *ama* bir gün söyleyeceğim."

"Bu ne anlama geliyor?" diye fısıldarım, o da tekrar meme ucumu okşamaya başlar.

"Bu, sana söyleyeceklerimi dinletmek istediğim anlamına geliyor, ama bunu şu anda yapmayacağım."

Ona gözlerimi devirdim, bu da onun meme ucumu daha sert sıkmasına neden oldu. "Demek istediğim o değildi, bunu sen de biliyorsun. İtalyanca, ne anlama geliyor?"

Meme ucumdaki acıyı gidermek için ovuşturur ve ani bir zevk dalgası beni şaşırtır. Ben de onlarla oynamıştım, ama bu hiç de aynı şey değil ve bu kadar iyi hissettirmesine şaşıyorum.

"Bu, *benim küçüğüm* demek." Eli göğsümden tekrar askıya kayıyor, ama onu aşağı çekmeden önce bana bakıp diyor ki, "Ciddiyim, Mia. Bundan kaçamazsın."

"Neyden?"

Bu da bana bir başka kaş kaldırma kazandırır. "Aramızda olanlardan." Ben hiçbir şey söylemeyince, yavaşça askıyı aşağı çekmeye başlar ve göğüslerimi ona gösterir. Benny ve karısı piercing yaptırırken gördükleri dışında, hiç kimse beni çıplak görmedi ve kendimi savunmasız hissetmeye başlayınca gözlerim yana kayar.

"Bana bak," diyor ve ben bakmayınca yüzümü avuçlarıyla tutup görüş alanıma giriyor. "Benimle güvendesin Mia. Her zaman. Sana asla zarar vermeyeceğim, ama sırf rahatsız olduğun için bundan kaçmana izin vermeyeceğim."

Yanağımı okşarken gözleri yumuşar. "Ama şimdilik seni rahat bırakacağım. Bu piercingleri ilk gördüğümünden beri dilimi üzerinde kullanmak istiyordum. Amındaki piercingle oynayamıyorsam, en azından bunlarla eğlenebilirim."

Geri kalkarak, çıplak göğüslerime gözlerini gezdirirken, onun geri kalanı kadar seksi olan İtalyanca bir şeyler söyledi.

Her zaman kendime oldukça güvenmişimdir, bunun nedeni kendimi harika bulmamdan ziyade, erkeklerin benim hakkımda ne düşündüğünü hiç umursamamış olmamdır. Ama Dario'nun koyu renkli gözleri göğsümün her santimini incelerken, hayatımda ilk kez kendimi bilinçli hissetmeye başlıyorum.

Sanki endişemi hissetmiş gibi, parmaklarını göğsümün ortasından aşağı doğru kaydırıyor, cildimde hafifçe dans ettiriyor. "Çok güzelsin," diye fısıldıyor ve sesindeki hayranlık çok açık. Beni yatağa atmak için laf kalabalığı yapmıyor gibi geliyor. Saygıyla konuşuyor, sanki ayaklarımın dibine diz çöküp her santimimi taparcasına sevmek istiyor gibi.

Yaklaşarak, ellerini iki yanıma koydu ve başını eğerek göğüslerimin arasına bir öpücük kondurdu. Açıkça acelesi yoktu ve sanırım sabır konusunda zor bir ders alacaktım. Dudakları yumuşak ve sıcaktı, göğsümün üzerinde bir çizgi öpücükler kondururken, göğsümün alt kısmını yumuşakça ısırınca nefesim kesildi ve parmaklarım saçlarına kaydı.

"Hayal kırıklığına uğradın mı?" Bu soru ağızımdan çıkar çıkmaz pişman oldum. Kendimi aptal ve güvensiz hissettirdi, bu yüzden hemen "Boş ver. Sormamışım gibi davran" dedim, ama bu beni daha da garip hissettirmekten başka bir işe yaramadı.

Gözlerini kaldırıp bana bakarken cildimi öpüp emiyor. "Neden hayal kırıklığına uğrayayım ki? Şimdiye kadar göğüslerinin küçük olduğunu bilmediğimi mi sandın?" Gülümser ve "Seni sütyenle gördüm, elime aldım" der. İnleyerek cildimi ısırır, yavaşça ağrıyan meme ucuma doğru ilerler. "Hiç senin herhangi bir özelliğinden hayal kırıklığına uğradığım izlenimini verdim mi?"

"Hayır," diye itiraf ettim.

"Aslında, her santimini beni çıldırttığını düşünerek davrandığımı bile söyleyebilirim. Öyle değil mi, *piccola vipera*?"

"Şey, her zaman değil," demeden edemiyorum.

Başını kaldırıp şöyle diyor: "Sen on sekiz yaşına bastıktan sonra, elimden geldiğince sakladım, ama artık bana yaptıklarını saklamaktan bıktım."

Hiçbir uyarıda bulunmadan başını eğip ağzını meme ucuma kapatıyor ve hayatımda ilk kez piercingin ne kadar etkili olabileceğini anlıyorum. Dili barbell'i hafifçe okşuyor, nazik bir dokunuşla suyu test ediyor ve ben inleyip saçlarını yumruklarken, dilini tekrar üzerimde gezdiriyor, bu sefer daha sert. Bu his, hayal ettiğimden çok daha iyidir ve kalçalarımı sallayıp bacaklarımdaki piercingin hareket ettiğini hissettiğimde, bu kadar çabuk orgazma yaklaşmış olmama şaşırıyorum.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor ve beni neredeyse doruğa ulaştıracak kadar sert bir şekilde emmeye devam ediyor. Bir elini boynuma getirip, nefesimi kesmeden dikkatimi çekecek kadar sıkı bir şekilde parmaklarını büküyor. Teslim olmanın bu kadar seksi olabileceğini bilmiyordum, ama vücudum onun dokunuşuyla sakinleşiyor. Onunla mücadele etmek yerine, daha fazla ağzına almam için vücudumu yukarı doğru kıvrıyorum.

"Neredeyse hepsini ağzıma sığdırabilmeyi seviyorum." Sözlerini cildime fısıldıyor, ıslak ve sıcak ağzı diğer göğsüme doğru bir çizgi çiziyor. Başparmağı boynumu okşarken, diğer meme ucumu yavaşça, alaycı bir şekilde yalıyor. "Ve göğüslerinin büyüklüğünün vücudunun geri kalanına uymasını seviyorum, *piccola*. Her santimsen mükemmel."

Sözleri kalbimi en güzel şekilde parçalıyor ve dilini tekrar üzerimde gezdirdiğinde, tatlı itirafı

itirafının tatlılığı, onun uyandırdığı vahşi açlıkla karışıyor ve patlamak üzere olduğumu biliyorum.

O, dilini kullanarak beni emiyor, yalıyor ve tahrik ediyor, bacaklarımın arasında yetenekli ağzının nasıl bir his vereceğini bana tattırıyor. Üzerime yerleşip karnının sert ağırlığını amıma hissettirdiğinde, onun adını haykırarak kalçalarımı sallıyorum. O, benim için çok uzun olduğu için, o kadar çok istediğim sikini hissedemiyorum, ama kaya gibi sert karın kasları bu işi görmek için fazlasıyla yeterli. Bir elimle hala saçlarını tutarken, diğer elimi sırtına indiriyorum. Kısa tırnaklarım omurgasını okşuyor ve o inlediğinde, daha sert bastırıyorum, kaslarının gerilip elim altında hareket etmesini seviyorum.

Dili piercingimle oynarken, eli boynumu kavıyor ve kalçalarım daha fazla sürtünme için yukarı doğru sallanıyor. Onun adını inleyerek söylüyorum ve o da göğsümün etrafında erkeksi bir iniltiyle ve tam ihtiyacım olan yerde piercingime çarpan karın kaslarını sallayarak beni ödüllendiriyor. Onu sıkıca kavrayarak, adını dudaklarımdan yüksek bir çığlıkla çıkarıyorum, ki bu çığlık, daha fazla umursamayacak durumda olsaydım beni çok utandırırdı.

Dişleri meme ucumu okşuyor, sırtındaki kaslarının gerildiğini hissediyorum ve derin, erkeksi inlemeleri, hala içimde yankılanan orgazmı uzatmaya yetiyor. Kot pantolonumun sert kumaşı, vücutlarımızı daha sıkı bir şekilde birbirine kenetlemesiyle birleşince, her küçük hareketi daha da yoğunlaştırıyor, ta ki tüm vücudum titremeye başlayana ve aşırı hassas klitorisimi korumak için içgüdüsel olarak bacaklarımı kapatmaya çalışana kadar.

Kötü bir kahkaha atar, meme ucumu son bir kez ısırır ve sonra başını kaldırır. Saçları dağınıktır, gözleri daha da koyulaşmıştır ve daha önce hiç görmediğim vahşi bir bakış vardır. Bu, Dario'nun benden hep sakladığı tarafı, daha önce görme şansım olmayan tarafıdır. Bana girmeye saniyeler kala bir adamın bakışı vardır.

"Tatlı küçük amcığını benden uzak tutmaya mı çalışıyorsun, *vipera mia*?"

"Ben hassasım," diye başlıyorum, ama o sadece bana kötücül bir gülümseme atıyor ve karın kaslarını tekrar bana doğru sallıyor.

"Bu artık benim, *streghetta mia*."

Gölüyorum ve vücudu donuyor, gergin, gergin, saf kaslardan oluşan bir çizgi. "Komik bir şey mi var, tatlım?"

"Benim amcığımı sahiplendiğini düşünmen çok komik, evet," diyorum ona.

Parmakları boynumu sıkıyor, ama beni korkutmuyor. Bu adamı tanıyorum ve bana elini kaldırmaktansa kendi elini kesmeyi tercih edeceğini biliyorum.

Eğilerek çenemi ısırır ve sonra dudaklarını benim dudaklarımın üzerine koydu. "Güneş doğduğunda cevabın değişmiş mi olacak, küçük yılan." Beni tekrar ısırır ve alçak, kötü bir kahkaha attı. "Bence değişecek."

"Tanrım, ne kadar da kendini beğenmişsin."

Bana çok eğlenceli bir bakış attı ve yüzüne bir göz kırpma cüretini gösterdi. "Sanırım bunu kanıtlayabileceğimi yakında göreceksin, *la mia piccola vipera*."

Başını eğerek, parmaklarını boğazımdan aşağı doğru bir çizgi öpebilecek kadar hareket ettirir ve boynumun kıvrımını emdiğinde, ona inanmaya başlarım. Hareketleri yavaştır, sanki dünyadaki tüm zaman ona aitmiş gibi, sanki bu anın bir saniyesini bile aceleye getirmek istemiyormuş gibi, bunun yerine her anın tadını çıkarmayı planlıyormuş gibi. Göğsümün ortasından aşağı doğru ilerlerken, göbeğime ulaştığında durur. Dilini içine daldırır ve içimi hızlı bir zevk dalgası kaplar.

"Neden buraya hiç piercing yaptırmadın?"

Ben titrek bir nefes verirken o bana bir kez daha yalıyor ve ben de "Kavga sırasında koparılmasından çok korkuyorum" diyorum.

"Hmm," diye düşünür ve bana bir öpücük verir. "Akıllı kız." Dudakları aşağıya doğru kaymaya başlar. "Vücudundaki piercinglerin gizli olmasını seviyorum. Onları sadece ben biliyorum."

"Benny'yi unutma" demeden edemiyorum.

Benim dikkatimi çekmek için kalçamı sertçe ısırmadan önce, kükreneye benzeyen bir ses çıkarır. "Benny'yi unutmadım."

"Kıskandığında çok tatlısın," diyorum ona.

Koyu kirpiklerinin arasından bana bakar, hiçbir erkeğin sahip olamayacağı kadar seksi görünür ve "Onun kanıyla kaplandığımda da sevimli bulur musun acaba?" der.

"Benny'yi öldüremezsin. O iyi bir adam ve sadece işini yapıyordu." iş."

Bana bir kez daha ısırıldı. "Öldürebilirim ve öldüreceğim."

Ona gerçeği söylemeden önce, kot pantolonumun düğmelerini açmaya başladı.

o benim karnımın derisini emiyor. Bu anı çok uzun zamandır hayal ediyordum ve bir parçam hala bunun gerçekleşeceğine inanamıyor. Ağız hala üzerimdeyken, yavaşça fermuarımı indiriyor ve ben kalçalarımı kaldırdığımda, kot pantolonumu çıkarıyor ve beni pembe bir erkek şortundan başka hiçbir şey giymeden bırakıyor. Onları görünce derin bir inilti çıkarıyor ve bu hayal kırıklığından değil. Beni her santimini yutmak istercesine bakışları, dantelli iç çamaşırımın olmamasına hiç de hayal kırıklığı duymadığını açıkça gösteriyor.

Elleri uyluklarımı kavrayarak genişçe açarken, yüzünü bacaklarımın arasına indiriyor. Acı verici bir yavaşlıkla burnunu yarıklarım boyunca sürükleyerek kokumu içine çekiyor, yumuşak, alaycı dokunuşu beni neredeyse paramparça ediyor.

"Tamamen iyileşir iyileşmez, bu tatlı amcığın yapışacağım ve doyana kadar bırakmayacağım," diye uyarıyor.

"Bu bir tehditse, gerçekten çok kötü bir tehdit."

Gülüyor ve piercingime özenle bir öpücük konduruyor. Titrek nefesimi duyduğunda, koyu renkli gözleri benimkilerle buluşuyor. "Gelebileceğini hiç söylemedim. Orgazm olduktan sonra çok hassaslaştığını fark ettim." Dudakları piercingime hafifçe dokunarak, hızlı bir zevk dalgasıyla beni kızdırıyor. "Sanırım piercingin bunda bir rolü var. Eğer çok erken boşalmaya izin verirsem, dokunamayacağım kadar hassas olursun." Bana bir öpücük daha vermeden önce, kötücül gülümsemesini görüyorum. "Hayır, bence sen en iyi şekilde sınırdaki tutulması gereken bir kadınsın."

"Ve ben de senin, cinsel olarak tatmin olmadığım da ne kadar sinirli olduğumu öğrenmek üzere olan bir erkek olduğumu düşünüyorum."

"Isırmanı seviyorum, küçük engerek," diye alay ediyor, bizi ayıran ince kumaşın üzerinde dudaklarını gezdirirken.

Parmağını yarıklarım boyunca gezdirdiğinde inleyerek, "Çok ıslaksın, tatlım," diyor.

Parmağı, erkek şortumun kenarını okşadıktan sonra dikişin altına doğru kaydı. Kafamı kaldırıp ona baktım. "Tony ne demişti hatırlıyor musun?"

Tony'nin söylediğini hatırlıyor musun?"

Gözleri erkek şortuma yapışmış, parmağını yavaşça içeri sokarken, parmağını kancalayıp kumaşı yana doğru çekerek çıplak amımı okşuyor.

"Tanrım," diye mırıldanıyor, beni ilk kez görüyor. "Eskiden bir aziz gibi iradem olduğunu düşünürdüm, *vipera mia*, ama sen sürekli yanıldığımı kanıtlıyorsun. Hiçbir kadının dikkatimi dağıtmasına izin vermedim, hiçbirinin beni alt etmesine ve işimi etkilemesine izin vermedim, ama sen, tatlım, beni sürekli dizlerimin üzerine çökertiyorsun. Beni bir şeytana dönüştürüyorsun, *streghetta mia*."

Hareketleri daha sertleşir ve iç çamaşırımı daha da kenara çeker, kumaş kalçama gömüldükçe amımın her santimini tamamen ortaya çıkarır. Başparmağı ıslak amımı nazikçe okşarken İtalyanca bir şeyler fısıldar. Piercingime geldiğinde inler ve gözlerini benimkilere diker.

"Bu gördüğüm en seksi şey." Başparmağı pembe mücevherlerin üzerinde hafifçe geziyor, önce alttaki, sonra üstteki. "Bu benim yeni favorim oldu ve resmen takıntılıyım."

Piercingimin üzerinde uyarılmamı okşadığında nefesim kesildi. Bu keskin zevk dalgası, daha fazlasını istemek için beni çaresiz bıraktı.

Ağzını yaklaştırarak pembe mücevherlerin üzerine getirir, çenesini gerginleştirir ve kalan azıcık iradesini kullanarak dudaklarını klitorisime yapıştırıp emmemek için kendini zorlar. Nefesinin sıcaklığı heyecanımı daha da artırır, ona olan ihtiyacımdan dolayı aklımı kaçıracakmışım gibi hissederim. Acı dolu bir iniltiyle daha da aşağı iner ve gözlerini yarıklarımın üzerinde gezdirir.

"Dario," diye uyarıyorum, ama o sadece parmaklarını uyluklarıma daha sertçe batırıyor ve bacaklarımı daha fazla açıyor.

"Bir aziz bile bu mükemmel amcığa karşı koyamaz, *streghetta mia*." O benim cinsel organımı okşuyor, nefesimi içine çekiyor ve uyluklarımı o kadar genişçe açıyor ki amcığımın dudaklarının ayrıldığını hiss ediyorum. "Sadece bir tat, tatlı kız. Bana sadece bir tat ver."

Dilini piercingimden uzak tutarak, yavaşça yarıklarımın üzerinde gezdiriyor, gözlerimi kapatıp

başımı geriye doğru salladığımda yıldızlar görmemi sağladı. Yavaş bir yalamaydı ve çok çabuk bitti.

Saçlarını tutarak, vücudumla ona durmamasını yalvarıyorum ve onun burada sorumlu olan kişi olmayı seçtiğine seviniyorum, çünkü ben her şeyi göze alıp şansımı denemeye hazırım.

Dili tekrar üzerimde geziyor ve sonra dudaklarımdan birini yumuşakça emiyor. "Saf bir cazibe," diye homurdanıyor ve sonra beni tekrar yalıyor.

Erkek şortum hala başparmağına takılı, o beni çok tatlı bir şekilde öperken gergin bir şekilde gerilmiş, ağzıyla piercingime dokunmamaya dikkat ediyor. Doğrudan uyarılma olmasa bile, hisler çok yoğun, beni hızla doruğa ulaştırıyor. İçimden yükseldiğini hissediyorum, bana yaptığı her alaycı yalamayla daha da güçleniyor ve onun adını tekrar haykırmadan hemen önce, kapıdan yüksek bir vuruş geliyor.

"Tanrım!" diye bağıriyorum, o kadar şaşırmışım ki, Dario'nun saçını daha sıkı tutarken oturur pozisyona geçiyorum. O inliyor, bunun hayal kırıklığından mı yoksa saçını çektiğimden mi olduğunu anlayamıyorum. İtalyanca bir şeyler bağıriyor ve annesinin ona cevap verdiğini duyduğumuzda gerginleşiyor ve yine inliyor.

"Ne oluyor lan?" diye fısıldayarak bağıriyorum.

Kafası hâlâ bacaklarımin arasında ve bana baktığında, yemin ederim biraz utanmış görünüyor. "*Annem* akşam yemeği için aşağı inmemizi istiyor."

"Cidden mi? Ona aç olmadığımızı söyleyemez misin?" Yüzünü avuçlarım ve üst dudağından heyecanımı silerim. "En azından yemek için değil."

Gülümser ve elimi öper. "Çok tatlı ve safsın."

"Hiçbir zaman bana söylenmemiş iki kelime," diyorum ona.

Acı dolu bir iç çekişle, amıma son bir öpücük kondurduktan sonra dikkatlice şortumu yerine çekiyor. "Eğer dışarı çıkmazsak, bu odaya dalıp bizi oraya sürükleyecek. Boyuna aldanma. Bu konuda sana çok benziyor. İnsanlar onu hafife alıyor, ama o her zaman ailemdeki daha güçlü ve sert olanıydı."

Kalkarak yüzümü avuçlar ve alnını alnıma dayar. "Bence sen çok tatlısın, *amore mio*."

"Bu ne anlama geliyor?" diye fısıldadım, kalbim zaten bildiğimi söylese de.

"İçine girdiğimde sana anlatırım." Dudaklarını nazikçe dudaklarıma bastırıp içini çekerek, "Sen şimdiye kadar tattığım en tatlı şeysin Mia, ve çıplak, piercingli amının görüntüsü zihnime kazındı. Şu andan son nefesimi verene kadar, beynimin bir kısmı seni ilk gördüğüm anı hep yeniden yaşayacak." Beni tekrar öptü. "Beni mahvettin, *stregghetta mia*."

Yüzümü görebilmek için geri çekilir, gülümser ve burnumdaki piercingi öpmek için eğilir. "Kızım süslemelerini çok seviyor."

"*Senin* kızın mı?" İkimiz de benim olduğumu bilmemize rağmen, sormadan edemiyorum. Bu, ikimizin de zarar görmeden ayrılabilceği hızlı bir seks olmaktan çoktan çıktı. Onu şimdi kaybedersem, bu herhangi bir bıçağın kesebileceğinden daha derin bir yara olur.

Ağzının köşesi seksi bir gülümsemeye yukarı kalkıyor, sonra elleriyle vücudumu okşayarak göğüslerimi avuçluyor. "*Sì, amore mio*. Sen benimsin ve sadece benim." Gözleri üzerimde dolaşüyor, ama gözlerim tekrar onun gözleriyle buluştuğunda, çok iyi tanıdığım bir bakış var. Bu, beni eğitirken ve sorgusuz sualsiz itaat etmemi beklerken sık sık gördüğüm inatçı bakışı. Elini kaldırıp parmağını çenemin altına takıyor ve yüzümü kendine doğru eğiyor.

"Ve seni benden almaya çalışan herkesi öldüreceğim."

Sözlerinin sertliği, bana attığı sahiplenici bakış ve hala gömleksiz olması ve bana bir erkekte gördüğüm en güzel şekillendirilmiş üst vücudu göstermesi, hepsi bir araya gelerek dudaklarımı aralamama ve pantolonunun düşmesine uzanmama neden oluyor.

O yumuşak bir kahkaha atıp bir adım geri çekildi, beni yatakta diz çökmüş ve düşünemeyecek kadar azgın bir halde bıraktı. Sanki sözünü kanıtlamak istercesine, kapıdan yine yüksek sesle bir vuruş geldi, ardından da öncekinden daha öfkeli bir İtalyanca konuşma duyuldu.

Dario bana koyu kaşlarını kaldırarak fısıldadı, "Söylemiştim."

"Buraya başka bir kadın getirmediğine şaşmamalı," diye mırıldanıyorum, ama sözler ağızımdan çıkar çıkmaz beni yakalayıp kaldırıyor ve göğüslerimizi birbirine değdiriyor.

"Annemin bununla hiçbir ilgisi yok, bunu çok iyi biliyorsun." Popomu acı verecek kadar sertçe tokatlıyor. "Tanrım, bunu kaç kez yapmak istediğimi bilemezsin."

"Hayalini gerçekleştirebildiğine sevindim ve umarım keyif almışsındır çünkü bunu son kez yapıyorsun."

O, nadiren gördüğüm türden derin bir kahkaha attı. Bu kahkaha yüzünü değiştirdi, bakışlarındaki sertliği yok etti ve gözlerinin etrafındaki, ona çok seksi yakışan küçük çizgileri vurguladı.

"Sen çok tatlısın, *amore mio*. Yüzde yüz yanılıyorsun, ama yine de çok tatlısın."

Ona memnun olmadığımı belli eden bir bakış atıyorum, ama o sadece gülüyor, yanağıma bir tokat daha atıyor ve sonra beni yere indiriyor. Elini uzatıp parmağını meme piercinglerimden birinin üzerinde gezdiriyor. "Giyinmek isteyebilirsin. Annem bunları görürse, muhtemelen kalp krizi geçirir ve rahibi çağırır."

"Annenin boynumun altındaki piercinglerimi asla öğrenmemesi benim için sorun değil," diyorum ona.

O sırtarak gömleğini alırken, ben de aynısını yapıp giyinmeye başlıyorum. Kapıyı açtığımda kızardığımdan eminim, ama şehirdeki herhangi bir beş yıldızlı restoranla rekabet edebilecek resmi yemek odasına doğru yürürken kendimi çeneyi dik tutmaya zorluyorum. Burası muhteşem. Kemerli tavanlar, odayı olduğundan daha büyük gösteriyor ve cumbalı pencerelerden muhteşem bir deniz manzarası görünüyor. Güneş batıyor ve gün ile gece arasındaki o güzel ara aşamada. Yanan mumları ve yemek yiyeceğimiz güzel porselenleri görünce, birdenbire kıyafetim çok yetersiz geliyor.

Dario'ya hızlıca bir bakış attıktan sonra, hemen elini belimin altına koydu ve beni kendine yaklaştırdı. Yanımda büyük, güçlü bir adamın olması ve onun rahatlığını istemem gibi bu hissi hala alışmaya çalışıyorum. Dario'ya kendimi kanıtlamam gerektiğini düşünmüyorum. Kendimi idare edebileceğimi biliyor ve bana hiç bir zaman zayıf ya da başını beladan kurtaramayan biriymişim gibi davranmadı. Bana her zaman güvendi ve bu benim için her şey demektir.

Onun ailesi içeri girdiğinde ikimiz de onlara bakıyoruz. Maria gözlerini üzerimizde gezdiriyor ve on metre öteden bile onun yargılayıcı bakışlarını hissedebiliyorum. Bu durumdan pek hoşnut değil, ama aynı zamanda tüm bunlar biter bitmez onun değerli oğlunu terk edeceğimi düşünüyor. Zavallı kadın büyük bir şok yaşayacak.

Dario benim için bir sandalye çekiyor ve hepimiz oturduktan sonra etrafa bakıp "Sasha ve Sandro nerede?" diye soruyorum.

"Bu gece dışarı çıktılar," diyor Salvatore.

Dario ile göz göze geliriz, ikimiz de neden bu aile yemeğinden muaf tutulmadığımızı merak ederiz. Bacaklarımın arasında hala tatminsiz bir acı vardır ve İtalyan yemeklerini ne kadar sevsem de, yanımdaki adamı yemeye tercih ederim. Eli masanın altında beni bulur, uyluklarımın üzerine sahip çıkarcasına bir tutuşla konur ve ben bu tutuşu hızla sevmeye başlarım.

Garsonlar, her biri şüphesiz muhteşem bir yemek tabağıyla çıkıyor, ama benim tek odaklandığım şey, Dario'nun iç uyluklarımı hafifçe okşadığı. Acaba dudaklarında hala benim tadımı hissedebiliyor mu diye merak ediyorum ve onun her zaman benim heyecanım ve kokumla kaplı olmasını bu kadar çok istememe şaşırıyorum. Eğer herhangi bir kadın bir daha ona yaklaşmaya cesaret ederse, dudaklarında benim amımın tadını alacak ve onun sikini kaplayan benim kokum olacak. Başka bir kadının ona dokunduğunu düşünmek bile tabağımın yanındaki bıçağı sıkıca kavramama neden oluyor. O bunu fark ediyor ve ben ona baktığımda, sadece kaşlarını kaldırıp bana eğlenceli bir bakış atıyor. Aklımı okuyabiliyorsa hiç şaşırmam. Her zaman ne düşündüğümü biliyor gibi görünüyor.

Masa, birbirinden lezzetli ve güzel görünümlü yemeklerle dolduğunda, Salvatore şarap kadehini alır ve kaldırır.

"İlk oğlumuza ve onun güzel karısına. Hayatları boyunca mutluluklar ve bu evi dolduracak kadar çok çocukları olsun," der, salondaki herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle.

Maria homurdanır ve şarabını bir yudum alır, ben de aynısını yaparım, İtalya'da içki içecek yaşta olduğum için bu fırsatı sonuna kadar değerlendiririm. Bu kadeh kaldırmanın sadece gösteriş için olduğunu bilsem de, arka arkaya çocuk doğurma düşüncesi şarabımı saniyeler içinde bitirmeme neden olur.

Dario boş kadehime bakar ama akıllıca çenesini kapalı tutar. Yemeğe başladığımızda, babası bize yerel haberleri anlatır. Her ikisinin de beni oğullarının karısı olarak seçmeyeceklerini bilsem de, yine de onları sevmekten kendimi alamıyorum. Salvatore, en azından birkaç kadeh şarap içtikten sonra, Maria'nın stoik olduğu kadar gürültücüdür.

Yemek, benim alıştığımın çok daha düzenli ve ne yiyeceğimiz ve nasıl yiyeceğimiz konusunda belirli bir sıra var gibi görünüyor. Kimseyi kırmak istemediğim için Dario'yu yakından izliyor ve onun yaptıklarını aynen taklit ediyorum. Tatlı getirildiğinde, ağzıma bir lokma daha yemek sığdırabileceğimden ciddi olarak şüphe duyuyorum.

Ondan yardım istemek için ona bakıyorum, ama o sadece gülümsüyor ve "Bunu seveceksin. Bu *fichi ripieni al cioccolato*, çikolata dolulu incir. Buralara özgü bir lezzet ve annemin en sevdiği şey" diyor.

Ses tonundaki ince uyarıyı kaçırmadım. Bana sağlam bir tavsiye veriyordu: Lanet tatlıyı ye yoksa zaten benden nefret eden annesini kızdırma riskini al.

"Bunu seveceksin," diyor Salvatore, artritli elini uzatıp incirlerden birini alıp ağzına götürüyor. Maria'nın ağzı sıkışırken, kocasının çıkardığı sesleri onaylamadığını belli eden bir takdir nidası çıkarıyor.

O bana tabağı uzattığında, incirlerden birini alıp ağzıma götürdüm. Herkes küçük bir ısırık aldığında bana bakıyor ve Maria'nın her şeyin düzgün ve zarif olmasını sevdiğini bilsem de, kocasının coşkusuna katılıyorum. Acı tatlı çikolata incirin tatlılığıyla karışıyor ve daha sert ısırıldığında içinde saklı olan cevizin çıtırtısını hissedince gözlerimi kapatıp bu lezzetlerin birleşimini tadını çıkarıyorum. Ne kadar tok olduğumu unutuyorum ve bir ısırık daha alıyorum.

Dario'nun parmaklarının uyluğuma batması, yemek yeme transımdan beni çıkarır. Gözlerimi açıp, çiğnemeye devam ederken ona bakarım. O karanlık gözlerde bir dünya dolusu duygu vardır, ama gerçekten güçlü bir şekilde hissedilen iki duygu, şehvet ve ağız orgazmını kesmem için bir uyarıdır, yoksa bu aile yemeği herkes için gerçekten çok garip bir hal alacaktır.

Isırırken gülümserim ve o kendine bir tane alırken ben de hızla bir tane daha alırım. Annesi sağlıklı iştahımı takdir ediyor gibi görünüyor, en azından bu benim için bir artı. Midemde gerçekten yer kalmadığı için başka bir incir almak için duyduğum dürtüye direniyorum. Rahatça doymuşluk ile acı çekme arasında bir çizgide yürüyorum ve Dario'nun daha sonra bana kardiyo yaptırıp yaptırmayacağını bilmiyorum, bu yüzden biraz kısıtlama gösteriyor ve kalan incirlere dokunmuyorum.

Bir kadın tekrar kapıdan içeri girdiğinde, daha fazla yemek getirdiğini düşünerek neredeyse inleyecektim, ama bir tepsi espresso olduğunu görünce rahat bir nefes aldım. Bir içkiyi kaldırabilirim, özellikle de bu kadar küçük fincanlarda servis edildiğinde. Yoğun koku havayı dolduruyor ve bu geleneğe hızla bağımlı hale geldiğimi düşünüyorum.

İlk yudum hatırladığım kadar lezzetli ve ben içkimi bitirirken, Dario'nun parmakları uyluklarımın daha yukarısına kayıyor. Kot pantolonumun dikişine bastırarak, tüm dikkatimi tamamen ona vermemi sağlayacak kadar baskı uygulayarak durmuyor.

"Akşam yemeği harikaydı, *Mamma*," diyor Dario ve bizi nazikçe buradan çıkarıp yatağına geri götürmeye çalışması beni neredeyse gülümsetiyor.

"Evet, çok lezzetliydi Maria. Teşekkür ederim," diye ekliyorum, oğlunun piercingine daha fazla bastırırken, annesinin gözlerine bakarak kızarmamaya çalışıyorum. Umarım annesi bunu asla öğrenmez.

O, başını hafifçe eğerek onayladıktan sonra dikkatini Dario'ya çevirdi. "Şimdiden gitmeye mi çalışıyorsun?" diye sordu, oysa ben saatlerdir burada oturup yemek yediğimizi hissediyordum. "Ne zamandan beri bu kadar erken yatıyorsun?"

"Bugün bizim için uzun bir gün olduğunu unutma, *anne*," diye hatırlatır Dario. "Bu sabah uçağımız indi. İkimiz de hâlâ alışmaya çalışıyoruz."

"Sandro'nun bir sorunu yok gibi görünüyor," diyor.

"Maria, onu rahat bırak," diyor Salvatore. "Tabii ki yalnız kalmak istiyorlar. Evlendikten sonra nasıl olduğunu hatırlamıyor musun?" Ona gülümsüyor, ama o gülümsemeye karşılık vermiyor. İçgüdüsel olarak Salvatore'ye acıyorum. Her zaman bu kadar gergin olan biriyle evli olmak kolay olamaz.

Neyse ki, garsonlardan biri hala odada olduğu için sahte evliliğimiz hakkında bir şey söyleyemez. Oldukça çaba sarf ederek oğluna gülümser ve "Tabii ki. İkinize de," der ve duraksar, kahverengi gözlerini bana çevirir ve "*huzurlu* bir gece uykusu" der.

Onun oğlunu sikmemem için bir emir gibi hissediyorum ve bu emri yerine getirmemin imkansız olduğunu bildiğim için gülümsüyorum ve "Ne kadar naziksiniz, ama bunun pek de dinlendirici olmayacağını hissediyorum" diyorum.

Dario, az önce ağzından kaçan kahkahayı saklamaya çalışarak boğazını temizlerken, Salvatore bunu saklamaya çalışmaz ve hizmetçinin önüne koyduğu limoncello bardağını kaldırır. "Genç olmaya ve bunu tadını çıkarmak için gereken güce ve esnekliğe sahip olmaya."

Sunulan içkiyi alıp, "En azından birimiz genç" derim ve içkiyi yudumlarım.

"*Streghetta mia*, bu bir meydan okumaya benziyor," diye uyarıyor.

Salvatore güler ve ben bir yudum daha almaya çalışırken, Dario bardağı dudaklarıma götürmeden elinden alır ve benim için bitirir.

Ona bir bakış attığımda, göz kırparak şöyle der: "Bu çok sert bir içki, *piccola mia*. Ben daha yaşıyım ve alkolü nasıl içeceğimi biliyorum."

Kot pantolonumun dikişine bir kez daha sıkıca bastırır, bunun üzerimde yarattığı etkiyi görünce sırtar ve sandalyesini geri çeker. Az önce benimle dalga geçen elini uzatır ve ayağa kalkmama yardım eder. Ailesine iyi geceler dileklerimizi ilettikten sonra, beni merdivenlere götürüp gözden kaybolur kaybolmaz, beni duvara yaslayıp, sanki açlıktan ölüyormuş gibi ve az önce dört çeşit yemek yememişiz gibi öpmeye başladı.

Ben onun üstündeki merdivendeyim, ama o yine de boyunu bana göre çok daha uzun, elini boğazıma dolayarak beni sabitlerken dili daha derine dalıyor. Öpücüğü acımasız ve talepkâr, ve hızla bedenimi yeniden canlandırıyor, akşam yemeğine inmeden önce ne kadar uçurumun kenarında olduğumu hatırlatıyor.

Öpüşmeyi kesmeden, kıcımlı tutup beni kaldırıyor. Beni sıkıca tutarak, odaya geri taşımaya başlıyor. Merdivenlerin arasındaki sahanlığa geldiğimizde, bir an durup saçımı yumruklayarak

saçımı kavrar, başımı geriye doğru çekerek boynumdaki deriyi emip ısırır.

"Dario," diye yalvarıyorum, kendi sesimi zar zor tanıyarak.

"Hmm?" Boynuma burnunu sürter ve dudaklarının altındaki deriyi yalar. "Bir sorun mu var, *amore mio*?"

"Beni yatağa götür." Tırnaklarımı saçlarına geçiriyorum, bir sonraki merdiven basamağına çıkmadan önce ondan derin bir inilti koparıyorum ve bu sefer odaya dönene kadar durmuyor.

Kapıyı tekmelerek kapatır ve beni yere indirir, böylece gömleğimi çıkarabilir. Sütyenimi çıkardıktan sonra, pantolonumu çıkarmak için eğilir. Beni erkek şortumla görünce inler ve parmaklarını bel bandının altına geçirir.

"Bunları nasıl bu kadar seksi gösterebildiğini anlamıyorum, ama yapıyorsun."

Cevabımı beklemeden, şortun kenarını kavrar ve şiddetli bir çekişle dikişi yırtar.

"Hay sıçayım," diye fısıldarım, pantolonun yere düşmesini izlerken.

Onun önünde çıplak durduğumda, bir adım geri çekiliyor ve sonraki birkaç saniye boyunca gözleriyle beni beceriyor. Tamamen giyinik olmasına rağmen, takım elbisesinin pantolonuna karşı gerilen penisinin hatlarını kolayca görebiliyorum.

"Dario?"

"*Evet, aşkım?*"

"Şimdi çıplak olmanı istiyorum."

Benim emrimle ağzının köşesi seğirir. Koyu renkli gözlerini benimkilerden ayırmadan, ceketini yavaşça çıkarır ve yere bırakır. Gömleğinin en üst düğmesini açmaya başladığını izlerken, göğsünün yavaşça ortaya çıkması beni büyüler. Gömlek de ceketin yanına yere düştüğünde, ellerini pantolonunun düğmesine götürür. Düğmeyi açarken acele etmiyor ve fermuarın dişlerinin birbirinden ayrıldığını duyduğuma yemin edebilirim. Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardıktan sonra, bunlar da hızla yığının üzerine ekleniyor. Üzerinde sadece siyah bir boxer kalınca, başparmaklarını bel bandının altına geçirip onu da çıkarıyor.

"Tanrım," diye fısıldarım, onu açgözlülükle seyreterek.

Onun eğlenceli kahkahası gözlerimi ona çeviriyor. Penisini yumruklarken, diğer elinin parmağını kıvrarak beni kendine çağırıyor. Ayaklarım düşünmeden hareket ediyor. Gözlerim, onun güzel gözlerine mi, göğsünün ve karın kaslarının sert çıkıntılarına ve oluklarına mı, yoksa okşadığı kalın penisine mi odaklanmam gerektiğinden emin olamadan etrafta dolaşıyor. Karar veremeyen gözlerim, o parmağını çenemin altına takıp dikkatimi yüzüne çekene kadar düzensiz dansına devam ediyor.

"Bundan emin misin, *streghetta mia*?" "Evet."

"Bu, anlaştığımız şey değil, biliyorsun, değil mi?"

Burnu yanağıma değiyor, yaklaşırken yumuşak bir okşama gibi. Ellerini hareket ettirerek kıcımlı avuçluyor ve beni kendine çekiyor, aramızda hiçbir şey kalmasın diye. Penisi, görmezden gelinmesi imkansız bir şekilde bana baskı yapıyor.

Dişleri çenemi ısırır. "Tek istediğinin sert ve hızlı bir seks olduğunu o kadar ısrarla söylemiştin ki."

"Hızlı mı dedim?"

Gülüşüyle nefesinin sıcaklığı tenime çarpar. Bacaklarımın titremesine neden olacak şekilde bir kez daha ısırır ve sonra şöyle der: "Sana yapacağım hiçbir şey hızlı olmayacak, *amore mio*." Dilinin ıslak sıcaklığı boynumun hassas derisini yalar. "Ama seni sadece sikmeyeceğim."

"Dario," diye başlıyorum, ama o omzumu keskin bir ısırıkla sözümü kesiyor.

"Konuşma, *piccola*. Şu anda duymak istemediğim yalanlar söyleyeceksin."

Kıcımlı tutup beni kaldırır, bir kutu prezervatif alır ve beni yatağa taşır.

"Pekala, *piccola vipera*, bakalım kim kimden daha uzun süre dayanacak."

Bölüm 13

Dario

Eğer tüm kontrolümü kaybetmekten ve Mia'nın bekaretini çok şiddetli bir şekilde almaktan iki saniye uzakta olmasaydım, bana attığı bakışa gülerdim. Bir yandan "*bu seks işinde beni asla yenemezsin*" derken, diğer yandan "*kahretsin, umarım bana vereceğin şeyi kaldırabilirim*" diyor.

Her iki kısmı da eşit derecede baş döndürücü buluyorum. Küçük engerekimdeki her şey gibi, o da beni eşit derecede büyüyor ve meraklandırıyor. Onu koruyucu bir kucaklamayla sarmalamakla, boğazından tutup yatağa yapıştırmak ve sikmeden önce kıcını kırmızıya vurmak arasında hep kararsız kalıyorum. Beni dağıtır ve bu, henüz alışamadığım bir şey.

O yatakta uzanırken, gözlerimi onun her bir santimetresinde gezdiriyorum. Sert meme uçlarından geçen barbell'lar sikimi zonklatıyor, ama dünyadaki hiçbir şey onun piercingli küçük amcığının görüntüsü kadar seksi olamaz. Tanrım, onu ilk gördüğümde neredeyse pantolonuma boşalacaktım. Merakımı gidermek için Google'da resim aramadığım için iradem karşılığını verdi. Biri klitorisinin hemen üstünde, diğeri hemen altında yer alan iki pembe mücevheri gördüğümde, bu manzara daha da çarpıcı hale geldi.

Ağzımı ona koyup dilimle keşfedebilmek için günleri sayıyorum.

Ben bir elimle ayağından baldırına doğru parmaklarımı gezdirirken, onun ela gözleri beni izliyor. Ellerimi daha yukarıya doğru kaydırdığımda, iç uyluklarını hafifçe okşarken, ellerini çarşafın üzerine sıkıca bastırıyor. Bacaklarını benim için açıyor ve bana dalmak üzere olduğum muhteşem manzarayı sunuyor.

"Çok ıslaksın, *streghetta mia*. Tatlı küçük amcığın sıırılsıklam olmuş."

"Belki de bunun için bir şeyler yapmalısın," diyor ve sesindeki keskinlik, başımı bacaklarının arasına yerleştirirken beni gülümsetiyor.

Ağzımı piercinginin üzerine getirip, nefesimin sıcaklığını hissetmesini sağladım ve "Belki de yaparım, *amore mio*" dedim.

Kadını pembe piercingi dilimle okşamak için duyduğum dürtüye direnmek, kendimi oksijenden mahrum bırakmak gibi bir şey, ama onun güvenliği için her şeyi yaparım, bu yüzden dudaklarımı onun etrafına sarmak yerine, başparmağımı kullanarak cildini hafifçe okşuyorum. Ne kadar hassas olduğunu görmem gerekiyor ki ne kadar dikkatli olmam gerektiğini anlayabileyim. Başparmağımı indirip yarık boyunca gezdirip piercingli klitorisini kendi uyarılmasıyla kapladığımda, ağzı bir çığlık atarak açılıyor. Parıldayan amının görüntüsü beni neredeyse bitiriyor.

"Sen bir sanat eserisin, *bella mia*." Onu kızdırmaya devam ederken dokunuşlarımı hafif tutuyorum, piercingini okşayarak her küçük hareketin vücudunda bir titreme yaratmasını sağlıyorum. "Her santimetren zihnime kazındı."

Nefesi hızlanıyor, kalçaları sallanmaya başlıyor ve elini göğsüne götürüp meme ucundaki piercingiyle oynamaya başladığında, hızlıca "*Tanrım*" diye homurdanıp uyluk içini ısıriyorum, aklımı kaybetmeden önce onun bir parçasını ağzımda hissetmem gerekiyor.

Parmağımı aşağı kaydırırken onun yumuşak tenini öpüp emiyorum. Islak yarıklarına bastırarak parmağımın ucunu içine sokuyorum, acı verici bir yavaşlıkla am dudaklarını ayırıyorum. O kadar sıkı ki, durup parmağımı döndürmek ve nazikçe içine girmek zorunda kalıyorum.

"Parmağımı çok sıkı sıkıyorsun, *amore mio*. Benim sikim için çok daha fazla açılman gerekecek, tatlım."

Parmağımı çok yavaşça dışarı çekmeye başlıyorum, sonra tekrar içine sokuyorum. Nefesini kesiyor, iç duvarlarını benim etrafımda sıkılaştırırken meme ucunu çimdikliyor ve piercingini çekiyor.

"Durmamı ister misin?" diye alay ederek tekrar içine giriyorum. "Bu senin için yeterli mi, *vipera mia*?"

Gözleri kapalı, dudakları aralık ve yine seksi bir inilti çıkarıyor. Bu sefer sorduğumda, ikinci parmağımı da içeri sokmaya başlıyorum.

"Hmm? Bu senin için yeterli mi?"

Sadece iki parmağımın direncini hissediyorum ve onun beni tamamen alıp alamayacağını merak etmeye başlıyorum.

"Siktir," diye inliyor, onu ne kadar genişlediğimi hissedince. Sabırsızlanarak omuzlarımı tutuyor ve beni yukarı çekmeye çalışıyor. Ben kıpırdamayınca inliyor ve "Dario, kışını buraya getir. Yeterince bekledim," diyor.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Parmaklarımı içinde döndürerek aradığım pürüzlü noktayı buluyorum. G-noktasını ovmaya başladığımda sırtı kavisleniyor ve tırnakları bana batıyor. "Bu, motosikletimin arkasında boşaldığın zaman için," diyorum ve amının pürüzsüz derisini öperken ona bir kez daha okşuyorum. İki parmağımı onun içinde derinlerde tutarken, başparmağımı yukarı kaydırıp piercinginin üzerinde nazikçe gezdiriyorum. "Ve bu, sandalyemde otururken boşaldığın ve sonra kalkıp kapıdan çıktığın, beni hayatımda hiç olmadığım kadar sert bırakarak gittiğin gece için."

Onu deli gibi tahrik edecek kadar öpüp emiyorum. Tüm vücudu titremeye başlayana kadar durmuyorum. Parmaklarımı yavaşça içinden çıkardığımda nefes nefese inlemeleri çaresizce artıyor. Vücudunda yukarı doğru kayarken, o da hızla elini aramıza sokup sikimi kavırıyor.

"Siktir," diye homurdanıyorum, o da elini sıkıp başımın arkasını kavrayarak beni kendine çekip öpüyor. Ağız benim zayıf noktam ve Tony'nin uyarısını tamamen unutmadan ve içine girmeden önce kendimi zorla geri çekmek zorundayım.

Oturup en yakın kutuyu alıp hızla prezervatiflerden birini açtım. O beni izliyordu, aç gözleri ellerimden hiç ayrılmıyordu, ben onun için kendimi lastikle kaplarken.

"İyileşir iyileşmez, bunu ten tene yapacağız," diye onu uyarıyorum.

Ben onun üzerinde dururken o benim sikime bakmakla meşgul,

"O güzel bacaklarını benim için aç, *amore mio*."

Ona tekrar sormama gerek kalmadan itaat ediyor. Bacaklarını açarak bana tatlı merkezine tam erişim sağlıyor ve sikimi hizaladığımda, Mia'yı bariyer olmadan hissetmeme izin verse, ruhumu şeytana satacağımı biliyorum.

Mia'yı engelsiz hissetmeme izin verse, ruhumu şeytana satacağımı biliyorum.

İçeri girmeden önce, alnımı onun alnına dayadım. "Eğer fazla gelirse beni durduracağına söz ver."

"Söz veririm," der hemen, ama çok hızlıdır ve onun durup düşünmesini istiyorum.

"Ciddiyim," I uyarıyorum. "Bu hakkında zor değil, *streghetta mia*. Seni incitmek istemiyorum."

Kaşlarını kaldırıyor, muhtemelen kışını tokatladığımda hissettiği acıdan dolayı, ben de ekliyorum: "Seni ciddi şekilde incitmek istemiyorum. Bana söz ver Mia, yoksa sana sikimi vermeyeceğim."

O homurdanır ve Rusça bir şeyler mırıldanır.

"Sonunda bana aşkınlı ilan ettiğini varsayacağım," diyorum ona.

Ağzının köşesi, engelleyemeden bir gülümsemeye dönüşür. "Söz veriyorum, dayanmayacağım ve beni ikiye ayırmana izin vermeyeceğim."

"Teşekkür ederim."

Tırnaklarını sırtıma, iz bırakacak kadar sertçe geçirir ve "Şimdi o büyük sikini ver bana, Dario" der.

Onun sevimli burnunu öperim ve "Bunu benden yalvardığını unutma" derim.

O bir şey söylemek üzere, ben de ona doğru iterek ukala yorumumu kesiyorum. Sadece başımı ona doğru eğiyorum, ama bu onun gerilip hızlıca nefes almasına yetiyor. Ön kolumu başının yanına dayayarak, boş elimle yüzünü avuçlarım, ona ilk kez girdiğimde onu görmek istiyorum.

Gözleri ağırlaşmış, yüzü kızarmış ve nefesi düzensiz. Kızımın benim altımda yatarken bekaretini kaybetmesini izlemek kadar güzel bir şey görmedim.

"İyi misin, *amore mio*?"

"Evet." Başını sallıyor ve parmağımı dudaklarına değdirdiğimde parmağımı öpüyor. "İyiyim."

Gözlerimi onunkilere kilitleyerek yavaşça içine giriyorum, vücudunun direncini aşarak, vücudunu benim boyutuma uydurmaya zorluyorum. Yanaklarındaki kızarıklık daha da derinleşiyor, cildinde hafif bir ter parlaması belirliyor ve ben

daha da derine gir. Prezervatif olsa bile, o cennetteymiş gibi hissediyor. Sıkı amcığı beni sarıyor, sanki beni asla bırakmayacakmış gibi sıkıyor, ki bu benim için sorun değil çünkü ben başka hiçbir yerde olmak istemiyorum, sadece burada.

İçine son santimi de sokup, onun içinde en derin noktaya ulaştığımda, hareket etmeyi bırakıyorum, vücutlarımız birbirine kenetlenmiş halde kalıyor ve ağzımı onun ağzına götürüyorum.

"*Sei mia, amore mio.*" Dudaklarına itirafımı fısıldıyorum ve sonra yavaşça onu öpüyorum. Elleriyle saçlarımı okşuyor ve bacaklarını bana doluyor, bana sahip olduğu her şeyi veriyor ve ben kalçalarımı yavaşça salladığımda, inliyor ve dilimi emiyor, bu da neredeyse çok kısa bir tur haline getiriyor.

Dişlerimi sıkarak, kendimi bırakma dürtüsüne direnirim ve bunun yerine ona tekrar girerim, bana yalvardığı sert sikişin tadını ona tattırırım.

"Aman Tanrım," diye inleyerek beni öper ve o piercing sayesinde, onun boşalmasının uzun sürmeyeceğini biliyorum. Kalçalarımı döndürerek daha derine girerim, tam da ihtiyacı olan yere vururum ve o benim adımı haykırdığında, küçük engerekim beni o kadar sıkı kavrar ki, onunla birlikte boşalmaktan başka seçeneğim kalmaz.

"Siktir," diye homurdanıyorum, o benim altımda parçalanırken ve ben onun üzerinde parçalanırken, onun sıkı ve ıslak sıcaklığına vuruyorum. Haftalardır birbirimizi kızdırıyorduk, bu ana kadar bekledik ve orgazm, şimdiye kadar yaşadığım hiçbir şeye benzemiyor. Vücudumun her hücrelerine yayılıyor, şiddetiyle gözlerimi kamaştırıyor. Onu daha sert öpüyorum, onun her parçasını istiyorum, alabileceğim her şeyi ve daha fazlasını istiyorum.

Sonunda sakinleşmeye başladığımda, öpüşmemiz vahşice olmaktan çıkıp yumuşak ve uyuşuk hale gelir, ikimiz de anın tadını çıkarırız. Parmakları yumuşar, az önce pençelediği deri üzerinde hafif daireler çizer, ama ben çok iyi hissediyorum, acıyı fark etmiyorum bile.

Kaldırarak, alnındaki pembe saç telini çekip, başparmağımla yanağını okşadım. Onu incittiğimi bilsem de, ağlamadı ve bu beni hiç şaşırtmadı. Bence o, bu tür bir zayıflık göstermeyi, dilini ısırıp koparmayı tercih ederdi.

"İyi misin?"

Kollarını başının üzerine uzatarak meme ucu piercingleri göğsümde hafifçe sürtünüyor. Sesi yumuşak ve tembel bir tonda "Evet" diyor. Bana bakıp "Her zaman bu kadar hızlı mı?" diye eklediğinde sesi yaramaz bir hal alıyor.

"Tanrım," diyorum, utancıma rağmen gülerek. "Bu senin suçun. Tatlı amın beni çok sıkı sarıyordu. Direnmemin imkanı yoktu."

Başımı eğip çenesini öpüyorum. "Sana telafi edeceğime söz veriyorum, *amore mio*."

"Belki, ya da belki de bundan sonra beklemem gereken şey budur beklemem gereken şey."

"Senin ukala ağzın benim sonum olacak, *piccola vipera*." Ondan uzaklaşıyorum, o yüzünü buruşturunca kaşlarımı kaldırıyorum. "Daha fazlasını kaldırabileceğinden emin misin?"

"Sen yapabileceğinden emin misin?" diye alay ediyor ve sinir bozucu küstahlığı beni durduramadan güldürüyor.

Başka bir prezervatif alıp, ilkini atıyorum ve tekrar tamamen sertleşmiş olan penisimi sıkıca kavrayıp, yavaşça bir kez daha içine giriyorum.

"Bir gün o ukala tavırlarını sikerek ortadan kaldıracağım," diyorum ona.

O sırtır. "Deneyebilirsin."

Uyluklarını tutup onu kendime yaklaştırıyorum ve az önce siktiğim amını gözlerimle tarıyorum. Kızarmış ve şişmiş, hala üzerinde kalan tahrik sıvısıyla karışık biraz kan görebiliyorum.

"Bundan emin misin, tatlım?"

"Bana harika bir gece söz verdin, Dario. Şimdi benden kaçmaya başlama."

"Benim *küçük engerek yılanım* yine dişlerini çıkardı." Parmaklarımı onun uyluklarına gömerek, onu kendime doğru çekiyorum ve yavaşça içine giriyorum. Sevişmemizin bu güzel manzarasından gözlerimi ayıramıyorum. Çıplak amcığı beni çok iyi sarıyor, sikimin onun içine girip çıktığını izliyorum ve pembe piercinginin parıltısı beni neredeyse tekrar boşaltmaya yetiyor.

"Bana ne yaptın sen, *amore mio*?"

Gülümser ve ellerini vücudunda gezdirip göğüslerini okşar. Gözlerini gözlerime dikip piercinglerini çekmeye başlar. Gözlerindeki bakış tam anlamıyla günahkâr ve beni ne kadar elinde tuttuğunun farkında olsaydı, her fırsatta bunu bana karşı kullanırdı.

"Bu sefer de çabuk bitecek, değil mi?" diye alay eder. "Bunun senin için normal olduğunu düşünmeye başlıyorum."

"Yemin ederim Mia, şu anda bu kadar iyi hissetmeseydin, seni ters çevirip, asla unutamayacağın bir şaplak atar ve sonra bir daha sikimi yalamana izin vermeden seni yatağa yatırırdım." Derin ve sert bir şekilde içeri giriyorum, bu da ondan bir inilti koparıyor ve bu da kendimi ve sevgili olarak becerilerimi biraz daha iyi hissetmemi sağlıyor.

Sikimin tekrar onun tatlı amına girmesini izliyorum. "Düşündüğümden çok daha iyi hissettiriyorsun ve piercinglerin, lanet olsun, tatlım," diye inliyorum, daha derine girerken ve hareketle pembe piercingin parıldamasını izlerken. "Bu kadar seksi olacağını hiç tahmin etmemiştim. Bu benim için bir şok, ama merak etme, *amore mio*, irademi geri kazanıyorum."

Bir elimle kalçasını sıkıca tutarken, diğer elimle karnını okşuyorum. Başparmağımla klitorisini okşadığımda, inliyor ve kalçalarını benim için sallıyor.

"Biliyor musun, bu biraz haksızlık," diyorum. "Ne haksızlık?"

"Bir kadın çabuk boşaldığında, bu bir iltifat olarak kabul edilir." Onu tekrar okşuyorum ve inlemesi, söylediğim şeyi doğruluyor. İstersem onu kolayca doruğa ulaştırabilirim. "Ama bir kadın bir erkeği o kadar çıldırtırsa ki, istediğinden daha çabuk boşalmasına neden olursa, bu bir başarısızlık olarak kabul edilir."

Yine kalçalarını tutup onu birkaç santim kaldırdım ve sert ve derin bir şekilde içine girdim. "Adil değil, değil mi?"

Cevap vermesi birkaç saniye sürer, ama cevap verdiğinde, nefes nefese, "Hayır, adil değil," der.

"Bu bir iltifattır, tatlım," derken onu daha sert sikmeye başlıyorum. "Kontrolümü kaybetmeme neden oldun. Beni böyle yapabilecek tek kişi sensin."

O da başını sallar, konuşamayacak kadar kendinden geçmiştir. Onu havada tutmaya devam ederim, böylece istediğim kadar sert ve derine girebilirim, ve manzara

muhteşem. Piercingli göğüsleri her itişimde zıplıyor ve sırlıslıkla, doldurulmuş amcığı tamamen ortada. Bu, gördüğüm en erotik şey ve gözlerimi ondan ayıramıyorum. Orgazminin her saniyesini izliyorum, tam olarak ne zaman geldiğini fark ediyorum ve sonra vücudunun gerilmesini, gözlerinin geriye dönmesini ve kalçalarının benim tutuşuma karşı koymasını, benim sikimi sürmek ve zevkini kovalamak için deli gibi çabalamasını izliyorum.

O muhteşem ve tamamen benim. Babası beni öldürmek isteyecek, ama ben onun kızını asla bırakmayacağım. Bu noktada bunu yapmaya tamamen acizim.

O fazla hassaslaşmaya başladığında, piercing onun hassas klitorisini okşarken zevk yerine acı vermeye başladığında, ellerimde kıvranıyor ve yumuşak inlemelerle protesto ediyor. Yavaşça içine giriyorum, birbirimize sıkıca sarılmış halde kalıyoruz ve onu yatağa yatırırken vücudumu sabit tutuyorum.

Onun vücudunda artçı sarsıntılar geçerken onu yavaşça öperim ve o bitkin düşmüş olsa da, ben hiç de öyle değilim.

"Seninle sevişmemi istemediğini söylediğini hatırlıyor musun?"

Parmaklarımla saçlarını okşayarak, saçlarını avuçlarım ve boynuna dudaklarımı değdirerek, cildinde bir çizgi oluşturarak öpüp emiyorum. Dudaklarım açgözlü, cildinin her santimini işaretlemek ve sahiplenmek istiyor ve kulağının altındaki hassas noktayı ısırıldığında, inliyor ve bacaklarını bana sıkıca sarıyor.

"Bu benim sana aşk yapmam, *bella mia*. Sen bana bekaretini verdin, ben de sana kalbimi verdim."

"Dario," diye başlıyor, ama ben az önce öptüğüm derisini keskin bir ısıyla kesiyorum.

"Yapma," diye uyarıyorum. "*Sei mia*." Az önce ısırıldığım cilde bu sözleri fısıldıyorum. "Sen benimsin." Cildini öpüyorum ve saçlarını daha sıkı tutuyorum, penisimi olabildiğince derine gömüyorum. Bundan kaçış yok ve ben istemediğim sürece o hareket edemez. "Korkaklık yapmayı bırak, Mia. Bundan kaçmayı bırak."

"Ben korkak değilim." Sesindeki sertliğe gülümserim ve sonra altımda kurtulmaya çalışırken çabalarken gülerim. Bileklerini tutup yatağa sabitlerim ve yüzümü onun yüzüne yaklaştırıyorum.

"Hiçbir şey hissetmediğini söyle, seni bırakayım."

"Beni sikmen gerekiyordu sanıyordum," diye homurdanır ve sonra kendini kurtarmak için bir girişimde bulunur, bu da göğüslerinin sallanmasına ve benim sikimin onun içinde titremesine neden olur.

"İstediğin kadar yapabilirsin," derim, piercingli meme uçlarının dans etmesini izlerken. "Aferin kızım. Benimle savaş."

"Sen sinir bozucusun," diye bağırır, bir kez daha çırpınır ve sonunda pes eder. Nefesi hızlanmış, yüzü kızarmıştır ve sikmek için yeterince güzel görünür, ben de sikiyorum. Kalçalarımı sallayarak sert ve derine giriyorum, öfkesini sikerek dışarı çıkarıyorum.

"Dikkatli ol, tatlım," diye alay ediyorum. "Çok kızgın olduğun adamın sikinin üzerine boşalmak üzeresin."

O benim adımı homurdanır, ama ben kalçalarımı döndürerek bunu zevk çılgınlığına dönüştürürüm, sonra da amcığı benim etrafımda sıkılaştır ve o şiddetli bir şekilde boşalır. Ona bu orgazmı zorla yaşatmak, lanet olası en tatlı zaferdir ve ben bunun her saniyesinin tadını çıkarırım.

Gözlerini açtığında ilk gördüğü şey, kendini beğenmiş, sırıtan yüzümdür ve gözlerini tekrar kapatmaya çalıştığında, eğilip dudağını ısırırım.

"Benden saklanmayı aklından bile geçirme, *vipera mia*. Yemin ederim, gerçeği itiraf edene kadar seni bütün gece burada tutacağım."

Onun duygularından korktuğunu biliyorum, tehlikeli bir adamla yüzleşmekten ya da bir kavganın ortasına atlamaktan daha çok korkuyor, ama ben oyun oynamaktan bıktım. Ondan gerçeği duymam lazım.

Ağzının köşesini öperek, "Hiçbir şey değişmeyecek, *amore mio*. Bunu yüksek sesle itiraf etmek hiçbir şeyi değiştirmeyecek, ama bunu senin ağzından duymam gerekiyor" diyorum. Çenesini öperek, gerçeği fısıldıyorum. "Bu benim seninle sevişmem, Mia, senin kesinlikle istemediğin tek şey. Sen sert bir sikiş istiyordun, senin duygusal sevişme olarak gördüğün şeyi değil, ama sana bir haberim var, küçük yılan, ben ilk kez sikimi senin bu dar amına soktuğumdan beri ikisini de yapıyorum. Aşk bir zayıflık değildir."

"Biliyorum."

"Öyle mi?" Onu görebilmek için yüzümü ona yaklaştırıyorum. "Beni sevmeme izin verip, sen de beni sevdiğini itiraf ederken, yine de sert olabilirsin, bebeğim."

beni sevdiğini de kabul edebilirsin." Bir eliyle yüzünü avuçlayabilmek için bileklerini bıraktım. Başparmağımı kızarmış yanağına sürerek, dokunuşuma yavaşça yumuşadığını ve sonra nazikçe ona yaslandığını izledim.

"*Amore mio, aşkım* anlamına gelir," diyorum ona. "Hiç kimseye sevgi sözcükleri kullanmadım, ama sen benim için bir ilki gerçekleştirdin tatlım, çünkü sana karşı bunları kullanmaktan kendimi alamıyorum." Başparmağımla dudaklarını okşadıktan sonra ela gözlerine bakıyorum. "*Ti amo*, Mia." Ona yaklaşıp hafifçe öpüyorum. "Seni seviyorum ve endişelenip fazla düşünmeden önce, seni sahiplenmek ya da değiştirmek gibi bir niyetim olmadığını açıkça belirtmek istiyorum."

Kafasını sallar ve hemen şöyle der: "Şimdi öyle diyorsun, ama öylece oturup benim kendimi tehlikeye atmama izin vermeyeceksin."

Kaşlarını kaldırıp, "Şu anda yaptığım şey bu değil mi? Bu seyahate katılmayı kabul etmeden önce sana aşık olduğumu biliyordum, ama yine de buradayız" diyorum.

O sessiz kalır, ben de onu aceleye getirmiyorum. Sonunda şöyle der: "Ya bu durum değişirse? Ya hamile bir eşe sahip olmayı tercih edersen?"

"Oh, seni kesinlikle karım olarak istiyorum, *streghetta mia*, ama hamile kalmak sana kalmış."

"Bunu ciddi olarak söyleyemezsin."

Onu tekrar öptüm. "Bana inanmayı ya da inanmamayı seçebilirsin. Sana bana güvenmeni zorlayamam, ama umarım bunu kendi isteğinle yaparsın."

Hala kolunda uzanan siyah dikişlerin çizgisini parmağımla okşayarak, "Kendini tehlikeye atman hoşuma gitmiyor, ama seni tanıyorum Mia, ve daha da önemlisi seni seviyorum. Senin için bu kadar önemli olan bir şeyi asla elinden almam. Özgürlüğünü ve istediğin kişi olma yeteneğini elinden almak, senin bir parçanı öldürmek gibi olur. Bu, bir kurdu evcilleştirmek gibidir. Sahibi için heyecan verici olabilir, ama kurt her zaman mutsuz olacaktır. Ne kadar istesen de mutluluğu zorla elde edemezsin."

Kolunu öpüp ona gülümsüyorum. "Sen kesinlikle vahşi bir hayvansın Mia, ve seni asla bir kafese kapatmam." Gülüyorum ve ekliyorum, "Zaten bir yolunu bulup boğazımı kesip kaçarsın."

Sanki ona nadir bir iltifat etmişim gibi gülümsemesi genişliyor.

"Bu kadar inatçı olma, *streghetta mia*. Seni yarın yürüyemeyecek kadar sert sikmeden önce bana tatlı şeyleri ver."

Bu sefer gözleri genişliyor, ama amının etrafımda daha da sıkı bir şekilde kasılmasını kaçırmıyorum. Ona göz kırpıyorum ve tekrar saçlarını yumrukluyorum.

"Söyle bana," diye talep ettim.

"Tanrım, çok otoriterisin," diye mırıldanmadan edemiyor, sonra nefesini bırakıp gözlerime bakıyor. "Tamam. Kabul ediyorum. Sana karşı hislerim var."

"Vay canına." Bir süre burada kalacağım anlaşıldığı için ona daha fazla ağırlık verip, başımı elime dayayarak onu izlemeye başladım. "Bundan çok daha iyisini yapman gerekecek, *vipera mia*. Senin için göğsümü yırttım ve sana kalbimi verdim. En azından biraz kanımı akıtabilirsin."

"Bütün İtalyanlar bu kadar dramatik mi?"

Göz kırparak pembe saçlarından bir tutamını çekerim. "Biz tutkulu bir milletiz, artık oyalanmayı bırak tatlım ve duymak istediğim şeyi söyle."

"Bir süredir sana takıntılıyım," diye itiraf ediyor. Gülümsememi görmezden geliyor ve konuşmaya devam ediyor. "Beni delirtiyorsun, ama aynı zamanda aklımdan çıkaramıyorum."

O başka bir şey söylemediğinde, başparmağımın ucuyla yanağını okşuyorum ve hala sertleşmiş ve onun içinde olmama rağmen, ne kadar sürerse sürsün burada kalmaya hazırım. Sonunda konuşmaya başladığında, söylediği şey hiç de beklediğim gibi değil.

"Benny mutlu bir evliliği var."

"Ne?" Hâlâ beni sıkıca saran güzel amcığI gören tek erkeğI gündeme getirmek, hiç de konuşmak istediğim bir konu değil.

"Kıskanç olmanı sevdim. O kadar çok kadınla birlikte olduğun için bu adil görünüyordu. Seni bu konuda kızdırabileceğim tek anın bu olduğunu biliyordum, bu yüzden doğru olmadığını bildiğim bir şeyi düşünmene izin verdim. Bana hiç asılmadı ve karısı dükkânı işletmesine yardım ediyor. Her piercing yaptırdığımda karısı yanımdaydı. Bu, cinsel bir şey değildi ve piercing yaptırdığımda tek düşünebildiğim sendin, beğenir misin diye merak ediyordum."

"Onları çok seviyorum, Mia," diyorum ve parmaklarımı aşağıya doğru kaydırarak meme ucundan geçen barbell ile oynamaya başlıyorum. "Ve kıskançtım. Bana söylediğine sevindim. Onu öldürdüğüm için kendimi çok kötü hissedirdim."

Sanki şaka yapıyormuşum gibi gözlerini devirir, ama şaka yapmıyorum. Şehre döner dönmez onu bulmaya niyetliydim.

"Ama kıskançlık konusunda yanılıyorsun. Erkekler sana bakıyor. Sürekli sana bakıyorlar ve ben onların ne düşündüklerini çok iyi biliyorum, bu da beni hepsini öldürmek istememe neden oluyor. Senin için her zaman böyle hissedeceğim."

Meme ucunu sıkıyorum ve o inler inlemez, onu öpüp kalçalarımı sallıyorum, bu gecenin daha bitmediğini hatırlatmak için. Parmakları saçlarımı ve sırtımı okşuyor ve dudaklarımız ayrılır ayrılmaz, "Seni seviyorum, Dario. Duygularımı her zaman rahatça ifade edemiyor olabilirim, ama sen benim her şeyimsin," diye fısıldıyor.

Onun bu sözlerini duyunca aptal gibi sırıtıyorum, ama umurumda değil. Şu anda hiç bu kadar mutlu olmamıştım.

"*Amore mio*," diye fısıldıyorum ve onu öpüyorum, o beni sırtımı tırmalayıp, beni sikmem için kalçalarına topuklarını batırmaya başlayana kadar durmuyorum.

Geri çekildiğimde ikimiz de nefes nefeseyiz, ama ona istediğini vermeden önce, "Seni ne kadar sevdiğimi hatırlamanı istiyorum, küçük yılan. Bu gece seninle işim bittiğinde bundan şüphe duyacaksın, ama sana söylediğim her kelime doğru. Bu sıkı küçük amcığı mahvetmek istemem, seni hayatımdan daha çok sevmediğim anlamına gelmez." Dudaklarımı onun dudaklarına değdiriyorum. "Bu, sana bir sonraki nefesimden daha çok ihtiyacım olmadığı anlamına gelmez."

O başını sallayınca, bacağını tutup yukarı kaldırıyorum. Daha da derine girdiğimde "Oh, lanet olsun" diye inliyor.

"Sıkı tutun, tatlım," diye uyarıyorum, onu nefesini kesecek kadar sert bir şekilde sikmeye başlamadan hemen önce.

Mia iyi ve sert bir sikiş istiyordu, ben de ona tam olarak bunu verdim, ama aynı zamanda daha önce hiç deneyimlemediğim seksin tatlı tarafını da keşfettim. Nazik öpücükler, yumuşak, uzun dokunuşlar,

orgazm olurken kurulan göz teması... Onunla tanışmadan önce hiç istemediğim veya umursamadığım şeyler.

Son kez içinden çıktığımda, ikimiz de o kadar yorgunuz ki zar zor hareket edebiliyoruz. Kendimi zorlayarak kalkıyorum, ona hızlıca bir öpücük veriyorum, pantolonumu giyiyorum ve ona buz torbası almak için koşuyorum. Ağrısı olacak tek kişi o değil, ama onun için hasarı mümkün olduğunca azaltmak istiyorum. Ona nazik davranmadım, ama savunmam gerekirse, sırtımı tırmalayan ve daha sert becermemi isteyen oydu. Ben sadece kızıma istediğini verdim. Prezervatif stoğumuzda etkileyici bir azalma oldu, ama bunun bir bedeli vardı ve bir parçam yarın yürüyemeyecek olanın ben olup olmayacağını merak ediyor.

Odamıza döndüğümde, hızla kıyafetlerimi çıkarıp yorganın altına giriyorum. O çoktan uykuya dalmış, ama buz torbasını bacaklarının arasına koyduğumda gözleri birden açılıyor ve adımı fısıldıyor. Havluya sarmıştım ama yine de onu şok edecek kadar soğuk.

"Yarın bana teşekkür edeceksin, *vipera mia*."

Kollarımı beline doladığımda ve onu kendime çekip kucakladığımda gülümsüyor. Bu kadar sarılmayı sevdiğimi bilmiyordum, ama bunu sevdiğimi inkar edemem. Buz torbasını tutarak, onu bacaklarının arasına, az önce yırttığım hassas cildine bastırıyorum.

"İyi geceler, *amore mio*," diye kulağına fısıldıyorum.

"İyi geceler, bebeğim," diyor, sesi o kadar yumuşak ki zar zor duyabiliyorum.

Sevgi dolu bu sözlerle gülümsüyorum. "İşte benim tatlı kızım," diye mırıldanıyorum, ama o sadece homurdanıyor ve arkadan beni tekmelemeye çalışıyor. Ben gülüyorum ve o tekrar uykuya dalarken onu daha sıkı sarıyorum.

Uyandığımda, kızımın beni cehenneme gönderdiğini söyleyen tatlı sesi duyuyorum.

"Tanrım, Dario, bana ne yaptın sen?"

Gözlerimi kapalı tutarak yüzümü saçlarına gömüyorum ve boynunu öpüyorum. "Günaydın, *amore mio*."

"Bana *amore mio* deme," diye homurdanıyor. "Dün gece amımı mahvettin. Zar zor hareket edebiliyorum."

Onun cildini ısıriyorum ve kollarımda kıvrılan hissiyle kendimi hemen tekrar sertleşmeye başladığımı hissediyorum.

"Oh, bunu aklından bile geçirme." Biraz daha kıvrılıyor, bu da kıcına baskı yapan siki daha da büyümesine neden oluyor

büyütür. "O şey bana yaklaşamaz bile."

Gülüyorum ve gözlerimi açıyorum. "Bir bakayım, *stregghetta mia*."

Oturarak onu sırt üstü çevirip bacaklarını açıyorum. Onu görünce neredeyse bayılacağım. Kızarmış ve şişmiş, ama başparmaklarımla daha geniş açıp daha iyi bakınca endişe verici bir şey görmüyorum. Piercinginde enfeksiyon belirtisi yok ve gözle görülür bir yırtık da yok.

"Seni iyileştirmek için her şeyi yaparım, *amore mio*." Eğilip, pürüzsüz amını öpüyorum. "Şişmişsin, ama bence iyi olacaksın."

"Öyle olsa iyi olur."

Gülüyorum ve onu tekrar öpüyorum. "İnan bana, bu tatlı amcığı senin kadar ben de incitmek istemiyorum."

"En azından bütün gün yatakta yatabilir miyim?"

"Birkaç saat daha uyuyabilirsin, ama parti bu akşam ve öğleden sonra kıyafetlerin teslimatı gelecek," diyorum ona.

"Giysiler mi?"

Karnını öpüyorum, onun tadı ile kendime işkence ediyorum. "Sanırım elbise getirmedin." Yukarı bakıp soruyorum, "Elbisen var mı ki?"

Bana gözlerini devirdi. "Tüm kuzenlerimin düğünlerine katıldım," diye hatırlattı.

"O sayılmaz."

"O zaman hayır," diye kabul ediyor. "Sanırım bu gece bir tane giymek zorunda kalacağım?"

"Giyeceksin." Kalçasını ısıriyorum. "Ve topuklu ayakkabı."

İnler ve bacağını kaldırarak yanına dönmeye çalışır, ama bu sadece kafamı bacaklarının arasına sıkıştırır ve ağırlı küçük amcığı ağzımdan sadece birkaç santim uzaklıkta kalır.

"Tanrım, sen çok acımasısın, *piccolina mia*."

Ben acı dolu bir iç çekip başımı bacaklarının arasından çıkarmaya çalışırken o gülüyor. "Benim böyle bir beyefendi olduğum için şanslısın."

O gülerek nefesini verip çarşafı çekerek çıplak vücudunu benim açgözlü bakışlarımdan saklıyor.

"Dün gece sende centilmenlik falan yoktu," diye mırıldanıyor, yine yarı uykulu halde.

Onun kıcına, canını yakmayacak ama onu biraz uyandıracak kadar sert bir şaplak atıyorum.

"Ne kadar kendimi tuttum, bilemezsin, *amore mio*," diyorum ona, ve o bana inanmaz bir bakış atmak için tek gözünü açtığında, gülüyorum ve "Bu sabah ağrıyan tek yerin amin. Benim istediğim olsaydı, kıcın da ağırırdı," diyorum.

İki gözü birden açıldığında sırtıyorum. "Aklından bile geçirme," diye uyarıyor.

Ona göz kırparak, "Oh, inan bana, *stregghetta mia*, kesinlikle düşündüm ve kesinlikle olacak," diyorum.

Ona sırtımı dönüp duşa doğru yöneliyorum. Şaşkın yüzüne kapıyı kapatmadan önce, "Bir gün o tatlı kıcını sikmem için bana yalvaracaksın, küçük yılan" diyorum.

Bölüm 14

Mia

"O mükemmel kıcını buraya getirmezsensin Mia, oraya gelip onu alacağım."

Aynada kendime bakıyorum ve "Ve sik" diye eklediğini duyunca gülmeme engel oluyorum.

O devasa sikini kıcıma yaklaştırmamı bekleyecek kadar deli olmalı. Amım şu anda yeterince ağrıyor, daha dar bir deliğe ne yapacağını hayal bile edemiyorum. Hayır, teşekkürler.

"Geliyorum," diye bağıriyorum ona, kapıyı tekmelemeden önce. Bu öğleden sonra gelen siyah Dolce & Gabbana elbisesini giyip dışarı çıktığımda, kendimi tamamen yabancı hissediyorum.

Fransız kapılarının yanında duruyor, giyinmiş halde, ve onu görünce bir anda duruyorum. Siyah takım elbise ve kravatsız siyah gömlek giymiş. Üst düğmeleri açık, zeytin rengi tenini yeterince ortaya çıkarıyor ki, bütün gece onu aşağı çekip yalamayı düşünmekten kendimi alamayacağım. Siyah ayakkabıları ve şık saati görünüşünü tamamlıyor, ve yemin ederim ki, çoğu insanın bir yılda kazandığından daha fazla para giyiyor. O kadar doğal bir şekilde seksi ki, onun yanında kendimi koordinasyonsuz bir babun gibi hissediyorum. Kız gibi davranmamayı hiç umursamadım, ama bir parçam, sadece bu seferlik, birçok kadının kolayca başardığı o *kendinden* emin, *mükemmel* görünümü yakalayabilmeyi diliyor.

Tek yapabildiğim, elbisemin nefis yumuşak kumaşını okşamak ve "Bıçağımı nereye koyacağım?" demek.

Hâlâ hiçbir şey söylemedi ve ben bir ayağımı diğerine kaydırarak kıpırdanmaya başladığımda, ağzının köşesi yukarı kalktı ve sonunda bana doğru bir adım attı.

"*Amore mio*," diyor, ses tonu adeta hayranlık dolu. "Nefesimi kesiyorsun, küçük yılan."

Elbise bana tam oturuyor. Kolumda uzun bir dikiş izi olduğu için, kimseye soru sordurtmamak için uzun kollu bir elbise seçmişti. Neredeyse popomun çatlağını gösterecek kadar derin olan V yakası, daha mütevazı kolları ve yakayı telafi ediyor. Dario etrafımda yavaşça dönerek, tamamen açıkta kalan sırtımı görünce İtalyanca bir şeyler fısıldıyor. O, çok sevdiği ejderha dövmesini izleyerek parmağını omurgam boyunca gezdirdiğinde, ben hafif bir çığlık attım.

"Hayatımda hiç kimseyi bu kadar çok soymak istememiştim, *stregghetta mia*." Eli aşağıya doğru kayıyor ve popomu okşarken bana *tsk tsk* diyor. "Bu işe yaramayacak, tatlım. Erkek şortunun çizgisini görebiliyorum."

Başımı çeviriyorum ama neyden bahsettiğini göremiyorum. Karşıma gelip önümde diz çöküyor ve elbiseyi yavaşça yukarı kaydırıyor, sonra parmaklarını şortumun bel kısmına geçirip yavaşça çıkarıyor. Onları bir kenara atıyor, çıplak kıkımı kavırıyor ve beni kendine çekiyor, böylece yüzü bacaklarımın arasında kalıyor. Gözleri kapalı, beni içine çekiyor ve derin, erkeksi bir inilti çıkarıyor, bu da bana o kadar zevk veren adamı tanıdıkları gibi kalçalarımı öne doğru sallarken, bir an için ne kadar acı çektiğimi unutturuyor. Takdir dolu bir inilti çıkarıyor ve piercingimin hemen üstüne öpücük konduruyor, sonra elbiseyi indirip ayağa kalkıyor.

"Bu gece boyunca her saniye bunu düşüneceğim." O iç geçirip kendini toparladıktan sonra sandalyenin üzerindeki kutuya doğru yürüdü. Çılgın yüksek topuklu ayakkabıları kaldırıp bana gülümsedi, ben ise başımı salladım.

"Hayatta olmaz," derim ve bir adım geri çekilirim. "Boynum kırılır ya da kıkıma düşer ve kendimi rezil ederim."

"Az önce silahın olmadığı için şikayet ediyordun, *bella mia*." Bana kırmızı tabanlı topuklu ayakkabıları gösterir. "Bunları

senden asla alınamayacak iki hançer olarak düşün. Bütün gece giyeceksin, kimse şüphelenmeyecek kolay bir silah."

Haklı, ama bunu kabul etmekten nefret ediyorum.

Onları almaya niyetlenmediğimde, "Tatlım, Converse'lerinle gelemezsin," diyor.

"Ama çok rahatlar."

Gülümser ve tekrar önümde diz çökerken, topuklu ayakkabılardan birini bana uzatır. "Bunu sevmeyi öğreneceksin." Kafamı kaldırıp ayağımı ona doğru kaldırdığımda, bana göz kırpar. "İçimden bir ses, bunu seveceğini söylüyor."

Ona attığım bakış onu gülümsetir, ayağımı topuklu ayakkabının içine sokarım ve sonuncusunu giymeme yardım ederken omuzlarını destek olarak kullanırım. İkisi de giyindiğinde, o ayakta dururken ellerimi onun üzerinde tutarım. İlk fark ettiğim şey, yüzlerimizin artık çok daha yakın olduğu. Hâlâ benden uzun, ama artık bir fitten fazla değil. İkincisi ise, bunların hiç de rahat olmadığı ve bunlarla tek bir adım bile atabileceğimden ciddi şüphe duyduğum.

"Kendimi rezil edeceğim," diye onu uyarıyorum. "Bu da seni aptal durumuna düşürecek, çünkü hepsi benim senin karın olduğumu düşünüyor."

"Asla," diyor ve bir adım geri çekiliyor, böylece kendi dengemi kendim sağlamak zorunda kalıyorum. "Ama eğer kışının üstüne düşersen, bacaklarını kapalı tutmaya dikkat et. Eğer amımı herkese göstermeye başlarsan, tüm konukları öldürmek zorunda kalacağım."

Düşmemeye odaklandığım için *amcık* yorumunu görmezden geliyorum. İki küçük dal üzerinde dengede durmaya çalışmak gibi bir şey ve bir adım atıp sallandığımda ona sert bir bakış atıyorum. "Şu anda Converse'lerimi gerçekten istiyorum."

"Biliyorum bebeğim, ama yeni doğmuş bir geyik gibi yürüsen bile harika görünüyorsun."

Bir adım daha sendeleyerek ilerlerim, o da bir adım geri çekilir. "İşte böyle, *vipera mia*. Beni Louboutin'lerinle bıçaklamak istiyorsan, gelip beni yakalaman gerekecek."

"Yapmayacağımı sanma," diye uyarıyorum onu. "Buna güveniyorum, *bella mia*."

Yeni doğmuş geyik konusunda haklı. Yürümeyi yeni öğrenen bir çocuk gibi hissediyorum ve onun sürekli geri çekilmesi de işleri kolaylaştırmıyor.

benden uzaklaş. Ne yaptığını biliyorum. Bu lanet şeylerin içinde yürümeyi öğrenmem için ona vurma ihtiyacımı kullanıyor. Ona neredeyse ulaştığımda, yana kayıyor ve tekrar odanın içinde dönmeye başlıyor.

"Seni piç kurusu," diye tıslıyorum.

Gülüyor ve bana göz kırpmıyor. "Çok iyi gidiyorsun, küçük engerek. Sen her zaman hızlı öğrenen biri oldun."

Sonunda onu yakaladığımda, sarhoş bir çocuk gibi değil, normal bir yetişkin gibi yürüyebiliyorum. Yine de planının işe yaradığını kabul etmiyorum, bu yüzden o öpüşmek için eğildiğinde, onu homurdanmasına ve saçımı yumruklamasına neden olacak kadar sertçe dudağını ısıyorum.

"Bunun beni sadece tahrik ettiğini biliyorsun, *piccolina*." "Gerçek bir silaha ihtiyacım var," diyorum tekrar.

Elini çıplak sırtımda gezdirip sonra kıcımlı avuçladı. "Bu elbise çok dar ve içine bir şey saklayabileceğin yer yok. Ayrıca, bu gece tehlikede olmayacaksın. Bütün mesele Leonardo'nun seni görmesi. O kadar çabuk harekete geçmez. Sen, onun önüne sarkıtacağımız lezzetli havuçsun. Gözümün önünden ayrılmayacaksın. Sandro ve Sasha orada olacak ve adamlarım evi kuşatacak. Silahsız olsan da tamamen güvende olacaksın."

"Bu hoşuma gitmedi."

"Biliyorum, ve senin tehlikede olabileceğin en ufak bir ihtimal bile olsa buna asla izin vermem."

"İzin vermek mi?" diye alaycı bir şekilde soruyorum. "Senin gibi yaşlı biri için, öğrenecek çok şeyin var."

Elinin sıcaklığını kıcımdan ayrıldığını hissediyorum, hemen ardından sert bir şaplak atıyor. "Sen de öyle, *amore mio*."

"Acıdı," diyorum ona, ama sözlerim sadece onu sırtıtmaya neden oluyor.

Onu durduramadan, geri adım atar, telefonunu bana doğrultur ve bir fotoğraf çeker.

"Ne oluyor?" diye soruyorum.

Birkaç tane daha çekip, sürekli sırtarak telefonunu cebine koyar. "Çok seksi görünüyorsun ve seni istediğim zaman böyle görebilmek istiyorum." Gözlerini bir kez daha üzerimde gezdirir. "Ne giyersen giy seksi görünüyorsun tatlım, ama bu çok hoş bir sürpriz."

Gözlerim, takım elbisesinin ona ne kadar yakıştığına takılıyor ve bu adam ne giyerse giysin ağzımı sulandırabilse de, güzel bir takım elbise giydiğinde yaydığı gücü inkar etmek mümkün değil.

"Sen de fena görünmüyorsun," diyorum ve o gülüyor.

"İşte o tatlı dilin yine iş başında. *Fena* görünmediğimi duyduğuma çok sevindim."

"Benim yardımım olmadan da egon yeterince büyük."

Aramızdaki mesafeyi kapatıp çenemi yukarı kaldırıyor. "Başkalarının benim hakkımda ne düşündüğü umurumda değil. Tek umursadığım senin düşüncen."

Beni öpmek için eğildiğinde, Sandro'nun "Hazır mısınız? Ayrıca Sasha, kız kardeşinin hala hayatta olduğunu görsel olarak doğrulamak istiyor" diye bağırmasıyla kesintiye uğradık.

Dario bana bakar. "Babanı aradın mı?"

"Dün adamlarınla buluşmaya gittiğinde onlarla konuştum. Bazı önemli detayları atladım ama mutlu ve güvende olduğumu ve herkesin uslu davrandığını onlara inandırdım." Gülümserim ve eklerim, "Tabii bu, sen benim amımı ikiye ayırmadan önceydi."

Bana attığı sırtış bu kadar inanılmaz derecede seksi görünmemeli, ama öyle görünüyor. "Tabii ki yaptım."

"Kıçımın yanına bile yaklaşamazsın," diye onu uyarırım.

O, arkasına uzanıp yanaklarımdan birini sıkıştırdıktan sonra kardeşine gelmesini bağırdı. Kardeşim görmeden onun yapışkan ellerinden uzaklaştım, ama yaptığımız her şey yüzüme yazılmış olmalıydı, çünkü Sandro beni görür görmez düşük bir ıslık çaldı ve "Çok çılgın bir gece geçirmişsin gibi görünüyorsun" dedi.

Yaklaşarak her iki yanağımı da öper, sonra elimi tutup beni döndürür. "Lanet olsun Mia, haline bak."

Dario, kardeşinin elinden elimi alır ve "Hazır mısınız?" diye sorar.

Sandro onun sahiplenici tavrına güldü, ama kenara çekilip ellerini kaldırarak bana bir daha dokunmayacağını gösterdi. Sandro da koyu renk bir takım elbise giymişti, ama beyaz bir gömlek ve siyah bir kravatla kombinlemişti. Alessi kardeşler güçlü ve korkutucu görünüyorlardı, ki sanırım tam da istedikleri görünüm buydu.

Kardeşim, Dario'unki gibi tamamen siyah bir takım elbise giyerek içeri girdiğinde, onu görünce ağızım açık kaldı. Sasha'yı daha önce takım elbise giyerken görmüştüm, ama bu seferki farklıydı. Belki İtalya'da olduğumuz içindir, belki de Sandro'nun onu giydiren kişi olduğu ve ona muhteşem bir çift deri ayakkabı ve pahalı görünümlü bir saat eşlik ettiği içindir, her neyse, Sasha bu gece çok şık görünüyor.

"Vay canına, kardeşim," diyorum, Dario'nun az önce yaptığı gibi bir fotoğraf çekiyorum. "Nat bunu görmeyi hak ediyor."

Bana mesaj attığını görünce aceleyle okudum ve sonra Dario'ya baktım. "Cidden mi? Ona benim fotoğrafımı gönderdin mi?"

Dario sırtıyor. "Tabii ki gönderdim. Ne dedi?"

Onu görmezden gelmeye çalışıyorum, ama kızardığımı görünce yüzümü avuçları arasına alıyor ve "Söyle bana, küçük yılan" diyor.

"Güzel göründüğümü söyledi," dedim.

Ben ayrıntılara girmedeğimde, kaşlarını kaldırıyor. "Ve?"

Onun inatçılığına iç çekiyorum ama bu sadece onu gülümsetiyor. "Senin yüzüğünü takınca çok yakıştığını söyledi. Mutlu oldun mu?"

Gülümser. "Çok mutluyum ve haklı. Parmağındaki elmasla gerçekten harika görünüyorsun."

Onu güldüren, belirsiz bir homurtu çıkarırım.

Sasha gömleğinin yakasını çeker ve bu yetmezmiş gibi, üst düğmeyi açar. "Beni daha önce takım elbiseyle gördün," diye hatırlatır bana.

"Böyle değil," diyorum. "Bu gece tüm kadınlar seni merak edecek."

"Ben buraya iş yapmaya geldim, azgın kadınlarla oynaşmaya değil," diyor.

Sandro güldü. "İkisini birden yapamaz mısın?"

"Haklı," diyor Dario. "Bu gece tüm gözler Mia'nın üzerinde olacak ve Leonardo'nun yemi yutmasını sağlamalıyız."

"Bunu tam olarak nasıl yapacağız?" diye soruyorum.

Dario bana bakıyor. Parmakları yine omurgam boyunca geziyor, fısıltısı yumuşak ve son derece erotik. "Sadece birbirimize ne kadar deli olduğumuzu görmesi gerekiyor

. Bunu gördüğü anda, beni inciteceğini anlayıp seni benden almak isteyecek, *amore mio*."

Sandro kardeşime bakar. "Bunu babana sen mi söyleyeceksin? Kardeşim söylemeli derdim ama Lev açıklamaya fırsat bulamadan onu vuracaktır."

"Ben kendim söyleyeceğim," diyor Dario. "Amerika'ya döner dönmez."

"Bunun en iyi fikir olduğuna emin misin?" diye sorar Sandro.

"Buna alışması gerekecek. Mia'yı bırakmayacağım," diyor.

"Bu konuda benim de söz hakkım var," diye üç alfa erkeğe söylerim.

Sandro sırtıyor. "Yani kardeşimden hoşlandığını itiraf ediyorsun ? Kahretsin, gerçekten de müthiş bir geceydi." Kardeşine bakar. "Kaç tane hallettin?"

"Ne?" Dario, o sert kıcını belaya sokacak bir şey söylemeden önce soruyorum.

"Aşağı iniyorum," diyor Sasha. "Ne halt ettiğinizi bilmek istemiyorum."

"Kıcını kaldır," der Dario kardeşine. "Gitmemiz lazım." Beni odadan çıkarmadan önce, "Ve bu seni ilgilendirmez," der.

Bunu söylerken bu kadar geniş gülümsemeseydi, bir uyarı gibi gelebilir. Sandro gülüyor ve kardeşinin sırtına bir *nevi* "git" *anlamında* bir şaplak atıyor.

Bıçaklarımı gerçekten özlüyorum.

Salvatore ve Maria bizi aşağıda bekliyorlar. O gözlerini üzerimde gezdirirken gergin görünmemeye çalışıyorum. Saçımı özel bir şekilde yapmadım, sadece açık bıraktım ve Dario makyaj için küçük bir servet harcamış olsa da, benim yaptığım makyaj en iyi ihtimalle oldukça basit. Ancak elbise ve topuklu ayakkabılar muhteşem ve eminim ki gördüğüm onaylayıcı bakışları bana kazandıran da bunlar. O benim iki yanağımı da öpüyor ve babası da aynısını yapıyor, sonra bana çok güzel görüldüğümü söylüyor.

"Teşekkür ederim," diyorum ona, Dario elini tekrar elime koyduğunda minnettarlıkla. Hala ona karşı hissettiklerimi saklamamaya alışmaya çalışıyorum

ama onun varlığının bana rahatlık verdiğini inkar edemem. Sevgimi kelimelerle ifade etmeye alışkın olmayabilirim ama ona her zaman kendi tarzımla sevgimi gösterdim.

Dışarı çıktığımızda bizi bekleyen bir sıra araç var. Dario, beni siyah Ferrari Roma'sına götürürken koyu renkli SUV'leri görmezden geliyor. Bana kapıyı açıyor ve elimi tutarak arabaya binmeme yardım ediyor, ama kapı kapanmadan Sasha yaklaşp kapıyı tutup benimle konuşmak için açık tutuyor.

Rusça konuşarak, "Hemen arkanızda olacağız ve oraya vardığımızda, sizi her an görebileceğimden emin olacağım" diyor.

"Tamam," diyorum, Dario ise sürücü tarafına geçmek için arabayı dolaşıyor.

Sasha'nın açık mavi gözleri benimkileri inceliyor. "İyi olduğundan emin misin, küçük cadı?"

"Eminim."

Aceleye gelmeyi reddederek birkaç saniye daha bekler. Çoğu insan gibi işaretleri okumaz. Başkaları için bariz olan birçok şeyi kaçırır, ama aynı zamanda kimsenin fark etmediği şeyleri de yakalar. Yüzümde gördüğü şey, doğruyu söylediğime onu ikna etmiş olmalı, çünkü birkaç saniye sonra başını sallar ve kapıyı kapatır.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Dario, arabayı çalıştırıp motorun pürüzsüz mırıldanmasıyla ortamı doldurarak.

"Evet, sadece beni kontrol ediyor."

"İyi bir ağabey," diyor Dario, arabayı vitesle takıp önümüzdeki SUV'yi takip ederken.

"En iyisi," diye onaylıyorum, çünkü öyle. Ona iyi olmadığımı söyleseydim, sonuçları ne olursa olsun, ne gerektirse gerektirsin, hiç düşünmeden beni buradan hemen çıkarırdı. Başkaları onu benim gördüğüm gibi görmeyebilir, ama ben Sasha'yı ağabeyim olarak kazandığım için çok şanslı olduğumu biliyorum.

Dario'nun eli uyluklarımı sıkmak için uzanır ve benim elim de hızla onun elinin üzerine düşer. Alyansım hala alışamadığım bir yük ve sürekli büyük elmasın bir şeylere takılmasından bıktım, ama artık onun temsil ettiği şeyi nefret etmiyorum. Onu gören herkes kalbimin Dario'ya ait olduğunu bilecek.

Bu, onun benim sahibi olduğu anlamına gelmez. Sadece onunla birlikte olmayı seçtiğim, ona güvendiğim ve onu sevdiğim anlamına gelir. Evli olmamamızın bir önemi yok. Biz birlikteyiz ve bu benim hafife almadığım bir taahhüt.

"Peki bu partiyi kim veriyor?" diye soruyorum. "Dün gece bir kutu prezervatif bitirmek yerine tüm bunları tartışmalıydık."

"Sana hiç katılmıyorum, *streghetta mia*. Bu gece için her şey ayarlandı ve önceden birkaç detayı bilmemen önemli değil. Dün geceyi bir saniye bile pişmanlık duymuyorum."

"Ben de," diye itiraf ediyorum. Denize bakıyorum, dalgaları izliyorum, bir virajı daha dönüyor ve manzara zeytinliklere dönüşüyor.

"Parti bir diplomatın villasında düzenleniyor. Adı Claudio Bellantoni. Arada sırada ellerini kirletip tehlikeli biri gibi davranmayı seven, kendini beğenmiş küçük bir pislik. Onu tolere ediyoruz, çünkü yetkililer biraz fazla meraklı olmaya başladığında kullanmaya hazır olduğu bağlantıları var. Ancak bir gün onun yararlılığı sona erecek ve o zaman onu ortadan kaldırma zamanı geldiğinde tek şaşırmış olanın kendisi olacağını tahmin ediyorum."

"Karısı kim? O da öldürülecek mi?" diye sormadan edemiyorum. Ailem, aile üyelerinin öldürülmesine her zaman şiddetle karşı çıkmıştır. Kendi ailelerine çok bağlı ve koruyucudurlar, masum eşleri ve çocukları hedef almayı asla düşünmezler.

"O evli değil. Bu gece partiyi kiminle düzenleyeceğini bilmiyorum. Sanırım şu anda maaşını ödediği kadınlarla birlikte olacaktır."

"Ne eğlenceli," diye mırıldanıyorum.

"Villasına sık sık gelen kadınlara küçük bir servet ödediğini duydum."

"Başka kimler olacak?" diye soruyorum.

"Diğer üç ailenin reisleri. Leonardo Fontana'yı zaten tanıyorsun, ama Giuseppe Santoro ve Carlo Esposito da orada olacak. Don Santoro, bizim en yakın müttefikimizdir. İyi bir adamdır."

Sonra birkaç dakika boyunca bana aileleri hakkında bilgi verirken, ben batmakta olan güneşe bakıyorum, tüm isimler bir kulağımdan girip diğerinden çıkıyor.

"Bunları asla hatırlayamayacağım," diye söylüyorum ona, sonunda bitirdiğinde.

O gülerek bacağımı sıkıyor. "Gerek yok. Ben varım ya."

"Vay canına, bana espresso yapıyorsun ve önemli detayları hatırlıyorsun. Uzun zaman önce kendime bir erkek bulmalıydım," diye takılıyorum.

"Seni orgazma ulaştırmayı da sevdiğimi unutma."

"Bu en önemlisi," diyorum ve onu güldürüyorum.

O, başparmağını uyluğumda gezdirirken gülüşü kesilir ve "Uzun zaman önce kendine bir erkek bulmadığın için mutluyum," der.

Elimi yüzüne götürdüğümde, önümüzdeki virajlı yolu dikkatle izlerken elimin arkasını öper. Dayanamayarak parmaklarımı yanağına gezdiririm. Koyu renkli sakalları cildime sertçe dokunur ve o kadar yakışıklıdır ki, bunun gerçek olduğunu ve sonunda benim olduğunu kendime hatırlatmam gerekir.

"*Ti amo*, Mia," diye fısıldadı. "*Ti amo*, Dario."

İtalyanca söylediğimde bana kocaman bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Senin bu kadar yufka yürekli olduğunu bilmiyordum," diyorum ona. "Beni eğitirken çok sert davranıyordun, ama aslında sen sadece sarılmayı ve kulağıma romantik sözler fısıldamayı seven yufka yürekli birisin."

Bileğimi hızlı ve sert bir şekilde ısıtıyor.

"Siktir!" diye bağıriyorum, ama elimi çekmeye çalıştığımda, o da tutuşunu sıkılaştırıyor ve dilini acıyan cildimde gezdirirken beni yerinde tutuyor.

"Dikkatli ol, *piccolina*. Sana ne kadar tehlikeli olabileceğimi hatırlatmam gerekebilir gibi görünüyor."

"Sen benim için tehlikeli değilsin," diyorum.

Yine bileğimi öper. "Kıçını sikerken de böyle düşünecek misin acaba?"

Gülerek başımı sallıyorum. "Bu asla olmayacak."

Elimi bırakıp, bana çok kendinden emin bir gülümsemeyeyle, "Göreceğiz. Ve *amore mio*, ben sadece sana karşı yumuşak davranırım." der.

"Yani beni yatağa atmadan önce pek sarılmayı seven biri değildin?" diye soruyorum, yüzümdeki kocaman gülümsemeyi saklamaya çalışırken başarısız oluyorum.

"Tanrım, hayır," diyor gülerek. "Senden önce bunların hiçbirini yapmazdım." Uyluklarımı bir kez daha sıkıyor. "Lütfen bunu unutma."

"Eh, bu bir uyarı gibi geliyor." Köşeyi döndüğünde, önümüzde uzanan büyük villayı görüyorum. Konukların arabalarından inip anahtarlarını vale hizmetine teslim ettikleri ön tarafta uzun bir araba kuyruğu var. İç çekip ona bakıyorum. "Sanırım bu gece eski sevgililerinden birkaçını göreceğim."

Gözlerime baktığında koyu renkli gözleri yumuşadı ve "Üzgünüm, *amore mio*. Sen benim sevdiğim tek kadınsın ve seni aldatmaktansa kendi aletimi keserim. Kalbim, ruhum, her şeyim senin, *vipera mia*." dediğinde neredeyse acı çekiyormuş gibi göründü.

Başparmağı elimi hafifçe okşarken sessiz kalıyorum ve yavaşça sıra ilerliyor.

"Geçmişin olduğunu biliyorum ve sanki hayatın boyunca büyük bir zampara olduğunu bilmiyormuşum gibi sana öfke nöbeti geçirip bunu sana karşı kullanmayacağım."

"Hey," diye başlar, sonra akıllıca o muhteşem ağzını kapatır.

"Ama bil diye söylüyorum, eğer beni aldatırsan, sikini kesen *ben* olurum."

Yüzünde büyük, tembel bir gülümseme yayılır ve korkmuş ya da dehşete kapılmış gibi görünmek yerine, onu sakat bırakacak kadar önemsemediğim için heyecanlanmış gibi görünür.

İçimdeki savaşı kaybettiğimi ve gülümsediğimi görünce, eğilip beni öper.

"Bu muhtemelen beni tahrik etmemeli, ama etti." "Her şey seni tahrik ediyor," diyorum ona.

"Sadece seninle ilgiliyse." Dudakları, her yerimde zevk kıvılcımları uyandıran yavaş, erotik bir dokunuşla benim dudaklarımın üzerinde kayıyor.

"Beni tahrik eden tek kadın sensin, Mia. Başka hiç kimse tahrik edemez."

Buna inanmak benim için zor, ama yine de gülümser ve ona karşılık öperim.

"Zamanla bunun doğru olduğunu anlayacaksın, *amore mio*," diye fısıldayarak dudaklarıma dokunur ve beni çok iyi tanıdığını kanıtlar.

Sıranın önüne geldiğimizde ve vale kapımı açarken, düşündüğümde daha gerginim ve bu topuklu ayakkabılar konusunda gerçekten tereddüt ediyorum. Kendime yemin ediyorum ki, ne olursa olsun bu gece kışımın üstüne düşüp kendimi rezil etmeyeceğim. Bu partinin her şeyi beni korkutuyor, ama ben hiçbir zaman bir kavgadan kaçan biri olmadım ve bu gece de kesinlikle kaçmayacağım. Dario arabanın etrafından dolaştığında, çenem havada ve kendinden emin bir kadın gibi davranıyorum.

Kolunu belime doluyor ve bana göz kırpmıyor. "İşte benim *küçük yılanım*. Sakın korkunu onlara gösterme, tatlım."

"Öyle bir niyetim yok," diyorum ona, o da bana bir kez daha sırtlıyor ve beni geniş merdivenlerden yukarı çıkarmaya başlıyor. Arkama dönüp kardeşim ve Alessandro'nun kırmızı bir Porsche'den indiğini görüyorum, sonra tüm dikkatimi taş merdivenleri çıkmaya veriyorum, düşüp beş dakika önce kendime verdiğim sözü tutmamak için.

Dario'nun eli kalçamda rahatlatıcı bir varlık, bana tökezlememe izin vermeyeceğini hissettiriyor ve onun yardımıyla tek parça halinde tepeye ulaşıyorum. Villa önümüzde, heybetli olduğu kadar güzel de görünüyor ve baktığım her yerde bir şeyler çiçek açıyor. Kırmızı çiçekler malikanenin yan tarafına tırmanıyor ve çardaklara yayılıyor, birkaç takım elbiseli adam mülkte stratejik noktalara yerleştirilmiş ve kulaklıkları onları güvenlik görevlisi olarak ele vermeseler bile, gergin duruşları ve gözlerinin kalabalığı sürekli taraması bunu ele veriyor. Buraya sosyalleşmeye gelmemişler. Bu geceki tek amaçları, sapık diplomatın zarar görmemesini sağlamak.

Bir adam kapıyı açıp bizi gülümseyerek içeri davet ettiğinde, şık giyimli erkek ve kadınlardan oluşan bir kalabalık çoktan içerideydi.

Topuklarım mermer zeminde yankılanıyor ve bu odaya serpiştirilmiş onca altın yüzünden gözlerimin yanmaya başladığına yemin edebilirim. Bu, herkese baş ağrısı verecek kadar fazla ve diplomatın ne kadar pislik olduğunu bilmesem bile, sadece ev dekorasyonundaki berbat zevki yüzünden onu sevmezdim. Duvara monte edilmiş iki altın kaplı melek figürü görünce küçük bir kahkaha atıyorum.

"Claudio'nun zevkini beğenmedin mi?" Dario kulağıma fısıldadı. "Evimi böyle yeniden dekore etmeyi düşünüyordum. Bu melekler yatak odamıza çok yakışmaz mı sence?"

"Sakin yapma," diye fısıldıyorum. "Bu çok saçma, ve o parası olduğunu kanıtlamak için çok fazla çaba sarf ediyor."

"Oh, çok sert davranıyorsun," diyor bana, ama sesinde eğlence duyabiliyorum. "Balo salonundaki yağlı boya tabloyu görene kadar bekle. Apollo'nun resmi olduğunu iddia ediyor, ama herkes onun ressama ekstra para ödeyerek kendi yüzünü resme eklediğini biliyor."

"Şaka yapıyorsun," diyorum gülererek.

"Şaka yapmıyorum. Kaçırman imkansız. Üzerine spot ışıkları tutulmuş ve zemine işlettiği devasa baş harflerinin tam önünde duruyor."

"Etkileyici," diyorum. "Böylesine zarif bir zevke sahip olan adamları tanımak için sabırsızlanıyorum."

Alessandro ve Sasha arkamıza gelirler ve kalabalık balo salonuna adımımızı attığımızda, tüm gözler bize çevrilir. Sanki ben kendim bu zevksiz ev sahibini çağırmışım gibi, çok küçük gözleri ve çok büyük beli olan iri yarısı bir adam, yüzünde aşırı hevesli bir gülümsemeyle bize doğru koşar.

O bize ulaşmadan önce, Dario dönüp parmağını çenemin altına koyar ve yüzümü kendininkine doğru kaldırır. Diğer elinin avuç içi belimin altına sıkıca dayanır ve beni kendisine sıkıca tutar. Eğilip önce sol, sonra sağ yanağıma öpücük kondurur. Dudaklarını uzun süre benim dudaklarımın üzerinde tutar ve bu hareketin her şeyi bir mesaj gibi gelir, sanki bu odadaki herkese bana sahip olduğunu ilan ediyormuş gibi.

"*Sei mia*," diye fısıldadı ve geri çekilmeden önce tenime dokundu. "Sen benimsin, *amore mio*, ve artık herkes bunu biliyor."

Herkesin onu izlediğini ve diplomati beklettiğini umursamadan duraksıyor. Claudio boğazını temizlediğinde Sandro'nun hafifçe güldüğünü duyuyorum. Dario onu görmezden geliyor ve dudaklarını benim dudaklarıma bastırıyor. Bu, dilini boğazıma sokarak herkesi şok etmekten çok, bir mesaj vermek için yapılan kapalı dudaklı bir öpücük. Geri çekilirken bana göz kırpmıyor ve sonra Claudio'ya dönüyor. Ev sahibimiz sinirli bakışını çabucak gizler, ama Dario'nun bunu fark ettiğinden şüphem yok. Bu adam hiçbir şeyi kaçırmaz.

"*Signore Alessi*," diyor Claudio, Sasha'nın Rusça mırıldanmasına neden olan yağcı bir tonla, "Ne kadar korkak bir adam."

Claudio bize gülümsüyor ve geleneksel iki yanak öpücüğü için eğildiğinde, tüm işi onun yaptığını fark ediyorum. Dario buna izin veriyor ama karşılık vermiyor. Ev sahibimizin zoraki gülümsemesi, kendini kontrol altına almadan önce bir an için titriyor ve sonra dikkatini bana çeviriyor.

"*Signora Alessi*," diyor ve beni öpecekmiş gibi eğildiğinde, Dario beni kendine doğru çekiyor ve Claudio'nun yakın zamanda dudaklarını bana değdirmeyeceğini açıkça belli edecek şekilde beni ona doğru çeviriyor. Bir saniye tereddüt ediyor ve bu çok garip bir durum oluyor, sonra tekrar gülümsemesini takınıyor ve bana saygıyla başını sallıyor. "Sizinle tanışmak harika."

"Ben de sizinle tanıştığımıza memnun oldum, Bay Bellantoni," diyorum ve sonra kendimi zorlayarak ekliyorum, "Çok güzel bir eviniz var." Dayanamayarak, Dario'nun az önce bana bahsettiği yağlı boya tabloya işaret ediyorum. "Ne güzel bir resim."

Claudio'nun gülümsemesi daha da genişler. "Teşekkür ederim. Bu, müzik, şiir ve dans tanrısı Apollon."

Sanki onun, ona benzediğini söylememi bekliyor gibi hissediyorum, ama ben o kadar iyi bir yalancı değilim. Yüzü mü? Evet, bunu kabul edebilirim, çünkü açıkça kasıtlı yapılmış, ama kaslı göğüs kasları ve sekizli karın kasları? Pek sayılmaz, ve bu kadar büyük bir yalanı söylerken gülmeden duramam.

Birkaç saniye daha garip bir sessizlikten sonra, Claudio dikkatini kardeşime çevirir. "Sanırım tanışmadık."

"Hayır, tanışmadık," diyor Sasha ve sonra başka yere bakıp odayı tarıyor. Claudio'nun ifadesinden tahmin etmek gerekirse,

kardeşimin az önce yaptığı şeyin, Claudio'nun baş harflerinin yazılı olduğu mozaik zemine sikini çıkarıp işlemekle eşdeğer olduğunu söyleyebilirim.

"Umarım bu gece kendi bağından şarap servis ediyorsundur," der Alessandro, durumu kurtarmak için araya girerek. "Bu, şimdiye kadar tattığım en iyi şaraplardan biri." Claudio'ya rahat bir gülümseme atar ve adam övgüye biraz gururlanır. Bir saniye sonra Sandro, muhteşem kırmızı bir elbise giymiş bir kadın geçince düşük bir ısıklık çalar. Kadın Claudio'ya sırtarak bakar ve ben onun ücretli eskortlarından birine baktığımı anlarım.

"Bu geceki randevun mu?" diye sorar Sandro.

Claudio bir pislik olduğu için, kendini tutamayıp kendini beğenmiş bir gülümsemeyle "Onlardan biri" diyor.

Sandro iyi huylu bir kahkaha atarak gerginliği giderir ve Claudio başka birini selamlamak için uzaklaşır.

"Eh, iyi bir başlangıç yaptık," diye mırıldanır Sandro. Kardeşine bakar. "Kimseyi öldürmemeye çalış."

Garson içecek tepsisiyle yanımızdan geçerken, ikimiz de birer kadeh şarap alırız. Sandro, hızlıca kadehini kaldırıp şerefe der ve diğer insanlarla sohbet etmek için uzaklaşır.

"Ben etrafa bir bakacağım," diyor Sasha. "Ama seni izleyeceğim. Bana ihtiyacın olursa işaret et."

"Ederim," diyorum, ama yardıma ihtiyacım olacağını sanmıyorum, özellikle de Dario'nun kalçama sıkıca sarıldığı için.

Sasha, meraklı bakışları ve birkaç kadının bariz ilgisini görmezden gelerek kalabalığın içinde kolayca kaybolur. Bu gece maskesini takmıştır, bu yüzden ev sahibimiz gibi gülümsemiyor olsa da, en azından herkesi korkutmuyor.

Yaşlı bir adam yanımıza geldiğinde, Dario samimi bir gülümsemeyle Claudio'ya yapmadığı şekilde selamını karşılıyor. Bu sefer, bana yaptığı uzun öpücüğün aksine, havada öpücük verdiğini fark ediyorum.

Geri adım atan Dario, "Sana karım Mia'yı tanıtmak istiyorum," diyor. Bana gülümsüyor. "*Amore mio*, bu Don Santoro."

Don Santoro, tahminimce ellili yaşlarının sonlarında ya da altmışlı yaşlarının başında olabilir, ama adam hala büyük bir güç yayıyor.

ondan yayılıyor, ama yine de Dario'nun onayını bekliyor ve sonra eğilip her iki yanağıma da öpücük konduruyor.

"Seninle tanışmak bir onur, Mia," diyor ve ben bu adamı sevdiğime hemen karar veriyorum. Claudio gibi ağlayan bir korkak olmadan Dario'ya hak ettiği saygıyı gösteriyor. Bu adamın omurgası var. Bunu tavırlarından anlayabiliyorum. Diz çöküp kocama yalakalık yapmayacak, ama Dario'ya hak ettiği saygıyı gösterecek. Bu gece Alessi ailesini temsil ediyor ve Dario'ya yapılan bir hakaret Dominic'e yapılan bir hakarettir.

"Ben de tanıştığımıza memnun oldum," diyorum ona.

İtalyancaya geçiyorlar ve söylenenler Dario'yu güldürüyor. Benim hakkımda konuştuklarını hissediyorum ama bu güzel dilin tek kelimesini bile anlamıyorum, bu yüzden Dario'nun parmakları hafifçe sırtımı okşarken gözlerimi odanın içinde dolaştırıyorum.

Birkaç erkek açıkça bana bakıyor, ama dikkatimi çeken kadınlar. Daha önce hiç bu kadar çok kızgın yüzün bana doğru baktığını görmemiştim. Kaç tanesinin benim erkeğimle yattığını merak etmeden duramıyorum. Sanırım çoğu. Hepsi bu kadar çarpıcı derecede mükemmel olmasalardı kendimi çok daha iyi hissederdim.

Dario dikkatimi tekrar kendisine çeker ve farkına varmadan Don Esposito ve eşiyle tanışırım. Gülümserim ve ayaklarımın beni öldürmediğini göstermeye çalışırım. Bayan Esposito merakından ölüyormuş gibi davranmaya çalışırken, ben sağlıklı bir yudum şarap içerim. Kim olduğumu ve Dario Alessi gibi bir adamı nasıl kaptığımı öğrenmek için her ayrıntıyı bilmek istiyor.

Şarabımın son yudumunu içip Leonardo'nun bir an önce gelmesini umuyorum, böylece bu işi halledebiliriz. Beni ne kadar çabuk görürse, buradan o kadar çabuk çıkabiliriz. Üzerimde çok fazla göz var ve hepsinin silahlı olduğunu çok iyi biliyorum, üstümde ise sadece bu çok ince elbise var.

Dario'nun sinirli homurtusunu duydum, hemen ardından da İtalyanca konuşan şehvetli bir ses geldi. Kafamı çevirdiğimde, sesin muhteşem bir kadına ait olduğunu görünce hiç şaşırmadım. Kimse öyle ses çıkarırken çirkin olamaz. Karşımızda duran kadın saf seksapel, bunu ben bile görebiliyorum, odaya girdiğinde tüm gözlerin hemen ona çevrildiği türden bir kadın. O kadar uzun ki, topuklu ayakkabıları

neredeyse Dario ile aynı boyda ve giydiği kırmızı elbise vücudunun her santimini mükemmel bir şekilde vurguluyor. Yan tarafındaki uzun yırtmaç, ince ve tonlu bacağını ortaya çıkarıyor ve erkekleri hayran bırakan bir vücuda sahip: uzun bacaklar, kıvrımlı kalçalar ve popo, ince bel ve göğüslerini ön plana çıkardığı dolgun göğüsler. Kimse bana söylemesine gerek kalmadan, içgüdülerimle Dario'nun bu kadınla birlikte olduğunu biliyorum ve bu bilgi midemde kurşun ağırlığı gibi duruyor.

Kim olursa olsun, bana sadece üstünkörü bir bakış attı. Tüm dikkati onda ve bu beni gerçekten sinirlendirmeye başlıyor. Ona yaslanıyor ve bir an için onunla yanak öpüşeceğini düşünüyorum, ama o geri çekiliyor ve ona İtalyanca keskin bir tonla bir şey söylüyor, bu da kadının başını geri çekmesine neden oluyor. Ne dediği bilinmez, ama çevremizdeki birkaç kişi şok olmuş bir şekilde kaşlarını kaldırıyor ve utanmadan sonra ne olacağını izlemeye başlıyor.

Dario'nun eli sırtımdan hiç ayrılmıyor ve beni daha da kendine çekerek ona başka bir şey söylüyor. Bu sözler üzerine yaşlı bir adam şaşkınlıkla ağzını açarken, karısı öksürükle gülmesini saklamaya çalışıyor.

Kadının bal rengi kahverengi gözleri bir saniye benimkilerle buluştu, sonra Dario başımın arkasını avuçlayıp beni öptü. Bu sefer öpücük hiç de iffetli değildi. Parmakları bana gömüldü, beni sıkıca tutarken ağzımı açıp öptü, sanki ben onun için dünyadaki en önemli şeymişim ve bunu herkesin bilmesini istiyormuş gibi. Bu öpücük hem sevgi dolu hem de erotik ve eğer buraya benim hakkımda şüpheleri olan biri gelmişse, buradan o şüphelerle ayrılmayacaktır.

Dilini son bir kez kaydırarak benden yumuşak bir inilti koparır ve dudaklarımız ayrıldığında ve üzerlerinde serin havayı hissettiğimde, lanet olası iç çamaşırı giymediğimi hatırlarım. Heyecanım iç uyluklarımı kaplar ve bu yetmezmiş gibi, tam boyuna kalktığı anda, yüzüm kızarıırken gözlerini göğüslerime gezdirir. Çenesi gerilir ve gözlerinde sahiplenici bir öfke görürüm. Bu elbiseyle sütyen giymek imkansızdı ve bana verdiği öpücük sayesinde, biliyorum ki...

Meme uçlarım taş gibi sert ve ince kumaş, içinden geçen barbell'leri gizlemek için hiçbir işe yaramıyor.

Kendimi kontrol altına almak bir saniye sürüyor ve sonra yapabileceğim tek şeyi yapıyorum. Çenemi kaldırıyorum ve bunu kabul ediyorum. Bu benim vücudum ve ona bunu yapmayı ben seçtim. Beni yargılayacaklarsa hepsini siktir et.

Eski sevgilisi hala Dario'nun bıraktığı yerde duruyor, gözleri fal taşı gibi açılmış ve yüzünde inanamama ifadesi var. Hala bana tasarımcı topuklu ayakkabılarının altında bir çöp gibi bakıyor, ben de gülümsüyorum ve elimi uzatıyorum.

"Sanırım tanışmadık. Ben Mia, Dario'nun karısı."

Bana hayretle bakıyor ve bana en ufak bir nezaket göstermiş olsaydı, ben de ona nezaket gösterirdim, ama o bir kaltak olduğu için, ben de nazik davranmaya zahmet etmiyorum. Kolumu Dario'nun beline doluyorum ve elimi göğsüne koyarken ona gülümsüyorum.

"Dario senden hiç bahsetmedi." Yumuşak bir kahkaha atıp onun muhteşem yüzüne gülümsüyorum. Bana göz kırpıp, elini yine o sevdiğim sahiplenici tutuşla kalçama koyuyor. "Onu oldukça meşgul ediyorum," diye itiraf ediyorum ve tekrar gülüyorum.

"Öyle, *amore mio*," diyor. "Ağzım çok meşgul, ama konuşmakla değil."

Kadın, adı her neyse, İtalyanca bir şeyler mırıldanır ve odadan fırlayarak çıkar.

"Şimdiden insanları kovmaya mı başladın, Dario?"

İkimiz de adamın sesine dönerek bakıyoruz ve Dario'nun vücudunun gerginleşmesinden ve parmaklarının kalçama biraz daha sertçe basmasından, Fontana ailesinin reisini izlediğimi anlıyorum. Bir adım daha yaklaşıyor ama Dario'nun yanaklarını öpmek için hiçbir hareket yapmıyor ve yanımdaki adamı yeterince iyi tanıyorum, o nezaketi göstermek için ilk adım atmaktansa ölmeyi tercih edeceğini biliyorum.

"Leonardo," diyor Dario, ona don unvanını verme zahmetine girmeden, ve ben adamın çenesinin bu bariz küçümseme karşısında gerildiğini görüyorum.

Leonardo hiç de beklediğim gibi değil. Onun daha yaşlı olacağını düşünmüştüm, ama Dario ile yaklaşık aynı yaşta görünüyor ve onu asla bir mafya donu olarak düşünmezdim. Sıradan bir yakışıklılığı var, ama onda bir tuhafılık var.

. Dario gibi koyu saçlı ve koyu gözlü, ama bu yüzeysel benzerlikler dışında, iki adamın hiçbir ortak yanı yok. Dario'nun etrafındaki hava her zaman güçle dolu gibi hissedilir, ama Leonardo doğal olarak bu tür bir otorite yaymıyor. Bunun farkında olduğu için, oynaması gerektiğini düşündüğü rolü oynamak için çok fazla çaba göstererek bunu telafi etmeye çalışıyor.

Dikkatini bana çevirerek, vücudumu yavaşça süzen bakışlarını saklamaya çalışmıyor ve meme piercinglerime takıldığında, Dario beni daha sıkı tutuyor ve en azından bir göğsüm onun göğsüne yapışıp görünmez hale gelsin diye beni kendine çekiyor.

Leonardo hafifçe güldü. "Hatırladığım kadarıyla, sen onları her zaman biraz vahşi severdin."

Kardeşimden ders alıp yüzümü mükemmel bir maskeye dönüştürürüm, bu piçin yorumunun canımı yaktığını belli etmemek için.

"Dikkatli ol," diye uyarır Dario, sesi bıçak gibi keskin.

Bir an için Leonardo nefretini gösterir ve bakışlarındaki düşmanlık ve kıskançlık beni şaşırtır. Bu adam saf öfkeyle hareket ediyor ve sahte kocam da bunun tam merkezinde.

Arkamızda birinin yaklaştığını hissediyorum ve bakmadan bile onun Sandro olduğunu biliyorum. Sasha henüz yüzünü göstermemesi gerektiğini biliyor. Leonardo onu görür ve benim kardeşim olduğunu anlarsa, benim peşime düşeceğini hiç sanmıyorum. Çoğu insan, ona karşı gelmemek için yeterli özgüvene sahiptir. Yine de onun bizi izlediğini biliyorum ve Leonardo bir şey yapmaya kalkışırsa, üçü birden bana zarar veremediği onu öldüreceklerini de biliyorum.

Leonardo, iki Alessi kardeşin arasında bakışlarını gezdirirken, etrafımızdaki kalabalık, biri silah çekerse diye temkinli bir mesafe bırakıyor. Gerilim hissedilir derecede, ama Leonardo sonunda kendini topluyor. Gömleğinin yakasını düzeltiyor, muhtemelen öfkeden nefes almakta zorlanıyor, sonra dikkatini tekrar bana çeviriyor. Hiçbir şey söylemiyor, ama bana attığı göz kırpması yeterli.

Dario'nun tüm vücudu hareketsiz kalır ve ben parmaklarımı beline geçirip elimi göğsüne bastırırım. Bunun onu yerinde tutmayacağını biliyorum, ama bu, burada bir amaç için bulunduğumuzu ve az önce bunu başardığımızı hatırlatıyor.

Bana bakar ve koyu renkli gözleri hemen yumuşar. Yaklaşarak fısıldar, "O piçi sana yaklaştırdığıma inanamıyorum, *amore mio*."

"Onu bıçakladığımı izlemekten ne kadar keyif alacağını bir düşün," diyorum.

Bakışlarından planımı beğenmediği belli oluyor. "Buna gerek kalmayacak, çünkü sana saldırır saldırmaz onu ortadan kaldıracam."

Beni döndürerek, kardeşine İtalyanca bir şeyler söyler ve sonra beni odadan çıkarmaya başlar. Sandro bana şakacı bir şekilde göz kırpar ve yanından geçerken, duyabileceğim kadar yüksek sesle, "Kardeşim kızgın görünüyor. Eğleneceksin," der.

Dario beni odadan çıkarıp koridora sürüklemeyi önce, sadece hızlıca bir "*huh*" diyecek kadar vaktim var. Bize bakışları görmezden geliyor ve beni evin içine doğru sürüklemeye devam ediyor, ta ki sonunda "Dario, düşmek üzereyim. Yavaşla!" demek zorunda kalana kadar.

O yavaşlamıyor, sadece ön kolunu kıçıma takıp beni kaldırıyor ve geri kalan yolu taşıyor.

"Ne yapıyorsun sen?" diye fısıldayarak bağıriyorum, bir köşeyi daha döndüğümüzde, beni tamamen camdan, kubbeli tavanlı ve saksı bitkileriyle dolu bir odaya taşıyor. Bu evde gördüğüm ilk ve gerçekten beğendiğim oda bu, ama Dario bana onu hayranlıkla seyretme şansı vermiyor. Etrafa bakınmadan, beni tekrar ayağa kaldırıyor ve karanlık bir köşeye itiyor.

"Ne yapıyorsun?" diye tekrar soruyorum, ama o, sanki cin çarpmış gibi elbiseyi yukarı çekmekle meşgul. Yüzünü avuçlarım, gözlerini benimkilere çeviriyorum ve çılgın bakışları beni ona doğru eğilmeye zorluyor, başparmağımla sakallı yanağını okşuyorum. "Ne oldu?"

İnliyor ve alnını alnıma dayıyor. "Bunu yapamam," diye itiraf ediyor. "Onun sana yaklaşmasına izin veremem."

"Evet, yapabilirsin." Elimi uzatıp elini tutuyorum ve tekrar elbisenin içine kaydırmaya başlıyorum. "Yapabilirsin ve yapacaksın, Dario."

Kafasını sallarken alnı benim alnımda kayıyor. "Yapamam, *amore mio*. Lütfen benden bunu isteme."

Elini daha sıkı tutuyorum, parmakları çıplak, sırlıklam amıma değene kadar iç uyluklarımın yukarısına kaydırıyorum. Beni hissettiğinde, onu ne kadar çok istediğimi ve ona ne kadar ihtiyacım olduğunu fark ettiğinde

beni hissettiğinde, onu ne kadar çok istediğimi ve ona ne kadar ihtiyacım olduğunu anladığında inledi.

"Bana zarar vermeyecek," diyorum, onun kalın parmaklarından birini içime zorla sokarken.

"Siktir." Benim amımın onu sıkıldığını hissettiğinde, bu kelimeyi dudaklarıma yavaşça fısıldıyor. "Seni bırakamam, *amore mio*."

Sesindeki acı, duyduğumda göğsümü sızlatıyor, ama buna boyun eğmeyi reddediyorum. Yapamam. Eğer yaparsam, hiçbir şey değişmeyecek. Beni olduğum gibi kabul etmek zorunda. Onun için bile olsa, bir kafese kapatılmayacağım.

"Beni bırakmıyorsun," diye hatırlatıyorum ona. "Beni sürekli izleyeceksin."

Parmağını yavaşça içime sokup çıkarıyorum. Piercingime dokunduğunda nefesim kesiliyor ve ani bir zevk dalgası beni sarıyor.

"Bana güvenmeni istiyorum."

Koyu renkli gözleri benimkilere bakabilsin diye biraz geri çekiliyor. "Güvenmediğim kişi sen değilsin."

"Bunu yapacağız," diyorum ona. "Sen izleyeceksin, ben güvende olacağım."

Tartışmak istediğini anlayabiliyorum, bu yüzden dudaklarımı onun dudaklarına hafifçe öpüyorum. "Her zaman sana geri döneceğim. *Ti amo*, Dario. Hatırladın mı?"

Gözlerindeki endişeli, acı dolu bakış kaybolmuyor, ama bana yarı yürekli bir gülümsemeyle "Tüm piercinglerinin altında romantik bir kız olduğunu biliyordum, *stregghetta mia*. Benim vahşi kızım, aslında kocaman bir yufka yürekli." dediğinde biraz azalıyor.

"Bunu kimseye söylersen, seni bıçaklamak zorunda kalırım."

Gülüyor ve ben kalçalarımı sallayıp onun parmaklarından birini daha içime ittiğimde düşük bir inilti çıkarıyor. Kalçalarımı tekrar hareket ettirirken elim onun ön kolunu kavırıyor, hala ağrım olduğunu ve muhtemelen yavaş davranmam gerektiğini çabucak unutuyorum.

"Bana karşı amını kullanmamalısın, unuttun mu?"

"Değilim." Eğilip onu tekrar öpüyorum. "Sadece benim olanı işaretliyorum."

Alt dudağımı ısırıp başparmağını klitorisime bastırırken, bacaklarım titremeye başlayana kadar piercingimi nazikçe hareket ettirirken, sırtışı çok kötüydü.

"Senin olanı işaretlemek mi?" Soruyu dudaklarıma fısıldadı ve ben o kadar tahrik oldum ki cevap vermek için bir saniye bekledim.

"Evet. Partinin geri kalanında, elinde benim amımın kokusuyla dolaşacaksın."

"Keşke yüzüm olsaydı, *amore mio*," diye dudaklarıma fısıldadı. "Ama vücudumun herhangi bir yerini senin meninle kaplamana seve seve izin veririm, tatlım."

Parmakları hızlanır, başparmağı klitorisimi okşarken içime girip çıkmaya başlar. Gülümsediğini hissediyorum. Ne kadar yakın olduğumu biliyor ve ben boşalmadan hemen önce fısıldıyor, "Herkes kime ait olduğunu göster, *vipera mia*, ve bana ait olan kadını duysunlar."

Sözleri beni mahvediyor ve beni sessizce öpmek yerine geri çekiliyor, böylece onun adını haykırmaktan başka seçeneğim kalmıyor. Sesimin yüksek ve yankılı olması ve partideki tüm konukların bizi duyabileceği umurumda bile değil. Umurumda değil. Tek umursadığım şey tam önümde, parmaklarıyla bana o kadar yoğun bir zevk veriyor ki, daha fazlası için ellerimin ve dizlerimin üzerinde sürünürüm.

"Aferin sana," diye homurdanıyor, beni daha sert çalıştırıyor ve titreyen vücuduma bir orgazm daha yaşıatıyor.

Parmaklarım onun bileğine gömülürken, diğer kolum omuzlarına dolanıyor ve onu kendimi dik tutmak için kullanıyorum. Çok hassaslaştığımda, yavaşlıyor ve uzun, tembel vuruşlarla beni parmaklayarak vücudumun her yerine artçı şoklar gönderiyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum yanağına, "ve bunu sadece bana en muhteşem orgazmları yaşıattığın için söylemiyorum."

O gülüyor ve boynumu öpüyor. "Ama bu yardımcı oluyor, değil mi?" "Evet," diye gülerek itiraf ediyorum.

Ona yaslanarak nefesimi toparlıyorum ve soruyorum, "Sence dışarıdakiler beni duymuş mudur?"

Bölüm 15

Dario

Mia'nın yanaklarını kaplayan pembe utanç rengi gerçekten çok sevimli ve ona açıkça duymak istediği şeyi söylemeyi düşünüyorum, ama bunun yerine gülümsüyorum ve "Bu partide bulunan her misafirin senin orgazm olduğunu duyduğuna eminim, *streghetto mia*" diyorum.

"Belki de zihnim sesimin yüksekliğini abartmıştır diye umuyordum," diyor ve sesinde hâlâ bir umut ışığı var, ben de gülüyorum ve sevimli, piercingli burnunu öpüyorum.

"Hayır, bu gösterişli malikanedeki herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle adımı bağırdın. Hepsi kaçtığımızı biliyorlar ve ne yaptığımızı da biliyorlar."

Bana öfkeyle bakmaya çalışıyor. "Bu konuda bu kadar mutlu görünmemeye çalışabilirsin."

"Deneyebilirim." Parmaklarımı yavaşça içine sokup çıkarırken, sıkı küçük amcığı beni sıkıca kavradığında inliyorum. "Ama yalan söylemiş olurum."

Onun tepkisine gülümsüyorum. "Bana kızmak için çok uğraşıyorsun, ama bu tatlı amcık her zaman gerçeği söylüyor." Parmaklarımı iç duvarlarında gezdirirken, piercingini nazikçe dürtüyorum. Onun seksi inlemesi yeterli bir kanıt ve ona göz kırptığımda, bana gözlerini deviriyor.

"Elimi ıslatıyorsun, *amore mio*, çok ıslak."

Parmaklarımı yavaşça içinden çıkarırken, tepkisini izliyorum, vücudum onunkinden ayrıldığında çıkardığı yumuşak protesto iniltiyi seviyorum. Gözlerimi onun gözlerine kilitleyerek, ıslak parmaklarımı ağzıma götürüp temizliyorum. Sikim zaten acı verecek kadar sert, ama onun tadı ağzıma geldiğinde, yemin ederim daha da büyüdüm. Tanrım, iyileşir iyileşmez, bütün geceyi bu tatlı amcığı yalayarak geçireceğim.

Kendimi bir adım geri çekmeye zorlayarak, titrek ellerle elbisesini düzeltip kendini kontrol etmeye çalışmasını izliyorum. İsteddiği kadar çabalayabilir. Güzel, kızarmış yüzüne bir bakışla herkes az önce ne olduğunu anlayacaktır. Bunu saklamak imkansız ve bu partide bulunan herkes, onun suçluluğunu herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle haykırmış olsa bile, "az önce *orgazm oldum*" bakışını fark edecektir.

Gözlerim sertleşmiş meme uçlarına takıldığında iç çekiyorum. Yumuşak olduklarında siyah kumaş barbell'leri yeterince gizlemişti, ama şimdi gergin ve ince kumaştan utanmadan dışarı çıkıyorlar. Onları görmemek imkansız.

"Onları indirebilirsen çok sevinirim," diyorum ona.

Elini beline koyup gülüyor. "Tamam, hemen hallederim." Ona baktığımda, tekrar gülüyor. "Meme uçlarımı küçültemem, Dario. Zaten bu kadar dik olmalarının sebebi sensin. Beni orgazma ulaştıran sensin."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Parmağımı sıkı küçük amına sokan sensin. Ne yapmam gerekiyordu ki?" Gülümsüyorum ve ekliyorum, "Bir şey istediğinde çok ikna edici bir kadın oluyorsun, *stregghetta mia*. Ayrıca, parmağım içine girmeden önce de meme uçların sertti."

Bana çok keskin bir bakış attı. "O da senin suçun. Beni yatakta becermek üzereymişsin gibi öptün. Tabii ki sertleşeceklerdi. Eski sevgilinin önünde bir şey kanıtlamaya çalışıyordun, hatırladın mı?"

Suçluluk duygusu beni sarar, çünkü o kadın onu incitmediğini göstermeye çalışsa da, incittiğini biliyorum. Yaklaşıp yüzünü avuçlarım. "Üzgünüm, *amore mio*. O benim için hiçbir şey ifade etmiyordu."

"Onun ne kadar güzel olduğunu fark etmeden edemedim," diye mırıldanıyor ve kıskanç olduğunda ne kadar sevimli görüldüğüne gülümsememek için kendimi zorluyorum. Ama onun kıskanç olmasını sevmiyorum. Geçmişimdeki ondan başka her şeyi silebilseydim her şeyi verirdim, ama yapamam.

"O hiçbir şey. Güzel olan sensin, tatlım."

"Bacakları çok uzun." Mia'nın ela gözleri yana doğru kayarken ekliyor, "Ve kocaman göğüsleri var, ve senin onu siktiğini düşündüğümde, birini öldürmek istiyorum."

"Tanrım, bunu düşünme. Yıllar önceydi ve bunun hiçbir anlamı olmadığını söylerken ciddiydim. Fark ettin mi bilmiyorum ama kız çok sinirlenmişti."

"Ne diyordu?"

"Birçok şey söyledi, ama özetle, sana ona hiç davranmadığım şekilde davrandığımı gördüğünü ve bunun onu kızdırıp kışkırttığını söyledi." Başparmağımla Mia'nın yanağını okşayarak ona daha da yaklaştım. "Sana söyledim ya, küçük yılan, kimseye sana davrandığım gibi davranmadım."

Sessiz kaldı, ama zihninin çalıştığını hissedebiliyorum.

"Ve senin minyon vücudunu seviyorum, *amore mio*. Seninle ilgili tek bir detayı bile değiştirmedim. Benden çok daha kısa olmanı seviyorum. Bu kadar küçük ama aynı zamanda bu kadar ölümcül olmanı seviyorum." Elimi indirip, hala şişkin ve sert olan meme ucunu ve içinden geçen barbell'i parmaklarımla okşuyorum. "Ve göğüslerine takıntılıyım. Onları çok seviyorum. Küçük olmalarını, bir seferde ağzıma sığabilecek kadar küçük olmalarını seviyorum ve, Tanrım, piercinglerin hakkında ne hissettiğimi zaten biliyorsun." Bu kelimelerin zihnimde canlandırdığı görüntülerden inleyerek yüzünü tekrar avuçlarım ve bana doğru eğiyorum. "Sen benim için teksin, *amore mio*. Diğerlerini siktir et. Ben sadece seni istiyorum. Amerika'ya döner dönmez seninle evleneceğim."

Onun şok olmuş yüzüne gülümserim ve burnunun ucunu öperim. "Senin yüzüğünü takmayı seviyorum."

Elindeki alyansı bakarak, "Bu elmas çok saçma, onu takmaya devam edemem," diyor.

"Ve ereksiyonum da gitti," diyorum iç çekerek. O gülüyor.

"Bu hiç yardımcı olmuyor," diyorum ona.

Elleriyle yüzümü kavrar. "Somurturken çok tatlısın."

"Tanrım, kadın, oraya geri dönmemiz gerektiği için şanslısın. Yoksa seni hemen dizimin üstüne yatırırdım."

O daha da geniş bir gülümsemeyle ellerini göğsüme koydu. "Sadece benim tarzıma daha uygun bir şey bulmamız gerektiğini kastetmiştim." Parmaklarını oynatarak, ince parmağında devasa elmasın daha da öne çıkmasını sağladı. "Bu çok büyük. Klitoris piercingimdeki taş bu kadar büyük olsaydı, kot pantolonumun fermuarını bile çekemezdim."

Durduramadan kahkaha atıyorum. "Amaç, büyük ve dikkat çekici olmasıydı tatlım, ama sana evlenme teklif ettiğimde senin tarzına daha uygun bir şey alacağıma söz veriyorum, tamam mı?"

Bana gülümser ve başını sallar. "Tamam."

"Vay canına," diyorum, gülümsemesine karşılık verip başparmağımı yanağına sürerek. "Bak ne kadar yol kat ettik, *amore mio*. Bir zamanlar evlilikten bahsettiğim için beni bıçaklamaya çalışırdın."

Başını çevirip başparmağımı hızlıca ısırır. "Fazla kibirli olma. Henüz evet demedim."

Gülümseyerek ona yaklaşır onu öperim, bana hemen teslim olmasını çok seviyorum. Bu güzel, güçlü kadının isteyerek teslim olmasını görmek benim için her zaman dünyadaki en erotik şey olacak.

"Benim küçük engerekim yavaş yavaş romantik birine dönüşüyor," diye fısıldıyorum dudaklarına.

O, bir hanımefendiye yakışmayacak şekilde homurdanır ve sonra kıcıma şaplak atar. "Hadi Romeo, oraya geri dönmeliyiz. Ne kadar çabuk dönersek, o kadar çabuk gidebiliriz."

"Sen çok zor birisin tatlım, ama bunu baştan biliyordum." Ona göz kırparak burnundaki küçük elmas küpeyi öperim. "Sen asla uysal bir kız arkadaş ya da eş olmayacaktın."

"Bunu sevdiğini biliyorum. Uysal bir kadınla sıkılırdın, Dario."

Gülümserim ve parmaklarımı onun parmaklarının arasına geçiririm. "Beni çok iyi tanıyorsun." Hala sert olan meme uçlarına uzun uzun bakarım. "Benden bu kadar tahrik olmamaya çalış, *amore mio*. Bakalım onları tekrar yumuşatabilecek miyiz."

Ben onu koridora geri götürmeye başladığımda, o kıkırdarak güldü ve bana dirsek attı. İlk gördüğümüz şey Sasha'nın gülümsemeyen yüzüydü. Duvara yaslanmış, gözleri uyanık, şu anda ölü gibi olsa da, rahat duruşu beni kandıramadı. Gerekirse bir saniyeden daha kısa sürede eline bıçak alabileceğini biliyorum. İkimize bir bakıyor ve sonunda küçük kız kardeşine odaklanıyor.

"Beni burada durup bunu dinlemeye zorladığınız için ikinizi asla affetmeyebilirim."

"Aman Tanrım," diye inliyor Mia, elini ağzına kapatarak. Yüksek sesle konuştuğunu biliyordu, ama kardeşinin onu duyabilecek misafirler arasında olduğunu düşünmemiştir. Elinin arkasından boğuk bir "Özür dilerim" diyor.

Açık mavi gözleri benimkilere kayar. "Karanlık bir köşeye kaçmak için biraz yaşlı değil misin?"

Gülümsemeden edemiyorum. "Bunun için yaşlı olmak diye bir şey var mı?"

O eğlenmiyor. Sadece başını eğip, neden bir köşe bulmamız gerektiğini anlamaya çalışır gibi yapıyor. Birini öldürmüyorduk, bu yüzden bu mantık onun anlayabileceği bir şey değil.

"Leonardo'nun onu duyması gerekiyordu," diyorum sonunda.

"Görev tamamlandı," diyor Sasha ve duvardan uzaklaşıp sakın bir şekilde yanımdan geçiyor. "Sandro ana odada. Onu gölgelerden izleyeceğim."

O yeterince uzaklaştığında, sadece Mia'nın duyabileceği şekilde başımı eğiyorum. "Sence onun ilgisini çekecek biri çıkar mı?"

Omuz silkiyor. "Belki."

"Sence onu öldürür mü?"

Sadece yarı şaka yapıyorum, ama Mia yine omuz silkiyor ve "Belki" diyor.

"Tanrım," diye mırıldanıyorum ve onu balo salonuna geri götürüyorum. Tam içeri girmek üzereyken, "Buradaki herkesin, senin mükemmel amın elimi ıslatırken benim adımı haykırdığını duyduğunu unutma," diyorum.

Umduğum gibi, yüzü sevimli bir pembeye döner ve onu partide sevişirken yakalanmış bir kadın gibi gösterir. Kapıdan içeri girdiğimizde ve tüm gözler bize döndüğünde tam da onun böyle görünmesini istiyorum. Birkaç kadın Mia'ya öfkeyle bakıyor, biri bize özlem dolu bir bakış atıyor, sanırım onu karanlık bir köşeye çekip çılgılık attıran biri çok uzun zamandır yokmuş, erkekler ise ya bana *yol verip* sırtlıyor ya da *ne şanslı bir piç kurusu* diye bakıyor.

Odayı tararken, ortada Leonardo'yu görüyorum. Şarap içiyor ve Bianca'nın ona anlattığı bir şeye hayranmış gibi davranıyor, ama gözleri sürekli Mia'ya kayıyor. Onun ifadesi diğerlerine benzemiyor. Bir çocuğun, başka birinin oynamak istediği oyuncağı elinde tuttuğunda yaptığı gibi somurtkan bir ifade. Leonardo'nun yüzünde bunu gençken sık sık görürdüm. O hala o zamanlar olduğu gibi şımarık bir velet ve benim ona baktığımı fark edince çenesi geriliyor, sonra Bianca'ya dönüp sahte bir gülümseme atıyor. Giuseppe'nin kızı akıllıca benim tavsiyemi dinledi ve bizim yönümüze bakmadı bile, ama kardeşinin beni bulması uzun sürmüyor.

"Seni görmek güzel, Dario," diyor Francesco, eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor. Santoro ailesinin gelecekteki reisi benden birkaç yaş büyük, ama Leonardo'nun aksine, sonunda babasının yerine geçtiğinde onu gururlandıracağını biliyorum.

"Seni de görmek güzel, Francesco." Kolumu Mia'nın omzunda tutarak, "Sana karımı tanıtmak istiyorum. Bu Mia," diyorum. Ona gülümsüyorum, ona böyle seslenmekten gurur duyuyorum ve bunun gerçek olmasını sabırsızlıkla bekliyorum.

Mia elini uzatır ve Francesco gülümseyerek elini sıkar. "Sizinle tanışmak çok güzel, beni yalancı düşürmüş olsanız da."

"Öyle mi?" diye sorar Mia.

Francesco ona gülümser ve sonra parmağıyla beni gösterir. "Onun asla evlenmeyeceğine yemin ederdim. Calabria'daki tüm kızlar, kız kardeşim dahil, onun seçimi arasındaydı," diye ekler dostça bir kahkaha atarak, "ama o hepsini reddetti. Kimse onu bağlayamadı."

Mia bana bakar ve göz kırpar, ben de onu tekrar köşeye çekip çekemeyeceğimi düşünürken sikim seğirir.

"Sanırım sadece beni bekliyordu." Bana bakar ve bana attığı masum bakışa bir saniye bile inanmam. Tatlı bir sesle, "Yani, sen kadınlardan kaçmakla ve bağlanmayı reddetmekle meşgulken, ben kaç yaşındaydım? Üç? Dört?" der.

Francesco az önce içtiği içkiyle boğulmak üzereyken, ben elimi aşağı kaydırıp dikkat çekecek kadar sert bir şekilde kıcına şaplak atıyorum, sonra da acıyan yanağını avucumla okşuyorum. Gözleri parlıyor ve alt dudağı

üstten hafifçe ayrılır. Yüzü şok ve heyecanın mükemmel bir karışımıdır.

"Beni sürekli tetikte tutuyor," diyorum ve ona göz kırpıyorum.

Francesco gülüyor ve kadehini kaldırıyor. "Güzel, enerjik kadınlara. Onlar olmasaydı dünya çok daha üzücü bir yer olurdu."

"Amin," der Sandro, sırtarak araya girer. Garson tepsiyle yanımızdan geçerken boş şarap kadehini masaya bırakır ve bana bakar. "Don Esposito sizinle konuşmak istiyor. Ev sahibimizin berbat yağlı boya tablosunun yanında oturuyor. Pardon, *Apollo'nun* tablosunun demek istedim."

Francesco, kardeşimin alaycı sözlerine gülerken, ben de Carlo'ya bakıp başımı sallayarak hemen geleceğimi belirtirim.

"Merak etme. Onun güvenliğini sağlayacağım," diyor Sandro, Mia'nın elini tutup onu dans pistine doğru götürürken. Eğilip ona hızlıca bir öpücük veriyorum.

"Onun yanından ayrılma, *amore mio*," diyorum ona.

"Bırakmayacağım," diye söz veriyor, Sandro onu benden uzaklaştırmadan hemen önce.

Güvende olduğunu biliyorum. Kardeşimin onu korumak için canını vereceğini

korumak için hayatını feda edeceğini ve Sasha'nın gizli bir köşeden her saniyeyi izlediğini biliyorum, ama yine de birkaç saniye bekleyip, o ve kardeşim dans pistine çıkana kadar izliyorum. Kardeşim onu döndürüyor ve güldürüyor.

"Kahretsin, fena halde aşık olmuşsun," diyor Francesco. "Açıkçası, bu günü göreceğimi hiç düşünmemiştim."

"Ben de öyle, ama haklısın. Durumum gerçekten kötü." Bunu bu kadar kolay kabul etmeme şaşırmış olsa da, bunu iyi saklıyor. Bizim iş kolumuzdaki çoğu erkek aşk için evlenmez ve *eve*t dedikten sonra kesinlikle sadık kalmazlar, ama ben bunu hiç istemedim. Bu, hiç evlenmek istemememin nedenlerinden biri. Aldatılmaya dayanamıyorum ve Mia'dan önce, hayatımın geri kalanında tek bir kadına bağlanmak istemiyordum, ama şimdi başka biriyle birlikte olmayı hayal bile edemiyorum.

Francesco'dan izin isteyip Carlo'nun beklediği yere doğru yöneliyorum. Bana yanına oturmam için işaret ediyor

oturmamı işaret ediyor ve oturduğumda, "Görüyorum ki kardeşin hala aynı" diyor.

Sandro'nun dans pistinde karımı döndürmesini izlerken sesinde eğlenceli bir ton var. Çalan klasik müzik buna pek uygun değil, ama o bunu başarabiliyor ve Mia'yı güldürüyor, ki benim için önemli olan da bu.

"Öyle," diye onaylıyorum, onun vücudunun hatlarını vurgulayan nazik bir eğilme hareketiyle onu kucakladığını izlerken, içimde onu tekrar arzuladığımdan başka bir şey düşünmek zorlaşıyor.

Birkaç saniye sonra Carlo, "Sizi fazla alıkoymayacağım. Böylesine güzel bir eşiniz varken, meşgul bir adam olduğunuzu biliyorum, ama adamlarınıza yapılan saldırılarla hiçbir ilgim olmadığını kendi ağzımdan duymak istedim" dedi.

Başımı çevirip yaşlı adamın gözlerine bakıyorum. Gözleri eskisi kadar keskin ve kurnaz, ama içinde aldatma yok. Odayı tararken Leonardo'yu bulduğunda durduğunu izliyorum.

"Babası dehşete düşerdi," diyor ve bana dönüyor. "Ailem sizin ailenizin yanında olacak. Size söz veriyorum."

"Teşekkür ederim, Don Esposito. Dominic bunu duyduğuna sevinecek," diyorum.

"Dominic iyi bir adam. Babası, oğlunun başardıklarını görse gurur duyardı. Antonio iyi bir adamdı, onu dostum olarak görürdüm."

"Amcamın da senin için aynı şekilde hissettiğini biliyorum. Sana çok saygı duyuyordu, Don Esposito," diyorum.

Elini uzatıp kolumu okşadı. "Sen iyi bir adamsın, Dario. Bu işi doğru şekilde halledeceğini biliyorum."

Aynı fikirde olduğumuzdan ve ikimizin de *doğru yolun* Leonardo'nun iki metre altında çürümeye mahkum edilmesi olduğu konusunda hemfikir olduğumuzdan eminim, ama Carlo bunu "Zaten küçük kardeşi iş konusunda her zaman daha akıllıydı. Paulo her şeyin ağabeyi yerine Franco'ya kalmasını sağlamalıydı" diyerek onaylıyor.

"Leonardo buna bayılırdı," diyorum ve Carlo gülümsüyor.

"O küçük pisliğin yüzündeki ifadeyi görmek için iyi para öderdim." Diye iç geçirip şarabından bir yudum aldıktan sonra, "Hepimizin gurur duyabileceği oğulları olamaz" dedi.

Carlo'yu sürekli utandıran ve yardım almayı reddettiği kumar alışkanlığı yüzünden her yıl küçük bir servet kaybeden oğlu hakkında ne söyleyeceğimi bilemiyorum, bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum. O ve ben birkaç dakika sessizce oturuyoruz, ikimiz de Mia ve Sandro'yu izliyoruz ve Mia bana sevimli bir şekilde el salladığında Carlo hafifçe gülüyor.

"Sen şanslı bir herifsin," diyor.

"Kesinlikle katılıyorum," diyorum ona.

"Git karınla eğlen, Dario." Hâlâ karıma bakarken ekliyor: "Ve şunu bil ki, buradaki her erkek seninle yer değiştirmek için sol testisini feda ederdi."

Ona bakıyorum, gurur duymalı mıyım yoksa kızmalı mıyım emin olamıyorum. İçimdeki çelişkiyi fark etmiş olmalı ki gülümsüyor ve yine koluma hafifçe vuruyor.

"Bunu bir iltifat olarak kabul et, Dario."

Kafamı sallayıp ayağa kalkmadan önce elini hızlıca sıkıyorum. "Sizi görmek güzeldi, Don Esposito. Dominic, bu kadar iyi olduğunuzu duyunca çok sevinecek."

"Ona ve ailesine selamlarımı ilet," diyor, ben dans pistine doğru yürürken.

Sandro beni görünce sırtarak Mia'yı tekrar döndürüp onu aşağıya doğru eğiyor.

"Yeterince eğlendin," diyorum ona.

"Öyle mi?" diye gülerek, onu dans pistinde benden uzaklaştırmaya çalışır, ama ben onun elini tutup kendime doğru çekerim.

"Bence bu gece karıma yeterince dokundun," diyorum ona İtalyanca.

Bana kocaman bir gülümsemeyle bakıyor ve uzaklaşmadan önce kulağıma fısıldıyor: "*Karının* iki meme ucunda da piercing olduğunu henüz söylemediğimi düşünürsek, bence kendimi inanılmaz derecede iyi tutuyorum."

"Az önce söyledin," diyorum ona.

Kafasını sallayarak gülerek geri çekildi. "Bunu ben söylemedim. Sadece ne kadar iyi davrandığımı tesadüfen belirttim. Bir sürü sorum var ve bunları sana daha sonra soracağım."

Bizden beş adım bile uzaklaşmadan, başka bir istekli dans partneri bulur. Sırıtarak onu kendine çeker ve sonra başka bir dans eden çiftin arkasında kaybolur.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Mia. "Don Esposito ile?"

"Sorun yok, *amore mio*. Sadece ailesinin bizimle olduğunu bana bildirmek istedi. Şimdi sadece Leonardo'nun harekete geçip kendini ifşa etmesini bekliyoruz."

"Sonra onu alt edeceğim," diyor Mia gülümseyerek.

Eğilip onu öpüyorum. "Sonra ben devreye girip onun icabına bakacağım," diye düzeltiyorum.

Başka bir yerde olsaydık, az önce söylediğim şey hakkında bana çok yüksek sesle azarlardı, ama şu anda bunu yapamadığı için, daha da geniş bir gülümsemeye onu bana daha da yaklaştırp, başka bir çifti önlemek için onu küçük bir daire çizerek döndürdüm.

"Bu hoş, değil mi?" Gizlemeye çalıştığı bakışını görmezden geliyorum. "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, buradaki tüm erkeklerin seninle olmak için sol testislerini vereceklerini az önce öğrendim."

Şaşırdığını anlayabiliyorum, ama odaya tembel bir bakış atarak bunu gizliyor. "Bu beni biraz daha iyi hissettiriyor, özellikle de tüm kadınların seninle olmak için sağ göğüslerini vereceklerinden emin olduğum için."

"Bu büyük bir iltifat," diye katılıyorum. "Onlar için çok kötü, ben sadece seni istiyorum."

Ellerini boynumun arkasına doladı ve parmakları saçlarımı okşadı. "Ve ben sadece seni istiyorum," diye fısıldadı. Nefesinin sıcaklığı boynuma değdi ve vücudum hemen tepki verdi, onun yaptığı gibi benim de hayal kırıklığımı gideremediğimi hatırlattı.

"İşte benim küçük umutsuz romantikim," diye alay ediyorum ve sonra kulağını ısıırıyorum.

"Artık gidebilir miyiz?"

"Beni tekrar çıplak görmek için sabırsızlanıyor musun? Daha geçen Gece, tatlım, ve sen zaten benim sikime bağımlısın.

"Egon daha da büyürse, patlayacaksın."

Gülümserim ve kulağının hemen altına öpücük kondururum, vücudunu saran titremeyi hissederim ve her saniyesinden zevk alırım. Dudaklarım ona zar zor değecek şekilde, "Leonardo sana bakıyor mu?" diye sorarım.

Kalabalığı taradığını biliyorum ve beni nazikçe dürttüğünde, odanın diğer tarafını görebilmesi için onu yarım daire şeklinde yönlendiriyorum. Birkaç saniye sonra fısıldıyor, "Evet, ve yemin ederim ki küçük bir bebek gibi somurtuyor."

Bu görüntü beni hafifçe güldürdü. "Güzel." Onun izlediğini bilerek, elimi onun açıkta kalan sırtına kaydırdım, parmaklarımı omurgası boyunca gezdirdikten sonra, sahiplenircesine beline koydum. Diğer elim saçlarına giriyor, boynuna öpücükler kondururken saçlarını avuçluyorum. Karımı böyle herkesin içinde işaretlememin onu çıldırttığını biliyorum ve bu görüntünün, daha sonra riskin buna değer olup olmadığına karar verirken onu çileden çıkaracağını da biliyorum. Bu görüntü onu rahat bırakmayacak ve asla unutamayacak.

Bıçağı saplayarak başımı çeviriyorum ve o saklayamadan, benim olan şeye attığı ateşli bakışını yakalıyorum. Sırtarak elimi aşağı indirip kıcını avuçlayarak onu bana daha sıkı çekince, çenesi geriliyor ve dönüp odadan çıkıyor.

"Bu kadar yeter," diyorum, Mia'nın yanağına öpücük kondurup kıcına hafifçe vuruyorum, sonra saçlarını tutan elimi gevşetiyorum. "Bil diye söylüyorum, bu sadece onun için değildi. Onu gerçekten kızdırmam gerekiyordu, ama aslında hepsi benim içindi."

Belimi kavrayarak, vücudunu benim bariz sertliğime bastırır. "Biliyorum öyleydi." "Bununla dolaşmak çok zor olmalı," diye eklediğinde, gözlerinin eğlenceyle parladığını yemin ederim.

Yüzünü avuçlarım ve başparmağımı çenesine hafifçe sürerim. "Merak etme. Çok yakında bu acı geçecek."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Biliyorum, *küçük yılan*."

Ben Sandro'ya bakıp gitme zamanının geldiğini belirtmek için başımı sallarken, parmakları belime gömülüyor. Kollarındaki kadına gülümsüyor ve ona bir şey söylüyor, kadın gülüyor ve başını sallıyor, sonra Sandro onu bırakıp dans pistinden çıkıp bize katılıyor.

Sasha'yı aramaya zahmet etmiyorum, zaten bizi izlediğini ve bu tarafa doğru geldiğini biliyorum.

"Bu kadar erken mi gidiyorsunuz, *Signore Alessi*?"

Claudio'nun sesini duyduğumda yüzümü buruşturmamaya ve ondan ne kadar tiksindiğini belli etmemeye çalışıyorum. Yüzümü ifadesiz tutmayı başarıyorum, ama Mia acı dolu iniltiyi duyuyor ve parmaklarını pantolonumun beline sokup, gömleğimin altına girene ve sırtımın çıplak tenini hissedene kadar parmaklarını hareket ettiriyor.

Onun dokunuşu, onun asla anlayamayacağı kadar yatıştırıcı ve Claudio ile başa çıkmayı katlanılabilir kılan tek şey. Mia'nın tırnaklarının cildimde bıraktığı yumuşak izlerle birleştiğinde, ona gösterdiğim gülümseme çok daha samimi geliyor.

"Üzgünüm Claudio, ama erken ayrılmamız gerekiyor," diyorum ona. "Davetin için teşekkür ederiz."

O kırılmadan önce Mia ona gülümser ve ekler: "Sizinle tanışmak ve güzel evinizi görmek büyük bir zevkti, Bay Bellantoni."

"Ne zaman isterseniz bekleriz, *Signora Alessi*," diyor, onun övgüsüne neredeyse ağzının suyu akarak.

"Bunu unutmayacağım." Bana bakar ve sırtarak, "Kocamın beni yakında İtalya'ya geri getirmesini sağlayacağım," der.

Claudio, aramızda filizlendiğini hayal ettiği dostluktan heyecanlanarak ellerini çırpır. Onu sert bir uyanış bekliyor, çünkü bu korkunç eve bir daha adım atmaya niyetim yok. Ama bu gerçeği başka bir güne saklıyorum. Şimdilik, bu kendini beğenmiş adama gülümserim ve sonra güzel karımı onun sapkın bakışlarından uzaklaştırırım.

"Sana çok takıntılı," diye mırıldanır Sandro, yeterince uzaklaştığımızda.

"Onun işe aldığı kadınlara çok acıyorum," diyor Mia. "Umarım en azından bunun için çok iyi bir ücret alıyorlar."

"Her zaman iyi para ödediğini duydum," diyorum, "ve kötü davranmıyor. Sadece çıplak ve homurdanan halini görmeye ve duymaya katlanmak zorundalar."

"İğrenç." Mia irkilir ve ben onun omzunu sıkarım. "Merak etme. Onu bir daha görmeyeceksin," derim ona.

"Bunu duyduğuma sevindim," diyor tam kapıya vardığımızda ve Sasha yaklaşıyor, sanki başından beri böyle planlamış gibi arkasına sorunsuzca geçiyor. Ne yaptığını veya nerede saklandığını bilmiyorum ama üzerinde görünür bir kan izi görmüyorum, bu yüzden her şeyin yolunda gittiğini varsayıyorum.

Dışarı çıktığımızda, vale arabalarımızı getirene kadar bekliyoruz. Adamlarımız SUV'lerde bekliyorlar ve Mia'yı Ferrari'ne bindirirken, ilk SUV önümüze geçip yol gösterirken Sandro ve Sasha Porsche'ye biniyorlar.

"İlginçti," diyor Mia. Claudio'nun güvenlik ışıklarının ötesindeki karanlığı görmek için pencereden dışarı bakıyor, ama ana yola girer girmez vazgeçip koltuğuna geri yerleşiyor.

"Bunu katlanılabilir kılan tek şey sensin," diyorum ona. Elimi yüzüme götürüp, içinde bulunduğum parmaklarımı kokluyorum ve hala üzerlerinde kalan kokuya inliyorum. "Sonuçta senin amının baş döndürücü kokusuyla kaplanacaksam her şeye katlanırım."

"Bunu unutmayacağım," diyor ve sonra eldiven kutusundan telefonunun çaldığını duyunca iç çekiyor. Çantası yoktu ve elbisesi de bir şey taşımaya izin vermiyordu, bu yüzden içeri girmeden önce telefonu arabada bırakmıştı. Telefonu çıkarıp ekrana bakıyor. "Babam arıyor."

"Çok yakında beni öldürmek isteyecek adam," diye cevap vermeden hemen önce söylüyorum.

"Merhaba baba."

Onun ne dediğini duyamıyorum, ama elimi uyluğuna doğru kaydırıldığında onun nefesinin hafifçe kesildiğini duyuyorum.

"Evet, her şey yolunda," diyor ve elimi tutup dizine geri itmeye çalışırken beni gülümsetiyor. "Evet, herkes çok nazik ve ev çok güzel."

Elimi yumuşatıyorum ve o da aynısını yapar yapmaz, elimi hareket ettirip bacağının üst kısmındaki yarıktaki kaydırıyorum, böylece avucumun altında uyluklarının çıplak tenini hissedebiliyorum.

"Evet," diyor, sesi biraz kesik kesik, sonra ekliyor, "Dario uslu davranıyor."

Bunun üzerine onun uyluğunu sıkıp parmaklarımı daha yukarı doğru kaydırıyorum.

"Az önce şık bir partide yüzümüzü gösterdik, bu yüzden bu pisliğin harekete geçmesi çok uzun sürmeyecektir," diyor ve Leonardo'nun pislik olarak adlandırılmaya nasıl tepki vereceğini hayal ederek gülmeme engel oluyorum.

Lev onu güldüren bir şey söyler ve birkaç saniye sonra, o inler. "Gerçekten mi, baba?" Bir süre daha sessizlik olur ve sonra, "Tamam, evet, biliyorum. Ben de seni seviyorum. Anneme yarın arayacağımı söyle. Hoşça kal."

Telefonu kapatmak yerine, telefonu bana uzatıyor. "Seninle konuşmak istiyor."

Telefonu almak için elimi onun uyluğundan çekmek zorunda kalıyorum, ama hemen hoparlörü açıyorum. Lev'in sesi arabayı doldururken, elimle Mia'nın elbisesinin altına girip uyluğuna doğru kaydırıyorum.

"Her şey gerçekten yolunda mı?" diye sorar.

"Evet, çok iyi, Lev," diyorum ona, Mia'nın bana attığı bakışı görmezden gelerek. Parmaklarımı uyluğuna doğru kaydırırken, Mia'nın tüm vücudu gerginleşiyor. "Mia harika bir iş çıkarıyor," diye ekliyorum ve sonra başımı çevirip, sevimli öfkeli yüzüne hızlıca göz kırpyorum.

"Tabii ki öyle," diye homurdanıyor Lev. Bir saniye sessiz kalıyor ve o düşünürken, parmaklarımı daha yukarı kaydırıyorum ve iç uyluklarını kaplayan kaygan uyarılmasını hissedince sırtıtıyorum.

Babası "Uslu duruyor musun, Dario?" diye sorarken, Mia bileğimi tutar.

Dayanamayıp parmağımı daha yukarıya doğru kaydırıyorum, ıslak yarık boyunca gezdirip nazikçe piercingini okşuyorum.

"Ben her zaman kendime hakim olurum, Lev," diyorum, ki bu bir cevap değil ve sanırım o da bunun farkında. Ona gerçeği söylediğimde, bu konuşmayı hatırlayacak ve muhtemelen bunun için beni vuracak.

"Seni yavaş yavaş öldüreceğim," diye tehdit eder ve Mia'nın parmakları bileğimi sıkıca kavrar. Beni ondan uzaklaştırmaya çalışırsa onunla savaşılmaya hazırım, ama parmağımı aşağı doğru itip daha önce yaptığı gibi beni içine zorla sokarak beni çok şaşırtır.

Benim yaramaz kızım.

Ona bakıyorum, görüntüsünü hafızama kazıyorum. İç ışıklar onu zar zor aydınlatıyor, ama başını geriye eğip gözlerini kapatırken inlememek için dudağını ısırdığını görebiliyorum.

dudaklarını ısırarak inlemekten kaçındığını görebiliyorum.

"Biliyorum," diyorum babasına, kızı parmağımı sonuna kadar içeri sokarken.

Hayatım boyunca pek çok şüpheli şey yaptım, ama babasıyla konuşurken Mia'yı parmaklamak, listede ikinci sırada olmalı - onu sikmekten hemen sonra.

Telefonun diğer ucunda derin bir nefes duyuluyor ve onun bir sonraki uçağa binip binmemeyi tartıştığını biliyorum, ama ben onun kızının sıkı amının parmağımı sıkıca kavradığını hissetmekle meşgulüm, onun ikilemini umursamıyorum. Parmağımı onun içine sokup çıkarıyorum, kalçalarının benim hareketlerime uyum sağlamak için nazikçe hareket ettiğini hissediyorum.

Sonunda, "Onu koru, Dario. Kızımı sana emanet ediyorum," diyor.

"Ona zarar gelmeyeceğine söz veriyorum," diyorum ona, parmağımı iç duvarında gezdirip onu çıldırtan piercingini okşarken bu sözü kolayca veriyorum. "Bu iş yakında bitecek, Lev. Leonardo onu bu gece gördü ve yemi yuttuğunu biliyorum. Yakında onun için gelecek ve geldiğinde onu ortadan kaldıracacağız."

Onu sakinleştirmeye çalışıyorum, böylece Rus kızını uçağa atıp her şeyi mahvetmesin, ama gerçek şu ki bu iş birkaç gün içinde bitmeyecek. Onun kızıyla aramızdaki bu şey daha yeni başladı ve ben onun hiç istemediği ikinci damadı olmak üzereyim. Yine de ona birkaç gün daha bilgisiz kalmasına izin vereceğim. Ona başka bir endişe kaynağı yaratmanın anlamı yok.

"Onu yakaladığımızda sana haber veririm," diyorum, Mia inlemeye başlamadan önce telefonu kapatmam gerektiğini bilerek. Titremesinin şiddetine bakılırsa, fazla dayanamayacak gibi görünüyor.

"Onu güvende tut," diyor ve telefonu kapatıyor. Telefonun kapandığını duyar duymaz, klitorisini okşuyorum ve o başını geriye atıp adımını inlerken onu doruğa ulaştırıyorum. Parmakları bileğimi sıkıca kavrarken kalçalarını sallıyor ve partide olduğu kadar şiddetli bir şekilde orgazm oluyor.

"Siktir," diye inledim, orgazmının onu sarstığını ve elimi ıslattığını hissederek. "Seni sapık küçük şey." Hareketlerimi yumuşattım, tembelce

sonrasındaki titremeleri okşayarak. "Şaşırmamalıyım, *piccola vipera*, ama şaşıyorum."

Bana memnun bir gülümseme atar ve bileğimi tutan elini gevşetir, kasları gevşer ve koltuğa daha da derin bir şekilde gömülür.

"Babamın bununla hiçbir ilgisi yoktu," diyor.

"Bence vardı." Şişmiş, hassas klitorisini hafifçe daireler çizerek okşadım. "Bence onun telefonda olduğunu bilmek seni tahrik etti."

"Bu iğrenç," diyor ve beni güldürüyor.

"Yaptığımız hiçbir şey *iğrenç* değil. Babanın sesini duyunca tahrik oldun demiyorum."

"Lütfen bir daha bana bu sözleri söyleme."

"Rahatla tatlım," diyorum ve klitorisini nefesini kesecek kadar sertçe okşuyorum. "Tek söylediğim, bir şeyin tabu olması nedeniyle tahrik olmanın yanlış bir yanı olmadığı. Benimle birlikte olmaman gerektiğini biliyorsun, benim senin iki katın yaşında olduğumu biliyorsun ve konuşurken sana yaptıklarımı babam bilseydi çok kızacağını biliyorsun, ve tüm bunlar senin elime boşalmana neden oldu."

"Tanrım," diye fısıldadı.

Onun piercingine nazikçe dokunuyorum. "Sen hiçbir zaman kurallara uyan biri olmadın Mia, ve senin sapık olmana hiç şaşırmadım. Sevişirken bana baba demek istersen, edebilirsin."

O inler ve yüzünü elleriyle kapar. "Lütfen konuşmayı kes."

"Ama bu bana seni şaplaklama hakkı verir," diyorum ona. "Birinin senin yaramaz kışını hizaya getirmesi lazım."

"Bu gece bıçaklarımdan birini takmadığım için çok şanslısın."

"İnan bana, bundan sonuna kadar yararlanacağım." Ona bir kez daha okşadıktan sonra parmaklarımı ağızma götürdüm ve bu gece ikinci kez onun tadını parmaklarımdan yaladım. "Tatlı amını dilimde hissetmekten asla bıkmayacağım."

Geri dönüş yolu imkansız derecede uzun sürüyor gibi geliyor, ama sanırım bunun nedeni, acı verici derecede şişmiş bir penisle her saniyesine katlanmak zorunda olmam. Çocukluğumun geçtiği eve vardığımda, Mia'nın vücudunun sıcaklığına geri dönmeye fazlasıyla hazırım.

. Ne yazık ki, kardeşim babamla hızlıca bir toplantı yapmamız ve Dominic'i aramamız gerektiğini hatırlatmak için çok hevesli.

Eve girer girmez, başımı Mia'nın kulağına eğiyorum. "Sakın uykuya dalma, *amore mio*. Senin için planlarım var."

Yanağıma öpücük kondurup fısıldadı, "Söz veremem. Bana yaşattığın orgazmdan sonra çok yorgun hissediyorum."

"Tatlım, ben henüz orgazm olmadım, bunu unutma."

O gülüyor ve bana hızlıca bir öpücük veriyor, sonra onu Sasha'ya teslim ediyorum ki odamıza geri dönmesini sağlayabilisin. Burada güvende olduğunu biliyorum, ama yine de riske girmeyi reddediyorum. Merdivenlerden yukarı çıkıp gözden kaybolana kadar onu izliyorum, sonra kardeşimin kendini beğenmiş yüzüne bakıyorum.

"Piercingli meme uçları hakkında," diye başlıyor ama onu hemen kesiyorum.

"Onun vücudunun hiçbir parçası tartışmaya açık değil," diye onu uyarırım. Ellerini kaldırır, ama ağzından çıkan ilk söz şudur:

"Başka piercing var mı?" Onu yumruklayacağım belli olduğunda, "Tek bilmek istediğim bu. En azından bunu söyle bana" diye ekler.

"Vermeyeceğim," diyorum.

O gülüyor. "Lev sikini delik deşik etmiş. Mia'nın da kemerinin altında takılar olduğunu tahmin ediyorum."

"Sandro, karımın vücudu hakkında konuşmaya devam edersen seni bıçaklarım."

"Karın, ha?"

"Yakında olacak."

"Tamam," diye pes eder. "Onu sevdiğini anlayabiliyorum ve bu gece dikiş atılmak istemiyorum." Gülümser ve kolunu omuzlarıma dolandır. "Ama piercing var, değil mi?"

"Siktir git kardeşim," diyorum, ama o benim gülmemeye çalıştığımı biliyor. "İt," gülümsüyor. "Endişelenme, sexy

düşüncelerim yok."

"Öyle olmasan iyi olur," diye uyarıyorum.

"Düşünmüyorum," diye ısrar ediyor. "Sana söyledim, o kadar genç olanları sevmiyorum.

Ailede sapık olan tek kişi sensin, ağabey."

"Aptal," diye mırıldanıyorum, babamın ofisine girmeden hemen önce. Bizi bekliyor, bir elinde artritli eliyle içkisini, diğer elinde ise annemin bilmiyormuş gibi davrandığı gizli gece purosunu var. Bu evde o kadın bilmeden hiçbir şey olmaz, buraya geldiğimden beri Mia'ya yaptıklarımı düşününce, kasten görmezden gelmeyi tercih ettiğim bir gerçek. Kasten görmezden gelmek, ailelerin delirmeksizin bir arada kalabilmelerinin yoludur.

Sandro ve ben oturur oturmaz "Nasıl gitti?" diye sorar. "Dominic şimdiden hatta."

"Ne oldu?" Kuzenimizin sesi telefonda yüksek ve net bir şekilde geliyor. Enzo'nun hafif bir inilti sesi duyuyorum. New York bizden altı saat geride, yani yeğenimin yatma vakti yaklaşıyor olmalı. Kuzenimin iş konuşurken oğlunu uyutmak için salladığını kolayca hayal edebiliyorum. O her zaman çok iyi bir çoklu görevci olmuştur.

"İyi gitti," diyorum ona. "Don Esposito ve Don Santoro selamlarını gönderdi ve ikisi de bu konuda bizim tarafımızda olacaklarını açıkça belirttiler. Claudio, İtalya'ya döner dönmez sana yalakalık yapmayı dört gözle bekliyor ve Leonardo gözlerini Mia'dan ayıramadı. Yakında harekete geçeceğinden hiç şüphem yok."

"Nasıl emin olabilirsin?" diye sorar Dominic ve sonra oğluna, benim tam olarak duyamadığım, onun dünyanın en sevimli oğlu olduğu hakkında bir şeyler fısıldar.

"Eminim," diyorum, bebek konuşmasını keserek, "çünkü onu küçük düşürdüğümünden eminim ve Mia karşı konulmaz."

Onun kahkahasını duyuyorum ve bunun benim pahasına olduğunu biliyorum. "Sandro?" diye sorar Dominic.

"Buradayım," diyor Sandro.

Dominic, "O zaten ona aşık, değil mi?" diye sorarken sesinde bir kabullenme var.

Sandro bana sırtıyor. "Evet, öyle ve bunu herkes biliyor."

"Bana bunu yaptığına inanamıyorum," diyor Dominic. "Emirlerimin hangi kısmını anlamadın?"

"Ben işimi yapıyorum," diyorum.

"Lev'in bunu takdir edeceğinden eminim," diye mırıldanıyor Dominic.

"En azından Sasha uslu duruyor mu?"

"Evet," diyor Sandro. "Henüz kimseyi öldürmedi bile."

"Birinin uslu davrandığını bilmek güzel," diyor Dominic, ve Sandro bu fırsatı değerlendirip beni parmağıyla işaret ediyor ve yetişkin erkekler yerine çocuklarmışız gibi sırtıyor. Kuzenimiz birkaç saniye bebek konuşmasına geri dönüyor, ben de Dominic dikkatini bize çevirmeden önce kardeşime orta parmağımı gösteriyorum. Oğluna karşı kullandığı tatlı ses tonu, "Arkanızı kollayın ve bu işi halledin. İkinizin de buraya dönmenizi istiyorum, Lev huzursuzlanmaya başladı" der.

"Yakında bitecek," diye onu teselli ediyorum.

"Ve ne yaparsan yap, Mia'yı güvende tut. Ona aşık olman yeterince kötü, ama eğer yaralı olarak geri dönerse, Lev ve tüm ailesi seni avlayacak." Dominic tekrar konuşmaya başladığında, tatlı ses tonuna geri dönmüştür ve Natalya ile tanışmadan önceki toplantılarımızla karşılaştırıldığında, bu toplantıların ne kadar farklı olduğunu düşünmeden edemiyorum. "Büyükbaba, Dario amca'yı öldürmeye çalışacak. Evet, öyle," diye oğluna şefkatle sesleniyor ve yeğenimin gülümseyen yüzünü kolayca hayal edebiliyorum. "Dario amcan pantolonunu çıkaramadı, değil mi Enzo? Hayır, çıkaramadı ve şimdi de annenin kız kardeşine aşık oldu."

"Sanırım anladı," diyorum ve herkes gülüyor, ben hariç. Babam bana, bu konuyu daha sonra konuşacağımızı belli eden bir bakış atıyor.

"Nat buna bayılacak," diyor Dominic.

"Hepimiz buna bayılıyoruz," diyor Sandro.

"Her şey bittiğinde size haber veriz," diyorum, konuyu kapatmaya çalışarak.

"Lev yarın akşam yemeğine geliyor, beni bu işin ortasına soktuğun için tekrar teşekkürler." İngilizceye geçip Nat'e hemen geleceğini söyler ve "Bir şey olursa beni ara" der.

Öyle yapacağımıza söz veriyoruz, sonra telefonu kapatıyor ve ben kardeşim ve babamla baş başa kalıyorum. İkisi de bana bakıyor, biri saçma sapan bir sırıtışla, diğeri ise benimle ne yapacağını bilemezmiş gibi.

Babam bir içki daha alır ve bardağı masaya koyarken, "Hayattan fazla bir şey istemiyorum," der.

"Tanrım, yine başlıyoruz," diye inlerim.

Artritli parmağıyla beni işaret ediyor. "Küfür etme. Annenin bundan nefret ettiğini biliyorsun."

Ellerimi kaldırıyorum. "Üzgünüm, *Papà*."

"Annenin başka nelerden nefret ettiğini biliyor musun?" Sandro ve ben, o konuşmadan önce inleriz. "Torunları olmaması, İtalyan gelinleri olmaması, işte bunlardan nefret ediyor."

Sandro'ya bakarım. "Bu senin parlama şansın, küçük kardeş."

"Siktir git," diye gülererek cevaplar. "Köyden bir kızla evlenip onu hamile bırakarak iyi bir evlat gibi görünmeye çalışmayacağım." Babamıza bakar. "Alınma."

Babamız inliyor. "Mia'yı seviyorum," diye itiraf ediyor. "Annen bu konuyu hiç kapatmayacak ama Mia sana çok yakışıyor. Diğer kızlar gibi seni köpek yavrusu gibi takip etmiyor. Sana karşı çıkacak birine ihtiyacın var ve içimden bir his, onun sana hiçbir şey yapmana izin vermeyeceğini söylüyor." İçini çekip ekliyor: "İtalyan olmaması çok yazık."

Sandro da sevinçle ekliyor: "Onu parmağında oynatıyor."

Omuz silkiyorum, inkar etmeye zahmet etmiyorum. Kız arkadaşıma tamamen bağımlıyım ve bunun beni ne kadar az rahatsız ettiğine şaşırıyorum.

"Burada işimiz bitti mi?" diye soruyorum, Mia'nın yanına dönmeye hazır bir şekilde. "Şimdilik," diyor babam.

Sandro ve ben dışarı çıkıyoruz. O ters yönde yürümeye başlıyor, ama köşeyi dönmeden önce soruyor: "O kutuları hepsini açtın mı?"

Gömleğimin manşetlerini gevşeterek merdivenlere çıkmaya başlıyorum ve geriye dönüp bağıriyorum, "İyi bir kısmını hallettim kardeşim."

O gülüyor, ben ise merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum, onun arkasında olduğunu bildiğim kapıya yaklaştıkça kalbimin hızlandığını hissediyorum. Kapıyı açıp içeri girdiğimde ilk gördüğüm şey Mia'nın çıplak poposu ve omurgasından yukarı doğru kıvrılan seksi ejderha dövmesi.

"Lanet olsun," diye inleyerek gözlerimi onun üzerinde gezdiriyorum. Karnının üstüne yatmış, omzunun üzerinden bana bakıyor. Dizleri bükülmüş, ayakları havada sallanıyor. Hâlâ giydiği kırmızı topuklu ayakkabıları görünce nefesim kesiliyor.

topuklu ayakkabılarını gördüğümde nefesim kesildi. Üzerinde kalan tek şeydi ve odayı geçmeden önce bu görüntü zihnime kazındı.

Saniyeler içinde soyunup prezervatif alıyorum. O dönmeden önce, ellerini benimkilerle sabitleyip omurgası boyunca öpmeye başlıyorum.

"Umarım bu gece uyumayı planlamıyordun, *amore mio*."

"Bunu dert etmesi gereken sensin," diyorum, dilimi belinin alt kısmına doğru kaydırırken o neredeyse mırıldanıyor. "Gençlik benim tarafımda."

Kalçasını ısırıp onu ters çeviriyorum, o bacaklarını ve seksi topuklu ayakkabılarını bana dolarken ben de vücudumu onun üzerine eğiyorum. İçine girmeden önce onu nazikçe öpüp onu sevdiğimi fısıldıyorum, çünkü ona ne kadar sert davranırsam davranayım, tüm bunların altında derin, her şeyi tüketen bir aşk olduğunu hatırlamasını istiyorum, sonra sert ve hızlı bir şekilde içeri girerek ona yaşla birlikte dayanıklılığımın arttığını kanıtlıyorum.

Bölüm 16

Mia

Sırt üstü yuvarlanıp kollarımı gererken, hala ne kadar ağrım olduğunu hissedince inlerim. Gözlerim hala kapalıyken, ellerimi uzatıp Dario'nun vücudunun rahatlatıcı sıcaklığını ararım, ama tek bulduğum yastığının üzerinde duran bir kağıt parçasıdır. Gözlerimi ovuşturup zorla açarım ve bana bıraktığı mektubu okurum.

Günaydın, amore mio.

Umarım bu sabah vücudun ağrıyordur ve attığın her adımda yaşın bir avantaj olabileceğini hatırlarsın. Benimle dalga geçmeyi bırak tatlım. Yoksa sabahları ağırlı ve bitkin uyanmayı mı seviyorsun? Hayatımın geri kalanında her gece seni deli gibi sikmekten mutluluk duyarım küçük yılan.

Sandro ve Sasha ile bazı şeyleri kontrol ediyorum, ama yakında döneceğim. İstedığın zaman aşağıda brunch seni bekliyor.

Seni seviyorum,

Mia. Dario

Gülümserim ve notu tekrar okurum. Antrenmanlarda hep çok sert davranırdı, ama gerçekte o kocaman bir yufka yürekli. Hala onun kokusunu taşıyan rahat yataktan kendimi zorla kaldırıyorum.

Dün gece giydiği gömleği alıp giydikten sonra balkona çıktım. Deniz göz alabildiğince uzanıyordu ve aniden içinde yüzme isteği duydum. Dario'nun birkaç saat daha gelmeyeceğini bildiğimden, brunch'ı atlayıp yerine mayomu giymeye karar verdim. Banyodan çıkmadan önce, kolumda hala duran dikişlerin üzerine su geçirmez bir bandaj yapıştırdım. Bunun pek akıllıca bir hareket olmadığını ve yine de enfeksiyon kapabileceğini biliyorum, ama umarım kısa bir yüzme için yeterli olur.

Bunu yaptıktan sonra, ayaklarıma bir çift parmak arası terlik giyip aşığı kata iniyorum. Ev boş gibi geliyor, ama temizlik yapan hizmetçiler ve muhtemelen bir sonraki öğünü hazırlayan bir aşçı olduğunu biliyorum. Annesinin nerede olduğunu bilmiyorum ve ona rastlamadan dışarı çıkabildiğim için minnettarım. Bakımlı çimlerin üzerinde yürürken, zeytinlikte devriye gezen bir grup adam görüyorum ve plajda onların görüş alanında olacağımı bildiğim için hiçbir şey söylemiyorum. Bunun yerine, heyecanımı zorlukla bastırarak plaja giden patikadan aceleyle aşığı iniyorum.

Dalgalar çakıllı sahile nazikçe vuruyor ve bu kadar yakından bakınca suyun canlı turkuaz rengi nefes kesici. Parmak arası terliklerimi çıkarıyorum ve ayaklarımin altındaki pürüzsüz, gri taşların ne kadar sıcak olduğunu hissedince içimden bir nefes veriyorum. Suya doğru koşuyorum ve su ayaklarıma değdiğinde rahat bir nefes alıyorum, suya daha derin daldıkça yanma hissi yatışıyor. Deniz, beklemediğim kadar berrak ve saf bir sevinç çığlığıyla dalıyorum. Dario'nun burada büyüdüğüne, her gün burada yüzdüğüne inanamıyorum.

Güneş tepemde parıldarken, sırt üstü yüzerken, uçağa binip burayı terk edecek cesaretim var mı diye düşünüyorum. Burada kalırsam ailemi çok özleyeceğimi biliyorum, ama Dario'nun beni yılda birkaç kez buraya getirmesini kesinlikle istiyorum. Belki ona sürpriz yapıp İtalyanca öğrenmeye bile başlarım.

Suda ne kadar kaldığımı bilmiyorum, ama cildimin biraz gölgeye ihtiyacı olduğunu hissetmeye başladığımda, güneş gökyüzünde çok daha yükseğe çıkmış ve farkında olmadan çok uzaklara sürüklenmişim. Her zaman iyi bir yüzücü oldum ve neredeyse sahile varmışım ki, bir şey gördüm ve yüzmeyi bıraktım.

Dario, sadece siyah bir mayo giymiş halde patikada koşuyor ve uzaktan bile ne kadar sinirli olduğunu görebiliyorum. Tatlı yüzü ve rahat vücudu yok olmuş. Bana doğru koşan adam, eskiden bana ceza olarak burpee yaptırır ya da yorgunluktan ayakta duramayana kadar kum torbasına vurdururdu. Onun bu yönünü görmeyeli uzun zaman olmuştu ve sinirlendiğinde ne kadar seksi olduğunu unutmuştum.

"Mia," diye bağıyor su kenarına geldiğinde. "Çabuk buraya gel!"

"Neden?" diye bağıyorum ve onu ne kadar kızdırdığımı görünce güldüğümü duymayacak kadar uzakta olduğum için minnettarım.

"Mia," diye uyarıyor. "Yüzmek istiyorsan bir cankurtaran çağırmanı söylemiştim."

Tepenin üstünü işaret ediyorum. "Hepsi orada. Hepsi beni görebiliyor," diyorum, bariz olanı işaret ederek.

"Yeterli değil," diye bağıyor. "Çabuk buraya gel."

Kafamı sallıyorum ve sonra ağzımı elimle kapatıp gülmemi bastırıyorum. O ise İtalyanca küfürler yağdırarak denize dalıyor, beni yakalayıp dersimi vermek için kararlı görünüyor. Bir çılgılık atarak dönüp kaçıyorum, sanki Yunanistan'a kadar yüzmek istercesine yüzüyorum. Arkama hızlıca bir bakıyorum ve onun ne kadar çabuk yaklaştığını görünce şaşırıyorum. Kalbim deli gibi atarken, tüm gücümle yüzüyorum, ama on metre bile gitmeden o kolunu bana doluyor ve beni kendine doğru çekiyor.

"Oh, *küçük yılan*, küçük kıçın büyük bir belada." Boynuma doğru bu sözleri homurdanarak fısıldadı ve sonra omzuma şefkatli bir öpücük kondurduktan sonra ikimizi de kıyıya geri çekti. Doğruca geri dönmek yerine, sahil boyunca daha uzağa yüzdü. Kıyı şeridini takip ederek ilerlemeye devam ediyoruz, ta ki kayalık bir çıkıntı görünene kadar. Çıkıntının etrafından yüzerek beni kıyıya yaklaştırıyor ve ayaklarımın altındaki pürüzsüz kayalara dokunacak kadar yaklaştığımızda, artık evin görüş alanından çıktığımızı fark ediyorum.

"Ben tamamen güvendedim," diye hatırlatırım ona.

O kadar kızgın ki kelimeler kuramıyor, bu yüzden beni kıyıya doğru sürüklerken tek duyduğum bir homurtu. Su dizlerime ulaştığında ve onun dizlerinin çok altında kaldığında, omuzlarımı tutup sertçe aşağı doğru bastırıyor

beni dizlerimin üzerine çöktürüyor. Burası daha dik bir eğim, bu yüzden onu görebilmek için başımı gerçekten eğmem gerekiyor.

"Kızgın olduğunu anlayabiliyorum," diye başlıyorum, ama o sadece sert bir kahkaha atıyor ve mayosunun bel kısmını aşağı çekiyor. Diğer eliyle kalın penisini serbest bırakıyor ve ben bir anlığına bu manzaraya dalıp gidiyorum. Kızgın olabilir, ama aynı zamanda tamamen tahrik olmuş ve hazır durumda. Bu adamın yumuşak kalmasını veya yorulmasını bekliyorum, ama dayanıklılığı efsanevi ve her zaman ilk merhamet dileyen ben oluyorum. Bu benim gururuma büyük bir darbe, ama gerçek şu ki, o beni en iyi şekilde yoruyor.

"Tamam," diyorum, tekrar deniyorum, "Kızgın ve azgın olduğunu anlayabiliyorum." "Ağzını aç, *stregghetta mia*."

Elinde tuttuğu kocaman penise bakıyorum ve sonra tekrar ona bakıyorum. "Ha?" Çünkü o kadarını ağzıma sokmayı ciddi olarak düşünmüyor olabilir.

Eğilip çenemi kavradı ve başparmağını dudaklarımın arasına kaydırды. "Ağzını. Aç." Parmaklarını ağzıma sokup ağzımı zorla açarken bu kelimeleri yavaşça söyledi. Dudaklarım aralıkken, ona baktım, karanlık gözlerinin arkasında gördüğüm savaşa şaşkınlıkla. Hâlâ kızgındı, ama aynı zamanda beni o kadar çok istiyordu ki, kendini zar zor kontrol edebiliyordu ve tüm bunların altında, onun yaptıkları her şeyi yönlendiren baskın güç olacağını bildiğim aşk yatıyordu.

"Seni tutup kimsenin göremeyeceği bir yere çekmenin benim için ne kadar kolay olduğunu gördün mü?" diye sordu. "Kolunda hala dikişler olduğunu söylemeye gerek bile yok. Şu anda bu suda olmamalısın."

Konuşmaya başlıyorum, kendimi açıklamaya çalışıyorum, ama o hala çenemi tutuyor ve sonunda sadece gevezelik edip kendime salya akıtıyorum.

"Bitti mi?" diye soruyor.

Ona gözlerimi deviriyorum ve o benim adımları homurdanarak ağzımı daha fazla açmaya zorluyor, sonra da penisinin başını dudaklarıma getiriyor.

"Söylediklerimi yapmayı öğrenmelisin," diyor, dudaklarımı ayırıp içeri girerken, ağzımı penisinin başı ve tuzlu ön sıvısıyla dolduruyor.

Ona gözlerimi kısarak bakıyorum, ama o sadece elini hareket ettirip saçımı yumruklayarak o kadar derine itiyor ki, boğazımı tıkamaktan başka çarem kalmıyor.

Onun zorba ve saçma davrandığını mırıldanmaya çalışıyorum, ama o bana göz kırpıp kalçalarını itiyor ve ben yine boğuluyorum. Vücudum isyan ediyor, ama saçımı sıkıca tutması hareket etmemi imkansız kılıyor.

"Sanmıyorum, *amore mio*. Hiçbir yere gitmiyorsun. Benim her santimimi alacaksın."

Tekrar öğürünce, dişlerimi onun hassas cildine hafifçe sürtecek kadar indiriyorum. O inliyor ve bana seksi, kötücül bir kahkaha atıyor.

"İşte benim küçük engerekim. Ağzın bu kadar dolu olmasaydı da bana fikrini söyleyebilseydin, değil mi?"

Onun penisinin etrafında evet diye inlerim, bu da onu tekrar inlemeye zorlar.

"Güzel. Şu anda benim sikimle dolusun çünkü bunu duymak istemiyorum. Bana itaatsizlik edip hayatını tehlikeye atmanı haklı çıkarmak için bana söyleyeceğini düşündüğün saçma sapan bahaneleri duymak istemiyorum. Sana bir şey yapmanı söyledim, sen ise bunu görmezden geldin. Bu senin cezan, tatlım."

Ona attığım öfkeli bakışı görünce, sırtarak parmaklarını yanağımda gezdirip, gergin üst dudağımın çizgisini takip etti.

"Bana bağırarak istediğinde, onu em, *amore mio*. Sana büyük sikimi yedirirken, dizlerinin üzerine çökmek zorunda kaldığın için ne kadar kızgın olduğunu hissetmeme izin ver."

Sertçe emiyorum ve onun derin, erkeksi inlemesi, şimdiye kadar duyduğum en seksi şey. Dizlerim kayalara gömülürken dalgalar etrafımızda nazikçe çırpınıyor ve güneş acımasız ve göz kamaştırıcı, ama bunların hiçbiri umurumda değil. Dario'ya boyun eğmek, şimdiye kadar tanıdığım hiçbir şeye benzemeyen bir afrodizyak. Bu, onunla savaşmayacağım ve bunun için uğraşmayacağım anlamına gelmez.

Elimi uzatıp parmaklarımı onun güçlü uyluklarına geçiriyorum ve başımı geriye doğru eğmeye çalışıyorum. Saçımı daha sıkı tutarken, yine şeytani bir kahkaha atıyor.

"Seninle mücadele etmeni çok seviyorum, tatlım."

Tırnaklarım onun cildine batıyor, ama bu sadece onun zevkle inlemesine neden oluyor. Dilimi daha fazla ön sıvıyla kaplamadan hemen önce, ağızımda penisinin seğirdiğini hissediyorum ve kendi uyarılmamdan kıvranmaya başladığımda

kendi uyarılmamdan kıvranmaya başladığımda, parmağını çenem boyunca gezdirip, "Bikini üstünü çıkar. Boğazına boşalırken piercingli göğüslerini görmek istiyorum" diyor.

Hala saçımı tutan eli ve boğulmamaya çalıştığım devasa penisiyle yerinde sabitlenmiş halde, arkama uzanıp bikininin iplerini çekiyorum. Bikini kolayca düşüyor ve çıplak göğüslerimi görür görmez inliyor ve kalçalarını sallayarak daha derine giriyor ve beni tekrar öğürtüyor. Ona şu anda ona bağlamak istediğimi belli etmek için sertçe emiyorum, ama bu sadece bana bir kahkaha ve daha da derin bir itme kazandırıyor.

"Aynen öyle, *amore mio*, istediğin kadar sert em, tatlım. O keskin dilini kullan ve ne kadar kızgın olduğunu bana hissettir."

Ona bir kez daha emiyorum ve o bana göz kırpmıyor. Gözlerimi onunkilerden ayırmadan, birine boyun eğmenin beni ne kadar kızdırdığını, burada kalıp onun beni bu şekilde kullanmasına izin vermenin doğama ne kadar aykırı olduğunu ona gösteriyorum, ama aynı zamanda onun da bunu ne kadar sevdiğimi gördüğünü biliyorum.

"Kızdığında çok güzelsin, küçük yılan." Daha derine girerken sözleri gerginleşir. Vücudum onu içine almaya çalışıyor, sonra da bu istilaya karşı koyuyor. Bunu ilk kez yapıyorum ve şimdiye kadarki kişisel deneyimlerime dayanarak, dünyadaki hiçbir kadının onu tamamen içine alamayacağına bahse girerim. Bu fizik kurallarının ötesinde bir şey ve ben yine onun etrafında öğürürken, sulu gözlerle ona dik dik bakıp bir kez daha sertçe ve kasıtlı olarak emiyorum.

"Aferin benim kızım," diye övüyor ve sözleri ona bir kez daha emilmesini sağladığında göz kırparak ekliyor. "Belki de Amerika'ya döndüğümüzde bizim için yaptığım planları sana anlatmalıyım." Başparmağı yüzümü okşarken, içimden yavaşça çıkıp tekrar içeri giriyor. "Hemen benimle birlikte yaşamaya başlayacaksın," diyor ve bunun tartışmaya açık bir konu olmadığını açıkça belirtiyor. "Her gece yatağında olmanı ve o güzel parmağında benim yüzüğümü görmek istiyorum."

Planların dışında bırakılmayı sevmediğimi bildiği için onu daha sert emiyorum.

"Siktir," diye homurdanır ve kalçalarını daha sert sallamaya başlar. Her itişinde gergin karın kaslarının çalışmasını görünce dikkatim dağılıyor ve ona hala kızgın olduğumu bir an için unutuyorum.

Onun sonraki sözleri beni gerçeğe geri döndürüyor. "Mia Alessi, benim tatlı karım, her zaman benim sikimi isteyen ve eve geldiğimde masada akşam yemeğini hazırlayan kadın."

Ne sikim?

Ağzımı dolduran sikine karşı homurdanıyorum ve ondan İtalyanca bir kelime koparmak için onu sertçe emiyorum. Yalıyor, emiyor ve inliyorum, tüm öfkemi onun sikine yöneltiyorum. Beni kızdırmaya çalıştığını, tam da bu tepkiyi beklediğini biliyorum, ama artık umursamayacak kadar kendimi kaybetmiş durumdayım.

İki eli de kafamda, parmakları ıslak saçlarıma dolanmış, ben onu sertçe emirken o da benim adımı homurdanıyor, ona az önce tarif ettiği gibi uslu bir eş olmayacağımı hatırlatıyor. Akşam yemeği istiyorsa, bizim için yemek pişiren o olabilir. Onun için seve seve diz çökebilirim, ama o dışarı çıkıp eğlenirken ben önlük giyip ev işlerini yaparsam yazıklar olsun bana.

Mayosunu daha da aşağı çekerek, bir elimi kaydırıp tırnaklarımı onun gülünç derecede sıkı kalçalarına batırırken, diğer parmaklarımla hafifçe testislerini okşuyorum.

"Siktir," diye homurdandı ve yaklaştığını anlayabiliyordum. Bu adamla ilgili her şeyi ezberlemiştim ve sadece birkaç saniye kaldığını biliyordum.

O ağzımın içinde girip çıkarken, ben dilimi onun penisi boyunca gezdiriyorum, yanaklarımdan hala gözyaşları akıyor ve çenemden tükürükler damlıyor ama umurumda değil. Elimden gelen her şeyi yapıyorum ve sonunda boşaldığında, boğazımın arkasına boşaldığını hissetmeden önce beni sevdiğini söylüyor. Onu açgözlülükle emiyor ve yalıyorum, zevkinden her damlayı almak, onu benim olarak işaretlemek ve başkalarının anılarını silmek istiyorum.

Tamamen boşaldığında, parmakları yumuşar, vücudu gevşer ve penisi çok daha makul bir boyuta geri dönmeye başlar. Artık boğuluyormuşum gibi hissetmiyorum ve onu dilimle keşfetmeye başladığımda, vücudunu saran titremeyi hissediyorum.

"Tanrım, Mia, beni mahvettin, tatlım." Bana öyle bir saygıyla bakıyor ki, bir an için dilim tutuluyor. Onu ağzımda tutuyorum, gözlerine bakıyorum ve bu adam için kesinlikle

hiçbir şey yapmayacağımı biliyorum. Kalbimi vereceğimi hiç düşünmemiştim, ama verdiğimi inkar edemem. Her parçası ona ait.

Parmakları yüzümün yanından aşağı doğru bir çizgi çizerek yumuşak bir şekilde ilerliyor ve ben de ağzımın emme hareketini yumuşatıyorum, bu anın tadını çıkarmak, sırf zevk için onun bir parçasını içimde hissetmek istiyorum. Onu boşaltmaya çalıştığım için değil, sadece bunun verdiği saf zevk için.

"Seni seviyorum, Mia." Parmaklarını ıslak tenimde gezdirmeye devam ediyor, bana dokunmaktan kendini alamıyor. "Seni çok seviyorum ve seni bu işe dahil etmek beni ne kadar öldürüyor, bilemezsin. Ama yapıyorum, çünkü seni seviyorum ve bunu ne kadar çok istediğini biliyorum. Ama bu, istediğin her şeyi yapabileceğin anlamına gelmez."

Ben sinirlenmeden önce, nazikçe burnumun ucuna dokundu. "Tek istediğim, güvenliğini sağlayacak kuralları uygulaman. Hepsi bu."

Onun haklı olduğunu biliyorum. Yukarıdaki muhafızların sahili gözetleyeceğini varsaymışım, ama bu düşüncesizce ve aptalcaydı ve Leonardo'nun adamlarından herhangi biri saldırı fırsatı kolluyorsa tehlikeli olabilirdi. Bir yük olmak istemiyorum ve suçluluk duygusu yüzünden onun muhteşem kahverengi gözlerinden gözlerimi kaçıyorum.

"Benden saklanma, *amore mio*."

Hâlâ üstsüz ve dizlerimin üzerinde, ağzımda onun penisiyle duruyorum, bu yüzden açıkça burada gerçek görünürlükten bahsetmiyor, çünkü ben olabildiğince görünür durumdayım. Hayır, o sadece derin göz teması ile sağlanabilecek bağı istiyor ve gözlerim tekrar ona döndüğünde, bana tatlı gülümsemelerinden birini veriyor ve yanağımı tekrar okşuyor.

Gözleri benimkilere bakarken, ona bir kez daha yavaşça emiyorum ve bu, göğsünden erkeksi bir inilti çıkarırken, o tekrar sertleşmeye başlıyor. Ağzımın bu kadar çabuk bir tur daha kaldıramayacağını bilerek, yavaşça geri çekiliyorum ve o dudaklarımdan kurtulana kadar onu emmeye devam ediyorum.

Mayosunu tekrar giyer ve önümde diz çöker. Kollarını bana dolayarak, göğsüm onun göğsüne degecek şekilde beni kendine çeker.

"Sanırım bikini üstümü kaybettim."

Gülümser ve beni, piercingli meme uçlarım ıslak göğsüne sürtünecek kadar yaklaştırır. "Seni böyle daha çok seviyorum."

Boynuma burnunu sürterek, boğazımdan çeneme doğru öpücükler yağdırır ve şişmiş dudaklarıma ulaştığında durur.

"Ağzın inanılmaz, *stregghetta mia*, tam da tahmin ettiğim gibi. Kızgın olduğunda ve öfkeni benim sikimden çıkardığında tarif edilemez bir hal alıyorsun." O içini çekip dudaklarını benim dudaklarımın üzerine nazikçe bastırıyor. "Tamamen enfes, *amore mio*."

"Beğendiğine sevindim, çünkü sanırım beni çok kızdıracaksın."

Gülüyor ve beni nazikçe öpüyor, sonra şöyle diyor: "Sana akşam yemeği pişirmeni beklediğimi söylerken yalan söyledim."

"Biliyorum," diye fısıldadım.

"Sen beni o kadar iyi emdin ki, sinirlendikçe sinirlendim ve dayanamadım."

"Biliyorum," diyorum yine, o dudaklarımı nazikçe ısırırken gülümsüyorum.

"Sanırım yemekleri ben pişireceğim, ya da belki bir aşçı tutabiliriz. Bu hoş olabilir."

"Hayır," diyorum. "Evde başka biri varsa kendimize dikkat etmek zorunda kalırız. Bunu istemiyorum. Yemek sipariş etmeyi ya da yemek yapmayı öğrenmeyi tercih ederim."

"Yemek siparişi olsun o zaman," diyor gülerek.

O bizi denizin daha açıklarına doğru götürdüğünde, kollarımı ve bacaklarımı ona doladım ve sıcak, tuzlu suyun bizi sarmasına izin verdim. İyon Denizi'nde yüzerken, yakışıklı bir İtalyan'a sarılmışken her şey mümkün gibi geliyordu ve bu fanteziye teslim olmak istesem de, bariz olanı dile getirmekten kendimi alamadım.

"Babam seni öldürmeye çalışacak."

Dario omzumu öpmeden hemen önce popomu sıkması, beni duymamış gibi görünüyor, ama sonra şöyle diyor: "Babanı ben düşünürüm, *amore mio*."

"Benim arka planda kalmakta pek iyi olmadığımı şimdiye kadar öğrenmedin mi?"

Onun kaygısız kahkahası, endişelerime rağmen yüzüme bir gülümseme konduruyor.

"Evet, bunu fark ettim," diyor. "Senin bana ne kadar aşık olduğunu gördüğünde, eminim beni

"

"Evet, bu kesinlikle babama yakışır."

"Lütfen endişelenme. Hiçbir şeyin bizi ayırmasına izin vermeyeceğim, öfke sorunları olan ve penisinde çok fazla metal olan çılgın bir Rus bile."

"İğrenç," diyorum, son cümleyi düşünmek istemiyorum.

"Üzgünüm tatlım, ama bu eğilimi nereden aldığını sanıyorsun?"

"Eğer *bu özel eğilimi* bir daha görmek istiyorsan, bu konuyu bir daha asla açma."

O gülüyor ve bizi berrak suyun daha derinlerine götürüyor. Bacaklarım hala beline dolanmış halde yüzebilmek için geriye yaslanıyorum ve o da bu pozisyondan hemen yararlanarak ağzını meme uçlarımdan birine doluyor. Ağızının ıslak sıcaklığı tüm vücudumu titretirken, dilini barbell'e değdirdiğinde onun adını fısıldayarak kalçalarımı sallıyorum. Aramıza bir el sokarak, iki parmağını hızla bikini altına sokar ve içime kaydırır. Ne kadar iyi hissettirdiğine şaşırarak nefesimi tutar ve gözlerimi kapatırım. Üst vücudumu suda tutmak için kollarımı hafifçe hareket ettirirken, kalçalarımı sallayarak, diğer göğsüme doğru öpüşürken parmaklarının ritmine uyum sağlarım.

"Bana güveniyor musun?" Islak meme ucuma bu soruyu fısıldadıktan sonra tekrar emmeye başladı.

"Evet," diye tereddüt etmeden cevap verdim.

"Güzel." Bu tek kelime, burnumu tıkayıp başımı geriye doğru zorlayarak suya batırmadan önce aldığım tek uyarıydı. İlk içgüdüm mücadele etmektir ve zihnim bedenimi sakinleşmeye ikna edebilmesi için birkaç saniye panikledim. Burun piercingime dikkat ediyordu, ama yanlışlıkla su içip boğulmamam için burnumu kapalı tutuyordu. Ciğerlerim ağrımaya başlar, ama o beni su altında tutarken dili meme uçlarımı okşar ve parmakları beni genişçe açar.

Nefes almadan daha ne kadar dayanabileceğimi bilemediğimden, beni yukarı çekip nefes almamı sağlıyor. Ciğerlerimi doldurup onun "Aferin kızım" dediğini duymak için yeterli zamanım oluyor, sonra beni tekrar suya itiyor.

Bu sefer panikle miyorum. Sıcak suda gevşıyorum, beni boğmayacağını biliyorum. Nefes almaya ihtiyaç duymak yerine, beni hızla doruğa ulaştıran dilinin ve parmaklarının hissine odaklanıyorum. Tüm vücudum yanmak üzereymiş gibi hissediyorum ve o, meme ucumu sertçe emirken başparmağını klitorisime bastırırken, onun ön kolunu tutarak merhamet diliyorum. Beni su altında tutuyor, zevk ve acının sınırında tutuyor ve sonunda beni yukarı çıkarmaya karar veriyor. Derin bir nefes aldığım anda oksijen beni vuruyor ve patlıyorum, o kadar sert boşalıyorum ki görüşüm kararıyor. Onun adını haykırıyorum, ona acı verici bir şekilde sarılıyorum, ama o pes etmiyor. Ağız ve parmakları beni bir orgazm daha yaşıyor ve sonunda bana yaşattığı bu yüksekte indiğimde, tek yapabildiğim ona yaslanmak, canımı dişime takıp ona sarılmak, yoksa denize doğru sürüklenip gideceğim.

Tek kelime etmeden, ağızını ağızıma yaklaştırır, artçı sarsıntılar vücudumu sararken beni öper, sonra beni kucaklar ve yavaşça ailesinin villasının arkasındaki özel plaja doğru yüzeriz. Her şey mükemmel ve ben o rüya gibi duruma o kadar kapılmışım ki, üstümün hala çıplak olduğunu, kurtulmaya çalışıp ayağımı yere basana kadar unutuyorum. Beni daha sıkı tutuyor ve omzumu hafifçe ısıyor.

"Bir saniye bile olsa başka bir erkeğin senin mükemmel göğüslerini görmesine izin vereceğimi düşünüyorsan, beni hiç tanı mıyorsun, *amore mio*."

"Oh, kahretsin," diye hızlıca söylüyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Unuttum. Havlu bile getirmedi m."

"Merak etme. Kimsenin seni görmesine izin vermeyeceğim."

Göğüslerimizi birbirine yakın tutarak, bir kolunu popomun altına getiriyor, diğer kolu ise sırtımı sıkıca sarıyor. Göğüslerim ona bastırılıyor ve başka kimsenin bir şey göremeyeceğini biliyorum. Dario buna asla izin vermez. Ona yaslanarak, bana bakılmasının verdiği hissin tadını çıkarıyorum. Ona güvenerek kendimi zayıf hissetmemi asla sağlamaz ve bu, bu adamda en çok sevdiğim özelliklerden biridir. "Teşekkür ederim." Bu sözleri boynuna fısıldayıp onu öpüyorum, cildindeki tuzlu suyun tadını alıyorum.

"Sana baktığım için bana teşekkür etmene gerek yok, *amore mio*. Sen benim dünyamın merkezisin. Diğer her şey ikinci planda." "Bu muhtemelen bir mafya üyesinin söylemesi gereken bir şey değil," diyorum

Omzumu öpmeden önce nefesinin sıcaklığını hissediyorum. "Ve yine de söylüyorum, küçük yılan. Diğer her şey ikinci planda. Her zaman."

"Sırrın bende güvende," diye kulağına fısıldıyorum.

O gülerek, "Sır mı? Bu evdeki herkes senin beni parmağında oynattığını biliyor. Kahretsin, sanırım artık tüm Güney İtalya biliyor. Claudio'nun evinde sana nasıl davrandığımı, buradaki erkekler için normal değil. Sevmek veya sevgi göstermek zayıflık belirtisi olduğunu düşünüyorlar. Çoğu karılarına bok gibi davranıyor, metreslerine ise daha da kötü."

"Dinleyecek herhangi bir tanrıya yemin ederim, Dario, eğer bir metres edinmeyi aklından bile geçirirsen," diye başlıyorum, ama o beni kıcıma sert bir şaplak atarak sözümü kesiyor.

"Bu hakaretini bir kez affedeceğim, tatlım. Bir daha yaparsan, kıcına o kadar sert bir şaplak atarım ki, günlerce el izim kalır." Beni villaya doğru patikadan taşırken, sesi hem kızgın hem de incinmiş gibi geliyor. "Sana kendimin her parçasını verdim. Her şeyin benim. Kalbimi, sadakatimi, lanet olası ruhumu, lütfen başka bir kadına bakabileceğimi, sana bu şekilde saygısızlık edebileceğimi, hatta başka birine karşı tahrik olabileceğimi söyleyerek tüm bunları hiçbir şey değilmiş gibi bir kenara atma. Kahretsin, bu fikir o kadar saçma ki, başını salladığını hissediyorum. "Bu beni derinden incitiyor."

"Özür dilerim." Kulağına fısıldayarak onu daha sıkı kucakladım. O haklıydı. Onu bununla suçlamak ya da böyle bir şey yapabileceğini ima etmek haksızlıktı. O, bana hiç bir zaman onun samimiyetinden şüphe etmem için bir neden vermedi ve durum tersine dönseydi bundan nefret ederdim.

"Ve şunu da bil ki," diyor, "eğer beni aldatmayı düşünürsen, onu bulurum, senin önünde bağırsaklarını deşerim ve sonra o kan kaybederken seni sikerim, böylece son gördüğün şey benim olanı ve asla onun olmayacak olanı aldığım olur."

"Tanrım," diye fısıldıyorum, dünyada beni ona sadakatsizliğe sürükleyecek hiçbir şey olmadığını bilirken, aynı zamanda onun bu kadar sahiplenici olmasını da seviyorum. "Bu beni tahrik etmemeli, değil mi?"

"Olmamalı, ama tahrik olmam da o kadar şaşırtıcı değil, *piccola vipera*."

Bunun psikolojisine ya da benim hakkımda ne anlama geldiğine derinlemesine dalmayacağım, bu yüzden o beni içeri taşıırken başımı omzuna yaslıyorum. Yanından geçtiğimiz personel, üstümün çıplak olduğunu fark etmemiş gibi davranmakta çok başarılılar ve odamıza döndüğümüzde, beni doğrudan banyoya taşıyor, sıcak bir duş alıp yüzmeden dolayı enfeksiyon kapmaması için kolumu temizliyor.

Her şeyin değiştiği an, ertesi gün öğle yemeğinde olur. Herkesle birlikte masada otururken, bir adam içeri girer ve İtalyanca olarak özür dilediğini düşündüğüm bir şeyler söyler. Dario, ayağa kalkıp onunla birlikte dışarı çıkmadan önce bacağıma sıkıca sarılır. Sadece birkaç dakika dışarıda kalır, ama geri döndüğünde babasına ve kardeşine İtalyanca bir şeyler söyler. Annesinin vücudunun her zamankinden daha da kaskatı olduğunu görüyorum, sonra bana hızlıca bir bakış atıyor. Kadın poker suratında ustadır, bu yüzden ne söylendiğini hiç bilmiyorum, ama bir şeylerin olduğu acı verici bir şekilde ortada.

"Sanırım eğlence başlamak üzere," diyor Sasha Rusça. "Hazır mısın, küçük kardeşim?"

Gözlerim Dario'ya kaydı. "Ne oldu?"

Sasha'nın heyecanlı bakışlarının aksine, Dario daha çok kabullenmiş gibi görünüyor ve şöyle diyor: "Yakında harekete geçecek. Adamlarımız bölgeyi gözetliyor ve birkaç Fontana adamı görüldü." Koyu renkli gözleri benimkilerle buluşuyor ve "Senin için geliyor, *stregghetta mia*, ve ben kenara çekilip ona izin vermek zorundayım" derken bunun ona neye mal olduğunu görebiliyorum.

Diğerlerini görmezden gelerek ayağa kalkıp ona doğru yürüdüm. Yeterince yaklaştığımda, yüzümü avuçladı ve ben de bileğini tutup onun dokunuşuna yaslandım.

"Sadece kısa bir süre için," diye hatırlatırım ona. "Ve sen de tüm bu süre boyunca beni izleyeceksin."

Sözlerimin onu hiç rahatlatmadığını anlayabiliyorum, ama yine de başını sallayıp eğilerek alnıma bir öpücük konduruyor.

"Hemen harekete geçmeliyiz, Dario," diye hatırlatıyor Sandro.

Dario dişlerini sıkıyor, ama kardeşine cevap vermek yerine gözlerini benimkilere dikeyor. Sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra, "Sanırım sana düğün hediyeıi verme zamanı geldi," diyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum ama hiçbir şey söylemiyorum. O benim elimi tutup beni koridordan geçerek, henüz keşfetmediğim evin uzak ucuna götürüyor. Bir kapıyı açarak, geniş bir dört arabalık garaja giriyoruz. Sandro'nun Porsche'sinin yanında onun Ferrari'sini görüyorum. Ayrıca bir Lamborghini ve denemek için sabırsızlandığım bir motosiklet de var. Beni o tarafa çektiğinde kalbim heyecanla atıyor, ama beni götürdüğü yer güzel Ducati değil, yan tarafta park edilmiş ve benim fark etmediğim pembe Vespa.

Ducati'yi işaret ediyorum. "Bana bunu aldın, değil mi?"

O, gülerek burnunu çeker. "*Amore mio*, o şeyin üzerinde ayakların yere bile değmez." Pembe Vespa'nın koltuğuna hafifçe vurur. "Bu senin bedenine daha uygun ve Leonardo'nun benim güzel karımın sürmesini beklediği şey tam olarak bu." Eşleşen pembe kaskı alır. "Karıma bir hediye aldım, sen çok heyecanlandın ve onu sürmeme izin vermem için yalvardın, ben de seni tamamen etkileyebildiğin için evet dedim, sonra gidip o sevimli küçük kıçını kaybettin. Seni yakalaması uzun sürmez. Bu tam da onun beklediği fırsat."

O konuşurken ben Vespa'ya bakıyorum. "Yarın Amerika'ya geri döneceğimizi herkese duyurduk. Leonardo bu fırsatı kaçırmayacaktır. Bunun tek şansı olduğunu biliyor."

Ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek üzereyim, ama o elimi tutar ve beni eve geri götürür. "Hadi, acele etmeliyiz ve bıçaklarını almadan gitmene izin vermeyeceğim."

Yukarı çıkarken Sandro'nun yanından geçiyoruz. Telefonuyla konuşuyor, İtalyanların hızlı konuşma tarzını kullanıyor ve odamıza yaklaştığımızda, kardeşimin kendi odasına girdiğini görüyorum, benim yapmak üzere olduğum şeyi yaptığını biliyorum.

Dario odamızda büyük adımlarla yürüyerek, komodinin üstüne bıraktığım bıçakları aldı. Aceleyle kot pantolonumu sıvadım, böylece

ayak bileği kılıfını takabilmek için aceleyle kot pantolonumu sıvadım. Kılıfı taktıktan sonra, iç ayak bileğime sıkıştırılabileceğim daha küçük bıçaklardan birini bana uzattı. Kot pantolonum aşağıda olduğu için bıçak görünmüyordu ve ayağa kalktığımda, sessizce bana küçük bir sustalı bıçak uzattı. Gömleğimi kaldırıp sütyenimin ortasına tutturarak göğsüme dikey olarak yerleştirdiğimde, o da izliyordu. Gömleğimi geri indirmeden önce beni durdurur ve parmaklarını cildimde gezdirir.

Bana pek çok şey söylemek istiyor gibi görünüyor, ama bunun yerine elini geri çekip bana ön kol kılıfımı veriyor.

"Beni ararsa, boku yedim," diyorum ona.

"Önemli değil, çünkü ben hemen arkanda olacağım."

Bana doğum günümde verdiği son bıçağımı takmama yardım eder ve ona baktığımda, "Bu gerçekten şimdiye kadar aldığım en güzel hediye" derim.

Ağzının köşesi hafifçe yukarı kalkar. "Kızımın nelerden hoşlandığını biliyorum."

Beni kendine doğru çekip sıkıca sarılır, ben yüzümü göğsüne dayarken o da başımın arkasını avuçlar.

"Seni ne kadar sevdiğimi hiç şüpheyeye düşersen, bu anı hatırla, *amore mio*, çünkü bu benim kalbimi parçalıyor, ama yine de sana izin veriyorum."

"Biliyorum ve bunun için seni çok seviyorum," diyorum ve ona daha da sıkı sarılıyorum. Onun kokusunu içime çekiyorum ve kalbinin düzenli atışlarını dinliyorum, ta ki bekleyebileceğimiz kadar beklediğimizi anlayana kadar.

Başımı geriye eğip, onun koyu renkli gözlerine bakıyorum. "Güvende olacağım. Söz veriyorum."

O başını sallar ve her ayrıntıyı ezberlermişçesine gözlerini yüzümde gezdirir, sonra ağzını ağzıma yaklaştırır ve sanki bu son kez olacakmış gibi beni öper. Bu öpücüğün içindeki hüznün, sanki acı çekiyormuş gibi inlemesi, göğsümü ağrıtan şefkatle beni öpüşü, kalbimi parçalar.

"Seni seviyorum, Dario," dudaklarımız ayrıldığında ona söylüyorum.

"*Ti amo*, Mia," diye fısıldadı. "Ne pahasına olursa olsun, kendine dikkat et, küçük engerek."

"Öyle yapacağım," diye söz veriyorum ona.

Leonardo'nun benden ilk alacağı şeyin bu olacağını bildiğim için telefonumu ona veriyorum, çünkü onu kaybetmek istemiyorum. Telefonu cebine koyuyor ve büyük bir çaba sarf ederek beni bir kez daha öpüyor, sonra elimi tutup birlikte odadan çıkıyoruz. Sasha koridorda bekliyor ve silahlarını göremiyor olsam da, her tarafının silahlarla kaplı olduğunu biliyorum. Ayrıca, birini öldürmeye yakın olduğunu bildiğinde her zaman gözlerinde gördüğüm o heyecanlı bakış da var.

"Yeterli silahın var mı?" diye Rusça soruyor bana. "Yeterli," diyorum ona.

Sandro'nun beklediği merdivenlere inerken yanımda yürüyor. Bana gülümsüyor ve "Harika bir iş çıkaracaksın Mia, Dario'nun erken gelip her şeyi mahvetmemesi için ben ilgileneceğim" diyor.

Dario ona İtalyanca bir şey söyler ve o da bana kaşlarını kaldırır. "Bu iş bitene ve sen güvende olana kadar bu konuda şaka yapmama izin vermeyecek."

"Bu beni hiç şaşırtmadı." Dario'nun gergin çenesine bakıp ekliyorum, "O zaman sana bile izin vermeyebilir."

Sandro sırıtıyor. "Doğru. Seni çok koruyor. Garajdaki hediyen hoşuna gitti mi?"

"Ducati'yi tercih ederim," derim ve onu güldürürüm.

Sandro elini uzatıp omzuma hafifçe vurur. "Adım adım ilerle.

Onu tüm bunlara yavaş yavaş alıştırmalısın." "Ben buradayım," diye hatırlatır Dario.

Sandro sırıttı. "Biliyoruz." Bana bakarak, "Seni izleyeceğiz. Sana binmeni teklif edecek, ama bizim mülkümüze bu kadar yakınken hiçbir şey yapmayacak. Beklememiz ve seni buraya geri getirmedikten emin olmamız gerekiyor."

"Siktir git," diye homurdanır Dario.

"Yapacağız," diyor Sandro. "Mia'yı güvenli bir şekilde sana teslim etmek için yolda iken onu öldürürsek, diğer aileler bunu pek hoş karşılamayacaktır."

"Ben iyiyim," diyorum ona, bana bakana kadar elini sıkıyorum. "Güvende olacağım. Eğer bir şey yapmaya kalkışırsa, onu bıçaklayıp telefonunu kullanarak seni arayacağım."

"Onu bunun için eğittin," diye hatırlatıyor Sandro, "ve onu iyi eğittin."

"O halleder," diye ekliyor Sasha ve garaja vardığımızda, beni kucaklayarak onun hakkında her zaman bildiğim şeyi kanıtlıyor. "Dikkatli ol, küçük cadı. Sen halledersin. Öğretilen her şeyi hatırla ve tereddüt etme. Onu tavandan sarkan mankenlerden biriymiş gibi düşün ve bıçaklamaya başla."

Kötü bir tavsiye değil, ama Rusça konuştuğu için memnunum, çünkü bu durum bazılarının kaşlarını çatmasına neden olurdu. Zaten onun deli olduğunu düşünüyorlar ve Sandro'nun tavanında eğlence için ara sıra bıçakladığı mankenler olduğunu bilmesine gerek yok.

"Ben de seni seviyorum, Sasha," diyorum ve o saçlarımı karıştırıp doğrudan Ducati'ye doğru yönelmeden önce yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Hiç adil değil," diye mırıldanıyorum. Sandro gülüyor ve Dario beni içeri taşıyıp odamıza kilitlemeye hazır gibi görünüyor. İstedikini yapmak yerine, pembe kaskı alıp kafama takıyor, kayışı sıkıp sağlam bir şekilde oturduğundan emin oluyor.

"Sana bir şeyim var," diyor Dario ve cebinden bir saat çıkarıyor. Bileğimi tutup saati takıyor ve ben onu görünce ona içten bir gülümseme gönderiyorum.

"Mükemmel," diyorum, parmaklarımı siyah, askeri tarzda saatin üzerinde gezdirerek. Bu, narin, elmaslarla süslü bir saat değil, ama tam da kendim için seçeceğim türden bir saat. Onun taktığının kadınsı bir versiyonu ve ben onu çok seviyorum.

"İçinde bir takip cihazı var," diyor ve ben daha da geniş bir gülümsemeye karşılık veriyorum.

"Eminim öyledir," diyorum. "Ve eminim İyon Denizi'nin dibine daldığımda bile çalışmaya devam eder."

"Çalışır." Elini uzatıp başparmağıyla boynumu okşadı. "Ayakkabında ve Vespa'da da bir takip cihazı var."

"Çok meşgul olmuşsun." Yaklaşıp parmak uçlarımda yükselirim, ama o hala çok uzun olduğu için omuzlarından tutup onu aşağı çekerek öpüyorum. "Seni seviyorum ve ben iyi olacağım. Her şey yakında bitecek ve yarın bana bir Ducati alabilirsin."

"Sana istediğin her şeyi alırım, *amore mio*, sadece kendini güvende tut ve bana geri dön."

"Yapacağım," diye söz veriyorum ona, sonra kendimi zorlayarak bir adım geri çekiliyorum, çünkü şimdi gitmezsem, asla gidemeyeceğim. Garaj kapısı açılmaya başlar, ben de pembe Vespa'ya binip çalıştırırım. Sasha'nın Ducati'yi çalıştırmasının gürültüsü, benim küçük motorumun yumuşak mırıldanmasını bastırır ve garajdan çıkarken karanlık kaskının arkasında güldüğüne yemin edebilirim, bana hızlıca el salladıktan sonra gazı kökleyip kendini saklamayı planladığı yere doğru yola çıkar.

Elimden geldiğince onurlu bir şekilde başımı dik tutarak garajdan yavaşça çıkıp, hızla araba yolunda ilerliyorum. Arkamı dönüp Dario'ya güven verici bir gülümseme atıyorum, ama bu onun sert çenesini yumuşatmaya ya da yumruklarını açmaya yetmiyor. Her kasını gerginleştirmiş, peşimden koşmak için can atıyor gibi görünüyor, ama koşmuyor. İçgüdülerini görmezden geliyor ve hareketsiz durarak, ben kapıdan çıkıp gözden kaybolana kadar beni izliyor.

Yola çıktığımda Sasha çoktan gitmiş ve havalı Ducati yerine Vespa'ya binmiş olmaktan utanmama rağmen, sürüşünün eğlenceli olduğunu inkar edemem. Hayır, bu şeyle toz kaldırmayacağım ya da kimseyi korkutmayacağım, ama sürüşü çok yumuşak ve etrafımdaki manzara muhteşem. Birkaç kilometre daha ana yolda devam ettikten sonra, Dario ile önceden planladığımız gibi, sahil şeridini takip eden bir yan yola sola dönüyorum.

Şimdiye kadar başka kimseyi görmedim ve yirmi dakika boyunca yoluma devam ettikten sonra dar yolun kenarına çekiyorum. Bir tarafımda deniz uzanıyor, diğer tarafımda ise tepeler ve zeytinlikler var. Manzara muhteşem, ama aynı zamanda Dario ve adamlarının ağaçların arasında saklanıp olan biteni izlemelerine de olanak tanıyor. Mahsur kalmak için mükemmel bir yer.

Sağ gidon tutamağının yanındaki acil durdurma düğmesine basıp motoru çalıştırmaya çalışıyorum. Hiçbir şey olmuyorsa, ne olduğunu anlamamış gibi davranıyorum. Yol kenarında sıkıntılı bir kadın rolünü oynuyorum, motosikleti incelemek için eğiliyorum. Mekanik hakkında pek bir şey bilmediğim için şaşkın gibi davranmak kolay. Koltuğu kaldırıp birkaç kabloya dokunuyorum, sonra durup etrafa bakınıyor ve alnımdaki teri siliyorum. Sonunda pes edip kaskımı

gidonunu tutuyorum ve yardım için yolu yukarı aşağı gözetlerken popomu koltuğa yaslıyorum.

Güneşin altında uzun ve sıcak geçen yirmi dakikanın ardından, beyaz bir Porsche köşeyi dönüp bana doğru gelmeye başlamadan hemen önce, motorun hafif gürültüsünü duydum. Otururken ayağa kalktım ve el sallamaya başladım. Araba yavaşladı, yavaşça yaklaşarak tam önümde durdu. Koyu renkli cam yavaşça indi ve Leonardo'nun yüzünü gördüğümde oyunculuğa başladım.

"Durduğunuz için çok teşekkür ederim," diyorum coşkuyla ve sonra Vespa'mı işaret ediyorum. "Ne oldu bilmiyorum. Birden çalışmayı kesti." Ona bakıp kaşlarımı çatıyorum. "Bir dakika, siz misiniz, Bay Fontana?" Daha da geniş bir gülümsemeyle elimi arabasının yan tarafına koyuyorum. "Muhtemelen beni hatırlamıyorsunuzdur, ama ben Dario'nun karısıyım. Claudio'nun partisinde tanışmıştık."

Leonardo sırtıyor ve ben bunun midemi bulandırmasını görmezden geliyorum. Gözleri üzerimde dolaşüyor ve sonra, "Tabii ki seni hatırlıyorum, Mia," diyor. Arkamda duran Vespa'ya bakıyor. "Neden kocanı arayıp seni almasını istemedin? Eminim Dario senin burada tek başına olduğunu öğrenirse çok kızacaktır."

Saçımı elime alıp utangaç bir gülümsemeyle, planladığımız hikayeyi biraz değiştirerek anlatmaya başladım. "Telefonumun şarjı bitmişti, ben de şarj etmeye bıraktım." Ayaklarıma bakıp ekledim, "Lütfen ona söyleme, ama ben gizlice kaçtım. O bir iş için gitmek zorunda kaldı ve ben de sadece anne babasıyla birlikte o devasa evde çok sıkıldım, ben de bu kötü çocuğa atladım ve kaçtım." Tekrar güldüm. "Planladığım gibi gitmedi."

Elimi hareket ettirip ayağa kalktım ve umarım inandırıcı bir endişeli ifade takındım. "Bana çok kızacak."

Leonardo beni bir saniye inceledikten sonra sordu: "Adamları seni yalnız başına gitmene izin mi verdi?"

"Hayır," diyorum hafif bir gülümsemeyle. Onun şüphelendiğini hissediyorum, bu yüzden ekliyorum: "Kardeşim benimle birlikteydi, ama mülkten ayrıldıktan sonra, önceki gece tanıştığı bir kızla buluşmak için şehre gitti."

Denize dönüp güzel manzarayı içime çekiyorum. "Kıyı boyunca araba sürmek istedim" dediğimde, hayranlık duyan bir turist gibi davranmak zor olmuyor.

Kardeşimle bir saat sonra buluşacağız. Dario benim güvenliğim için çok endişeleniyor."

Sevdiğim adama zihnimde özür dilerken hafifçe gülümserim ve eklerim, "Yani, o mafya babası falan değil ki, değil mi? Kim peşimden gelecek ki?"

Leonardo, kocamı aşağıladığımı duyunca bana içten bir gülümsemeye karşılık verir ve bozuk Vespa'ya doğru başını sallar. "Seni yol kenarında bırakmam. Seni şehre götürüp kardeşinle buluşmana yardım edeyim mi?"

"Sizin için sorun olur mu? Size rahatsızlık vermek istemem."

Gülümsemesi daha da genişler ve bana binmem için işaret eder. "Hiç sorun değil Mia. Yardımcı olmaktan mutluluk duyarım."

Onunla böyle dar bir alanda bulunma düşüncesi tüylerimi diken diken ediyor, ama *aptal bir kız* rolü yapıp ona minnettar bir gülümsemeye selam verip içeri giriyorum. Kapı kapandıktan ve kilidin yerine oturduğunu duyduktan sonra bile güvenliğimden endişe duymuyorum. Silahlıyım ve kendimi nasıl koruyacağımı biliyorum. Ayrıca bildiğim kadarıyla en az iki takip cihazı takıyorum. Dario'nun benim bilmediğim birkaç tane daha eklemiş olması beni hiç şaşırtmaz. Tedirginliğim korkudan değil, yanımdaki sapıktan kaynaklanıyor. Bana nasıl baktığını hatırlıyorum. Gözleri üzerimde dolaşırken gördüğü tek şey, Dario'ya zarar vermenin bir yolu. Ben, kendini daha iyi hissetmek için kullanılacak bir şeyim ve bu tür erkeklerden gerçekten nefret ediyorum.

Yola çıkıyoruz ve ben rol yapmaya devam etmeye hazırım, ama Leonardo beni arabasına kapatıp savunmasız olduğumu düşündüğü için, piç kurusu övünmeden edemiyor.

"Şansıma inanamıyorum Mia," diyor, kendini beğenmiş yüzünde iğrenç bir sırıtışla bana bakarak. "Onun kompleksine girip seni kaçırmanın bir yolunu bulmam gerekeceğini düşünmüştüm."

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum, çünkü o kimliğini açığa vuruyor olabilir, ama ben kendiminkini açığa vurmayacağım. Hâlâ benim hiçbir şeyden habersiz ve zayıf olduğumu düşünüyor ve bu mümkün olduğunca uzun süre böyle kalmalı.

"Buraya gelmemeliydin demek." Elini uzatıp bacağıma koyuyor. Ona bakıyorum ve yüzümdeki tiksinti numara değil. "Demek ki," diye devam ediyor, "o da bu hayata bu kadar aptal ve saf bir eş getirmemeliydi."

Kapıya doğru kayıyorum. "Beni dışarı çıkarabilir misin? Geri döneceğim ve seni hiç görmemişim gibi davranacağım. Neler olduğunu anlamıyorum, ama yemin ederim tek kelime etmeyeceğim."

Gülüyor ve uyluğumu daha sert sıkıyor, parmakları o kadar kuvvetli bastırıyor ki morluklar kalacağı kesin. Tanrım, Dario bunları görünce çok kızacak.

"O aşamayı çoktan geçtik, tatlım. Bu işe bulaştığın için üzgünüm demek isterdim, ama değilim. Yıllardır Dario'yu mahvetmenin bir yolunu arıyordum." Bir süre durup tekrar güldü. "Ama bu fırsatın bu kadar lanet olasıca olacağını hiç düşünmemiştim. Söylesene tatlım, göğüslerin dışında başka bir yerin de piercingli mi?"

"Benden uzak dur," diyorum ona, ama kurtulmaya çalıştığımda, beni bırakmaya niyeti olmadığını belli ederek, tutuşunu daha da sıkılaştırıyor.

"Yalan söyleyip bundan hoşlanacağını söyleyebilirim, ama hoşlanmayacaksın."

"Hiç hoşuma gideceğini düşünmedim, seni hasta piç." Bu sözleri bağırarak söylüyorum, ama benim bir tehdit olabileceğim aklına hala gelmemiş. Kadınlara bakış açısı onun sonunu getirecek ve bunun benim küçük kalbimi ısıtmadığını söylersem yalan söylemiş olurum.

"Demek içinde biraz ateş var." Bana bakıp, kendini bana zorla kabul ettirmek için sabırsızlanıyormuş gibi gözlerimi dikeyyor. "Bunun beni ne kadar mutlu ettiğini anlatamam. Ama bunu yapacağını biliyordum. Tatlı kızlar meme uçlarına iğne batırılmasını istemezler, Mia. Sen kafayı yedin tatlım, ve ikinizin partide yaptığınız şeyden sonra bunu herkes biliyor."

"Siktir git," diyorum ona, ve içimde olduğunu düşündüğü soluk alevi görmek onu sonsuz bir heyecanla dolduruyor gibi görünüyor. Burada yanan bir cehennem olduğunu ve yakında yanacağını bilmiyor. "Dario'nun yanında sen bir hiçsin, ve bana dokunmaya cüret ettiğin için seni öldürecek."

Leonardo'nun gözleri benimkilere kilitlenir ve o bakışı tanırım. Dario onu Claudio'nun evinde küçük düşürdüğünde attığı bakışla aynıdır.

"Sen acınası birisin," diyorum ona. "Çocukluğunuzdan beri kocama kin besleyen kıskanç bir pisliksin. Neden? Çünkü o senden daha çok kadınla yattı diye mi? Çünkü o senden daha güçlüydü diye mi? Daha akıllıydı diye mi? Her konuda senden daha iyiydi diye mi?" Sert bir

gölüyorum, parmaklarının uyluklarımı mengene gibi sıkıldığını görmezden gelerek. "Lanet olası zavallı."

"Ne dediğini bilmiyorsun," diye homurdanıyor, öfkesi onu ele geçirince bir sonraki virajı çok hızlı alıyor. "Kocan bu kadar akıllıysa, neden tuzağa düştü?"

Onun sözleri karşısında tüm vücudum donar. "Neden bahsediyorsun?"

"Uzun zamandır Dario'yu ortadan kaldırmayı planlıyordum. Sen kaçıramayacağım bir fırsattın, ama zaten başka planlarım da var. Amaç, Alessi imparatorluğunu yok etmek ve sonra onun canını almaktı, ama şimdi öldüğünde, ona karısını becerip öldürdüğümü söyledikten sonra olacak." Sert bir kahkaha atar, sanki iş çoktan bitmiş gibi memnuniyetle sırıtarak. "Bu onu iki kez öldürmek gibi olacak." Bana hızlıca bir bakış attıktan sonra dikkatini tekrar yola verdi. "Teşekkürler Mia. Ölümün, herhangi bir bıçak veya silahın verebileceğinden çok daha fazla acı verecek."

"Başka planların var mı?" diye soruyorum, o bana söylemeden onu öldüremeyeceğimi bilerek.

"Sen ne meraklı bir şeysin?" diye alay ediyor ve ben tüm onu hemen burada bıçaklamamak için tüm irademi kullanıyorum.

"Zaten beni öldüreceksin. Ne fark eder ki?"

"Doğru." Bir tur daha atıyor ve kimse peşimizden gelmediği için rahatlamalı mıyım yoksa endişelenmeli miyim bilmiyorum. Sandro, Dario'yu kontrol altında tutup Leonardo'nun ne yapacağını görmek için müdahale etmeden bekliyor olabilir, ama ona ulaşmasını engelleyen bir şey olmuş da olabilir.

"Onun ailesine sızdım," diyor Leonardo, kendinden çok memnunmuş gibi. "Kendi adamlarından birinin saldırısını asla beklemeyecektir."

"Kim o?" diye fısıldıyorum, midem korkuyla dolarken. "Uberto," diyor, ama bu isim bana hiçbir şey ifade etmiyor. Onun adamlarıyla tanışmadım

adamlarıyla tanışmadım, burada işler böyle yürümüyor ve Dario beni gezdirip tanıştırsaydı bu şüphe çekici olurdu.

Eşler aile işlerinin bir parçası değildir, bu yüzden "Onun kim olduğunu bilmiyorum" derken bilgisizliğimi saklamama gerek yok.

Leonardo omuz silkiyor. "Belki seni öldürmeden önce onunla tanışırsın."

"Sen çok kibirli bir pisliksin. Dario senden bin kat daha akıllı olduğu için bu işten asla kurtulamayacaksın. Sen sadece onun penisinin seninkinden daha büyük olduğu gerçeğini asla kabullenemeyen kıskanç bir pisliksin."

Sözlerim umduğum etkiyi yaratır. Öfke onu ele geçirir ve frenlere basar. Elini uyluğumdan çeker ve bana tokat atmak için kaldırır. Acıyı ve burnumdan akmaya başlayan kanı görmezden gelerek, sütyenime takılı olan sustalı bıçağı tutup çekiyorum. Karşı koyacağımı beklemiyor ve silahlı olduğumu da kesinlikle tahmin etmiyor. Bıçağın açıldığını duyduğunda, şoktan gözlerinin büyüdüğünü görmek için yeterli zamanım oluyor, sonra bıçağı boynuna saplayıp onu üzerimden itiyorum.

Bıçak derisinden çekilir ve bıçak çıkar çıkmaz kan fışkırır, beni ve arabasının içini kaplar, sonra kendini kurtarmak için çaresizce elini boynuna bastırır. Onun bittiğini biliyorum, bu yüzden acı ve şoktan inlemelerini görmezden gelerek kolu tutarım ve dışarı çıkarken neredeyse takılıp kıcıma düşüyorum.

Ducati'nin bana doğru hızla geldiğini zar zor fark ettim. Durur durmaz, Sasha atlayıp yanıma koştu.

"İyi misin?" Sözleri kesik kesik ve beni kontrol ederken endişesini duyuyorum. Yüzümü avuçlayarak kanayan burnuma bakar ve gözlerindeki karanlık bakışın hakim olmaya başladığını görürüm.

"Ben iyiyim," diye çabucak söylüyorum, çünkü işkenceye zamanımız yok. "Dario'yu bulmalıyız. Biri ona ihanet edecek." Sasha'nın elini tutup onu motosiklete doğru çekmeye çalışıyorum. "Bunu beklemiyor olacak. Gitmeliyiz!"

Bana kaskı uzatır ve gömleğinin yakasından tutan parmaklarımı çeker. "Bisiklete bin, Mia. Hemen geliyorum."

Tartışmak sadece zaman kaybı olur, bu yüzden kaskı kafama takıp Sasha arabanın kapısını açarken motosiklete koşuyorum. Leonardo'nun acı içinde inlediğini duyuyorum, ama kardeşim boğazına bıçağı dayayarak sesini kesiyor.

Sesi sakindir: "Kız kardeşime elini sürdüğün için."

Sasha hızlı öldürmeyi sevmez, ama bu sefer zaman kaybetmiyor ve bunun benim için yaptığı bir fedakarlık olduğunu biliyorum. Leonardo'yu yere bırakıp bıçağını kınına sokuyor, motosiklete biniyor, çalıştırıyor ve ben tutunana kadar bekledikten sonra yola çıkıyor.

"Uberto," diye bağıyorum. "O bir hain. Ona zamanında ulaşmalıyız!"

Sasha köşeyi hızla döner ve motosikleti kullanmayı bildiği için minnettarım, yoksa uçurumdan uçup İyon Denizi'ne düşerdik. Ne kadar hızlı gidersek gidelim, yeterince hızlı hissetmiyorum. Tek düşünebildiğim Dario'nun yaralanmış olması ve Sasha yavaşladığında kalbim ağrıyor ve nefes alamıyordum gibi hissediyorum.

Villaya geri döndük, ama eve gitmek yerine, evin önünden hızla geçip daha önce hiç gitmediğim bir çakıl yola girdi. Daha küçük bir evin önünde durdu ve ilk gördüğüm şey çimlerin üzerinde uzanmış bir adamdı. Kafatasının bir kısmı eksik olmasına rağmen, sarışın olduğunu anlayabiliyordum ve onun Dario ya da Sandro olmadığını görünce rahat bir nefes aldım.

"Burası neresi?" diye soruyorum, Sasha motosikletten inerken kaskımı yere bırakıyorum.

"Burası onların en üst düzey adamlarının yaşadığı yer. Sandro, Dario'nun burada beklemesini istedi, ona güvenmediğini ve kendini kontrol edemeyeceğini söyledi."

Kardeşim bıçakları tercih ediyor olabilir, ama etrafına bakarken elinde bir silah gördüğümde hiç şaşırmadım. Başka bir şey soramadan, yüksek bir patlama sesi duyuldu ve Sasha beni tutup eve doğru çekti. Kapıya doğru koşarken ayaklarımızın yanına kurşunlar isabet etti. Neredeyse kapıya varmıştık ki, onun acı içinde inlediğini duydum ve sonra beni verandaya itip çatının altına sakladı.

"Aman Tanrım," diyorum, bakınca kardeşimin kolundan kan aktığını görüyorum.

"Ben iyiyim," diyor, yaraya hızlıca bir bakış atarak ve her şeyden çok sinirliymiş gibi konuşuyor. Eğilip,

ayak bileği kılıfından silahını çıkarır, emniyet kilidini açar ve bana uzatır. "İyi bir bıçak yarasıydı," der bana.

"Ne?"

"Leonardo," diyor. "İyi iş çıkardın, küçük cadı. Birkaç dakika içinde kan kaybından ölecekti."

Dario için bu kadar endişelenmeseydim gülümserdim, ama kapıyı açıp kafasını içeri sokmadan önce sadece hızlıca başımı sallayabiliyorum. Her şeyin yolunda olduğunu görünce beni içeri çağırıyor. O ve Dario'nun bana verdiği tüm eğitimler devreye giriyor, Sasha'nın arkasına geçip odayı tarıyorum, bize silah doğrultmuş kimse saklanmadığından emin oluyorum. Oda boştu, ama solumuzda ve sağımızda birer koridor vardı.

"Ben bunu alıyorum," diye fısıldıyorum. "Sen diğerini al."

Sasha tartışmak istiyor gibi görünüyor, ama ben bir saniye durup, az önce vurulduğu yerden hala kanayan yarayı işaret ediyorum. "Acele etmeliyiz," diye hatırlatıyorum ona.

Bir saniye daha tereddüt ettikten sonra, "Bana ihtiyacın olursa seslen ve dikkatli ol, Mia," diyor.

"Bağırırım," diye söz veriyorum ve sonra eğilip oturma odasındaki açık pencereden geçip koridora çıkıyorum.

Kalbim hızla atıyor ve ellerim terli, ama devam etmeden önce ön kolumdan bıçağı çıkarıp arka cebime sokuyorum. Bıçak çok büyük olduğu için cebime sığmıyor ve bıçağın bir kısmı dışarıda kalıyor, ama sapı kolayca ulaşabileceğim bir yerde ve ihtiyacım olursa kullanabileceğim iki silahım olduğunu bilmek kendimi daha iyi hissettiriyor. Umarım düşüp kıcımlı parçalamam, ama bu risk almaya değer.

Elimde silahla koridorda sessizce ilerliyorum, kulaklarım en ufak bir sesi bile yakalamak için gergin, ama ortalık o kadar sessiz ki kulaklarım çınılıyor. Boş bir banyoyu ve birkaç tek kişilik yatak bulunan ranza odası gibi düzenlenmiş bir odayı geçiyorum, ama kimseyi görmüyorum ve hiçbir şey duymuyorum. Son açık kapıya doğru sessizce ilerlerken, köşeyi döndüğümde Dario'nun başka bir adamla birlikte içeride durduğunu görüyorum ve nefesim kesiliyor.

Dario'nun hayatta ve sağlıklı olduğunu görmek içimi rahatlatıyor, o kadar güçlü bir rahatlama ki neredeyse yere yığılacayım. Sırtı bana dönük, pencerenin dışındaki tepede saklanan nişancıya odaklanmış durumda.

yukarıda, ama onun vücudunu her yerde tanırım ve onun olduğunu anlamak için yüzünü görmeme gerek yok. Yanında bir adam var, Zippo çakmağıyla oynuyor ve bu gergin anda, bu tekrarlayan hareketin Dario'yu çıldırttığını düşünmeden edemiyorum. Adamı gözlerimle tarıyorum ve onun Dario gibi pencereden dışarı bakmadığını fark ediyorum. Tüm dikkati sevdiğim adama odaklanmış ve az önce hissettiğim tüm neşe, yerini korkuya bırakarak bedenimden çekip gidiyor. Uberto'ya baktığımı biliyorum ve adam başını çevirip beni gördüğünde, koyu renkli gözleri şaşkınlıktan öfkeye dönüşüyor. Yüzüm ve giysilerim kanla kaplı, elimde bir silahla buraya geldiğime göre, bir şeylerin ters gittiğini biliyor.

Dario başını çevirdiği için ses çıkarmam gerekiyor ve beni ve üzerimdeki kanı gördüğü anda tek düşünebildiği şey bana ulaşmak oluyor. Ondan sonra her şey çok hızlı geliyor. Uberto onun arkasına geçerken Dario bana doğru dönüyor ve bu da benim ateş etmemi imkansız hale getiriyor. Dario'nun adını haykırıp ona doğru atılırken, onu korumak için her şeyi yapmaya hazır olduğumu düşünürken, Dario'nun arkasında keskin bir bıçak görüyorum.

Hiçbir zaman odadaki en güçlü kişi olmadım. Kimseyi bench press'te geçemem, ama küçüğüm ve hızlıyım ve bunu avantajıma kullanıyorum, Uberto bıçağı Dario'nun midesine doğru saplarken kendimi iki adamın arasına atıyorum.

Bunun yerine bıçak bana saplanır.

Bıçak derinlemesine batıyor, yarası karnımın alt kısmında, şokun etkisiyle tetiği çekmeden hemen önce sersemliyorum. Mermi Uberto'nun göğsüne isabet ediyor. Dario benim adımları haykırırken o yere yığılıyor.

Bölüm 17

Dario

İyell Mia'nın adını haykırıyorum ve dizleri bükülüp düşmeye başladığında onu yakalıyorum. O kadar küçük ve hareketsiz ki, hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım. Karnındaki yaradan kan akıyor, o yara benim için açılmıştı. Gömleğimi yırtıp, derin kesiğe bastırıyorum. Baskı uyguladığımda nefesini kesiyor ve onun çektiği acıyı görünce bir parçam ölüyor. Cildi zaten çok solgun ve gözlerini kapatmaya başladığında, ona benimle kalması için bağıyorum.

"Ne oldu lan?"

Mia'nın kardeşi içeri koşarak girerken gözlerimi ondan ayırmıyorum, ama ona Sandro'yu arayıp hemen bir araba göndermesi için bağıyorum. Tüm dikkatim, onsuz yaşayamayacağım kadına dönüyor ve o hareket etmeye çalıştığında, elini nazikçe geri itiyorum.

"Kıpırdama, *amore mio*. Benim için kıpırdama, tamam mı?"

Benim gözlerimle buluştuğunda ela gözleri donuklaşıyor ve gözleri yaşarmaya başladığında, kendi gözyaşlarımın da aktığını hissediyorum. Mia'nın ağladığını hiç görmemiştim ve şu anda ağlıyor olması, daha önce hiç bilmediğim bir korkuyla beni dolduruyor.

"Sana yalan söyledim," diye fısıldıyor.

"Önemli değil," diyorum hemen. Neden bahsettiğini bilmiyorum, ama onun hayatta kalması dışında hiçbir şeyin önemi yok. Hâlâ benim inatçı kızım, bu yüzden beni görmezden gelip sözleri zorla ağzından çıkardığında şaşırmıyorum, ama sözleri beni tamamen mahvediyor.

"Uçakta yalan söyledim," diye fısıldadı, sesi titriyor ve zayıftı. "Sen benim güneşimsin, Dario."

Bir elimle karnını sıkıca tutarak, yüzümü onun yüzüne yaklaştırıyorum, böylece ben "Ve sen de benim,

amore mio, ve bu yüzden bunu atlatacaksın." Alnımı alnına dayadığımda sesim hıçkırıklarla kırılıyor. "Çünkü sensiz yaşayamam. Işıksız bir dünyaya geri dönmem mümkün değil, bu yüzden beni karanlıkta bırakmaya cüret etme, *piccola vipera*."

Gözlerim onun gözlerine kilitli kalmış, yaşaması için ona yürekten dileklerimi iletirken, gözyaşlarının parmaklarıma düşüp benimkilerle karıştığını hissediyorum. Kardeşim omzumu tutup gitmemiz gerektiğini söyleyene kadar zaman durmuş gibi. Elimi hala karnına sıkıca bastırarak onu kollarımda sarmalıyorum, onu kaldırdığımda çıkardığı acı dolu iniltiye tahammül edemiyorum.

Sandro'nun peşinden koşmadan önce, Sasha öne çıkar. Kız kardeşinin başına bir öpücük kondurur ve ona Rusça bir şeyler fısıldar, sonra geri çekilir ve benim çıkmam için yol açar. Kız kardeşinin kanlı bedeniyle koridora adım attığımda, gözlerindeki yumuşaklık kaybolur. Onun Uberto'nun bedeninin üzerine çömelip bıçağını kaldırdığını ve benim öfkemi yansıtan bir öfkeyle bıçağı ölü adamın göğsüne sapladığını görmek için yeterli zamanım vardır. O bıçağı tekrar kaldırırken oradan ayrılıyorum, insanlarla birlikte olabilecek kadar akli başına geldiğinde hastanede bizimle buluşacağını biliyorum.

Evden koşarak çıkan Sandro, giderken adamlarımıza emirler yağdırıyor. Dışarıda bizi bekleyen bir SUV ve bize koruma sağlayacak bir ekip var. Leonardo daha önce tepelerde saklanan keskin nişancılarla bize pusu kurmuştu, ama Mia'yı kucağıma alıp arka koltuğa otururken onları pek umursamıyorum. Fontana ailesi bugün yaptıklarıyla kendi mezarlarını kazdılar. Yaptıklarını affetmenin bir yolu asla olmayacak. Bizimkilerden birine saldırdılar ve sevdiğim kadın bıçaklandı. Bıçağın bana yönelik olması umurumda değil. O yaralandı ve bunun bedelini hepsi ödeyecek.

"Mia, uyanık kal, bebeğim," diye söylüyorum ona, gözlerini tekrar kapatmaya başladığında. Sandro yolcu koltuğuna otururken ve şoför yola çıkarken alnını öpüyorum. Kardeşim hastaneyi arayıp bıçak yaralı birini götürdüğümüzü bildirirken, Mia'nın yüzünü öpüp benim için hayatta kalması için yalvarıyorum.

Sesi o kadar zayıf ki, duymak için kulak kabartmam gerekiyor. "Sasha." "O iyi, *amore*."

"Hayır," diye ısrar ediyor, sesi giderek yükseliyor ve oturmaya çalıştığında onu nazikçe tutarak yerinde kalmasını sağlıyorum. "Vuruldu," diye fısıldıyor.

"Siktir," diye homurdanıyorum ve sonra Sandro'ya bağıyorum,
"Sasha vuruldu.

Onu muayene ettirin."

"Leonardo'yu öldürdük," diye fısıldadı.

Alnını öperim ve "Çok iyi iş çıkardın, küçük yılan. Seninle gurur duyuyorum," derim.

Sandro telefonunu alır, bilgiyi adamlarımızdan birine iletir ve sonra Mia'ya bakar. "Bruno sağlık görevlisi olarak eğitim aldı. Sasha'nın muayene edilip hastaneye götürülmesini sağlayacak. O iyi olacak, Mia. Söz veriyorum," der ona.

Onun sözleriyle vücudunun gevşediğini hissediyorum ve o, "Babanın kardeşimi öldürmemesi için bunu atlatman gerekiyor, Mia. O bazen çok otoriter bir ahmak olabilir, ama onu seviyorum ve ailenin onu öldürmemesini gerçekten tercih ederim" dediğinde, o da en yumuşak kahkahasını atıyor.

Gözleri benimkilere kilitli kalarak fısıldadı: "Aileme onları sevdiğimi söyle."

"Sakın veda etmeye kalkışma, *amore*. Buraya geldiklerinde kendin söylersin."

"Çok kızacaklar." Sesi daha da yumuşar ve ben onun alnını öperim, kan akışını azaltmak için ne kadar bastırsam da kanın gömleğimi ve parmaklarımı ıslattığını hissederim.

"Sana asla kızmazlar, tatlım. Bana kızacaklar, ama onu ikna edip Dominic'in yerini alarak en sevdiği damadı olacağım."

Yanağıma hafif bir nefes hissediyorum, sonra nefes alışı hissedemeyecek kadar zayıflıyor ve yemin ederim ki kalbim duruyor. "Nefes al, Mia," diye yalvarıyorum, sonra İtalyanca'ya geçip Alfonso'ya daha hızlı sürmesi için bağıyorum.

Alfonso'ya daha hızlı sürmesini bağıyorum. Mia'nın yüzünü öperek, cildine fısıldıyorum, "Nefes almaya devam et, küçük yılan. *Tu sei mia*, hatırladın mı? Sen benimsin ve seni bırakmayacağım." Onu tekrar öpüyorum, onu sevdiğimi fısıldıyorum ve sonra ne kadar inatçı olduğunu hatırlatıyorum. "Sakın şimdi benden vazgeçmeye kalkma, *amore*. Sen lanet bir katır kadar inatçısın. Seni antrenmanlarda ittiğim tüm o zamanları hatırlıyor musun?"

"Aptal," diye fısıldadı ve sesini duyduğumda hem ağlayarak hem de rahatlatarak güldüm.

"Öyleydi ve öyleyim, ama yine de benim için savaşmana ihtiyacım var, *stregghetta mia*." Alfonso hastaneye yaklaşırken onun başına öpücük konduruyorum. "Evlilikten korktuğunu biliyorum

korkuyorsun, ama benimle evlenmemek için ölmene izin vermeyeceğim."

Acil servise vardığımızda birkaç hemşire koşarak dışarı çıkınca rahat bir nefes alıyorum.

"*Ti amo*, Mia." Onu nazikçe öperim ve bunun onu canlı ve kollarımda hissettiğim son an olmayacağını kendime söylerim. "Uyandığında burada olacağım, *amore*."

Kapı açılır ve Mia kollarımdan çekilir ve hemen sedyeye yatırılır. Hemşirelerden biri devralır ve Mia'yı içeriye taşıırken karnına baskı uygular. Üstüm kanlı ve gömleksiz bir şekilde onların peşinden koşarım.

"*Signore Alessi*, buraya giremezsiniz," diyor hemşirelerden biri, elini kaldırarak beni durdurmaya çalışıyor. Kim olduğumu biliyorlar, ailemi de tanıyorlar. Yıllar boyunca bu hastaneye bağışladığımız paranın miktarını düşünürsek, bilmeleri de normal. Burası özel bir hastane, ülkedeki en iyilerinden biri ve onlar da tüm güçlü ailelerin kim olduğunu bilecek kadar akıllılar.

"O benim karım," diyorum ona ve kadının taktığı maskenin üstünden gözlerinin büyüdüğünü görüyorum.

"Ona iyi bakacağız, ama sizin burada beklemeniz gerekiyor."

Kadın ayrılmaya çalışır, ama ben hemen "Piercingleri var. Mümkünse çıkarmayın" derim. Kanlı elimi yüzüme sürerim, kendimi sakinleştirmeye çalışırım. "Yeniden yaptırmak zorunda kalırsa çok kızar" derim sonunda.

Hemşire başını sallar, muhtemelen benden olabildiğince uzaklaşmak istiyordur. Resepsiyonu işaret eder. "Kayıt yaptırın, sizi bekleme odasına götürecekler. Yakında biri size bilgi vermek için çıkacaktır."

Sandro kolunu omuzlarıma doladı ve beni resepsiyoniste götürdü.

"Bunu yapamam kardeşim," diyorum ona. "Onu kaybedemem."

"Kaybetmeyeceksin. O, tanıdığım en güçlü insanlardan biri. Bunu atlatacak ve ikiniz evleneceksiniz. Bu işin tek sonu bu, Dario."

Konuşmadan başımı sallıyorum ve tezgâhtaki kadın bana doldurmam için bir yığın kağıt uzattığında, onlara bir bakış atıp

buna konsantre olmanın imkânsız olduğunu anlıyorum. Sandro kağıtları alır, en üste benim adımlı, hemen altına da Mia'nın adını yazar ve bana geri verir.

"Mia Alessi bıçak yarasıyla getirildi. Bu saçmalıkları doldurmamıza gerek yok. Faturaları ödenecek, alerjisi yok ve kocası çıldırıp güzel hastanenizi basmadan önce oturacak bir yere ihtiyacı var. Emin olun, büyük bir olay çıkarmak ve sonunda daha fazla insanın tıbbi bakıma ihtiyacı olacak."

"Bu bir tehdit mi?" diye sorar kadın.

Kardeşim tezgahın üzerine eğilerek, kadının kişisel alanını ihlal ediyor. "Elbette öyle. Kim olduğumuzu biliyorsun ve lanet olası işini yapmaya başlamazsan, bu hastanenin ay sonuna kadar kapatılmasını şahsen sağlayacağım. Yengem ameliyatta, kardeşim zar zor hayatta kalıyor ve uçağı iner inmez çok kızgın Ruslar buraya akın edecek. Bizi hemen bekleme odasına al."

Kardeşimin tehdidi karşısında yüzü soluyor ve yemin ederim ki onunla tartışmak üzereyken başka bir kadın içeri girip bizi görüyor. Benden kardeşim, sonra da hala kışının üstünde oturan iş arkadaşına bakıyor. Ağzı açık kalıyor, sonra koşarak yanımıza geliyor ve "Tanrı aşkına, Carlotta, ne yapıyorsun sen?" diye tıslıyor. Bana dönerek gergin bir gülümsemeyle "Çok özür dilerim, *Signore* Alessi. Lütfen beni takip edin. Size bekleyebileceğiniz ve temizlenebileceğiniz bir yer göstereyim" diyor.

Sandro, yardım eden kadını işaret etmekten kendini alamaz ve tezgahın arkasındaki işbirliği yapmayan kadına bakar. "Gördün mü? O kadar da zor değil, değil mi?"

Carlotta, iş arkadaşını takip ederek bir kapıdan geçip koridora doğru ilerlerken, başını eğip sessiz kalacak kadar akıllıdır. Özel bir odanın önünde durur, kapıyı açar ve bizi içeri davet eder.

"Burada bekleyebilirsiniz. Koridorun sonunda bir kafeterya var ve temizlenmek isterseniz banyoda duş da var." Kanlı, çıplak göğsüne bakar. "İsterseniz size bir önlük bulabilirim."

"Karımın durumunu ne zaman öğrenebileceğiz?" diye soruyorum.

Gözlerime bakar ve gözlerimde gördüğü şey ne olursa olsun, elini göğsüne koyar ve "Söz veriyorum, *Signore* Alessi, bir şey öğrenir öğrenmez size haber vereceğim" der.

Bu kadının sarılmayı seven biri olduğunu hissediyorum, ama akıllıca aramızda mesafe bırakıyor. İyi niyetli olduğunu biliyorum, ama başka bir kadının bana dokunması fikri o kadar yanlıştır geliyor ki, bana dokunmaya kalkışırsa ona gerçekten vurmaktan korkuyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum ona ve bir adım geri çekiliyorum, onun tesellisine ihtiyacım olmadığını ve istemediğimi açıkça belli ediyorum. Ben sadece Mia'yı istiyorum. Tek istediğim bu.

O hızla odadan çıkar ve o gider gitmez Sandro telefonunu çıkarır ve kuzenimizi arar, ben ise banyoya girip Mia'nın kanını vücudumdan yıkarım. Aynada kendimi gördüğümde içimdeki her şey uyuşur. Kanlı ellerimle lavabonun kenarını sıkıca tutarken, onun ne kadar çok kan kaybettiğini acımasızca hatırlarım. O ameliyathanede hayat mücadelesi verirken, ben bu lanet olası hastane tuvaletinde kendimi kaybetmemek için gözlerimi yaşıyorum.

Kendimi sakın tutmaya zorlayarak, parçalanmış giysilerimi çıkarıp duşa giriyorum. Sıcak su kanı temizliyor, ama aynı zamanda Mia'nın bir parçasını da benden alıyor ve kırmızımsı su giderden kaybolduğunda kararımın pişman oluyorum.

Ya kurtulamazsa? Ya hayatta kalamazsa ve ben onun bir parçasını daha isteyerek kaybetmiş olursam?

Bu düşünce, şu anda parmaklarımın arasından kayıp ayaklarımın dibindeki küçük ızgaradan kaybolan şeyi geri almak için çaresiz bir çabayla neredeyse dizlerimin üzerine çökmeme neden oluyor. Ellerimi yumruk yapıp duvara vuruyorum ve çok sıkışmış ciğerlerime hava dolduruyorum. Onun için güçlü olmalıyım. Uyandığında, ki bu durumdan uyandığında, beni hemen yanında bulacak, ona bakmaya ve ihtiyacı olan desteği vermeye hazır olacağım.

Sıcak suyun altında kalıyorum. Bir ara Sandro kapıyı aralıyor ve tezgahın üzerine benim için koyu mavi bir önlük bırakıyor, ama kendimi harekete geçirebilmem için hala birkaç dakika geçmesi gerekiyor. Hiç mümkün olmayacağını düşündüğüm bir şekilde uyuşmuş hissediyorum.

hareketleri yapıyorum, kurulanıp önlüğü giyiyorum ve dışarı çıktığımda Sandro yerde volta atıyor. Beni görür görmez bana bir kahve uzatıyor ve olanları anlatmaya başlıyor.

"Dominic her şeyi hallediyor. Bir saat içinde uçacaklar. Bruno ile konuştum. Sasha'nın yarası iyi görünüyor, ya da yeterince iyi. Bruno yarasını sarmak için yeterince uzun süre kaldı, sonra deli gibi tepelere doğru koştu."

"Akli başına geldiğinde geri dönecektir," diyorum, oturup kahvemini yudumlarken. Tadı ne kadar kötü olduğunu neredeyse fark etmiyorum. "Teşekkürler, Sandro," diyorum ona. Mia hakkında bir şey duymuş mu diye sormaya zahmet etmiyorum. Duymuş olsaydı, banyoya dalıp bana söylerdi.

"*Babam* evde işleri idare ediyor, ama Mia hakkında bir şey duyduğumuzda onu aramamı istiyor." Yanıma gelip omzumu sıktı. "O bunu atlatacak, Dario."

"Öyle olsa iyi olur." Kardeşimin gözlerine bakarak, "Çünkü öyle olmazsa ben hayatta kalamam" diyorum.

"Başaracak," diyor kardeşim, "ve sonra sen de bıçağın önüne atladığı için kışına şaplak atabilirsin."

Uberto ile benim aramda nasıl atladığını hatırlayınca, küçük vücudunu keskin bıçağın önüne atmadan bir saniye bile tereddüt etmediğini hatırlayınca, fincanı daha sıkı tutuyorum. Tanrım, uyandığında onunla konuşmam gerekecek.

Kardeşim ve ben birkaç dakika sessizce oturduk, sonra sordum, "Dominic haberi nasıl karşıladı?"

"Sadece sen ve Mia için endişeleniyor. Muhtemelen burada olmadığı için kendini suçluyor." Sandalyesine yaslanıp bacaklarını uzatır. "Nat'e söylemekten endişeli."

"Lev'in, kızına aşık olduğum için beni öldürmeye çalışmayacağı bir şans varsa, o da çoktan yok oldu." Elimini yüzüme sürerek iç çekiyorum. "Onu suçlamıyorum. Onu incittiğim için bunu hak ettim."

"Senin suçun değil," der Sandro hemen, ama küçük kardeşim beni suçluluk duygusundan kurtaramayacak.

"Benim suçum," diyorum ona. "Onu kapıdan girerken gördüğümde, kanlar içindeydi ve onun için endişelenmek, beni

diğer her şey. Dikkatimi kaybetmeseydim, Uberto'nun bıçağını almaya çalıştığını fark edebilirdim. Ona zarar vermeden onu durdurabilirdim."

"Ve ben dikkatimi verseydim, belki de Uberto'nun başından beri lanet bir hain olduğunu fark ederdim ve bunların hiçbiri olmazdı," diye karşılık verir.

"Hepimiz bunu gözden kaçırdık kardeşim. Senin suçun değil."

"Ve bu senin değil," diyor ve inatçılığı bana Mia'yı o kadar çok hatırlatıyor ki, başka yere bakmak zorunda kalıyorum, yoksa yine parçalanacağım. Tanrım, en son ne zaman ağladığımı hatırlamıyorum, ama şimdi gözlerimi kuru tutamıyorum. Mia beni onsuz, ağlayan bir bebek gibi bırakırsa, onu asla affetmeyeceğim. Bu kadar duygusal olacaksam, en azından onun yanımda olması lazım ki bana gülüp, fazla duygusal olduğumu söyleyebilsin. Beni böyle yapan oydu. Benim gibi onun da acı çekmesi adil olur.

Kardeşim ve ben, koridorda yüksek sesli bir kargaşa duyana kadar bir saat daha acı verici bir şekilde bekledik. Bir kadın çığlık atarken, bir diğeri yardım istiyordu. Neler olduğunu görmek için ayağa fırlıyoruz. Sandro benden önce salona ulaşıyor, elinde silahı var ve omuzlarının gevşediğini görünce, tuttuğum nefesimi bırakıyorum. Kapıdan dışarı baktığımda, Sasha'nın bize doğru yürüdüğünü görüyorum, Carlotta ise güvenli bir mesafede onun arkasında koşuşturuyor ve İtalyanca olarak polisi arayacağını bağılıyor. Sanırım Carlotta bu geceden sonra işinden ayrılacak.

Sasha, kanlı saçlarını eliyle okşamak için uzandığında Sandro, "Tanrım" diye fısıldadı. Sanki buraya gelirken kan banyosu yapmış gibi, her yeri kırmızıya boyanmıştı. Bu, gözlerinin beyazlarını tüm o kırmızının içinde daha da belirgin hale getiriyordu ve bu da onun ölü gibi bakışlarını daha da vurguluyordu. Buraya gelmek için cehennemden geçip gelmiş gibi görünüyordu. Carlotta'ya hakkını vermeliyim. Bu kadın cesur bir kadın.

"O bizimle," diyorum ona.

Göğsünü şişirip bana sert bir bakış attı. "Neden şaşırmadım acaba?" diye mırıldandı, Sandro ise hafifçe güldü.

Sasha onu görmezden gelmeye devam ediyor. Önümüzde durup "O nasıl?" diye soruyor.

"Hâlâ haber bekliyoruz. Hadi, bizimle burada bekleyebilirsin. Ailen yolda." İçeri girmesini bekliyorum.

Hala koridorda öfkeyle bekleyen Carlotta'ya bakmadan önce. "Buraya bir hemşire gönderin," diyorum ona ve kapıyı yüzüne çarparak kapatıyorum.

Sandro, Sasha'ya bakar. "Bilmek istiyor muyum ki?"

"Artık Fontana ailesi için endişelenmene gerek yok," diyor ve kanla kaplı olduğunu umursamadan oturduğu yere oturuyor.

"Kaç kişiyi öldürdün?" diye soruyorum.

Açık mavi gözleri benimkilerle buluştu. "Hepsini."

Başka bir şey sormadan kapı açılır ve Bruno içeri girer. Sasha'yı görünce donakalır. Adamlarımızdan hiçbirinin korktuğunu görmemiştim ama Bruno, kanlar içindeki adama sanki ondan korkuyormuş gibi bakıyor.

İtalyanca olarak sorar, "İtalyanca bilmiyor, değil mi?"

"Bilmiyor," diyorum.

Bruno, Sasha'nın yönüne bakmayı reddederek, "O çocuk delinin teki patron. Fontana'nın adamlarının hepsini öldürdü, ormanda peşlerine düştü ve tek tek öldürdü." der. Nefes alır ve ekler, "Gio onun bir adamın kalbini kesip çıkardığını gördü. Hayatım boyunca şiddet eğilimli adamlarla birlikte oldum, ama bu adamda bir tuhaflık var."

"Kız kardeşi için üzgündü ve endişeliydi," diyorum, muhtemelen bıçak kullanmayı öğretmemem gereken adamı savunarak.

Bruno, beni sözleriyle aşağılamayacak kadar akıllıdır, ama bana attığı bakıştan, bunun sadece endişeli ve öfkesini boşaltması gereken bir kardeşten daha fazlası olduğunu düşündüğü açıkça bellidir.

"Başka bir şey var mı?" diye soruyorum ona.

Bruno başını sallar ve en sert adamlarımızdan biri, "Gidebilirsin. Dominic ve Mia'nın ailesi havaalanına vardıklarında onları almaya gitmen gerekiyor" dediğimde rahat bir nefes alır.

"Evet, efendim," der ve Sasha ile göz teması kurmayı reddederek arkasını dönüp hızla uzaklaşır.

Sandro iç çeker ve başını sallar. "Şu anda onun adına utanıyorum. İzlemesi çok zordu."

"Adamlarınızı korkuttuğum için özür dilerim," diyor Sasha, ama sesi düz ve bana baktığında gözleri hala cansız. "Saklayamadım."

"Sorun değil," diyorum. "Anlıyorum."

"Peki, duş almak ister misin?" diye soruyor Sandro.

"Hayır," diyor Sasha ve Sandro'ya baktığımda, o da *"ne oluyor lan"* der gibi kaşlarını kaldırıyor.

Kafamı sallayarak, bu konuyu kapatması gerektiğini ima ediyorum. O da öyle yapıyor ve odaya bir hemşire girene kadar sessizlik devam ediyor. Sasha'yı görünce gözleri şaşkınlıkla açılıyor, ama eğitimi hemen devreye giriyor. Yanımıza gelerek, "Koluna bakmam için benimle gelmen gerekiyor," diyor.

"O İtalyanca bilmiyor," diyorum ona.

Hemşire, ağır aksanlı İngilizceye geçerek, "Benimle gelmen gerekiyor," der. Sasha'nın kolunu ve kan sızmaya başlayan kanlı bandajı gösterir. "Ona bakmam gerekiyor."

"Ben iyiyim," der Sasha, ama kadın onu dinlemez.

"Röntgen çekmek istiyorum." Çömelir ve eldivenli eliyle bandajın altını kontrol eder. "Kurşun yarası mı?"

"Evet," diyor.

"Kemiğe isabet etmediğinden emin olmalı ve iç kanama olup olmadığını kontrol etmeliyiz." Onu kaplayan kurumuş kanı inceler ve ekler, "Ve enfeksiyon kapmaman için temizlemeliyiz."

Ayağa kalkarak ona yukarıdan aşağıya bakar. Kadın minyon, muhtemelen otuzlu yaşlarının sonlarında ve bu işi aldığı için pek de heyecanlı olmadığını anlayabiliyorum, ama geri adım da atmıyor. Adam kıpırdamayınca, "Sormuyorum" der.

Adam kadına bakar ve kadının küçük bir adım geri attığını görürüm, ama kapiya koşmadığında adam sonunda pes eder ve ayağa kalkar. Adam kadının üzerinde yükselir ve kadının kendini koruma içgüdüşü sonunda devreye girer, çünkü bana dönüp İtalyanca olarak "Onunla güvende miyim?" diye sorar.

"Güvende, değil mi?" diye Sasha'ya soruyorum.

"Evet, güvende." Benim tereddütümü görünce, "şu anda kontrol bende. Ona bir şey olmayacak" diye ekliyor.

Onun sözüne güvenerek başımı sallıyorum ve sonra hemşireye bakıyorum. "Onunla güvende olacaksın. Onu mümkün olduğunca çabuk muayene ettirin. Kız kardeşi ameliyattan çıktıığında burada olmak isteyecektir."

"Elimden geldiğince çabuk olacağım," diyor ve Sasha'nın hemen arkasından ayrılıyor. Onu onunla gitmesine izin vermenin

akıllıca bir seçim olup olmadığını merak ediyorum, ama Sasha bana daha önce hiç yalan söylemedi ve hastanede bir hemşireyi öldürüp öldürmeyeceğini düşünmek zorunda kalmadan da zaten yeterince endişelenecek şeyim var.

"O iyi olacak," diyor Sandro, beni rahatlatmaya çalışarak, ama birkaç saniye sonra ekliyor, "Muhtemelen."

"Aynı anda endişelenecek çok şeyim var," diyorum kardeşim. "O hemşire listemin en altında."

"Katılıyorum," diyor Sandro, sandalyesine tekrar yaslanarak. "Ve şans onun lehine. Yani, bir kişi bir günde kaç kişiyi öldürebilir ki? Kesinlikle kotasını doldurmuştur."

"Öyle düşünülür," diyorum ve dirseklerimi dizlerime dayayıp başımı ellerimin arasına alıyorum. Mia'yı düşünmeden edemiyorum ve her geçen dakika hissettiğim korku, patlamak üzereymişim gibi hissedene kadar artmaya devam ediyor.

Kapı nihayet açılıp bir doktor içeri girdiğinde, saniyeler içinde ayağa kalkıyorum. Gözlerine baktığımda, birdenbire belki de bilmek istemediğimi fark ediyorum. Hala bir şans varsa, hayatta kalabileceğine dair küçük bir umut varsa, bekleme cehenneminde kalmayı tercih ederim. Onu kaybettiysem, bilmek istemiyorum.

Doktor konuşmaya başlamadan önce "Bekleyin" diyorum. Sandro'ya bakıyorum ve o da benim içimde yaşanan çatışmayı fark etmiş olmalı ki, omzumu sıkıp benim yapamadığımı anlayarak sözü devralıyor.

"Kurtuldu mu?" diye sorar.

"Kurtuldu," diyor doktor ve ben, az önce oturduğum sandalyeye oturmadan önce rahatlamaktan dizlerim titriyor.

"Hayatta mı?" diye soruyorum, tekrar duymaya ihtiyacım var.

Doktor başını sallar. "Evet, *Signore Alessi*." O kadar rahatlamışım ki, doktorun daha söyleyecekleri olduğunu fark etmem bir saniye sürer.

"Ne?" diye soruyorum, aklımdan milyonlarca farklı senaryo geçiyor. Bir organı zarar görmüş mü? Çok kan kaybetmiş mi? Komada mı? Doktor tereddüt edince, "Lanet olsun doktor, söyleyin bana" diyorum.

Kardeşıme bakıyor. "Özel olarak konuşsak daha iyi olur."

"Hayır, kardeşim kalıyor," diyorum ona.

"Karın çok ağır yaralandı." Sesi yumuşak ve sözleri yavaş, ben de onu omuzlarından tutup sarsmaktan iki saniye uzaktayım.

ve onu sallamaya iki saniye kalmıştım. "Bıçak derine girmiş ve rahmi ciddi şekilde zarar görmüş."

"Ne söylemek istiyorsan söyle," diyorum ona, ciğerlerime hava doldururken kalbim sessizce kırılıyor, çünkü inatçı on sekiz yaşındaki kızım çocuk istemediğini söylüyor, ama fikrini değiştirmek için on yıllarca vakti vardı.

"Ciddi yara izleri kalacak," diyor. "Hamile kalma olasılığı çok düşük ve hamile kalmayı başarsa bile, bu onun için güvenli olmayacaktır." Bir süre durup ekliyor, "Hatta hayatı tehlikeye atabilir. Çok üzgünüm."

"Onu ne zaman görebilirim?" diye soruyorum, bu adamın önünde dağılmamaya çalışarak.

"Şu anda ameliyat sonrası odasına götürülüyor. Ameliyattan uyanması birkaç saat daha sürecek, ama hemşirelerden birine sizi ona götürmesini söyleyeceğim."

"Teşekkür ederim Doktor," derim ve Mia'nın hayatını kurtaran adamın elini sıkarım. Bu çok küçük bir jest, asla yeterince ifade edilemeyecek yoğun bir minnettarlığı gösteren iki basit kelime.

Doktor başını sallar. "Daha fazlasını yapamadığım için üzgünüm," der ve odadan çıkar.

Kapı kapanmadan Sandro bana sıkıca sarılır. "Kahretsin, üzgünüm," der.

"O hayatta. Önemli olan tek şey bu," diyorum ona, ve bunu içtenlikle söylüyorum. Olanlar yüzünden onu daha az sevmiyorum, ve bu, hayatımın geri kalanını onunla geçirmek istediğim gerçeğini değiştirmiyor. Ama onun bana olan hislerinin değişmesinden çok korkuyorum. Beni kurtarmak için çok değerli bir şeyi feda etti, ve bu, benim asla telafi edemeyeceğim ya da ona geri veremeyeceğim bir şey.

"Bunun için benden nefret ederse ne yaparım bilmiyorum," diye fısıldıyorum, içimi yavaşça kemiren korkuyu itiraf ediyorum.

"Nefret etmeyecek," diyor Sandro. "Seni bunun için çok seviyor, Dario. Şimdi ona şüphe duymaya başlama."

O haklı ve bunu söyledikten sonra keskin bir suçluluk duygusu hissediyorum.

"Siktir, beni kocaman bir korkak haline getirdi," diyorum, gözlerimi silip titrek bir nefes alıyorum.

Sandro omzumu sıkıyor. "Bunu söylemeyecektim ama kesinlikle öyle."

Sadece hafif bir kahkaha atabiliyorum, ama o bunu duyunca gülümsüyor. "Siz ikiniz bunu atlatacaksınız, kardeşim."

"Teşekkürler, Sandro."

Hemşire beni almaya geldiğinde, kardeşime bir kez daha sarılmadan onu takip etmedim. Onsuz son birkaç saati nasıl atlattırdım bilmiyorum.

Hemşirenin yanında kalarak, onu koridorların labirentinde takip ediyorum, ta ki Mia'ya hemen ve sınırsız erişim sağlayabileceğim anlamına geliyorsa, bana mal olacağı her kuruşa değecek büyük özel odalardan birinin önünde durana kadar. Güçlü bir ailenin üyesi olmanın avantajları hiç bu kadar belirgin ve faydalı olmamıştı, ve bunun için inanılmaz derecede minnettarım.

Hemşirenin ardından loş odaya adım attığımda, Mia'nın bilinçsiz bedenini hastane yatağında yatarken gördüğümde boğazımdan acı dolu bir inilti çıkıyor. Makinalara bağlı, hepsi sessizce bip bip sesleri çıkarıyor ve burnuna takılı bir burun kanülü var, ince tüpler yanaklarından geçip kulaklarının arkasına takılmış. Saçındaki pembe vurgular, solgun teni ve beyaz yastık kılıfı üzerinde dikkat çekiyor ve elini elimde tuttuğumda hiçbir tepki vermiyor.

Hemşire, Mia'nın hayati fonksiyonlarını kontrol ederken sessizdir. İşini bitirdiğinde, bana bir sandalye getirir ve "Bir şeye ihtiyacınız olursa, bu düğmeye basın, bir hemşire gelecektir. Uyanmadan önce bir veya iki saat daha uyuyabilir, ama iyi olacak, *Signore Alessi*" der.

Mia'nın göğsüne battaniyeyi daha fazla çekerek, sevdiğim kadının uyandığında olabildiğince rahat olmasını sağlamak için fazladan zaman ayırarak benim minnettarlığımı kazanır.

"İsteğiniz doğrultusunda piercinglerini koruyabilmesi için üzerine cerrahi bant yapıştırdık," diyor Mia'nın kolundaki tansiyon manşetini kontrol ederken.

"Teşekkür ederim," diyorum ona. Yaklaşarak kızımın alnındaki bir saç telini çekip, teni kadar solgun dudaklarını öpüyorum.

"*Ti amo*," diye fısıldıyorum dudaklarına. "Ben buradayım, *amore*. Senin yanından ayrılmayacağım."

Hemşire sessizce odadan çıkar ve beni karanlık odada yalnız bırakır. Makineler bip bip sesler çıkarırken, ben bu dünyada onsuz yaşayamayacağım tek kişinin küçük elini tutarım. Dayanamayarak battaniyeyi aşağı çekerim ve karnını saran bandajları görünce acı dolu bir inilti çıkarırım.

"Lanet olsun, bebeğim, o bıçağın önüne atladığını inanamıyorum." Kafamı sallıyorum, beni kurtarmak için kaybettiği şeyi düşündüğümde boğazımın arkasında tanıdık bir sıkışma hissediyorum.

Çarşafı geri çekip, elini avucumun içine alıp sırtını öptüm, sonra bıraktım ve hayatımda hiç olmadığı kadar hıçkırarak ağladım. Onu kaybetme korkusu, onsuz bu dünyayla yüzleşmek zorunda kalma düşüncesi, bedenini bedenime değdirmenin, öfkeyle ya da zevkle adımı haykırırken tatlı sesini duymanın imkânsızlığı... Hepsini dışa vurduğum ve sonra asla sahip olamayacağımız çocuklar için ağladım. Kendime bu anı, bu kez, hiç kimse tarafından baba olarak çağrılmamanın, onunla yaptığımız bir bebeği hiç kucağıma alamamanın, birlikte çocuk yetiştirmenin mutluluğunu hiç tatmamanın acısını hissetme izni veriyorum. O acının her parçasını hissediyorum ve sonra bırakıyorum, çünkü Mia'nın bu acıyı bir an bile görmesine izin verirsem kendimi affetmem. Onun bu yükü taşımasına izin vermeyeceğim.

Onu seçiyorum, tekrar tekrar, onu seçiyorum.

Boğazım ağrıyor, gözlerim şişmiş ve kalbim hala biri üzerine basmış gibi hissediyorum, ama Sasha içeri girdiğinde kendimi kontrol altına almıştım. Ona baktım ve artık kan içinde olmadığını görünce rahatlardım. Hemşire ona duş aldırması olmalıydı, ayrıca kolunu sarmış ve kol askısı taktırmıştı.

"Kolun nasıl?" diye soruyorum. Sesim saatlerce bağırmışım gibi kısık çıkıyor, ama o buna bir şey demiyor. Yatağa yaklaşıyor ve bıçağın girdiği yeri görebilmek için battaniyeyi yeterince aşağı çekiyor. Battaniyeyi tekrar kız kardeşinin üzerine örtüp sessizce duruyor.

"Rahim ameliyatı yapmak zorunda kaldılar mı?"

Onun bu soruyu sormasına şaşırmadım. Sasha'nın şu anda doktor olacak kadar anatomi bilgisi olduğuna yemin edebilirim.

"Hayır, ama hasar çok ciddiydi. Eğer hamile kalmayı başarsa, bebeği doğurması çok tehlikeli olur," diyorum, bunun asla olmasına izin vermeyeceğimi kesin olarak bilerek. Onu asla böyle bir acıya maruz bırakmayacağım. Mia asla hamile kalmayacak. Bundan emin olacağım.

Sasha yatağının kenarında oturuyor, elini onun eline alıyor. Elinin arkasına takılı olan serumdan dikkat ediyor. Hareketleri, ondan beklediğimden çok daha nazik. Evde Sasha'yı son gördüğümde, bir adamın göğsünü acımasızca bıçaklıyordu, şimdi ise kız kardeşinin elini nazikçe okşuyor. Beynim bu ikilemle başa çıkmakta zorlanıyor ve sonunda denemeyi bırakıyorum. O, olduğu gibi. Onu anlamaya çalışmanın bir anlamı yok.

"O hiç çocuk istemedi," diyor Sasha, "ama istememekle, seçim hakkının elinden alınması çok farklı şeyler." Bana bakarak şöyle diyor: "Umursamıyormuş gibi davranacak. Onu bu kadar kolay kurtarmasına izin verme. Her şeyi içinde tutmaya çalışırsa, bu onu yiyip bitirecek."

"Buna izin vermeyeceğim," diye söz veriyorum. İç çekerek, elini tekrar öpüyorum ve sonra soruyorum, "Sence baban beni öldürmeye çalışmadan önce en azından beni dinler mi? Mümkünse bugün daha fazla kan dökülmesini istemiyorum."

"Şu anda onu yönlendiren şey korku ve endişe. Sonunda öfke yerini alacak, ama şu anda senden ne kadar nefret ederse etsin, onu daha çok seviyor. Ona acı verecek hiçbir şey yapmaz. Babam ailesine zarar verecek bir şey yapamaz."

"O iyi bir adam," diye katılıyorum. "Umarım sonunda beni damadı olarak kabul eder."

"Kabul edecek," diyor Sasha ve sonra bana hafifçe gülümsüyor.

"Ama Dominic'in onunla dokuz saatlik bir uçuş yapacağı için onu kıskanmıyorum." "Tanrım, hayır," diye onaylıyorum. "Annenin hatırı için kendini kontrol edecek ama ikisinin de şu anda çok endişeli olduklarını biliyorum. İkinizi güvende tutacağımıza güvendiler, ama şimdi kızları hastanede ve oğulları vurulmuş durumda. Burada hiç puan kazanmıyorum."

"Senin hatan değildi ve kolum iyi. Mermi doğrudan geçti ve önemli organları ıskaladı." Bana baktı. "Peki ya piercingleri?"

"Onlara takılı kalmalarını söyledim."

"İyi. Bunu tekrar yaşamak zorunda kalsaydı çok sinirlenirdi. Ailemize anlatırken bu detayı atlayabilirsin."

"Merak etme. Onlara söylemeyi düşünmüyordum. Kızının vücudundaki piercinglerden bahsetmeye başlarsam, baban kesinlikle bana silah çekerdi."

Sasha ile konuşurken, Mia'ya odaklanmaya devam ediyorum, göğsünün inip kalkmaya devam ettiğinden emin olmak için onu izliyor, makinelerin hala gerektiği gibi bip sesi çıkardığını kontrol ediyorum, bir yandan da hala tuttuğum elini okşuyorum.

Onun parmaklarının benimkilerde seğirdiğini hissetmem bir ömür gibi geliyor.

"Mia?" diye soruyorum, sandalyeden kalkıp ona yaklaşıp yüzünü öpüyorum. "Geri dön bana, *amore*," diye fısıldıyorum kulağına. "Sensiz yapamıyorum, küçük yılan. Lütfen, geri dön bana."

O inleyerek adımı fısıldıyor, ama bu ses bir nefes kadar hafif olsa da, yine de duyduğum en güzel şey.

"Buradayım, *amore*. Tam buradayım," diyorum, yanağına öpücük kondurup, cesaretim elverdiğince sıkı sıkı sarılıyorum. Başının arkasını avuçlarım ve alnımı alnına dayıyorum. "Bir daha beni böyle korkutma, *piccola vipera*."

"Sana zarar verdi mi?" diye fısıldayarak gözlerini açar ve neler olduğunu anlamaya çalışır.

"Hayır, bebeğim, ben iyiyim," diyorum ona.

Rahat bir nefes alır, ama sonra yeni bir korku onu sarar ve "Sasha?" diye fısıldar.

"Buradayım," der Sasha hemen, diğer elini sıkarak ve Mia'nın başını geri çekip onu görebilmesi için ona gülümser. "Aferin sana, küçük cadı. Çok aferin."

Mia uzun uzun gözlerini kırıştırır, hala sersemlemiş ve bilinçli kalmak için mücadele etmektedir. "Beni bıçakladı," diye inler ve sonra ekler, "Adi herif."

"Onu bunun için öldürdün," der Sasha. Elini uzatıp omzunu sıkar ve gözlerine bakmasını bekler, sonra "Önemli olduğunda öldürebileceğini söylemiştim, küçük cadı," der.

Ona küçük bir gülümseme verir ve sonra gözlerini bana çevirir. "Gerçekten yaralanmadın mı?"

"Hayır, çünkü küçük, korkusuz bir kadın önüme atladı ve hayatımı kurtardı." Parmağımı çenesine götürdüm, hala bu kadar solgun olmasına sinir oldum. "Kendini daha iyi hissettiğinde bu konuyu konuşacağız," diye uyardım onu.

"Sabırsızlıkla bekleyeceğim," diye fısıldadı.

Onun ses tonuna gülümsemeden edemiyorum ve "İşte benim küçük engerekim" diyorum.

"Sandro'yu bulup sana iyi olduğunu söyleyeceğim," diyor Sasha ve bize mahremiyet sağlamak için ayrıldığını biliyorum. "Annem ve babam birkaç saat içinde burada olacaklar." Eğilip alnına bir öpücük konduruyor. Ona Rusça bir şey söylüyor ve bu onu gülümsetip elini sıkmasına neden oluyor, sonra da bizi yalnız bırakarak odadan çıkıyor.

Mia'ya bakıyorum, beni tamamen ele geçiren bu kadına gözlerimi gezdiriyorum. Babasının bizim hakkımızdaki haberi nasıl karşılayacağını bilmiyorum, ama Mia'yı yalnız bırakmam için beni öldürmesi gerekeceğini biliyorum.

Nefes aldığım sürece, o benimdir.

Bölüm 18

Mia

Uyanık kalmaya çalışırken göz kapaklarım inanılmaz derecede ağırlaşıyor. Vücudumun her yeri ağrıyor ve midemdeki ağrı o kadar şiddetli ki nefes almam zorlaşıyor, ama Dario hayatta ve bana sevimli bir romantik gibi bakıyor.

"Senin bu kadar umutsuz bir romantik olduğunu hiç fark etmediğime inanamıyorum," diye fısıldıyorum ve boğazıma dokunuyorum. "Tanrım, biraz su alabilir miyim? Boğazım neden bu kadar ağrıyor?"

"Kahretsin, özür dilerim," diye mırıldanıyor ve hızla kalkıp bana bir bardak su dolduruyor.

Pipet dudaklarıma değdiğinde gözlerimi kapatıp, serin ve ferahlatıcı tadını tadını çıkarırım. Bardağı boşaltana kadar içerim ve Dario'nun yumuşak bir kahkaha atıp "Vay, çok hızlı oldu" dediğini duyduğumda gözlerimi açıp ona bakarım.

"Ne diyorsun sen?"

"Hâlâ kateterin takılı." İdrar torbasının asılı olduğu yeri işaret eder ve sırıtarak, "Bu iyiye işaret, değil mi?" der.

"İğrenç," diyorum, çok yorgun ve çok acı çekiyorum, idrarımın herkesin gözü önünde olması umurumda bile değil.

Eğilip saçlarımı geriye doğru tarar, dokunuşu o kadar naziktir ki göğsüm ağrır.

"Aramızda iğrenç bir şey yok, *amore mio*." Beni nazikçe öper ve titrek bir nefes verir. "Beni çok korkuttun, küçük yılan. Seni kaybettiğimi sandım." Konuşabilmesi birkaç saniye sürer ve konuştuğunda şöyle der: "Sensiz yaşayamam, *amore*."

Elimi uzatıp parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. İlaçların etkisi hâlâ üzerimde güçlü ve hareketlerim beceriksiz ve yavaş, ama ona dokunabilmek, parmaklarımın altında onu hissedebilmek bu ekstra çabaya değer.

"Zamanında yetişemeyeceğimden çok korktum," diye fısıldadım. "Leonardo, adamlarından birini ele geçirdiğini, sana tuzak kurduğunu söyledi. Çok korktum."

"Sen inanılmaz cesurdun," diye düzeltir, dokunuşuma yaslanarak. Koyu renkli gözleri, yalvarırken büyük bir hüznle doludur. "Ama lütfen, *amore mio*, bir daha asla böyle bir şey yapma. Benim hayatım asla seninkinden daha önemli olmayacak."

Elimi tutup yanağına bastırıyor ve gözleriyle bana asla tutamayacağım bir söz vermemi istiyor. Sersemlemiş halimde bile ona yalan söyleyemiyorum. O benim avucumu öperken, ben başparmağımla onun sakallı yanağını okşuyorum.

"*Solntse moyo*," diye fısıldıyorum. Ona Rusça'da *güneşim* demek yüzüme hafif bir gülümseme getiriyor. Takıntılı, aşk acısı çeken bir kız gibi olmayacağıma çok kararlıydım, ama gerçek şu ki bu adam benim her şeyim ve onun yönüne doğrultulmuş her bıçağın, her silahın önüne atlayacağım çünkü onu korumak ve güvende tutmak için her şeyi yaparım.

"Lütfen bunun Rusça'da '*Tabii ki, Dario*' anlamına geldiğini söyle. *Bu konuda sana itaat edeceğim ve senin için kendimi güvende tutacağım.*"

"Optimizmin çok sevimli," diyorum, hissettiğim yorgunlukla mücadele ederken.

Dudaklarının, birbirimize yakın olmanın zevki için, ikimize de hayatta ve güvende olduğumuzu hatırlatmak için hafifçe öptüğünü hissediyorum.

"*Seni seviyorum*, Mia. Dinlen, tatlım. Uyandığında burada olacağım."

Hala sormak istediğim çok soru var, ama hiçbir şey olması gerektiği gibi gitmiyor ve beynim kelimeleri bulamıyor gibi. Uyanık kalmaya çalışmayı aktif olarak düşünmeden, derin, rüyasız bir uykuya dalıyorum.

Gözlerimi bir sonraki açışında, bir acı dalgası beni vurur ve daha tam uyanmadan yüzümü buruştururum. Dario'nun elleri hemen

omuzlarımı nazikçe tutarak beni yerinde tutuyor, böylece oturmaya çalışamıyorum.

"Sakin ol, *amore*. Kıpırdama, bebeğim."

Ben hareketsiz kaldığımda, bir bardak su alır ve pipeti dudaklarıma götürür. Soğuk su, kurumuş boğazımı ve serbestçe hareket edemediğim için duyduğum rahatsızlığı yatıştırır. Muhtemelen idrar torbamı tekrar dolduracağımı umursamadan hepsini içerim.

O benden aldıktan sonra, vücudumu örten battaniyeyi geri çekiyorum, yapılan hasarı görmek istiyorum. Geçen sefer çok kendimden geçmişim, tüm sorularımı sormadım, ama şimdi daha uyanığım ve hissettiğim kadar kötü görünüp görünmediğini bilmem gerekiyor. Geceliğimin altından bakarak Dario'ya dönüp soruyorum, "Neden meme uçlarım bantlanmış?" "Piercinglerini çıkarmamalarını istedim," diyor, yüzünde temkinli bir ifadeyle bana bakarak yatağın yanındaki koltuğa oturur ve dirseklerini yanımdaki yatağa dayarken elini koluma koyar. Başparmağıyla cildimi okşar ve sonra elimi, karnımın alt kısmını kaplayan büyük bandaja götürmeye başladığımda nazikçe uzaklaştırır.

"Teşekkürler," diyorum ona.

Elimi öper. "Onları saklamak isteyeceğini biliyordum ve yeniden yaptırmanın acısını çekmeni istemedim."

Yüzünü inceliyorum, gözlerinde hâlâ endişe olduğunu ve çenesini gergin bir şekilde tuttuğunu fark ediyorum. Bir şeyler ters gidiyor ama ne olduğunu bilmiyorum.

"Bana neyi söylemiyorsun? Sasha'yı daha önce gördüğümü hatırlıyorum, o iyi, ama Sandro'yu görmedim. O iyi mi?"

Sözleri ağzımdan çıkaramıyorum ve Dario, kurumuş dudaklarımdan soruyu zorla çıkarmadan önce beni hemen durduruyor.

"Sandro iyi, *amore*. Herkes güvende."

"Bana neyi söylemiyorsun?"

Koyu renkli gözleri benimkilere sabitlenmiş halde, çok yavaşça şöyle diyor: "Doktor seni kurtarmayı başardı, *amore*, ama çok fazla hasar var."

"Ne kadar kötü?" Bir parçam onun ne diyeceğini zaten biliyor olsa da, kendimi zorlayarak soruyorum.

"Kötü," diye fısıldar, elimi avucuna alır.

Gözlerindeki acı, "Çocuk sahibi olamayacağım, değil mi?" diye sorduğumda kalbimi parçaladı.

"Hayır, *amore*."

Ben bir şey söylemeden önce, elimi öper ve şöyle der: "Bu *hiçbir şeyi* değiştirmez, Mia. Beni duyuyor musun? Seni hala hayatımdan daha çok seviyorum ve hala nefes almaktan daha çok sana ihtiyacım var. Evleneceğiz ve sen de hayatımızın geri kalanında seni sevmeme ve sana bakmama izin vereceksin."

"Sen çocuk istiyorsun," diyorum ve o başını sallıyor. "Ben *seni* istiyorum."

"Bu adil değil," diye fısıldıyorum, ama kendimden mi yoksa ondan mı bahsettiğimi bilmiyorum. Her şey çok ağır geliyor. Her zaman çocuk istemediğimi söyledim. Nat gibi değildim. Oturup eş ve anne olmayı hayal etmedim, ama sonra Dario'ya aşık oldum ve o, evliliği yeniden düşünmemi sağladı. Evliliği, benim her zaman düşündüğüm gibi bir kafes gibi göstermedi ve bir gün çocuk sahibi olma konusundaki fikrimi de değiştirebilirdi, ama artık bu seçenek yok.

"Hayır, değil," diye onayladı. "Benim yüzümden değerli bir şeyi kaybetmen adil değil."

"Senin suçun değil," diye hemen söylüyorum, böyle bir şeyi düşündüğüne şaşırmışım.

"O bıçak benim içindi, *amore*, senin için değil."

"Ben kendim için aldım ve bu benim kararımdı, Dario, senin değil. Adil olmadığını söylediğimde kastettiğim şey, senin çocuk istediğin, benim ise çocuk sahibi olamadığımdı. Benim bencil davranıp senin bir aile kurmanı engellemem adil değil." Dario'nun başka biriyle birlikte olması düşüncesi boğazıma düğüm attığı için konuşmayı kesiyorum, ama onun bana acıyarak ya da bana borçlu olduğunu düşünerek benimle kalmasını istemiyorum.

Yüzümü avuçlayarak, yatağın kenarına oturur ve üzerime eğilir, böylece ondan kaçmam imkansız hale gelir.

"Bana bak, *amore mio*."

Gözlerime bakmamı bekliyor ve gözlerinde gördüğüm aşk, boğazımdaki düğüm büyüdükçe benimkini de taşmaya zorluyor.

"Bana bir daha böyle bir şey söylemeni istemiyorum. Bu olaydan önce sana söylediklerimi hatırla, *streghetta mia*. Seni sevdiğimi ve seninle evlenmek istediğimi söylediğimi hatırla, ellerimi senden alamadığımı hatırla. Sana karşı hislerim böyle, Mia, ve bu asla değişmeyecek. Sana acıyarak ya da önüme atlayıp hayatımı kurtaracak kadar deli olduğun için seninle birlikte değilim. Lanet olsun, küçük yılan, seni ne kadar sevdiğimi hala anlamıyor musun?"

"Seni mutluluktan mahrum etmek istemiyorum," diye fısıldıyorum.

"O zaman beni asla terk etme," diyor. "Bir ailem olacağını hiç düşünmemiştim, Mia. Hiç oturup baba olmak istediğimi düşünmemiştim. Sana yemin ederim ki tek ihtiyacım olan sensin. Sadece sana sahip olabilirim, dünyadaki en mutlu adam olacağım."

Alnını alnıma dayar ve titrek bir nefes verir. "Sadece sana ihtiyacım var, *amore mio*."

Kollarımı boynuna dolayıp onu kendime çekiyorum, vücudunun beni sardığını hissetmeye ihtiyacım var. Ben ağlamamak için çabalarken o beni tutuyor.

"Üzülmen normal, *piccola vipera*."

"Ben iyiyim," diye fısıldıyorum. "Zaten hiç çocuk istememiştim, hatırladın mı?" "Önemli değil. Yine de bu, senden asla alınmaması gereken bir karardı

Bu karar senin adına alınmamalıydı. Bunun için yas tutman normal, *amore*. Asla hamile kalmayı seçmemiş olsan bile üzülmen normal. Ne kadar güçlü olduğumu biliyorum, küçük engerek, ama şu anda güçlü olmana gerek yok. Sadece bu seferlik, bırak senin gücün ben olayım."

Onun sözleri, kalbimin etrafında örülmeye çalışan duvarı yıkıyor ve titrek nefesimi duyduğunda, beni öpüyor ve ben parçalanırken bana daha sıkı sarılıyor. Kendime bu anı, bu tek seferlik fırsatı tanıyorum; olabilecekleri, olabilecekleri ve artık asla olmayacakları için yas tutmak için. Çalınan fırsat için, sahip olmayı seçmiş ya da seçmemiş olabileceğim çocuklar için ve Dario ile kurabilirdik bir aile için ağlıyorum. Verecek hiçbir şeyim kalmayana kadar her şeyi dışa vuruyorum ve titreyerek, gözlerim şişmiş ve boğazım ağrıyarak kaldığımda, Dario beni kucklamaya devam ediyor, beni sevdiğini fısıldıyor ve hala sahip olduğumuz geleceğin çok güzel olacağına söz veriyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum, yaralı bedenimin izin verdiği kadar ona sıkıca sarılıyorum.

"*Ti amo*," diye fısıldayarak cevap veriyor. "Senin anlayabileceğinden çok daha fazla, küçük yılan."

Kapı açılıp bir hemşire içeri girene kadar, o beni nazikçe tutarken, ben de ona sarılmaya devam ediyoruz. Dario, hemşire bandajlarımı kontrol edip beni muayene edebilmesi için isteksizce beni bırakıyor. Hemşire hızlı çalışıyor ama dokunuşları nazik ve konuşurken aksanı kalın olsa da İngilizcesi iyi.

"Nasıl hissediyorsunuz, *Signora* Alessi? Ağrınız çok mu şiddetli?"

Hâlâ parmağımda duran kocaman elmasa bakıyorum, bu oyunu yakında sonlandırmamız gerekeceğini biliyorum. Onu özleyeceğim, ama Dario'nun bana bakışından anladığım kadarıyla, gerçekten onun karısı olmam çok uzun sürmeyecek.

"İyiyim," diyorum, ama hareket etmeye çalışıp nefesimi verince yalancı olduğumu kanıtliyorum. Dario hemen yanıma geliyor ve hemşireye İtalyanca bir şeyler söylüyor.

"Özür dilerim," diyorum ona. "O aşırı koruyucu."

"Ben değilim," diyor o, hemşire gülümsemesini saklamaya çalışırken. "Ben mükemmel derecede koruyucuyum. Gerekmedikçe acı çekmemelisin."

"Sana daha güçlü bir ağrı kesici verebilirim," diyor hemşire, "ama bu seni uykulu yapacaktır."

"Hayır," diyorum. "Uyumaktan yoruldum ve ailem geldiğinde uyanık olmak istiyorum." Dario'ya bakıyorum. "Sence daha ne kadar sürer?"

Saatine bakar ve bana verdiği kadınsı versiyonunu hatırlatır. O saati çok sevdiğim için, ona nerede olduğunu sormayı aklımın bir köşesine yazarım.

"Yaklaşık bir saat daha. Şu anda eve doğru yola çıktılar. Sandro ve Sasha onlarla buluşacak. Annemler Isabella ve Enzo'ya bakacak," diyor ve neden doğrudan buraya gelmediklerini açıklıyor. "Nat gelmekte ısrar etti ve biliyorsun Dominic ona hiçbir şeyi reddedemez."

"Onun burada olmasına sevindim," diyorum, kız kardeşimi ve annemi o kadar çok görmek istiyorum ki boğazım düğümleniyor. Zorlukla yutkunuyorum,

tekrar ağlamayı reddediyorum.

Hiçbir şeyi kaçırmayan Dario, elimi sıkıyor. "Yakında buraya gelecekler, *streghetta mia*."

Hemşire birkaç şeyi daha kontrol eder ve her şeyin yolunda olduğuna ikna olunca odadan çıkar. O çıkar çıkmaz, "Hareket edemediğim için silahların önüne geçmem daha zor olacak. Babam geldiğinde hastane yatağımın arkasında durmalısın" derim.

Bunun bana çok acı vermeyeceğini bilseydim, bana attığı bakışa gülerdim.

"O zaman seni hep yatakta tutmalıyım, *amore mio*. Böylesi daha güvenli."

"Keşke," diye mırıldanırım, ama o sadece sırıtıp bana göz kırpar.

"Kesinlikle öyle. Çıplak ve yatakta olduğunda seni seviyorum, küçük yılan."

"Şu anda aklında olan tüm şeyleri fiziksel olarak yapabilmem için uzun bir zaman geçmesi gerekecek gibi hissediyorum."

"Hiçbir şey yapmana gerek yok. Tek yapman gereken dinlenmek ve iyileşmek."

"Senin için eğlenceli olmalı," diyorum.

"Öyle olacak," diyor ve ona hak vermem gerekiyor çünkü sesinde en ufak bir alaycılık bile duymuyorum. Saçımın bir tutamını geriye doğru çekiyor, parmaklarını yüzümde gezdirerek çenemden boynuma doğru bir çizgi çiziyor. "Unutma, *amore*, bu hastaneden ayrıldığımızda piercingin tamamen iyileşmiş olmalı. Sen yatakta uzanıp dinlenebilirsin, ben de haftalardır hayalini kurduğum o tatlı amını yiyip bitirebilirim."

"Sen gerçekten çok iyi bir hemşiresin, Dario."

Gülümsedikten sonra beni öptü. "Birçok yeteneğim var, *amore*." "Ah, işte benim kibirli erkeğim," dedim ve onu güldürdüm.

"Artık bu konuda benimle kavga etmediğine sevindim. Beni uzaklaştırmaya çalışman kalbimi kırıyordu."

"Beni yıprattın," diyorum ona.

Gülümser ve beni tekrar öper. "Seni nasıl elde edersem edeyim, tatlım."

Yatağımın yanında durarak, koridorda bir gürültü duyana kadar benimle oturur. İnce duvarlardan yüksek sesli, hızlı İtalyanca sesler gelir, ama öfkeli Rusça duyduğumda, Dario'nun elini sıkar ve "Kendini hazırla. Çok kızgın" derim.

O cevap veremededen kapı açılır ve ailem içeri koşar, hemen arkalarından öfkeli bir hemşire ve Alessandro gelir. Alessandro, az önce koridorda ona "siktir git" diyen öfkeli Rus'un yaptığını telafi etmek için çaresizce uğraşmaktadır.

"Mia," diye ağlayarak annem bana sarılırken, babam elini başıma koyar ve alnımı öper.

"Ben iyiyim anne. Söz veriyorum," demeye çalışıyorum ama annem beni duyamayacak kadar ağlıyor.

"Küçük cadı." Babam saçımı okşarken sesi titrer. "Çok korktuk. Mümkün olduğunca çabuk buraya geldik."

Dario, onlara bana ulaşabilmeleri için kenara çekildi, ama yakınımda kalıyor ve Nat ile Dominic içeri girdiğinde oda gerçekten küçük gelmeye başlıyor. Dominic kuzenleriyle İtalyanca konuşmaya başlarken, Nat aile kucaklaşmasına katılıyor. Sasha yatağımın ucunda duruyor ve ayağımı sıkıyor.

"Ben iyiyim," diyorum tekrar, onları rahatlatmak için. Onları deli gibi özlemişim ve ailemi bir daha asla göremeyeceğime ne kadar yaklaştığımı biliyorum.

"Sen iyi değilsin," diyor babam. Elini başımın üzerinde tutarak ayağa kalkıyor ve bana bakıyor. Uzun kollu geceliğin ön kolumdaki kesikleri gizlediği için inanılmaz derecede minnettarım. Hemşirelerden biri ben baygınken dikişleri almış olmalı, ama kırmızı yara izi gözden kaçması imkansız. "Yaralandın, ciddi şekilde yaralandın," diyor ve sonra duruyor. Hâlâ taktığım kocaman elması fark edince tüm vücudu donuyor. Kafasını kaldırıp Dario'nun gözlerine baktığında, babamın yüzündeki öfkeyi görüyorum ve hızla elini tutup yatağın üzerinden atlayıp sevdiğim adamı öldürmesini engelliyorum.

"Baba, sorun yok," demeye başlıyorum, ama beni görmezden geliyor, Dario'ya, Sandro'ya ve sonunda Dominic'e bakıyor.

"Ne oluyor lan?" diye bağırır ve onu daha önce hiç bu kadar kızgın görmemişimdir.

"Burada her şeyi inandırıcı göstermeliydik," diyor Dominic. "O, Dario'nun karısı gibi davranıyordu."

"Kızıma güvenmemi sağladığın zaman bu çok önemli detayı bana söylemedin." Sözler sert, ses tonu katı ve her şey tam da korktuğum gibi geliyor. Anneme bir bakış attım ve o da babamın elini tutmak için uzanıyor.

"Tatlım, sorun yok. Mia iyi olacak ve biliyorsun ki onlar bunu kasten yapmadılar," diyor.

Annemin yüzüne baktığında yüzü yumuşuyor, ama hala kızgın olduğunu anlayabiliyorum. "Ama oldu işte, *malinkaya*."

"Sadece bıçaklı bir adamın önüne atladığım için." Karnımı işaret ederek, "Hepsi benim suçum, baba" diyorum.

"Neden böyle bir şey yaptın?" diye sordu.

Dario'ya uzanıyorum ve bir saniye sonra yanımda olup elimi sıkıyor. "Çünkü orada durup Dario'nun bıçaklanmasına izin veremezdim."

Babam sessiz kalır ve bu, bağırmasından daha ürkütücüdür. Elini yüzüne sürer ve sonra boynunu ovuşturur, kendini kontrol altına almaya çalışır ama başaramaz.

"Tanrım," der sonunda, hala inanamıyormuş gibi başını sallayarak. "Biri bana burada neler olduğunu söylesin lütfen, çünkü görünüşe göre biri Dario'ya bunun rol olduğunu söylemeyi unutmuş. Dario," der, sanki kötü bir tadı varmış gibi kelimeyi tükürürcesine, "kızım daha on yedi yaşındayken ona ders vermeye başlayan adam!"

"Ona asla öyle dokunmadım Lev. Asla," diyor Dario.

Babamın gözleri, hala birleşik olan ellerimize kayar. "Ama şimdi dokunuyorsun."

Bu bir soru değil, bu yüzden ikimiz de hiçbir şey söylemiyoruz. Cevap, zaten çok dar olan odada çığlık atıyor.

"Tamam, biraz nefes alalım," diyor annem, babamı sakinleştirmek için elinden geleni yapıyor. Normalde bu işe yarardı, ama bu, Alessi ailesine kaybettiği ikinci kızı ve adamın dayanma gücü sınırlı.

Dario, "Onu seviyorum, Lev," diyerek yardım etmeye çalıştığında, bu babamın tamamen kendini kaybetmesi için gereken son damla olur.

"Seni pislik," diye başırarak hastane yatağımın etrafına gelir. Annem, beni yataktan atlayacağımı bilecek kadar iyi tanıdığı için hemen ellerini omuzlarıma koyar ve beni yerinde tutar. Tüm bu kaosun içinde, Dario'nun önüne çıkan kardeşimdir. O, ikisinden de bir iki santim daha uzundur ve caydırıcı olacak kadar güçlüdür. Babam ona bakar, yüzünde şok ifadesi vardır.

"Ne yapıyorsun?"

"O aileden biri. Aileye zarar veremeyeceğimizi söylemiştin," diyor Sasha. "O Dominic'in ailesinden biri, bizimkinden değil."

Babamız hala öfkeli görünüyor, ama Sasha her zamanki gibi sakin ve şöyle der: "O artık ailemizin bir parçası ve Mia onu seviyor. Ona zarar veremezsin, baba."

"Bana kuralları yüzüme vurmaya inanamıyorum," diyor babamız.

Sasha omuz silkiyor. "Ben kurallara uymak zorundaysam, senin de uymak zorunda olman adil olur. Ayrıca, Dario ve ben bu konuyu zaten konuştuk. Gerekirse onu öldürürdüm."

"Onun aileden biri olduğunu sanıyordum," diyor babam ve ben onun kullandığı alaycı tona karşı hafif bir kahkaha atmaktan kendimi alamıyorum.

"Kız kardeşlerimden biri söz konusu olduğunda bunun önemi yok," diyor ve babam başını sallıyor, çünkü tek yapabileceği şey bunu onaylamak.

Babamın omuzları, yakın zamanda onu öldürmeye niyetli olmadığını belli edecek kadar gevşediğinde, Nat bana hızlıca rahatlamış bir gülümseme atar.

"Kızım ile konuşmak istiyorum," diyor ve herkese bakıyor. "Yalnız."

Dominic ve Sandro ayrılırken ikisi de ayaklarıma hafifçe vurur, Nat bana bir kez daha sarılır ve Sasha bana sırtıtarak bakar. Daha önce bayılmadan önce bana fısıldadığı şeyi hatırlıyorum. Beni aileye kabul etmiş ve Grim Reaper dövmesini yaptırmaya hazır olduğumda beni Benny'nin dükkânına götüreceğini söylemişti. Bunun resmi bir karşılama olmadığını biliyorum, ama eğer benim buraya girmeye hak kazandığımı düşünüyorsa, o zaman hak kazanmışım demektir.

"İyi misin?" diye sorar Dario, yaklaşıp yanağıma bir öpücük kondurur.

"İyiym," diyorum ona.

"Ben dışarıda bekliyorum, *amore*." Beni nazikçe öper ve ayağa kalkar. Babamın ona attığı sert bakışları görmezden gelerek, "Söz veriyorum, on sekiz yaşına basmadan ona hiç dokunmadım, Lev, bir kez bile. Asla böyle bir şey yapmam, ama onu seviyorum ve onunla evlenmek istiyorum." der.

Babam homurdanırken annem Dario'yu kucaklayarak sarılır. Annemin kalbi Nat'inki kadar büyüktür, bu yüzden onun tepkisine hiç şaşırmam. Babam izler ama hiçbir şey söylemez. Dario dışarı çıkınca annem onu takip etmek ister ama babam onu belinden tutup kucağına oturtur.

"Sen olmadan demek istemedim, *malinkaya*."

Annem ona gülümser ve yanağına bir öpücük kondurur. "Bilmiyordum. Çok ciddi bir '*defol git*' havası yayıyordun."

Ona baktığında yüzü yumuşar. "Sana asla, bebeğim. Sadece en küçüğümüzü bizden çalan İtalyan piç kurusuna kızgındım." Bana bakar. "Ve onu tehlikeye attı."

"Bu benim hatamdı, baba. Plan işe yarıyordu ve her şey yolunda gidecekti, ama Leonardo bana Alessi ailesinden birini ele geçirdiğini ve Dario'yu öldüreceğini söyledi. Öylece durup bunun olmasına izin veremezdim."

Elimdeki devasa yüzüğe bakar. "O şeyle iyi bir yumruk atamazsın. Parmakların kırılır. Sana bunu alırken ne düşünüyordu? Bu kadar aptal bir adamla evlenmek istediğinden emin misin?"

Gülümserim ve elimi kaldırıp parmaklarımı sallarım. "Merak etme. Ona dersini verdim bile. Bu sadece gösteriş içindi. Evlendiğimizde bana gerçekten giyebileceğim bir şey alacak."

"Tanrım, bunun olduğuna inanamıyorum." Anneme bakar. "İki kızın da, babaları yaşında olan Alessi erkekleriyle evlendi." "Neyi yanlış yaptım?" diye sorduğunda sadece yarı şaka yapmaktadır.

Annem gülümser ve onu öper. "Sen dünyadaki en iyi babasın. Belki de bu bir iltifattır."

"Seni burada durduracağım," derim, bu konuşma gerçekten garip bir hal almadan önce. Oturmaya çalıştığımda, acıdan yüzümü buruştururum ve annem yardım etmek için hemen ayağa kalkar.

"Bıçaklandığınıza inanamıyorum," diyor. "Gerçekten iyi misiniz? Hemşire ameliyatın iyi geçtiğini ve iyi olacağınızı söyledi, ama tanrım, çok acı çekiyor olmalısınız."

Yatağın kenarına oturur, gözleri yine buğulanırken elimi elinde tutar. Onlara her şeyi anlatmam gerektiğini bilerek ve aynı zamanda bundan korkarak annemle babamın arasına bakarım.

"Ne oldu?" diye sorar annem, bir şeylerin ters gittiğini ve bir şey sakladığımı anlayarak.

Onlara söylemeden önce babamın gözlerine bakıyorum. "O bıçağın önüne atlamak benim seçimimdi. Bıçaklanacağımı biliyordum, ama yine de yaptım ve bunu değiştirmezdim. Zamanda geriye gidebilsem bile, hiçbir şeyi değiştirmezdim. Tamam mı?"

Babam öne eğilir ve elini koluma koyar. "Tamam, küçük cadı. Sana inanıyorum."

Titrek bir nefes verip, onlara zararı, benden ve onlardan alınanları anlatıyorum. Dario ve benim torunlarımız asla olmayacak ve annem yıkılmamaya çalışsa da, tüm vücudu titreyerek ağlıyor. Babam kolunu annemin omzuna atıyor ve her zaman hayal ettikleri geleceğin yitirilmesinin acısını paylaşıyorlar. Elim sıkıyor ve annemin başına öpücük kondurup bana baktığında gözlerinde yaşlar var. Yüzünü sertçe siliyor ve nefes alıyor.

"Tamam," diyor ve bu tek kelimenin ardındaki kararlılığı duyuyorum. "Hayattasın ve bu en önemli şey. Eğer çocuk sahibi olmak istersen, Dario ile birlikte evlat edinebilirsiniz. Bu dünyanın sonu değil, değil mi?"

"Evet," diyorum ve annem gözyaşlarını silip bana titrek bir gülümseme atarken, onun elini sıkıyorum.

"Güvendesin. Tek umursadığımız şey bu, tatlım," diyor annem.

"Dario zaten biliyor, Sasha da öyle. Sormak istemiyorum ama diğerlerine de söyler misin? Tekrar tekrar söylemek istemiyorum."

"Tabii ki," diyor annem, babam da onaylayarak başını sallıyor.

"Babamla bir dakika konuşabilir miyim?" diye soruyorum anneme.

"Bu Bratva'nın işi" diye eklediğimde, babamın gözleri büyür ve annem bana titrek bir gülümseme atar.

"Sen doğduğunda, senin özel bir çocuk olacağını biliyordum, Mia. Büyüdüğünde ve kişiliğin ortaya çıkmaya başladığında, haklı olduğumu anladım." Beni kucaklayıp yanağıma öpücük kondurdu. "Seni çok seviyorum ve güvende olduğuna çok seviniyorum. Sürekli kendini tehlikeye atma ihtiyacın beni pek mutlu etmiyor, ama seni durdurmaya çalışmayacağım. Seni çok seviyorum, bunu sana yapamam."

"Teşekkürler anne," diyerek ona sarıldım. "Ben de seni seviyorum."

"Dışarıda bekliyorum." Bizi yalnız bırakmadan önce babama bir öpücük vermek için durur.

Kapı kapanır kapanmaz "Bratva işi mi?" diye sorar.

"İki adamı öldürdüm baba ve bazı öngörülemeyen aksilikler dışında ilk gizli görevimi başarıyla tamamladım."

"Bunun hakkında ne hissediyorsun?" diye sorar, kardeşimle aynı gözlerle beni inceler. "Öldürmek kolay değil, küçük cadı."

"Hayır, değil," diye onaylıyorum, "ve bunu yapamayacağımdan korkuyordum." Sasha'nın depoda verdiği dersi ona anlatmıyorum. Kardeşimin yardım etmeye çalıştığını biliyorum, ama babamızın bunu takdir edeceğini sanmıyorum. "Sonuçta, ya o ya ben diye düşündüğüm için yaptım. Sasha'nın yaptığı gibi bundan zevk almadım, ama bunu yapabileceğimi kanıtladım baba, önemli olduğunda yapabileceğimi. Önemli olan ailemizi güvende tutmak ve sen de biliyorsun ki, tıpkı senin gibi, ailemiz için her şeyi yaparım."

O içini çekip ellerimi ellerinin arasına aldı. "Sen küçükken seni kucağıma aldığımda nasıl hissettiğimi hala çok iyi hatırlıyorum. Ellerin çok küçüktü, her şeyin çok küçüktü, ama sen çok cesurdun." Bu anıyı hatırlayarak gülümsedi. "Bundan kurtulman gerekiyordu, küçük cadı."

"Öyle duydum," diyorum ve onu gülümsetiyorum. O başka bir şey söylemeden önce, "Sasha beni çoktan kabul etti," diye ekliyorum.

"Elbette öyle. İkiniz ikiz olsaydınız keşke."

"Öyle olmadığımıza sevindim. Sasha'nın yanında başka bir bebeğin rahimde hayatta kalabileceğinden pek emin değilim."

Babam sırtıyor. "Aileye zarar veremezsin," diyor, kuralları tekrarlıyor. Ben de gülümserim. "Ona bunu henüz öğretmemiştiler."

"Doğru." Elimi sıkar ve derin bir nefes alır. "Amcalarınla konuşacağım," der ve beni gülümsetir.

"Teşekkürler baba."

"Tamamen iyileşene kadar hiçbir şey yapmayacaksın," diye uyarıyor. Kapıyı işaret ediyor. "Ve Dario bundan hiç hoşlanmayacak, buna hazırlıklı ol. Onunla evlenmek istediğinden emin misin, küçük cadı?"

"Eminim. Ona karşı hislerimi sana söylemediğim için özür dilerim. Bu hislerin geçeceğini kendime inandırmıştım. Ayrıca, senin bundan nefret edeceğini biliyordum."

"Görünüşe göre ablanızdan pek de farklı değilsiniz," diyor ve ben zayıf bir gülümsemeyle karşılık veriyorum, şimdiden tekrar uykuya dalma ihtiyacı hissediyorum.

"Senin en sevdiğin damadın olmak için kararlı," diyorum.

Babam güldü. "O gün gelse de görsünler. En azından Dominic kız kardeşinle evlenmeden önce onu vurdum."

"Nazik ol," diyorum ona. "Benim için."

"Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun ve ben nazik davranıyorum." Bana *baba* bakışı atıyor. "Şu anda inanılmaz derecede nazik davranıyorum, küçük cadı."

"Öylesin," diyorum, elini okşayarak. "En iyi baba." O gülüyor. "Sen hep ukala bir çocuk oldun."

"Ciddiyim," diyorum. "Öylesin. Sen ve annem en iyi ebeveynlersiniz."

"Annen hakkında kesinlikle haklısın. O kadın harika ve bana başıma gelen en iyi şey. Herkes senin bana benzediğini söylüyor ama ben sende annene çok benziyorsun. Onun gücüne sahiptin ve onun gibi seviyorsun — tereddüt etmeden, son derece sadık bir şekilde. Dario şanslı bir adam ve bunu asla unutmasa iyi olur. Eğer unutursa," diyor babam, bana göz kırparak, "onu öldürürüm."

Elini sıkarak "Anlaştık" diyorum.

"Bu beni biraz rahatlattı," diye itiraf ediyor. Elimi tutmaya devam ediyor ve birkaç saniye sonra şöyle diyor: "Eğer bir şey hakkında konuşmak istersen, annen ve ben her zaman yanında olduğumuzu biliyorsun, değil mi? Ne zaman olursa olsun. Ne olursa olsun. Yalnız değilsin, küçük cadı."

"Biliyorum, baba." Kollarımı kaldırıyorum ve o hızla eğilip bana sarılmak için yaklaşıyor. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, tatlım."

Beni bir süre kucaklar ve hayatımda bunun için çok yaşlı olduğumu hissedeceğim bir anın asla gelmeyeceğini bilirim. Geri çekildiğinde elimi elinde tutar ve dinlenmemi söyler, iyileşmem ne kadar sürerse sürsün annemle birlikte İtalya'da kalacaklarını söyler.

Birdenbire gözlerimi açık tutamayacak kadar yorgun hissederek başımı geriye yasladım ve bir sonraki hatırladığım şey, loş bir hastane odasında, kafam karışık ve ağrılar içinde uyanmamdı.

"Sorun yok, Mia."

Maria'nın sesi beklediğim son şeydi ve başımı çevirip Dario'nun annesinin yatağımın yanındaki sandalyede oturduğunu gördüğümde, tek yapabildiğim gözlerimi ovuşturup ona garip bir gülümseme atmaktı. Bana taze bir bardak su uzattı ve sonra yanımdaki, yiyecek kaplarıyla dolu tepsiyi işaret etti.

"Endişelendiğimde yemek yaparım" diye açıklıyor. Sırtı her zamanki gibi dik duruyor, ama çantasının askısını oynatıp duruyor. Eğer onu iyi tanıımıyorsam, bu heybetli kadının gergin olduğunu söyleyebilirim.

"Getirdiğin için teşekkürler," diyorum ona. "İtalya'da bile hastane yemekleri kötüdür herhalde."

Küçük şakam ona yarım bir gülümseme kazandırıyor. "Şu anda aç mısın?"

Yardım etmeye çok hevesli görünüyor, ben de başımı sallayıp, bir şeyler yapmak için can atan bir şekilde ayağa kalkışını izliyorum. Maria, hareketsiz oturmayı seven bir kadın değil. Meşgul olmayı seviyor ve bana bir tabak ve çatal uzattıktan sonra odamı toplamaya başlıyor. Daha önce fark etmemiştim ama odanın çeşitli yerlerinde birkaç vazo çiçek var, bazıları Maria'nın bahçesinden gelmiş gibi görünüyor.

"Çiçekler çok güzel," diyorum ona, "ve yemekler harika. Getirdiğin için teşekkür ederim."

Gülümser ve küçük vazolardan birini yanıma, tepsinin üzerine, tatlı kokusunu alabileceğim kadar yakına getirir.

"Sana teşekkür etmek istedim," diyor tekrar oturduğunda. "Oğlumun hayatını kurtardın. Seni buraya ilk getirdiğinde, olması gerektiği kadar nazik davranmadım." Kahverengi gözleri benimkilerle buluşuyor

ve itiraf ederken gözlerinde bir anlık yaramazlık görürüm. "Oğlumun sana aşık olacağını biliyordum ve senin çok genç ve çok Amerikalı olduğunu düşünüyordum." Bir saniye sessiz kalır ve sonra "Senin hakkında yanılmışım, özür dilerim" der.

"Sorun değil, Bayan Alessi," diye başlıyorum, ama o başını sallayarak sözümü kesiyor ve "Bana Maria deyin" diyor.

"Bana teşekkür etmene gerek yok Maria, özür dilemene de gerek yok. Ne düşündüğünü biliyorum ve seni suçlamıyorum. Sen sadece oğlun için endişeleniyordun ve onun için en iyisi olduğunu düşündüğün şeyi istiyordun, ama bilmeni isterim ki onu seviyorum ve onunla evlenmek istiyorum." Bir nefes daha alıp, "Torun istediğini biliyorum. Bunun senin ve Salvatore için ne kadar önemli olduğunu biliyorum."

Hızla başını sallayıp bacağıma dokunmak için elini uzattığında şaşırdım. "Sen olmasaydın Dario şu anda burada olmazdı, Mia. Genç olabilirsin, ama sadakatin bizim için ne anlama geldiğini anlayacak kadar büyüksün. Sadakat bizim için her şeydir ve bu ailede yerini fazlasıyla hak ettin. Seni gelinimiz olarak görmek bizim için bir onurdur."

Onun söylediklerine o kadar şaşırdım ki, kendimi toparlamak için bir saniyeye ihtiyacım oldu. Duygulanıyorum, ama aynı zamanda kendimi daha çok kendim gibi hissediyorum, bu yüzden ameliyattan hemen sonra yanıma gelseydi yapacağım gibi gözyaşlarına boğulmuyorum. Duygusal bir patlama yaşamadığımı anlayan biri varsa, o da odur, çünkü bacağıma attığı garip bir okşama, bu kadın için bir ayı kucaklaması kadar anlamlı olduğunu açıkça gösteriyor. Kendi kendine, ölçülü bir şekilde sevgi gösteriyor ve ben bunu takdir ediyorum.

Ben bir şey söylemeden Salvatore içeri girer ve bana coşkulu ama nazik bir kucaklama verir. O, birçok yönden karısının tam tersidir, ama ikisi birlikte iyi anlaşıyorlar. Sert parmaklarıyla yanaklarımı kavrar ve alnımı öper.

"Çok küçüksün ama çok cesursun," diyor gülümseyerek. "Dario iyi bir seçim yapmış." Bana göz kırparak ekliyor, "Onun saçmalıklarına izin vermeyeceğini biliyorum. Bu onun için iyi. İhtiyacı olan şey bu."

"Bırakmayacağım," diyorum, gülümsemesine karşılık vererek.

Dario kapıyı açıp içeri girene kadar birkaç dakika daha benimle sohbet ederler. Her zamankinden daha solgun ve hareketleri

Daha yavaş, ama gözleri benimkilerle buluştuğunda gülümsüyor ve çok sevdiğim o küçük çizgileri ortaya çıkarıyor. Aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve yemin ederim ki bir şeyler ters gidiyor. Vücudu gergin, her zamanki zarif hareketlerinden çok farklı ve çenesi sert bir çizgi halinde.

"Ne oldu?" diye soruyorum, o bana öpüşmek için eğildiğinde. "Hiçbir şey olmadı, *amore mio*."

Beni öper, sonra babasına başını sallar ve annesine gülümser. Annesi ona İtalyanca bir şey söyler, bu onu güldürür, sonra anne babası veda etmek için bana sarılırlar ve bizi yalnız bırakırlar.

Kapıyı kapatır kapatmaz Dario'ya bakıyorum. "Benden ne saklıyorsun?"

Bölüm 19

Mia

Dario'nun çok dikkatli bir şekilde oturduğunu izliyorum ve yemin ederim ki otururken yüzünü buruşturuyor. Bu ipucu yetmezmiş gibi, hafifçe yana doğru eğiliyor ve sanki tek kalçasının üzerinde dengede durmaya çalıştığını fark etmemem gerekiyormuş gibi masum bir bakış atıyor.

"Ne oldu?" diye soruyorum. "Babam sana zarar mı verdi?"

"Tabii ki hayır, *amore*." Konuyu değiştirerek kucağımdaki yarısı yenmiş spagettiye işaret ediyor. "Öğle yemeğini bitir. Yemek yemelisin."

Ne yapmam gerektiğini söylemesine kaşlarımı kaldırıyorum ve o bana göz kırpar. "Ye, küçük yılan," der bana tekrar.

Çatalımı alıp bir ısırık alıyorum.

"Aferin kızım," diyor bana, ve ben ona makarna fırlatmanın artılarını ve eksilerini tartışmaya başlıyorum.

"Bunu iyice düşün, *stregghetta mia*," diye uyarıyor beni. "Yakında benim merhametime kalacaksın."

"Öyle mi?" diye soruyorum ve bir ısırık daha alıyorum.

"Evet, yatağımda, sen çıkmaya hazır olduğunu hissedene kadar dinlenerek."

Gülüyorum ve dikişlerim gerilince yüzümü buruşturuyorum. O bunu fark ediyor ve kaşlarını kaldırıyor.

"Ben de tam olarak bundan bahsediyorum," diyor, yaklaşıp bandajı görebilmek için geceliğini kaldırıyor. Gazlı bezin üzerindeki cildi öpüyor.

"Bir daha sana hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğim, *amore*."

Parmaklarımla saçlarını okşuyorum. "Beni eve kilitlemeyeceksin, Dario."

"Böyle bir şey yapar mıyım?" diye soruyor.

Bana attığı masum bakışı görmezden gelerek, "Evet, kesinlikle yapardın," diyorum.

"Sadece senin iyiliğin için olursa, inatçı kız."

"Ciddiyim." Bandajlı karnımı, sanki küçük bir sıyrıkmış gibi işaret ediyorum. "Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Babamla konuştum ve ailemin Bratva'sına katılacağım."

Beni inceliyor ve yemin ederim ki, yakın gelecekte beni yatağa bağlayıp bağlayamayacağını tartışıyor.

"Beni yatağa bağlayamazsın," diyorum, bunun bizim için bir seçenek olmadığını ona açıkça belirtmek için.

"İlk başta kızarsın, ama sonra hoşuna gitmeye başlar," diyor ve sonra derin bir nefes alıyor, yorgun olduğunu anlıyorum. Sesi daha yumuşak bir tonda, "Sorun şu ki, beni de nefret etmeye başlarsın. Bana her zaman yapmamamı söylediğin şeyi yaparım, yani sana ağızlık takar, seni kafese kapatır ve özgürlüğünü elinden alırım."

Hızla hafif bir sakala dönüşen yüzündeki kılları eliyle okşuyor ve hızlıca "Siktir" diyor.

"Bunu en başından beri biliyordun," diye hatırlatıyorum ona. "Bana inanmamayı seçmen benim suçum değil."

Parmaklarını karnımdan aşağı doğru kaydırır, bandajların üzerindeki deriyi hissederek. "Sana her zaman inandım, *piccola vipera*. Seni sevmenin bir fedakarlık gerektireceğini her zaman biliyordum." Eğilir ve derimi öper. "Seni tehlikeye attığını görmek beni öldürecek, ama senin için bu fedakarlığı yapacağım."

Parmaklarımla yanağını okşuyorum. "Teşekkür ederim." Ona gülümsüyorum ve "*Solntse moyo*" diyorum.

"Bunun ne anlama geldiğini bana söyleyecek misin?"

"*Güneşim* demek." Bana attığı tatlı gülümsemeyi parmağımla okşuyorum.

Elimi öper ve "Seni romantik birine dönüştüreceğimi biliyordum, *amore mio*" der.

Parmağımla dudaklarına bastırıyorum. "Bunu kendine sakla. Bu tatlı sözler sadece sana ait."

Parmağımla nazikçe ısırdıktan sonra tekrar öptü. "Senin bu yönünü asla kimseyle paylaşmam."

Yatağımın kenarında otururken, yemek kabımı alır ve çatallı spagettiye batırmaya başlar. Çatalı ağzıma götürdüğünde, ona karşı koymam. Hâlâ ağrım var ve birkaç saatten fazla uyanık kalamıyorum.

"Burada ne kadar kalmam gerekiyor?" diye soruyorum, o bana yemek yedirirken.

"Birkaç gün daha, sonra seni eve götüreceğim. Sen iyileşene kadar İtalya'da kalacağız, annenler ve Sasha da öyle. Dom ve Nat bir süre kalacaklar, ama o şehirden çok uzun süre uzak kalmaz."

"Fontana ailesi ne olacak?" diye soruyorum.

"Kardeşinin tek başına yok ettiğı aileyi mi kastediyorsun?"

Makarnayı yutuyorum ve "Öyle mi yaptı?" diye soruyorum.

"Hatırlıyor musun bilmiyorum ama, bıçaklandığını gördü ve bunu pek iyi karşılamadı." Dario çatallı tekrar doldurup dudaklarıma götürdü. "Adamlarımız artık ondan korkuyor, bir adamı kusturduğunu duydum."

"Bu Sasha'ya benziyor," diyorum.

"Biraz çıldırdı, ama onu suçlayamam. Ben de aynı şeyi yapmak istedim, ama senin yanından ayrılmam mümkün değildi. Hepsini öldürdüğü için memnunum. Leonardo'nun bir erkek kardeşi var. Ailesinden geriye kalan tek kişi o."

"İntikam almak isteyecek mi?" diye soruyorum.

Dario omuz silkiyor. "Yakında öğreneceğiz, ama sanırım hayır. Franco mafya ile hiçbir zaman ilgilenmedi. Mümkün olduğunca çabuk evden ayrıldı ve nadiren geri geliyor."

"Bu konuda ne hissederse hissetsin, kardeşini öldürdüğümü öğrenince pek sevinmeyecektir," diyorum.

"Franco aptal değil ve hayatına değer veriyor. Bir seçim yapması gerektiğini bilecek: ya bu olayı unuttur ya da çok acı verici bir şekilde ölür. Yaşamayı seçeceğinden eminim."

Son lokmayı bitirip başımı yastığa yaslarım. Boş tabağı kenara koyar ve battaniyemi düzeltir.

"Neden ağrın var?" diye soruyorum.

"Muhtemelen sandalyede uyuduğun içindir," diyor, ama yalan söylediğini anlayabiliyorum.

Hala battaniyemle uğraşan elini tutuyorum ve gözlerime bakmasını sağlıyorum. "Birbirimize yalan söylemeyiz," diye hatırlatıyorum ona. "Ne olduğunu anlat bana."

Yüzümü avuçları arasına alır ve dudaklarını benim dudaklarıma hafifçe değdirir, sonra "Vasektomi oldum" der.

"Ne?" Oturmaya çalışıyorum ama o beni yerinde tutuyor ve burnumun ucuna öpücük konduruyor. "Neden yaptın bunu? Anlamıyorum. Doktor hamile kalamayacağımı söyledi."

"Hayır, *amore*, şansın çok az olduğunu ama bunu yaparsan hayatının tehlikeye gireceğini söyledi. Seninle asla böyle bir risk almayacağım, bu yüzden bunun asla gerçekleşmemesi için gerekeni yaptım."

Onun karanlık gözlerine bakıyorum, içinde en ufak bir pişmanlık belirtisi bile bulmaya çalışıyorum, ama yok. Zaten pişman olduğu bir seçim yapmış gibi görünmüyor. Kararlı görünüyor ve benim için bunu yapacağına o kadar duygulanıyorum ki, tek yapabildiğim kollarımı boynuna dolamak ve onu kendime çekmek.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum boynuna.

"Bana teşekkür etmene gerek yok. Senin için her şeyi yapacağımı söylemiştim ve ciddiydim." Yanağıma gülümsediğini hissediyorum ve sonra şöyle diyor: "Ayrıca, gerçekten senin içine girmek istiyorum ve bu, istediğim zaman ve istediğim şekilde yapabileceğim anlamına geliyor."

"Ama o kadar çok prezervatif kullanmak sana çok eğlenceliydi," dedim.

diyorum.

Cildime karşı bir kahkaha attı. "Bir daha asla o lanet şeylerden birini takmayacağım.

lanet şeylerden birini takmayacağım. Aramızda hiçbir şey yok, *amore*. Sadece sen ve ben."

Gözlerimi kapatıp ona daha sıkı sarılıyorum, çünkü bu bana oldukça mükemmel geliyor.

Sonraki üç gün sabır dersidir ve ben pek iyi bir öğrenci değilim. Dario bir anne tavuk gibi beni korur. Yatağımdan kalkıp tualete gitmeme ilk izin verildiğinde neredeyse kalp krizi geçirecekti. Ben mümkün olduğunca çabuk iyileşmeye kararlıyım, o ise beni yatakta dinlenmeye devam ettirmeye kararlı. Yavaş yavaş sınırlarımı öğreniyorum, o da yavaş yavaş beni fazla zorlamayacağıma güvenmeyi öğreniyor. Hala bir süreç içindeyiz, ama eminim ki başaracağız.

Hastaneden taburcu olduğumda, doktor ve hemşirelerden bir sürü talimat almıştım ve sekiz hafta boyunca eğlenceli hiçbir şey yapamayacak gibi görünüyordu. Bunu nasıl atlatacağımı hiç bilmiyordum.

"Rahatla, *amore*," diyor Dario, beni ailesinin evine götürürken. "Seni eğlendireceğim."

"Nasıl?" diye mırıldanıyorum, somurtkan görünmemeye çalışarak. "Antrenman yapamıyorum, yüzemiyorum ve Tanrı aşkına, seks bile yapamıyoruz."

"En az dört hafta boyunca orgazm olamayacağını unutma." Bana uyarıcı bir bakış atıyor, çünkü beni yeterince iyi tanıyor ve buna ihtiyacım olduğunu biliyor. "Ciddiyim, Mia. Orgazm olursan karın kasların gerilir ve iç dikişlerin yırtılabilir. Tamamen iyileşene kadar orgazm olamazsın."

"Orgazm iyileştirici," diyorum ona.

"Senin için değil, en azından şu anda değil. Çok fazla hasar var, *amore*." Sürerken elimi kaldırıp öpüyor. "Yemin ederim, vücudun buna hazır olduğunda telafi edeceğim ve sen hazır olana kadar gelmeyeceğim."

"O kadar acımasız değilim," diyorum ona. "İkimizin de mutsuz olmasına gerek yok."

"Tanrıya şükür," der, abartılı bir rahatlama iç çekişiyle. Gülüp sonra yüzümü buruştururum, bu da onu kötü hissettirir.

"Şaka yapıyorum, *küçük yılan*. Ne kadar sürerse o kadar beklerim. Bu adil."

"İkimiz de hayatta kalırsak bu bir mucize olur," diye mırıldanıyorum pencereden dışarı bakarken. Manzara hatırladığım kadar güzel ve iki ay boyunca zorunlu olarak burada kalmak zorunda kalacaksam, bunu yapabileceğim daha güzel bir yer düşünemiyorum.

"Bu bir macera olacak," diyor ve onun iyimser kalma kararlılığına gülümsemeden edemiyorum. Ona *solntse moyo* demek haklıydım, çünkü şu anda gerçekten çok neşeli.

"Bir ay sonra da aynı şeyi söyleyecek misin, göreceğiz," diyorum diyorum.

Gülüyor ve elimi tekrar öpüyor, sonra elimi kucağına koyuyor.

"Ben iyiyim, *amore*. Sen yanımda olduğun sürece her şeyle başa çıkabilirim."

"Bence sadece testislerin hala ağrıyor diye bu molaya minnettarsın."

"Evet, öyle," diye gülümseyerek itiraf etti. "İkimiz de biraz dinlenmeye ihtiyacımız var."

Herkes evde bizi bekliyor ve Dario beni merdivenlerden yukarı taşımakta ısrar edince, annem ve Nat'in odamıza yaptıklarını görüyorum, onun omzunun üzerinden onlara bakıp gülümsüyorum. Yatağın üzerine ekstra yastıklar yığılmış, böylece uzanmak yerine rahatça oturabilirim. Televizyon kumandası, bir yığın kitabın yanında komodinin üzerinde duruyor ve en sevdiğim bıçağımı orada görünce, Sasha'nın da buraya geldiğini anlıyorum.

Dario beni yatağa yatırırken onlara "Teşekkür ederim" diyorum. Ayakkabılarımı çıkarıyor ve ben de kendimi zorlayarak ona izin veriyorum. Hasta olmak bana pek doğal gelmiyor, ama yaptığım her küçük hareket bana bu iyileşme sürecinin henüz başlangıcında olduğumu ve acele etmenin bir anlamı olmadığını hatırlatıyor. İçimdeki yaraları sihirli bir şekilde iyileştirecek bir kısayol bulamayacağım. Kesik derindi ve küçük bir bıçakla yapılmamıştı. Bunu iyileştirecek tek şey zaman ve ne kadar direnirsem, o kadar uzun sürecek.

"Sana baskı yapmayacağımıza söz veriyoruz," diyor Nat, üzerimde durup, sanki kendi çocuğuymuşum gibi battaniyeleri üzerime örtüyor.

Ona kaşlarımı kaldırıyorum ve o gülüyor, annem ise "Fazla başının etini yemeyeceğiz, en azından deneyeceğiz" diyor.

Babam bir tepsi yemek ve birkaç şişe suyla içeri girer. "Acıkırsan ya da susarsan diye" der ve tepsiyi yanımdaki yatağın üzerine koyar.

"Isabella ve Enzo nerede?" diye soruyorum, yeğenlerimi ararken etrafa bakıyorum.

Nat'in yüzünde endişe belirir, ama başını çevirip bunu gizlemeye çalışır. "Dom'la birlikte."

Elini tutup bana bakmasını sağlıyorum. "Onları görmek beni yıkmaz, Nat. Ben çocuk sahibi olamam." Odadaki herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle söylüyorum. "Ve bu sorun değil. Ben hala bu olaydan önceki aynı kişiyim ve hala yeğenlerimi seviyorum ve onlarla olabildiğince çok zaman geçirmek istiyorum."

Nat gözyaşlarını siler ve başını sallar. "Özür dilerim. Onları senden uzak tutmaya çalışmıyordum. Sadece seni üzmemek istemedim."

"Teşekkürler, ama ben iyiyim. Söz veriyorum. Ayrıca," diyorum, ona gülümseyerek, "hiçbiriniz çocuk yapmayı bırakmayacaksınız. Hepiniz tavşan sürüsü gibisiniz, sağda solda bebekler doğuruyorsunuz. Ama ben dünyadaki en havalı teyze olacağım. Herkesin en sevdiği teyze olmakta ısrarcıyım."

Bana sarılmak için eğilir. "Bu çok açık. Isabella'nın pembe saçların ve piercinglerini sevdiğini biliyorsun. Kız zaten sana takıntılı."

Gülümserim ve ona sarılırım. "Onu çok fazla yozlaştırmayacağıma söz veriyorum."

Nat, Dom'a kısa bir mesaj gönderir ve Isabella koşarak içeri girer, yatağa atlar ve bana doğru gelir. Bana karşı dikkatli olması gerektiği söylenmiştir ama Dario hala gergin bir şekilde yanında durur, Isabella bana karın üstü atlamak gibi çılgınca bir şey yapmaya karar verirse onu yakalamaya hazırdır.

Enzo katılmak için çok küçük, ama Dominic onu bana yaklaştırdığında kafasına bir öpücük konduruyorum ve onları görünce hissedeceğimden korktuğum hüznün yerine, göğsümde sadece sağlam bir sıcaklık hissediyorum. Teyze olmayı her zamankinden daha çok seviyorum. Dario'nun gözlerine baktığımda bana göz kırpmıyor ve o anda ihtiyacım olan ya da isteyebileceğim her şeye sahip olduğumu anlıyorum.

Dominic ve Nat iki hafta daha İtalya'da kalıyor ve bu süre boyunca Isabella ve ben her gün film maratonu yapıyoruz. Hayal edebileceğimden çok daha fazla prenses çizgi filmi izliyorum ve bazen prensin gelip onları kurtarmasını beklemek yerine kendi başlarının çaresine bakmalarını haykırmak istesem de, yeğenimle birlikte popcorn yiyip akılda kalan şarkılara eşlik ederek eğleniyorum. Hatta ara sıra Dario'yu da katılmaya ikna ediyoruz ve Isabella'nın onun taklitlerine ve komik şarkı sesine gülmesini dinlemek, kendi gülmemi tutamadığım her saniyenin rahatsızlığını fazlasıyla telafi ediyor.

Onlar gittikten sonra ortam daha sakinleşir ve öğleden sonra prenses filmleri yerine Sasha beni 80'lerin slasher filmleriyle eğlendirir. Dario içeri girip ikimizi yatakta uzanırken bulduğunda, ikimiz de

Jason tarzı hokey maskesi takmış olarak yatakta uzanırken, sadece "*Tanrım*" diye mırıldanır, maskenin içinden Cherry Coke'umu içebilmem için bana bir pipet verir, sonra yanıma oturur ve patlamış mısır kasesine uzanır. Ona dönüp baktığımda, sırtarak başını sallar.

"İkiniz de delisiniz," diyor, bu da kardeşimle beni güldürüyor.

Eğilip maskemin içinden yanağına öpücük konduruyorum. "Senin ruh ikizim olduğunu zaten bilmiyorsam, az önce bunu kanıtladın."

Gülümser ve bana göz kırpar. "İşte benim küçük romantikim."

Gülümserim ve filmi bitirene kadar başımı omzuna yaslarım.

Sonraki birkaç gün boyunca ailem beni sürekli ziyaret etti ve annemin rahat ve mutlu yüzünden, burada geçirdiğimiz zamanın benim için olduğu kadar onun için de iyileştirici olduğunu anlayabiliyordum. Uzun zamandır seyahate çıkıp dinlenememişlerdi. Bu onlar için bir tatil gibiydi ve güneş battıktan sonra birden fazla kez onları sahile gizlice giderken yakaladım.

Dario ve ben şu anda sürekli tahrik halindeyken rahatlayamadan bir cehennemde yaşıyor olsak da, onlar için mutluyum. Bunun onu da benim kadar öldürdüğünü biliyorum, ama ben orgazm olamıyorsam o da orgazm olmayı reddediyor, ona sorun olmadığını ve orgazm olmasını istediğimi söylememe rağmen. O inatçı bir adam ve ne zaman elimi ona dolamaya çalışsam, bileklerimi yatağa sabitliyor ve ben yenilgiyi kabul edene kadar beni öpüyor.

Dördüncü haftanın sonunda, akşam yemeğinden sonra yatakta uzanıp, yatağın sonsuza kadar vücudumun kalıbını kalıcı olarak taşıyacağına ikna olmuş bir şekilde tavana bakıyorum.

"Artık dayanamıyorum," dedim ona.

Dario yanına dönüp bana baktı. "Yolun yarısını geçtin," dedi. "Belki, doktorun ne diyeceğine bağlı olarak."

"Bu beni rahatlatmıyor." Aklımı başka yere yönlendirmek için, "Her şey hala sakın mı?" diye soruyorum.

Dominic buradayken, mafya içinde her şeyin güvenli olduğundan emin olmak için Dario ve Sandro ile birlikte çalışmıştı. Uberto'nun onlara ihanet etmesi, hiç beklemedikleri bir sürprizdi ve hepsini tedirgin etmişti. Adamlarını tek tek sorguya çektiler ve Dario, Uberto'nun tek hain olduğundan emin olduklarını söyledi.

Adamlar arasında ortalık sakinleşti, ama Sasha dışarıda olduğunda ona yaklaşmıyorlar. Onun yanında bir daha rahat hissedeceklerini sanmıyorum, üstelik köpeğini almak için eve döndüğü için durum daha da kötüleşti. Chort'u özlemiş ve geldiğinden beri ikisi ayrılmaz oldular. İki öngörülemez, ölümcül şeyin bir araya gelmesi çoğu insanın rahatça başa çıkabileceği bir durum değil.

Leonardo'nun kardeşi kolayca bulunmuştu ve Franco'nun ağabeyinin yerini almak istemediğine karar vermesi kimseyi şaşırtmadı. Villalarını hemen satışa çıkardı ve Milano'ya kalıcı olarak taşındı. Kimsenin ondan bir daha haber alacağını sanmıyorum. Don Santoro ve Don Esposito, Dominic'in bir zamanlar Fontana'nın bölgesi olan alanı paylaşma teklifinden çok memnun kaldılar.

"Her şey yolunda, *amore mio*," diyor Dario, saçıımı kulağımın arkasına tararken. Dokunuşu fısıltı kadar yumuşak, ama yine de vücudumun her yerinde hissediyorum. Ona duyduğum özlem beni derinden etkiliyor, bu duygunun gücü beni her zaman şaşırtıyor.

"Biliyorum, *stregghetta mia*." Parmakları boynumdan aşağı doğru kayarak hafifçe köprücük kemiğime dokundu. "Ben de aynı şekilde hissediyorum. Vücudunun dokunuşunu özlüyorum, bana sarılıp altımda o kadar güzel parçalanırken içinde olmayı özlüyorum ve sıkı küçük amcığının beni her zaman o kadar iyi kavramasını özlüyorum. Her şeyi özlüyorum."

"O zaman bu kadar inatçı olmayı bırak ve içime gir."

Benim ses tonuma gülümser ve sonra başını eğip dilini omzumda gezdirir, sonra da hafifçe ısırır. "Henüz çok erken. Seni incitme riskini göze alamam, *amore*, seni reddetmek beni öldürse bile."

Hareket etmemem gerektiğini biliyorum çünkü çok hareket edersem durur ve şu anda en son istediğim şey bu. Vücudumu rahat tutmaya zorlayarak, o dikkatlice tişörtümü kaldırırken parmaklarımı yavaşça saçlarında gezdiriyorum. Gece odamıza döndükten sonra sütyenimi çıkarmıştım ve o çıplak göğüslerimi görünce inliyor.

"Bunları çıkarmak zorunda kalmadıkları için çok mutluyum," diyor ve sonra her iki meme piercingimi de öpüyor.

"Tanrım, ikimiz de aynıyız." Saçıını hafifçe çekiştiriyorum ve onun koyu renkli gözleri benimkilere değdiğinde, "Onları saklamamı sağladığın için teşekkür ederim

"

Gülümser ve dilini barbell boyunca gezdirir. "Uyandığında onların gitmiş olduğunu görürsen çok kızacağını biliyordum. Ayrıca, onları gerçekten çok seviyorum."

Piercingli meme ucumu dudaklarıyla sarar ve vücudumu hareket ettirmek için zorlayan bir emiş yapar. Hareketsiz kalmayı başardığımda, dilini hafifçe hareket ettirerek ve ıslak tenime "Aferin kızım" diye fısıldayarak beni ödüllendirir.

"Dört hafta daha dayanamam." İtirafım, arzu ve ihtiyaçtan gergin, titrek bir sesle yapılır ve hastaneden ayrıldığımdan beri ağlamaya en yakın olduğum andır.

"Gerek kalmayacak." Yavaşça karnımı öperek aşağı doğru iner. "Dört hafta daha sana giremem, ama doktorunla konuştum."

"Öyle mi?"

Ona bakıyorum ve hareketle midem gerginleşince, o başını sallayıp bana *tsk-tsk* diyor. "Mideni gevşet, *amore*."

Nefesimi verip başımı yastığa geri koyuyorum, vücudumu gevşemeye zorluyorum. Bu yaralanmadan önce karın kaslarının ne kadar önemli olduğunu hiç fark etmemiştim. Yaptığım her şey, her hareketim, sanki vücudumun merkezine bağlıymış gibi hissediyorum.

Rahatladığımda, "Ne dedi? Doktorların hastadan başka kimseye bilgi vermemesi gerektiğini sanıyordum." diye soruyorum.

Onun kahkahasının sıcak nefesi göbük deliğime geliyor. "Ben senin kocanım, küçük yılan, ve o adam bana bir şey istediğimde hayır diyemeyecek kadar akıllıdır. Somurtmayı kes, sana ne dediğini söyleyeyim."

"Somurtmuyorum ve hala evli değiliz." Bir saniye bekleyip ekliyorum, "Ne dedi?"

Beni öper ve başını kaldırıp bana o şeytani sırıtışlarından birini gösterir. "Senin tatlı amını istediğim kadar yiyebileceğimi ve acı vermediği sürece boşalabileceğini söyledi."

"Aynen böyle mi dedi? Bu pek profesyonelce değil."

Gülümsüyor ve cildimi ısıyor. "Hayır, ben başka bir şekilde ifade ediyorum. Senin hakkında öyle konuştuğu için onu öldürürdüm." Dişleriyle az önce ısırıldığı yeri öperek, "Benim için sabit durabilir misin? O güzel piercingini yalayıp emdiğimde rahat kalabilir misin? Dilimle seni becerirken sakın kalabilir misin?" diye fısıldıyor.

Ve ona asla yalan söylemeyeceğim için, "Deneyeceğim" diyorum.

Yavaşça karnımı öperken, onun gülümsemesini tenimde hissettiğime yemin ederim. Hala iyileşmekte olan ama her geçen gün daha iyi görünen yara izime geldiğinde, sessizce iç çeker ve karnımın sağ tarafında uzanan uzun, soluk pembe çizgiyi öper. Cilt hala biraz kabarık ama ona baktığımda, kaybettiğim şeyin çirkin bir hatırasını görmüyorum. Dario'ya olan aşkımanın kanıtını görüyorum.

Hayatta kaldığının kanıtını.

Çünkü nefes aldığım sürece, ne pahasına olursa olsun, ne kadar zor olursa olsun onu koruyacağım. Her zaman onunla gelecek olan her şeyin arasına kendimi koyacağım. Bu, asla anlaşılamayacağımız tek konu. O, beni arkasına almaya kararlı, ben de önüne geçmeye kararlıyım.

Bir gün benim kararımı kabul etmeyi öğrenecek.

"*Ti amo, piccola vipera,*" diye fısıldıyor nazik öpücüklerinin arasında.

"*Ti amo, solntse moyo,*" diye fısıldayarak cevap veriyorum ve sözlerim üzerine erkeksi bir inilti duyuyorum. Dario'nun büyük bir romantik olduğu konusunda haklıydım. Onu sevdiğimi söylediğimde, beni çıplak görmek kadar tahrik olduğunu yemin ederim. Bu inanılmaz derecede tatlı ve onun en sevdiğim özelliklerinden biri.

Dudakları, giysilerimi dikkatlice çıkarırken cildimde bir iz bırakmaya devam ediyor ve ben çıplak kaldığımda, aşağı kayarak vücudunu bacakları arasına yerleştiriyor, iç uyluklarımı kavrayıp yüzünü ağrıyan cinsel organıma indiriyor. Burnu, heyecanımın kokusunu içine çekerken nazikçe bana sürtünüyor.

"Mükemmel," diye mırıldanıyor, uyluklarımdan kavrımını öperken. "Her santimin mükemmel ve çok sikilesi."

Parmaklarım saçlarıyla oynarken, o sabah tıraş ettiğim pürüzsüz cildime yumuşak öpücükler kondurarak beni tahrik ediyor. Nefesinin ıslak sıcaklığı ve hassas cildime dudaklarının nazik baskısı, enfes bir işkence. Tüm içgüdülerim bana kalçalarımı sallamamı, onu bana daha sıkı sarılmamı, böylece çaresizce aradığım rahatlamayı elde etmemi söylüyor.

"Çok iyi gidiyorsun, *piccola vipera*," diye fısıldıyor ve ağzını daha aşağıya indiriyor. "Hareket etme, *amore*."

"Deniyorum," diyorum ve somurtmamaya çalışsam da, sesim öyle çıkıyor.

Kafamı kaldırmam yasak çünkü bu karnımı gerginleştirir, ama sesinde eğlence duyabiliyorum: "Denemeye devam et, tatlım. Şu anda içine giremeyebilirim, ama seni ağzımla sevebilir ve dilimle sikebilirim."

O bana uzun, yavaş bir yalama yaparken, dilini piercingime değdirmeden önce altından üstüne doğru dilini gezdirirken, ben onun adını inleyerek söylüyorum. Vücudum geriliyor, ama çabucak kaslarımı gevşetmeye zorluyorum.

"Hmm," diye mırıldanır, klitorisimin etrafını öperken. "Belki de bu çok erken. Belki de durmalı ve bir hafta sonra tekrar denemeliyiz."

Saçlarını daha sıkı tutarak, "Sakın yapma," diyorum.

Derin kahkahası çok seksi, ama dikkatimin dağılmasını istemiyorum. "Ciddiyim, Dario. Sakın durma."

"Öyle mi?" Dudaklarımdan birini ısıyor. "Ne yapacaksın peki?" Isırığı bir öpücükle yatıştırarak, "Talepte bulunacak durumda değilsin, küçük yılan," diyor.

"Lütfen," diye yalvarırım.

Beni bir kez daha uzun bir öpücükle ödüllendirir. "İşte böyle." Dilini, adını tekrar inlememe yetecek kadar daldırır ve "Yalvarışını duymak çok erotik, *amore*," der. Bir kez daha tatmak için içine daldırır. "Bence bunun nedeni, başka hiç kimseye isteyerek boyun eğmeyeceğin için. Daha fazlasını yalvarmanı duymak, beni bunu yapacak kadar sevdiğini bilmek bana ne yapar, bilemezsin."

O dilini hafifçe yukarı doğru çekip ağrıyan klitorisimin etrafında daireler çizdiğinde, ben de yüzünün yanını okşuyorum.

"Bu beni seni memnun etmek istememe neden oluyor, *amore mio*. Seni tekrar tekrar ve tekrar orgazm etmek istememe neden oluyor."

"Lütfen," diye tekrar yalvarıyorum, onun derin onaylayan iniltiyi duyunca gülümsüyorum.

Beni tekrar yalamadan önce, "Acırsa beni durduracağına söz ver," diyor.

"Söz veriyorum," diye fısıldıyorum, bu noktada neredeyse her şeye razı olmaya hazır bir halde. "Lütfen, Dario," diye sızlanıyorum, dudaklarının yumuşak dokunuşunu hissettiğimde, en çok ihtiyacım olan yerde dolaşırken.

"Siktir," diye homurdanıyor ve hemen ardından klitorisime yapışıp sertçe emmeye başlıyor. Aramızdaki cinsel gerilimi gidermek için çok uzun, çok uzun bir zaman geçti ve vücudum artık kendini bırakmaya hazır. Saçlarını yumruklarken, karnımı olabildiğince rahat tutmak için uzun, derin nefesler alıyorum. O ise zonklayan klitorisimi yalayıp emerek beni kolayca orgazma ulaştırıyor.

Ecstasy vücudumun her yerini kaplarken, onun adı nefes nefese ağzımdan çıkıyor. Karnımı gerginleştirmemek imkansız, ama o küçük acı bile bu hissin güzelliğini bozmaya yetmiyor. O beni çalıştırmaya devam ederken, odayı derin, erkeksi bir homurtu dolduruyor, beni nefes nefese kalana, uyluklarım titreyene ve ellerim onun kalın saçlarına dolanana kadar daha da yükseğe çıkarıyor.

Dokunuşları yumuşar, şişmiş amımı kaplayan yumuşak öpücükler, nazik yalamalara dönüşür ve sonra ağzını benim boşalmamla doldururken derin takdir inlemelerine dönüşür. Kaslarım sıvılaşır, her yerim gevşer ve minnetle uğuldar, o zamanını alır, her yalamayı, her öpücüğü tadını çıkarır, beni yavaşça istediği yere geri getirir.

Sözleri, hassas tenime karşı kaba bir hırıltı gibi. "Acıttı mı, küçük engerek?"

"Hayır."

"İyi, çünkü bir tane daha alacaksın." Parmağını içime soktu ve benim onu hemen kavradığımı hissedince inledi. "Sana bir kez dudaklarımı değdirdiğimde, bir daha duramayacağımı biliyordum. Lanet olsun, *amore mio*, hayatımın geri kalanını sana taparak geçireceğim."

"Bana uyar."

Sesimin tembel tonuna, sert bir şekilde boşaldığım için artık daha boğuk olan sesime gülüyor. "Durmamı istediğinde bana haber ver," derken sözleri hala arzuyla doludur.

Saçlarını yumruklayarak "Dur" diyorum ve o, bana zarar verdiğinden endişelenerek hemen donup kalıyor.

"Ben iyiyim," diyorum ona. "Senin için bir şey yapmak istiyorum."

"Benim için endişelenme, *amore*. Şu anda cennette olduğumu söylediğimde bana inan."

Usta diliyle dikkatimi dağıtmaya çalışıyor ve neredeyse başarılı oluyor. Birkaç saniye sonra, sonunda sözleri ağzımdan çıkıyor. "Ben gelene kadar bekleyeceğini söylemiştin ve ben bekledim. Senin gelememen adil değil. Lütfen," diyorum ve yine saçını çekiyorum. "Ben de seni özledim, biliyorsun. Beni sikine yaklaştırmadın ve bence yeterince bekledim."

"Çünkü sana dokunmana izin verirsem parçalanacağımı biliyordum." "Lütfen, *solntse moyo*."

İnleyerek bana bir öpücük daha verir ve "Aklında ne var?" diye sorar.

"Çıplak ol ve üstüme çık" dediğimde yüzümde kocaman bir gülümseme belirir. "Seninle sevişmem" diye ısrar eder ve sesinde pişmanlık duyduğunu hissedirim

"Hayır, sen arkanı döneceksin." Tereddüt ettiğinde, "Beni boğulmaya bırakma," diye ekledim.

"Sana zarar vermek istemiyorum."

"Nefes alamazsam kışına bir şaplak atarım," diyorum ona sırtarak. "Şimdiye kadarki en eğlenceli pes etme şekli."

Gülüyor ve piercingime bir kez daha öpücük konduruyor, sonra oturuyor. Gömleğini çıkarmasını izliyorum, hiç bıkmayacağım vücudunu ortaya çıkarıyor. Birkaç hafta güneşte kaldıktan sonra, güzel zeytin rengi teni her zamankinden birkaç ton daha koyu ve ağzım onun her santimini öpmek için can atıyor. Pantolonunu çıkarıp vücudunu benimkinin üzerine eğdiğinde, kollarımı omuzlarına doluyorum ve onu kendime çekiyorum. Karnıma hiç baskı yapmamaya dikkat ediyor, ama vücudunun bana yakın olması, teninin sıcaklığını hissetmem ve beni tamamen sarmalaması, sadece o yanımdayken hissedebileceğim bir sükunetle dolmam için yeterli.

Yüzümü avuçlayarak dudaklarını dudaklarıma yaklaştırıyor, önce yumuşakça öpüyor, sonra dilimi onun dilinin üzerinde gezdirip bacaklarımı açtığımda daha sert öpüyor. Sertleşmiş penisinin ağırlığı benim içime bastırıyor, onu benim uyarılmamla kaplıyor, ta ki klitorisimin üzerinde kayacak kadar kayganlaşana kadar. Bu his, en iyi şekilde ezici bir his.

Kalçalarımı sallamaya çalıştığımda, öpüşmemizin arasında "Yapma, *amore*" diye homurdanıyor. "Sadece rahatla, bebeğim."

Hayal kırıklığıyla inlerim ama onun dediğini yaparım, kaslarımı gevşek tutmaya zorlarken o tekrar tekrar üzerimde kayar. Basıncın arttığını hissederim ve elini göğsüme getirip piercingimi nazikçe çekerken patlarım, öpüşmemizde boşaldığımı haykırırken o benim adımla homurdanır ve kalçalarını sallayarak orgazmın mümkün olduğunca uzun sürmesini sağlar.

Tamamen bitkin düştüğümde, beni tekrar öper ve daha iyi görebilmek için beni kaldırır. "Bunu yapmak istediğinden emin misin?" Gülümser ve ekler, "Çünkü şu anda, aynen böyle, kolayca boşalabilirim."

"Sakin yapma. Senin tadını almak istiyorum," diyorum ona.

O inliyor ve bacaklarıma doğru dönüyor, ben ise ulaşamayacağım kadar uzaktaki devasa, sert penise bakıyorum. Vasektomiden tamamen iyileşti ve onun benim için bu ameliyatı seçtiğini her düşündüğümde, ona biraz daha aşık oluyorum.

"Boğulma konusunda ciddiylim," derken elimi uzatıp onu avuçlarım. O inler, kalçaları otomatik olarak bana doğru sallanır, dokunmam için çaresizce.

"Merak etme, *amore*. Söz veriyorum, bu uzun sürmeyecek. Şu anda ne kadar boşalmaya yakın olduğumu bilemezsin."

Onu daha sıkı sıkıyorum ve yavaşça yukarı aşağı okşuyorum. "Henüz değil. Boşaldığında, boğazımın derinliklerine boşalacaksın."

O aşağı iner, böylece ben dilimi onun başının üzerinde gezdirip, onu kaplayan ön sıvıyı yalayabilirim.

"Siktir," diye homurdanır ve onu içime alabilmem için daha da aşağı iner. "Tanrım, ağzını özledim, *amore*."

O daha derine kayarken ben onun etrafında inliyorum ve o benim öğürmemi hissettiğinde hızla geri kalkıyor. Kalçalarını tutup ona rehberlik ediyorum, ritmimizi bulurken emiyor ve yalıyorum. O parmağını içime kaydırırken ağzını amımda hissettiğimde inliyorum ve

o yavaşça ağzımdan çıkıp tekrar batmadan önce onu daha sert emiyorum.

Tekrar gelebileceğimi sanmıyordum, ama ona şüphe duymamalıydım. Dario birçok konuda yeteneklidir ve beni zahmetsizce orgazma ulaştırmak da bunların başında gelir. Ben onun penisini emirken o klitorisimi emiyor ve derin inlememi duyup parmağımın etrafında kasılan vajinamı hissettiğinde bana katılıyor ve homurdanarak kendini bırakıyor. Ağızımın içinde titreyen boşalması boğazımın arkasına çarparak ikinci parmağını içime sokar ve klitorisimi yalar.

Bu adama tamamen kapıldım, her bir parçam onunla birlikte unutulmaz bir deneyim yaşarken ona isteyerek teslim oluyor. Tırnaklarım onun derisine batıyor, onu daha derine zorluyor, ona iyi hissettirmek, bana cömertçe verdiği zevki ona geri vermek istiyorum. Bana verdiği her şeyi yutuyorum ve o yorgun düşüp yumuşamaya başladığında, vücudu titriyor, sonra parmaklarını içimden çıkarıp yavaşça dudaklarıma doğru öpüşüyor.

Öpücük ters duruyor ve ilk denemem beceriksizce olunca dudaklarına gülümsüyorum. Alışmam bir saniye sürüyor ama rahatlayıp kontrolü ona bıraktığımda, beni şaşırtmayı hiç bırakmayan bir şefkatle yüzümü avuçlayarak bana yol gösteriyor. Dilini benim dilimin üzerinde gezdiriyor ve kendi tadını bende hissedince takdirle inliyor. Dilimi daha da dışarı çıkararak onun doymasını sağlıyorum ve geri çekildiğinde ikimiz de nefes nefese kalıyoruz ve bir süre hareket edemeyeceğimden oldukça eminim. Üzerime bir ağırlık çöküyor ve o örtüyü geri çekip beni kendine doğru çekerek arkamdan kucakladığında, onun sağlam, rahatlatıcı ağırlığına gömülüyorum ve gözlerimi zar zor açık tutabiliyorum.

"*Ti amo, stregghetta mia,*" diye fısıldayarak yanağıma öpücük kondurdu ve kollarını bana daha da sıkı sardı. "Dinlen, *amore*. Tek yapman gereken uyumak."

Karanlık beni yutmadan ve derin bir uykuya dalmadan önce, "*Seni seviyorum*" diye mırıldanıyorum.

Bölüm 20

Dario

Mia uyurken onu kucaklarım, hayatta olduğu ve kollarımda olduğu için çok minnettarım, tıpkı hastaneden çıktığından beri her gece uykuya daldığım gibi. O bıçağın derisine saplandığını gördüğümde hissettiğim korkuyu ya da onun halini asla unutabileceğimi sanmıyorum — kanlar içinde, solgun tenli, zar zor açık tutabildiği güzel ela gözleri ve benim onun güneşi olduğumu itiraf ederken titrek sesi.

Tanrım, benim inatçı kızım kalbimi milyonlarca parçaya ayırıyor, sonra da parmak izlerini her yerine derinlemesine kazıyarak onu yeniden birleştiriyor. Onun dokunmadığı tek bir parçam bile yok, her saniye, her gün onun için atmayan, nefes almayan, acı çekmeyen tek bir parçam bile yok. O benim içimde o kadar derinde ki, artık benim nerede bittiğim, onun nerede başladığını ayırt edemiyorum ve başka türlü olmasını da istemem.

Burnumu boynuna gömerek, cildinin tatlı, tanıdık kokusunu içime çekiyorum ve vücudumun gevşediğini hissediyorum. Onu güvende olacağı bir yere kilitleyemeyeceğimi biliyorum. Kenara çekilip, onun tehlikeli durumlara kendi isteğiyle girmesini izlemek zorunda kalacağım ve bu düşünce bile göğsümü ağrıtıyor ve kollarımı ona daha sıkı sarıyor.

Onu sevmek çok kolay, ama onunla birlikte olmak çok zor olacak. Buna girerken bunun farkındaydım. Evde kalmaktan asla memnun olmayacağını biliyordum. O daha fazlasını istiyor, daha fazlasına *ihtiyacı var* ve ben onu çok seviyorum, onu mutsuz edecek ve bana kızacak bir role zorlayamam.

Uyuyamıyorum ve onu uyandırmak istemediğim için yataktan kalkıp bir çift eşofman giyiyorum ve aşağı iniyorum. Saat geç ve ev sessiz, ama oturma odasından geçerken sandalyede oturan bir adamın silüetini görüyorum ve bu heybetli figürün çok yakında kayınpederim olacak Lev olduğunu hemen anlıyorum. Adımlarımı duydu ve başını çevirip bana doğru yürüdüğümü izledi. Sıcak ve samimi bir gülümsemeyle karşıladı sayılmaz, ama bir silaha uzanmadı ya da elindeki bardağı kafama fırlatmakla tehdit etmedi, bu yüzden bunu bir zafer olarak sayıp yanındaki sandalyeye oturdum.

"Uyuyamadın mı?" diye soruyorum ona.

O homurdanarak bir yudum alır. Viski kokusu burnuma gelir ve masanın üzerinde duran şişeyi görünce uzanıp onu alırım. Şişeden direkt olarak bir yudum alıp, dilimin üzerinde bir süre beklettikten sonra yutarım ve ağzımda bıraktığı yakıcı tadı tadarım.

"Onu kaybetmeye ne kadar yaklaştığımızı düşünmeden edemiyorum," diyor sonunda.

Bir yudum daha alıyorum. "Ben de. Tek düşünebildiğim bu lanet şey." Bir saniye sessiz kalıyoruz, sonra ben diyorum ki, "Böyle bir şey görmedim Lev. O kadar korkusuz ki. Benimle bıçak arasına girerken hiç tereddüt etmedi bile."

"O annesi gibi," diyor ve sesinde gurur duyduğunu hissedebiliyorum. "Jolene de aynı şeyi yapardı. Ona nasıl kavga edileceğini ben öğrettim." Kahkaha atıyor. "O derslerin nasıl bittiğini çok iyi biliyorum, bu yüzden bunu tahmin etmeliydim. Vitaly bunu bana sonsuza kadar hatırlatacak."

İkimiz de birer içki içiyoruz ve o bardağını boşalttığında, uzanıp yeniden dolduruyorum.

"Ona aşık olduğum için özür dileyemem. Bunu engelleyemezdim, ama sana yemin ederim Lev, kızını seviyorum. Tüm kalbimle onu seviyorum ve ona sadık kalacağım ve hayatımın geri kalanında onu seveceğim. O benim için tek."

"Öyle olsa iyi olur. Kaç yaşında olursam olayım, onu incitirsen, seni bulur ve öldürürüm, ve eğer bir nedenden dolayı ben yapamazsam, Sasha yapar."

"Merak etme. Bizim ilişkimizi öğrendiğinde bunu çok net bir şekilde ifade etti."

"O iyi bir ağabey," diyor Lev.

"Öyle," diye onaylıyorum, çünkü kafası ne kadar karışık olursa olsun, Mia'ya her zaman göz kulak olacağını bilmek içimi rahatlatıyor.

Bir içki daha içtikten sonra, "Bratva'ya katılmasına pek sıcak bakmıyorum, ama onu durdurmaya çalışmayacağım," diyorum.

Lev'in yumuşak kahkahası aramızdaki boşluğu doldurur. "Mia'nın istediği bir şeyi yapmasını engelleyebileceğini düşündüysen, bu çok komik. Sanırım o da sana bunu yakında gösterecektir."

"Evet, yavaş yavaş öğreniyorum. Ona ne yaptıracaksın?"

Lev başını çevirip bana bakar. Dışarıdaki ışıklar sönmüştür, ama ay, piercinglerini, sıkı dudaklarını ve soluk mavi gözlerini görebileceğim kadar parlaktır. "Bu Bratva'nın işi, Dario. Bunu biliyorsun."

"Bu cevabı kabul edemeyeceğimi biliyorsun. Onun bunu yapabilmesi için kenara çekilmek bir şey, ama tamamen karanlıkta kalmak başka bir şey. Bu benim için işe yaramaz."

"Hayır mı?"

Sesindeki eğlenceyi duyuyorum ve bunu görmezden gelmeye karar veriyorum: "Bir çözüm bulmalıyız, bir tür anlaşılmaya varmalıyız."

Bir yudum daha aldı ve birkaç dakika beklememi sağladıktan sonra sonunda "Diğerleriyle konuşup ne yapabileceğimize bakacağım" dedi.

"Teşekkür ederim."

"Bir sonuca varacağını söylemedim," diye uyarıyor, "ama deneyeceğim."

"Onunla yakında evlenmek istiyorum. Beklemek istemiyorum ve senin onayını istiyorum."

Bana cevap vermek yerine, "Gerçekten vasktomu oldun mu?" diye sorar.

"Sandro lanet olası çenesini kapatamıyor," diye mırıldanıyorum.

"Evet, benim de öyle bir kardeşim var," diyor Lev, ve ikimiz de onun Vitaly'den bahsettiğini biliyoruz. "Bu doğru mu?"

"Evet."

"Doktorun hamile kalamayacağını söylediğini sanıyordum," diyor ve sözlerinde acıyı duyuyorum, bunu düşünmenin hala ona acı verdiğini biliyorum.

"Doktor, şansın çok az olduğunu, imkansız olmadığını, ama Mia'nın bir bebek taşıyamayacağını söyledi. Çok tehlikeli, bu yüzden bunun asla olmaması için gerekeni yaptım."

Gözümün ucuyla onun başını salladığını görüyorum, sonra bir yudum daha alıyor. "Teşekkür ederim," diyor sonunda. "Ona bu acıyı yaşatmadığın için teşekkür ederim."

"Onun için her şeyi yapardım," diyorum, her kelimesinde samimi olarak.

Bana dönerek şöyle diyor: "Kardeşlerimle, şimdi de oğlum ve yeğenlerimle birlikte bu Bratva'yı yönetirken çok şey öğrendim, ama kızları yetiştirmek her şeyden daha zor oldu. İlk içgüdüm, benim küçük kızıma, çok *daha yaşlı* ellerini sürmeye cüret ettiğin için seni dövme, ama bunu yapamam çünkü Mia seni seviyor ve sana zarar vermek ona zarar vermek demektir, ki bunu yapamam."

Ben hiçbir şey söylemiyorum, o da iç çekip şöyle diyor: "Artık genç değilim. Beni sürekli şaşırtan ve hayran bırakan sevdiğim bir eşim, üç çocuğum ve iki torunum var ve onlar benim her şeyim. Hayat çok kısa, Dario, ve bunun ailemi mahvetmesine izin vermeyeceğim."

"Hiçbir şeyi mahvetmek istemiyorum," diyorum ona. "İkimiz de biliyoruz ki, senin gözünde Mia ile evlenebilecek kadar iyi kimse yoktu. En azından şimdi, bıçak kullanmayı iyi bilen ve onun büyüdüğü yaşam tarzına aşina birini buldun. Onu güvende tutabilirim."

Yemin ederim, bana kaşlarını kaldırırken piercinginin parladığını görüyorum. "O tek seferlik bir şeydi," diyorum, sesimdeki öfkeyi gizleyemeden

"Bir daha asla olmayacak."

O da başını sallıyor ve "Ben de bir kez batırdım ve Jolene bunun bedelini ödedi. Kardeşi onu dövdükten sonra onu gördüğüm anı asla unutmayacağım" der.

Vücudu gözle görülür şekilde gerginleşir ve tekrar konuşabilmesi bir saniye sürer, ama konuştuğunda, bu bir zeytin dalı gibi gelir.

"Ben de senin şu anda hissettiğin gibi hissettim ve bu korku, sevdiğin kadının bir daha kanamasını asla görmek istememe kararlılığı, kızımın güvenliğini sağlayacak." Elini bana uzatarak şöyle diyor: "Senin için dua ediyorum, Dario, ama Alessi piçlerinin çalacağı başka kızım olmadığı için mutlu olmadığımı söylersem yalan söylemiş olurum."

Gülümserim ve elini sıkarım. "Teşekkürler, Lev."

"Ama bana bir şey söz vermen gerekiyor."

"Ne?"

Ay ışığında zar zor görünen İyon Denizi'ne bakar. "Buranın muhteşem olduğunu biliyorum, ama kızımı buraya kalıcı olarak taşırsan olmaz, yalvarırım. Ondan bu kadar uzak kalmaya dayanabileceğimi sanmıyorum."

"Zaten asla kabul etmez. Senin için çalışmaya başlamak için çok hevesli." Tuzlu deniz havasını içime çekip ona şöyle derim: "Onu senden asla uzak tutmam. Muhtemelen mümkün olduğunca sık buraya seyahat edeceğiz, ama sen ve Jolene istediğiniz zaman, istediğiniz kadar burada kalabilirsiniz. Artık bizim aile evimiz sizin de eviniz."

"Jolene bunu duyunca çok sevinecek." Yumuşak bir kahkaha atar ve bir yudum daha alır. "Onu uçağa nasıl bindireceğim, gerçekten bilmiyorum."

Gülümserim ve bir yudum daha alırım, ta ki hafif bir hırıltı duyana ve ensemdeki tüm tüyler diken diken olana kadar.

"Tanrım," diye fısıldadım ve sonra Sasha'nın beni duyabilmesi için sesimi yükselttim. "Boğazımı parçalamak üzere mi? Bunun için kendimi hazırlamalı mıyım?"

Chort karanlıktan çıkmadan önce Sasha'nın derin kahkahasını duyarım. O köpek de sahibi kadar dengesizdir, ama Sasha'nın aksine Doberman kuralları bilmez ve umursamaz.

"Tasma yok mu?" diye soruyorum. "Gerçekten mi?"

Sasha gülümser ve köpeğinin kafasını okşar. "Durumu çok daha iyi ve onu iyi besliyorum."

Doberman'ın pürüzsüz, güçlü yapısını ve dudaklarını yalayıp Sasha'ya baktığında dişlerini gösterdiği anı gözlemliyorum.

"Bir şey bana köpeğini yönlendirenin boş mide olmadığını söylüyor. Kan dökme arzusunu gördüğümde tanırım," diyorum ona.

Sözlerim Sasha'nın gururlu bir gülümsemeyle köpeğinin kulaklarının arkasını bir kez daha kaşımaya neden olur. Karşımızdaki sandalyeye oturduğunda, yere işaret eder ve Chort hemen ayaklarının dibine uzanır. Sasha bana kaşlarını kaldırır. "Şu saçmalığı gördün mü?"

Lev "Etkileyici" derken gülmekten kendimi alamıyorum. Sasha buradayken köpeği izlemesine rağmen, yine de ona dokunmaya ve okşamaya çalışmıyor.

"Yani siz ikiniz baba-damat bağı kurmaya mı çalışıyorsunuz?" Soruyu sorarken yüzünde tembel bir gülümseme yayılıyor, bir kolu sandalyenin kenarından sarkarak Chort'u okşamaya devam ediyor, diğer kolu ise uyluğunda dinleniyor, parmak eklemlerinde kurumuş kan görmeme rağmen tamamen rahat görünüyor.

"Evet," diyorum, Lev'in bana attığı bakışa gülerek. "Baban bana onayını verdi, bu yüzden çok yakında kız kardeşinle evleneceğim."

"Burada yap," diyor, kolunu denize doğru sallayarak. "Mia burayı çok seviyor ve büyük bir kilise düğünü yapmaktansa uçurumdan atlamayı tercih edeceğini biliyorsun. Herkesi buraya getirebiliriz."

Lev'e bakıyorum. "Sence bu işe yarar mı? Buraya ne kadar sürede gelebilirler?"

"Yani, bildiğim kadarıyla hemen, ama çoğu için kısa bir yolculuk olacak, özellikle Mira çok küçük ve Yel ile Talia hamile oldukları için. Ama Mia'nın düğününü görmek için burada olmak isteyeceklerdir. Hiçbiri bunu kaçırmak istemez."

"Dominic'e haber vereceğim," diyorum, son bir yudum alıp şişeyi masaya geri koyup ayağa kalkıyorum. "Plan yapmaya başlamadan önce Mia'ya teklif etmeli ve bununla bir sorunu olup olmadığını sormalıyım."

"Akıllıca," diyor Lev ve sonra Sasha'ya gülümsüyor. "Belki aklı başına gelir."

Onun dalga geçtiğini biliyorum, bu yüzden kendimi etkilemiyorum. Onun sırtına bir şaplak atıp Sasha'ya başımı sallıyorum, onun saldırı için bir davet olarak algılaması ihtimaline karşı onun kuduz köpeğiyle göz teması kurmayı reddediyorum ve içeri girmeye başlıyorum. Eve girmeden önce Lev, "Ne yaparsan yap

ne yaparsan yap, o lanet taşı parmağından çıkar, yoksa birine yumruk atıp kırar."

İnliyorum, çünkü görünüşe göre Mia'ya güzel bir elmas yüzük taktırmaya çalıştığım gerçeğini asla unutamayacağım.

Odamıza girince Mia'ya bakıyorum. King size yatağın ortasında yüzüstü uzanmış, örtüler dağınık, çıplak vücudu sanki dünyadaki hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi yayılmış. Bir anda birçok duygu beni sarıyor: aşk, şehvet ve onun iyileşip, hareket etmekten dolayı acı içinde uyanmadan örtüleri tekmelemeye başlayacak kadar iyileştiği için duyduğum rahatlama.

Sıkı küçük kıcı, eşofmanımın içindeki sikimi kalınlaştırmaya yetiyor ve gözlerim sırtına kayınca, o ejderha dövmesi rekor sürede beni taş gibi sertleştirmeyi başarıyor. Giysilerimi çıkarıp yatağa yanına uzanıyorum ve dayanamayıp dudaklarımı omurgasına bastırıyorum, derisini süsleyen ejderhayı öperek yukarı doğru ilerliyorum.

Ejderhanın kanadını dilimle okşayıp omzunu ısırdığımda inliyor. Adımı fısıldadığında gülümsüyor ve onu tekrar öpüyorum.

"Evlen benimle, *streghetta mia*." Sözleri onun cildine fısıldıyorum. "Evlen benimle ve karım ol."

"Bu bir soru mu?"

Onun kalın, uykulu sesine gülümser ve onu tekrar öperim. "Lütfen benimle evlenir misin, *amore mio*? Bırak da senin kocan olayım, seni seveyim ve sana bakayım, ve hayatımın geri kalanını seni benim adımı haykırarak geçirmeye adayayım." Gülerek onun cildini ısırırım. "Çoğunlukla zevkten, ama bazen de öfkeden."

Beni görebilmek için başını çevirir ve basit bir "evet" fısıldadığında, ona ne kadar çok sevdiğimi hissedebilmesini umarak eğilip onu öperim, benim için ne kadar önemli olduğunu anlamasını isterim.

Ona yapmak istediğim milyonlarca şey var, ama dinlenmesi gerektiğini biliyorum, bu yüzden yanına uzanıp vücudunu kendime yaklaştırıyorum. Başı göğsümde, bacağı benim bacağımanın üzerindeyken, parmaklarımı saçlarında gezdirip alnını öpüyorum.

"Birkaç gün sonra benimle evlenir misin?" diye soruyorum ona, o da göğsüme yaslanarak yumuşak bir kahkaha atıyor.

"Birisi çok hevesli," diye alay ederken parmaklarını tenimde gezdirir ve meme ucumu çimdiklemek için durur. Ben inleyince ve sertleşmiş penisimin seğirdiğini hissedince gülerek, "Belki sen de meme ucu piercingi yaptırmalısın," der.

Gülüyorum ve kışına şaplak atıyorum. "Hayatta olmaz, küçük yılan. Sen istediğin kadar piercing yaptırabilirsin, ama ben sadece dövme severim. Kimse meme ucuma ya da sikime iğne batırmayacak." Bu düşünce beni ürpertiyor ve vücudu benimkine sıkıca yapışık olmasaydı, ereksiyonumu kaybederdim.

"Ne zaman istersen seninle evlenirim," diyor ve parmaklarıyla beni kızdırmaya devam ediyor. "Burada mı yapmak istiyorsun?"

"Senin için sorun yoksa. Deniz kenarında seninle evlenmek isterim." "Küçük bir tören olabilir mi?"

Gülümserim ve saçındaki pembe vurgularla oynarım. "Öyle olmalı. Buradaki herkes zaten evlendiğimizi düşünüyor."

"Doğru," diyor ve sonra elini kaldırıp parmaklarını oynatıyor. "Peki ya bu kocaman kaya?"

"Merak etme, *amore*. Ben hallederim."

"Çok güzel bir yüzük," diye fısıldadı, ben de gülümsedim ve tekrar başını öptüm.

"Beğeneceğini biliyordum."

O gülerek göğsümü öper. "Bunu kimseye söyleme."

"Asla, *amore*. Sırrın bende güvende. Şimdi uyu biraz. Yarın düğünü planlamamız lazım."

Mia ile evlenebilmem için bir hafta geçmesi gerekiyor. Mia'nın tüm ailesini sessizce buraya getirdik ve villa Melnikovlarla doldu. Babam durumu beklenenden daha iyi karşılıyor, hatta mahzenindeki özel koleksiyonundan en iyi şaraplarını getiriyor ve annem etrafında bu kadar çok çocuk olduğu için heyecanını gizleyemiyor. Çelik gibi bir iradesi olabilir, ama bu kadının en büyük zayıflığı çocuklardır. Ekstra aşçılar tutmuş olsak da, onu hala çocuklar için tatlılar yaparken yakalıyorum. Vitaly, onun yeni

en iyi arkadaşı olduğuna karar verdi ve onun gözüne girmek için biraz İtalyanca bile öğrendi, böylece ona ev yapımı tiramisu yapmasını sağlayacak.

"Hazır mısın?" Sandro bana sırtarak soruyor, kol düğmelerimi düzeltip smokin ceketimi düzeltmemi izliyor. "Daha dün gibi geliyor, Mia'yı sisteminden çıkarmak için planını anlatıyordun."

O ve Dominic benim pahasına gülüyorlar, ama ben mutlu olmakla meşgulüm. Yanılmıştım ve bunu ilk kabul eden ben olacağım. Mia her zaman hayatımın bir parçası olacaktı. Bir kez asla yeterli olmazdı. O zaman da bunu biliyordum. Sadece bunu kabul etmeye hazır değildim.

Elimde takılı olan alyans olmadan elim çıplak hissediyor, ama Mia'nın tekrar takabilmesi için çıkardım. Yeni bir tane almak istemedim. O yüzüğü parmağıma taktığım anda Mia ile evlendiğimi hissettim ve onu saklamak istiyorum. Onun için yeni bir yüzük aldım ve küçük kalbi ne kadar isterse o kadar yumruk atabilecek.

"Hazır mısın?" diye soruyor Dominic.

"Hazırdan da öteyim," diyorum ve o yakama bir gül takarken gülümsüyorum.

"Tamam, hadi gidip seni on sekiz yaşındaki biriyle evlendirelim," diyor Sandro ve hepimizi tekrar güldürüyor.

Ev çiçekler ve yiyeceklerle dolu, ama bu villanın dışında kimse bugün neler olduğunu bilmiyor. Mia küçük ve sessiz bir kutlama istiyordu, biz de öyle yapıyoruz. Ne giymeyi seçtiğini hiç bilmiyorum ve dışarı çıktığımda onu kot pantolon ve kapüşonlu sweatshirt giymiş görsem bile hiç şaşırmayacağım. En sevdiği flanel pijamalarını giymiş olsa bile umurumda değil. Yine de o kadınla hiç tereddüt etmeden evlenirim.

Törenin, İyon Denizi'ne bakan ve yabani çiçeklerle kaplı bir çim alanda, zeytinliklerin kenarında yapılmasına karar verdik. Onun ailesi ve benim ailem için yeterli sayıda sandalye hazırladık ve her birimiz yanımızda duracak birer kişi seçtik. O Natalya'yı, ben Sandro'yu seçtim. Rahip bir uzlaşma sonucu seçildi. Mia ve ben dindar değiliz, ama annem bizden bunu istedi. İkimiz de ona hayır diyemedik. Peder Francesco

Ben doğmadan önce de ailemin rahibiydi ve uzun bir Katolik törenini istemediğimizi ve Mia'nın Katolikle uzaktan yakından alakası olmadığını görmezden gelmeye razı oldu. Annem onu nasıl ikna etti bilmiyorum ama bunu başardığına hiç şaşırmadım.

Kardeşim ve kuzenimle birlikte dışarı çıktığımda, herkes bize bakmak için dönüyor. Öne doğru yürüyorum ve Isabella bana koşarak geldiğinde ona sarılmak için duruyorum, sonra Dominic onu kucağına alıp annemle babamın yanına oturuyor. Nat zaten önde duruyor ve beni görünce bana sıkıca sarılıyor.

"Kız kardeşimle evlendiğin için çok mutluyum," diyor bana.

"Ben de," diyorum ve onu güldürüyorum. Nat benim için bir kardeş gibi oldu, bu yüzden onu şimdi yengem olarak görmek bana çok doğal geliyor.

Kalabalığın kıpırdadığını duyduğumda, Sandro'nun yanına geçip herkesin üzerinden bakıyorum, gözlerimi gelinimden ayıramıyorum. Beyaz gelinliği straplez, omuzları ve sırtının üst kısmı açık, saten kumaş göğsüne sıkıca oturuyor ama sonra yumuşak bir şekilde dalgalanıyor. Bu tarzın adı ne bilmiyorum, ama kalbimi hızla attırıyor ve vücudum onun yanına yaklaşmak için can atıyor. Mia'nın çok nefret ettiği tüm fırfırlardan uzak, kadınsı ve zarif. Çok güzel ve *ona* çok yakışıyor.

Lev, bir başka kızını daha evlendireceği düşüncesiyle ağlamaya hazır, duygusal bir baba gibi görünüyor. Mia kolunu Lev'in koluna dolamış ve Lev onu bana yaklaştıırken gözleri benimkilere kilitlenmiş durumda. Karşıma geldiklerinde Lev, kızının yanağına öpücük kondurmak için eğilmeden önce tereddüt ediyor, sonra büyük bir çaba sarf ederek kızının elini benim elime koyuyor. Geri adım atarak, ön sırada Jolene'nin yanına oturur. Jolene bize gülümseyerek bakarken çoktan ağlamaya başlamıştır.

Mia'nın küçük elini elimde tutarken, ona gülümsüyorum, bunun sonunda gerçekleştiğine inanamıyorum. Ela gözleri benimkilerle buluşuyor ve rahip kim bilir ne hakkında konuşurken, başparmağımla yanağını okşuyor ve saçını geriye doğru çekiyorum. Nat'in yaptığı tahmin ettiğim karmaşık bir tasarımla saçlarını geriye çekmiş ve bu, boynunun zarif hatlarını ve kulaklarını süsleyen piercingleri ortaya çıkarıyor. Burnundaki küçük elmas küpe

çok sevimli ve onu her gördüğümde bacaklarının arasında olanı hatırlıyorum. Tanrım, bu kadın beni deli ediyor, onunla ilgili her şey benim için mükemmel ve o "evet" dediğinde, boğazım düğümleniyor ve gözlerim yaşıyor, ailelerimizin önünde ağlamamak için kendimi zor tutuyorum.

Yüzükleri takma zamanı geldiğinde, o altın yüzüğü parmağıma geri takıyor ve ben de çok sade, ince altın yüzüğü onun parmağına takıyorum. Törenin bu kısmını bitirmeden önce, ona göz kırpıyorum ve cebimden altın bir zincir çıkarıyorum. Elmas yüzüğü çoktan zincirin ucuna takmıştım ve o bunu görünce bana kocaman, güzel bir gülümseme gönderir. Ona yaklaşarak, büyük elmas tam göğüslerinin arasında kalacak şekilde kolyeyi ona takarım.

"Artık yumruk attığında elini incitmeyeceksin," dedim.

Elini elmas yüzüğün üzerine koyar ve bana gülümser. "Mükemmel. Teşekkür ederim."

Rahibe başımı sallıyorum, o da bizi karı koca ilan ediyor ve gelinimi öpebileceğimi söylüyor. Ona eğilip öpüyorum, bana gülümsemesi tüm yüzünü aydınlatıyor. Bir beyefendi gibi davranmaya kararlıyım, ama o yumuşak bir inilti çıkarır ve dilini benimkine değdirdiğinde, tüm kararlılığım uçup gider. Bir iniltiyle onu sertçe öperim, o da boynumun arkasını tutup beni kendine daha sıkı çekince şaşırırım. Ailelerimiz alkışlamaya başlayınca dudaklarına gülümserim, o da ben kendimi geri çekmeye zorlamadan önce bir kez daha seksi bir inilti çıkarır.

"Sen çok kötüsün," diye fısıldıyorum dudaklarına. "Ve ailelerimizin önünde kendimi bu hale getirdiğime inanamıyorum."

O gülüyor ve yüzümü okşuyor. "Evet, senin için gerçekten çok kötü."

Herkese dönmeye çalıştığında, hızlıca "Oh, hayır, yapma küçük yılan" derim ve onu gelin gibi kollarımın arasına alırım.

"Beni sertleşmeni saklamak için kullandığına inanamıyorum," diye kulağıma fısıldadı.

"Tabii ki öyle, ve bunun son kez olacağını sanmıyorum." Onu herkesin yüzüne dönük olacak şekilde döndürdüm ve elbisesinin yukarı kalkıp ayağında ne giydiğini ortaya çıkarınca güldüm. "Cidden yeşil Converse'lerinle benimle mi evlendin?"

Hiç tereddüt etmeden yanağımı okşadı ve "Tabii ki öyle yaptım. Topuklu ayakkabılar eğlenceliydi ama ayaklarım ağrıyordu. Ayrıca, senin benden daha uzun olmanı seviyorum." dedi.

Ona gülümserim, kendimi dünyadaki en şanslı adam gibi hissederek. "Ben de, *amore*."

Kendimi kontrol altına aldığımda, onu yere indirip herkesi kucklamaya başlamasını sağladım. Kardeşim hemen beni kucakladı, sonra Mia ve ben herkesin tebriklerini alırken elden ele dolaştık. Aramızda birkaç kişi olsa da, karımın nerede olduğunu her zaman biliyorum ve sanırım bu asla değişmeyecek. Bir parçam her zaman onun farkında olacak ve o bana baktığında, ona göz kırpıp gülümsüyorum, bu da onu kızartıyor. Evgeny'yi kucaklamak için geri döndüğünde, sırtında ve omzunda görünen ejderha dövmesini görüyorum ve bu beni her zamanki gibi çıldırtıyor.

"Aileye hoş geldin," diyor Sasha ve beni bir kucaklamayla şaşırtıyor. Chort, burada çok fazla çocuk olduğu için odasında ama eminim ki daha sonra onu tasmayla dışarı çıkaracaktır çünkü ondan ayrılmaktan hoşlanmadığı belli.

"Teşekkürler, Sasha," diyorum ve artık kayınbiraderim olan bu dengesiz adama sarılmakla karşılık veriyorum.

Sırtımı okşayarak, "Merak etme. Şehre döndüğümüzde benimle çalışmak üzere atandı ve ona hiçbir şey olmasına izin vermeyeceğimi biliyorsun," diyor.

Rahatlayarak geri çekilip ona gülümserim. "Tanrıya şükür."

"Ne için Tanrıya şükür?"

Karımın sesini duyunca dönüp ona sarılırım. Kolumu onun omzuna atıp, bedenini yanımda hissetmenin verdiği basit zevk için onu kendime doğru çekerim. Mantiğa aykırı bir şekilde ona dokunmak için can atıyorum. Ona doyamıyorum ve asla doyamayacağımı biliyorum. Her zaman daha fazlasına ihtiyacım olacak, her zaman daha fazlasını isteyeceğim, bu da ona dokunmak için her türlü bahaneyi, onun tenini tenimde hissetmek için her türlü sebebi kullanacağım anlamına geliyor.

"Kardeşin, senin onunla çalışmak üzere atandığını söyledi," diyorum ona.

Bize bakıp "Biliyorum. Harika olacak" dediğinde gülümsemesi çok güzel.

Sasha gülümser ve ona sarılır, sonra köpeğini kontrol etmek için eve geri döner. Val ve Yel bize tebriklerini iletmek için yanımıza gelirler ve ben, Val'in karısının karnının ne kadar büyüdüğünü görünce gülümserim. Val benim gibi, her zaman karısına dokunmak ister, bu yüzden kolunu karısının beline doladığını ve karnına koyduğunu görünce hiç şaşırmam.

"Uçtuğunuz için teşekkürler," diyorum onlara. "Uçakta olmaması gereken bir yaşa yaklaştığınızı biliyorum."

Yel gülüyor ve Val'in elini okşuyor. "Ben iyiyim, ama o yine de tüm uçuş boyunca endişelendi ve Tony'yi yanımıza oturttu."

"Max de aynıydı," diyor Talia, karnı önde yavaşça ilerliyor.

"Bunun için asla özür dilemeyeceğim, *svetik moy*," diyor ve arkadan kollarını ona dolayarak başını göğsüne yaslayabilmesini sağlıyor.

Mia'nın hamile kuzenlerinin arasında üzülmesinden çok endişelenmişim, ama benim küçük yılanım sandığımdan daha güçlüymüş. Ona anlatılan hikayelere gülümsüyor ve gülüyor, Sveta ve Vitya ikizleriyle yanlarına geldiğinde Mia uzanıp en yakındaki ikizi kucağına alıyor. Annem tören biter bitmez kızını kucağına aldı ve bahçenin karşısına baktığımda, Samantha'nın küçük elini tutarak ona evin yanındaki çiçekleri gösterdiğini görüyorum. Isabella'nın onlara katılmak için koştuğunu görünce gülümsüyorum.

"Çok büyüdün Jake," diyor Mia. Kollarındaki bebek ona gülümserken, ben ona ağır şeyler kaldırmaması gerektiğini hatırlatarak, onun deyimiyle *sinir bozucu, etrafında dolaşan dadı* olmamaya çalışıyorum.

Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi, başını kaldırıp gülümsüyor. "Hiç de ağır değil, neredeyse hiç ağırlığı yok."

"Bu, denemediğinden değil," diyor Sveta. "Bu ikisi, yapabilseler 24 saat emzirmeyi tercih ederlerdi."

"Yalan söylemiyor," diyor Vitya. "Nasıl yapıyor bilmiyorum."

"Seçme şansım yok ki. Onlar bağırmaya başlarlar ve süt akmaya başlar. Vücudumu kontrol edemiyorum." Seryozha'ya bakar ve parmağını onun tombul yanağına sürer. "

çok şanslılar, çok sevimliler ve onlara kızmam imkansız." Annesi'ne bakar ve ona kocaman bir gülümseme atar.

"Bu çok tatlı," diyor Mia, "ama aynı zamanda çok iğrenç. Artık sütlü göğüslerden bahsetmeyelim."

Diğerleri gülüyor, Mia'nın bazı konulardaki hassasiyetine alışkınlar, ama baktığımda Luka'nın Lara'ya ateşli bir bakış attığını ve hızlıca göz kırptığını görüyorum. Görünüşe göre Mia'nın kuzeni, *süt dolu göğüslerin* iğrençliği konusunda onunla aynı fikirde değil ve Mira huysuzlanmaya başlar başlamaz, Lara'nın kızlarını emzirebilmesi için ona yardım etmek için hiç vakit kaybetmiyor.

Niki, Damien ve Evgeny grubumuza katılmak için yanımıza gelirler ve hepimiz bir araya geldiğimizde, Vitaly Melnikov'un herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle konuşan, o eşsiz ukala sesini duyarım. "İşte yeğenim ve ilgilenmediğine yemin ettiği adam."

Mia, Jake'i Vitya'ya geri verir ve ardından amcasının coşkulu kucaklamasına karşılık verir. Vitaly onu bırakır ve parmağıyla onu işaret eder. "Bana yalan söyledin. Seni affediyorum çünkü sen ailemden birisin ve seni seviyorum, ama bana yalan söyledin." Sesini yükselterek, onu taklit etmeye çalışır: "Hayır, tabii ki İtalya'ya gidip benden iki kat yaşlı bir İtalyanla ateşli seks yapmayacağım. Ben Nat değilim."

"Birincisi, bu hiç bana benzemiyor," der Mia, ama gülmemeye çalıştığı bellidir. "İkincisi, geri kalanına yorum yapmayacağım."

Vitaly gülümser. "Jolene seni doğurur doğurmaz, senin başa çıkılması zor bir çocuk olacağını anlamıştım. Gözlerinden belliydi. Bunlar kardeşimin genleri."

Lev, Vitaly'yi duyar ve yanına gelir. Kardeşi onu görünce güler ve kolunu Vitya'nın omuzlarına atar. "Rus damadımı bir süreliğine ödünç alıp seninmiş gibi davranmak istersen, izin veririm."

Vitya gözlerini devirir ve alaycı bir kahkaha atar, sonra Rusça bir şey söyler ve Sveta Seryozha'nın kulaklarını kapatırken Vitaly'nin ağzı sahte bir dehşetle açılır.

"O ağızla benim tatlı kızımı öptüğüne inanamıyorum," der Vitaly.

Sveta sırtarak, "O ağızla pek çok şey yapıyor," der.

Vitaly inler ve kulaklarını kapatır. "Tanrım, böyle şeyler söyleme."

Sveta sadece güler ve ikiz kardeşine dirsek atar. "Yıllardır yaptığı uygunsuz yorumlar ve herkesin önünde gösterdiği sevgi için sonunda intikamımı alıyorum."

"O farklı," diye ısrar eder Vitaly. "Annen ve ben sana sevgi dolu bir evliliğin önemini gösteriyorduk."

"Bu sevgi dolu bir evlilik," diyor Sveta, kocasına yaslanarak.

"Ve sen benim kızsımsın, bu yüzden bana cinsel konularda hiçbir şey söyleyemezsin. Asla. Samantha çok değerli bir hediye ve bana kalırsa Jake ve Seryozha kusursuz bir şekilde dünyaya geldiler. Konu kapanmıştır."

Konuyu çok fazla saptırmadan önce bana bakıp şöyle diyor: "Uzun uçuş nedeniyle düğününüz için pasta getiremedim, ama geçen gün annenizle birkaç pastaneye gittik ve vay canına, İtalya'ya taşınabilirim."

"Annemle bu kadar iyi anlaşmana sevindim," diyorum ona. "O insanlara yemek yapmayı çok sever."

"Başta Rus Bratva meselesi yüzünden benden nefret ediyordu," der, elini havada sallayarak sanki önemsiz bir şeymiş gibi, "ama tabağımı bitirip ikinci porsiyon istediğimde kalbini kazandım."

"Sonra da üçüncü porsiyon," diyor Katya, gülümseyen kocasına öpücük vermek için yanına yaklaşırken.

Babam birkaç şişe şarapla herkesin dikkatini çeker ve çok geçmeden hepimiz kadehlerimizi kaldırıp güzel gelinime ve muhteşem geleceğimize içki içmeye başlarız. Güneş gökyüzünde alçaldıkça ve tuzlu esinti kıyıdan yükselirken, sonraki birkaç saati herkesle birlikte kutlama yaparak geçiririz. Mia'yı kucağıma çekip yüzümü boynuna yaklaştırır ve kokusunu içime çekerim.

"Bugün mükemmel bir gün, *amore*," diyorum ona.

Herkes gülüp konuşurken, o da eğilip ağzını kulağıma yaklaştırır. "Hâlâ iyileşmemiş olmamdan nefret ediyorum. Evliliğimizi bile tamamlayamıyoruz."

"Önemli olan her şekilde tamamlandı, *amore*. Sen benim karımsın ve bu sefer sadece rol yapmıyoruz. Yüzüğüm parmağında,

Sen benim soyadımı, kalbimi, bedenimi ve ruhumu aldın." Boynunu öpüp alaycı bir ısırik atıyorum. "Ve doktor iyileştiğini söylediği anda benim sikimi içinde hissedeceksin. Tatilinin tadını çıkar, *küçük yılan*, çünkü sana girmeye izin verilir verilmez, bir daha asla çıkmayabilirim."

"Seni asla bırakmayabilirim," diyor, beni gülümsetiyor ve sonra en hüzünlü iç çekişini yapıyor. "Sikini gerçekten özledim."

Durduramadan içimden derin bir kahkaha çıkıyor. "O da seni özlüyor, bebeğim, inan bana." Boynunun kıvrımını ısırıp, "Fazla uzun sürmeyecek, küçük yılan. Bunu atlatabiliriz, çünkü birbirimize sahip olduğumuz sürece her şeyi atlatabiliriz." diyorum. Yumuşak tenini öpüp ekliyorum, "Merak etme. Bu gece yine seni yıldızları görece kadar sert bir şekilde orgazm edeceğim, sonra da bunu tekrar tekrar yapacağım."

O onaylayarak mırıldanır ve sonra kıcının altında sertleştiğimi hissedince yumuşak bir iç çekiş bırakır.

"Bu beni biraz daha iyi hissettirir," diyor ve beni çıldırtacak kadar kucağımda kıpırdanıyor.

"Yakında, *amore*," diye söz veriyorum, sonra ona bir kez daha öpücük verip kollarımı ona daha sıkı sarıyorum. Bu sırada ailelerimiz müziğin sesini açıp verandayı dans pisti olarak kullanmaya başlıyorlar.

Hayatta evleneceğimi hiç düşünmemiştim, ama şimdi karımı kollarımda tutarken, ondan önceki zamanlara geri dönmeyi hayal bile edemiyorum. Bu düşünce bile onu daha sıkı sarılmama neden oluyor. Mia, en iyi anlamıyla başa çıkması zor biridir. Asla arka planda kalmaz ya da güvenli olan kenarda sessizce durmaz. Hayır, onun sevimli poposu her zaman kokusunu aldığı her türlü belanın tam ortasında yer bulur. Onun bu özelliğini biliyorum. Beni her zaman tetikte tutacağını, onun için sürekli endişeleneceğimi ve sıkıcı kelimesinin evliliğimizi tanımlamak için asla kullanmayacağımı biliyorum ve başka türlü olmasını da istemem.

Benim küçük engerekim tehlikeli ve öngörülemez olabilir, ama aynı zamanda tanıdığım en cesur, en kararlı kişidir. O son derece sadıktır ve kalbini birine verdiğinde, bu ömür boyu sürer.

Onun kalbini vermeyi seçtiği kişi olduğum için minnettarlığım ve hayranlığım hiç bitmeyecek. Onu hak etmiyorum. Asla hak etmeyeceğim. Ama ben onunum.

Hayatımın geri kalanında, her bir parçam sadece ona ait olacak.

Epilog

Mia

"Yetişmeye alış, *amore*."

Dario, garajında kendi motosikletinin yanında duran güzel Ducati'nin anahtarlarını bana attı. Amerika'ya döndüğümüzde, beni bununla şaşırtmıştı. Onu düğün hediyesi olarak almıştı, ama Scrambler Sixty2'nin sadece bir hediye den daha fazlası olduğunu biliyorum — hala sahip olduğum özgürlüğün sembolü. O bana söz verdiği gibi, *eveş* dediğimde özgürlüğümü kaybetmedim. Bu, istediğim gibi gidip istediğim şeyi yapabileceğim anlamına gelmiyor. Sonuçta evlilik uzlaşmadır ve bu, ona nerede olacağımı veya nerede olduğumu bildirmek için kısa bir mesaj atmam gerektiği anlamına geliyorsa, onunla birlikte olabilmek için ödemem gereken küçük bir bedeldir.

Kaskımı takıp siyah motosiklete biniyorum ve motorun boğuk sesine gülümseyerek çalıştırıyorum. Yanımda Dario'nun motosikletinin gürültüyle çalışmaya başladığını duyuyorum ve baktığımda yüzü koyu renk kaskın arkasında gizlenmiş durumda, ama bana sırtıttığını biliyorum. Bu motosikletin beni en iyi şekilde heyecanlandırığını inkar etmenin bir anlamı yok ve o da bunu biliyor. Ama bu benim suçum değil. Bacaklarımda arasındaki piercing, bazen bunu engellemeyi imkansız kılıyor.

O garajdan çıkınca, ben de onu takip ediyorum. Geri dndğmzden beri onun evinde kalıyoruz ve Nat ile çocuklara bu kadar yakın olmaktan çok mutluyum. Haftada en az bir kez akşam yemeğinde bir araya geliyoruz ve ailem de bizim tekrar bu kadar yakınımızda olmamızdan çok mutlu. Artık resmi olarak Bratva'nın bir parçası olduğum ve bunu kanıtlayan Grim Reaper dvmem de olduğu için, birkaç hafta içinde Sasha ile çalışmaya başlayacağım. Dario tekrar beni eğitmeye başladı ve her zamanki gibi çok sert olsa da,

Buna sadık kalıyorum ve yavaş yavaş gücümü geri kazanıyorum. Yaram tamamen iyileşti ve kendimi her zamankinden daha güçlü hissediyorum.

Demir kapıdan geçerken görevli muhafızlara selam veriyorum ve sokağa çıkar çıkmaz motoru çalıştırıp yoğun trafiğin içine kocamı takip ediyorum. Dario Ducati'sini sürerken çok seksi görünüyor, bu yüzden arkasında giderken manzarayı kaçırmıyorum, ama en seksi yanı, her zaman başını çevirip arkaya bakarak benim iyi olduğumdan emin olması.

Yer açılır açılmaz hızlanıp yanına yaklaşıyorum ve bana baktığında sevimli bir şekilde el sallıyorum. Kaskının sallandığını görüyorum ve bir sonraki ışığa doğru hızla ilerlerken güldüğünü anlıyorum. Beni nereye götürdüğünü bilmiyorum, ama şehrin tanıdık bir bölgesine geldiğimizde, bana düşündüğüm yere götürüp götürmediğini merak ederek ona bakıyorum. Birkaç viraj daha aldıktan ve arabaların arasından geçtikten sonra, Benny'nin dükkanının önüne çekiyor ve ben de hemen arkasında duruyorum.

Motoru kapatıp kaskımı çıkararak ona bakıp, "Ciddi misin?" diyorum.

Kaskını koltuğuna koyup bana doğru yürüdü. "Bunu öylece bırakacağımı düşünmedin, değil mi?" Yaklaşarak yüzümü avuçladı ve beni öptü. "O adam benim önümde senin amını gördü ve bunu ona asla affetmeyeceğim."

"Nazik ol," diye onu uyarırım. "O ve karısı çok tatlı insanlar ve bana karşı her zaman iyi davrandılar."

Dario bana seksi gülümsemesini gösterir. "Ve bu, onun hala nefes almasının tek nedeni."

Bu kadar sahiplenici davrandığında ona kızamıyorum, çünkü bunu çok sevimli buluyorum ve ona kocaman bir gülümseme attığımda, o da gülüyor ve beni tekrar öpüyor.

"Hadi ama, *amore*. Beni arkadaşlarına tanıt."

Dükkana girer girmez, Benny bize el sallar ve karısına seslenir. Molly arkadan koşarak gelir, kiraz kırmızısı saçları parlar ve bana kocaman sarılır, adımı haykırır.

"Seni tekrar görmek çok güzel." Beni kucaklamaya devam ediyor ve ondan yayılan merakı hissedebiliyorum.

Ben de ona sarılırım ve sonra kolumu Dario'nun omzuna atarım. "Sizi ikinizi de kocama tanıtmak istedim. Bu Dario," derim, evliliğimizle ilgili diğer tüm detayları atlayarak.

Gözleri, yakışıklı kocamı görünce büyür ve Benny yüksek sesle boğazını temizler.

"Dilini mi yuttun tatlım?" diye sorar ve onu güldürür.

"Tanıştığımıza memnun oldum," der Dario ve yemin ederim ki İtalyan

aksanı onu biraz baştan çıkardığına yemin ederim.

Bana bakar ve kolumu dörter. "Sen çok şanslı bir kızsın," diye fısıldar.

"Duydum," diye mırıldanır Benny, ama bunu söylerken gülümsüyor. Tezgahın arkasından çıkıp bana sarılır ve sonra Dario'ya elini uzatır. Dario tereddüt edince, Benny ellerini kaldırır ve "O bakışı biliyorum. Üzgünüm dostum. Yemin ederim ki profesyonelce davrandım," der.

Dario onu bir saniye daha incelerken, Molly gülüyor ve Benny ona "*Lütfen beni dövme, karının vajinasını gördüm*" bakışı atıyor. Birkaç saniye sonra Dario elini sıkıyor ve Benny rahat bir nefes alıyor.

"İyi iş çıkarmışsın," diye itiraf eder Dario. "Piercingler çok güzel."

Benny gülümser, çünkü adam işiyle gurur duymaktadır, ve sonra sorar, "Bu dostça bir ziyaret mi, yoksa bir iş mi yaptırmak istiyorsun?"

"Bir dövme istiyorum," der Dario, beni şaşırtarak.

Benny ona bazı belgeleri imzalayıp birkaç şeyi tartışırken, Molly yanımda kalır. "Eminim şu anda o VCH piercinginden çok keyif alıyordur."

Gülüyorum ve yanaklarımın ısındığını hissediyorum, ama o alay etmeyi bırakıyor ve Dario gömleğini çıkarıp sandalyeye oturduğunda tüm dikkatim ona yöneliyor.

"Hazır mısın?" diye sorar Benny.

"Hazırım," diyor Dario ve bana göz kırpmıyor.

Yanına gidip duruyorum ve Benny'nin çalışmasını izliyorum. Dario'nun kalbinin üzerine adım yazıldığında eğilip

ve kocamı öpüyorum. İsim yazıldıktan sonra, Benny sonuna küçük bir cadı şapkası ve kıvrılmış bir engerek ekliyor.

"Beğendin mi?" diye sorar Benny.

Cevap vermek yerine, Dario bana bakar ve ben hızla başımı sallayınca, Benny'ye "Devam et ve kalıcı hale getir" der.

Kocamın güzel göğsüne benim adımı kalıcı olarak kazıtmasını izlerken, elini sıkıyorum. Bunu yapmak istemesine ve benim için en sevdiği iki sevgi sözcüğünü temsil eden görüntüleri eklemesine çok duygulandım: *streghetta mia* ve *piccola vipera*. Göğsündeki Mia'nın ben olduğumdan hiç şüphe yok.

Benny çalışırken, Dario kolunu belime doluyor, elini kalçama koyuyor ve iş bittiğinde ellerimi çırpıp gülümsüyorum.

"Bayıldım," diyorum, gülümsemeyi kesmeden.

Dario elini uzatıp yüzümü avuçlar. Benny yeni dövmeye merhem sürerken ve üzerine plastik bir örtü koyarken, Dario başparmağıyla cildimi okşar.

"Beğendiğine sevindim, *amore*."

"Çok beğendim," diye düzeltiyorum ve sonra Benny'ye dönüyorum.

"Sıra bende."

Dario bana koyu renk kaşlarını kaldırır. "Ne yapmaya çalışıyorsun, *streghetta mia*?"

Omuz silkiyorum ve parmağımla ona kalkmasını işaret ediyorum, böylece sandalyeyi ben kullanabileceğim. Sandalyeye oturup kot pantolonumun düğmelerini açmaya başladığımda, iki erkek de sanki aklımı kaçırmışım gibi bana bakıyorlar. Benny'nin bakışı daha çok "*Tanrım, lütfen kocanın beni öldürmesine neden olacak bir şey yapma*" der gibi, Dario'nun bakışı ise "*Dikkatli ol, küçük yılan, yoksa herkesin içinde kışını pataklarım*" der gibi.

Gülüyorum ve kot pantolonumu ve şortumu, yaramın altındaki deriyi gösterecek kadar aşağı çekiyorum. "Sakin olun," diyorum ikisine de. "Sadece buraya istiyorum."

Molly onların tepkisine gülüyor ve daha fazla malzeme toplamak için kocasının arkasına geçerken kocasının kafasına bir öpücük konduruyor. Ne istediğimi açıkladığımda, kocamın koyu renkli gözleri yumuşuyor ve eğilip beni öpüyor.

Benny'nin harika bir iş çıkaracağına güvenerek koltuğa yaslanıyorum. Çalışırken sessizdir ve Benny'nin en sevdiğim özelliklerinden biri, soru sormamasıdır.

Grim Reaper dövmesini yaptığında, ailemi ve onların bariz Bratva dövmelelerini gördüğünde, dövme yaptığı yerin altındaki bariz yara izi hakkında ve Dario'nun ön kolunda yazan Alessi ismini gördüğünde bile. Benny akıllı bir adam ve güvenimizi kazandı.

İşini bitirdiğinde, kolayca görebilmem için bir ayna tutuyor.

Dario'nun adı güzel bir yazı ile yazılmış ve yanında bir ayçiçeği var. O benim güneşim olduğunu ve her zaman onun yanında olmak isteyeceğimi biliyor.

ama ben her söylediğimde o hala çok tatlı bir şekilde gülümsüyor.

Benny'ye ödemeyi yapıp büyük bir bahşış bıraktıktan sonra, bisikletlerimize geri dönüyoruz. Kaskımı takamadan önce, Dario yüzümü avuçlayıp eğilip beni öpüyor. Derin ve aç bir öpücük ve göğsümden bir inilti çıkınca, dudaklarıma gülümsüyor ve geri çekiliyor.

"O motosiklete binme, *amore*," diye uyarıyor beni. "Bunu yapan ben olmak istiyorum."

Gülümserim ve kaskımı alırım. "Söz veremem," derim ve kaskımı takıp motosikletimi çalıştırırım. Onu beklemiyorum. Bunun yerine otoparktan çıkıp karanlık caddede hızla ilerliyorum. Arkama hızlıca bir bakış attığımda, onun motosikletinin farının bana doğru geldiğini görmek beni şaşırtmadı. Onun motorunun gürültüsü benimkinden daha yüksek, daha derin ve daha güçlüydü, ama benim kısa boyum onun gibi bir motosikleti asla kullanamazdı ve ben bununla sorunum yoktu. Benimki daha küçüktü, bu yüzden bir fırsat gördüğümde onu değerlendirdim ve bir arabanın etrafından dolanarak Dario'nun önünde kalmayı başardım.

Onun yakın olduğunu biliyorum. Yoğun bakışlarını hissedebiliyorum ve cadde açıldığında daha da hızlandığımda, hemen arkamda olduğunu duyuyorum. Kalçalarımı salladığımda, bacaklarımin arasında güçlü bir titreşim hissediyorum ve o da uyarı olarak motorunu hızlandırıyor. Kolayca kendimi tatmin edebilirim, ama yapmıyorum. Şu anda her şeyden çok onu kızdırmak istiyorum ve kalçalarımı tekrar salladığımda, hızını artırıp hemen yanıma geliyor. Ona bakıyorum ve siyah kaskını bir yandan diğer yana sallayarak "*sakın deneme*" der gibi bir ifadeyle bana bakıyor.

Gülümserim ve onun önünden hızlanarak evimize varırım ve o arkamdan girmeden saniyeler önce garaja kayarım. Kaskımı daha çıkarmamıştım ki, üzerime eğilir, sanki hiç ağırlığım yokmuş gibi beni kaldırır ve içeri taşır. Ağız boynumda sıcaktır, tırnaklarım

kafasını tırmalayana ve vücudum onun beni alması için titreyene kadar.

Bir hafta önce her şeyin yolunda olduğu söylendi, ama onun hala bana zarar vermekten korktuğunu biliyorum. Ancak şu anda nazik davranmaya hiç niyetim yok ve onun alt dudağını ısırıp saçını çektiğimde, o inleyerek beni merdivenlerden yukarı taşıyor. O beni yatağa yatırdığında, ben çoktan gömleğini çekip sırtına kadar yukarı çekmiştim. Gömleğini başından çekip bir kenara attım ve kot pantolonunun düğmesine uzanmadan önce göğsünde yazan isminin görünüşüne hayranlıkla baktım. Fermuarını indirir indirmez elimi içeri sokup kalın penisini tutup dışarı çıkardım.

"Siktir," diye inleyerek kalçalarını sallayıp elime doğru itti, gömleğimi çıkarıp sütyenimi hızla çözdü. "Pantolonunu çıkar. Hemen," diye homurdandı, ben kıcıımı kaldırırken kot pantolonumu çekip çıkardı, erkek şortumu da beraberinde çıkardı.

Parmakları vücudumda geziyor, piercingli meme uçlarımı okşuyor, sonra daha aşağı inip karnımı okşuyor ve yara izimi okşuyor. Yeni dövmemi örten bandajın üzerinde parmaklarını gezdiriyor ve inliyor.

"Lanet olsun, *amore*. Daha seksi olabileceğini bilmiyordum. Derinde benim adım yazarken çok güzelsin ve bunu görmek beni deli ediyor."

Parmaklarını daha aşağıya doğru sürükleyerek, dudaklarımı ayırmaya yetecek kadar sıkı bir şekilde amımı avuçlar ve parmaklarından biri içeri girer.

"Benim için çok ıslaksın, *piccola vipera*." Yavaşça parmaklarıyla beni okşarken, koyu renkli gözleriyle beni izliyor ve ben onun altında kıvranıyorum. "Eve dönerken boşaldın mı? Kalçalarını salladığını gördüm, benim sikime o kadar açdın ki yerinde duramadın." Başparmağının ucu klitorisimi okşuyor ve ben zevkten nefesimi tutamıyorum. "Hmm, *amore*? Bana karşı geldi ve boşaldın mı?"

"Hayır," diye inleyerek kalçalarımı ona doğru sallıyorum. "Ama az sonra boşalacağım."

Gülümser ve elini çekip yerine kalın sikinin başını koyar. İçime girmeden önce ağzını ağzıma yaklaştırır ve "*Ti amo*, bebeğim" diye fısıldar, sonra beni sertçe öper.

Beni genişçe açar, kalçalarını sallayarak içime derinlemesine girer. Sürtünme piercingimin hareket etmesine neden olur ve saniyeler içinde çığlık atmaya başlarım.

adını ve tırnaklarımı sırtında gezdiriyorum. Dilini benimkine değdirerek başımın arkasını avuçluyor ve sabit bir ritimle orgazmım boyunca beni sikiyor. Daha sert, daha hızlı, daha derine istediğini biliyorum ve vücudum sakinleşmeye başlar başlamaz omzuna baskı uygulayarak onu itiyorum, böylece üstte ben olabiliyorum.

Onun uzunluğunu sürmeye başladığımda, kalın gövdesinde yukarı aşağı hareket ederken, derin bir onaylama inlemesi çıkarır ve bu yetmediğinde, oturur, ellerimi onun güçlü göğsüne dayayarak daha sert çalışırım. Elmas yüzük göğsümde durur, ağırlığı kocamı sürerken rahatlatıcı bir varlıktır.

Gözleri ağır ve şehvetle kararmış, göğüslerimin sallanışını ve amımın onu içine almasını izliyor. Elini uzatıp göğüslerimden birini kavıyor, bacaklarımın arasındaki baskı yeniden artmaya başlarken piercingimi parmaklıyor.

Başımı geriye eğip orgazm olmaya başladığımda, "Tanrım" diye inliyor. İç duvarlarım gerginleşiyor, onu daha da sıkı sıkıyor, ama o benimle birlikte boşalmayı reddediyor. Bunun yerine, benim zevk almamı izliyor ve kendi zevkini geri tutuyor. Kalçalarımı sallayarak, nefes nefese ve terli kalana kadar, kalbim o kadar hızlı atıyor ki, göğsümden görebileceğine yemin edebilirim, son sarsıntılar içimden geçene kadar bekliyorum.

Parmaklarını boynuma dolayarak beni kendine doğru çekip öpüyor. Hâlâ sert ve içimde, ama öpücüğü yavaş ve erotik ve az önce boşalmamış olsaydım, beni kolayca doruğa ulaştırırdı.

"Seni karnının üstüne yatırmak istiyorum, *amore*," diye fısıldadı dudaklarıma. "O güzel poponu görmeme izin ver."

Yüzümden tembel bir gülümsemeyle, dediğini yapıyorum. Bu pozisyonu ne kadar sevdiğini, arkamdan bana sertçe girerken ejderha dövmemi görmeyi ne kadar sevdiğini biliyorum. Elleri başımın iki yanındaki yatağa bastırırken, omzum boyunca bir dizi öpücük kondurmak için aşağı eğiliyor ve yavaşça ensemin arkasına doğru ilerliyor. Gözlerimi kapatıyorum, cildimde ağzının hissini, omurgam boyunca dişlerinin yumuşak sürtünmesini, daha da aşağıya doğru ilerlerken dilinin ıslak sıcaklığını tadını çıkarıyorum. Genelde durduğu yer olan kıkımın üst kısmına geldiğinde gözlerim açılıyor, çünkü bu sefer durmuyor ve tekrar yukarı doğru ilerlemeye başlıyor.

O sürekli aşığıya doğru eğiliyor.

"Sakin ol, *amore*," diye fısıldıyor kulağıma. Ellerini kaldırırken hareket ediyor ve her iki eliyle kalçalarımı kavradığında vücudum geriliyor. Sırtımı kamburlaştırıp mırıldanmak isteyeceğim şekilde kalçalarımı yoğururken, "Kıçını gerçekten çok seviyorum, küçük yılan," diyor.

Kalça masajı beni o kadar rahatlatıyor ki gözlerimi kapatıp uyuyabilirim, ama sonra elini kaldırıp acı verecek kadar sertçe indiriyor.

"Siktir," diye inlerim ve popom sanki kendi iradesi varmış gibi yukarı doğru kıvrıldığında, beni bir kez daha şaplaklayarak ödüllendirmeden önce derin bir kahkaha attığını duyarım.

Kıçım hala yanarken, avuçlarıyla yanaklarımı ayırıp genişçe açtıktan sonra, kış deliğimi uzun ve yavaşça yalayarak beni şaşkına çevirdi. O dilini döndürerek her bir sinir ucumu ateşlerken, ben anlamsız bir şeyler mırıldandım ve çarşafı yumrukladım. Neden kış oyunlarından bu kadar korktuğumu merak ettim. Cidden çok şey kaçırmışım.

Kalçalarımı tutup beni dizlerimin üzerine kaldırdığında, utanmamaya çalışıyorum. Kalçalarımı sallayıp ona daha iyi erişim sağladım, o da inleyerek yetenekli diliyle beni tatmin etmeye devam etti. Amım havada titriyordu, vücudum onu tekrar içimde hissetmek için can atıyordu ve kalçalarımı sallayıp daha fazlasını istediğimde, beni parmaklarımı kıvırtan bir emişle tatmin etti ve sonra geri çekildi, beni aşırı hassas ve daha fazlasını isteyen ıslak, narin tenime sadece soğuk hava değen bir halde bıraktı.

Olduğum yerde kalıyorum, onun uzanıp komodin çekmecesini açtığını duyduğumda bile başımı çevirmiyorum. Bir şişe kayganlaştırıcı aldığını biliyorum ve soğuk kayganlığın açıkta kalan arka deliğime değdiğini hissettiğimde, beklentiyle çarşafı yumrukluyorum.

"Yavaş olalım, *amore*," diyor, ıslak parmağıyla kıçımı okşayarak. "Bir şey acıtarsa durmamı söyle, tamam mı?"

"Söylerim," diyorum, o parmağını içeri sokmaya başladığında vücudumu olabildiğince gevşetmeye çalışıyorum.

"Aynen öyle, *stregghetta mia*, aynen öyle."

Derin nefesler alıp kaslarımı gevşetmeye çalışırken, parmağını sonuna kadar içeri sokuyor. Parmağını döndürüp geri çıkardığında,

şaşkınlıkla onun adını haykırıyorum.

"Hoşuna gitti mi?" diye soruyor ve aynı hareketi tekrar yapıyor. "Evet," diye inliyorum.

"Siktir, bebeğim, çok iyi gidiyorsun. Sıkı küçük kığın benim için çok iyi gevşiyor. Bir parmak daha ister misin?"

"Evet," diyorum, daha ikinci parmağını sokmaya başladığını hissetmeden önce zar zor kelimeyi çıkarabiliyorum. Kısa bir an için, bunun fazla geldiğini, dayanamayacağımı hissediyorum, ama sonra geri çekiliyor ve vücuduma alışması için zaman tanıyor. Vücudum ikisini de alabilecek kadar gevşeyene kadar parmaklarını yavaşça içeri sokup çıkarıyor.

"Ne kadar iyi bir kızsın," diye homurdanıyor, tam o anda sikinin başını amıma dayayıp içeri giriyor. Parmakları kığıma derinlemesine gömölükken amımın tekrar doldurulması gibi beklenmedik bir his, beni patlatmaya yetiyor.

"Lanet olsun," diye homurdanıyor. "Kığın ve amın beni çok sıkı sıkıyor. Siktir, çok yaklaştım."

"Yap şunu," diye inlerim, hala kendi boşalmanın acısı içinde.

Yanağıma bir kez daha sertçe vurur. "Hayır, bu gece kığına boşalacağım, *amore*. Tanrım, amın çok cazip ama."

Acı dolu bir iniltiyle, kendini zorlayarak dışarı çıkar. Bir saniye sonra, sikinin başı kığıma sertçe bastırıyor. Orgazmımdan dolayı hala gevşek ve rahat olan vücudum, sıkı kas halkasını geçip içeri girerken çok az direnç gösteriyor.

"Siktir," diye homurdanır ve biraz daha yavaşça içeri girer. "Ne kadar seksi görüldüğünü bilemezsin, *amore*, eğilmiş, dizlerinin üstünde, güzel küçük kığın benim sikimi sarmış halde. Lanet olasıca muhteşem."

Sesindeki hayranlığı ve ona karışan sevgiyi duyuyorum ve o daha da içeri girmeye başladığında, o ana tamamen kapılmış bir şekilde onun adını inleyerek söylüyorum.

"İyi misin, küçük yılan?" diye sorar, içimden tekrar çıkarken.

"Evet, iyiyim," diyorum, kendi sesimin çiğ sesini zar zor tanıyarak.

Bir eli kalçamda sabit kalırken, diğer eli omurgamdan yukarı doğru kayıyor, sonra saçımı kavrayıp başımı geriye doğru çekiyor, acıtacak kadar değil, ama tuzağa düştüğümü anlamamı sağlayacak kadar. Tam da beklediği gibi, bu hareket benden derin bir inilti koparıyor ve

yavaşça kıcımı sikmeye başladığında, kendimi ona teslim ediyorum, başka hiç kimseye yapmayacağım şekilde ona tamamen boyun eğiyorum.

"Kendine dokun, *amore*. O muhteşem amcıyla oyna. Ben senin kıcına derinlemesine girerken senin boşaldığını hissetmek istiyorum."

Onun sözlerine inleyerek, zaten boşalmaya yakın olduğumu ve bunun çok uzun sürmeyeceğini biliyorum. Elim bacaklarımın arasına kayıyor, amımın ıslak olduğunu ve iç uyluklarımdan aşağıya doğru damlayan tahrik sıvısını görmek hiç de şaşırtıcı değil. Klitorisim kaygan, bu da kendimi ovuşturmamı kolaylaştırıyor, piercingimi tam istediğim gibi hareket ettirmek için hafifçe itiyorum ve boğazımdan bir başka derin inilti çıkıyor.

Dario yavaşça içeri giriyor, benim dayanabileceğim kadar yavaş ama yoğunluğundan ödün vermeden. Ben orgazm olmaya başladığımda, onun adını inleyerek, zevk ve onun dokunuşunda kendimi kaybediyorum. Ecstasy beni sararken amım ve kıcım kasılır ve o bunu hissettiğinde, benim adımları homurdanarak kendini içime gömer. Onun içimde nabızı attığını hissediyorum, vücudumun bu son parçasını da ele geçirip kendine ait kılıyor.

Vücudum titriyor ve beni ayakta tutan tek şey kalçamdaki eli. Parmakları saçlarımda yumuşuyor, sonra omurgamdan aşağı kayıyor ve çok yavaşça kıcımdan çıktığında, nefesimi tıslayarak yatakta çöküyorum, dönemeyecek kadar yorgunum.

Bir anda yanımda olur, kollarını karnıma dolayarak beni kendine doğru çeker ve güçlü vücudunu benimkine sarar.

"*Seni seviyorum*, Mia. Tahmin edebileceğinden çok daha fazla, küçük yılan."

O benim boynumu öper ve terli saçlarımı yüzümden geriye doğru tararken, ben ona tembel ve memnun bir gülümseme atarım.

"Ben de seni seviyorum," diyorum ona. "Kendini tutuyordun. Harikaydı."

Gülümser ve beni tekrar öper. "Hoşuna gideceğini biliyordum, ama seni aceleyle getirmek istemedim. Ayrıca, benim sikimin asla kıcına girmeyeceğini çok ısrarcıydın. İster inan ister inanma, bazen inatçı olabiliyorsun."

O boynumu öperken ben gülüyorum ve sonra başını yastığının üzerine, benim başımın üzerine koyuyor.

"Benim inatçılığımla seviyorsun," diye hatırlatıyorum ona.

"Evet," diye itiraf ediyor. "Seninle ilgili her şeyi seviyorum, *piccola vipera*."

"Ben de senin her şeyini seviyorum," diyorum, onun ön kolunu ağzıma götürüp ısırduğım yerdeki yara izini öpüyorum.

Muhtemelen dişlerimi ona geçirdiğim anı hatırlayarak yumuşak bir kahkaha atıyor, sonra kolunu tekrar bana doluyor. Ona yaslanarak rahatlıyorum, bana korunduğumu, güvende olduğumu ve sevildiğimi hissettirmesini seviyorum. Onun beni kurtarmasına ihtiyacım olmayabilir, ama bunu yapabileceğini bilmek güzel.

Hayatta en şanslı kadın olduğumu hissederek gözlerimi kapatıyorum, en güzel yerlerimde ağrı hissetmenin tadını çıkarıyor ve hayatımın geri kalanında her gece böyle uykuya dalmayı umuyorum. Kocamı tanıyorsam, öyle olacak ve koluna tekrar öptüğümde kulağımda erkeksi inilti duyuyorum. Hiç mümkün olmayacağını düşündüğüm bir şekilde mutluyum. Ailemin Bratva'sında bir yerim var, istediğim ve olmam gereken kişi olma özgürlüğüm var ve beni sürekli en iyi şekilde yere seren bir erkeğin sevgisi var.

İstediğim her şeye sahibim ve bunun daha da iyiye gideceğini biliyorum. Birkaç hafta içinde kardeşimle birlikte çalışacak, Bratva'da kendimi kanıtlayacak ve sonra bana dokunmadan duramayan çılgınca seksi bir İtalyan'ın yanına eve döneceğim.

Bir kız bu tür bir hayata alışabilir.

Koluna bir kez daha öpücük kondurup, daha da sıkı sarılırım, şimdiden yarını iple çekiyorum.

SON

Okuduğunuz için çok teşekkürler!

Orijinal Melnikov serisini kaçırdıysanız, kitaplarını [buradan](#) okuyabilirsiniz! Bu seri sırayla okunmalıdır, bu yüzden lütfen Roman'ın kitabı Paved in Blood ile başlayın.

Ücretsiz bonus sahneyi nasıl elde edebileceğinizi öğrenmek için okumaya devam edin—bu kitap için birkaç tane planladım!

Amazon'da beni takip edin, yeni çıkan kitapları kaçırmayın!

Sasha'nın kitabı yakında çıkıyor!!!

Teşekkürler!

Umarım Mia ve Dario'nun hikayesini beğenmişsinizdir. Hepinizin bu hikaye hakkında ne düşündüğünü duymak için sabırsızlanıyorum!

Vaktiniz varsa, bir yorum bırakırsanız çok sevinirim.
Her yorum, kitaplarımın daha fazla kişi tarafından görülmesine yardımcı oluyor, bu yüzden sadece bir yıldızlı yorum olsa bile, benim için çok büyük anlam ifade ediyor!

Ücretsiz baharatlı bonus sahneyi nasıl elde edebileceğinizi öğrenmek için okumaya devam edin!

Sasha'nın hikayesi yakında geliyor!!!

Haber bültenime [kaydolmak](#) için lütfen [buraya](#) tıklayın.
Yeni yayınlar, ücretsiz bir roman ve bonus epiloglar hakkında güncellemeler alacaksınız!

Zaten kaydolduysanız, tüm bonus içeriği almak için [buraya](#) gidebilirsiniz!
Sizi spam ile rahatsız etmeyeceğime, bilgilerinizi paylaşmayacağıma veya sizi çok sayıda e-posta ile bombardımana tutmayacağıma söz veriyorum. Zamanınıza değer veriyorum ve

istediğiniz zaman aboneliğinizi iptal edebilirsiniz. 😊

Artık Facebook'tayım! Benimle sohbet etmek ve gelecek kitaplar hakkında bilgi ve tanıtımlar almak istiyorsanız, lütfen katılın!

[Facebook Okuyucu Grubu](#)

Diğer kitaplarımı okumadıysanız ve göz atmak istiyorsanız, aşağıya tıklayın. Hepsi KU'da mevcuttur!

[Buradan edinebilirsiniz!](#)

Sonunda bir web sitem oldu! [Buradan](#) bakabilirsiniz!

Daha fazla hikaye yolda! Yeni yayınları kaçırmamak için beni Amazon'da takip etmeyi unutmayın!

Yazar Hakkında

Soyadında da olduğu gibi, Sonja ahlaki açıdan gri, gizli bir altın kalbi olan alfa erkekleri sever. Sevdikleri kadınlara karşı çok hassas olan ve onları korumak için hiçbir engel tanımayan güçlü erkekleri sever.

Çoğunlukla, iyi ile kötü arasındaki sınırların güzel ve seksi bir gri tonuna dönüştüğü karanlık mafya romanları yazıyor.

Aldatma yok ve mutlu sonlar her zaman garantidir!

sonja@sonjagreyauthor.com adresinden ulaşılabilir ve web sitesi sonjagreyauthor.com'dur.

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

